Третє Завіття

Третє Завіття

Компендіум Божественних одкровень із 12-томного твору «**Книга істинного життя**»

Видавнича інформація

Авторське право згідно з § 2 Закону про авторське право (UrhG):

Рік: 2026

ISBN:

Дизайн обкладинки:
Генератор обкладинок Bookmundo

Видавничий портал:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Роттердам
Нідерланди
info@bookmundo.com

Друк у Німеччині:
CPI Books GmbH

Німецька національна бібліотека вносить цю публікацію до Німецької національної бібліографії (два обов'язкові примірники будуть надіслані до DNB)

Цей твір, включаючи всі його частини, захищений авторським правом згідно зі ст. 2 Закону про авторське право (UrhG). Будь-яке використання без згоди автора заборонено.

12-томний твір «Libro de la Vida Verdadera» (Книга істинного життя) є спадщиною для всього людства

і зареєстрована в

«Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública» у Мехіко

під номерами 26002, 20111 та 83848.

Більше інформації про оригінальне іспанське видання: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Переклад та укладення:
Трауготт Гельтенбот; Вальтер Майєр;

Станом на: жовтень 2016

Редагування (нова орфографія та верстка):
Buchdienst zum Leben
Манфред Безе*
(*помер)
Kirchweg 5
D-88521 Ертінген
Тел.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

«Третє Завіття» було перекладено на замовлення Ісуса Христа на основі цього німецького видання за допомогою програми перекладу DeepL (версія Business) — DeepL — посилання для завантаження: www.DeepL.com/Translator на близько 35 мов.

Мова йде про оригінальні німецькі тексти, перекладені Готхольдом Гельтенботом і опубліковані видавництвом «Райхль». Вони повинні зберігатися у своїй первісній чистоті, а їхній зміст не може бути змінений. Це було б гріхом і спричинило б Божий суд.

Відповідальною за редагування та переклади є Анна Марія Хоста (духовне ім'я) від імені Господа, Ісуса Христа, нашого Бога, власника цих писань.

Справжнє ім'я: Анна-Елізабет Хосс
Місце проживання: Фрайбург-у-Брайсгау
Електронна пошта: hoanna64@yahoo.com
Інтернет: https://www.anna-maria-hosta.de

Слова Господа до Анни Марії Хости:
«Хоста», за словами Христа, означає:
«Хос» – прізвище - «т» - гостія - «А» - Анна – отримано від Христа у 2017 році
25.03.2017
Ісус каже до Анни: «Епохи печаток» … а потім Він каже:
«Скористайся цим. Сьогодні Я обрав тебе, щоб ти приймала Мої настанови та передавала їх людям».
«Ти ще маєш навчитися поширювати Мене по всьому світі».
«Ці книги не повинні мати авторських прав, оскільки вони призначені для всіх людей».

Оскільки реєстрація в «Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública» у Мехіко-Д.Ф. під номерами 26002, 20111 та 83848 закінчилася після смерті авторки іспанського оригіналу, Анни Марії фон Ісуса, у 1949 році, ці твори тепер реєструються Анною Марією Хоста у Німецькій національній бібліотеці.

Слова Ісуса Христа

… «Я хочу, щоб ви, виконуючи Мої пророцтва, склали з цих слів, які Я вам дав, томи книг, а згодом підготували витяги та тлумачення з них і донесли їх до відома своїх ближніх.» (6, 52 *)

** Цифра перед комою позначає номер настанови, а цифра після коми – номер вірша у 12 томах книги «Книга істинного життя».*

… «Цією книгою, яку людство зрештою визнає Третім Завітом, ви маєте захищати мою справу. Людство знає лише закон «Першого часу» та те, що написано в Першому та Другому Завітах. Але Третій Завіт тепер об’єднає та виправить те, що люди змінили через брак підготовки та розуміння.» (348, 26)

… «Цей голос, що кличе вас, — це голос Божественного Вчителя. Це слово від Того, хто все створив. Суть цього твору стане наріжним каменем, на якому в майбутньому спочиватимуть усі порядки. Той, хто має силу все зробити, перетворить ваші серця з каменю на святилище любові та піднесення і запалить світло там, де була лише темрява». (50, 2)

Примітка для читача:

Людина — це більше, ніж її тіло. Вона є духовна істота в земному тілі. Ця духовна істота складається з духу та душі. Дух керує тілом через душу.

У розмовній мові «дух» і «душа» часто вживаються як синоніми. Це, зокрема, обумовлено положеннями Католицької церкви.

В іспанських писаннях, на яких ґрунтується переклад, для обох понять вживається слово «espiritu», за винятком тих місць тексту, де обидва поняття згадуються разом і пояснюється їхній взаємозв'язок.

У цих випадках для необхідного розрізнення «дух» виражається іспанським словом, що означає «совість» і «свідомість», а саме «conciencia».

Оскільки єдиний переклад з використанням лише одного терміна для «espiritu» у німецькому перекладі призвів би до неясностей, перекладачі, настільки, наскільки це було в їхніх силах, намагалися перекласти «espiritu» відповідно до вищезазначених пояснень як «Дух» або «Душа», або «Духовна душа».

У разі сумнівів просимо читача розуміти тексти одкровень у їхньому змісті.

Передмова

Ця книга містить узагальнений вибір уривків із 12 збірок божественних одкровень, що вийшли у Мексиці в період з 1956 по 1962 рік під назвою «Libro de la Vida Verdadera». У цих одкровеннях або настановах Бог явився як Творець, Суддя і Отець, а Христос — як Його «Слово» і Божественний Учитель Мудрості від Бога, в єдності Святого Духа з Ним.

Не було легким завданням знайти та вибрати з великого багатства текстів настанов ті, що за змістом та мовою були найбільш придатними для тематично упорядкованого витягового видання та були необхідними для відповідних тем з огляду на якомога повніше їхнє висвітлення. Також виявилася необхідність іноді включати до німецького компендіуму кілька віршів, що за змістом пов'язані між собою, заради певного твердження в одному вірші оригінального видання. В інших місцях тексту виникла необхідність включити лише частину більшого оригінального вірша з різним тематичним змістом.

При перекладі іспанського оригінального тексту «Кунд» на німецьку мову головним принципом було точне відтворення змісту, оскільки він представляє суть Божого Слова. Де це було можливо, іспанський текст також відтворювався якомога дослівніше, тому в цих текстах іноді зустрічаються дещо своєрідні та незвичні слова, поняття та вирази. Тому в деяких випадках для більш детального пояснення була необхідна примітка. Втім, в цілому велике значення надавалося приємному та зрозумілому німецькому стилю викладу, і тому часто відмовлялися від дослівного перекладу, якщо такий був би мовно неприваблівим, а зміст відповідного уривка можна було без втрат виразити і гарною німецькою мовою.

Хоча носії голосу в стані екстазу не брали свідомої участі у формулюванні одкровень і лише надавали свої більш-менш розвинені мовні та концептуальні здібності як інструмент для божественного одкровення, і хоча сила слова одкровень значно перевищувала їхню звичайну здатність до висловлювання, мовна ясність та виразність одкровень все ж залежали від духовно-душевної підготовки та словникового запасу відповідного передавача Слова.

Особливу проблему становив правильний за змістом переклад понять «дух» і «душа», оскільки в іспанських виданнях поняття «alma» або «anima»

для позначення «душі» повністю відсутні, а натомість використовується слово «espiritu», що означає «дух». У деяких випадках рішення про те, чи слід перекладати «espiritu» у його первісному значенні як «Дух», чи як «Душа», було досить важким і мало бути прийняте за найкращим знанням і сумлінням. Причиною такого часткового плутання у вживанні слів були не самі божественні одкровення, а мовні звички тих, хто їх передавав, та помилкове рішення під час пізнішого укладення та першого видання «КНИГИ ІСТИННОГО ЖИТТЯ» в Мексиці.

Цей, структурований за темами, компендіум має слугувати зацікавленому читачеві та всім людям, які прагнуть пізнання та істини, для отримання всебічного огляду того, що Божий Дух відкрив у ході численних одкровень у Мексиці до кінця 1950 року, тобто в період з 1884 по 1950 рік, відкрив людству як нове послання та наставлення. Але насамперед він має на меті полегшити та сприяти ґрунтовному вивченню та заглибленню у вчення Духа, нове Слово Боже.

Завдяки чіткій тематичній структурі за допомогою змісту можна швидко знайти теми та уривки тексту, які саме зараз цікавлять читача або які йому потрібні для дискусії з тими, хто думає інакше, або для обговорення з духовними братами та сестрами.

Доручення та повноваження на створення цього компендіуму в такій формі та з такою назвою були надані самим Христом у Його новому Слові. Окремі розділи книги присвячені окремим темам (крім розділів 61–63) і є зрозумілими для тих, хто особливо цікавиться ними, навіть без знання попередніх розділів. Проте для повного осягнення вчення Духа рекомендується і є необхідним систематичне вивчення твору від першого до останнього розділу.

Для щоденного натхнення та настанови особливо підходять розділи 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 та 65, причому слід звернути особливу увагу на повні настанови в німецьких перекладах «КНИГИ Справжнього життя» «Libro de la Vida Verdadera», які можна придбати в книжкових магазинах через видавництво « ». З них зацікавлений читач або віруючий може скласти уявлення про те, як відбувалися божественні одкровення в цілому, і, читаючи їх, так само як і це Третє Завіту, може відчути глибоке щастя та просвітлення для духу та серця. Нехай це стане долею всіх людей доброї волі.

Вступ

Більшість християн, незалежно від конфесії чи релігійної групи, до якої вони належать, сприймуть назву цієї книги: «Третє Завіття» як зарозумілість, оскільки це твір нового одкровення тим самим ставиться на один рівень із відомими їм Старим і Новим Завітами Біблії, які вважаються Святим Письмом і основою їхньої віри, що є завершеною і не потребує продовження та доповнення.

Однак справжньому знавцю Біблії відомо, що це традиційне ставлення не має підґрунтя в авторитетних вченнях Ісуса, які передані нам у Євангеліях Нового Завіту. Навпаки! У своїх прощальних промовах Ісус неодноразово говорив про своє повернення і, у зв'язку з цим, про «Духа Істини», «Духа Утішителя», «Святого Духа», який тоді «введе у всю істину».

Апостол Павло висловив своє переконання у великому майбутньому Божому одкровенні в довершенні часів такими словами: «Тепер я пізнаю частково, а тоді пізнаю, як і я пізнаний» (1 Кор. 13, 12).

Цей вступ має на меті надати віруючому християнину, а також усім зацікавленим читачам цієї книги правдиве уявлення про її виникнення, а також про те, яким чином і за яких зовнішніх обставин здійснилося обіцяне Ісусом повернення, оскільки, незважаючи на висловлювання з цього приводу, що містяться в самих одкровеннях, деякі питання залишаються відкритими і можуть давати привід для сумнівів та хибних уявлень. Також цей вступ має полегшити розуміння того, що Божий Дух залишив людству у своєму новому одкровенні як Свій Третій Завіт.

Як може переконатися кожен читач цього нового Божого Слова, воно випромінює найвищу авторитетність, мудрість і любов. Це є виконанням обіцянки Ісуса про Його повернення «на хмарі» (Лука 21, 27), що — висловлено символічно мовою Духа — означає: у духовному сенсі. Таким чином, цей Третій Завіт Божий, як тематично структурований підсумок божественних одкровень у Мексиці, є правдивим свідченням про повернення Христа «у Дусі», це Його сучасне послання та вчення для людства у концентрованій формі.

Це Слово має бути для сучасної людини духовним орієнтиром і привести її до кращого та глибшого розуміння Бога, себе самої, сенсу свого існування на землі та подій, що трапляються з нею в особистому житті, а також подій і змін, які неодмінно супроводжують настання «Епохи Святого Духа». Про цей

час вже говорив середньовічний абат Йоахім з Фіоре та деякі інші після нього. Це майбутнє Царство Миру Христа на землі, обіцяне людству ще з часів пророків.

З духовним поверненням Христа у Слові ця епоха Духа та одухотворення людини вже настала, і Христос своїм новим словом любові вказав шлях до неї.

Головна подія у Другому приході Христа, всупереч усім очікуванням християнства, не є чимось майбутнім, а вже є історією: вона відбулася в період з 1866 по 1950 рік у повній тиші, непоміченою та незваженою «Великим світом» і християнством! Не в центрі західного християнства, в Римі, чи в центрі православної побожності на горі Афон, чи, як очікували багато хто, в стародавньому юдео-християнському Єрусалимі, чи в середовищі протестантської теології та філософії релігії, а в країні так званого Третього світу, в Мексиці! І навіть там не в домінуючій католицькій церкві, що володіє владою та пишністю, а в середовищі бідності та незначності серед простого, неосвіченого народу в передмістях або околицях Мехіко, звідки вона випромінювалася та поширювалася по всій країні. Хто б міг це очікувати?

Повернення Христа стало реальністю у вигляді духовних одкровень Христа, отриманих обраними Ним людьми у стані екстазу в рамках новостворених харизматичних християнсько-спіритуалістичних громад або братств.

Значна частина цих одкровень була зафіксована стенографічно в останні роки до 1950 року, записана і пізніше опублікована у 12 збірниках під назвою «Libro de la Vida Verdadera», що в перекладі означає «КНИГА Справжнього Життя». В останні роки всі попередні настанови були повторені в розширеній та поглибленій формі. Ця книга містить ретельно підібраний вибір текстів з цього твору щодо всіх тем, що в ньому порушуються.

Ця збірка настанов Христа, а також тематично структуровані уривки з неї, з самого початку були призначені Господом як Його Третє Завіття для людства, особливо для християнства. Істина цього серйозного твердження має бути пояснена читачеві за допомогою цього вступу.

Вибір Мексики як країни, призначеної для Повернення Христа у Слові, згідно зі Словом Господа, ґрунтується на тому, що індіанські предки сучасних мешканців були мучені в Його ім'я та насильно «християнізовані»

іспанськими завойовниками. З іншого боку, ці народи та їхні сучасні нащадки завдяки багатовіковому гнобленню та рабству розвинули більше братнього духу, людяності, смиренності серця та терпимості, ніж інші народи землі, особливо європейські. Тому багато зрілих душ зі старого обраного «народу Ізраїлю» у наш час народилися в мексиканському народі і стали свідками виконання обіцянок, даних «Духовному Ізраїлю».

Навіть народження Ісуса, перше пришестя Христа у світ, відбулося не в центрах влади та цивілізації Риму чи Греції, навіть не в єврейському культурному центрі Єрусалимі, а на відлюдді, в убогих умовах, і батьківщиною та основною сферою діяльності Ісуса була Галілея, зневажена єрусалимськими євреями. З цього приводу книжники минулого, відчуваючи свою перевагу, казали: «Що ж доброго може вийти з Назарету?» Сучасні богослови не повинні повторювати ту саму помилку і, керуючись почуттям інтелектуальної переваги, потай думати: що ж доброго і великого може вийти з Мексики?

Які причини свідчать про те, що духовні прояви там дійсно мають божественне походження? Перш за все самі одкровення, які безсумнівно просякнуті Духом і настроєм Христа, а також любов'ю і милосердям Небесного Отця. Яке людське серце могло б залишитися байдужим до цього? Також мудрість і глибина думок, одкровень, настанов і повчань дають красномовне свідчення про їхнього Творця. Який оманливий дух міг би бути здатним лише удавати все це з темними намірами? У чому б вони полягали, оскільки ці повчання можуть служити лише вдосконаленню, розвитку та ушляхетненню людського роду?

Ще однією причиною, яка свідчить на користь справжності цих одкровень як нового Слова Божого, є той факт, що вони відбувалися протягом такого тривалого часу і через стільки різних посередників та місць одкровень, а проте за своїм духом і характером мають єдиний відбиток і чітко вказують на єдине джерело одкровення. Яка темна сила могла б влаштувати щось подібне в цілій країні протягом десятиліть як спокусливу ілюзію — на глум над Богом? Це просто неможливо, і Бог, як люблячий Батько своїх людських дітей і верховний керівник земних доль, ніколи б цього не допустив.

Іншими вагомими підставами для правдивості цих одкровень як свідчення духовного повернення Христа у Слові є збіги між обіцянками Ісуса про Його повернення та їхніми «знаками» і подіями в Мексиці під час періоду потрясінь та змін, що охопили світ, з двома світовими війнами. З цього приводу слід звернути увагу на вступ до першого тому «КНИГИ ІСТИННОГО

ЖИТТЯ» під назвою: «Повернення Христа у дзеркалі біблійних обіцянок», а також на дослідження Ернесто Енкерліна під назвою «Боже духовне діло», обидва видані видавництвом «Райхль».

Важливе свідчення для цього регіону світу, а отже, і для Мексики як місця духовного повернення Христа, було дано християнству в XIX столітті так званим «писарем Божим», Якобом Лорбером. В одному з місць свого великого твору про нове одкровення Ісус говорить про те, що його духовне повернення відбудеться в країні за великим світовим морем, тобто за Атлантичним океаном (Гр. Єв. Іоан. 94, 14-15). Чи не має це стати приводом для тих, хто вірить в одкровення Лорбера, та для всіх духовно пробуджених християн запитати себе, чи не збулося вже це пророцтво, і дослідити, чи не сталося в одній із країн американського континенту щось таке, що претендує на це і відповідає цьому? Однак критерієм оцінки для цього має бути не лише велич відкритого знання про творіння, а насамперед божественна любов і мудрість, що в ньому виявляються.

Така подія дійсно мала місце і розпочалася на початку 60-х років 19 століття в Мексиці. Простий чоловік з народу на ім'я Роке Рохас мав тоді, 23 червня 1861 року, перше покликання через Архангела Гавриїла та видіння, в якому йому було оголошено про його місію як земного провісника Господа.* Переконавшись у справжності свого божественного покликання завдяки ще одному великому баченню, він почав розповідати іншим людям про послання та бачення, які отримував у стані екстазу, і завдяки своїй переконливості та авторитету поступово зібрав навколо себе громаду віруючих. Завдяки дару духовного зцілення, який з'явився у нього згодом, він став широко відомим і високо цінувався всіма, хто шукав допомоги та поради. Він заснував перше місце зібрань, де 1 вересня 1866 року вперше через нього промовив Ілля, і сім чоловіків та жінок були висвячені на керівників новостворених громад, які символізували Сім Печаток відповідних епох історії спасіння.
* *Більш детальну інформацію про це можна знайти у вступі до книги «Третій час», видавництво Reichl Verlag.*

Коли учасники зібрання у Страсний тиждень 1869 року не проявили поваги та побожності, яких очікував від них Роке Рохас, його охопив святий гнів, і він знищив божественні одкровення, отримані ним до того часу через Еліаса. Він оголосив місце зібрань закритим і тим самим достроково поклав кінець своїй благодійній діяльності. Однак добре насіння, яке він посіяв, проросло і розквітло в інших місцях, і в одній із громад «Семи печаток» через роки, у 1884 році, вперше промовив сам Христос через одну з

пророчиць, яка залишилася вірною місії. Відтоді божественні одкровення безперервно тривали, з покоління в покоління, аж до кінця 1950 року.

Кількість громад і віруючих у цей час постійно зростала, так що цей християнсько-спіритуалістичний рух, який Христос назвав своїм духовним творінням, зрештою налічував кілька сотень громад з тисячами послідовників по всій країні.

Віруючі регулярно збиралися в неділю вранці у своїх скромних парафіяльних залах або в приватних приміщеннях, і скрізь, де був у наявності один або кілька провісників Слова, Божий Дух одночасно відкривався, залежно від потреб та сприйнятливості слухачів.

Один раз на тиждень відбувалися богослужіння зцілення, під час яких духовний світ Бога проявляв себе духовно, навчаючи, даючи поради та зцілюючи. Було багато духовних зцілень тіла та душі, але, на жаль, вони не були зафіксовані письмово та засвідчені для нащадків. Очевидно, їх не вважали чимось надзвичайним та вартим передачі наступним поколінням.

З припиненням божественних одкровень та одкровень духовного світу Бога на кінець 1950 року , про що Господь заздалегідь оголосив і визначив, у Духовному Русі стався глибокий розрив — розкол між громадами, які дотримувалися цього наказу Христа і відмовилися від подальших духовних одкровень, та тими громадами і керівниками громад, які не дотримувалися його і відтепер вводили своїх носіїв голосу в стан трансу, тим самим відкриваючи двері нижньому духовному світу та оманливим духам для фальшивих одкровень Христа та Духа.

На жаль, ці непокірні громади мали набагато більшу привабливість для простого народу, ніж ті, що залишилися вірними, члени яких здебільшого розійшлися по невеликих групах або перейшли в інший табір, оскільки там для людської жаги до розваг і сенсацій «пропонувалося» більше, ніж під час тихих богослужінь із читанням уривка з настанов та подальшим обміном думками щодо нього.

Незважаючи на ці несприятливі обставини, після 1950 року група чоловіків і жінок, здебільшого колишніх промовців, почала збирати послання, розкидані по всій країні, щоб опублікувати їх у вигляді книги та донести до людства. При цьому їм доводилося спиратися переважно на копії рукописів, надрукованих на друкарській машинці, які були виконані самими писарями на основі тодішніх стенографічних записів промов, а потім передавалися як

копії на прохання. Було зібрано велику кількість різних рукописів пророцтв, з яких зрештою 366 було відібрано для включення до збірників «Libro de la Vida Verdadera», що в перекладі означає «КНИГА Справжнього Життя».

Хоча вони становлять лише частину всіх пророцтв, насамперед з останніх років до 1950 року — про що свідчить також нещодавно «виявлена» велика пачка, мабуть, ще неопублікованих рукописів пророцтв із спадщини колишнього носія голосу — з огляду на цю велику кількість пророцтв можна припустити, що в них, розглядаючи в цілому, містяться всі теми та навчальні матеріали, які Божий Дух прагнув донести до людства і про які Він хотів його просвітити, щоб воно знайшло шлях до світлішого майбутнього.

У 1962 році в Німеччині вийшов перший німецький збірник цього повного зібрання під назвою: «Третій час», який вперше ознайомив зі словом одкровення Господа обмежене коло осіб у німецькомовному просторі. З 1979 року видавництво Reichl Verlag також видає німецькі томи «КНИГИ ІСТИННОГО ЖИТТЯ», які можна придбати в книжкових магазинах.

У 70-х роках у Мехіко було засновано «Товариство духовних досліджень», яке поставило собі за завдання управління та збереження рукописів одкровень, а також видання нових видань збірників та супровідної літератури. У цьому товариство і сьогодні бачить своє справжнє завдання, а не в централізованому керівництві релігійним рухом, що ґрунтується на особистій відповідальності кожного у світлі совісті.

Де б ми не відкрили цю працю, ми читаємо та духовно переживаємо переконливі, мудрі та люблячі слова й одкровення Христа через Його підготовлених людських інструментів — людей, які частково майже не мали світської освіти і часто не володіли мовою, що виходила з їхніх вуст, не кажучи вже про зміст, мудрість та божественну владу, що в ній виявлялася.

Це нове Слово Боже, з одного боку, містить підтвердження та пояснення подій і одкровень у Старому народі Ізраїлю та під час земного життя і діяльності Ісуса, а з іншого боку, воно приносить багатство нових духовних знань, які частково представляють собою радикальні виправлення традиційного християнського світогляду. Це стосується образу Бога, божественної природи Ісуса та Марії, сутності людини з вродженою іскрою Божою та вічним розвитком душі, уявлень про рай і пекло, Судний день або Страшний суд, вчення про спасіння та прощення гріхів, воскресіння з мертвих та Вічне життя. Також стосовно практикування християнської віри, форм поклоніння, частково встановлюються нові стандарти та цілі, а старе й

звичне ставиться під сумнів або відкидається, що стосується насамперед форм богослужіння та сакральних споруд.

Головне послання відповідає тому, що проповідував Ісус: замість зовнішнього сповідування релігії, показної побожності — внутрішнє молитовне життя та індивідуальні вчинки згідно з власною совістю; замість розрахованої благодійності з егоїстичних мотивів — спонтанні, безкорисливі вчинки з любові до Бога, людей та природи, Божого творіння, причому «любов» може мати багато способів вираження: увага, турбота, повага, співчуття, прихильність, розрада, допомога та підтримка; замість зручної, сліпої віри — жива, проникліва віра, що ґрунтується на пізнанні та духовному знанні.

У своїх одкровеннях Господь спочатку звертав Своє слово до присутніх віруючих, яких Він часто називав «(Моїм) народом», «учнями» або «робітниками», а іноді й «(улюбленим) Ізраїлем». Однак у ширшому сенсі, за винятком окремих випадків, Його слово звернене до всього Духовного Ізраїлю, всього народу Божого у всьому світі та до людей усіх народів, рас і релігій. Але чи з радістю приймуть і визнають вони це нове Боже слово?

Це не повинно і не може бути приводом для заснування нової релігійної спільноти, церкви чи секти. Це заклик Бога до оновлення та одухотворення людини та всіх її суспільних і релігійних інститутів. Хто відкидає Його Третє Завіту для людства, той відкидає Самого Його та Його Святого Духа, що в ньому відкривається. Нехай кожен добре обміркує і візьме до серця це застереження з самого нового Послання Любові Божої, а також застереження, що містяться в притчах Ісуса про «розумних і нерозумних дів» (Мт. 25, 1-13) та про «царське весілля» (Мт. 22, 2-14). Бо це слово є святим маслом для згасаючих світильників Духа, це хліб і вино зі столу Господнього, вічна пожива і підкріплення для душі.

Зміст

Зміст

Видавнича інформація 5

Передмова 10

Вступ 12

Зміст 19

І. Повернення Христа — Третій час одкровень 35

Розділ 1 — *В очікуванні Другого пришестя Христа* 35

Вступний огляд подій спасіння 35

Надії та очікування 36

Біблійні обіцянки 38

Здійснені знамення 40

Розділ 2 — *Світанок Третього Часу* 41

Перше одкровення 41

Послання та настанови з усього світу 42

Діяльність Іллі як провісника Господа 44

Розділ 3 – *Духовне Сонце Другого пришестя Христа* 48

Прихід Господа 48

Всі очі побачать Мене 50

Розділ 4 – *Навчання через божественні одкровення* 52

Джерело одкровень 53

Місця одкровень та одержувачі одкровень 53

Передача божественних одкровень 57

Форма одкровень 61

Часові обмеження одкровень 62

Розділ 5 – *Причина нового Божого одкровення* 63

Божа воля спасіння 63

Усунення помилок та зовнішніх форм культу 65

Просвітлення про справжнє життя 67
Розвиток, одухотворення та спасіння людини 70
Розділ 6 – *Третє Завіття та Велика Книга Життя* 71
Книга Божої любові, істини та мудрості 71
Розділ 7 – *Вплив і значення вчення Духа* 77
Вплив одкровень 77
Пізнання та надія з нового Слова 79
Розділ 8 – *Нові громади Христа, учні, апостоли та посланці Божі* 85
Світло і тінь у церквах Одкровення 85
Справжнє учнівство, нові апостоли 91
Посланці Божі у всьому світі та в усі часи 92
II. Огляд першого та другого періодів одкровень 95
Розділ 9 – Історії та постаті народу Ізраїлю 96
Історія гріхопадіння 96
Свобода волі та первородний гріх 96
Потоп 97
Жертвенність Авраама 98
Сон Якова про небесну драбину 99
Йосип і його брати 100
Похід народу Ізраїлю пустелею під проводом Мойсея 100
Боротьба Іллі за істинного Бога 101
Дванадцять колін Ізраїлю 102
Пророки та перші царі Ізраїлю 102
Розділ 10 — Коли час настав 103
Пророчі пророцтва 103
Очікування Месії у єврейському народі 104
Марія, рідна мати Ісуса 105
Поклоніння Дитятку Ісусу 105
Зв'язок любові між Ісусом і Марією 105

Знання та мудрість Ісуса 106
Нерозуміння людського оточення в Назареті 107
Розділ 11 – Діяльність Ісуса на землі 107
Хрещення в Йордані; час підготовки в пустелі 107
Єдність Ісуса з Богом 108
Невизнання Ісуса як очікуваного Месії 109
Ісус як благодійний гість серед простого народу 109
Невтомний проповідник Ісус 110
Любов Ісуса до дітей і природи 111
Вчення Ісуса 111
«Чудеса» Ісуса 112
Перелюбниця 114
Марія Магдалина 115
Нікодим і питання реінкарнації 115
Преображення Ісуса 116
Недостатня мужність у визнанні 116
Ворожість до Ісуса 117
Оголошення про прощання 118
Вхід Ісуса в Єрусалим 118
Таємна вечеря 120
Розділ 12 – Страждання, смерть і воскресіння 121
Довічні труди та страждання Ісуса 121
Зрада Юди 121
Страсті Ісуса 122
Спасительний вчинок Ісуса в потойбічних світах 127
Явлення Ісуса після Його воскресіння 129
Розділ 13 – Місія та значення Ісуса та його апостолів 130
Виправлення старого образу Бога та його традицій 130
Приклад Ісуса 131

Значення вчення Ісуса 132
Покликання, навчання та випробування учнів Ісуса 132
Апостол Іоанн 133
Апостоли Петро і Павло 135
Прикладність апостолів 136
Поширення християнства 136
III. Епоха церковного християнства 138
Розділ 14 – Християнство, церкви та культи 138
Розвиток християнства 138
Культові обряди 139
Духовенство 140
Вечеря Господня та Меса 141
Хрещення 143
Вшанування померлих 144
Матеріальні символи, хрести та реліквії 145
Шанування святих 146
Церковні свята 147
Присутність Бога попри хибні форми культу 149
Розділ 15 — Удавані християни, церковні єресі та зловживання 150
Християни лише за назвою 150
Невіруючі та релігійні фанатики 151
Спотворення вчення Ісуса та їхні наслідки 152
Помилки та зловживання в християнстві 154
IV. Закон – любов до Бога та ближнього 156
Розділ 16 – Божественний Закон 157
Сила Божественного Закону 157
Закон Божої Любові у духовному творінні 158
Недотримання Божественних законів та їхні наслідки 159
Виконання найвищого Закону 160

Розділ 17 – Новий спосіб поклоніння Богу 162
Розвиток форм поклоніння 162
Удавані молитви без відданості та віри 163
Справжня молитва 165
Чотири аспекти досконалої молитви 166
Спонтанна молитва серцем без слів 168
Щоденна молитва 170
День відпочинку як день саморефлексії 171
Просіть, і вам буде дано 171
Благословення заступництва 174
Необхідність молитви 174
Цілющі наслідки молитовного життя 175
Сила молитви 176
Любов до Бога і до ближнього як поклоніння Богу 178
Діалог між Богом і людиною 180
Розділ 18 – Діла милосердя та центральне значення любові 183
Благословення добрих справ, що діє з минулим 183
Справжня і фальшива благодійність 184
Духовна та матеріальна діяльність любові 185
Всеосяжне значення любові 187
Вища сила любові 189
V. Форми одкровення та діяння Бога 190
Розділ 19 – Трійця Божа 190
Єдність Бога з Христом і Святим Духом 190
Три способи одкровення Бога 191
Бог як Творчий Дух і Отець 194
Христос, Любов і Слово Боже 195
Святий Дух — істина та мудрість Божа 196
Розділ 20 – Марія, материнська любов Божа 196

Земне життя Марії в смиренні 196
Марія та Ісус 197
Дівоцтво Марії 198
Приклад Марії для жінки 199
Марія як заступниця, утішителька і співспокутниця людей 200
Божественна природа Марії 202
Вселенське випромінювання Марії 203
Розділ 21 – Всемогутність, всюдисущість Бога та Його справедливість .. 204
Сила Божа 204
Присутність Бога у всьому створенні 205
Удари долі 207
Справедливість Божа 208
Розділ 22 – Любов, турбота і милість Божа 212
Любов Небесного Отця 212
Божа турбота і допомога 213
Смиренність Всевишнього 215
Співчуття та співстраждання Бога 216
Прощення, благодать і милосердя Боже 217
Розділ 23 – Натхнення та одкровення Бога 218
Божественні натхнення 218
Пристосування Божественних одкровень до розуміння людей 220
Різні види Божих одкровень 221
Необхідність Божественних одкровень 222
Безмежність божественних одкровень 223
Одкровення присутності Бога в людині 225
VI. Створення 226
Розділ 24 – Духовне і матеріальне творіння 226
Створення духовних істот 226
Дія великого духу у творенні 226

Думки Бога про провидіння 227
Створення матеріальних світів для духовних істот 227
Створення людини 228
Спогад про рай 229
Природа людини 229
Єдність Творця зі Створінням 229
Розділ 25 – Природа 230
Закони природи 230
Присутність Бога в природі 230
Природа, Боже творіння і притча про духовне 231
Влада дітей Божих над природою 232
Людина і природа 232
Розділ 26 – Інші світи 234
Універсальне Світло Христа 235
Духовний зв'язок між світами 235
Пізнання інших світів і форм життя 236
Призначення зірок 237
Розділ 27 – Потойбіччя 238
Необхідні знання про духовне життя 238
«Небо» і «пекло» 238
Музика Небес 242
У домі Мого Отця є багато «осель» 242
VII Шлях розвитку до досконалості 243
Розділ 28 – Вмирання, смерть і пробудження в потойбіччі 243
Безсмертя духу 243
Підготовка до відходу з цього світу 244
Перехід в інший світ 245
«Сон смерті» 247
Зустріч у потойбіччі 248

Суд над духом через власну совість 248
Відновлена духовна свідомість 251
Розділ 29 – Очищення та піднесення душ у потойбіччі 253
Докори сумління, каяття та самозвинувачення 253
Вирівнююча справедливість 254
Піднесення душ до Царства Божого 256
Розділ 30 – Розвиток душі через реінкарнації 258
Закон розвитку 258
«Воскресіння плоті» — правильно зрозуміле 259
Різний рівень розвитку душ 261
Знання про попередні земні життя та власний рівень розвитку 261
Любов як необхідність для духовного та душевного розвитку 262
Різні причини реінкарнацій 263
Шлях до досконалості 264
Універсальна школа життя 265
Переконливість вчення про реінкарнацію 267
Шляхи реінкарнації душі 267
Розділ 31 – Спасіння, викуплення та вічне благо 270
Виправлення хибних уявлень про спасіння 270
«Небо» треба завоювати 274
Найпотужніша сила спасіння 277
Спасіння та визволення для кожної душі 278
Чудове майбутнє дітей Божих 281
VIII. Людина 282
Розділ 32 – Втілення, природа та завдання людини 282
Втілення на Землі 282
Правильна оцінка тіла та його керівництво духом 284
Значення та завдання душі, духу та совісті в людині 285
Храм Божий у людині 289

Розділ 33 – Чоловік і жінка, батьки і діти, шлюб і сім'я 290
Стосунки між чоловіком і жінкою 290
Природа та призначення чоловіка 292
Жінка, дружина і мати 294
Виховання дітей та молоді 295
Слово до дітей та дівчат 297
Шлюб і сім'я 298
Розділ 34 – Свобода волі та совість 300
Значення совісті та свободи волі 300
Зловживання свободою волі 303
Необхідність дотримання імпульсів совісті 304
Боротьба між свободою волі та совістю 305
Загострення совісті через нове Слово Боже 307
Розділ 35 – Сила думок, почуттів і волі 308
Передача та сприйняття думок та їхні наслідки 308
Сила почуттів, бажань або побоювань 310
Відсутність самопереборення 310
IX Вчення Божественної Мудрості 311
Розділ 36 – Віра, істина та пізнання 311
Віра, що перемагає все 311
Пізнання істини Божої 312
Пізнання духовного та божественного 314
Передумови для духовного пізнання 315
Необхідне розширення свідомості людини 315
Розділ 37 — Правильне розуміння біблійних текстів 317
Тлумачення біблійних слів та обіцянок 317
Одкровення Ісуса через апостола Івана 321
Розділ 38 – Три часи одкровень та сім епох печаток 323
Залежність одкровень Бога від розвитку 323

Три заповіти Божі ... 324
Третій час ... 326
Сім епох історії спасіння ... 328
Розділ 39 – Земний та духовний Ізраїль ... 331
Історичне покликання Ізраїлю, його провал ... 331
Розкол єврейського народу на земних і духовних ... 332
Духовний народ Ізраїлю ... 334
144 000 обраних і позначених ... 336
Розділ 40 – Сили добра і зла ... 339
Походження добра і зла ... 339
Гординя і смиренність ... 342
Добро, людина доброї волі ... 343
Зло, людина, що піддалася злу ... 344
Боротьба між добром і злом ... 345
Спокуси та зведення ... 346
Моральні злочини ... 347
Безсилля і минущість зла ... 348
Сила прощення ... 348
Розділ 41 — Зв'язок між цим світом і потойбіччям ... 349
Натхнення та допомога від Духовного світу ... 349
Збентежені та злостиві духи ... 352
Боротьба духів за людей ... 354
Зв'язок із духовним світом Бога ... 356
Розділ 42 — Провина і спокута, випробування і страждання ... 358
Необхідність каяття та спокути ... 358
Закон спокути ... 360
Причина випробувань і страждань ... 360
Віра, покірність і смиренність у випробуваннях ... 363
Значення страждання і болю ... 364

Розділ 43 – Хвороба, зцілення та оновлення 365
Походження та сенс хвороби 365
Зцілення власними силами 366
Оновлення людини 368
Розділ 44 – Життя в Божественному сенсі 368
Необхідна рівновага 368
Добрі та згубні радості 369
Благословенне і нещасливе багатство 370
Закон давання 371
Виконання обов'язків і завдань 372
Розділ 45 — Передвизначення, сенс і сповнення в житті 374
Провидіння і призначення Бога в людській долі 374
У школі життя 376
Сенс і цінність людського життя 377
X Матеріалізм і спіритуалізм 379
Розділ 46 – Заблукала, матеріалістична людина 379
Духовна лінь, невігластво та гординя людини 379
Відсутність готовності до самозречення, зусиль та відповідальності .. 382
Душевне страждання людини 384
Помилкові земні вчинки та їхні наслідки 386
Розділ 47 – Матеріалізм і спіритуалізм 388
Наслідки панівного матеріалізму 388
Суть спіритуалізму 389
Хто може по праву називати себе спіритуалістом? 390
Спіритуалізм у релігіях та конфесіях 391
Розділ 48 – Духовні дари та одухотворення 392
Духовні здібності людини 392
Передумови та ознаки справжньої духовності 396
Благотворний вплив духовності 397

XI Людство..... 398
Розділ 49 – Релігія та правосуддя..... 398
Жодна релігія чи конфесія не є єдино істинною..... 398
Ворожість релігій до розвитку..... 400
Відносини між релігією та наукою..... 401
Суворість і несправедливість земного правосуддя..... 402
Жорстокосердна самоправедність людини..... 403
Земна юстиція як необхідне зло..... 403
Розділ 50 – Освіта та наука..... 404
Марнославство та гордість за знання..... 404
Наслідки матеріалістичного мислення..... 405
Натхнення нових наукових відкриттів від Бога та Духовного світу..... 409
Визнання вчених, які працюють на благо людства..... 411
Розділ 51 – Правителі, зловживання владою та війни..... 412
Тимчасова ілюзія земної влади та величі..... 412
Самовільне застосування насильства над людьми та народами..... 413
Роздуми про Другу світову війну..... 415
Неприйнятність і безглуздість воєн..... 417
Розділ 52 — Несправедливість і занепад людства..... 419
Підкорення та експлуатація слабких сильними..... 419
Зіпсованість людства..... 421
Перевернутий світ незрілого людства..... 423
XII Суд і очищення людства..... 425
Розділ 53 – Настав час суду..... 425
Жнива плодів людського посіву..... 425
Очищення людства в Суді..... 426
Божа любов у суді..... 428
Розділ 54 — Боротьба світоглядів, релігій і церков..... 429
Духовні битви перед Царством Миру Христа на землі..... 429

Боротьба за духовне панування на Землі 430
Боротьба з вченням про дух 431
Ігнорування або боротьба з духовними одкровеннями та духовним зціленням 433
Розділ 55 – Очищення Землі та людства під час суду 434
Застережливий голос Бога і природи перед судом очищення 434
Влада і панування зла будуть зламані 436
Апокаліптичні війни, епідемії, пошесті та руйнування 438
Природа та природні катастрофи 439
Справедливість любові та милосердя Боже 441
Вплив суду 442
XIII Перетворення та довершення світу і творіння 443
Розділ 56 — Перемога та визнання Духовного творіння Христа 444
Поширення духовного вчення через посланців Божих 444
Боротьба за визнання нового Слова 444
Сила вчення Святого Духа 445
Усвідомлення повернення Христа у всьому світі 446
Розділ 57 – Повернення і зміни у всіх сферах 448
Нові та глибші пізнання 448
Просвітлення через людей, посланих Богом 450
Перетворення людини 451
Зміни та потрясіння у всіх сферах життя 454
Розділ 58 — Царство Миру Христа та завершення творіння 456
Визначальна сила в Царстві Миру Христа 456
Нова людина 456
Земля як Земля Обітована і віддзеркалення Царства Небесного 458
Завершення творіння 460
Гімн відновленої гармонії творіння 461
XIV Місійне доручення 462

Розділ 59 – Доручення поширювати нове Слово Боже 463
Вказівки щодо виготовлення книг, витягів та перекладів 463
Право на пізнання нового Слова Божого 464
Вказівки щодо поширення Духовного вчення 465
Розділ 60 - Дія в Дусі Христа 466
Необхідні якості, чесноти та здібності нових учнів 466
Правильна поведінка при поширенні Слова 471
Правильний спосіб проповідування Слова 473
Завдання втішати та зцілювати тих, хто страждає фізично та душевно 476
Час початку всесвітньої місії 478
XV. Напучення, застереження, настанови 479
Розділ 61 — Напучення та застереження Господа 479
Заповіді та доручення 479
Віра, надія, любов, смиренність, впевненість 481
Молитва, навчання, пильність, оновлення та духовне вдосконалення 483
Попередження, звернені до громад одкровення 485
Попередження щодо продовження одкровень після 1950 року та фальшивих «одкровень Христа» 486
Пороки, лицемірство, розпуста 487
Помилкові покаяння та помилкові очікування 489
Попередження народам і могутнім землі 490
Розділ 62 – Слова для присутніх слухачів у Мексиці 491
Слова для присутніх слухачів у Мексиці 491
Розділ 63 — Настанови для громад та всіх учнів Христа 509
Духовна справа Христа 509
Духовний Ізраїль і єврейський народ 518
Учнівство та духовність 520
Розвиток 532
Очищення та вдосконалення 536

По цей бік і по той бік земного 539
Одкровення Божественного 544
Людина та її призначення 546
Пороки, провини, заблудження 553
Очищення та одухотворення людства 555
XVI. Пророцтва та притчі, втіха та обіцянка 557
Розділ 64 – Пророцтва 557
Здійснення старих і нових пророцтв 558
Велике пророцтво для народів від 10 січня 1945 року, наприкінці Другої світової війни 558
Війни та природні катастрофи — знамення на небі 560
Пророцтво про розкол мексиканських громад 561
Розділ 65 – Притчі, втіха та обіцянка 562
Притча про недобрих управителів 562
Притча про перехід через пустелю до Великого міста 563
Притча про великодушність короля 567
Блаженства та благословення 568
Заохочення до духовного зростання 569
Поклик Бога 570
Заклик до людей цього часу: 570
Заклик до інтелектуалів: 571
Заклик до втомлених і обтяжених**:** 571
Заклик до Духовного Ізраїлю: 571
Божественні настанови в Мексиці 1866-1950 573

Третє Завіття

І. Повернення Христа — Третій час одкровень

Розділ 1 — *В очікуванні Другого пришестя Христа*

Вступний огляд подій спасіння

1. На початку часів світу бракувало любові. Перші люди були далекі від того, щоб відчути й зрозуміти ту божественну силу — ту сутність Духа, джерело всього створеного.

2. Вони вірили в Бога, але приписували Йому лише силу та справедливість. Люди вірили, що розуміють божественну мову через елементи природи; тому, коли вони бачили її лагідною та мирною, думали, що Господь схвалює вчинки людей; але коли сили природи розбушувалися, вони вважали, що в цьому впізнають гнів Божий, який виявлявся у такій формі.

3. У серцях людей сформувалося уявлення про страшного Бога, який носив у собі гнів і почуття помсти. Тому, коли вони вважали, що образили Бога, вони приносили Йому всепалення та жертви в надії примирити Його.

4. Я кажу вам, що ті дари не були натхненні любов'ю до Бога: це був страх перед Божественною Справедливістю, страх перед покаранням, що спонукав перші народи приносити данину своєму Господу.

5. Божественний Дух вони називали просто Богом, але ніколи Отцем чи Учителем.

6. Саме патріархи та перші пророки почали пояснювати людям, що Бог — це, звичайно, справедливість, але досконала справедливість; що Він, перш за все, є Отцем і, як Отець, любить усіх Своїх створінь.

7. Крок за кроком людство повільно йшло шляхом свого духовного розвитку і продовжувало свою паломницьку подорож, переходячи з однієї епохи в іншу і дізнаючись дещо більше про Божу таємницю завдяки одкровенням, які Бог давав своїм дітям у всі часи.

8. Проте людина не досягла повного пізнання божественної любові; бо вона не любила Бога по-справжньому, як батька, і не могла відчути у своєму серці ту любов, яку її Господь завжди виявляв до неї.

9. Було необхідно, щоб досконала любов стала людиною, щоб «Слово» втілилося і прийняло тіло, дотичне і видиме для людей, щоб вони нарешті пізнали, як сильно і яким чином Бог їх любив.

10. Не всі впізнали в Ісусі присутність Отця. Як вони могли впізнати Його, коли Ісус був смиренним, співчутливим і люблячим навіть до тих, хто ображав Його? Вони вважали Бога сильним і гордим перед своїми

ворогами, суворим і страшним для тих, хто ображав Його.

11. Але так само, як багато хто відкидав це Слово, так само багато хто вірив у нього — у те Слово, яке проникало в найпотаємніші глибини серця. Той спосіб зцілювати страждання та невиліковні хвороби лише ласкавим дотиком, поглядом нескінченного співчуття, словом надії, це вчення, яке було обіцянкою нового світу, життя, сповненого світла і справедливості, вже не можна було викреслити з багатьох сердець, які зрозуміли, що той Божественний Людина був Істиною Отця, Божественною Любов'ю Того, кого люди не знали і тому не могли любити.

12. Насіння тієї найвищої істини було назавжди посіяне в серці людства. Христос був сіячем, і Він досі доглядає своє насіння. Згодом Він збере свій плід і завжди буде радіти йому. Тоді Він у своїх словах більше не скаже: «Я голодний» або «Я спраглий», бо нарешті Його діти будуть любити Його так, як Він любив їх від початку.

13. Хто говорить до вас про Христа, учні? Він Сам.

14. Це Я, те «Слово», яке знову звертається до тебе, людство. Впізнай Мене, не сумнівайся в Моїй присутності через скромність, у якій Я являюся. У Мені не може бути гордості.

15. Впізнайте Мене за Моїм колишнім життєвим шляхом на землі, згадайте, що Я помер так само смиренно, як народився і жив. (296, 4-16)

Надії та очікування

16. Після Мого відходу у «Другий час» ті, хто зберіг віру в Мене, з покоління в покоління очікували на Моє повернення. Божественна обіцянка передавалася від батьків до дітей, і Моє Слово підтримувало в них прагнення пережити Моє повернення.

17. Кожне покоління вірило, що саме воно є обраним, сподіваючись, що саме в ньому здійсниться Слово їхнього Господа.

18. Так минав час, і покоління змінювалися, і з сердець все більше витіснялася Моя обіцянка, і люди забули пильнувати та молитися. (356, 4-5)

19. Світ піддається випробуванню, народи відчувають весь тягар Моєї справедливості, що падає на них, і Моє Світло, Мій Голос, що кличе вас, стає відчутним для всього людства.

20. Люди відчувають Мою присутність, сприймають Мій Вселенський Промінь, що спускається і спочиває на них. Вони передчувають Мене, не знаючи цього твору*, не чувши Мого Слова, і підносять свої душі до Мене, щоб запитати: «Господи, в який час ми живемо? Ці

випробування та страждання, що спіткали людей — що вони означають, Отче? Хіба Ти не чуєш скарги цього світу? Хіба Ти не сказав, що повернешся? Коли ж Ти прийдеш, о Господи?» І в кожній віросповідній групі та релігійній спільноті підноситься дух Моїх дітей, і вони шукають Мене, благають Мене, запитують Мене і чекають на Мене. (222, 29)

** Одкровення Христа під час Його повернення у Слові, у духовній формі, що розпочалося у 1866 році в Мексиці через провісника Еліаса.*

21. Люди запитують Мене і кажуть Мені: «Господи, якщо Ти існуєш, чому Ти не відкриваєшся серед нас, хоча в інші часи Ти спускався аж до нашого земного світу? Чому Ти не приходиш сьогодні? Чи настільки велика зараз наша безбожність, що вона заважає Тобі прийти нам на допомогу? Ти завжди шукав загублених, «сліпих», «прокажених» — зараз світ повний ними. Чи ми більше не викликаємо Твого співчуття?

22. Ти сказав Своїм апостолам, що повернешся до людей і що даси знаки Свого приходу, які ми, як віримо, бачимо зараз. Чому Ти не показуєш нам Свого обличчя?»

23. Дивіться, так люди чекають на Мене, не відчуваючи, що Я серед них. Я перед їхніми очима, а вони не бачать Мене; Я говорю до них, а вони не чують Мого голосу; і коли вони нарешті на мить побачать Мене, вони заперечують Мене. Але Я продовжую свідчити про Себе, і тих, хто надіється на Мене, Я й надалі чекатиму.

24. Але, воістину, знаки мого об'явлення в цей час були великими, навіть кров людей, пролита ріками і що змочувала землю, вказувала на час моєї присутності серед вас як Святого Духа. (62, 27-29)

25. Ніхто не повинен бути здивований Моєю присутністю. Вже через Ісуса Я вказав вам на події, які б сповіщали про Моє явлення як Духа Істини. Також Я сказав вам, що Моє пришестя відбудеться в Дусі, щоб ніхто не чекав матеріальних проявів, які ніколи не настануть.

26. Подивіться на єврейський народ, який досі чекає на Месію, хоча той не приходить у тій формі, якої вони очікують, бо справжній Месія вже був серед них, а вони Його не впізнали.

27. Людство, чи не хочеш ти визнати Моє нове одкровення, щоб і далі чекати на Мене відповідно до своїх уявлень про віру, а не відповідно до того, що Я тобі обіцяв? (99, 2)

28. Світ не повинен чекати нового Месії. Так само, як Я обіцяв повернутися, Я також дав вам знати, що Моє пришестя буде духовним; проте люди ніколи не вміли підготуватися, щоб прийняти Мене.

29. Тоді люди сумнівалися в тому, що Бог міг би бути прихований в

Ісусі, якого вони вважали людиною, як і всіх інших, і таким же убогим, як і будь-хто інший. Проте пізніше, зважаючи на могутні діла Христа, люди прийшли до переконання, що в тій людині, яка народилася у світі, виросла і померла, було «Слово» Боже. Але в наш час багато людей визнали б Моє пришестя лише тоді, якби Я прийшов як людина, як у Другий час.

30. Докази того, що Я приходжу в Дусі і таким чином відкриваюся людству, не будуть визнані всіма, незважаючи на свідчення, бо матеріалізм буде для багатьох як темна пов'язка на очах.

31. Скільки людей хотіли б ще раз побачити Христа, що страждає на землі, і отримати від Нього чудо, щоб повірити в Його присутність або в Його існування. Але істинно кажу вам: на цій землі більше не буде ясел, які бачили б, як Я народжуюся як людина, ні ще одного Голгофи, яка бачила б, як Я вмираю. Тепер усі, хто воскресне до істинного життя, відчують у своєму серці, як Я народжуюся, так само як і всі, хто вперто залишається у гріху, відчують у своїх серцях, як Я вмираю. (88, 27-29)

32. Подивіться, скільки людей у цей час досліджують Писання минулих часів, розмірковують про пророків і намагаються осягнути обіцянки, які Христос дав щодо Свого повернення.

33. Послухайте, як вони кажуть: «Учитель близько» — «Господь уже тут», або: «Він скоро прийде», і додають: «Ознаки Його повернення явні й очевидні».

34. Одні шукають і кличуть Мене, інші відчувають Мою присутність, а ще інші передчувають Моє пришестя в Дусі.

35. О, якби ж уже у всіх була та спрага знань, якби ж усі мали те прагнення пізнати найвищу істину! (239, 68-71)

36. Подивіться, як люди всіх конфесій і сект досліджують час, життя та події в надії виявити знаки, що сповіщають про Моє пришестя. Це невігласи, які не знають, що Я вже давно даю про Себе знати і що незабаром цей спосіб сповіщення закінчиться.

37. Але Я кажу вам також те, що багато з тих, хто з таким великим прагненням чекає на Мене, не впізнали б Мене, якби стали свідками того, як Я відкриваю Себе, , а навпаки, відкинули б Мене відразу.

38. До них дійдуть лише свідчення, і завдяки їм вони все-таки повірять, що Я був серед своїх дітей.

39. Ви також чекали на Мене внутрішньо з нетерпінням; але Я знав, що ви впізнаєте Мене і станете Моїми працівниками в цей час. (255, 2-4)

Біблійні обіцянки

40. У Своєму одкровенні через Ісуса Я сповістив вам про прихід

Святого Духа; та люди вірили, що це божество, яке — невідоме їм — перебуває в Бозі, не розуміючи, що, коли Я говорив про Святого Духа, Я говорив до вас про єдиного Бога, який готував час, коли Він відкриється людям через людський розум. (8, 4)

41. Чому хтось мав би дивуватися з огляду на Мої нові одкровення? Істинно кажу вам: патріархи давніх часів вже знали про прихід цієї епохи, провидці інших епох бачили її, а пророки сповіщали про неї. Це була Божа обіцянка, дана людям задовго до того, як Я народився в Ісусі.

42. Коли Я сповістив Своїм учням про Своє нове пришестя і повідомив їм, яким чином Я відкрию Себе людям, минуло вже багато часу відтоді, як вам була дана ця обіцянка.

43. Тепер ви бачите перебіг тих часів, тут збуваються ті пророцтва. Хто може бути цим здивований? Тільки ті, хто спав у темряві*, або ті, хто викреслив із себе Мої обіцянки. (12, 97-99)

** Термін «темрява» тут та в інших місцях має значення «незнання», «необізнаність», тоді як «світло» у протилежному значенні використовується як символ «пізнання», «просвітлення».*

44. Оскільки Я знав, що ви лише неглибоко зануритеся в Мої вчення, і передбачав помилки, яких ви припуститеся при тлумаченні Моїх одкровень, Я сповістив вас про Своє повернення, сказавши, що пошлю вам Духа Істини, щоб Він прояснив багато таємниць і пояснив вам те, чого ви не зрозуміли.

45. Адже в суті мого пророчого слова Я повідомив вам, що в цей час Я не прийду, як на Синаї, серед блискавок і грому, і не стану людиною, щоб утілити свою любов і свої слова , як у «Другій епосі», а що Я прийду до вашого духу у промені Моєї мудрості, здивую ваш розум світлом натхнення і закличу до дверей ваших сердець голосом, який розуміє ваш дух. Ці пророцтва та обіцянки саме зараз збуваються.

46. Достатньо лише трохи підготуватися, щоб побачити Моє Світло і відчути присутність Мого Духа — того самого, який сповістив вам, що прийде, щоб навчати вас і відкрити істину. (108, 22-23)

47. Є багато тих, хто через боязнь або через брак старанності не розвинувся і лише дотримується Закону Мойсея, не визнаючи приходу Месії, та інші, які, хоча й вірять в Ісуса, все ж не чекали обіцяного Духа-Утішителя. Тепер Я зійшов втретє, а вони не чекали на Мене.

48. Ангели оголосили ці одкровення, і їхній заклик наповнив простір. Чи впізнали ви їх? Це Духовний Світ, який прийшов до вас, щоб засвідчити Мою присутність. Все, що

написано, збудеться. Руйнування, яке було спричинене, переможе гордість і марнославство людини, і вона — ставши смиренною — шукатиме Мене і називатиме Мене Отцем. (179, 38-39)

49. Ось що Я вам сказав у ті часи: «Те, що Я вам сказав, — це не все, чого Я повинен вас навчити. Щоб ви дізналися все, Я спочатку повинен піти і послати вам Духа Істини, щоб Він пояснив усе, що Я сказав і зробив. Я обіцяю вам Утішителя в часи випробувань». Але той Утішитель, той Пояснювач — це Я Сам, Який повертається, щоб просвітити вас і допомогти вам зрозуміти минулі настанови та ці нові, які Я приношу вам зараз. (339, 26)

50. У мудрості — це лікувальний бальзам і втіха, яких прагне ваше серце. Тому Я колись обіцяв вам Духа Істини як Духа втіхи. Але необхідно мати віру, щоб не зупинятися на шляху і не відчувати страху перед випробуваннями. (263, 10-11)

Здійснені знамення

51. Мало хто з людей розпізнає ознаки того, що настала нова епоха і що Я зараз духовно відкриваюся людству. Більшість з них присвячує своє життя і зусилля матеріальному прогресу, і в цій безжальній, а часом і кривавій боротьбі за досягнення своїх цілей вони живуть, як сліпі, втрачають орієнтири, не знають більше, чого прагнуть, не бачать яскравого сяйва нового світанку, не помічають знаків і далекі від того, щоб засвоїти знання про Мої одкровення.

52. Це людство більше вірило в навчання та слова людей, ніж у одкровення, які Я дарував йому протягом століть. Невже ви чекаєте, що Отець у Своїй справедливості пошле вам ще більші знаки, ніж ті, які ви бачите на кожному кроці, щоб ви відчули й повірили, що це той час, який було передбачено для мого проявлення як Духа Істини? О, люди маловіри! Тепер ви зрозумієте, учні, чому Я іноді кажу вам, що Мій голос кличе в пустелі, бо немає нікого, хто б його почув і справді звернув на нього увагу. (93, 27-28)

53. Щоб усі люди на землі могли повірити в істину цього Послання, Я зробив так, щоб ті знаки, про які пророкували в давні часи, стали відчутними по всьому світу — пророцтва, що говорили про Моє Повернення.

54. Тому, коли ця Добра Новина дійде до народів, люди будуть досліджувати й вивчати все, що було сказано їм у ті часи, і з подивом та радістю вони відкриють, що все, що було оголошено й обіцяно щодо Мого Повернення, справдилося вірно, як це відповідає Тому, Хто має лише одну Волю, одне Слово й один Закон. (251, 49)

55. У «Другому Часі»* Я оголосив Своїм апостолам Своє нове

одкровення, і коли вони запитали Мене, які знаки сповіщатимуть про той час, Я оголосив їм їх один за одним, а також докази, які Я дам їм.

** Історія спасіння поділяється Христом на 3 великі розділи, епохи або «часи», причому «Другий час» — це час Божого одкровення через Ісуса та час після нього (детальніше див. розділ 38)*

56. Ознаки з'явилися аж до останньої, вони проголошували, що це той час, який передбачив Ісус, і тепер Я запитую вас: якщо це духовне одкровення, в якому Я даю вам брати участь, не є правдою — то чому ж Христос не з'явився (у тій формі, якої очікували віруючі), хоча знаки збулися? Або ви вважаєте, що спокусник має владу над усім творінням і над силами природи, щоб обдурити вас?

57. Я колись застерігав вас, щоб ви не піддалися спокусі фальшивих пророків, фальшивих Христів і фальшивих Спасителів. Але сьогодні Я кажу вам, що втілена душа завдяки своєму розвитку, пізнанню та досвіду пробудилася настільки, що нелегко запропонувати їй темряву як світло, хоч скільки б ілюзій вона не мала в своєму розпорядженні.

58. Тому Я сказав вам: перш ніж віддатися цьому шляху в сліпій вірі, перевіряйте, скільки завгодно! Зрозумійте, що це Слово дано для всіх і що Я ніколи не залишав собі частину його лише для певних людей. Побачте, що в цьому творі немає книг, в яких Я намагаюся приховати від вас якесь вчення.

59. Але Я також сказав вам у той «Другий час» устами Мого апостола Івана: «Якщо хтось почує Мій голос і відчинить двері, Я увійду до нього і розділю з ним трапезу, а він зі Мною». Так само Я навчив вас притчі про дів, щоб ви взяли її до серця в цей час. (63, 79-80)

60. Оскільки знамення та випробування настали, а Я не з'явився ані в синагозі, ані в жодній церкві — чи не здогадується світ, що Я мушу зараз явитися десь, бо не можу порушити Свого Слова? (81, 41)

Розділ 2 — *Світанок Третього Часу*

Перше одкровення

1. Це день пам'яті: у такий день, як сьогодні, Я посвятив Своїх перших провісників, щоб через них оголошувати Свої нові настанови та нові одкровення. Дух Іллі осяяв Роке Рохаса*, щоб нагадати вам про шлях, яким є Закон Божий.

** Ім'я цього першого провісника вимовляється як «Роке Рохас»*.

2. Момент був урочистим, душі присутніх тремтіли від страху і

радості, так само як тремтіло серце Ізраїлю на горі Синай, коли було проголошено Закон; як тремтіли учні, які на горі Табор бачили Преображення Ісуса, коли Мойсей та Ілля з'явилися в духовному вигляді праворуч і ліворуч від Учителя.

3. Той 1 вересня 1866 року був народженням нової епохи, світанком нового дня: «Третьої епохи», що настала для людства.

4. З того часу безперервно збуваються численні пророцтва та обіцянки, які Бог давав людям протягом тисячоліть. Вони збулися у вас, чоловіки та жінки, які населяєте світ у цей час. Хто з вас був на землі, коли були вимовлені ті пророцтва і дані ті обіцянки? Лише Я один це знаю; але головне, щоб ви знали, що Я обіцяв вам це і що тепер Я це виконую.

5. Чи знаєте ви про ту «хмару», на якій Мої учні бачили, як Я піднімався, коли Я востаннє явився їм? Бо правдиво написано, що Я повернуся «на хмарі», і Я виконав це . 1 вересня 1866 року Мій Дух прийшов на символічній хмарі, щоб підготувати вас до отримання нового вчення. Після цього, у 1884 році, Я почав давати вам Своє вчення.

6. Я прийшов не як людина, а духовно, обмежений у промені світла, щоб він спочивав на людському розумі. Це є обраний Моєю Волею засіб, щоб говорити до вас у цей час, і Я зарахую вам віру, яку ви маєте до цього Слова.

7. Бо не Мойсей веде вас через пустелю до Землі Обітованої, і не Христос як людина дає вам почути Своє Слово Життя як шлях до спасіння та свободи. Тепер до ваших вух доходить людський голос цих істот, і необхідно одухотворитися, щоб відкрити божественну сутність, в якій Я присутній. Тому Я кажу вам, що віра у це Слово є заслугою, бо воно дається недосконалими істотами. (236, 46-50)

8. У 1866 році виникла перша громада спіритуалістів, послідовників цієї справи. Навчені світлом Мого Духа та Іліаса, ті перші учні почали приймати промені Послання, яке ви тепер, перед його завершенням, отримуєте в повноті. (255, 10)

Послання та настанови з усього світу

9. Ілля, який мав прийти першим, щоб підготувати шлях Господу, вперше явився через людський розум у 1866 році. Чи не хочете ви присвятити трохи часу дослідженню знаків і подій, що відбулися у всіх сферах і збіглися в часі з тим проявом? Знову саме ті вчені, які вивчають зірки і яких в давнину називали магами, засвідчать, що небо дало знаки, які є божественними закликами. (63, 81)

10. Не думайте, що ця точка Землі, де чують це Слово, є

єдиним місцем, де Я з'являюся перед Своїми дітьми. Бо істинно кажу вам: Моє проявлення в різних формах є всесвітнім.

11. Ілля, який явився серед вас як провісник Мого одкровення через людський розум, прийшов не тільки до цієї країни, де ви живете. Він ходив від одного місця на Землі до іншого, сповіщаючи про Новий час і проголошуючи наближення Царства Небесного.

12. З усіх боків лунали заклики, що сповіщали вас про Моє пришестя: потрясена природа струшувала землю, наука дивувалася перед новими одкровеннями, Духовний світ* кинувся до людей, і все ж людство залишалося глухим до тих закликів, що були передвісниками нової епохи.

** Цей вираз стосується мешканців вищих потойбічних рівнів, світлих духів духовного світу Бога.*

13. Потік Божественного Світла зійшов, щоб вивести людей з їхньої темряви. Але ці люди — егоїстичні та матеріалізовані*, далекі від прагнення до вдосконалення душі, до морального поліпшення свого життя на Землі — використовували це світло лише для того, щоб створити собі трони та славу, зручності та задоволення для тіла, а також — якщо вважали це за необхідне — зброю, щоб знищити життя своїх ближніх. Їхні очі були засліплені інтенсивністю Мого Світла, і їхня марнославність стала для них згубною. Але Я кажу вам, що саме завдяки цьому Світлу вони знайдуть істину, відкриють шлях і врятуються.

** Це означає протилежність «духовному», тобто життя і мислення людини, зосереджене виключно на матеріальному та тілесному.*

14. Ті, хто зміг прийняти це світло у своєму розумі і сприйняв його як божественне послання, дозволили своїй совісті керувати своїми кроками і служити орієнтиром у їхній діяльності. Бо вони мали передчуття, що Господь повернувся і що Він перебуває серед людей.

15. Представники різних сект і конфесій не хотіли прийняти Мене; їхні серця, їхня гордість і їхня фальшива велич заважали їм прийняти Мене духовно. Тому по всій Землі утворилися групи, братства та об'єднання тих, хто відчуває присутність Нового Часу, хто шукає самотності, щоб молитися та приймати натхнення від Господа. (37, 76-81)

16. Є релігійні спільноти, які намагаються готуватися до Мого повернення, не знаючи, що Я вже наближаюся до відходу.

17. Я закликав усіх, і справді, мій заклик та чутки про те, що Я зараз відкриваюся людям, дійшли до всіх куточків землі разом зі

свідченнями та доказами, що говорять про Мене: навернені грішники, навернені невіруючі, «мертві», що воскресають, невиліковно хворі, що одужують, та одержимі, що звільняються від свого зла.

18. Але Я знайшов багатьох глухими, інших — зарозумілими у своїй земній славі, а ще інших — надто боязкими, щоб проголошувати Моє об'явлення як Духа Істини. Я приймав і навчав усіх, хто приходив до Мене і довіряв Моїй любові. (239, 17-19)

19. З інших країн до цього народу прийдуть натовпи людей, які будуть охоче розпитувати вас про духовні події, свідками яких ви були у цей час, а також про одкровення та пророцтва, які Я вам дав.

20. Адже в багатьох частинах світу були отримані Мої послання, які свідчать, що Мій божественний промінь зійшов на одне місце на Заході, щоб промовити до людства цього часу.

21. Коли настане час, ви побачите, як вони прийдуть з інших народів і націй, щоб відшукати вас. Тоді люди великих конфесій будуть вражені тим, що Я звернувся не до них. (276, 45)

22. Як мало світ цікавиться Моїм новим проявом! Як мало тих, хто пильнує і чекає на Мене, і як багато тих, хто спить!

23. Щодо тих, хто живе в очікуванні Мене, Я можу вам сказати, що не всі уявляють собі справжню форму Моєї присутності в цей час. Бо, хоча дехто під впливом старих вірувань вважає, що Я повернуся у світ як людина, інші вірять, що Я маю з'явитися в якійсь видимій для людського ока подобі, і лише дуже небагато хто здогадується про істину та передчуває, що Моє пришестя є духовним.

24. Поки одні запитують себе, яку форму Я прийму, о котрій годині чи в який день Я з'являюся на Землі і в якому місці Я з'являюся, інші, не думаючи про конкретні форми прояву чи моменти часу, кажуть: «Учитель уже серед нас, Його Світло, яке є Його Духом, огортає нас».

25. Коли це Послання досягне всіх сердець, для одних це буде мить радості, бо вони знайдуть у ньому підтвердження всіх своїх передчуттів і своєї віри. Інші ж заперечуватимуть істинність мого Послання, бо не знайдуть у ньому збігу з тим, що, на їхню думку, мало статися, та з тим, як це мало виявитися. (279, 41-44)

Діяльність Іллі як провісника Господа

26. Я дозволив Іллі повернутися в «Третій час»*, і Я, як Учитель, оголосив про нього в тому «Другому часі» і сказав: «Воістину, Ілля був серед вас, і ви не впізнали його. Я повернуся у світ, але воістину кажу вам: перед Мною буде Ілля».

** див. розділ 38.*

27. Оскільки кожне слово Учителя збувається, Ілля прийшов у «Третій час» переді Мною, щоб пробудити душі, щоб дати їм зрозуміти, що година Святого Духа відчинила свої ворота, щоб сказати кожній душі, що вона має відкрити свої очі, що вона має підготуватися, щоб перейти з Другого віку у Третій. Щоб прояв Іллі у цьому «Третьому Часі» був більш зрозумілим, Я дозволив йому виявитися через праведного чоловіка: Роке Рохаса.

28. Ілля, просвітлений духовно з Потойбіччя, надихнув цього чоловіка, зміцнив його і вів його на всіх його шляхах від початку до кінця.

29. Але, істинно кажу вам, не він обрав Роке Рохаса серед людей. Я вибрав його, послав його душу, підготовлену Моїм Милосердям. Я дав йому тіло, також підготовлене Мною, і ви знаєте, що він був смиренним, що Отець через його смиренність і чесноту звершив великі діла. Він був пророком, голосом, провидцем і провідником. Усе це він залишив народу як яскравий приклад.

30. Його висміював і знущався з нього власний народ, як це сталося з Мойсеєм у пустелі, його переслідували, як пророка Ілію, і він мусив відійти на вершини гір, щоб там молитися за свій народ і заступатися за нього.

31. Як і його Учитель, його знущалися та засуджували священики й книжники. Як і його Учителя, його вірили, слідували за ним і оточували лише одиниці. З його рук виходила цілюща сила, він творив чудеса, що в одних пробуджували віру, а в інших викликали збентеження. Для декого з його вуст лунали пророчі слова, які виконувалися дослівно. Його уста давали поради, сповнені розради для хворих сердець.

32. Його розум був здатний сприймати великі натхнення і міг, як розум праведників, апостолів та пророків, впадати в екстаз. Його дух міг відриватися від цього світу та свого тіла, щоб увійти в духовну сферу і смиренно підійти до дверей Таємної скарбниці Господа. Завдяки цьому піднесенню дух Іллі відкрився першим свідкам ще до того, як з'явився промінь Учителя. (345, 57-58)

33. Роке Рохас зібрав групу чоловіків і жінок, сповнених віри та доброї волі, і там, у лоні його перших зібрань, Ілля явився через розум Посланця, сказавши: «Я — пророк Ілля, той, хто був на горі Табор під час Преображення». Він дав своїм першим учням перші настанови, водночас оголосивши їм про настання епохи духовності та пророкуючи
їм, що незабаром промінь Божественного Вчителя зійде, щоб відкритися своєму народу.

34. Одного дня, коли скромне місце зібрань у Роке-Рохасі було повне послідовників, які вірили

словам цього чоловіка, Ілля зійшов, щоб просвітити розум свого пророка, і, натхненний Мною, помазав сімох із цих віруючих, які мали представляти або символізувати Сім Печаток.

35. Пізніше, коли настав обіцяний момент мого об'явлення, Я побачив, що з тих семи обраних лише одна пильнувала в очікуванні приходу Чистого Нареченого, і це серце належало Даміані Ов'єдо, діви, розум якої першим мав честь прийняти світло Божественного Променя як нагороду за її наполегливість і підготовку.

36. Даміана Ов'єдо представляла Шосту печатку*. Це було ще одним доказом того, що світло Шостої печатки є тим, що освітлює цю епоху. (1, 6-9)

** Цей термін, пов'язаний з Одкровенням Іоанна, позначає передостанню з «Семи печаток», які слід розуміти як символи 7 епох у межах 3 епох історії спасіння (докладніше про це див. розд. 38).*

37. Лише небагато хто міг справді відчути присутність Божого посланця. Вкотре він був голосом, що кликав у пустелі, і знову готував серця людей до майбутнього приходу Господа. Так було розпечатано Шосту печатку, відкрито її зміст, і вона вилилася на людство потоком справедливості та світла. Таким чином було виконано багато обіцянок і пророцтв.

38. Ілля, як Ісус і Мойсей, просвітив очі вашого духу, щоб ви побачили Отця. Мойсей навчав вас: «Люби свого ближнього, як самого себе». Ісус сказав вам: «Любіть один одного!» Ілля наказав вам мати дедалі більше співчуття до своїх ближніх і одразу додав: «і ви побачите мого Отця у всій Його славі» (81, 36-37).

39. Коли темрява, що огортає людство, розсіється і в душах стане світло, вони відчують прихід нової епохи, бо Ілля повернувся до людей.

40. Але оскільки вони не могли його побачити, було необхідно, щоб його Дух виявився через людський розум, і він з'явився перед провидцями в тому образі пророка Іллі: над хмарами у своїй вогняній колісниці.

41. Ілля прийшов у цей час як першопроходець, щоб підготувати моє пришестя. Він прийшов як пророк, щоб оголосити вам про нову еру з її боротьбами та випробуваннями, але також і з мудрістю своїх одкровень. Він приходить зі своїм світловим колісницею, щоб запросити вас сісти в неї, піднести вас над хмарами і привести до Духовної Батьківщини, де панує мир. Довіряйте йому як Доброму Пастирю, слідуйте за ним духовно, як народ у «Перші часи» слідував за Мойсеєм. Моліться, щоб він допоміг вам у виконанні вашого

завдання, і якщо ви хочете наслідувати його, то робіть це. (31, 58-59)

42. Ілля, дух великої сили, якого людство не впізнало, завжди був моїм провісником. Сьогодні він знову прийшов, щоб підготувати Позначених*, які служили Мені як голоси, а також усіх людей.

** Позначені (ісп. marcados) або Запечатані (Об. Ів., розд. 14, 1-5) — це обрані Христом, які отримали від Нього знак Божої Трійці на своїх чолах. (Детальніше про це див. розд. 39, останній абзац)*

43. Якщо ви готуєтеся і вивчаєте Моє вчення, щоб пізнати Мою волю, Ілля прийде вам на допомогу і буде вам опорою та другом.

44. Ілля — це божественний промінь, який просвічує та направляє всі істоти і веде їх до Мене. Любіть його та шануйте як вашого першопрохідця та заступника. (53, 42-44)

45. Пророк Ілля, той, хто готує шлях, передвісник «Третього часу», заступається за свою паству, молиться за тих, хто не вміє молитися, і своїм плащем прикриває ганебні плями грішника в надії на його оновлення. Ілля готує свої полчища, свої війська, щоб боротися з темрявою, що виникла через невігластво, гріх, фанатизм і матеріалізм людства. (67, 60)

46. Тепер завданням усіх, хто вже підготовлений і пробудився, є проголошення визволення світу. Пам'ятайте, що Ілля, обіцяний для цього часу, зараз готує все, щоб врятувати народи землі, поневолені матеріалізмом, від влади фараона, як колись Мойсей зробив це в Єгипті з племенами Ізраїлю.

47. Скажіть своїм ближнім, що Ілля вже виявив себе через людський розум, що його присутність була в Дусі і що він продовжуватиме освітлювати шлях усіх народів, щоб вони рухалися вперед.

48. Ваш Пастир має завдання повернути всіх створінь на їхній істинний шлях, незалежно від того, чи належить він до духовної, моральної чи матеріальної сфери. Тому Я кажу вам, що благословенні будуть народи, які через Ілію отримають заклик свого Господа, бо вони залишаться об'єднаними законом справедливості та любові, який принесе їм мир як плід їхнього розуміння та братерства. Об'єднані таким чином, вони будуть ведені на поле бою, де будуть боротися проти розбещеності, матеріалізму та брехні.

49. У цій боротьбі люди цього часу переживуть нові чудеса і осягнуть духовний сенс життя — той, що говорить про безсмертя і мир. Вони перестануть вбивати одне одного, бо усвідомлять, що

те, що вони повинні знищити, — це їхня неосвіченість, їхній егоїзм та згубні пристрасті, з яких походили їхні падіння та лиха — як матеріальні, так і духовні. (160, 34-36)

50. Іліас — це Божий промінь, світлом якого він розганяє вашу темряву і визволяє вас із рабства цього часу, що є часом гріха, і який проведе вашу душу через пустелю, аж поки вона не дістанеться «Землі Обітованої» в лоні Бога. (236, 68)

Розділ 3 – *Духовне Сонце Другого пришестя Христа*

Прихід Господа

1. Я присутній серед людства в час, коли нові відкриття змінили життя людей, і даю вам відчути Свою присутність серед вас з тією самою смиренністю, яку ви колись знали в Мені.

2. «Слово» Боже не стало знову людиною, Христос не народився знову в убогості хліву — ні; бо вже не потрібно, щоб тіло свідчило про силу Божу. Якщо люди думають, що це тіло тут є Богом, який прийшов у світ, то вони помиляються. Присутність Бога є духовною, всеосяжною, нескінченною.

3. Якби все, чого люди досягли в цей час, було в межах справедливого, дозволеного та доброго, не було б потреби, щоб Я зійшов, щоб знову говорити до вас. Але не всі діла, які пропонує Мені це людство, є добрими: є багато провин, багато несправедливостей, багато відхилень і злочинів. Тому було необхідно, щоб Моя турботлива любов пробудила людину, коли вона була найбільш заглиблена у свою працю, щоб нагадати їй, про які обов'язки вона забула і Кому вона завдячує за все, що є і що ще буде.

4. Щоб стати чутним для матеріалізованого людства, яке не могло сприймати Мене від духу до духу, Мені довелося скористатися його духовними дарами та здібностями, щоб виявити Себе через розумові здібності людини.

5. Пояснення того, чому Я «спускаюся», щоб повідомити вам про Себе, таке: оскільки ви не змогли піднятися, щоб вести діалог зі своїм Господом від духу до духу, Мені довелося спуститися на один щабель нижче, тобто від духовного, від Божественного, куди ви ще не можете дістатися. Тоді Мені довелося скористатися вашим розумовим органом, що має своє місце в мозку людини, і перекласти Моє божественне натхнення на людські слова та матеріальні звуки.

6. Людина потребує розширених знань, і саме Бог приходить до людини, щоб довірити їй мудрість. Якщо обраний мною засіб для мого короткого послання через розумовий орган цих промовців не здається вам гідним, то Я кажу вам по правді, що Послання, яке передається через них, є дуже великим. Ви б воліли, щоб моє проголошення серед людей відбувалося з пишністю та церемоніями, які б справили враження, але які, насправді, з духовної точки зору, були б марними, бо не містять істинного світла.

7. Я міг би прийти серед блискавок і буревіїв, щоб ви відчули мою силу; але як легко було б тоді людям визнати, що настала присутність Господа! Та чи не вважаєте ви, що тоді до ваших сердець повернувся б страх, а також уявлення про щось незбагненне? Хіба ви не вважаєте, що кожне почуття любові до Отця перетворилося б лише на страх перед Його справедливістю? Але ви повинні знати, що Бог, хоча Він і є всемогутньою силою, не переможе вас цією силою, не нав'яже вам Свою волю нею, а іншою силою, а саме силою любові.

8. Це Божественний Дух, який сьогодні промовляє до Всесвіту. Саме Він приносить світло у все те, чого ви в інші часи не усвідомлювали чітко. Він є світанком нового дня для всіх людей, бо Він звільнить вас від помилкових страхів, усуне ваші сумніви, щоб звільнити вашу душу і ваш розум.

9. Я кажу вам: пізнавши суть моїх настанов і справедливість моїх законів, ви також усвідомите межі, які накладали на вас ваші уявлення і заважали вам вийти за межі обмеженого розуміння істини.

10. Це вже не буде страх чи побоювання покарання, що заважатиме вам досліджувати, відкривати. Лише якщо ви справді захочете пізнати те, що для вас незрозуміле, ваша совість заборонить вам цей шлях; бо ви повинні знати, що людині не належить вся істина і що вона має осягнути лише ту її частину, яка їй відповідає.

11. Народ: Якщо Моє пришестя було оголошено таким чином, що воно відбудеться серед воєн, розбушених сил природи, епідемій та хаосу, то це сталося не тому, що Я приніс вам усе це; це сталося тому, що Моя присутність саме в ту годину кризи була б корисною для людства.

12. Ось тепер настало виконання всього того, що було сказано про Моє повернення. Я

приходжу до людей, коли світ бореться зі смертю, а Земля у своєму передсмертному стогоні тремтить і здригається, щоб прокласти шлях для нового людства. Тому заклик Бога в «Третьому часі» — це заклик Любові, Любові, що несе в собі справедливість, братерство та мир і надихає на них.

13. Слово Христа колись проросло в Його учнях, і в народі, що йшов за ними, виросло його насіння. Його вчення поширилося, і його зміст охопив весь світ. Так само поширяться і це сьогоднішнє вчення, яке приймуть усі ті, хто здатний його відчути і зрозуміти. (296, 17-27, 35)

Всі очі побачать Мене

14. Ісус сказав своїм учням: «Я буду далеко від вас лише короткий час — Я повернуся». Після цього їм було відкрито, що їхній Учитель прийде «на хмарі», оточений ангелами, і буде посилати промені світла на землю.

15. Ось Я тепер «на хмарі», оточений ангелами, які є духовними істотами, що виявили себе серед вас як посланці Моєї Божественності та ваші добрі порадники. Промені світла — це Моє Слово, яке приносить вам нові одкровення, що наповнюють кожну розумову здатність мудрістю.

16. Блаженні ті, хто повірив, не бачивши, бо саме вони відчувають Мою присутність. (142, 50-52)

17. Людина відкриє істину за допомогою свого духу, всі відчують Мою присутність; бо Я вже колись сказав вам, що кожне око побачить Мене, коли настане час.

18. Отож, цей час, у якому ви живете, є саме тим, що було оголошено через Моє Слово та Моїх пророків минулих часів, у якому всі люди мають побачити Мене за допомогою відчуттів та здібностей свого духу.

19. Не буде потрібно, щоб вони бачили Мене в обмеженому людському образі, щоб сказати, що вони Мене бачили, але достатньо, щоб їхній дух відчував Мене, а їхній розум осягав Мене, щоб цілком правдиво сказати, що вони Мене бачили.

20. Любов і віра, а також розум можуть бачити набагато далі, ніж здатні ваші очі. Тому Я кажу вам, що Мені не потрібно обмежувати Свою присутність людським виглядом або якоюсь символічною фігурою, щоб ви Мене побачили.

21. Скільки з тих, хто бачив Мене в той «Другий час» або йшов зі Мною, навіть не знали, хто Я був. Натомість скільки тих, хто навіть не знав про те, що Я

народився як людина, побачили Мене в дусі, впізнали Мене за Моїм світлом і раділи Моїй присутності завдяки своїй вірі.

22. Відкрийте всі свої очі і своєю вірою доведіть, що ви є дітьми Світла. Ви всі можете бачити Мене, але для цього необхідно, щоб ви мали добру волю і віру. (340, 45-51)

23. Я кажу вам: якщо це людство через свою безлюбовність, відхід від справедливості та добра ще більше буде проти Мене, Я з'являюся на їхньому шляху у всій Своїй славі, як Я зробив це перед Савлом, і дам їм почути Мій голос.

24. Тоді ви побачите, як багато з тих, хто — не усвідомлюючи цього — переслідував Мене, перетвориться й, просвітлені, вирушать слідом за Мною стежками добра, любові та справедливості.

25. Їм Я скажу: «Зупиніться, мандрівники, і напийтеся з цього джерела кришталево чистої води. Відпочиньте від важкої життєвої подорожі, яку Я поклав на вас. Довірте Мені свої турботи і дозвольте Моєму погляду проникнути глибоко у вашу душу, бо Я хочу наповнити вас благодаттю і втішити вас». (82, 46)

26. Моя любов змусить тремтіти найчутливіші струни ваших сердець. Але саме злагода з вашою совістю дозволить вам почути Мій божественний концерт, і багато хто з вас побачить Мене в духовній подобі Ісуса.

27. Я мушу вказати вам, що образ Ісуса не є найдосконалішим способом, у якому ви побачите Мене. Коли Я казав вам у минулі часи: «Усі очі побачать Мене», Я давав вам зрозуміти, що ви всі пізнаєте істину, хоча мушу сказати вам, що Я обмежуватиму Себе відповідно до розвитку кожної душі. Але коли ви підніметеся сходинками до досконалості, ви, безперечно, побачите Мене у всій Моїй славі.

28. Не намагайтеся зараз уявляти Мене собі якимось чином. Зважте: якщо ваш дух, хоч і обмежений, є сутністю, є світлом — то яку ж форму може мати Вселенський Дух вашого Господа, який не має ні початку, ні кінця? Залиште незбагненне всередині Моєї Книги Божественної Мудрості. (314, 69-70)

29. У Моєму Слові «Другого Часу» Я дав вам знати, що Я знову прийду до вас, що Мої духовні воїнства зійдуть разом зі Мною. Але людство не правильно зрозуміло і не правильно витлумачило сенс Мого Слова.

30. Тому кожна релігійна громада чекає на Мене у своєму колі, тому вони сподіваються побачити Мене своїми смертними очима; але ті, хто зараз чекає на Мене таким чином, — це ті самі, хто колись заперечував, що Ісус є Месією, і вважав Його мрійником.

31. Сьогодні Я кажу вам, Моїм учням: настане мить, коли ви побачите Мене у всій Моїй славі. У той час Земля та її мешканці будуть очищені, а чеснота й краса душі відновлені. Біль зникне, і все стане блаженством, стане нескінченним «днем», без кінця для вас. Хіба ви не хочете побачити ці чудеса? Хіба ви не хочете, щоб ваші діти спілкувалися з Моїм Духом і, вільні від гріха, могли створити світ миру? (181, 74, 81)

32. Якби людство змогло осягнути пророцтва Першого та «Другого Часу», воно не було б збентежене їхнім втіленням. Те саме сталося в «Другому Часі», коли Месія народився серед людей, так само, як це відбувається зараз, коли Я прийшов у Дусі.

33. Сенс мого вчення в обидва періоди однаковий. Воно готує вас до того, щоб ви зробили це життя люблячим, хоч і минущим домом, де люди вважають себе братами і сестрами, ставляться один до одного як такі і дарують один одному тепло справжнього братерства.

34. Готуйте також душу до того, щоб після цього життя увійти в ті світи або оселі, які Господь приготував для Своїх дітей. Моє бажання полягає в тому, щоб, коли ви туди потрапите, ви не відчували себе чужими, а ваша духовність і внутрішнє пізнання дозволили вам бачити все, що ви зустрінете, так, ніби ви вже раніше там були. У цьому буде багато правди, якщо ви вже тут перебуваєте у зв'язку з духовним за допомогою молитви. (82, 9-10)

35. Я — мандрівник, що стукає у двері ваших сердець. Я стукаю, а ви не знаєте, хто це; ви відкриваєте, але не впізнаєте Мене. Я подібний до мандрівника, який приходить у село і не має нікого, хто б його знав, як чужинець, що ступає на чужу землю і не розуміється своєю мовою . Так Я почуваюся серед вас. Коли ви відчуєте Мою присутність? О люди, коли ви впізнаєте Мене, так як свого часу Йосип був впізнаний своїми братами в Єгипті? (90, 1)

Розділ 4 – *Навчання через божественні одкровення*

Джерело одкровень

1. До вас промовляє «Слово», яке завжди було в Бозі, те саме, яке було в Христі і яке ви сьогодні пізнаєте через Святого Духа; бо «Слово» є Словом, є Законом, є Посланням, є Одкровенням, є Мудрістю. Якщо ви почули «Слово» через слова Христа і тепер приймаєте його через натхнення Святого Духа — істинно кажу вам, це голос Бога, який ви почули. Бо є тільки один Бог, тільки одне Слово і тільки один Святий Дух. (13, 19)

2. Чи знаєте ви, яке походження того Світла, що лежить у Словах, вимовлених устами носіїв Голосу? Його походження — у Добрі, у Божественній Любові, у Вселенському Світлі, що виходить від Бога. Це промінь або іскра того Вселенського Світла, яке дарує вам життя — це частина нескінченної сили, яка рухає все і завдяки якій все коливається, пульсує і безперервно рухається по своїх орбітах. Це те, що ви називаєте божественним випромінюванням, це світло Божественного Духа, яке просвічує і оживляє душі. (329, 42)

3. У цю мить до вас промовляє Той, хто завжди приходив на вашу допомогу: Христос, божественна обітниця, що стала людиною в Ісусі у «Другій Епосі», Божественне Слово, що стало людським словом; Дух Любові, Світла, Мудрості, обмежений у промені, який через Дух торкається душі та розуму людини, щоб навчити її передавати Мої думки. (90, 33)

4. Я є Христос, якого переслідують, зневажають і зробили обвинуваченим у цьому світі. Після всього, що ви зробили Мені в «Другому Часі» в Ісусі, Я приходжу до вас, щоб ще раз довести вам, що Я пробачив вас і люблю вас.

5. Ви розіп'яли Мене на хресті голим, і так само Я повертаюся до вас; бо Я не приховую від ваших очей Свого Духа та Своєї Істини за маскою лицемірства чи брехні. Але щоб ви могли Мене впізнати, ви повинні спочатку очистити своє серце. (29, 27-28)

6. Сьогодні Я кажу вам: ось Учитель — Той, кого люди називали Раббі з Галілеї. Я даю вам вічне вчення, вчення Любові. Свято, на яке Я вас сьогодні запрошую, є духовним, так само як і хліб та вино « ». Але сьогодні, як і колись, і як завжди, Я є Шлях, Істина та Життя. (68, 33)

Місця одкровень та одержувачі одкровень

7. Пам'ятайте, що Я є «Словом» Отця; що божественна сутність, яку ви отримуєте в цьому Слові, є світлом цього Творчого Духа; що Я залишив у кожному з вас частину Свого Духа.

8. Але коли ви бачите бідність, яка оточує натовп, що зараз слухає Мене, і скромність приміщення, в якому ви зібралися, ви подумки

запитуєте Мене: «Учителю, чому Ти не обрав для Свого промови в цей час один із тих великих храмів або соборів, де Тобі могли б піднести багаті вівтарі та урочисті церемонії, гідні Тебе?»

9. Я відповідаю тим серцям, які так думають про свого Вчителя: не люди привели Мене до цієї бідності. Я Сам обрав для Свого проповідування скромне житло в бідному передмісті вашого міста, щоб таким чином дати вам зрозуміти: Я шукаю у вас не матеріальних дарів чи зовнішніх жертв, а навпаки: Я повернувся саме для того, щоб ще раз проповідувати смиренність, щоб ви знайшли в ній духовне осяяння. (36, 24-25)

10. Дехто не вірить у Мою присутність, бо протиставляє цьому убогість і скромність цих місць зібрань та непримітність тих, через кого Я виявляю Себе. Але якби такі сумнівники вивчали життя Христа, то вони б усвідомили, що Він ніколи не шукав пишності, вшанувань чи багатств.

11. Ці місця можуть бути такими ж убогими та незначними, як хлів і солома, на якій Я колись народився. (226, 38-39)

12. Не думайте, що Я обрав цю націю для Свого нового проявлення лише в останню годину. Все було передбачено від вічності. Ця земля, ця раса, ваші душі були підготовлені Мною, так само як і час Моєї присутності був визначений Моєю волею.

13. Я вирішив розпочати Своє проявлення серед найменших, серед тих, хто зберіг чистим розум і душу. Після цього Я дозволив усім прийти до Мене, бо за Моїм столом немає ні різниці, ні привілеїв. Моє Слово, послане цьому народу, було простим і скромним за формою, доступним для вас, але його зміст, сповнений ясності, був глибоким для вашого духу, бо Я, хоча і є Скарбницею всього знання, завжди висловлююся і промовляю просто і ясно. Я не є таємницею для нікого ; таємниця і містерія є дітьми вашої неосвіченості. (87, 11-12)

14. Перші, хто слухав Мене, ставилися до Моєї справи як до дерева, зрізаючи перші гілки, щоб пересадити їх у різні місця. Одні правильно тлумачили Мої настанови, інші збилися зі шляху.

15. Невеликими були групи, що збиралися в тіні убогих приміщень для зборів. Але коли їх стало більше і натовпи людей збільшилися, Я закликав їх об'єднатися, щоб усі визнали себе учнями єдиного Вчителя і викладали вчення однаковим чином; щоб насіння сіялося не на розсуд «робітників»*, а згідно з Божою волею.

** Посилання на притчу Ісуса про «робітників у винограднику».*

16. Перед Духовною Скринею Нового Завіту натовпи людей обіцяли покірність, слухняність і добру волю; але коли з силою насунули урагани та торнадо і хлинули гілки дерева, дехто знесилів, тоді як інші залишилися непохитними і навчали нових «робітників» обробляти «поля».

17. Деякі, хто усвідомив велич цього одкровення, мали намір заглибитися в мої таємниці далі, ніж це є моєю волею, щоб здобути знання та силу, які мали б зробити їх вищими за інших; проте дуже скоро вони зіткнулися з моєю справедливістю.

18. Інші, які не змогли відкрити велич цього творіння в його чистоті та простоті, перейняли від сект і церков обряди, символи та церемонії, бо вважали, що тим самим надають моїм одкровенням урочистості. (234, 27-30)

19. Відтоді, як це одкровення почало відкриватися, ваш дух був просвітлений моїм вченням, хоча з'явилися й невіруючі — як серед тих, хто розвинув розум, так і серед неосвічених та неосвічених.

20. Скільки аргументів, щоб заперечити це одкровення! Скільки спроб знищити це Слово! Але ніщо не зупинило поширення мого Послання — навпаки: чим більше боролися проти цього твору, тим більше запалювалася віра людей, і чим більше минав час, тим більшою ставала кількість тих, через кого Я передаю своє Слово.

21. Який з цього висновок? Те, що людська сила ніколи не зможе завадити Божій Силі здійснити Свої рішення.

22. Коли народ збирався всередині цих місць зібрань, він завжди робив це без страху перед світом, завжди з повною довірою до Моєї присутності та Мого захисту, і Я довів йому, що його віра ґрунтувалася на істині. (329, 28-30, 37)

23. У цій спільноті виникла нова група апостолів, що складалася з простих і смиренних сердець, які, однак, були сповнені любові та віри, щоб йти за Мною. Звичайно, серед них не бракувало нового Томи, який мусив побачити, щоб повірити в Мою присутність, — нового Петра, який, хоча й вірив у Мене, злякавшись людей, зрікся Мене, та нового Юди Іскаріота, який зрадив Мене, продавши Моє Слово та Мою Істину за гроші та лестощі.

24. Натовпи, що складають цей народ, постійно збільшувалися і розходилися по містах, краях і селах; і з цього народу постали апостоли істини та праведності, жертовні працівники, сповнені завзяття у вченні свого Господа, та пророки з чистим серцем, які говорили істину. (213, 72-73)

25. У моєму новому одкровенні Я змінив усе: місця та засоби проголошення, щоб усунути невігластво, помилки та хибне

тлумачення, які надавали моїм попереднім одкровенням. Так само, як сонце сходить на сході, і ви бачите його опівдні на найвищій точці, щоб потім спостерігати, як воно заходить на заході, так і світло Мого Духа з плином часу рухалося зі сходу на захід, щоб ви не обмежували Мою славу та Мою силу певними місцями, людьми чи расами. (110, 9)

26. Мені достатньо, щоб Мене почули лише декілька людей, бо завтра вони передадуть про це свідчення своїм ближнім. Я знаю, що якби Я покликав усіх людей, більшість із них не прийшла б, бо вони зайняті справами цього світу. Вони заперечували б Мене і заважали б людям доброї волі прийти, щоб почути Мене.

27. Тут, у відокремленості цих незначних місць, де Я відкриваю Себе, Я даю прорости Своєму насінню. Я об'єдную прості серця в громади, і коли вони віддаляються від галасу матеріалістичного життя, Я говорю їм про любов, про Вічне, про Дух, про справжні людські та духовні цінності, завдяки чому Я спонукаю їх дивитися на життя через Дух, а не через почуття.

28. Ці дитячі серця Я називаю учнями, і вони, які ніколи нічого не мали, які ніколи не були помічені своїми ближніми, сповнилися задоволенням від того, що були покликані Мною, і воскресли до нового життя. Вони піднялися з переконанням і піднесенням, що можуть бути корисними своїм ближнім, бо Господь вклав у них Свої одкровення і показав їм шлях Любові.

29. Дехто може заперечувати їх і глузувати з них, бо вони називають себе учнями Ісуса — але істинно кажу вам: навіть якщо їм відмовляють у цій благодаті, вони й надалі будуть Моїми учнями. (191, 33-36)

30. Світ чекає, щоб мій голос покликав його; серце людини, хоч і мертве для віри, очікує, що голос Христа наблизиться до нього і скаже: «Встань і йди».

31. «Мертві», «сліпі», хворі та ізгої складають дуже великий народ. Я прийду до них, бо ті, хто страждає душевно чи тілесно, є найбільш сприйнятливими до Моєї присутності. Великі цього світу — ті, хто має владу, багатства та світську славу, вважають, що не потребують Мене і не чекають на Мене: що ж може дати їм Христос, якщо вони кажуть, що вже мають усе? Можливо, якісь духовні блага чи місце у вічності? Це їх не цікавить!

32. Ось чому Я шукав ці натовпи бідних та хворих тілом і душею, щоб проповідувати їм Своє вчення; адже вони прагнули Мене, вони шукали Мене. Тож було цілком природно, що вони відчули Мою присутність, коли настав час знову явитися людству. (291, 32-34)

Передача божественних одкровень

33. Хто сумнівається в цьому одкровенні через людські розумові здібності, той поводиться так, ніби заперечує свій статус переваги над іншими створіннями — ніби заперечує власний дух і не хоче усвідомлювати той духовний і розумовий рівень, якого він досяг через нескінченну кількість випробувань, страждань і боротьби.

34. Заперечувати, що Я відкриваюся через ваш розум або ваш дух, означає заперечувати самого себе і ставити себе на місце нижчих істот.

35. Хто не знає, що людина є дитиною Божою? Хто не знає, що вона носить у собі душу? Чому ж тоді не вірити, що між Отцем і Його дітьми має бути один або кілька способів взаєморозуміння?

36. Оскільки Я є Розумом, Я звертаюся до вас через ваш розум; оскільки Я є Духом, Я звертаюся до вашого духу. Але як ті, хто заперечує Моє одкровення, можуть осягнути й прийняти цю істину, якщо вони ніколи не хотіли розглядати й пізнавати Мене як Духа? У своїх серцях вони розвинули багато хибних уявлень, таких як те, що Я є божественною істотою в людській подобі, яку необхідно зображати за допомогою символів та образів, щоб через них вступити зі Мною у зв'язок.

37. Протягом століть люди, які шукали Мене таким чином, звикли до мовчазності своїх образів і скульптур, перед якими вони моляться і здійснюють обряди, і в їхніх серцях зрештою сформувалася думка, що ніхто не гідний бачити, чути чи відчувати Бога. Кажучи, що Я нескінченно занадто високий, щоб наблизитися до людей, вони вважають, що віддають Мені шану, сповнену захоплення. Але вони помиляються; бо той, хто стверджує, що Я занадто великий, щоб займатися такими маленькими створіннями, як людина, є невігласом, який заперечує найпрекрасніше, що відкрив вам Мій Дух: смиренність.

38. Якщо ви вірите в Христа, якщо ви стверджуєте, що є християнами, ви не повинні плекати таких безглуздих уявлень, як те, що ви не варті того, щоб ваш Господь наблизився до вас. Чи ви забули, що саме ваша християнська віра ґрунтується на тому доказі Божої любові, коли «Слово» Боже стало людиною? Яке ще більш відчутне і людське наближення могло б краще відповідати розумінню грішних і плотських людей із затьмареними душами та слабким розумом, ніж те, в якому Я дав їм почути Мій божественний голос, що став людським словом?

39. Це був найбільший доказ любові, смиренності та співчуття до людей, який Я запечатав кров'ю, щоб ви завжди пам'ятали, що ніхто не є негідним Мене, оскільки саме заради тих, хто найбільше загубився у багнюці, темряві та пороках, Я втілив Своє Слово у людину та пролив життєву силу Своєї крові.

40. Чому ж тоді саме ті, хто вірить у все це, заперечують тепер Мою присутність і Моє одкровення? Чому вони намагаються стверджувати, що це неможливо, бо Бог є нескінченним, а людина надто низькою, надто незначною та негідною? Істинно кажу вам: хто заперечує Моє одкровення в цей час, той заперечує також Мою присутність у світі в тому «Другому Часі» і заперечує також Мою любов та Мою смиренність.

41. Для вас, грішників, цілком природно, що ви у своєму гріху відчуваєте себе далекими від Мене. Я ж, навпаки, відчуваю, що чим більше провин ви вчиняєте і чим більше забруднюєте свою душу, тим необхідніше Мені звернутися до вас, щоб дати вам світло, простягнути вам руку, щоб зцілити вас і врятувати.

42. Я знав, що коли Я знову відкриюся Своїм дітям, багато хто зречеться Мене, і тому Я вже тоді оголосив про Своє повернення; але водночас Я дав зрозуміти, що Моя присутність тоді буде духовною. Однак якщо ви сумніваєтеся в цьому, переконайтеся на основі свідчення тих чотирьох учнів, які записали Мої слова в Євангеліях.

43. Ось Я тут у Дусі і посилаю вам Своє Слово з сяючої «Хмари» та втілюю його через цих промовців — як підготовче навчання до того одкровення, до якого ви всі маєте дійти: до спілкування від Духа до Духа. (331, 1-10, 13)

44. Божественні думки були перекладені моїми промовцями, що перебували в екстазі, на слова, які, об'єднані в речення, сформували і закріпили духовне вчення, 64 розділ 4, яке сповнене одкровень і досконалих настанов.

45. Це обіцяний Утішитель, це той провіщений Дух Істини, який навчить вас усьому. Підготовка вже починається, настають часи, коли вам знадобиться той, хто, маючи силу в своєму дусі, вестиме вас благородством і простотою свого серця, мудрістю і милосердям. (54, 51-52)

46. Моє вчення приходить до вас, щоб принести світло вашому розуму. Але не дивуйтеся тому, як Я прийшов до вас у цей час; не бентежтеся через це, але й не дозволяйте цьому стати рутиною.

47. Коли Моє Божественне Світло досягає розумових здібностей тієї людини, яка служить Мені як носій голосу, воно ущільнюється у вібрації, що перетворюються на слова мудрості та любові. Скільки сходинок Небесної драбини повинен спуститися Мій Дух, щоб дістатися до вас у цій формі! І Мій

«Духовний Світ» Я також мусив послати до вас, щоб він дав вам докладне пояснення Моїх настанов. (168, 48)

48. Я виявляю Себе через людський розум, бо мозок є «апаратом», досконало створеним Творцем, щоб у ньому виявлялася інтелектуальність, яка є світлом душі.

49. Цей «апарат» — це модель, яку ви ніколи не зможете відтворити всією своєю наукою. Ви будете використовувати його форму та будову як зразок для своїх творінь; але ви ніколи не досягнете досконалості, якою володіють твори вашого Отця. Чому ж ви тоді сумніваєтеся в тому, що Я можу використовувати те, що Я створив? (262, 40-41)

50. У всі часи Моя Любов як Учителя дбайливо дбала про навчання, якого потребували люди, і Я завжди приходив до них, щоб говорити з ними відповідно до їхньої духовної зрілості та інтелектуального розвитку.

51. Я прийшов до вас, бо побачив, що людське слово та вчення, які ви створили, не втамовують палкої спраги вашої душі — спраги світла, спраги істини, вічності та любові. Тому Я оселився серед вас і користуюся послугами смиренних, неосвічених і необізнаних людей, спонукаючи їх поринути в екстаз розуму та душі, щоб з їхніх вуст лилося Послання «Третього Часу».

52. Щоб бути гідними приймати й передавати Мої божественні думки, вони мусили боротися проти матеріалізації та спокус світу. Таким чином, приборкуючи власну особистість і караючи свою марнославність, вони досягли повної віддачі своєї сутності в короткі проміжки часу, коли вони підносили свій розум божественному натхненню і таким чином давали змогу, щоб з їхніх вуст виходило слово, сповнене мудрості, ніжності, справедливості, бальзаму та миру.

53. Завжди знайдуться ті, хто не зможе зрозуміти, як це так, що носії голосу можуть виразити стільки знань у словах і вилити стільки життєвої сутності на душі натовпу слухачів, без того щоб Мій Дух спускався до цих мозків, а лише промінь Мого Світла осяював їх. На це Я кажу вам, що навіть Царська Зірка — як ви називаєте Сонце — не має потреби спускатися на Землю, щоб освітлювати її, оскільки світла, яке вона посилає на вашу планету з відстані, достатньо, щоб осяяти її світлом, теплом і життям.

54. Так само Дух Отця, немов Сонце з нескінченною силою променів, осяює й оживляє все тим світлом, яке Він посилає на всі створіння — як духовні, так і матеріальні.

55. Тож зрозумійте, що там, де є моє світло, там присутній і мій Дух. (91, 12-16)

56. Іскра Світла мого Духа, віддзеркалення Божого Слова — ось що спадає на дух носія голосу, через якого Я роблю моє Послання чутним для вас. Який людський носій голосу міг би прийняти всю силу «Слова»? Жоден. І воістину, кажу вам, ви ще не знаєте, що таке «Слово».

57. «Слово» — це життя, це любов, це Слово Боже, але з усього цього носій голосу може сприйняти лише атом. Але тут, у тому промені світла, у тій сутності ви зможете відкрити для себе Нескінченне, Абсолютне, Вічне.

58. Щоб говорити про Себе, Я можу робити це як через великі діла, так і через малі та обмежені прояви. Я є у всьому, все говорить про Мене, велике і мале однаково досконалі. Людина повинна лише вміти спостерігати, розмірковувати та вивчати. (284, 2-3)

59. Моє «Слово» не стало знову людиною. У цей час Я перебуваю «на хмарі», символі Потойбіччя, звідки виходить Мій промінь, що просвітлює розум того, хто передає Моє Слово.

60. Мені було до вподоби виявляти Себе через людину, і Моє рішення є досконалим. Я знаю людину, бо Я створив її. Я вважаю його гідним, бо він є Моєю дитиною, бо він походить від Мене. Я можу користуватися ним, бо для цього Я його створив, і Я можу відкрити Свою славу через нього, бо Я створив його, щоб прославити Себе в ньому.

61. Людина! Вона є моїм образом, бо вона є інтелектом, життям, свідомістю, волею, бо вона має щось від усіх моїх властивостей, і її дух належить до вічності.

62. Часто ви менш значущі, ніж ви вважали, а інколи ви більші, ніж можете собі уявити. (217, 15-18)

63. Якщо ви трохи замислитеся і вивчите Писання, то зрозумієте, що всі пророки висловлювали єдиний духовний зміст, який вони передавали людям у своїх словах. Вони давали людям настанови, одкровення та послання, позбавлені помилок матеріалізованого культу, який народ сповідував у ті часи. Вони навчали дотримуватися Закону та Слова Божого і допомагали людям налагодити зв'язок зі своїм Небесним Отцем.

64. Люди, чи не бачите ви великої подібності між тими пророками та цими промовцями, через яких Я зараз звертаюся до вас? Я покладаю суть Свого Закону і на вуста останніх, через їхні слова до вас доходить Моє натхнення, і з них сяє настанова, яка закликає слухачів шукати свого Господа найчистішим чином. Вони говорять, не боячись того, що серед багатьох, хто їх слухає, є також розвідники чи фанатики. Вони віддано виконують своє завдання на службі свого Отця, щоб Він через них говорив до

людства і давав йому ці настанови, які відкриють людям нові шляхи світла.

65. Люди, між тими пророками та цими носіями голосу існує не лише велика подібність, але й досконалий зв'язок. Ті пророкували про цих, і те, що ті передбачали давно, зараз переживають ці слуги. (162, 9-11)

66. Не всі Мої провісники були здатні й готові підготуватися до служіння Мені, і часто Мені доводилося спускати Своє Світло на нечисті розумові органи, зайняті марним, а то й гріховним. Своїми провинами вони викликали на сцену Мою справедливість, бо їхній розум був позбавлений будь-якого натхнення, а їхні уста — будь-якої красномовності, щоб висловити Божественне Послання.

67. У таких випадках натовп слухачів закривав свої вуха від тих убогих промов, натомість відкривав свою душу, щоб відчути в ній Мою присутність і прийняти Мою сутність. Народ живився сутністю, яку в той момент посилало йому Моє Милосердя; але той, хто говорив, завадив посланню, яке не виходило з його вуст, і таким чином змусив присутніх вести діалог з їхнім Учителем від душі до душі , хоча вони ще не були готові прийняти Моє натхнення в такій формі. (294, 49)

Форма одкровень

68. Навчання Учителя завжди починається однаково, бо містить ту саму любов. Воно починається з любові й закінчується милосердям — двома словами, в яких міститься все моє вчення. Саме ці високі почуття дають душі силу, щоб досягти сфер Світла й Істини. (159, 26)

69. Ви могли б сказати, що зовнішня форма мови, якою Я говорив у «Другому Часі», і та, яку Я використовую зараз, відрізняються, і частково ви мали б рацію. Адже тоді Ісус говорив до вас виразами та зворотами народів, серед яких Він жив, так само, як Я роблю це сьогодні, зважаючи на менталітет тих, хто слухає Моє Слово. Але духовний зміст того Слова, яке було дано тоді і сьогодні, є однаковим, єдиним, незмінним. Проте це залишилося непоміченим багатьма, чиї серця зачерствіли, а розум закритий. (247, 56)

70. О невіруючі! Приходьте і часто слухайте Мене, Моє Слово подолає ваші сумніви. Якщо у вас склалося враження, що стиль викладу Мого Слова не такий, як колись, то Я кажу вам, що ви не повинні зосереджуватися на формі, на зовнішньому, а повинні шукати зміст, який є незмінним.

71. Суть, зміст завжди один, бо Божественне вічне й незмінне; але форма, в якій одкровення доходить до вас, або через яку Я даю вам знати ще одну частину

істини, завжди виявляється відповідно до сприйнятливості або розвитку, якого ви досягли. (262, 45)

Присутність потойбічних істот під час настанов Христа

72. Істинно кажу вам: у ті миті, коли Моє Слово осяює розумові здібності людини, тут присутні тисячі й тисячі безтілесних істот, які слухають Моє проголошення; їхня кількість завжди більша за тих, хто перебуває у матерії. Як і ви, вони повільно піднімаються з темряви, щоб увійти в Царство Світла. (213, 16)

73. Це моє Слово ви чуєте на Землі завдяки людському розуму, і на вищих рівнях життя, ніж ваш, його чують мешканці цих рівнів, інші душі, так само, як його чують духовні істоти інших, ще вищих рівнів життя, які там мешкають. Бо цей «концерт», який Отець виконує в «Третьому Часі» разом із духами Світла, є вселенським.

74. Я сказав: Мій Промінь є вселенським, Моє Слово та Моя (вміщена в ньому) Духовна Суть також є вселенськими, і навіть на найвищому рівні, якого досягли духи, вони чують Мене. Ви чуєте Мене зараз під час цього одкровення у найнедосконаліший спосіб, який є людським.

75. Тому Я зараз готую вас до вищих одкровень, щоб ви, коли ввійдете в духовне і повністю покинете цю Землю, могли з'єднатися з новим рівнем життя, щоб почути «концерт», який Отець виконує разом з вашим духом.

76. Сьогодні ви ще перебуваєте в матерії, підживлюйте свої серця та духи цим словом, а ті істоти, які належали до вас на Землі, яких ви досі називаєте батьком, чоловіком, дружиною, братом, дитиною, родичем або другом, перебувають на інших рівнях життя і чують те саме слово; але для них його зміст, його суть інша, навіть якщо вони насолоджуються тим самим щастям, тим самим підбадьоренням, тим самим заохоченням і тим самим хлібом. (345, 81-82)

77. Я посилаю до кожного світу промінь Свого Світла. До вас Я направив це Світло у вигляді людських слів, так само, як воно досягає інших осель за допомогою натхнення.

78. У світлі того божественного променя всі духи об'єднаються, зробивши з нього небесну драбину, яка веде їх до однієї точки, до Духовного Царства, яке обіцяно всім вам, хто є духовними частинками Моєї Божественності. (303, 13-14)

Часові обмеження одкровень

79. Моє Царство сходить на стражденне людство, і Моє Слово лунає через обраних цього часу, щоб ті, хто чує Мене, стали розрадою для своїх ближніх.

80. У всі часи Я мав посередників між людьми та Моєю

Божественністю; це були ті, хто був лагідним і смиренним серцем, якими Я користувався. Тепер Я готую нових посланців Моїх настанов, щоб ця Блага Звістка стала серед людей пробудженням до Духовного Життя.

81. Скільки ж тих, хто здатний виконати благородну духовну місію, ще спить, розкиданих по всьому світу! Вони прокинуться і доведуть свій духовний прогрес, коли у великодушності своїх почуттів стануть корисними істотами для своїх ближніх. Вони будуть смиренними і ніколи не хвалитимуться своєю перевагою. (230, 61-63)

82. Моє Діло має дійти до людства в чистому вигляді, щоб воно вирушило виконувати Мій Закон, обіймаючи хрест свого спасіння.

83. Я обіцяв це людям, всьому людству, і Я виконаю це, бо Моє Слово є словом Царя; Я пошлю їм через Своїх учнів золоте зерно Мого Слова, і воно послужить людям для підготовки, щоб вони незабаром могли радіти спілкуванню від духу до духу. Бо після 1950 року Я більше не буду виявлятися ні тут, ні в будь-якому іншому місці через розумові здібності носія голосу. (291, 43-44)

Розділ 5 – *Причина нового Божого одкровення*

Божа воля спасіння

1. Якби у світі не було невігластва, якби не проливалася кров, якби не було болю та страждань, не було б причини, щоб Мій Дух матеріалізувався, стаючи сприйнятним для ваших почуттів. Але ви потребуєте Мене. Я знаю, що лише Моя Любов може врятувати вас у ці часи, і тому Я прийшов.

2. Якби Я не любив вас — що б означало те, що ви руйнуєте себе, і що б означав ваш біль? Але Я є вашим Отцем — Отцем, який відчуває в собі біль дитини, бо кожна дитина є маленькою частинкою Його. Тому в кожному Своєму слові та в кожному натхненні Я даю вам світло істини, яке для духу означає життя. (178, 79-80)

3. Ось Я серед вас і стукаю до ваших сердець. Хіба ви думаєте, що мій мир є досконалим, коли Я бачу, як ви заплуталися у постійних ворожнечах? Тому Я прийшов як Великий Боєць, щоб боротися проти темряви та зла, і разом зі Мною прийшли також духи добра, Духовний Світ, щоб завершити мою справу. Як довго триватиме ця боротьба? Доки всі Мої діти не будуть врятовані. Але Я не приніс із Собою болю, Я хочу лише перетворити вас через любов. (268, 31)

4. Моє Слово знову буде незручним для людей, як і в минулі часи, але Я скажу їм правду. Не викриваючи нікого, Я

назвав лицеміра лицеміром, перелюбника перелюбником, а лиходія лиходієм. Правда була спотворена, і було необхідно, щоб вона знову засяяла, так само як і зараз, коли правда прихована, і тому вона повинна знову вийти на світло перед очима людей. (142, 31)

5. Не один раз, а кілька разів і різними способами Я проголошував і обіцяв своїм учням Своє повторне пришестя. Я оголосив вам знаки, які вказуватимуть на Моє пришестя — знаки в природі, події в людстві, світові війни, гріх на своєму піку. Щоб світ не впав в оману і не чекав Мене знову як людину, Я дав їм знати, що Христос прийде «на хмарі», тобто в Дусі.

6. Та обіцянка виконалася. Ось Учитель у Дусі і промовляє до світу. Ось Господь Миру і Царства Світла, який будує незмірно великий ковчег, у якому люди можуть знайти притулок і врятуватися, як у «Перший час», коли Ной будував ковчег, щоб врятувати людське насіння. (122, 52-53)

7. Спосіб, у який Я відкрив Себе в цей час, відрізняється від того, що був у «Другий час», але Моя мета та сама: врятувати людство, вивести його з того вихору, який зустрілося на своєму шляху і якому воно не змогло уникнути.

8. Спокуса розгорнулася на повну силу, і людина, немов маленька дитина, впала і зазнала великих страждань. Вона випиває чашу своїх страждань і кличе Мене у своєму глибокому розгубленні, і Отець був з нею.

9. У чаші ще залишилися осади, але Я допоможу вам витримати ті страждання, що є наслідком вашої непокори. Блаженні ви, хто слухаєте Мене, бо ви будете сильними! Але що станеться з іншими, коли їх спіткає те велике горе? Чи не зламається їхня душа через брак віри? Молитва Ізраїлю* має дати їм опору. (337, 38)

** Ця назва стосується нового Божого народу, «Духовного Ізраїлю», а не мешканців держави Ізраїль чи єврейського народу загалом (детальніше див. розд. 39)*

10. Я шукаю вас з безмежною любов'ю. Я вклав у вашу душу стільки благодаті й стільки дарів, що не готовий втратити жодного зі своїх дітей. Ви — частина мого Духа, ви — частина моєї сутності — чи може бути злим Той, хто шукає вас з таким завзяттям і такою любов'ю?

11. Завжди, коли Я спускаюся, щоб дати вам Моє Слово, Я знаходжу «останніх» серед натовпу; це ті, хто найбільше запитує Мене у своїх серцях. Але Я йду їм назустріч і завжди відповідаю на їхні запитання.

12. Сьогодні ті, хто прийшов останніми, запитують Мене, яка мета мого повернення, на що Я

відповідаю, що сенс полягає в тому, щоб дати людині можливість самостійно повернутися до своєї первісної чистоти. (287, 19-20)

Усунення помилок та зовнішніх форм культу

13. «Третій час» для людства настав повністю. Минуло близько 2000 років, відколи Я дав вам Своє Слово; проте це вчення, незважаючи на минулий час, ще не було визнане всім людством, бо Я не люблюся всіма Своїми дітьми. Проте всі виявляють Мені шану, всі шукають єдиного Божественного Духа, який є Моїм. Але Я не бачу єдності серед людей, Я не бачу серед них однієї віри, одного піднесення та одного пізнання, і тому Я приходжу як Святий Дух, щоб об'єднати їх у Мені, щоб удосконалити їх Моїм вченням істини, Моїм незмінним Словом, Моїм Законом Любові та Справедливості. (316, 4)

14. Затьмарення розуму, брак віри, незнання істини є темрявою для душі, і тому людство сьогодні перебуває на хибному шляху. Як же побільшало тих людей, які живуть, не знаючи і не бажаючи знати, куди вони йдуть!

15. Я знав, що для людей настане такий час, сповнений болю, плутанини, невпевненості та недовіри. Я обіцяв врятувати вас від цієї темряви, і ось Я тут: Я є Дух Істини. Чому ви знову хочете, щоб Я був людиною? Хіба ви не пам'ятаєте, що Я помер як людина і сказав вам, що чекатиму на вас у Своєму Царстві? Цим Я дав вам зрозуміти, що душа вічна, безсмертна. (99, 7-8)

16. Моє Слово в цей час нагадує вам про минуле, відкриває вам таємниці та сповіщає про майбутнє. Воно виправить усе, що люди спотворили та знецінили; бо Я, як Охоронець Істини, приходжу з мечем Моєї ревності та Моєї справедливості, щоб зруйнувати все неправдиве, щоб розтрощити лицемірство та брехню, щоб знову вигнати торговців із храму Істини.

17. Зрозумійте, що вам не потрібно шукати істину в книгах, порадах чи заповідях людей, щоб досягти спасіння душі.

18. Усі ви потребуєте спасіння, Я не бачу нікого, хто вже стоїть на твердому ґрунті. Ви — потерпілі корабельної аварії посеред бурхливої ночі, коли кожен бореться за власне життя, не думаючи про ближнього, бо його життя в небезпеці.

19. Але істинно кажу вам: Я є вашим єдиним Спасителем, що знову приходить у пошуках тих, хто заблукав, бо відхилився від морського шляху, яким є Закон. Я освітлюю ваш шлях, щоб ви дісталися берега, тієї благословенної землі, яка чекає на вас, бо в її лоні приховані нескінченні скарби для духу. (252, 37-40)

20. Так само, як колись божественним настановам давали

хибні тлумачення, так само й моє вчення в цей час було спотворено; і тому стало необхідним , щоб Учитель знову прийшов, щоб допомогти вам звільнитися від ваших помилок, оскільки самостійно лише дуже небагато хто здатний визволитися зі своїх заблукань.

21. Хоча Я вже тоді обіцяв вам, що повернуся, але мушу також сказати вам, що Я зробив це, бо знав, що настане час, коли людство, переконане, що йде шляхом моїх вчень, буде дуже далеким від них; і це той час, про який Я оголосив своє повернення. (264, 35-36)

22. У «Другій епосі» Христос — той самий, хто в цю мить промовляє до вас — став людиною і мешкав на землі. Але тепер Він у Дусі з вами і таким чином виконує обіцянку, яку дав людству: обіцянку повернутися в нову епоху, щоб принести вам найвищу втіху і світло істини, просвічуючи і пояснюючи все, що було відкрито людям. (91, 33)

23. Людство втратило орієнтири, але Я прийшов, щоб вести його світлом Святого Духа і щоб воно пізнало моє Слово за його змістом.

24. З плином часу ті писання, які залишили Мої учні, були змінені людьми, і тому існує розбрат між конфесіями. Але Я поясню всі Свої вчення, щоб об'єднати людство в єдиному світлі та єдиній волі. (361, 28-29)

25. Сьогодні для світу починається новий етап, на якому людина прагнутиме більшої свободи в мисленні, на якому вона боротиметься, щоб розірвати кайдани рабства, які тягнув за собою її дух. Це час, коли ви побачите, як народи, прагнучи духовної поживи та істинного світла, переступають межі фанатизму, і Я кажу вам, що ніхто, хто хоч на мить відчув щастя відчувати себе вільним, щоб мислити, досліджувати та діяти, ніколи більше добровільно не повернеться до своєї в'язниці. Бо тепер його очі побачили світло, і його дух був захоплений Божественними одкровеннями. (287, 51)

26. Я знав, що люди з покоління в покоління будуть дедалі більше містифікувати Моє вчення, змінювати Мій Закон і спотворювати істину. Я знав, що люди забудуть Мою обіцянку повернутися і що вони більше не вважатимуть себе братами, а вбиватимуть одне одного найжорстокішою, найпідлішою та найнелюдянішою зброєю.

27. Але ось настав час і обіцяний день, і ось Я тут. Не засуджуйте спосіб, який Я обрав, щоб відкритися вам; бо не світ має судити Мене, а Я суджу людство, бо настав час його суду.

28. Я встановлюю Царство в серцях людей — не земне Царство, як багато хто очікує, а духовне — сила якого походить

від любові та справедливості, а не від сил світу.

29. Я бачу, що дехто здивований, чуючи, як Я так говорю; але Я запитую вас: чому ви завжди хочете уявляти Мене одягненим у шовк, золото та дорогоцінні камені? Чому ви завжди хочете, щоб Моє Царство було з цього світу, тоді як Я відкрив вам протилежне? (279, 61-64)

30. Я вже пророкував вам, що боротьба буде запеклою, бо кожен вважає свою релігію досконалою, а спосіб її сповідування — бездоганним. Але Я кажу вам, що якби це було так, Я не мав би причини приходити в цей час і говорити до вас.

31. Я даю вам через натхнення глибоко духовне вчення, бо бачу, що у ваших формах культу панує язичництво і що погане насіння фанатизму отруїло вас невіглаством та почуттями ненависті.

32. Мій меч Світла в моїй правій руці, Я — Воїн і Цар, що знищує все, що чинить опір, все існуюче зло та все неправдиве. Коли моя боротьба закінчиться і серця навчаться об'єднуватися, щоб молитися та жити, погляд вашого духу відкриє Мене у нескінченному Світлі та у вічному Мирі. «Це Моє Царство», скажу Я вам, «і Я є вашим Царем, бо для цього Я тут, і для цього Я вас створив: щоб правити». (279, 72-74)

Просвітлення про справжнє життя

33. Усі люди знають, що Я є Отцем усього створіння і що призначення істот є в Мені. Проте Я не отримав від них ані їхньої уваги, ані їхньої поваги. Вони також творять, є господарями і вірять, що мають владу над долею своїх ближніх — то навіщо ж схилятися переді Мною?

34. Таким чином людина випробувала Моє терпіння і кинула виклик Моїй справедливості. Я дав їй час, щоб вона знайшла істину, але вона не захотіла прийняти від Мене нічого. Я прийшов як Отець і не був улюблений; потім Я прийшов як Учитель і не був зрозумілий; але оскільки необхідно врятувати людство, Я приходжу тепер як Суддя. Я знаю, що людина повстане проти Моєї справедливості, бо вона не зрозуміє Мене і як Суддю і скаже, що Бог помстився.

35. Я хотів би, щоб усі зрозуміли, що Бог не може живити почуття помсти, бо Його любов досконала. Так само Він не може посилати біль; це ви самі притягуєте його своїми гріхами. Моя божественна справедливість стоїть над вашим стражданням і навіть над вашою смертю. Біль, перешкоди, невдачі – це випробування, які людина постійно накладає на себе , і плоди її посіву – це те, що вона поступово пожинає. Мені достатньо під час кожної з цих

життєвих криз пропускати Моє світло до вашого духу, щоб він досяг спасіння. (90, 5-7)

36. Це Дух Істини, який сходить, щоб прояснити таємниці та відкрити вам необхідні знання, щоб ви могли радіти справжньому життю. Він є божественною розрадою, що виливається на ваші страждання, щоб засвідчити вам, що божественний суд — це не покарання і не помста, а суд любові, щоб привести вас до світла, миру та блаженства. (107, 24)

37. Знайте, що той, хто розуміє і пізнає те, що призначене для тих, хто підноситься, вже не може відірвати свій дух від того Світла, яке йому було відкрито. Чи вступає він у невідомі світи, чи знову і знову повертається на Землю: те, що він колись сприйняв як божественну іскру світла, буде знову і знову прориватися з найчистішої частини його сутності як передчуття, як божественне натхнення. Іноді це пробуджуватиметься як солодке пробудження або як небесний спів, що наповнюватиме серце радістю, як туга за поверненням до Духовної Батьківщини. Ось що означає Моє вчення для душ, які повертаються в це життя. На перший погляд, дух забуває своє минуле, але насправді він не втрачає знання про Моє вчення.

38. Тим, хто сумнівається, що це Боже Слово, яке в цю мить і в цій формі промовляє до них, Я кажу: якщо вони не хочуть дати Мені це Ім'я, якщо не хочуть приписати це Слово Божественному Учителю, нехай вони візьмуть зміст цього вчення, нехай докопаються до суті кожної його думки; і якщо, розмірковуючи над тим, що вони почули, вони дійдуть висновку, що воно містить світло та істину для людства, нехай вони використовують його як мірило для своїх кроків на землі та перетворюють ним своє життя.

39. Я знаю, що передаю вам справжню мудрість; те, у що вірять люди, анітрохи не змінює Моєї істини. Але необхідно, щоб людина мала впевненість у тому, у що вірить, що знає і що любить. Тільки тому Я іноді в Своїх промовах опускаюся до рівня людства, щоб досягти того, щоб воно пізнало Мене. (143, 54-56)

40. Уявлення, яке люди мають про Мене, дуже обмежене, їхнє пізнання духовного дуже мале, їхня віра дуже слабка.

41. Релігії дрімають у багатовіковому сні, не роблячи жодного кроку вперед, і коли вони прокидаються, то активні лише у своєму внутрішньому світі і не наважуються вийти за межі кола, яке вони створили для себе своїми традиціями.

42. Саме зневажені, бідні, прості та неосвічені, які прагнуть світла, чистого духовного середовища, істини та прогресу, покинуть це коло. Саме вони пролунають

дзвоном і закликом до пробудження, коли відчують наближення часу Моїх нових одкровень у добу духовності.

43. Люди хочуть відкрити таємницю духовного життя — того існування, в яке вони неминуче мають увійти і яке саме тому їх цікавить.

44. Люди запитують, благають, просять світла з милосердя, бо відчувають необхідність підготовки; але у відповідь на все їм кажуть, що духовне життя є таємницею і що бажання підняти завісу, яка його покриває, є самовпевненістю та богохульством.

45. Істинно кажу вам: ті, хто спраглі істини та світла, не знайдуть у цьому світі джерела, вода якого втамує їхню спрагу. Це Я буду тим, хто зішле з неба ту воду мудрості, якої прагнуть душі. Я виллю Своє джерело істини на кожен дух і кожен розум, щоб «таємниці» зникли. Бо Я ще раз кажу вам, що не Я огортаюся таємницями перед людьми, а ви самі їх створюєте.

46. Звісно, у вашому Отці завжди буде щось, чого ви ніколи не пізнаєте, якщо врахувати, що Бог є нескінченним, а ви — лише частинками. Але те, що ви не повинні знати, ким ви є у вічності, що ви повинні бути для себе непроникною таємницею і що ви повинні чекати, поки не ввійдете у духовне життя, щоб пізнати це, — це не встановлено Мною.

47. Правда, що в минулі часи до вас не зверталися таким чином і не було широкого заклику проникнути у світло духовних знань; але тільки тому, що людство в минулому не відчувало тієї нагальної потреби знати, яку воно відчуває сьогодні, і не було духовно та розумово здатним зрозуміти. Хоча вона й шукала та нишпорила, це відбувалося більше з цікавості, ніж із справжнього прагнення до Світла.

48. Щоб люди знайшли шлях, який веде їх до того Світла, і щоб вони були здатні прийняти ту воду з Джерела Життя та Мудрості, вони повинні спочатку відмовитися від будь-якого зовнішнього культу та вигнати з своїх сердець будь-який фанатизм. Коли вони тоді почнуть відчувати у своїх серцях присутність живого і всемогутнього Бога, вони відчують, як з найпотаємніших глибин їхньої сутності підніметься нова, невідома побожність , сповнена почуттів і щирості, піднесення і сердечності, яка стане справжньою молитвою, відкритою Духом.

49. Це буде початком його сходження до Світла, першим кроком на шляху до одухотворення. Коли Дух зможе відкрити людині справжню молитву, Він зможе відкрити їй також усі здібності, якими вона володіє, а також спосіб їх

розкриття та спрямування на шлях Любові. (315, 66 75)

50. У Моєму одкровенні ви можете знайти ті самі настанови, що й у «Другій Епосі»; але в цю епоху Я відкрив вам незбагненне через Світло Мого Святого Духа, і в діалозі від Духа до Духа Я й надалі відкриватиму вам нові й дуже великі вчення. Весь зміст Шостої Печатки Я відкрию вам у цю епоху одкровень, яка підготує вас до часу, коли Я розпечатаю Сьому Печатку. Так ви будете дедалі більше пізнавати «незбагненне»; так ви відкриєте, що Духовний світ є домівкою всіх душ, безмежним і чудовим Батьківським домом, який чекає на вас у високому Потойбіччі, де ви отримаєте нагороду за ті діла, які ви з любов'ю та милосердям звершили щодо своїх ближніх. (316, 16)

Розвиток, одухотворення та спасіння людини

51. Я даю вам моє вчення не лише як моральний стримуючий фактор для вашої матеріальної природи; скоріше, з його допомогою ви зможете піднятися на вищі вершини вашого духовного вдосконалення.

52. Я не засновую серед вас нової релігії; це вчення не заперечує існуючих релігій, якщо вони ґрунтуються на Моїй істині. Це послання Божественної Любові для всіх, заклик до всіх суспільних інститутів. Хто розуміє Божественний Задум і виконує Мої заповіді, той відчує, що його ведуть до прогресу та вищого розвитку його душі.

53. Доки людина не зрозуміє духовності, яка необхідна їй у житті, мир ще довго не стане реальністю у світі. Натомість той, хто виконує Мій Закон Любові, не боятиметься ані смерті, ані суду, що чекає на його душу. (23, 12-13)

54. Цими одкровеннями Я хочу не тільки принести вам мир у світі та полегшити ваші страждання шляхом фізичного полегшення. Цим посланням Я даю вам великі вчення, які говорять до вас про ваш духовний розвиток. Бо якби Я хотів принести вам лише блага світу — істинно кажу вам, для цього вистачило б доручити вченим, яких Я просвічую інтуїцією і яким Я відкрив би таємниці природи, щоб вони взяли з неї цілющий бальзам для зцілення вас від ваших тілесних страждань.

55. Моя справа прагне показати вам ширші горизонти, за межами вашої планети, з тією нескінченною кількістю світів, що оточують вас — горизонти, що не мають кінця, які вказують вам шлях до вічності, що належить вам. (311, 13-14)

56. Моє духовне вчення має різні цілі або завдання: одне з них — втішити душу в її вигнанні та дати їй зрозуміти, що Бог, який її створив, вічно чекає на неї у Своєму Царстві миру. Інше — дати

їй знати, скільки дарів і здібностей вона може мати, щоб досягти свого спасіння та піднесення або вдосконалення.

57. Це Слово несе послання одухотворення, яке відкриває людям очі, щоб вони побачили реальність такою, яка вона є, яку вони вважають, що знаходять лише в тому, що бачать, у тому, що торкаються, або в тому, що вони доводять своєю людською наукою, не усвідомлюючи, що при цьому вони називають «реальністю» те, що минуще, а те, що вічне, де існує справжня реальність, вони не розуміють і заперечують.

58. Нехай це послання проходить від нації до нації, від дому до дому і залишає своє насіння світла, втіхи та миру, щоб люди на мить зупинилися і дали своєму духу перепочинок, необхідний для того, щоб він замислився і згадав, що кожна мить може стати миттю його повернення до Духовного світу і що від його справ та насіння, посіяного у світі, залежить плід, який він пожне після прибуття до Духовного життя. (322, 44-46).

Розділ 6 – *Третє Завіття та Велика Книга Життя*

Книга Божої любові, істини та мудрості

1. Книга мого Слова є книгою божественної та істинної Любові; у ній ви знайдете незмінну Істину. Зверніться до неї, і ви знайдете Мудрість, яка допоможе вам розвиватися та досягти миру у Вічності. Згине той, хто спотворить або змінить її зміст, і той, хто пропустить або додасть хоч одне слово, яке не відповідає моєму досконалому вченню, тяжко порушить мій закон.

2. Збережіть це Слово в його первісній чистоті, бо це найпрекрасніша спадщина, яку Я залишу людям. Запишіть Моє вчення та поширюйте його серед своїх ближніх; бережіть його вірно, бо ви несете відповідальність за цю спадщину.

3. Завтра людина знайде в ній суть мого одкровення, яке світлом своїх вчень поведе її на шлях істини.

4. Ці писання будуть передаватися від батьків до дітей як джерело живої води, потік якої буде невичерпно витікати і йти від серця до серця. Вивчайте у Великій Книзі Життя, Книзі Духовності, яка пояснить вам божественні одкровення, які ви отримували протягом століть.

5. Хіба Я не обіцяв вам, що кожне знання буде відновлено у своїй первісній істині? Бо це той час, про який вам було оголошено.

6. Істинно кажу вам: хто розмірковує над настановами

моєї книги і досліджує їх із щирим прагненням збагатити свої знання, той здобуде світло для своєї душі і відчує Мене ближче до себе.

7. Міфи минулого і сьогодення впадуть; все посереднє і неправдиве буде повалено; бо настане час, коли ви більше не зможете живитися недосконалостями, і тоді душа вирушить у пошуках істини, щоб вона слугувала їй єдиним харчем.

8. У цих настановах людство знайде суть Моїх одкровень, яку воно до сьогодні не розуміло через брак духовності. З давніх часів Я довіряв її вам через Своїх посланців, провісників і «перекладачів», але вона слугувала вам лише для того, щоб творити з неї міфи та традиції. Переосмисліть і вивчіть це вчення з повагою та любов'ю, якщо хочете позбавити себе століть плутанини та страждань. Але майте на увазі, що ви не виконаєте своє завдання, якщо задовольнитеся лише володінням цією книгою; ні, вона має пробудити вас і навчити, якщо ви справді хочете бути Моїми учнями. Навчайте за прикладом, любов'ю та готовністю допомагати, які Я вам показав. (20, 1-8)

9. Книга мого вчення складається з настанов, які Я диктував вам у цей час за допомогою людського розуму. За допомогою цієї книги, яку людство зрештою визнає Третім Завітом, ви повинні захищати мою божественну справу.

10. Людство знає лише Закон «Першого Часу» та те, що написано в Першому і Другому Завітах; але Третій Завіт тепер об'єднає і виправить те, що люди спотворили через брак підготовки та розуміння. Людство повинно буде вивчати Моє Послання, щоб, проникаючи в суть кожного слова, відкрити єдиний Ідеал, єдину Істину, одне й те саме Світло, яке приведе його до одухотворення. (348, 26)

11. Я відкриваю вам те, чого вчений не може вас навчити, бо він цього не знає. Він спав у своїй земній величі і не піднявся до Мене в прагненні моєї мудрості.

12. Закрилися серця духовних осіб, які мали б навчати в різних сектах і релігійних спільнотах духовного знання, яке є величчю і багатством для духу.

13. Я бачив, що Закон і вчення, які Я заповідав людству в минулі часи, були приховані і замінені обрядами, зовнішніми культами та традиціями.

14. Але ви, які глибоко усвідомлюєте, що суть цього Слова така сама, як та, яку Ізраїль отримав на горі Синай і яку натовпи людей почули з вуст Ісуса в «Другому Часі» почули з вуст Ісуса, повинні своїм поклонінням Богу та своїми ділами навчати, що не можна забувати Божественний Закон заради дотримання

безглуздих традицій, які не сприяють душі. (93, 10-13)

15. Я нагадав вам імена Моїх посланців, через яких ви отримали послання, заповіді, пророцтва та настанови.

16. Таким чином Я об’єднав зміст усіх минулих настанов в одній єдиній настанові.

17. Спіритуалізм — це спадщина, в якій Три Завіти об'єднуються в єдину духовну книгу. (265, 62-64)

18. Це вчення, яке називається духовним, бо воно відкриває духовне, є визначеним для людини шляхом, на якому вона пізнає свого Творця, служитиме Йому та любитиме Його. Це книга, яка вчить людей любити свого Отця у своєму ближньому. Спіритуалізм — це закон, який наказує добро, чистоту та досконалість.

19. Обов’язок дотримуватися цього закону поширюється на всіх; проте він нікого не змушує його виконувати, бо кожен дух користується свободою волі, щоб його боротьба та всі його вчинки могли бути зараховані як його власні заслуги, коли він буде судимий.

20. Тож усвідомте, що це вчення є полум’ям божественної любові, яке осяяло всіх моїх дітей, від першого до останнього, і дало їм тепло. (236, 20-22)

Відношення між вченням про дух і вченням Ісуса

21. Вчення Духа — це не теорія, це практичне наставництво як для людського життя, так і для життя душі. Немає іншого, більш всеосяжного і досконалішого наставництва, ніж це. Воно супроводжує вас ще до того, як ви приходить на землю, воно супроводжує вас протягом усього вашого перебування на цьому світі і зливається з вашою душею, коли вона повертається до свого колишнього притулку.

22. Не Я буду тим, хто усуне з ваших богослужінь літургію та традиції — це буде дух людини, який мимоволі підноситься над своїми старими уявленнями перед необхідністю більшого світла, що освітлює її шлях розвитку. Незабаром людина зрозуміє, що єдине, що вона може принести Богові, — це прояв любові, бо любов означає добро, милосердя, мудрість і справедливість.

23. Спіритуалізм не викреслює жодного зі слів, які колись проголошував Христос. Якби це було не так, він не мав би права називатися таким, бо суперечив би істині. Як це слово могло б суперечити тому, адже його промовляє той самий Учитель. Якби ви справді проникли в зміст цього вчення, то побачили б, що моє сьогоднішнє слово є поясненням або роз'ясненням усього того, що Я колись говорив. Тому людство сьогодення та майбутнього здатне зрозуміти

більше, ніж минулі покоління, і тому також виконувати Закон чистішим, вищим і правдивішим чином.

24. Якщо ви уважно спостерігатимете за своїми ближніми під час їхнього релігійного поклоніння, то побачите, що те, що раніше було предметом їхнього поклоніння, вони тепер розглядають без внутрішнього переживання. Причина цього в тому, що душа сама пробуджується і прагне того, що може її справді живити. Тому Я кажу вам, що зовнішнє відправлення культу цим людством приречене на зникнення. (283, 27-30)

25. У цій скромній і простій, але наповненій Божественним Світлом книзі люди знайдуть роз'яснення всіх своїх сумнівів, відкриють для себе доповнення до вчень, які в минулі часи були відкриті лише частково, і знайдуть чіткий і простий спосіб тлумачення всього того, що в стародавніх текстах приховано в символах.

26. Той, хто після отримання цього духовного послання переконається в істині його змісту і почне боротися зі своїм прагненням до чуттєвих вражень, своїм ідолопоклонством і фанатизмом, очищати свій розум і серце від усіх цих нечистот, той звільнить свою душу і дарує їй радість та мир, бо тепер вона зможе боротися, щоб здобути вічність, яка на неї чекає. Але ті, хто продовжує зовнішнє відправлення культу, хто вперто прагне любити те, що належить до світу, і хто не вірить у розквіт чи розвиток душі — істинно кажу вам, вони залишаться позаду і проллють сльози, коли усвідомлять свою відсталість і свою неосвіченість. (305, 4-5)

Суперечки заради нового Слова

27. Якщо Моє вчення здається вам настільки чужим, що ви вважаєте, ніби ніколи не чули таких слів, хоча ви знаєте Мене, то Я кажу вам, що ваше здивування є наслідком вашої недбалості у дослідженні суті того, що Я відкривав вам у минулі часи. З цієї причини це вчення може здаватися вам чужим або новим, хоча насправді це світло завжди було присутнє у вашому житті. (336, 36)

28. Моє вчення в цей час, як і в «Другий час», потрясе людство. Лицемірам доведеться зіткнутися з істиною. Неправда скине свою маску, і істина засяє. Істина переможе брехню, що огортає цей світ.

29. Людина зможе осягнути й пізнати все, що містить розум і істину; але все, у що її змушували вірити, навіть якщо вона цього не розуміла, вона сама відкине. Тому Моє вчення поширюватиметься, бо воно випромінює світло, якого потребують люди. На вас лягає

велика частина цієї роботи, оскільки ви відкриваєте своїм ближнім її початок і її мету. (237, 28-29)

30. Людство прагне мого Слова, моєї Істини. Люди вимагають і сподіваються на світло для свого розуму, вони кличуть про справедливість і чекають на втіху. Це вирішальний час. Воістину, кажу вам, багато уявлень, теорій і навіть догм, які століттями вважалися істинами, впадуть і будуть відкинуті як помилкові. Фанатизм та ідолопоклонство будуть боротися та знищувати ті, хто найбільше був захоплений ними та прив'язаний до них. Настанови Бога будуть зрозумілі, їхнє світло, зміст та суть будуть усвідомлені та відчуті.

31. Коли після періоду випробувань, під час якого вчені зазнають великого сум'яття, у їхньому дусі запалиться світло і вони почують голос свого духу, вони відкриють те, про що навіть не мріяли.

32. Знову кажу вам: пильнуйте! Адже в часи суперечок між віросповіданнями та доктринами, релігіями та науками багато людей вважатимуть, що знання, які вони отримали з книг, стануть зброєю, за допомогою якої вони зможуть перемогти моїх нових учнів, добре знаючи, що ви не маєте з собою книг. (150, 11 13)

33. Я казав вам, учні, що ви зіткнетеся з великими церквами та меншими сектами; але не бійтеся ні тих, ні інших. Істина, яку Я вам довірив, є очевидною, Слово, якого Я вас навчив, зовні є чітким і простим, але за своїм змістом глибоким до нескінченності, і це є потужною зброєю, з якою ви будете боротися і перемагати.

34. Але Я кажу вам: народ на землі, сповнений матеріалізму та невіри, повстане, щоб заперечити вам право називати себе Ізраїлем, щоб заперечити ваше свідчення про те, що ви пережили друге пришестя Месії, і цей народ — це єврейський народ. Хіба ви не думали про це? Цей народ очікує у своєму середовищі приходу свого Месії, свого Спасителя, який принесе йому справедливість і знову поставить його над усіма народами землі. Цей народ знає, що Я завжди приходив до нього, і в цей «Третій час» він скаже: «Чому Бог мав би прийти до іншого народу?» — Але ось, ось Мої настанови! (332, 10)

35. Ця духовна спільнота тут живе невідомою. Світ нічого не знає про ваше існування, можновладці не звертають на вас уваги, але наближається боротьба між духовними людьми та «християнами», між духовними людьми та євреями. Ця боротьба необхідна для впровадження Мого вчення в усьому людстві. Тоді Старий Завіт буде об'єднано з Другим і Третім в єдину суть.

36. Багатьом з вас це може здатися неможливим; для Мене

це найприродніше, найправильніше і найдосконаліше. (235, 63-64)

Велика Книга Істинного Життя

37. Моє Слово залишиться записаним навіки, з нього ви складете Книгу Третього Часу, Третє Завіту, останнє Послання Отця; бо у всіх трьох епохах Бог мав Свої «золоті пера»*, щоб залишити людству Свою Мудрість.

* Цей термін стосується тих учасників Божественних одкровень, які мали завдання стенографічно записувати Слово Господнє.

38. Мойсей був першим «золотим пером», яким скористався Отець, щоб записати події «Першого Часу» незгладимими літерами на сувої. Мойсей був «золотим пером» Єгови.

39. Серед моїх апостолів і послідовників «Другого Часу» Ісус мав чотири «пера», і це були Матвій, Марк, Лука та Іван. Це були «золоті пера» Божественного Вчителя. Але коли настав час, коли Перший Завіт мав бути об'єднаний з Другим узами любові, пізнання та духовного прогресу, з них утворилася єдина книга.

40. Тепер, у «Третьому Часі», коли ви знову маєте Моє Слово, Я також призначив «Золоті пера», щоб воно збереглося в письмовій формі.

41. Коли настане час, ви складете єдину книгу, і ця книга, що належить до «Третього часу», — коли настане час для цього — також буде об'єднана з книгою Другого та Першого часу, і тоді з одкровень, пророцтв та слів «Трьох часів» виникне Велика Книга Життя* для надихання всіх душ.

** Пояснювальний текст з Настанови 85, вірш 24, Книги Істинного Життя: «Вам не потрібно докладати зусиль, щоб цей (зараз створюваний) Завіт або Книга були об'єднані з попередніми, бо саме Я об'єднав у цій Книзі одкровення та настанови Трьох Часів, витягнувши з них суть, щоб створити єдине Послання».*

42. Тоді ви зрозумієте, що всі слова — від першого до останнього — збулися в істині та в дусі, що всі пророцтва були передбаченим ходом історії, який відкрив Отець людства. Бо тільки Бог може наказати записати події, що відбудуться. Коли пророки говорили, це робив не вони, а Бог через них.

43. Я надав моїм новим обраним достатню підготовку, як її мали Мойсей і чотири учні «Другого Часу», щоб моє Слово було записане в повній чистоті, ясності та істині, бо воно призначене для майбутніх поколінь; але якщо хтось наміриться щось додати або викреслити з тієї книги, Я покличу вас до відповідальності.

44. Отож, мої улюблені діти: хто надає значення книзі, яку ви починаєте складати? По правді кажучи — ніхто! Але настане час, коли людство з великим бажанням, з великою цікавістю проситиме у вас вашу книгу, і тоді воно прокинеться, досліджуватиме Моє Слово та обговорюватиме його. У цій суперечці ідей виступлять різні сторони — вчені, теологи та філософи. Свідчення вашого Слова та Книга Мудрості будуть донесені до народів, і всі будуть говорити про Моє вчення. Це буде початком нової битви, війни слів, думок та ідеологій; але врешті-решт, коли всі в істині та в дусі усвідомлять, що Велика Книга Життя була написана Господом, вони братньо обіймуться та полюблять одне одного, як того бажаю Я.

45. Чому Слова Єгови в «Перший час» не вистачило, щоб об'єднати світ, і чому цього не змогло зробити вчення Ісуса в Другий час? Чому в цей час не вистачило того, що Я з 1866 року передаю Своє Слово, щоб народи любили один одного і жили в мирі? Необхідно, щоб ці три книги утворили єдине ціле, щоб це Слово просвітило весь світ. Тоді людство піде за тим Світлом, і прокляття Вавилону буде зняте, бо всі люди читатимуть Велику Книгу Істинного Життя , всі дотримуватимуться одного вчення і любитимуть один одного в Дусі та Істині як діти Божі. (358, 58-66).

Розділ 7 – *Вплив і значення вчення Духа*

Вплив одкровень

1. Тут, перед цим Словом, немає людини, яка б не тремтіла всередині й зовні своєї істоти, тобто в дусі й тілі. Слухаючи Мене тут, вона думає про життя, про смерть, про Божу справедливість, про вічність, про духовне життя, про добро й зло.

2. Слухаючи Мій голос, він відчуває в собі присутність своєї душі і згадує, звідки він прийшов.

3. У той короткий проміжок часу, коли він слухає Мене, він відчуває себе єдиним з усіма своїми ближніми і в глибині своєї сутності пізнає їх як своїх справжніх братів і сестер, як братів і сестер у духовній вічності, які навіть ближчі до нього, ніж ті, хто є такими лише за тілом, оскільки тіло перебуває на землі лише тимчасово.

4. Немає ні чоловіка, ні жінки, які, слухаючи Мене, не відчували б, що Я дивлюся на них. Тому ніхто не наважується приховувати від Мене свої ганебні плями або прикрашати їх. І Я роблю їх очевидними, але не викриваючи нікого публічно, бо Я Суддя, який ніколи не викриває.

5. Я кажу вам, що Я виявляю серед вас перелюбників, вбивць дітей, злодіїв, пороки та вади, які є як проказа на душі тих, хто згрішив. Але Я не лише доводжу вам істину Свого Слова, показуючи вам, що Я здатний викривати провини вашого серця. Я також хочу довести вам силу моїх настанов, даючи вам зброю для перемоги над злом і спокусами, навчаючи вас, як досягти оновлення, і пробуджуючи у вашій сутності прагнення до добра, високого і чистого та абсолютну відразу до всього неблагородного, всього неправдивого і всього шкідливого для душі. (145, 93 65-68)

6. Сьогодні ви ще живете в похмурі дні, що передують Світлу. І все ж — використовуючи ті невеликі прояснення вашого туманного неба, це Світло проникає крізь нього швидкоплинними променями, які досягають деяких точок Землі, торкаються сердець і змушують душі тремтіти та пробуджуватися.

7. Усі, кого заскочило це світло, зупинилися на своєму шляху і запитали: «Хто ти?» І Я відповів їм: «Я , є Світлом світу, Я є Світлом вічності, Я є Істиною і Любов'ю. Я є Той, хто обіцяв повернутися, щоб говорити до вас, Той, про кого було сказано, що він є «Словом» Божим».

8. Як Савл на шляху до Дамаска, вони приборкали всю свою гордість, подолали свою зарозумілість і смиренно схилили свої обличчя, щоб сказати Мені серцем: «Мій Отче і Господи, прости мене, тепер я розумію, що несвідомо переслідував Тебе!»

9. З того моменту ці серця стали маленькими послідовниками; бо в цей «Третій час» серед моїх нових учнів до сьогодні не з'явився жоден апостол з такою відданістю, як той, хто так сильно переслідував Мене в моїх учнях, а потім з таким запалом полюбив Мене. (279, 21-24)

10. Церкви занурилися у багатовіковий сон рутини та застою, тоді як істина залишалася прихованою. Але ті, хто знає заповіді Єгови та Слово Божественного Учителя, повинні впізнати в цьому голосі, що зараз промовляє до вас, голос Духа Істини, який був обіцяний для цих часів. (92, 71)

11. Я знаю, що багато хто обуриться, дізнавшись про це слово; але це будуть ті, хто у своєму розумовому затьмаренні не хоче визнавати, що в людині, окрім людської природи, існує також духовна складова — або ті, хто, хоч і вірить у людську душу, але, прив'язані до звичаїв своїх переказів та своїх релігійних переконань, заперечують, що для душі існує нескінченно довгий шлях розвитку. (305, 65)

12. Я залишу ці слова записаними, і вони дійдуть до моїх учнів майбутнього, і коли ті будуть їх вивчати, то знайдуть їх

свіжими, живими, і їхній дух затремтить від насолоди, бо вони відчують, що це їхній Учитель у ту мить промовляє до них.

13. Чи думаєте ви, що все, що Я вам сказав, призначене лише для тих, хто Мені слухав? Ні, улюблений народе, своїм словом Я звертаюся до присутніх і до відсутніх, до сьогодення, до завтрашнього дня і до всіх часів; до тих, хто помирає, до живих і до тих, хто ще народиться. (97, 45-46)

Пізнання та надія з нового Слова

14. Я є Словом Любові, яке приносить втіху тому, хто страждає — збентеженому, плачучому, грішнику та тому, хто шукав Мене. Моє Слово є в тих серцях потоком життя, де вони втамовують свою спрагу та змивають свої нечистоти. Воно є також шляхом, що веде до вічної батьківщини спокою та миру.

15. Як ви можете дійти висновку, що життєва боротьба — її жертви, негаразди та випробування — закінчується смертю, не знаходячи справедливої нагороди у вічності? Тому Мій Закон і Моє Вчення з їхніми одкровеннями та обітницями у ваших серцях є спонукою, ласкою та бальзамом у щоденній праці. Лише коли ви відвертаєтеся від моїх настанов, ви відчуваєте голод і слабкість. (229, 3-4)

16. У своїй божественній любові до людських істот Я дозволяю їм досліджувати Мої твори та користуватися всім створеним, щоб вони ніколи не мали підстав стверджувати, що Бог несправедливий, бо приховує від Своїх дітей Свою мудрість.

17. Я створив вас і наділив вас даром вільної волі, і Я поважав її, хоча людина зловживала цією свободою, тим самим ображаючи Мене і оскверняючи Мій Закон.

18. Але сьогодні Я даю йому відчути ласку Мого прощення і осяюю його душу світлом Моєї мудрості, щоб одне за одним Мої діти поверталися на шлях істини.

19. Дух Істини, який є Моїм Світлом, сяє в душі, бо ви живете в обіцяні часи, коли вам буде відкрито кожну таємницю, щоб ви зрозуміли те, що досі не було правильно витлумачено. (104, 9-10)

20. Я явився в цьому місці на Землі і залишу Своє Слово як дар для всіх людей. Цей дар усуне духовну бідність людства. (95, 58)

21. Я надихну всіх на істинний спосіб поклоніння Богу, а також на правильний спосіб життя у злагоді з Божественним Законом, виконання якого є єдиним, що Господь зарахує кожному з вас.

22. Зрештою, ви, люди, пізнаєте зміст або сенс Мого Слова. Тоді ви відкриєте, що Моє вчення є не лише Божим голосом, що промовляє до людей, а й виразом усіх духів.

23. Моє Слово — це голос, що підбадьорює, це крик про

свободу, це рятівний якір. (281, 13-15)

Сила Божого Слова

24. Моє вчення розвиває людину в усіх аспектах її буття: воно чутливить і облагороджує серце*, пробуджує і поглиблює розум, а також удосконалює і підносить душу.

** Поняття «серце» та «душа» мають у промовах Христа різне значення: «Серце» (ісп. «corazón») символізує земне– , людське, а також тілесно-залежне життя душі, яким займається психологія, тоді як «душа» (тут «espíritu») позначає вищий, вічний аспект душі, який керується притаманною їй Божою іскрою, Духом, через його «голос», совість.*

25. Вивчайте моє вчення ґрунтовно, щоб зрозуміти правильний спосіб застосування моїх настанов, аби ваш розвиток був гармонійним; щоб ви не розвивали лише розум, не дбаючи про ідеали душі, які ви повинні пробуджувати.

26. Усі здібності вашої сутності можуть знайти в моєму слові світлий шлях, на якому вони можуть зростати і вдосконалюватися аж до нескінченності. (176, 25-27)

27. Моє вчення за своєю суттю є духовним, є Світлом і Силою, що спускається і проникає у вашу душу, щоб дати їй перемогу в боротьбі зі злом. Моє Слово має не лише тішити вуха, воно є Світлом душі.

28. Чи хочете ви сприймати Мене душею, щоб вона живилася і використовувала зміст цього вчення? Тоді очистіть своє серце, проясніть свій розум і дозвольте своїй совісті вести вас. Тоді ви відчуєте, як у вашій сутності починає відбуватися перетворення — не тільки духовне, а й моральне та фізичне. Те піднесення, якого душа поступово досягає завдяки пізнанню, — та чистота, якої вона поступово досягає, — відбиватиметься у почуттях серця та здоров'ї тіла.

29. Пристрасті ставатимуть дедалі слабшими, пороки поступово зникнуть, фанатизм і невігластво дедалі більше поступатимуться місцем справжній вірі та глибокому розумінню мого Закону. (284, 21-23)

30. Це вчення, відоме лише небагатьом і не сприйняте людством, незабаром стане цілющим бальзамом для всіх стражденних, щоб дарувати втіху, розпалити віру, розігнати темряву та вселити надію. Воно підносить вас над гріхом, злиднями, болем і смертю.

31. Інакше й бути не може, бо саме Я, Божественний Лікар, обіцяний Утішитель, відкрив вам це. (295, 30-31)

32. Коли ви станете духовними і зустрінете людей, які страждають і

впадають у відчай, бо не можуть мати того, чого прагнуть у цьому світі, ви побачите, як їхній матеріалізм контрастує з піднесенням Моїх учнів, задоволення яких буде великим, бо їхні прагнення та бажання будуть благородними, заснованими на твердому переконанні, що в цьому житті все є минущим.

33. Мої учні будуть говорити до світу прикладами духовності — життям, яке прагне наблизити душу до Божества, замість того, щоб прикувати її до фальшивих скарбів світу.

34. Я знаю, що матеріалісти обуряться в прийдешні часи, коли вони познайомляться з цим вченням; але їхня совість скаже їм, що лише Моє Слово говорить правду. (275, 5-7)

35. У великій щоденній праці, яка чекає на вас, Я буду вашою опорою. Моє вчення спричинить великі потрясіння у світі. Відбудуться великі зміни у звичаях та уявленнях, і навіть у природі відбудуться перетворення. Все це ознаменує початок нової епохи для людства, і душі, яких Я незабаром пошлю на Землю, будуть говорити про всі ці пророцтва, щоб сприяти відновленню та вищому розвитку цього світу. Вони пояснюватимуть Моє Слово та тлумачитимуть події. (216, 27)

36. Ця «Третя епоха» — це час воскресіння. Душі були подібні до мертвих, а тіла — до могильних печер. Але до них прийшов Учитель, чиє Слово Життя сказало їм: «Вийдіть і підніміться до Світла, до Свободи!»

37. Той з них, хто відкриє свої очі для істини і зможе піднести своє життя, свої справи та свої почуття в любові до своїх ближніх, більше не буде вважати цей світ місцем вигнання чи долиною сліз і спокути, бо він дедалі більше відчуватиме насолоду справжнього миру, яку дарує душевний спокій.

38. Цей стан піднесення в цьому житті буде віддзеркаленням досконалого миру та світла, якими душа буде насолоджуватися в кращих світах, де Я Сам прийму її, щоб подарувати їй притулок, гідний її заслуг. (286, 13)

Реакції теологів і матеріалістів

39. Не лякайтеся, якщо вам скажуть, що той, хто говорив до вас у цей час, був спокусником і що пророковано, що він також творитиме чудеса, якими сам збентежить і заплутає обраних. Істинно кажу вам: багато з тих, хто так оцінює Моє проголошення, належатимуть до тих, хто насправді служить злу та темряві, навіть якщо їхні уста намагатимуться запевнити, що вони завжди поширюють істину.

40. Не забувайте, що дерево пізнається по його плодах, і Я кажу вам: плодом є це Слово, яке стало чутним для розуму тих, хто його

проголошує, — чоловіків і жінок з простим серцем. По плодах і по духовному прогресі тих, хто ними насолоджувався, людство пізнає дерево, яким Я є.

41. Троїчно-Маріанське Духовне Діло почне поширюватися і тим самим викличе справжню тривогу серед багатьох, хто, переконаний, що вивчив і зрозумів те вчення, яке раніше отримав від Отця, загордився своїми знаннями з філософії та наук, не усвідомлюючи духовного розвитку, якого досягло людство.

42. Прокинувшись від своєї духовної ліні, вони помітять, як сьогодні мислить і відчуває людський дух, кидатимуть прокляття на те, що вони назвуть «новими ідеями», і поширюватимуть, що цей рух був викликаний Антихристом.

43. Тоді вони звернуться до Писань, пророцтв і Мого Слова, яке Я дав вам у «Другий час», щоб спробувати боротися проти Мого нового проголошення, Моїх нових настанов і всього, що Я вам обіцяв і сьогодні виконую.

44. Моє Слово буде на устах Моїх учнів і через Писання дійде навіть до тих, хто не визнає нічого, що виходить за межі матеріального або лежить поза їхніми знаннями та поняттями, які вони колись прийняли, і вони назвуть Мене фальшивим Богом, тому що Я приніс вам це Слово.

45. Але коли ви це почуєте, ваша віра не зазнає краху — хоча ваше серце почуватиметься ображеним —, бо ви з внутрішнім хвилюванням згадаєте, що ваш Учитель уже попереджав вас про це і заохочував вас своїм словом витримати ці випробування.

46. Однак Я кажу вам: хоча на своєму шляху ви зустрінете обман, лицемірство, забобони, релігійний фанатизм та ідолопоклонство, ви не повинні засуджувати нікого за його провини. Навчайте їх Моїм словом і залиште цю справу Мені, Який є єдиним, хто має право судити вас і знає, хто є фальшивим Богом, фальшивим Христом, злим апостолом, лицемірним фарисеєм. (27, 32-35)

47. Настане війна ідей, віросповідань, релігій, вчень, філософій, теорій і наук, і Моє Ім'я та Моє вчення будуть на вустах у всіх. Моє повернення буде обговорюватися і відкидатися, і тоді великі віруючі повстануть і проголосять, що Христос знову був серед людей. У цей момент Я підбадьорюватиму ті серця з нескінченності і творитиму чудеса на їхніх шляхах, щоб зміцнити їхню віру. (146, 8)

Вплив вчення про Духа

48. Моє Світло, поширюючись по всьому світу, спричинило те, що мою Істину шукають у кожному вченні. Це є причиною поведінки людей у їхніх різних релігійних переконаннях.

49. Це є виконанням того, що було пророковано. Хто з них

відстоює істину? Хто приховує голодного вовка в овечій шкурі? Хто, одягнений у чисте вбрання, запевняє у своїй абсолютній внутрішній чистоті?

50. Ви повинні застосовувати спіритизм, щоб відкрити мою істину; адже людство розкололося на стільки віросповідань і світоглядів, скільки відповідало розвитку людського мислення.

51. Так утворилося дедалі більше сект і конфесій, і вам буде дуже важко оцінити істинність, що міститься в кожній з них.

52. Моє вчення просвітлює думки та уявлення людей, і поступово кожен зрозуміє основи, щоб вдосконалити свої справи та спрямувати їх на досконаліший і вищий шлях.

53. Настане час, коли кожна секта і церква буде досліджувати саму себе, щоб знайти те, що належить до Моєї справи. Але щоб знайти той скарб, їм доведеться піднести свої душі і прислухатися до голосу Духа. (363, 4-8, 29)

54. На цій землі існує багато релігійних спільнот, але жодна з них не об'єднає людей і не змусить їх любити одне одного. Саме Моє духовне вчення здійснить цю справу. Марно світ чинитиме опір проникненню цього Світла.

55. Коли переслідування моїх учнів буде найжорстокішим, сили природи будуть розбушені; але вони вгамуються молитвою цих моїх працівників, щоб світ побачив доказ повноважень, які Я їм дав. (243, 30)

56. Світ буде схвильований, коли моє Слово пролунає серед народів, бо душа людини, підготовленої до цього одкровення, буде сповнена радості й водночас страху. Тоді той, хто бажає пізнати істину, повинен звільнитися від рабства своїх матеріалістичних уявлень і підживитися світлими горизонтами, що відкриваються його погляду. Але той, хто залишається у затьмаренні своєї душі та у боротьбі проти цього Світла, має і надалі свободу робити це.

57. Зміна світогляду в бік духовності приведе до дружби та братерства між народами. Але необхідно, щоб ви підготувалися, бо сутичка буде великою. Коли люди повстають один проти одного у війнах, це відбувається не тому, що це є Моєю волею, а тому, що вони не зрозуміли Закону Божого. (249, 47-48)

58. Настав час всеосяжного суду, і всі діла та всі релігійні спільноти будуть судитись Мною. З душі людини вирветься крик болю, бо все, що є неправильним, буде викрито; сяятиме лише істина. У людстві відбудеться пробудження, і тоді люди скажуть Мені: «Отче, дай нам Свою допомогу, дай нам справжнє світло, яке нас веде». І тим світлом та тією допомогою буде вчення Святого Духа, це буде

настанова, яку Я дав вам і яка належить також усім їм, бо Я є Отцем усіх. (347, 27)

Значення нового слова одкровення

59. На перший погляд, це одкровення не містить нічого грандіозного, але в майбутньому ви ще побачите, яке значення воно матиме для людства.

60. Серед цього народу є учні всіх видів; одні передчувають велич цього твору і вже відчувають потрясіння, яке спричинить його поява у світі; інші задовольняються вірою, що це добрий шлях, а є й такі, що не можуть відкрити велич цього вчення і сумніваються в його перемозі та проникненні в серця людей. Я кажу вам: це коштовність, яку Я довірив вам, і ви не хотіли розпізнати її божественних променів світла, бо не дослідили Моє вчення. Я казав вам, що світло найяскравіше сяє саме в темряві, і так само ви побачите, як у цей час матеріалізму та гріха істина, яку Я приніс вам, засяє у всій своїй яскравості.

61. Не забувайте, що й у свій час у слова Христа сумнівалися, бо люди судили Ісуса за його походженням та одягом, і коли вони дізналися, що він був сином тесляра з Назарету та бідної жінки — який згодом мав вирушити у супроводі бідних галілейських рибалок, щоб проповідувати вчення, яке їм здавалося дивним — вони не могли повірити, що той мандрівний проповідник, який ходив від села до села і демонстрував убогість свого одягу, був тим Царем, якого Господь обіцяв народу Ізраїлю.

62. Я даю вам ці настанови, бо люди шукають зовнішнього блиску, що засліплює почуття, щоб повірити у велич того, що має бачитися й відчуватися лише духом.

63. Я мусив пролити Свою кров, віддати Своє життя і воскреснути, щоб люди відкрили очі. Який келих має випити тепер Мій Дух, щоб ви повірили в Мене? Людство: Чого б Я не зробив, щоб побачити тебе врятованим? (89, 68-69; 71, 73)

64. Хто стверджує, що Моє вчення є загрозою для матеріального прогресу людства, той робить велику помилку. Я, Учитель усіх Учителів, вказую людству шлях до його вищого розвитку та до справжнього прогресу. Моє Слово звертається не тільки до духу, воно звертається також до розуму, до розсудливості і навіть до почуттів. Моє вчення надихає і навчає вас не тільки духовному життю, але й проливає світло на кожну науку і на всі шляхи. Адже моє вчення не обмежується тим, щоб привести всі душі на шлях до Отечества, яке знаходиться за межами цього існування, воно також досягає серця людини і надихає її вести на цій планеті

приємне, гідне і корисне життя. (173, 44)

65. «Третій час», у якому ви зараз живете, — це час розкриття великих таємниць. Вчені та богослови муситимуть виправити свої знання з огляду на істину, яку Я вам зараз відкриваю.

66. Це час, коли люди повинні відкрити свої очі на світло Моєї мудрості — світло, яке Я перетворив на вчення, щоб ви через нього духовно воскресли до справжнього життя. (290, 51-52)

67. Люди намагатимуться заперечувати істину мого одкровення, але факти, докази, події будуть говорити на користь цієї істини і свідчити про те, що вона прозвучить як велике Послання «Третього Часу» з вуст мого народу. І також через писання моє вчення поширюватиметься по світу, бо це є допустимим засобом, який Я надихав своїм посланцям з найдавніших часів. Я хочу лише, щоб ви пильнували за моєю істиною і передавали її серцям у найчистіший і найпростіший спосіб. (258, 6)

68. У той «Другий час» у моє пришестя як Людини вірили лише деякі серця. Проте пізніше людство визначило народження Спасителя як початок нової епохи. Так само в цей час початок мого одкровення вам, тобто моє пришестя як Святого Духа, завтра буде визначено початком нової епохи. 69. Слухайте те, що говорить вам Христос, втілення Божественної Любові: мир людям доброї волі, тим, хто любить істину і сіє насіння любові. (258, 41-43).

Розділ 8 – *Нові громади Христа, учні, апостоли та посланці Божі*

Світло і тінь у церквах Одкровення

1. Якби Я проголосив Своє Слово серед усіх народів, більшість відкинула б його, бо марнославство, матеріалізм і помилкова велич людей не прийняли б вчення, яке говорить про духовність, смиренність і братерство. Світ ще не готовий осягнути любов, тому не всі були б сприйнятливі до Моєї присутності в такій формі.

2. Так само, як Христос колись обрав скельну печеру, щоб народитися як людина, так і Я сьогодні відкрив цей куточок землі, який був готовий почути Мене і який має схожість із гротом та яслами, що в ту благословенну ніч прийняли Сина Божого. (124, 13-14)

3. Приклад цього простого народу, який йде своїм шляхом без духовенства, що його веде, і який віддає Мені шану без церемоній та символів, має бути закликом, що пробудить тих, хто

ще спить у своїй багатовіковій ночі, і має бути спонукою до оновлення та очищення багатьох Моїх дітей. (94, 39)

4. У тіні мого вчення не буде встановлено тронів, з яких прославлені люди зможуть панувати над душами своїх ближніх. Ніхто не буде коронований, ні покритий пурпуровим плащем у прагненні зайняти місце Господа, ні з'являться сповідники, які судять, прощають, засуджують або виносять вироки щодо вчинків людей. Лише Я один здатний судити душу з праведного та досконалого судейського крісла. 5. Я можу посилати людей, які виправляють, навчають і ведуть, але Я не пошлю нікого, щоб судити і карати. Я послав людей, які були пастирями людей, але не господарями чи батьками. Єдиним Отцем за духом є Я. (243, 13-14)

6. У цей час Я виховаю народ, який справді дотримуватиметься Мого Закону, який любитиме істину та активну любов до ближнього. Цей народ буде як дзеркало, в якому інші зможуть побачити відображення своїх помилок. Воно не має бути суддею нікого, але його чесноти, діла та виконання духовного обов'язку мають торкнутися душі всіх тих, хто перетинає його шлях, і вони мають вказати всім на їхні помилки, що порушують Мій Закон.

7. Коли цей народ стане сильним і численним, він приверне до себе увагу своїх ближніх, бо чистота його вчинків і щирість його поклоніння Богу вражатимуть людей. Тоді люди запитають себе: «Хто ці люди, які, не маючи храмів, вміють так молитися? Хто навчив ці натовпи людей поклонятися своєму Богу в молитві, не відчуваючи потреби споруджувати вівтарі для свого богослужіння? Звідки прийшли ці мандрівні проповідники та місіонери, які, подібно до птахів, не сіють, не жнуть, не прядуть, а все ж продовжують існувати?»

8. Тоді Я скажу їм: Цей бідний і смиренний народ, який, однак, з ревністю живе за Моїм Законом і є сильним перед пристрастями світу, не був вихований жодною людиною. Ці натовпи, які радіють робити добро, які просвітлені натхненням і приносять серцям послання миру та краплю цілющого бальзаму, не були навчені вчителями чи священнослужителями жодної релігійної громади на землі. Бо істинно кажу вам: у цей час на вашому світі немає жодної людини, яка б могла навчити поклонінню Богу в істинній духовності. Істина не має своїх коренів ані в пишноті обрядів чи церемоній, ані в багатстві чи земній владі, бо, будучи смиренною, вона шукає собі храмом чисті, благородні, щирі,

правдиволюбні серця. Де ж ці серця? (154, 12-14)

9. Я покликав багатьох із Моїх дітей, щоб доручити їм різні завдання, різні обов'язки в рамках цієї справи, і Я дав їх вам відповідно до вашого прогресу та ваших здібностей. З усіх разом Я утворив Свій народ, Свою нову групу апостолів.

10. Деяким Я доручив посаду керівників, і щоб їхнє завдання не було важким і виснажливим, Я поділив народ на громади.

11. Іншим Я доручив дар пророцтва, щоб вони передавали Моє натхнення, що стало людським словом, цим натовпам, які збираються, щоб прийняти це диво.

12. Декому Я дав привілей ясновидіння, щоб зробити їх пророками і через них сповіщати про те, що має статися.

13. Завдання «стовпів» отримали ті, хто повинен підтримувати народ у його паломництві та бути помічниками керівників громад, допомагаючи нести тягар хреста разом із натовпами слухачів.

14. Інших наділено даром посередництва, і вони були навчені як знаряддя Духовного Світу, щоб передавати Його послання, пояснення Моєї справи, а також як володарі цілющого бальзаму, розради для хворих, щоб вони за допомогою своїх цілющих духовних випромінювань спільно дарували милосердя стражденним.

15. «Золотим пером» Я назвав того, хто записує в книгу, яку Я залишу вам, Мої одкровення, настанови та пророцтва цього часу.

16. Посаду «фундаментного каменю» Я надав тим, хто має бути прикладом твердості, стабільності та сили серед народу. Їхнє слово, порада та приклад серед народу мають бути незмінними, як скеля.

17. Але тепер, коли цей період мого пророцтва добігає кінця, Я впорядковую всі посади, і до всіх тих, хто обраний для виконання таких великих завдань, Я звертаюся із закликом, щоб вони ретельно досліджували себе і усвідомлювали результат своїх діянь. У цю годину роздумів Я допомагаю всім. (335, 27-28)

18. Як і в усі часи, було багато покликаних і мало обраних, бо Я обираю лише тих, хто вчасно готовий виконати своє завдання; а решті Я даю світло, щоб вони вміли чекати часу, коли вони також будуть обрані.

19. Скільки тих, хто був лише покликаний, хоча ще не настав час обирати їх для завдання, приєдналися до моїх учнів і трудівників, не маючи в душі необхідного розвитку, щоб нести тягар цього хреста, а в розумі — необхідного світла, щоб сприймати моє натхнення! Що зробили багато з них, опинившись у лавах обраних? Зневажали, отруювали атмосферу, заражали

інших своїми поганими нахилами, брехали, сіяли розбрат, зловживали Моїм ім'ям і духовними дарами, які Я поклав у Моїх учнів.

20. Ніхто не намагайтеся виявити, хто вони, бо ви не зможете цього зробити. Лише мій проникливий погляд Судді не втрачає їх з поля зору, і Я дозволяю моєму Слову проникнути в їхню совість, яке каже їм: «Пильнуйте і моліться, щоб ви вчасно могли покаятися у своїх провинах; бо якщо ви це зробите, Я обіцяю вам, що Я швидко посаджу вас духовно за мій стіл і відсвяткую свято примирення та прощення». (306, 53-55)

21. Ось істина: не всі люблять один одного в Моєму ділі, навіть якщо вони належать до нього, і не всі це зрозуміли. Тому Я можу вам сказати, що одні належать до Мого діла, а інші роблять своє.

22. Ті, хто слідує за Мною з любові, люблять Моє Слово, бо знають, що воно виправляє їх, не ображаючи, і вказує на їхні помилки, не виставляючи їх на посміховисько. Це спонукає їх наполегливо прагнути до вдосконалення своїх вчинків.

23. Ті, хто замість прагнення до цього вдосконалення шукають лише похвали, почуття переваги, лестощів або засобів до існування, замість того, щоб прагнути до вдосконалення душі, не терплять Моє Слово, коли воно вказує їм на їхні помилки. Тоді вони мусять створити твір, який відрізняється від Мого, де вони вільні чинити за своєю волею. Вони ще не зрозуміли, що єдине, що мають робити слухачі під час Моїх промов, — це слухати Мене з найбільшим піднесенням, щоб потім мати змогу тлумачити Моє Послання. (140, 72–74)

24. Я сказав, що настане час плутанини, неслухняності, в якому той «працівник» підніметься і стверджуватиме, що Моє пророцтво не завершиться людським розумом. Але настане час, коли Моє Слово здійсниться, навіть якщо людина захоче противитися Моїй волі.

25. Скільки помилок на цьому шляху вчинили ті, кому Я довірив завдання та благодать. Скільки нерозуміння Я бачу, що поширюється серед моїх дітей після 1950 року.

26. Через нерозуміння та дурість людина стримує Мою любов, що допомагає, та повноваження і благодать, і стоїть осторонь істинного шляху Закону, гармонії та істини.

27. Вкотре Ізраїль розколеться від племені до племені, він знову розколеться і захоче зневажити чистий і щирий Закон, який Я вклав у його руки; ще раз Ізраїль повернеться до колишніх шляхів і впаде в ідолопоклонство та фанатизм. Він звернеться до сект і потрапить у плутанину, у темряву і буде насолоджуватися мелодійними та фальшивими

словами, які йому запропонує людина.

28. Коли люди з церков та сект побачать, що Ізраїль розколюється, що Ізраїль зрікається один одного і є слабким, вони шукатимуть приводів, щоб захопити цей безцінний скарб, щоб заволодіти Ковчегом Нового Завіту і завтра сказати, що вони є справжніми посланцями Бога серед людства та представниками Моєї Божественності. (363, 47-49, 51, 57)

Застереження, звернені до слухачів щодо духовної роботи

29. Я хочу, щоб після завершення мого проповідування ви мали чітке уявлення про те, що таке це вчення, щоб ви могли правильно дотримуватися його; адже до сьогодні серед тих, хто слухав моє слово, ще не з'явилися справжні духовні люди. Досі ви практикували не спіритуалізм, а лише своє уявлення про те, що є Моя справа, яке, однак, далеке від справжньої духовності.

30. Ви повинні бути сильними, щоб визнати, що збилися зі шляху; повинні зібратися з силами, щоб виправити свої звички, і з ревністю прагнути, щоб серед вас сяяла істина та чистота цього вчення.

31. Не бійтеся змінювати зовнішню частину ваших форм поклоніння та вашого культу, доки ви не спотворюєте суті моїх настанов. (252, 28-30)

32. Використовуйте час, що у вас ще залишився, щоб слухати Моє вчення, щоб воно наповнило вас світлом і благодаттю, щоб ви зробили твердий крок у бік духовності — крок, якого ви не зробили, бо продовжували культ, сповнений матеріалізму та помилок.

33. До сьогодні вам бракувало віри, щоб скасувати ваші образи, обряди та символи і шукати Мене духовно в Нескінченному. Вам бракувало мужності бути духовними людьми, і ви вигадали собі якусь псевдодуховність, за якою приховуєте своє матеріалістичне мислення та свої помилки.

34. Я хочу, щоб ви були не лицемірними, а щирими та правдивими. Тому Я говорю до вас з найбільшою ясністю, щоб ви докорінно очистили своє життя та показали світові істину цього твору. Ви називаєте себе духовними людьми? Тоді будьте ними насправді. Не говоріть про Моє вчення, доки ви робите зовсім протилежне, бо тоді своїми вчинками ви лише заплутаєте людей.

35. Насамперед майте розуміння того, що є Моїм ділом — що означає Мій Закон, яке ваше завдання і як ви повинні його виконувати, щоб — якщо на вашому шляху немає провідника, гідного керувати вашими кроками

— ви керувалися совістю та розумінням, яке ви здобули в Моєму вченні. Так ви не зможете звинувачувати нікого в будь-якому промаху чи помилці. (271, 27-30)

36. З самого початку мого пророцтва через людський розум моєю волею було, щоб ви застосовували свої духовні дари на практиці та розпочали свою духовну місію, щоб, коли настане день мого прощання, ви вже пройшли частину шляху і не відчували себе занадто слабкими, щоб розпочати виконання такого складного завдання.

37. Деякі зрозуміли, як тлумачити Божу думку, і намагалися втілити її в життя. Але є й такі — і їх більшість — які неправильно зрозуміли сенс цієї справи.

38. Ось ці помилки Я засуджую у цьому народі, бо не хочу, щоб людство глузувало з тих, кого так довго навчали. (267, 65-67)

39. Поки одних цікавив лише зміст мого Слова і вони завжди прагнули прогресу та розвитку своєї душі, інші більше насолоджувалися зовнішнім культом. Так само — поки перші раділи, отримуючи настанови щодо духовності, — інших дратувало, що згадувалися їхні помилки.

40. Тільки Я один знаю, хто з вас буде змушений відповідати переді Мною за все те, що мало бути відомо через Моїх провісників, але було приховано. (270, 8-9)

41. Подумайте, і ви зрозумієте, що злагода, якої ви потребуєте, є духовною, і ви досягнете її, коли підніметеся над своїми пристрастями та самовпевненістю.

42. Як ви можете створити мир, якщо кожен проголошує своє як єдину істину і водночас бореться з тим, що вважає помилковим у інших?

43. Фанатизм — це темрява, це сліпота, це невігластво, і його плоди ніколи не можуть бути світлими. (289, 8-10)

44. Істинно кажу вам: якщо ви не об'єднаєтеся, як того бажаю Я, людство розіб'є вас і вижене з-поміж себе, побачивши, що ваше життя суперечить тому, що ви проповідуєте.

45. Що станеться, коли люди виявлять, що в кожній громаді існує інша форма поклоніння та інший спосіб виконання Моїх вчень?

46. Я довіряю вам три останні роки мого проявлення, щоб ви працювали над об'єднанням цього народу — об'єднанням, яке охоплює як духовне, так і зовнішнє, щоб ваша діяльність, сповнена гармонії та єдності, була найбільшим доказом того, що вас усіх, у різних місцях зібрань та в різних частинах країни, навчав єдиний Учитель: БОГ. (252, 69-71)

Справжнє учнівство, нові апостоли

47. Не намагайтеся обмежувати цю справу, яка є всеосяжною та нескінченною, ані ставити межі вашому духовному розвитку, бо чим більше ви заглиблюєтеся у шлях добрих справ та навчання, тим більші одкровення ви отримаєте. Ви побачите, як божественна справа проривається з найнепомітнішого, побачите її проявом у всьому створенні, відчуєте її пульсування у своїй сутності.

48. Це та простота, з якою Я навчаю духовного учня, щоб і він був простим, як його Учитель. Учень повинен переконувати і навертати правдою своїх слів і силою своїх діл, не прагнучи вразити когось таємничими силами чи надзвичайними здібностями.

49. Справжній учень буде великим завдяки своїй простоті. Він розумітиме свого Учителя і водночас буде зрозумілим для своїх ближніх. (297, 15-17)

50. Учень Ісуса — це той, хто підкорює словом, хто переконує і втішає, хто підносить і пробуджує, хто робить з підкореного переможця самого себе і перешкод.

51. Апостол Христа не може мати в своєму серці егоїзму, думаючи лише про власні страждання чи турботи. Він не дбає про своє, а думає про інших, з абсолютною впевненістю, що нічого не знехтував, бо Отець негайно допомагає тому, хто залишив своє, щоб присвятити себе дитині Господній, яка потребує духовної підтримки. А той, хто забув про себе, щоб принести ближньому посмішку надії, розраду в його смутку, краплю бальзаму на його біль, знайде свій дім після повернення осяяним світлом, яке є благословенням, радістю і миром. (293, 32-33)

52. За моїм столом у цей час і чоловік, і жінка будуть апостолами; за цей стіл Я посаджу вашу духовну душу.

53. Саме жінки в цей час високо підняли прапор духовності, вони залишили на шляху слід апостола, який ревно дотримується Закону Господнього.

54. У Моєму новому апостольському зграї жінка стоятиме поруч із чоловіком, і не буде певного віку, щоб служити Мені: це робитимуть і дорослі, і діти, і старі, і молода дівчина, і мати. Бо Я ще раз кажу вам, що це вашу духовну душу Я шукаю, і що вона вже давно залишила позаду своє дитинство. (69, 16-17)

55. Якщо Я казав вам у «Другій Епосі», що Моє Царство не з цього світу, то сьогодні кажу вам, що й ваше Царство не тут, бо цей світ, як ви вже знаєте, є для людини лише переходом.

56. Я навчаю вас істинному життю, яке ніколи не ґрунтувалося на матеріалізмі. Тому могутні цієї землі знову повстануть проти

мого вчення. Я приходжу до вас зі своїм вічним вченням, зі своїми настановками, що мають вічну силу, які складаються з любові, мудрості та справедливості. Проте це не буде зрозуміло відразу, людство знову засудить мене, знову приб'є мене до хреста. Але Я знаю, що Моє вчення має пройти через усе це, щоб бути визнаним і улюбленим. Я знаю, що Мої найзапекліші переслідувачі згодом стануть Моїми найвірнішими і найпожертвувальнішими сіячами, бо Я дам їм дуже великі докази Моєї істини.

57. Той Никодим «Другого Часу», князь серед священиків, який відвідав Ісуса, щоб поговорити з Ним про мудрі й глибокі вчення, з'явиться знову в цей час, щоб сумлінно дослідити Моє діло й навернутися до нього.

58. Той Савл, званий Павлом, який — після того, як він з люттю переслідував Мене — став одним із Моїх найбільших апостолів, знову з'явиться на Моєму шляху, і всюди з'являться Мої нові учні — одні палкі, інші — такі, що зрікаються себе. Нинішня година має велике значення, час, про який Я вам говорю, наближається до вас. (173, 45-48)

59. Люди потребують тих, хто здатний залишатися стійким у випробуваннях, тих, хто знайомий з великими боротьбами світу та духу. Саме вони можуть вказати людству напрямок і вести його, бо в їхніх серцях не буде бажання когось пригнічувати чи панувати над кимось. Вони не можуть дати притулку егоїзму, бо в моменти піднесення вони відчули милосердя Господа, який обдарував їх любов'ю, щоб вони передавали це милосердя своїм братам. (54, 53)

Посланці Божі у всьому світі та в усі часи

60. Народи землі ніколи не були позбавлені Духовного Світла. Істинно кажу вам: не тільки цей народ мав пророків і посланців, але Я послав посланців до всіх, щоб пробудити їх.

61. Завдяки світлу та істині їхніх вчень, а також подібності до того, що Я вам відкрив, ви можете оцінити їхні слова.

62. Одні жили до приходу Месії, інші діяли після мого перебування на землі як людина, але всі вони принесли людям духовне послання.

63. Ті вчення — так само, як і Мої — зазнали спотворень; бо якщо їх зміст не змінили, то їх понівечили, або приховали від людей, спраглих істини.

64. Єдина істина і єдина мораль були відкриті людям через посланців, пророків і слуг. Чому ж тоді народи мають різні уявлення про істину, мораль і життя?

65. Ця істина, яку людство спотворювало у всі часи, буде відновлена, і її світло засяє з такою силою, що людям

здаватиметься, ніби це щось нове, хоча це те саме світло, яке завжди освітлювало шлях розвитку дітей моєї Божественності.

66. Багато тих, хто помер, бо говорив правду; багато й тих, хто зазнав тортур, бо не хотів замовчати голос, що говорив у них.

67. Не думайте, що Небо послало до вас лише тих, хто говорив про Дух, про Любов, про Мораль — ні, воно послало також тих, хто приніс вам добрі плоди науки, ті знання, що приносять світло в життя людей, полегшують їхні тягарі та полегшують їхні страждання. Усі вони були Моїми посланцями.

68. Є й інші, які, хоч і не приносять вчень духовної моралі чи наукових відкриттів, проте несуть послання, яке вчить відчувати і милуватися красою творіння. Це Мої посланці, завдання яких — приносити радість і бальзам у серця засмучених.

69. Усі вони випили гірку чашу, коли усвідомили нерозуміння світу, сліпого до істини, людства, байдужого до прекрасного і доброго. І все ж — якщо Я сказав вам, що в цю епоху все буде відновлено — якщо Я оголосив вам, що все повернеться на правильний шлях і всім Моїм вченням буде повернено їх первісний зміст, то ви можете вірити, що для цього світу наближається час духовного розквіту, хоча ви не повинні забувати, що — перш ніж це станеться — все буде судитися й очищатися. (121, 9-16)

70. Всякий раз, коли Боже одкровення має на меті просвітити людей, Я посилав їм провісників або пророків, щоб підготувати їх, аби вони могли розпізнати це світло. Але не думайте, що лише ті, хто приносить послання для духу, є Моїми посланцями. Ні, учні, кожен, хто сіє серед людей добро в будь-якій його формі, є Моїм посланцем.

71. Цих посланців ви можете зустріти на всіх шляхах вашого життя, як у релігійних спільнотах, так і в науці — серед людей, які правлять, або серед тих, хто викладає добрі вчення.

72. Мій добрий слуга ніколи не збивається зі шляху, який він має пройти; він краще помре в дорозі, ніж відступить. Його приклад є насінням Світла в житті його ближніх, а його діла — зразком для інших. О, якби ж людство могло зрозуміти послання, які Я надсилаю йому через них! Але це не так, бо є багато людей, які мають делікатні місії у світі, але відволікають свій погляд від тих великих зразків, щоб обрати шлях, який їм більше до вподоби. (105, 13-15)

73. Але що ти зробила з тими людьми, людство, яких Я послав до тебе, щоб вони нагадували тобі про Мій шлях, шлях віри, який є шляхом мудрості, любові та миру?

74. Ви не хотіли знати про їхні завдання і боролися з ними за допомогою лицемірної віри, яку ви маєте на основі своїх теорій та конфесій. (263,18-19)

75. Я мушу ще раз сказати вам, що цей народ, який утворюється навколо Моїх одкровень, не є народом, якого Отець у Своїй любові ставить понад інші народи землі. Господь звернув на нього свій погляд лише тому, що створив його з душ, які завжди були у світі, коли сходило нове божественне одкровення. Це духовні діти того народу Ізраїлю, народу пророків, посланців, провидців і патріархів.

76. Хто міг би краще за них прийняти Мене в цей час, осягнути нову форму Мого одкровення та засвідчити виконання Моїх обіцянок? (159, 51-52)

77. Я зійшов у лоно народу Ізраїлю, більшість якого мешкає в цій країні. Решта розсіяна по всіх націях, послана Мною, і їм Я відкрив Себе духовно. Це Мої обрані, які залишилися Мені вірними. Їхні серця не заражені, і їхній дух здатний сприймати Мої натхнення. За їхнього посередництва Я даю світу зараз великий скарб мудрості. (269, 2)

78. Улюблені діти, які прийшли у невеликій кількості, істинно кажу вам: Мій проникливий погляд всюди виявляє Моїх обраних, які у своєму дусі відчувають, що настав час Моєї присутності. Вони не чули Мого Слова, як ви; проте у своєму дусі вони чують голос, який каже їм, що Я знову серед людства, що Я духовно прийшов «на хмарі». Одним Я дам змогу бачити Мене очима духу, іншим — за допомогою інтуїції, а решті Я дам сильно відчути Мою любов, щоб вони відчули присутність Мого Духа. (346, 13)

79. Незабаром інтуїтивні, натхненні, душевно чутливі піднімуться і будуть свідчити в народах про те, що вони бачать духом, що вони відчувають, що вони чують і отримують. Я ще раз кажу вам, що Мій народ не обмежується тими, хто почув Мене через цих промовців, але що Я послав Своїх слуг у різні куточки Землі, щоб підготувати шляхи та очистити поля, до яких пізніше повинні прийти сіячі.

80. Я зміцнюю їх і благословляю, бо їхня щоденна праця є болісною, їхній шлях усіяний терням. Насмішки, знущання, наклепи та підлість супроводжують їх усюди. Але вони — проникливі й натхненні — знають, що послані Мною, і готові йти до кінця шляху, виконуючи свою місію. (284, 50-51)

81. Я запрошую вас увійти до Мого Царства. Я закликаю всі народи землі без жодних привілеїв; але Я знаю, що не всі послухають Мене.

82. Людство загасило свою лампу і блукає в темряві. Але там, де дається взнаки омана, з’явиться

той, кого Я просвітив, який поширює світло у своєму оточенні — духовний сторож, що пильнує і чекає на Мій знак, щоб пролунав тривожний дзвін, який пробуджує і потрясає.
83. Нехай любов цих посланців буде у ваших серцях насінням, що приносить плоди. Не відкидайте їх, якщо вони з’являться перед вами у зовнішній бідності. Слухайте їх, бо вони приходять в Моє ім'я, щоб передати вам здатність, якої ви зараз не знаєте. Вони навчать вас досконалій молитві, звільнять вас від пут матеріалізму, якими ви скуті, допоможуть вам досягти духовної свободи, яка піднесе вас до Мене. (281, 33)
84. Якщо хтось з'явиться і стверджуватиме, що він є Христом, який знову став людиною, не вірте йому. Бо коли Я сповіщав вам, що Я повернуся, Я дав вам знати, що це буде в Дусі. Якщо хтось скаже вам: «Я — посланець Божий», — не довіряйте йому, бо справжні посланці не хваляться і не розтрублюють про доручену їм місію. Вони виявляють себе лише своїми ділами. Люди самі мають вирішувати, чи є той посланцем Господа. Пам’ятаєте, Я казав вам, що дерево пізнається по його плодах?
85. Я не забороняю вам куштувати «плоди дерев», але ви повинні бути готові, щоб вміти відрізнити добрий плід від поганого.
86. Тих, хто любить істину, Я поставлю світильниками, щоб вони освітлювали шлях своїх ближніх. (131, 5-7)
87. Часи, коли вам на світі був потрібен духовний провідник, минули. Відтепер кожен, хто йде цим шляхом, не матиме іншого шляху, окрім мого Закону, ані іншого провідника, окрім власної совісті.
88. Проте завжди будуть чоловіки та жінки великого світла та великої сили духу, які своїм прикладом та натхненням допомагатимуть людським натовпам. 89. Якби було інакше, Я вже послав би вам на Землю духів, таких як Мойсей чи Ілля, щоб вони вказували вам шлях і постійно нагадували про Закон. Вони також допомагають вам, охороняють і супроводжують вас, але вже не в людській подобі, а з духовного світу. 90. Хто їх бачить? Ніхто. Але якщо ви підготуєтеся, ви відчуєте над собою присутність великих духів, які завжди були пов'язані з людством і мали виконувати в ньому великі місії. (255, 40-41)

II. Огляд першого та другого періодів одкровень

Розділ 9 – Історії та постаті народу Ізраїлю

Історія гріхопадіння

1. Історична переказ про перших людей, які населяли Землю, передавався з покоління в покоління, поки не був записаний у книзі «Перші часи». Це жива притча про тих перших людей, які жили на Землі. Їхня щирість і невинність дозволили їм відчути ласку Матері-Природи. Між усіма істотами існували дружні стосунки, а серед усіх створінь — безмежна братерність. (105, 42)

2. У божественній притчі Я надихнув перших людей, щоб вони отримали перше уявлення про своє призначення, але зміст моїх одкровень був неправильно витлумачений.

3. Коли вам розповідали про дерево життя, з якого їв людина, про знання добра і зла, вам слід було лише зрозуміти, що людина — коли вона мала достатньо знань, щоб розрізняти добро і зло, і тим самим стала відповідальною за свої вчинки — відтоді почала пожинати плоди своїх справ. (150, 42)

4. Ви знаєте, що Бог сказав людям: «Ростіть і розмножуйтеся, і наповнюйте землю». Це був початковий закон, який вам було дано, о народе. Пізніше Отець закликав людей не тільки розмножуватися і продовжувати людський рід, але й робити свої почуття дедалі щедрішими, а душу — вільно розквітати й розвиватися. Але якщо першим законом було поширення людського роду — як ви можете припустити, що той самий Отець покарає вас за те, що ви дотрималися і виконали Його заповідь? Чи можливо, народе, щоб у вашому Бозі існувала така суперечність?

5. Подивіться, яке матеріальне тлумачення дали люди притчі, в якій вам говорилося лише про пробудження душі в людині. Тому з’ясуйте моє вчення і не кажіть більше, що ви сплачуєте провину, яку на себе накликали перші мешканці Землі своєю непокорою своєму Отцю. Майте вищу уяву про божественну справедливість. (150, 45-46)

6. Настав час, коли ви можете зрозуміти Мої слова: «Ростіть і розмножуйтеся», а саме, що це потрібно робити й у духовному сенсі, і що ви повинні наповнювати Всесвіт своїми добрими справами та світлими думками. Я вітаю всіх, хто хоче наблизитися до Мене — всіх, хто прагне до досконалості. (150, 48-49)

Свобода волі та первородний гріх

7. Ви кажете Мені, що через свою свободу волі ви впали в помилки та омани. На це Я відповідаю вам, що завдяки цьому дару ви можете піднятися нескінченно далеко за

межі того рівня, з якого ви починали свій розвиток.

8. Окрім свободи волі, Я дав кожній душі Своє світло в її дусі, щоб ніхто не збився зі шляху; але ті, хто не хотів чути Мого голосу або, прагнучи духовного світла, не хотів заглянути у своє внутрішнє єство, незабаром дали себе спокусити незліченними красотами людського життя, втратили опору Мого Закону для своєї душі і мусили спотикатися та падати.

9. Одне-єдине порушення спричинило багато болісних наслідків, і це тому, що недосконалість не узгоджується з Божою любов'ю.

10. Тих, хто з покірністю та каяттям негайно повернувся до Отця і лагідно просив Його очистити їх та пробачити провини, які вони щойно вчинили, Господь прийняв з безмежною любов'ю та милосердям, втішив їхній дух, послав їх виправити свої помилки та зміцнив їх у їхньому покликанні.

11. Не думайте, що всі після свого першого непослуху повернулися лагідно і з каяттям. Ні, багато хто прийшов, сповнений гордості та образи. Інші, сповнені сорому, усвідомлюючи свою провину, хотіли виправдати свої провини переді Мною, і, далекі від того, щоб очиститися через каяття та виправлення — що є доказом смиренності — вирішили створити для себе життя на свій лад, поза законами, які диктує Моя Любов.

12. Тоді вступила в силу Моя справедливість — але не для того, щоб покарати їх, а щоб виправити їх — не для того, щоб знищити їх, а щоб зберегти їх навіки, надавши їм широку можливість вдосконалитися.

13. Скільки з тих перших грішників досі не можуть звільнитися від своїх гріхів; бо, падаючи з одного падіння в інше, вони все глибше занурювалися в безодню, з якої їх зможе врятувати лише дотримання мого Закону. (20, 40-46)

Потоп

14. У перші часи людства серед людей панували невинність і простота; але в міру того, як їхня кількість зростала, завдяки їхньому розвитку та свободі волі, їхні гріхи також ставали численнішими і розгорталися дедалі швидше — не їхні чесноти, а їхні порушення Мого Закону.

15. Тоді Я підготував Ноя, якому Я відкрив Себе від духу до духу, бо цей діалог Я вів з людьми від початку людства.

16. Я сказав Ною: «Я очищу душі людей від усіх їхніх гріхів; для цього Я пошлю великий потоп. Побудуй ковчег і впусти в нього своїх дітей, їхніх дружин, дітей своїх дітей та по парі кожного виду тварин».

17. Ной був слухняний Моєму велінню, і катастрофа сталася на

виконання Мого Слова. Погане насіння було вирване з корінням, а добре насіння збережено в Моїх коморах, з якого Я створив нове людство, що несло в собі світло Моєї справедливості і вміло виконувати Мій Закон та жити, дотримуючись добрих звичаїв.

18. Чи ви думаєте, що ті люди, які знайшли таку болісну смерть, загинули тілесно і душевно? Істинно кажу вам: ні, діти Мої. Їхні душі були збережені Мною і прокинулися перед Суддею, їхньою власною совістю, і були підготовлені, щоб знову повернутися на шлях життя, щоб на ньому досягти духовного прогресу. (302, 14-16)

Жертвенність Авраама

19. Не завжди буде потрібно, щоб ви випивали чашу страждань до дна. Бо Мені достатньо бачити вашу віру, вашу покірність, ваше рішення та намір виконувати Моє доручення, щоб Я позбавив вас найважчого моменту вашого випробування.

20. Згадайте, що від Авраама вимагалося життя його сина Ісаака, якого він дуже любив і якого патріарх, перебоpовши свій біль і любов до сина, мав намір принести в жертву в випробуванні слухняності, віри, любові та смиренності, яке ви ще не можете осягнути. Але йому не було дозволено довести жертву сина до кінця, бо в глибині свого серця він уже довів свою покірність Божій волі, і цього було достатньо. Якою великою була внутрішня радість Авраама, коли його руку зупинила вища сила і завадила йому принести в жертву Ісаака! Як він благословляв ім'я свого Господа і захоплювався Його мудрістю! (308, 11)

21. В Авраамі та його синові Ісааку Я дав вам притчу про те, що означатиме жертовна смерть Спасителя, коли Я випробував любов, яку Авраам виявляв до Мене, закликавши його принести в жертву свого сина, свого улюбленого Ісаака.

22. При правильному розгляді ви вбачите в тому вчинку подібність до того, що пізніше означало жертвування «Єдинородного Сина»

** Бога заради спасіння світу. * Цей біблійний вираз означає: народжений у світі (або втілений) Син Божий.*

23. Авраам був тут втіленням Бога, а Ісаак — образом Ісуса. У той момент патріарх думав, що Господь вимагає від нього життя його сина для того, щоб кров невинного змила гріхи народу, і хоча він глибоко любив того, хто був плоттю від його плоті, послух Богу, а також милосердя і любов до свого народу були для нього важливішими, ніж життя його улюбленого сина.

24. Покірний Авраам був близький до того, щоб завдати смертельного удару своєму

синові. У той момент, коли він, охоплений болем, підняв руку, щоб принести його в жертву, моя сила стримала його і наказала йому принести в жертву ягня замість свого сина, щоб цей символ залишився свідченням любові та покірності. (119, 18-19)

Сон Якова про небесну драбину

25. Чи знаєте ви, яке значення має та драбина, яку Яків побачив у сні? Ця драбина символізує життя і розвиток душ.

26. Тіло Якова спало в момент одкровення, але його душа була пробуджена. Вона піднялася до Отця за допомогою молитви, і коли його душа досягла сфер Світла, вона отримала небесне послання, яке мало зберегтися як заповіт духовних одкровень та істин для його народу, яким є все людство; адже «Ізраїль» — це не земне, а духовне ім'я.

27. Яків побачив, що та драбина стояла на землі, а її верхівка торкалася неба. Це вказує на шлях духовного розвитку, який починається на землі з тілесним тілом і закінчується, коли душа поєднує своє світло та свою сутність зі світлом та сутністю свого Отця, далеко від будь-якого матеріального впливу.

28. Патріарх побачив, що по тій драбині ангели піднімалися і спускалися. Це символізувало безперервне народження і смерть, постійне приходження і відхід душ у прагненні до світла або ж із завданням спокутувати гріхи та очиститися, щоб при поверненні до Духовного світу піднятися трохи вище. Це шлях духовного розвитку, що веде до вдосконалення.

29. Тому Яків побачив на вершині драбини символічну постать Єгови, яка вказувала, що Бог є метою вашого вдосконалення, ваших прагнень і найвищою нагородою нескінченних блаженств — як винагорода за важкі боротьби, довгі страждання та наполегливість у прагненні дістатися до лона Отця.

30. Завжди душа знаходила в ударах долі та випробуваннях нагоду здобути заслуги, щоб піднятися. При цьому в кожному випробуванні завжди символізувалася Якова драбина, яка закликала вас піднятися на ще одну сходинку.

31. Це було великим одкровенням, о учні, бо в ньому до вас говорили про духовне життя в той час, коли пробудження душі до поклоніння Божественному, Високому, Чистому, Доброму та Істинному ледь почалося.

32. Це послання не могло бути призначене лише для однієї родини, навіть не для одного народу; його суть була духовною і тому мала універсальне значення. Саме тому голос Отця промовив до Якова: «Я є Єгова, Бог Авраама і Бог Ісаака. Землю, на якій ти

перебуваєш, Я дам тобі та твоєму насінню, і це насіння буде численним, як пил землі. Ви розширитеся на захід і на схід, на північ і на південь, і всі народи землі будуть благословенні в тобі та твоєму нащадку» (315, 45-50).

Йосип і його брати

33. Йосип, син Якова, був проданий своїми власними братами деяким купцям, які прямували до Єгипту. Йосип був ще маленьким, але вже дав прояви великого дару пророцтва. Заздрість опанувала його братів, які позбулися його, думаючи, що більше його не побачать. Але Господь, який пильнував за своїм слугою, захистив його і зробив його великим при фараоні Єгипту.

34. Багато років по тому, коли світ страждав від посухи та голоду, Єгипет, керуючись порадами та натхненням Йосипа, накопичив достатньо запасів, щоб витримати це випробування.

35. І сталося так, що сини Якова, шукаючи їжу, прийшли до Єгипту. Великим було їхнє здивування, коли вони зрозуміли, що їхній брат Йосип став міністром і радником фараона. Побачивши його, вони впали на коліна перед ним, сповнені каяття за свою провину, і зрозуміли, що пророцтва їхнього брата збулися. Той, кого вони вважали мертвим, стояв перед ними, сповнений сили, чесноти та мудрості. Пророк, якого вони продали, довів їм істинність пророцтва, яке Господь поклав йому на уста ще в дитинстві. Брат, якого вони мучили і продали, пробачив їм. Чи розумієте ви, народе? Тепер ви знаєте, чому Я сказав вам цього дня: «Коли ви пізнаєте Мене, як Йосип був пізнаний своїми братами?» (90, 2)

Похід народу Ізраїлю пустелею під проводом Мойсея

36. У «Перший час» Мойсей стояв на чолі Ізраїлю, щоб протягом сорока років вести його через пустелю до землі Ханаанської. Але через непокору, невіру та матеріалізм одні зневажали, інші відпали, а ще інші повстали. Та Мойсей у цій ситуації говорив до них з мудрістю та терпінням, щоб вони не порушували Волі Всевишнього, а були смиренними та слухняними перед тим Отцем, який — не зважаючи на їхню непокору — давав манну з неба та воду зі скелі. (343, 53)

37. Мойсей надав достатньо доказів того, що справжній Бог був з ним; проте народ хотів ще більше свідчень, і коли посланець привів натовп до підніжжя гори Синай, він закликав силу Єгови, і Господь вшанував його та дав йому великі докази й чудеса.

38. Народ хотів почути й побачити Того, кого Мойсей чув і бачив завдяки своїй вірі, і тому Я явився народу в хмарі й дав йому чути Мій голос протягом багатьох годин. Але він був настільки

могутнім, що люди від страху думали, ніби вмирають; їхні тіла тремтіли, а душі здригалися від того голосу справедливості. Тоді народ благав Мойсея, щоб він попросив Єгову більше не говорити до його народу, бо вони вже не могли Його слухати. Він усвідомив, що ще занадто незрілий, щоб мати безпосередній зв'язок з Вічним. (29, 32, 34)

39. Зміцнюйте свою душу у великих битвах життя, як зміцнився той народ Ізраїлю в пустелі. Чи знаєте ви, наскільки велика та пустеля, що здається безкінечною, з нещадним сонцем і розпеченим піском? Чи знаєте ви, що таке самотність і тиша та необхідність нічного пильнування, бо вороги чатують? Істинно кажу вам: саме там, у пустелі, той народ осягнув велич, яка полягала у вірі в Бога, і там він навчився любити Його. Чого ж міг очікувати той народ від пустелі? І все ж він мав усе: хліб, воду, притулок для відпочинку, оазу та святилище, щоб піднести свою душу в подяці до свого Отця і Творця. (107, 28)

Боротьба Іллі за істинного Бога

40. У «Перший час» Ілля прийшов на Землю, наблизився до сердець людей і знайшов їх зануреними в язичництво та ідолопоклонство. Світом правили царі та священики, і ті й інші відвернулися від виконання Божих законів та вели свої народи шляхами заблукання та неправди. Вони спорудили вівтарі різним богам і поклонялися їм.

41. Іліас з'явився в той час і промовив до них словами, сповненими справедливості: «Відкрийте свої очі й усвідомте, що ви осквернили Закон Господній. Ви забули приклад Його посланців і впали в культи, негідні живого і могутнього Бога. Необхідно, щоб ви прокинулися, поглянули на Нього і визнали Його. Позбавтеся свого ідолопоклонства і підніміть свої очі над кожним зображенням, яким ви Його зображували».

42. Ілля почув мій голос, який сказав йому: «Відійди від цього злого народу. Скажи йому, що довгий час не буде дощу, доки ти не накажеш цього в моє ім'я».

43. І сказав Ілля: «Дощу більше не буде, доки мій Господь не вкаже час і мій голос не накаже», і, сказавши це, він відійшов.

44. Від того дня земля була сухою, сезони, призначені для дощу, минали, але дощу не було. На небі не було жодних ознак дощу, поля відчували посуху, худоба поступово вмирала від спраги, люди копали землю у пошуках води, щоб втамувати спрагу, але не знаходили її; річки висихали, трава в'янула, бо не витримувала променів палючого сонця, і люди кликали своїх богів і благали їх, щоб той елемент повернувся до них, щоб вони

могли сіяти й збирати врожай, який би їх годував.

45. Ілля, за божественним велінням, відійшов усамітнення, молився і чекав на волю свого Господа. Чоловіки та жінки почали залишати свою батьківщину у пошуках нових земель, де вони не відчували б нестачі води. Скрізь бачили каравани, і всюди земля була висушена.

46. Минали роки, і одного дня, коли Іліас підніс свій дух до Отця, він почув Його голос, який сказав йому: «Знайди царя, і коли Я дам тобі знак, дощ знову впаде на цю землю».

47. Ілля, смиренний і покірний, пішов до царя того народу і продемонстрував свою силу перед поклонниками фальшивого бога. Потім він говорив про Отця та Його силу, і тоді з'явилися знаки: на небі можна було побачити блискавки, грім та вогонь; після цього проливний дощ, що дарує життя, полився струмками. Поля знову вбралися в зелень, дерева були повні плодів, і запанував достаток.

48. Народ прокинувся перед цим доказом і згадав свого Отця, який закликав і нагадував йому через Лілію. Численними і великими були в той час чудеса Лії, щоб розбудити людство. (53, 34-40)

Дванадцять колін Ізраїлю

49. Не думайте, що лише в лоні народу Ізраїлю були пророки, першопрохідці та духи світла. Я послав деяких із них і до інших народів; проте люди сприймали їх як богів, а не як посланців, і створили навколо їхніх вчень релігії та культи.

50. Народ Ізраїлю не зрозумів місії, яку він мав щодо інших народів, і дрімав на ложі, сповненому благословень та зручностей.

51. Отець створив досконалу сім'ю, в якій один плем'я мало завдання захищати народ і зберігати мир; інше обробляло землю, а ще одне складалося з рибалок і моряків. Ще одному було доручено духовне поклоніння Богу, і так кожне з дванадцяти племен, з яких складався народ, виконувало інше завдання, що разом давало приклад гармонії. Але, істинно кажу вам, духовні здібності, якими ви володіли в ті давні часи, ви маєте й досі. (135, 15-16)

Пророки та перші царі Ізраїлю

52. Пророки говорили з великою правдивістю, майже завжди вони приходили на землю в часи сум'яття та заблукання. Вони попереджали народи та закликали їх до покаяння й навернення, пророкуючи великі кари справедливості, якщо вони не звернуть на добро. В інших випадках вони пророкували благословення за дотримання і послух Божественному Закону.

53. Але те, що говорили ті пророки, було закликом до

творення добра, справедливості та взаємної поваги. Вони не відкривали життя душі, її призначення та розвиток. Навіть Мойсей, якого Я обрав, щоб зробити його Моїм заступником, і через якого Я передав Закон на всі часи, не говорив вам про духовне життя.

54. Закон Отця містить мудрість і справедливість. Він вчить людей жити в мирі, любити й поважати одне одного та виявляти себе гідними в Моїх очах як люди. Але Мойсей не показав людству, що є за порогом фізичної смерті, ні як виглядає спокута неслухняних душ, ні яка нагорода чекає на мудрих і працьовитих у виконанні свого життєвого завдання.

55. Пізніше правив Давид, сповнений духовних дарів та натхнення, і в свої хвилини піднесення, у своїх екстазах він чув гімни та духовні пісні, з яких він створив Псалми. Ними він мав запросити народ Ізраїлю молитися та дарувати своєму Господу найкращу жертву свого серця. Але Давид, незважаючи на всю свою любов і натхнення, не міг відкрити народу дивовижне існування душ, їхній розвиток та їхню мету.

56. І Соломон, який успадкував його владу і також проявив великі дари мудрості та сили, які були йому надані, за що його любили та шанували, і чиї поради, судження та прислів'я пам'ятають і донині — якби його народ звернувся до нього і запитав: «Господи, яким є духовне життя? Що є за межами смерті? Що таке душа?» — Соломон, при всій своїй мудрості, не зміг би відповісти на це. (339, 12-15)

Розділ 10 — Коли час настав

Пророчі пророцтва

1. Ваш Отець підготував усе, щоб «Слово» Боже оселилося серед людей і показало їм шлях їхнього виправдання на піднесених прикладах своєї любові.

2. Спочатку Він надихнув пророків, які мали оголосити, у якій формі на світ з'явиться Месія, яким буде Його діло, Його страждання та смерть як людини, щоб, коли Христос з'явився на землі, той, хто знав пророцтва, миттєво впізнав Його.

3. За століття до мого приходу в Ісусі пророк Ісая сказав: «Тому Господь дасть вам це знамення: ось, діва зачне і народить сина, якого назвуть Іммануїл» (що означає: «Бог з нами»). Цим пророцтвом, серед інших, він сповістив про моє пришестя.

4. За багато століть до мого приходу Давид у псалмах, сповнених болю та пророчого змісту, оспівував страждання Месії під час розп'яття. У тих псалмах він згадує одне з моїх семи слів на хресті, вказує на

зневагу, з якою натовп вестиме Мене на розп'яття, на висловлювання глузування людей, коли вони почують, як Я кажу, що в Мені є Отець; про покинутість, яку відчуватиме моє тіло перед обличчям людської невдячності, про всі муки, яким я буду підданий, і навіть про те, як вони кидатимуть жереб щодо моєї одежі.

5. Кожен з моїх пророків сповіщав про моє пришестя, готував шляхи і давав точні ознаки, щоб, коли настане той день, ніхто не помилився. (40, 1-5)

Очікування Месії у єврейському народі

6. Світ у той час не був готовий очікувати Мене так, як очікував Мене народ Ізраїлю в той «Другий час». Мої великі пророки пророкували про Месію, Спасителя, Сина Божого, який прийде, щоб визволити пригноблених і просвітити світ світлом «Слова». Чим більше той народ страждав, тим більше він прагнув приходу Обіцяного; чим більше він пив з чаші приниження та гноблення, тим більше він прагнув присутності Месії, і всюди шукав підказки та знаки, які б свідчили йому про близькість приходу їхнього Спасителя.

7. З покоління в покоління і від батьків до дітей передавалася божественна обіцянка, яка протягом довгого часу спонукала обраний народ Господній до пильності та молитви.

8. Нарешті Я прийшов до Свого народу, але не всі змогли Мене впізнати, хоча всі Мене чекали: одні робили це в духовному сенсі, а інші — у матеріалістичному тлумаченні.

9. Але Мені вистачило щирості та любові тих, хто відчував Мою присутність і в світлі Мого Слова побачив Царство Небесне та повірив у Моє одкровення. Мені вистачило тих, хто вірно слідував за Мною і бачив у Мені свого духовного Спасителя, бо саме вони свідчили про Мою істину після того, як Я пішов з цього світу.

10. Хоча Моє Послання було призначене для всіх народів Землі, Мій заклик був спрямований до серця Обраного Народу, щоб він згодом став рупором Мого Слова. Проте — не тільки той народ відчував Мою Присутність, а й у інших націях люди змогли розпізнати знаки Мого Приходу та передбачили час Моєї Присутності на Землі. (315, 17-19)

11. У кожну епоху та під час кожного божественного одкровення Ілля з'являється серед людей.

12. Месія ще не прийшов на Землю, але незабаром він мав народитися як людина, і вже душа пророка втілилася в Івані, якого пізніше назвали Хрестителем, щоб сповістити про наближення Царства Небесного, яке мало бути

присутністю «Слова» серед людей. (31, 61-62)

Марія, рідна мати Ісуса

13. Уже в «Перші часи» патріархи та пророки почали говорити про прихід Месії. Але Месія прийшов не лише в Дусі — він прийшов, щоб народитися від жінки, щоб стати людиною, щоб отримати тіло від жінки.

14. Материнський Дух Божий також мав стати людиною, стати жінкою, як квітка чистоти, щоб з її віночка випливав аромат «Слова» Божого, яким був Ісус. (360, 26)

15. У Назареті жила квітка чистоти й ніжності, заручена діва на ім'я Марія, яка була саме тією, про яку пророкував Ісая, бо з її лона мав з'явитися плід істинного життя.

16. До неї прийшов Духовний Посланець Господній, щоб оголосити їй місію, яку вона принесла на землю, сказавши: «Радуйся, благодатна, Господь з тобою, ти благословенна серед жінок».

17. Настала година, коли мала відкритися божественна таємниця, і все, що було сказано про прихід Месії, Спасителя, Викупителя, мало тепер негайно здійснитися. Але як мало було сердець, що відчували мою присутність, як мало душ, що були готові у світлі моєї істини пізнати Царство Небесне. (40, 6-7)

Поклоніння Дитятку Ісусу

18. Людство сьогодні згадує той день, коли кілька мудреців зі Сходу прийшли до ясел у Віфлеємі, щоб поклонитися Божественному Дитяті. Сьогодні деякі серця запитують Мене: «Господи, чи правда, що ті могутні й мудрі пани вклонилися Тобі й визнали Твою Божественність?»

19. Так, діти Мої, це наука, влада і багатство вклонилися перед Моєю присутністю.

20. Там також були пастухи, їхні дружини та діти зі своїми скромними, щирими й простими дарами, якими вони зустрічали й вітали Спасителя світу, а також Марія — втілення небесної ніжності. Вони уособлювали смиренність, невинність і простоту. Але ті, хто мав у своїх пергаментних сувоях пророцтва та обіцянки, що говорили про Месію, спали глибоким сном, навіть не підозрюючи, хто народився у світі. (146, 9-11)

Зв'язок любові між Ісусом і Марією

21. Ісус провів своє дитинство та юність поруч із Марією, і на її колінах та поруч із нею насолоджувався материнською любов'ю. Божественна Ніжність, що стала жінкою, підсолоджувала Спасителю перші роки Його життя на світі, оскільки, коли настала година, Йому довелося випити таку велику гіркоту.

22. Як можна вважати, що Марії, в лоні якої формувалося тіло Ісуса і поруч з якою жив Учитель, могло бракувати духовного піднесення, чистоти та святості?

23. Хто любить Мене, той повинен спочатку любити все Моє — все, що Я люблю. (39, 52-54)

Знання та мудрість Ісуса

24. Люди стверджують у своїх книгах, що Ісус перебував серед есенів, щоб здобути свої знання. Але Той, хто знав усе і жив ще до створення світів, не мав чого вчитися у людей. Божественне не могло нічого навчитися від людського. Де б Я не перебував, це відбувалося для того, щоб навчати. Чи може на землі бути хтось мудріший за Бога? Христос прийшов від Отця, щоб принести людям Божественну Мудрість. Хіба ваш Учитель не дав вам доказ цього, коли у дванадцятирічному віці вразив теологів, філософів та законників того часу?

25. Дехто приписував Ісусу слабкості всіх людей і насолоджується тим, що кидає брудом, який носять у своїх серцях, у ту людину, яка є божественною і бездоганною. Ці люди не знають Мене.

26. Якщо всі чудеса природи, які ви споглядаєте, є нічим іншим, як матеріальним втіленням божественних думок, — чи не вважаєте ви тоді, що тіло Христа було матеріалізацією піднесеної думки любові вашого Отця? Тому Христос любив вас лише духом, а не тілом. Моя Істина ніколи не зможе бути спотворена, бо вона містить у собі абсолютне Світло і безмежну Силу. (146, 35-36)

27. У «Другій епосі» Я дав вам приклад того, як ви повинні чекати на слушну годину, щоб виконати завдання, яке привело вас на Землю.

28. Я чекав, поки моє тіло — той Ісус, якого бачили люди, — досягне зрілого віку, щоб через нього виконати божественну місію — навчити вас любові.

29. Коли те тіло — серце і розум — досягло повного розквіту, мій Дух промовляв його устами, моя мудрість наповнювала його розум, моя любов оселилася в його серці, і гармонія між тим тілом та божественним Світлом, що його осяяло, була настільки досконалою, що Я часто промовляв до натовпів людей: «Хто знає Сина, той знає Отця».

30. Христос використовував істину в Бозі, щоб навчати людей. Він не черпав її зі світу. Він не черпав світло ні від греків, ні від халдеїв, ні від есенів, ні від фінікійців, ні від когось іншого. Вони ще не знали шляху до Царства Небесного, а Я навчав того, що на землі ще було невідомим.

31. Ісус присвятив своє дитинство та юність активній любові до ближнього та молитві, аж поки не настала година проголосити Царство Небесне, Закон Любові та

Справедливості, вчення Світла та Життя.

32. Шукайте зміст мого Слова, проголошеного в той час, і скажіть Мені, чи могло воно походити з якогось людського вчення або з якоїсь відомої тоді науки.

33. Кажу вам: якби Я справді скористався ерудицією тих людей, то шукав би своїх учнів серед них, а не серед неосвічених і неосвічених людей, з яких Я сформував свою групу апостолів. (169, 62-68)

Нерозуміння людського оточення в Назареті

34. Мені довелося шукати притулку у народі, такому як єгипетський, оскільки народ, до якого Я прийшов, не зміг надати Мені захисного притулку. Але це був не єдиний біль, який довелося пережити Моєму серцю.

35. Коли Я повернувся з Єгипту і жив у Назареті, Мене постійно висміювали і ображали висловлюваннями невіри та заздрості.

36. Я творив там чудеса, виявляв свою любов до ближніх і свою силу — і був нерозуміний. Жоден з тих, хто зблизька знав моє життя і мої діла, не вірив у Мене.

37. Тому, коли настала година проповідування, Я, залишаючи Назарет, мусив сказати: «Істинно кажу вам: жоден пророк не знаходить віри у своїй батьківщині. Він мусить її залишити, щоб його слово було почуте». (299, 70-72)

Розділ 11 – Діяльність Ісуса на землі

Хрещення в Йордані; час підготовки в пустелі

1. Ісус, люблячий і смиренний назарянин, який чекав на годину, коли з Його уст вийде Боже Слово, відправився до Івана на береги Йордану, щоб прийняти воду хрещення. Чи йшов Ісус туди з бажанням очищення? Ні, мій народе. Чи йшов Він, щоб виконати обряд? Теж ні. Ісус знав, що настала та година, коли він сам перестав бути собою, коли людина зникла, щоб дати слово Духу, і він хотів позначити цю годину дією, яка закарбується в пам'яті людей.

2. Символічна вода не мала змивати жодної плями, але вона звільнила те тіло — як приклад для людства — від будь-якої прив’язаності до світу, щоб дати йому можливість добровільно з’єднатися з Духом . Це сталося, коли ті, хто був присутній, почули божественний голос, що говорив людськими словами: «Це мій улюблений Син, в якому Я маю вподобання. Слухайте Його».

3. З того моменту Слово Боже стало словом вічного життя на устах Ісуса, бо Христос у повноті виявив Себе через Нього. Люди називали Його Рабі, Учителем,

Посланцем, Месією та Сином Божим. (308, 25-27)

4. Після цього Я відійшов у пустелю, щоб медитувати і навчити вас вступати в діалог із Творцем, а також щоб у тиші пустелі роздумувати над справою, яка чекала на Мене, і навчити вас, що ви повинні спочатку очиститися, перш ніж приступити до виконання справи, яку Я вам доручив. Шукайте в тиші своєї сутності безпосереднього спілкування зі своїм Отцем, і, підготувавшись таким чином — очистившись, зміцнівши та набравшись рішучості — неухильно беріться за виконання своєї важкої місії. (113, 9)

Єдність Ісуса з Богом

5. Протягом трьох років Я говорив до світу устами Ісуса, і жодне з Моїх слів чи думок не було спотворене тим розумом, жодна з його дій не суперечила Моїй волі. Причиною цього було те, що Ісус і Христос, людина і Дух, були єдині, так само як Христос єдиний з Отцем. (308, 28)

6. Упізнайте в Мені Отця; бо істинно кажу вам: Христос є єдиним з Отцем від вічності, ще до того, як були світи.

7. У «Другий час» цей Христос, який є єдиним з Богом, став на землі людиною в благословенному тілі Ісуса і таким чином став Сином Божим, але лише стосовно своєї людської сутності. Бо Я ще раз кажу вам, що існує лише один єдиний Бог. (9, 48)

8. Коли Я став людиною в Ісусі, це сталося не для того, щоб ви зрозуміли, що Бог має людську подобу, а для того, щоб Я став видимим і чутним для тих, хто був сліпий і глухий до всього Божественного.

9. Істинно кажу вам: якби тіло Ісуса було образом Єгови, то воно не кровоточило б і не померло б. Це було досконале тіло, проте людське і чутливе, щоб люди бачили його і чули через нього голос свого Небесного Отця. (3, 82)

10. В Ісусі було дві природи: одна — матеріальна, людська, створена Моєю волею в лоні діви Марії, яку Я назвав Сином Людським, а інша — божественна — Дух, якого називали Сином Божим. У цій останній перебувало «Боже Слово» Отця, яке промовляло в Ісусі; інша ж була лише матеріальною та видимою. (21, 29)

11. Саме Христос, «Слово» Боже, говорив устами Ісуса, чистої та бездоганної людини.

12. Людина Ісус народилася, жила і померла; але що стосується Христа: Він не народився, не виріс у цьому світі і не помер, бо Він є Голос Любові, Дух Любові, Боже Слово, вираз Мудрості Творця, який завжди був у Отці. (91, 28-29)

Невизнання Ісуса як очікуваного Месії

13. У «Другий час» мене визнали не всі. Коли Я з'явився серед єврейського народу, який вже чекав на Мене, бо бачив, що збулися знамення, дані пророками, Моя присутність збила з пантелику багатьох, хто не вмів правильно тлумачити пророків і чекав побачити свого Месію як могутнього князя, який повалить своїх ворогів, принизить царів та гнобителів і надасть тим, хто чекав на нього, маєтки та земні блага.

14. Коли той народ побачив Ісуса — бідного і без штанів, його тіло вкрите лише простим одягом; народженого в хліві і пізніше працюючого простим ремісником, він не міг повірити, що це той, кого послав Отець, Обіцяний. Учитель мав би творити видимі чудеса та діла, щоб вони повірили в нього і зрозуміли його божественне послання. (227, 12-13)

15. Завжди саме смиренні та бідні відкривали мою присутність, бо їхній розум не зайнятий людськими теоріями, які затьмарюють їхню ясну здатність до судження.

16. У «Другий час» сталося так само, що — хоча прихід Месії був оголошений — лише люди простої душі, смиренного духу та незавантаженого розуму інтуїтивно впізнали Його, коли Він прийшов.

17. Теологи мали в руках Книгу Пророків і щодня повторювали слова, що пророкували знаки, час і спосіб приходу Месії, і все ж — вони бачили Мене і не впізнавали Мене, вони слухали Мене і заперечували, що Я є обіцяним Спасителем. Вони бачили Мої діла, але єдине, що вони вміли робити, — це обурюватися ними, хоча насправді всі вони були пророковані. (150, 21-23)

18. Сьогодні вже не сумніваються в Ісусі, але багато хто обговорює і навіть заперечує Мою божественність. Одні визнають Мені велике духовне піднесення; інші стверджують, що і Я проходжу шлях розвитку душі, щоб дістатися до Отця. Але якби це було так, Я б не сказав вам: «Я є Шлях, Істина і Життя». (170, 7)

Ісус як благодійний гість серед простого народу

19. Ваше завдання — наслідувати приклад вашого Божественного Вчителя на Його земному шляху. Згадайте: коли Я з’являвся в домівках, Я залишав у всіх послання миру, зцілював хворих, втішав засмучених божественною владою, якою володіє Любов.

20. Я ніколи не відмовлявся увійти в дім через те, що там Мені не повірили б; Я знав, що, покинувши це місце, серця його мешканців будуть сповнені переповненої радості, бо, не знаючи того, їхній дух завдяки

Моєму вченню зазирнув у Царство Небесне.

21. Іноді Я шукав серця, іноді вони шукали Мене; але в усіх випадках Моя любов була хлібом вічного життя, який Я давав їм у змісті Свого Слова. (28, 3-5)

Невтомний проповідник Ісус

22. У деяких випадках, коли Я відходив у самотність якоїсь долини, Я залишався на самоті лише на мить, бо натовпи людей, спраглі почути Мене, наближалися до свого Вчителя, прагнучи нескінченної доброти Його погляду. Я приймав їх і наповнював тих чоловіків, жінок і дітей теплотою мого безмежного милосердя, бо знав, що в кожній істоті є душа, заради якої Я прийшов у цей світ. Тоді Я говорив їм про Царство Небесне, яке є справжньою батьківщиною духу, щоб вони заспокоїли своє внутрішнє занепокоєння моїм словом і зміцнилися надією на здобуття Вічного Життя.

23. Трапилося так, що серед натовпу, прихований, був хтось, хто мав намір голосно заперечувати мою істину і запевняти, що Я є фальшивим пророком; але моє слово випередило його, ще до того, як він встиг відкрити уста. В інших випадках Я дозволяв якомусь богохульнику зневажати Мене, щоб перед натовпом довести, що Учитель не гнівається на образи, чим Я давав їм приклад смирення та любові.

24. Були й такі, хто, соромлячись моєї лагідності, одразу ж відходили і каялися, що своїми сумнівами образили Того, хто своїми ділами проповідував істину. Як тільки випала нагода, вони прийшли до Мене, йшли за Мною дорогами — плачучи, зворушені Моїми словами, навіть не наважуючись звернутися до Мене, щоб попросити прощення за образи, які вони Мені раніше заподіяли. Я покликав їх до Себе, втішив їх Своїми словами і дарував їм якусь ласку. (28, 6-7)

25. Слухайте: коли Я був з вами на землі, до Мене приходили натовпи людей — люди на високих посадах, сповнені марнославства, правителі, які таємно відвідували Мене , щоб послухати Мене. Одні захоплювалися Мною, але через боязнь не визнавали цього відкрито; інші відкидали Мене.

26. До Мене приходили натовпи людей, що складалися з чоловіків, жінок і дітей, і слухали Мене вранці, вдень і вночі, і завжди знаходили Учителя готовим дати їм Слово Боже. Вони бачили, що Учитель забував про Себе, і не могли зрозуміти, о котрій годині Він харчувався, щоб Його тіло не ослабло, а голос не знесилів. Причина полягала в тому, що вони не знали, що Ісус черпав сили зі свого власного духу і знаходив їжу в собі самому. (241, 23)

Любов Ісуса до дітей і природи

27. Іноді, коли Я залишався наодинці, Мене знаходили діти, які підходили до Мене, щоб подарувати Мені маленькі квіточки, розповісти про якісь свої маленькі прикрощі та поцілувати Мене.

28. Матері були стурбовані, коли бачили своїх малюків у Моїх обіймах, як вони слухали Мої слова. Учні, які вважали, що це означає брак поваги до Учителя, намагалися прогнати їх з-біля Мене. Тоді Я мусив сказати їм: «Нехай діти приходять до Мене, бо щоб увійти до Царства Небесного, ви мусите мати чистоту, простоту та щирість дітей».

29. Я раділа цій невинності та невимушеності, так само як хтось радіє від виду квіткового бутона, що саме розпускається. (262, 62-64)

30. Як часто учні зустрічали Ісуса, коли Він розмовляв із різними створіннями землі. Як часто Учителя заставали за розмовами з птахами, з полем, з морем! Але вони знали, що їхній Учитель не був відсторонений, вони знали, що в їхньому Учителі жив Творчий Дух Отця, який наділив мовою всіх істот, який розумів усіх своїх «дітей», який отримував хвалу і любов від усього, створеного Ним.

31. Як часто учні та люди бачили Ісуса, як Він пестив птаха чи квітку і благословляв усе, і в Його очах вони відкривали погляди нескінченної любові до всіх створінь! Учні вгадували божественну радість Господа, коли Він бачив себе оточеним такою величчю, такими чудесами, що походили з Його мудрості, і вони також часто бачили сльози в очах Учителя, коли Він бачив байдужість людей перед такою величчю, тупість і сліпоту людських істот перед такою пишністю. Вони часто бачили, як Учитель плакав, коли бачив прокаженого, який через свою хворобу проливав сльози , або чоловіків і жінок, які скаржилися на свою долю, хоча були оточені сферою досконалої любові! (332, 25-26)

Вчення Ісуса

32. Ісус навчав вас милосердя, лагідності, любові. Він навчав вас щиро прощати своїх ворогів, казав вам, що ви повинні відкидати брехню і любити правду. Він проповідував вам, що ви завжди повинні відплачувати добром за зло, так само як і за добро, яке ви отримали. Він навчав вас поваги до кожного з ваших ближніх і відкрив вам спосіб, як знайти здоров'я тіла і душі; як своїм життям вшановувати ім'я своїх батьків, щоб і ви могли бути вшановані своїми дітьми.

33. Ось деякі заповіді, яких повинен дотримуватися кожен, хто справді хоче бути християнином. (151, 35-36)

34. Коли книжники та фарисеї спостерігали за діяннями Ісуса і побачили, що вони відрізняються від їхніх, вони стверджували, що вчення, яке Він проповідував, суперечить Закону Мойсея. Причиною цього було те, що вони плутали Закон із традиціями. Але Я довів їм, що не порушив Закон, який Отець відкрив Мойсею, а навпаки, виконував його словами та ділами.

35. Звичайно, Я не зважав на багато традицій того народу, бо вже настав час, коли вони мали зникнути, щоб могла розпочатися нова епоха з вищими вченнями. (149, 42-43)

36. Згадайте, що в першій заповіді Закону, яку Я дав людству через Мойсея, Я сказав: «Не робіть собі жодного зображення чи подоби небесних речей, щоб схилятися перед ними та поклонятися їм». Відтоді шлях для людини і шлях для душі чітко визначені.

37. Мойсей не обмежився тим, що передав людям Десять Заповідей, він також ввів у дію другорядні закони для людського життя та запровадив традиції, обряди й символи в рамках духовного поклоніння Богу, все відповідно до етапів розвитку, які на той час проходив людський дух.

38. Але прийшов обіцяний Месія і скасував традиції, обряди, символи та жертви, залишивши недоторканим лише Закон. Тому, коли фарисеї сказали народу, що Ісус виступає проти законів Мойсея, Я відповів їм, що Я не проти Закону, а прийшов, щоб його виконати. Якщо Мої настанови скасують традиції, то це станеться тому, що народ, прагнучи їх дотримуватися, забув виконувати Закон. (254, 17-18)

39. Моє Слово в сьогоденні не скасує слів, які Я дав вам у «Другий час». Епохи, століття та часи минуть, але слова Ісуса не минуть. Сьогодні Я пояснюю та відкриваю вам зміст того, що Я сказав вам тоді, а ви не зрозуміли. (114, 47)

«Чудеса» Ісуса

40. Щоб це вчення запалило віру в серцях, Я одночасно творив чудеса, щоб вони могли полюбити Його; і щоб ці «чудеса» були якомога більш наочними, Я творив їх над тілами хворих, зцілював сліпих, глухих, німих, кульгавих, одержимих, прокажених, а також воскрешав мертвих.

41. Скільки чудес любові звершив Христос серед людей! Історія зберегла їхні імена як приклад для майбутніх поколінь. (151, 37-38)

42. Істоти Світла на службі Божого діла та інші, які були бунтівними й неосвіченими, давали про себе знати всюди, і серед того людства з'являлися одержимі, яких наука не могла звільнити і яких народ відкидав. Ані вчителі Закону, ані вчені не могли повернути здоров'я тим хворим.

43. Але все це було передбачено Мною, щоб навчити вас і дати вам докази Любові. Я дарував вам через Ісуса зцілення Його створінь, на подив багатьох.

44. Невіруючі, які чули про силу Ісуса і знали про Його чудеса, вимагали найскладніших доказів, щоб на мить збентежити Його і довести, що Він не є непогрішним. Але це звільнення одержимих, той факт, що Я повертав їх до стану нормальних людей, лише торкаючись їх, дивлячись на них або звертаючись до них зі словом-наказом, щоб ті духи покинули їхній розум і обидва були звільнені від свого важкого тягаря, збивало їх з пантелику.

45. З огляду на цю силу фарисеї, вчені, книжники та митники проявили різні реакції. Одні визнали владу Ісуса, інші приписували Його силу невідомим впливам, а ще інші не могли нічого сказати з цього приводу. Але хворі, які були зцілені, благословляли Його ім'я.

46. Деякі були одержимі одним духом, інші — сімома, як Марія з Магдали, а деякі — такою великою кількістю, що самі казали, ніби їх ціла легіон.

47. Протягом усього життя Учителя одна духовна маніфестація слідувала за іншою. Одні були свідками дванадцять учнів, інші — народ — на відкритому повітрі та в домівках. Це був час чудес, «дивовиж». (339, 20-22)

48. Чуда, як ви їх розумієте, не існує; немає суперечності між Божественним і матеріальним.

49. Ісусу приписують багато чудес; але, істинно кажу вам, його вчинки були природним наслідком любові, цієї божественної сили, якою ви ще не вмієте користуватися, хоча вона присутня в кожній душі, але залишається невикористаною. Бо ви не захотіли пізнати силу любові.

50. Що було дійовим у всіх чудесах, які звершив Ісус, окрім Любові?

51. Послухайте, учні: щоб Божа любов могла відкритися людству, була необхідна смиренність знаряддя, і Ісус завжди був смиренним; і оскільки він подавав людям приклад цього, він одного разу сказав вам, що без волі свого Небесного Отця він не міг би нічого зробити. Хто не проникне в смиренність цих слів, той подумає, що Ісус був людиною, як і всі інші; але правда в тому, що Він хотів дати вам урок смиренності.

52. Він знав, що ця смиренність, ця єдність з Отцем робили Його всемогутнім перед людством.

53. О, надзвичайно велике і прекрасне преображення, яке дарує любов, смиренність і мудрість!

54. Тепер ви знаєте, чому Ісус, хоча й казав, що не може нічого зробити, якщо це не за волею Його Отця, насправді міг усе; бо

Він був слухняний, бо Він був смиренний, бо Він зробив Себе слугою Закону та людей, і Він умів любити.

55. Тож усвідомте, що — хоча ви самі знаєте деякі з можливостей духовної любові — ви їх не відчуваєте, і тому не можете осягнути причини всього того, що ви називаєте чудом або таємницею, а це — діла, які творить Божественна Любов.

56. Які вчення дав вам Ісус, що не складалися б із любові? Яку науку, які вправи чи таємні знання він застосовував, щоб дати вам свої приклади сили та мудрості? Лише блаженну любов, з якою можна все.

57. Немає нічого суперечливого в законах Отця, які прості, бо мудрі, і мудрі, бо просякнуті любов'ю.

58. Зрозумійте Учителя, він є вашим підручником. (17, 11-21)

59. Дух, що оживляв Ісуса, був Моїм власним, вашим Богом, який став людиною, щоб жити серед вас і давати себе побачити, бо це було необхідно. Я, як людина, відчував усі людські страждання. Вчені, які вивчали сутність природи, прийшли до Мене і виявили, що нічого не знали про Моє вчення. Великі й малі, доброчесні й грішні, невинні й винні сприйняли суть мого Слова, і всіх Я удостоїв Своєї присутності. Але хоча багато хто був покликаний, обраних було лише декілька, а тих, хто був поруч зі Мною, ще менше. (44, 10)

Перелюбниця

60. Я захищав грішників. Хіба ви не пам'ятаєте про перелюбницю? Коли її привели до Мене, переслідувану й засуджену натовпом, фарисеї підійшли до Мене й запитали: «Що нам з нею робити?» — Священики чекали, що Я скажу: «Нехай справедливість візьме гору», щоб потім відповісти: «Як це ти проповідуєш любов і дозволяєш, щоб цю грішницю покарали?» А якби Я сказав: «Відпустіть її», — вони б відповіли: «У законах Мойсея, які ти — як ти кажеш — підтверджуєш, є припис, що говорить: кожна жінка, яку спіймали на перелюбі, має бути побита камінням».

61. Оскільки Я розпізнав їхній намір, Я не відповів на їхні слова, нахилився і написав у пилу землі гріхи тих, хто їх засуджував. Знову вони запитали Мене, що їм робити з тією жінкою, і Я відповів їм: «Хто без гріха, той нехай кине перший камінь». Тоді вони усвідомили свої провини і відійшли, прикривши обличчя. Ніхто не був чистий, і, відчуваючи, що Я бачу їх до глибини серця, вони більше не звинувачували ту жінку, бо всі вони згрішили. Але жінка та інші, які також порушили шлюб, покаялися і більше не грішили. Кажу вам: легше навернути грішника любов'ю, ніж суворістю. (44, 11)

Марія Магдалина

62. Марія Магдалина — грішниця, як її називав світ, — заслужила мою сердечність і моє прощення.

63. Незабаром вона отримала своє спасіння, чого не відбувається з іншими, які лише зі слабкою вірою просять прощення за свої гріхи. Хоча вона незабаром знайшла те, чого шукала, інші цього не отримують.

64. Магдалині було прощено, хоча вона й не хвалилася своїм наверненням. Вона згрішила, як і ви грішите; але вона дуже любила.

65. Той, хто любить, може мати відхилення у своїй людській поведінці; але любов — це щирість, що виливається з серця. Якщо ви хочете, щоб вам — як і вам — було прощено, то зверніть на Мене свої погляди, сповнені любові та довіри, і ви будете виправдані за кожне провину.

66. Та жінка більше не грішила; любов, що виливалася з її серця, вона присвятила вченню Учителя.

67. Їй було прощено, хоча вона й зробила помилки. Але в її серці палало очищувальне вогнище, і завдяки прощенню, яке отримала грішниця, вона ні на мить не відлучалася від Ісуса; натомість Мої учні залишили Мене самого в найкривавіші години. Але та зневажена Марія не відійшла від Мене, не зреклася Мене, не боялася і не соромилася.

68. Тому їй було дозволено проливати сльози біля підніжжя Мого Хреста і над Моєю могилою. Її душа незабаром знайшла спасіння, бо вона багато любила.

69. У її серці також був дух апостола. Її навернення сяє, як світло істини. Вона впала до Моїх ніг, щоб сказати Мені: «Господи, якщо Ти хочеш, я буду вільною від гріха».

70. А ви, навпаки, — як часто ви хочете переконати Мене у своїй невинності, прикриваючи свої провини довгими молитвами.

71. Ні, учні, вчіться у неї, по-справжньому любіть свого Господа в кожному зі своїх ближніх. Любіть багато, і ваші гріхи будуть вам прощені. Ви станете великими, якщо ви приведете цю істину до розквіту у своїх серцях. (212, 68-75)

Нікодим і питання реінкарнації

72. У той час Я сказав Никодиму, який з добрими намірами прийшов до Мене, щоб поговорити: «Те, що народжене від тіла, є тілом, а те, що народжене від Духа, є Духом. Не дивуйся, коли Я скажу тобі, що треба народитися знову». Хто зрозумів ті слова?

73. Я хотів вам ними сказати, що одного людського життя не вистачить, щоб осягнути хоча б одне з Моїх вчень, і що вам, щоб зрозуміти підручник, який містить у собі це життя, знадобиться багато земних життів. Тому тіло має лише завдання служити душі

опорою на її шляху по землі. (151, 59)

Преображення Ісуса

74. У «Другий час» Ісус одного разу вирушив у подорож, а за ним пішли декілька його учнів. Вони піднялися на гору, і поки Учитель своїми словами наповнював тих чоловіків захопленням, вони раптом побачили преображене тіло свого Господа, яке панувало у просторі, а праворуч від нього був дух Мойсея, а ліворуч — Іллі.

75. Побачивши це надприродне видовище, учні впали на землю, засліплені божественним світлом. Але вони одразу заспокоїлися і запропонували своєму Учителю накинути на його плечі пурпуровий плащ царів, а також на Мойсея та Ілію. Тоді вони почули голос, що сходив із Нескінченності , який промовив: «Це мій улюблений Син, у якому Я маю вподобання; слухайте Його!»

76. Великий страх охопив учнів, коли вони почули той голос, і, піднявши очі, вони побачили лише Учителя, який сказав їм: «Не бійтеся і нікому не розповідайте про це видіння, доки я не воскресну з мертвих». Тоді вони запитали свого Господа: «Чому книжники кажуть, що Ілля має прийти першим?» І Ісус відповів їм: «Поправді, Ілля прийде першим і все владнає. Але Я кажу вам, що Ілля вже прийшов, і вони не впізнали його; навпаки, вони зробили з ним, що хотіли». Тоді учні зрозуміли, що Він говорив до них про Івана Хрестителя.

77. Скільки разів Я в цей час перед вашими очима робив невидимим тіло, через яке Я спілкуюся, щоб потім дозволити вам побачити Мене в людській подобі, в якій людство знало Ісуса, і все ж ви не впали ниць перед новим преображенням*. (29, 15-18)

** Це явище в парапсихології також відоме як «трансфігурація», як поступове ставання видимим духовної істоти, що проявляється.*

Недостатня мужність у визнанні

78. Коли Я тоді, ставши людиною, жив серед вас, часто траплялося, що вночі, коли всі спали, до Мене приходили люди, які таємно шукали Мене, бо боялися бути виявленими. Вони шукали Мене, бо відчували докори сумління, оскільки кричали на Мене і викликали обурення проти Мене, коли Я промовляв до натовпу. Їхнє почуття каяття було ще сильнішим, коли вони усвідомили, що Моє Слово залишило в їхніх серцях дар миру та світла, а Я вилив на їхні тіла Свій цілющий бальзам.

79. З опущеними головами вони з'явилися переді Мною і сказали Мені: «Учителю, пробач нас, ми зрозуміли, що Твоє Слово містить істину». Я відповів їм: «Якщо ви

виявили, що Я говорю лише правду — то чому ж ви ховаєтеся? Хіба ви не виходите назовні, щоб прийняти промені сонця, коли воно з'являється — але коли ви соромилися цього? Хто любить правду, той ніколи її не приховує, не заперечує і не соромиться її».

80. Я кажу вам це, бо бачу, що багато хто слухає Мене лише потайки і заперечує, куди вони пішли — приховує те, що почув, а іноді заперечує, що був зі Мною. Чого ж ви тоді соромитеся? (133, 23-26)

Ворожість до Ісуса

81. Коли Я в «Другий час» промовляв до натовпів людей, Моє Слово — досконале за змістом і формою — чули всі. Мій погляд, що проникав у серця, відкривав усе, що кожен приховував у собі. В одних були сумніви, в інших — віра, а в ще інших до Мене промовляв сповнений страху голос: Це були хворі, чий біль давав їм надію на чудо від Мене. Були й такі, що намагалися приховати свою знущальність, коли чули, як Я кажу, що прийшов від Отця, щоб принести людям Царство Небесне, а були й серця, в яких Я виявляв ненависть до Себе та намір змусити Мене замовкнути або усунути.

82. Це були горді, фарисеї, які відчували себе ураженими Моєю істиною. Бо хоча Моє Слово було таким ясним, таким сповненим любові й таким втішним — хоча воно завжди підтверджувалося могутніми ділами, багато людей хотіли й надалі відкривати істину Моєї присутності, судячи Мене за людиною Ісусом, досліджуючи Моє життя й звертаючи увагу на скромність Моїх одеж та Мою абсолютну бідність у матеріальних благах.

83. Але, не задовольнившись тим, що засуджували Мене, вони засуджували й Моїх учнів, пильно спостерігаючи за ними, чи то коли вони говорили, чи то коли йшли за Мною дорогами, чи то коли сідали до столу. Як же обурилися фарисеї, коли одного разу побачили, що Мої учні не вмили рук перед тим, як сісти за стіл! Жалюгідні уми, які плутали чистоту тіла з чистотою душі! Вони не усвідомлювали, що, торкаючись у храмі святих хлібів, їхні руки були чисті, але їхні серця сповнені гнилі. (356, 37-38)

84. На кожному кроці Мене допитували. Усі Мої вчинки та слова оцінювали з лихим наміром, здебільшого вони були збентежені, дивлячись на Мої діла та докази, бо їхній розум не був здатний зрозуміти те, що може осягнути лише Дух.

85. Коли Я молився, вони казали: «Навіщо він молиться, якщо ж він каже, що сповнений сили й мудрості? Чого він може потребувати чи просити?» А коли Я не молився, вони казали, що Я

не дотримуюся їхніх релігійних приписів.

86. Коли вони бачили, що Я не приймав їжі, тоді як Мої учні їли, вони судили, що Я перебуваю поза встановленими Богом законами; а коли бачили, що Я приймаю їжу, вони запитували себе: навіщо Йому їсти, щоб жити — Йому, хто стверджував, що Він є життям? Вони не розуміли, що Я прийшов у світ, щоб відкрити людям, як людство буде жити після довгого періоду очищення, щоб з нього виникло духовне покоління, яке стоятиме над людським стражданням ( ), над необхідними потребами плоті та над пристрастями тілесних чуттів. (40, 11-13)

Оголошення про прощання

87. Протягом трьох років Ісус жив разом зі своїми учнями. Його оточували великі натовпи людей, які глибоко любили Його. Для тих учнів не існувало нічого іншого, як слухати свого Вчителя, коли Він проповідував Своє божественне вчення. Слідуючи за Ним, вони не відчували ані голоду, ані спраги, не було ніяких перешкод чи труднощів, у атмосфері, що оточувала цю групу, панували мир і щастя, і все ж — коли одного разу вони були особливо захоплені споглядання свого улюбленого Ісуса, Він сказав їм: «Тепер настане інший час; Я піду від вас, і ви залишитеся, як вівці серед вовків. Ця година наближається, і Мені необхідно повернутися туди, звідки Я прийшов. Ви деякий час будете самі і нестимете свідчення про те, що ви бачили і чули, тим, хто голодний і спраглий любові та справедливості. Дійте в Моє ім’я, і потім Я візьму вас до Себе у Вічну Батьківщину».

88. Ці слова засмутили учнів, і чим ближче наближалася та година, тим наполегливіше Ісус повторював це пророцтво, говорячи про Своє прощання. Але водночас Він втішав серця тих, хто слухав Його, кажучи їм, що Його Дух не покине їх і й надалі буде пильнувати над світом. Коли вони готуватимуться нести людям того часу Його Слово як послання втіхи й надії, Він говоритиме їхніми устами й творитиме чудеса. (354, 26-27)

Вхід Ісуса в Єрусалим

89. Натовпи людей радісно зустрічали Мене, коли Я входив до міста Єрусалима. З сіл та вуличок вони приходили натовпами — чоловіки, жінки та діти, щоб побачити вхід Учителя до міста. Це були ті, хто отримав чудо і доказ сили Сина Божого. — Сліпі, які тепер бачили, німі, які тепер могли співати «Осанна», кульгаві, які залишили свої ліжка і поспішили сюди, щоб побачити Учителя на святі Пасхи.

90. Я знав, що цей тріумф був швидкоплинним, Я вже передбачив Своїм учням, що

станеться після цього. Це було ледь більше, ніж початок моєї боротьби, і сьогодні, з великої відстані від тих подій, Я кажу вам, що світло моєї істини продовжує боротися проти темряви невігластва, гріха та обману, тому Я мушу додати, що мій остаточний тріумф ще не настав.

91. Як ви можете вірити, що той вхід до Єрусалима означав перемогу моєї справи, коли ж навернулися лише декілька людей, а тих, хто не впізнав, хто Я був, було багато?

92. І навіть якби всі ті люди навернулися до Мого Слова — чи не мали б ще настати багато поколінь?

93. Той момент радості, той короткочасний тріумфальний вхід був лише символом перемоги Світла, Добра, Істини, Любові та Справедливості — того дня, який має настати і на який ви всі запрошені.

94. Знайте, що якби хоч одне з Моїх дітей опинилося тоді поза Новим Єрусалимом, свята не відбулося б, бо Бог не міг би тоді говорити про тріумф, Він не міг би святкувати перемогу, якби Його сила не була здатна врятувати навіть останнє з Його дітей. (268, 17-21)

95. Ви ті самі, хто в «Другий час» співав «Осанна», коли Ісус входив до Єрусалима. Сьогодні, коли Я відкриваюся вам у Дусі, ви вже не розстеляєте свої плащі на моєму шляху, це ваші серця, які ви пропонуєте своєму Господу як оселю. Сьогодні ваше «Осанна» вже не лунає на повний голос, це «Осанна» випливає з вашої душі як гімн смиренності, любові та пізнання Отця, як гімн віри в це одкровення, яке ваш Господь приніс вам у «Третій час».

96. Колись, як і сьогодні, ви такі самі, як ті, хто йшов за Мною під час Мого входу в Єрусалим. Великі натовпи оточували Мене, зачаровані Моїми словами любові. Чоловіки та жінки, старі й діти, розбурхували місто своїми вигуками радості, і навіть священики та фарисеї, які побоювалися, що народ повстане, говорили до Мене: «Учителю, якщо Ти навчаєш миру — чому Ти дозволяєш Своїм послідовникам спричиняти такий заворушення?» Але Я відповів їм: «Істинно кажу вам: якби вони замовкли, то заговорили б камені». Бо це були миті тріумфу, це був зеніт і прославлення Месії серед тих, хто прагнув і спраг до справедливості — тих душ, які довгий час очікували на прихід Господа на виконання пророцтв.

97. З тим самим тріумфом і радістю мій народ святкував також визволення з Єгипту. Я хотів зробити це вшанування Пасхи незабутнім для мого народу. Але істинно кажу вам: Я не просто дотримувався традиції, приносячи в жертву ягня — ні, Я запропонував Себе в Ісусі, Жертвенному Агнці, як Шлях,

через який усі Мої діти знайдуть спасіння. (318, 57-59)

Таємна вечеря

98. Коли Ісус святкував із своїми учнями ту пасхальну вечерю, як того вимагала традиція того народу, Він сказав їм: «Тепер Я відкриваю вам щось нове: візьміть цього вина і їжте цього хліба, які символізують Мою Кров і Моє Тіло, і робіть це на Мою пам'ять».

99. Після смерті Учителя учні згадували жертву свого Господа, пили вино та їли хліб, які були символами Того, хто з любові до людства віддав усе.

100. Протягом століть народи, розділені на конфесії, по-різному тлумачили Мої слова.

101. Сьогодні Я хочу сказати вам, що Я відчував у ту годину, під час тієї Вечері, коли кожне слово й кожен вчинок Ісуса були уроком книги глибокої мудрості й нескінченної любові. Коли Я використовував для цього хліб і вино, це було зроблено для того, щоб ви зрозуміли, що вони подібні до Любові, яка є поживою і життям душі; і коли Я сказав вам: «Робіть це на Мою пам'ять», то Учитель хотів цим сказати, що ви повинні любити своїх ближніх з любов'ю, подібною до тієї, що була в Ісуса, і віддавати себе людям як справжню поживу.

102. Будь-який обряд, який ви робите з цих настанов, буде безплідним, якщо ви не застосовуєте Мої вчення та приклади у своєму житті. Саме це є для вас найважчим, але в цьому полягає заслуга. (151, 29-32; 34)

103. Так, як ви зараз навколо Мене, так було й того останнього вечора в «Другій Епосі». Сонце саме заходило, коли Ісус востаннє розмовляв зі своїми учнями в тій кімнаті. Це були слова вмираючого батька до своїх улюблених дітей. Смуток був в Ісусі, а також в учнях, які ще не знали, що через кілька годин чекало на Того, хто їх навчав і так сильно любив. Їхній Господь мав піти, але вони ще не знали, як саме. Петро плакав, притискаючи чашу до свого серця, Іоанн сльозами змочував груди Учителя, Матвій і Вартоломей були розгублені від Моїх слів. Пилип і Тома приховували свій душевний біль, поки їли. Яків Молодший і Старший, Тадей, Андрій і Симон мовчали від болю; проте багато чого вони говорили Мені своїм серцем. І Юда Іскаріот носив у своєму серці біль, але також страх і докори сумління. Та він уже не міг повернутись назад, бо темрява заволоділа ним.

104. Коли Ісус вимовив Свої останні слова та настанови, ті учні були залиті сльозами. Але одного з них уже не було, його душа не могла прийняти стільки любові, ані побачити стільки світла, і тому він пішов, бо те слово спалило його серце. (94, 56-58)

105. Божественним прагненням Ісуса було, щоб його учні стали

сіячами його спасительного вчення.
106. Тому на вершині своєї останньої промови до учнів, яка водночас була останньою розмовою між Отцем і дітьми, він сказав їм лагідним тоном: «Я даю вам тепер нову заповідь: любіть один одного».
107. Світлом цієї Найвищої заповіді Він запалив найбільшу надію для людства. (254, 59)

Розділ 12 – Страждання, смерть і воскресіння

Довічні труди та страждання Ісуса
1. Я жив серед людей і зробив своє життя прикладом, підручником. Я пізнав усі страждання, спокуси та боротьбу, бідність, працю та переслідування. Я пережив відторгнення рідними, невдячність та зраду; довгі робочі дні, голод та спрагу, глузування, самотність та смерть. Я дозволив, щоб весь тягар людського гріха впав на Мене. Я дозволив людині пізнати Мій Дух у Моїх словах і в Моєму проколеному тілі, де можна було побачити навіть останнє з Моїх ребер. Хоча Я був Богом, Мене зробили королем насмішок, оголеним, і Я мусив ще й нести хрест ганьби та підніматися з ним на пагорб, де помирали розбійники. Там закінчилося моє людське життя як доказ того, що Я є не лише Богом Слова, а й Богом Діянь. (217, 11)
2. Коли наближалася година і Вечеря закінчилася, Ісус дав своїм учням останні настанови. Він вирушив до Оливкового саду, де зазвичай молився, і промовив до Отця: «Господи, якщо це можливо, відніми від Мене цей келих. Але не Моя, а Твоя воля нехай буде». Тоді наблизився той із моїх учнів, який мав видати Мене, у супроводі натовпу, що мав Мене заарештувати. Коли ті запитали: «Хто є Ісус, Назарянин?», Юда підійшов до свого Учителя і поцілував Його. У серцях тих людей панували страх і здивування, коли вони побачили спокійну витримку Ісуса, і вони ще раз запитали: «Хто є Ісус?» Тоді Я підійшов до них і сказав їм: «Ось Я, це Я». Так почалася Моя Страсть.
3. Вони привели Мене до священиків, суддів і правителів. Вони допитували Мене, судили Мене і звинувачували в тому, що Я порушив Закон Мойсея та прагнув створити Царство, яке мало знищити Царство імператора. (152, 6-7)

Зрада Юди

4. Хіба ви не пам’ятаєте, скільки разів Я виявляв Свою любов не тільки до тих, хто вірив у Мене, але й до того, хто Мене зрадив, та до тих, хто Мене переслідував і судив? Тепер ви могли б запитати Мене, що спонукало Мене

допустити всі ці знущання. І Я відповідаю вам: Мені було необхідно залишити їм повну свободу думок і вчинків, щоб створити відповідні нагоди для того, щоб Я міг відкритися, і щоб усі могли пізнати милосердя та любов, яких Я навчав світ.

5. Я не спонукав серце Юди зрадити Мене; він був знаряддям злої думки, коли його серце було сповнене темряви. Але, зважаючи на невірність того учня, Я виявив йому Своє прощення.

6. Не було б необхідності, щоб хтось із Моїх зрадив Мене, щоб дати вам той приклад смирення. Учитель проявив би його при будь-якій нагоді, яку б йому надали люди. Цьому учневі випало бути знаряддям, через яке Учитель показав світові Своє божественне смирення. Навіть якщо ви думали, що саме слабкість того чоловіка спричинила смерть Ісуса, Я кажу вам, що ви помиляєтеся; бо Я прийшов, щоб повністю віддати Себе вам, і якби не сталося так, то можете бути впевнені, що сталося б інакше. Тому ви не маєте права проклинати чи судити того, хто є вашим братом, якому в мить затьмарення забракло любові та вірності, які він був винен своєму Учителю. Якщо ви звинувачуєте його в моїй смерті — чому ж ви не благословляєте його, знаючи, що моя кров була пролита заради спасіння всіх людей? Краще вам молитися і просити, щоб ніхто з вас не впав у спокусу, бо лицемірство книжників і фарисеїв досі існує в цьому світі. (90, 37-39)

Страсті Ісуса

7. Коли Мене допитував первосвященик Кайфа і сказав Мені: «Заклинаю Тебе, скажи Мені, чи Ти Христос, Месія, Син Божий», Я відповів йому: «Ти сам це сказав». (21, 30)

8. Скільки сердець, які ще кілька днів тому захоплювалися Моїми ділами і благословляли їх, забули про це, виявилися невдячними і приєдналися до тих, хто зневажав Мене. Але було необхідно, щоб ця жертва була дуже великою, щоб вона ніколи не зникла з пам’яті людей.

9. Світ і ви, як його частина, бачили, як Мене зневажали, висміювали та принижували так, як ніхто інший не міг би. Але Я терпляче випив чашу, яку ви дали Мені випити. Крок за кроком Я виконував Своє призначення любові серед людей і повністю віддав Себе Своїм дітям.

10. Блаженні ті, хто вірив у свого Бога, хоча бачили Його залитого кров’ю та задиханого.

11. Але на Мене ще чекало щось важче: померти, прибитим до дерева між двома розбійниками. Але це було написано, і тому це мало здійснитися, щоб Я був визнаний справжнім Месією. (152, 8-11)

12. Для цього повчання, яке Я вам зараз даю, Я вже наводив вам

приклад у «Другій Епосі». Ісус висів на хресті, Спаситель боровся зі смертю перед натовпом людей, яких Він так сильно любив. Кожне серце було дверима, до яких Він стукав. Серед натовпу глядачів був той, хто керував натовпом, церковний князь, митник, фарисей, багатий, бідний, розпусний і той, хто мав просте серце. Але тоді як одні знали, хто був Той, хто помер у ту годину, бо бачили Його діла і отримували Його благодіяння, інші, сповнені спраги до невинної крові та жадібності до помсти, прискорювали смерть Того, кого вони зневажливо називали «Царем юдейським», не знаючи, що Він був не лише Царем одного народу, а Царем усіх народів землі та всіх світів Всесвіту. Коли Ісус кинув один зі своїх останніх поглядів на ті натовпи людей, сповнений милосердної любові та співчуття, Він підніс свою молитву до Отця і сказав: «Отче мій, прости їм, бо вони не знають, що роблять».

13. Той погляд охоплював як тих, хто плакав за ним, так і тих, хто насолоджувався його муками, бо любов Учителя, яка була любов'ю Отця, була однаковою до всіх. (103, 26–27)

14. Коли настав день, коли натовп, підбурюваний тими, хто відчував занепокоєння через присутність Ісуса, поранив і бичував Його, і внаслідок ударів бачив, як Він, немов звичайний смертний, кровоточив, а згодом боровся зі смертю і помер, як будь-яка інша людина, тоді фарисеї, старійшини народу та священики задоволено вигукнули: «Подивіться на того, хто називає себе Сином Божим, вважав себе царем і видавав себе за Месію!»

15. Саме за них, більше ніж за інших, Ісус просив Свого Отця, щоб Він пробачив їм — тим, хто, хоча й знав Писання, тепер зрікався Його і виставляв перед натовпом як шахрая. Саме вони, незважаючи на свої твердження, що вони вчителі Закону, насправді не знали, що роблять, засуджуючи Ісуса, тоді як серед натовпу були серця, розривані болем від несправедливості, яку вони бачили, і обличчя, залиті сльозами перед жертовною смертю Праведника. Це були чоловіки та жінки простої душі, смиренного серця ( ) та великодушного духу, які знали, Хто був серед людей на цьому світі, і які розуміли, що вони втратили зі смертю Учителя. (150, 24-25)

16. До вас промовляє Той, хто, борючись зі смертю на хресті, знущаючись і мучаючись від рук катів, підняв очі до нескінченності і сказав: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять».

17. У це божественне прощення Я включив усіх людей усіх часів, бо Я міг бачити минуле, сьогодення та майбутнє людства. Я можу сказати вам у правді та в дусі, що в ту благословенну годину Я бачив

також і вас, які в цей час слухаєте Моє нове Слово. (268, 38-39)

18. Коли Я з висоти хреста востаннє поглянув на натовп людей, Я побачив Марію, і до неї Я сказав, маючи на увазі Івана: «Жінко, ось твій син», а до Івана: «Сину, ось твоя мати».

19. Іван був єдиним у ту годину, хто міг зрозуміти сенс наступного речення, бо натовп був настільки сліпий, що, коли Я сказав: «Мені хочеться пити», він вважав, що це була фізична спрага, і подавав Мені жовч та оцет, хоча ж це була спрага любові, яку відчував Мій Дух.

20. Також двоє злочинців боролися зі смертю поруч зі Мною; але, хоча один з них богохулив і кидався у погибель, інший дозволив собі бути осяяним світлом віри; і хоча він бачив свого Бога прибитим до ганебного хреста і близьким до смерті, він вірив у Його Божественність і сказав до Нього: «Якщо Ти в Царстві Небесному, згадай про мене», на що Я, зворушений такою вірою, відповів: «Поправді кажу тобі: ще сьогодні ти будеш зі Мною в раю».

21. Ніхто не знає, які бурі вирували в цю годину в серці Ісуса. Розбушені сили природи були лише слабким віддзеркаленням того, що відбувалося в самотності цієї людини, і біль Божественного Духа був настільки великим і реальним, що тіло, яке на мить відчуло слабкість, вигукнуло: «Боже мій, Боже мій, чому Ти мене покинув?»

22. Так само, як Я навчав людей жити, Я навчав їх і вмирати, при цьому Сам прощав і благословляв тих, хто зневажав і катував Мене, коли Я говорив до Отця: «Прости їм, бо вони не знають, що роблять».

23. І коли Дух покинув цей світ, Він сказав: «Отче, у Твої руки віддаю Свого Духа». Досконалий приклад навчання був завершений, Я говорив як Бог і як людина. (152, 12 161 17)

24. Дімасу вистачило однієї миті, щоб знайти спасіння, і ця мить була останньою в його житті. Він звернувся до Мене з хреста, і хоча він бачив, що Ісус, якого називали Сином Божим, перебував у агонії, він відчув, що той є Месією, Спасителем; і він віддав себе Йому з усім каяттям свого серця та всією смиренністю своєї душі. Тому Я обіцяв йому рай ще того ж дня.

25. Кажу вам: Я дам відчути ніжність Моєї милосердної любові кожному, хто грішить несвідомо, але наприкінці свого життя звертається до Мене з серцем, сповненим смирення та віри, і ця любов піднесе його з земних страждань, щоб він пізнав блаженство благородного та піднесеного життя. (94, 71-72)

26. Так, любий Дімасе, ти був зі Мною в Раю Світла і духовного спокою, куди Я переніс твою душу

як нагороду за твою віру. Хто міг би сказати тим, хто сумнівався, що в Ісусі — вмираючому і скривавленому, як він сам — мешкав Бог, що в розбійнику, який лежав праворуч від Нього в агонії, ховався дух світла? 27. Час минав, і коли душевний спокій знову настав, багато з тих, хто відкидав Мене і знущався з Мене, увійшли у Світло Моєї Істини, тому їхнє каяття було великим, а їхня любов у послідуванні за Мною — незламною. (320, 67)

28. Коли тіло, яке слугувало Мені оболонкою у Другій Епосі, вступило в агонію, і Я з хреста промовив останні слова, серед моїх останніх речень було одне, яке не було зрозуміле ані в ті хвилини, ані довгий час після того: «Боже Мій, Боже Мій, чому Ти Мене покинув?»

29. Через ці слова багато хто засумнівався; інші були збентежені, бо вважали, що це була боязкість, вагання, мить слабкості. Але вони не врахували, що це не було останнім реченням, а що після нього Я вимовив ще інші, які виявляли повну силу та ясність: «Отче, у Твої руки віддаю Свого Духа»; та: «Все звершилося».

30. Тепер, коли Я повернувся, щоб пролити світло на ваші помилки і прояснити те, що ви називали таємницями, Я кажу вам: коли Я висів на хресті, агонія була довгою, кривавою, і тіло Ісуса, нескінченно чутливіше за тіла всіх інших людей, терпіло тривалу агонію, а смерть не наставала. Ісус виконав свою місію на землі, вже вимовив останнє слово і дав останнє вчення. Тоді те змучене тіло, те розірване тіло, відчувши розлуку з Духом, сповнене болю, запитало Господа: «Отче, Отче, чому Ти мене покинув?» — Це був лагідний і страждальний крик пораненого Агнця, що кликав свого Пастиря. Це було доказом того, що Христос, «Слово», справді став людиною в Ісусі і що Його страждання були справжніми.

31. Чи можете ви приписати ці слова Христу, який вічно єдиний з Отцем? — Тепер ви знаєте, що це був стогін тіла Ісуса, зневаженого через сліпоту людей. Але коли ласка Господа опустилася на те змучене тіло, Ісус продовжив говорити, і його слова були: «Отче, у Твої руки віддаю дух Свій». — «Все звершилося». (34, 27-30)

32. Коли Ісус висів на хресті, не було духу, який би не був зворушений голосом Любові та Справедливості Того, хто помер — голим, як сама Істина, яку Він проголошував у Своїх словах. Ті, хто досліджував життя Ісуса, усвідомили, що ні до, ні після Нього не було нікого, хто б звершив таке діло, як Його, бо це було божественне діло, яке своїм прикладом врятує людство.

33. Я лагідно прийшов на жертву, бо знав, що Моя кров має вас

перетворити й спасти. До останньої миті Я говорив з любов'ю й прощав вас, бо Я прийшов, щоб принести вам піднесене вчення й показати вам шляхом до вічності досконалими прикладами.

34. Людство хотіло відвернути Мене від Мого задуму, шукаючи слабкості плоті; але Я не відступив від нього. Люди хотіли спокусити Мене до богохульства; але Я не богохулив. Чим більше натовп ображав Мене, тим більше Я відчував до нього співчуття і любов, і чим більше вони ранили Моє тіло, тим більше крові витікало з нього, щоб дати життя тим, хто помер за віру.

35. Та кров є символом любові, якою Я вказав шлях людському духу. Я залишив Своє Слово віри та надії тим, хто прагне справедливості, і скарб Своїх одкровень духовно бідним.

36. Лише після цього часу людство усвідомило, хто був у світі. Тоді діло Ісуса було сприйняте як досконале і божественне, визнане надлюдським — скільки сліз каяття! Скільки докорів сумління в душах! (29, 37-41)

37. Коли Ісус, який був «Шляхом, Істиною і Життям», завершив свою місію тією молитвою із семи слів і наостанок звернувся до свого Отця: «У Твої руки віддаю дух Свій», то замисліться, чи ви, що є учнями й послідовниками того Вчителя, можете покинути це життя, не принісши його Отцю як данину послуху й смиренності; і чи можете ви закрити очі для цього світу, не попросивши Господа про Його захист, оскільки ви знову відкриєте їх лише в інших сферах.

38. Усе життя Ісуса було жертвою любові для Отця. Години, що тривала Його агонія на хресті, були молитвою любові, заступництва та прощення.

39. Це той шлях, який Я вказав тобі, людство. Живіть, наслідуючи свого Вчителя, і Я обіцяю вам привести вас до Мого лона, яке є джерелом усього блаженства. (94, 78, 80)

40. Я, Христос, через людину Ісуса відкрив славу Отця, Його мудрість і Його силу. Сила була використана для творення чудес на благо тих, хто потребував віри у своєму дусі, світла у своєму розумі та миру у своєму серці. Ця сила, яка є самою силою Любові, була вилита на стражденних, щоб повністю віддатися їм, що дійшло до того, що Я не використовував її для власного тіла, яке також потребувало її в годину смерті.

41. Я не хотів користуватися Своєю силою, щоб уникнути пронизливого болю Свого тіла. Бо коли Я став людиною, це сталося з наміром страждати заради вас і дати вам відчутний божественний і людський доказ Моєї нескінченної любові та співчуття до незрілих, стражденних, грішників.

42. Уся сила, яку Я виявляв перед іншими — чи то зцілюючи прокаженого, повертаючи зір сліпому та рухливість кульгавому, чи то навертаючи грішників та воскрешаючи мертвих — всю владу, яку Я виявив перед натовпом, щоб дати їм докази моєї істини, продемонструвавши їм мою владу над царствами природи та мою владу над життям і смертю, Я не хотів застосовувати для Себе, через що Я дозволив, щоб моє тіло пережило ту Страсть і зазнало того болю.

43. Звісно, моя сила могла б позбавити моє тіло будь-якого болю, але яку заслугу я тоді мав би у ваших очах? Який зрозумілий для людей приклад Я залишив би, якби скористався Своєю силою, щоб позбавити Себе болю? У ті хвилини було необхідно зректися Своєї сили, відмовитися від божественної могутності, щоб відчути й пережити біль тіла, скорботу через невдячність, самотність, агонію та смерть.

44. Тому в годину смерті уста Ісуса благали про допомогу, бо Його біль був справжнім. Але не лише фізичний біль переповнював гарячкове й виснажене тіло Ісуса — це було також духовне відчуття Бога, якого через це тіло знущалися й висміювали Його сліпі, невдячні й гордовиті діти, за яких Він пролив цю кров.

45. Ісус був сильним завдяки Духу, що наповнював його, який був Божественним Духом, і міг би бути нечутливим до болю та непереможним перед нападками своїх переслідувачів; але було необхідно, щоб він проливав сльози, щоб він відчував, що знову і знову падає на землю на очах натовпу, що сили його тіла вичерпалися і що він повинен померти після того, як його тіло втратило останню краплю крові.

46. Так була виконана моя місія на Землі; так закінчилося існування Того, кого народ кілька днів тому проголосив царем, коли він в'їхав до Єрусалима. (320, 56-61)

Спасительний вчинок Ісуса в потойбічних світах

47. У перші часи людства його духовний розвиток був настільки незначним, що його (відсутнє) внутрішнє розуміння життя душі після фізичної смерті та (відсутнє) знання про її остаточне призначення призводили до того, що душа, покидаючи плотську оболонку, занурювалася в глибокий сон, з якого прокидалася лише повільно. Але коли Христос став людиною в Ісусі, щоб дати всім душам своє вчення, Він, щойно завершив своє завдання серед людей, послав своє світло великим натовпам істот, які від початку світу чекали на Його прихід, щоб звільнитися від своєї розгубленості та піднятися до Творця.

48. Тільки Христос міг просвітити ту темряву, тільки Його голос міг

пробудити ті душі, що спали, для їхнього розвитку. Коли Христос помер як людина, Божественний Дух приніс світло у духовні світи і навіть у могили, з яких вийшли душі, що спали смертним сном біля своїх тіл. Тієї ночі ці істоти мандрували світом, стаючи видимими для людських очей як свідчення того, що Спаситель був життям для всіх істот і що душа безсмертна. (41, 5-6)

49. Чоловіки та жінки отримували знаки та заклики з потойбіччя. Старі та діти також були свідками цих явищ, і в дні, що передували розп'яттю Спасителя, Небесне Світло проникало в серця людей; істоти Духовної Долини кликали серця людей; і в той день, коли Учитель зробив свій останній подих як людина, і Його Світло проникло в усі печери та всі куточки, у матеріальні та духовні оселі, у прагненні до істот, які давно чекали на Нього — матеріалізовані, розгублені та хворі істоти, що збилися зі шляху, сковані ланцюгами докорів сумління, тягнучи за собою тягар несправедливості, та інші душі, які вважали себе мертвими і були прив'язані до своїх тіл — тоді всі прокинулися зі свого глибокого сну і повстали до життя.

50. Але перш ніж покинути цю землю, вони дали тим, хто був їхніми рідними, свідчення свого воскресіння та свого існування. Через усе це світ пережив ці прояви тієї ночі скорботи та болю.

51. Серця людей тремтіли, а діти плакали, дивлячись на тих, хто давно помер і цього дня повернувся лише на мить, щоб засвідчити про того Учителя, який зійшов на землю, щоб розсіяти насіння своєї любові, і який водночас обробляв духовні поля, населені безліччю душ, що також були Його дітьми, яких Він зцілював і звільняв від їхньої невігластва. (339, 22)

52. Коли Я покинув Своє тіло, Мій Дух увійшов у світ духовних істот, щоб промовити до них Словом Істини. Як і до вас, Я говорив до них про Божу Любов, бо вона є справжнім пізнанням життя.

53. Істинно кажу вам: дух Ісуса не був у могилі ні на мить; він мав здійснити багато добрих справ в інших світах життя. Мій нескінченний дух мав відкрити їм — як і раніше вам — багато одкровень.

54. Є також світи, де духовні істоти не вміють любити; вони живуть у темряві й прагнуть світла. Сьогодні люди знають, що там, де панують безлюбов і егоїзм, панує темрява, що війна й пристрасті є ключами, які замикають ворота на шляху, що веде до Царства Божого.

55. Натомість любов — це ключ, який відкриває Царство Світла, яке є Істиною.

56. Тут, на землі, Я виявив Себе за допомогою матеріальних засобів, у потойбіччі Я безпосередньо спілкувався з високими

духовними істотами, щоб вони навчали тих, хто не здатний безпосередньо сприймати Моє натхнення. Ці високі, сяючі істоти є — як і тут для вас — носіями голосу. (213, 6 11)

Явлення Ісуса після Його воскресіння

57. Через кілька днів після мого розп'яття, коли мої учні зібралися навколо Марії, Я дав їм відчути Свою присутність, яка в духовному баченні була уособлена у вигляді голуба. У ту благословенну годину ніхто не наважився поворухнутися чи вимовити хоч одне слово. Панував справжній захват від споглядання того духовного образу, і серця билися, сповнені сили та впевненості, бо вони знали, що Учитель, який, здавалося б, пішов від них, завжди буде присутній з ними в Дусі. (8, 15)

58. Чому ви вважаєте, що Моє пришестя в Дусі не має сенсу? Згадайте, що після Моєї смерті як людини Я продовжував говорити до Своїх учнів і являвся їм як Духовна Істота.

59. Що б стало з ними без тих проявів, які Я їм дарував, які зміцнювали їхню віру і вселяли в них нову мужність для виконання їхнього місіонерського завдання?

60. Сумним був той вигляд, який вони подавали після мого відходу: сльози безперервно текли по їхніх обличчях, щомиті з їхніх грудей виривався ридання, вони багато молилися, а страх і докори сумління гнітили їх. Вони знали: один зрадив Мене, інший зрікся Мене, і майже всі покинули Мене в годину смерті.

61. Як вони могли бути свідками того Учителя всієї досконалості? Звідки їм брати мужність і силу, щоб протистояти людям з такими різними віруваннями та способами мислення і життя?

62. Саме тоді Мій Дух з'явився серед них, щоб полегшити їхній біль, розпалити їхню віру, запалити їхні серця ідеалом Моїх вчень.

63. Я надав Своєму Духу людську подобу, щоб зробити Його видимим і відчутним для учнів, але Моя присутність була все ж духовна, і подивіться, який вплив і яке значення мало те явлення серед Моїх апостолів. (279, 47-52)

64. Моя жертва була звершена; але, знаючи, що ті серця потребували Мене більше, ніж будь-коли, бо в їхньому нутрі здійнялася буря сумнівів, страждань, сум’яття та побоювань, Я негайно наблизився до них, щоб дати їм ще одне свідчення Моєї нескінченної милосердності. У своїй любові та співчутті до тих дітей мого Слова Я втілився, прийнявши вигляд або образ того тіла, яке Я мав у світі, і дав про себе знати, і моїми словами Я знову розпалив віру в тих пригнічених душах. Це був новий урок, новий спосіб спілкування з тими, хто

супроводжував Мене на землі; і вони відчули себе зміцненими, натхненними, перетвореними вірою та пізнанням Моєї Істини.

65. Незважаючи на ті докази, свідками яких вони всі були, знайшовся один, хто вперто заперечував свідчення та докази, які Я давав Своїм учням духовно, і тому довелося дозволити йому навіть фізично доторкнутися до Моєї духовної присутності своїми тілесними чуттями, щоб він міг повірити.

66. Але не лише серед учнів, які були близькі до Мене, виникли ці сумніви — ні, навіть серед натовпів послідовників, у селищах, містах і селах, серед тих, хто отримав докази Моєї сили і йшов за Мною заради цих чудес, виникло сум'яття, тривожні запитання, здивування; не можна було пояснити, чому все закінчилося саме так.

67. Я співчував усім, і тому дав їм, так само як і своїм найближчим учням, докази того, що Я не віддалився від них, навіть якщо Я більше не допомагав їм на землі як людина. У кожному домі, кожній родині та в кожному народі Я відкривався серцям, які вірили в Мене, даючи їм відчути Мою духовну присутність різними способами. Тоді почалася боротьба того народу християн, які мусили втратити свого Учителя на землі, щоб піднятися і проголошувати істину, яку Він їм відкрив. Ви всі знаєте їхні великі діла. (333, 38-41)

68. Коли Я в «Другий час» востаннє з'явився Своїм учням серед хмар, у них була печаль, коли Я зник з їхнього поля зору, бо в ту мить вони відчули себе покинутими; але потім вони почули голос ангела-посланця Господнього, який промовив до них: «Чоловіки галілейські, чого ви дивитесь? Цього Ісуса, якого ви сьогодні бачили, як Він піднявся на небо, ви побачите, як Він спуститься таким самим чином».

69. Тоді вони зрозуміли, що Учитель, коли повернеться до людей, зробить це духовно. (8, 13-14)

Розділ 13 – Місія та значення Ісуса та його апостолів

Виправлення старого образу Бога та його традицій

1. Ісус, Христос, був найяскравішим прикладом, який Я дав вам у світі, щоб показати вам, наскільки великі любов і мудрість Отця. Ісус був живим посланням, яке Творець послав на Землю, щоб ви могли пізнати високі якості Того, хто вас створив. Люди бачили в Єгові гнівного і невблаганного Бога, страшного і мстивого Суддю; але через Ісуса Він визволив вас від вашої помилки.

2. Бачте в Учителі божественну Любов, що стала людиною. Він судив усі ваші вчинки своїм життям смирення, жертви та милосердя. Але замість того, щоб покарати вас смертю, Він запропонував вам Свою Кров, щоб показати вам справжнє життя — життя Любові. Це Божественне Послання просвітило життя людства, і Слово, яке Божественний Учитель передав людям, стало джерелом церков і сект, за допомогою яких вони шукали Мене і досі шукають. Але, істинно кажу вам, вони ще не зрозуміли змісту того Послання.

3. Людство, щоправда, вірить, що Божа любов до своїх дітей безмежна, оскільки Він помер у Ісусі з любові до людей. Вона навіть глибоко зворушена стражданнями Ісуса перед Його суддями та катами, поступово впізнає в Сині й Отця, але значення, глибина всього того, що Господь хотів сказати людям через те одкровення, яке почалося в Діві й закінчилося в «хмарі» Бетанії, до сьогодні не було правильно витлумачено.

4. Я мусив повернутися на тій самій «хмарі», на якій «Слово» піднялося до Отця, щоб дати вам пояснення цього і показати значення всього того, що було вам відкрито через народження, життя, діла та смерть Ісуса.

5. Дух Істини, обіцяний тоді Христом, є тим божественним проявленням, яке прийшло, щоб просвітити темряву і пояснити таємниці, які розум чи серце людей не могли осягнути. (81, 46-49)

6. Я проповідував Свою Істину в «Другий час» як людина своїм прикладом. Я скасував марне жертвопринесення невинних і несвідомих істот, пожертвувавши Себе заради досконалого вчення про любов. Ви називали Мене «Агнцем Божим», бо той народ приніс Мене в жертву під час своїх традиційних свят.

7. Дійсно, Моя кров була пролита, щоб показати людям шлях до спасіння. Моя божественна любов вилилася з хреста на людство тих і всіх часів, щоб людство надихнулося тим прикладом, тими словами, тим досконалим життям і знайшло спасіння, очищення від гріхів та піднесення душі. (276, 15)

Приклад Ісуса

8. Було необхідно, щоб Ісус показав вам принципи, якими ви повинні керуватися і від яких ви відійшли.

9. Я засвідчив вам усю свою лагідність, любов, мудрість і милосердя та випив з вами чашу страждань, щоб ваші серця були зворушені, а розум пробудився. Серця мали народитися для добра, і біль від того, що ви бачили, як Мене розіп'яли з любові до вас, був як голка, яка мала нагадувати вам, що ви всі мусите страждати заради любові,

щоб дістатися до Отця. Моєю обіцянкою для кожного, хто хоче взяти свій хрест і йти за Мною, був вічний мир, найвища блаженність, що не має кінця в Дусі. (240, 23 24)

10. Христос є і має бути вашим зразком; заради цього Я тоді став людиною. Яким було одкровення, яке Ісус приніс людству? Його нескінченна любов, Його божественна мудрість, Його милосердя без меж і Його сила.

11. Я сказав вам: беріть Мене за приклад, і ви будете творити ті самі діла, що й Я. Оскільки Я прийшов як Учитель, ви повинні зрозуміти, що це сталося не для того, щоб дати вам нездійсненні вчення або такі, що лежать поза межами людського розуміння.

12. Тож зрозумійте: якщо ви будете чинити діла, подібні до тих, яких вас навчав Ісус, ви досягнете повноти життя, про яку Я вам раніше говорив. (156, 25-27)

Значення вчення Ісуса

13. Вчення Ісуса — дане як керівництво, як відкрита книга, щоб людство вивчало його — не можна порівняти ні з чим іншим у жодному іншому народі на Землі, у жодному поколінні, у жодній расі. Бо ті, хто вирушили, щоб нести заповіді справедливості або вчення про любов до ближнього, були послані Мною на Землю як провісники, як посланці, але не як Божества. Тільки Христос прийшов до вас як Божество. Він приніс вам найясніше і найбільше вчення, яке коли-небудь сприймало людське серце. (219, 33)

Покликання, навчання та випробування учнів Ісуса

14. Ви згадували про той час років моєї проповідницької діяльності — ті три роки, протягом яких Я готував Своїх учнів, протягом яких Я жив разом з ними. Вони бачили всі Мої діла, і під час своєї підготовки вони змогли проникнути в Моє серце і побачити чистоту, всю велич і мудрість, що були в Учителі.

15. Мої вчинки тоді не були зроблені заради розголосу, моє життя на землі було скромним; проте той, хто був готовий, відчував велич моєї присутності та часу, в якому він жив.

16. Так Я вибрав Своїх учнів, деяких з яких Я зустрів на березі річки і покликав, сказавши: «Ідіть за Мною». Коли вони звернули на Мене свій погляд, вони зрозуміли, хто був Той, хто говорив до них, і так Я вибирав одного за одним. (342, 21)

17. Поки Я проповідував у світі, Я ніколи не говорив, що Мої учні вже є вчителями або що їх слід слухати. Вони ще були учнями, які — зачаровані світлом Мого Слова — охоче йшли за Мною, але ще робили помилки; адже потрібен був час, щоб вони змінилися і згодом стали прикладом для людей. Вони були каменями, які ще шліфувалися долотом Божественної Любові, щоб і вони

згодом перетворилися з каменів на діаманти. (356, 39)

18. У всі часи Я випробовував Своїх учнів. Скільки разів Я піддавав Петра випробуванню, і лише в одному з них він похитнувся. Але не судіть його суворо за цей вчинок, бо коли його віра запалала, він був серед людей як смолоскип, коли проповідував і свідчив про істину.

19. Не засуджуйте Томаса; згадайте, як часто ви могли торкнутися Моїх діл руками, і навіть тоді ви сумнівалися. Не дивіться з презирством на Юду Іскаріота, того улюбленого учня, який продав свого Учителя за тридцять срібняків; бо ніколи не було більшого каяття, ніж його.

20. Я використовував кожного з них, щоб залишити вам вчення, які слугуватимуть вам прикладом і назавжди закарбуються в пам'яті людства. Після своєї малодушності вони покаялися, змінилися і беззастережно присвятили себе виконанню своєї місії. Вони були справжніми апостолами і залишили приклад для всіх поколінь. (9, 22-23)

Апостол Іоанн

21. Згадайте: коли Моє тіло зняли з хреста і поховали, учні, які були приголомшені і не могли збагнути, що сталося, вважали, що зі смертю Учителя все скінчилося. Було необхідно, щоб їхні очі знову побачили Мене, а їхні вуха знову почули Мене, щоб їхня віра запалилася, а їхнє розуміння Моїх слів зміцнилося.

22. Тепер Я можу сказати вам, що серед тих учнів був один, який ніколи не сумнівався в Мені, який перед випробуваннями ніколи не хитався і який ні на мить не покидав Мене. Це був Іван, вірний, мужній, палкий і найлюблячіший учень.

23. Заради цієї любові Я довірив йому Марію, коли вони стояли біля підніжжя Хреста, щоб він і надалі знаходив любов у тому бездоганному серці, і щоб, перебуваючи поруч із нею, він ще більше зміцнився для боротьби, яка чекала на нього.

24. Поки його брати, інші учні, один за одним падали під смертельним ударом ката і таким чином своєю кров’ю та своїм життям завіряли всю істину, яку вони проповідували, та ім’я свого Учителя, Іван переміг смерть і уникнув мученицької смерті.

25. Оскільки його заслали в пустелю, його переслідувачі не думали про те, що там, на тому острові, куди вони його вигнали, до цієї людини зійдуть з небес великі одкровення епох, які вона поступово переживає — пророцтво, яке говорить людям про все, що сталося і що має здійснитися.

26. Після того як Іоанн подарував своїм братам багато любові і присвятив своє життя служінню їм в ім'я свого Вчителя, йому довелося жити окремо від них, на

самоті; але він постійно молився за людство, завжди думав про тих, за кого Ісус пролив свою кров.
27. Молитва, тиша, заглиблення в себе, чистота його існування та доброта його думок здійснили диво, завдяки якому ця людина, ця душа за короткий час розвинулася настільки, чого інші душі потребують тисячоліть, щоб досягти. (309, 41-45)
28. Коли Я дивлюся на мешканців цього світу, Я бачу, що всі народи знають Моє Ім'я, що мільйони людей повторюють Мої слова; але, істинно кажу вам, Я все ж не бачу любові між людьми!
29. Все, чого Я вас навчаю в цей час і що відбувається у світі, є поясненням і виконанням одкровення, яке Я дав людству через Свого апостола Івана, коли Я підняв його в той час, коли він жив на острові Патмос, у Дусі підняв у небесні висоти, на божественний рівень, у безмежність, щоб через символи показати йому походження і мету, Альфу і Омегу; і він побачив події, що відбулися — ті, що саме відбувалися, і ті, що ще мали настати.
30. Він тоді нічого з цього не розумів, але Мій голос сказав йому: «Запиши те, що побачиш і почуєш», і він так і зробив.
31. У Івана були учні, які перетинали море на кораблях, щоб відвідати його в його притулку. Ці люди з нетерпінням запитували того, хто був учнем Ісуса, яким був Учитель, якими були Його слова та чудеса; і Іван, який наслідував свого Учителя в любові та мудрості, вражав їх своїми словами. Навіть коли наближалася старість, коли його тіло вже було згорблене часом, він ще мав достатньо сил, щоб свідчити про свого Учителя і сказати своїм учням: «Любіть один одного».
32. Коли ті, хто приходив до нього, побачили, що день відходу Івана наближається, вони, прагнучи володіти всією мудрістю, яку накопичив той апостол, просили його відкрити їм усе, чого він навчився від свого Учителя; але замість будь-якої відповіді вони чули лише одне: «Любіть один одного».
33. Ті, хто запитував з таким завзяттям і зацікавленістю, відчули себе обдуреними і подумали, що старість стерла слова Христа з його пам'яті.
34. Я кажу вам, що Іван не забув жодного мого слова, а з усіх моїх вчень висловив як єдину квінтесенцію те вчення, яке узагальнює весь Закон: любов один до одного.
35. Як могло зникнути з пам'яті того улюбленого учня вчення Учителя, якого він так сильно любив? (167, 32-37)
36. У «Другий час», після мого відходу, ваша Небесна Мати продовжувала зміцнювати моїх учнів і підтримувати їх. Після болю і випробувань вони знайшли притулок у люблячому серці

Марії, її слово живило їх день у день. Заохочені Марією, яка продовжувала навчати їх від імені Божественного Учителя, вони продовжили свій шлях. Коли вона відійшла, почалася їхня боротьба, і кожен пішов тим шляхом, який йому було вказано. (183, 15)

Апостоли Петро і Павло

37. Не забувайте про випадок з Петром, Моїм учнем, коли його переслідував Савл аж до смерті. Я довів вірному апостолу, що він не був самотній у своєму випробуванні і що, якщо він довіриться Моїй силі, Я захищу його від його переслідувачів.

38. Савл був здивований Моїм божественним Світлом, коли шукав Петра, щоб заарештувати його. Моє світло проникло до глибини серця Савла, який — кинутий на землю перед Моєю присутністю, переможений Моєю любов'ю, нездатний довести до кінця те, що він замислив проти Мого учня, відчуваючи в глибині своєї душі перетворення всього свого єства і тепер, навернувшись до віри в Христа, — поспішив шукати Петра; але вже не для того, щоб убити його, а щоб попросити його навчити його Слову Господньому і дозволити йому брати участь у його справі.

39. Відтоді Савл став Павлом, і ця зміна імені свідчила про повне духовне перетворення цієї людини, про її повне навернення. (308, 46-47)

40. Павло не належав до дванадцяти апостолів, він не сидів за Моїм столом і не супроводжував Мене в дорозі, щоб слухати Мої настанови. Більше того, він не вірив у Мене і не дивився прихильним поглядом на тих, хто йшов за Мною. У його серці існувала ідея знищити насіння, яке Я довірив своїм учням і яке тільки-но почало розростатися. Але Павло не знав, що він був одним із Моїх. Він знав, що Месія мав прийти, і вірив у це. Однак він не міг уявити, що скромний Ісус мав бути обіцяним Спасителем. Його серце було сповнене гордості світу, і тому він не відчув присутності свого Господа.

41. Савл повстав проти свого Спасителя. Він переслідував Моїх учнів, а також людей, які зверталися до них, щоб почути Моє послання з вуст тих апостолів. І тому Я здивував його, коли він переслідував Моїх. Я торкнувся найчутливішого місця його серця, і він одразу впізнав Мене, бо його дух чекав на Мене. Тому він почув Мій голос.

42. Моєю волею було, щоб той широко відомий чоловік навернувся саме таким чином, щоб світ міг на всіх своїх шляхах бути свідком тих дивовижних діл, які мали слугувати йому спонукою до віри та розуміння.

43. Навіщо ще детально розглядати життя цього чоловіка, який відтоді присвятив своє життя

любові до ближніх, натхненний любов'ю до свого Вчителя та Його божественних настанов?

44. Павло був одним із найбільших апостолів Мого Слова, його свідчення завжди було просякнуте любов'ю, щирістю, правдивістю та світлом. Його колишній матеріалізм перетворився на дуже високу духовність, його жорстокість — на нескінченну ніжність; і так переслідувач Моїх апостолів став найзавзятішим сіячем Мого Слова, невтомним мандрівним проповідником, який ніс божественне послання свого Господа, для Якого він жив і якому присвятив своє життя, у різні народи, провінції та села.

45. Ось тобі, улюблений народе, прекрасний приклад навернення і доказ того, що люди, навіть якщо вони ще не чули Мене, можуть стати великими апостолами Моїми. (157, 42-47)

Прикладність апостолів

46. Хто, крім Мене, підбадьорював учнів у той «Другий час», коли вони мандрували світом без свого Учителя? Чи не здається вам дивовижним діло кожного з них? Але Я кажу вам, що вони теж мали слабкості, як і кожна інша людина. Пізніше вони наповнилися любов'ю та вірою, і це не зневірило їх, коли вони були у світі, як вівці серед вовків, і йшли своїм шляхом серед переслідувань та глузувань людей.

47. Вони мали силу творити чудеса, вони вміли користуватися тією благодаттю, щоб навертати серця до істини.

48. Блаженні всі ті, хто почув Слово Ісуса з уст моїх апостолів, бо у них моє вчення не зазнало змін, а було передане у всій своїй чистоті та істині. Тому люди, слухаючи їх, відчували у своїй душі присутність Господа і відчували у своїй сутності невідоме почуття сили, мудрості та величі.

49. У тих бідних і смиренних рибалках з Галілеї ви маєте гідний приклад: перетворені любов'ю на духовних рибалок, вони потрясли народи та імперії словом, якого навчилися від Ісуса, і своєю наполегливістю та самопожертвою підготували навернення народів та настання духовного миру. Від королів до жебраків — усі вони пізнали Мій мир у ті дні істинного християнства.

50. Та епоха духовності серед людей була недовготривалою; але Я, що все знаю, оголосив вам про Своє повернення і пообіцяв його, бо знав, що ви знову будете потребувати Мене. (279, 56-60)

Поширення християнства

51. Моє вчення, на устах і в ділах Моїх учнів, було мечем любові та світла, що боровся проти невігластва, ідолопоклонства та

матеріалізму. Крик обурення піднявся у тих, хто бачив наближення загибелі своїх міфів і традицій, тоді як з інших сердець лунав гімн радості перед світлим шляхом, що відкрився для надії та віри тих, хто спраглий істини та обтяжений гріхом.

52. Ті, хто заперечував духовне життя, розлютилися, почувши одкровення про Царство Небесне, тоді як ті, хто передчував це існування і сподівався на справедливість та спасіння, дякували Отцю за те, що Він послав світові Свого Єдинородного Сина.

53. Люди, які зберегли у своїх серцях благословенне прагнення щиро служити своєму Богу та любити Його, побачили, як їхній шлях став світлим, а розум прояснився, коли вони заглибилися в Моє Слово, і вони відчули оживлення у своєму дусі та серці. Навчання Христа, як справжній духовний хліб, заповнило незмірну порожнечу, що була в них, і своєю досконалістю та змістом щедро задовольнило всі прагнення їхнього духу.

54. Почалася нова епоха, відкрився світліший шлях, що вів у вічність.

55. Які прекрасні почуття духовного піднесення, любові та ніжності пробудилися в тих, хто був просвітлений вірою, щоб прийняти Моє Слово! Яка мужність і стійкість супроводжували ті серця, які вміли все перетерпіти і подолати, не зневірившись ні на мить!

56. Чи тому, що кров Учителя ще була свіжою? Ні, народе: духовна суть тієї крові, яка була матеріальним втіленням Божественної Любові, не висихає і ніколи не згасає; вона сьогодні, як і тоді, присутня, жива і тепла.

57. Причина цього в тому, що в тих серцях також була любов до Істини, якій вони присвятили своє життя і за яку навіть віддали свою кров, щоб тим самим довести, що вони засвоїли урок свого Учителя.

58. Та кров, щедро пролита, подолала перешкоди та випробування.

59. Який контраст проявився між духовністю учнів Мого Слова та ідолопоклонством, матеріалізмом, егоїзмом і невіглаством фанатиків старих традицій або язичників, які жили лише для того, щоб віддаватися тілесним насолодам! (316, 34-42)

60. Засійте життєвий шлях добрими зразковими справами, не спотворюйте Моїх настанов. Беріть собі за приклад Моїх апостолів «Другого Часу» , які ніколи не вдавалися до очевидних культів, щоб навчати та пояснювати Моє вчення. Не їх можна звинувачувати в ідолопоклонстві, в яке згодом впало людство. Їхні руки ніколи не споруджували вівтарів, ані не будували палаців для духовного поклоніння Богу. Але вони

принесли людству вчення Христа, принесли здоров'я хворим, надію та втіху бідним і засмученим, і, як їхній Учитель, вони вказали заблукалим шлях до спасіння.

61. Християнська релігія, яку ви знаєте сьогодні, — це навіть не віддзеркалення вчення, яке практикували й викладали Мої апостоли!

62. Я ще раз кажу вам, що в тих учнях ви можете знайти досконалі зразки смирення, любові, милосердя та піднесення. Вони запечатали істину, яку промовляли їхні уста, своєю кров'ю.

63. Людство більше не вимагатиме від вас крові, щоб повірити вашому свідченню; але воно вимагатиме від вас правдивості. (256, 30-33)

III. Епоха церковного християнства

Розділ 14 – Християнство, церкви та культи

Розвиток християнства

1. Після мого відходу у «Другий час» мої апостоли продовжили мою справу, а ті, хто пішов за моїми апостолами, продовжили їхню працю. Це були нові працівники, обробіники тієї землі, яку підготував Господь, зробивши її родючою Своєю кров'ю, Своїми сльозами та Своїм Словом, підготовленої працею дванадцяти Перших, а також тих, хто йшов за ними. Але з плином часу та з покоління в покоління люди дедалі більше містифікували або спотворювали Мою справу та Моє вчення.

2. Хто сказав людині, що вона може зробити з Мене образ? Хто сказав їй, що вона повинна зображати Мене, що висить на хресті? Хто сказав їй, що вона може створити образ Марії, постать ангелів або обличчя Отця? О, ви, маловіри, які мусили зробити духовне матеріально видимим, щоб відчути Мою присутність!

3. Образом Отця був Ісус, образом Учителя — його учні. Я сказав у «Другій епосі»: «Хто знає Сина, той знає Отця». Це означає, що Христос, який говорив в Ісусі, є Сам Отець. Тільки Отець міг створити власний образ.

4. Після моєї смерті як людини Я явився своїм апостолам як Живий, щоб вони усвідомили: Я є Життя і Вічність, і що Я — чи то в тілі, чи поза ним — присутній серед вас. Не всі люди це зрозуміли, і тому вони впали в ідолопоклонство та фанатизм. (113, 13-17)

5. Я сказав жінці із Самарії: «Хто п'є цю воду, яку Я даю, той ніколи більше не буде спраглий». І сьогодні Я кажу вам: якби людство пило ту живу воду, не

було б у ньому такого великого нещастя.

6. Люди не дотримувалися мого вчення непохитно і вважали за краще використовувати моє ім’я, щоб засновувати церкви відповідно до свого тлумачення та зручності. Я відкинув традиції і навчав їх вченню любові, але сьогодні ви приходите до Мене, щоб приносити Мені порожні обряди та церемонії, які не приносять вашій душі ні найменшої користі. Якщо у ваших ділах немає духовності, то в них не може бути істини, а те, що не несе в собі істини, не доходить до вашого Отця.

7. Коли та самарянка відчула, що світло Моїх очей проникло до глибини її серця, вона сказала Мені: «Господи, ви, юдеї, кажете, що Єрусалим — це місце, де треба поклонятися нашому Богу». Тоді Я сказав їй: «Жінко, істинно кажу тобі, настане час, коли ви не будете поклонятися Отцю ні на цій горі, ні в Єрусалимі, як ви це робите зараз. Наближається час, коли Отця будуть поклонятися «в Дусі та істині», бо Бог є Дух».

8. Це є Моє вчення на всі часи. Дивіться, істина лежала перед вашими очима, а ви не хотіли її бачити. Як ви хочете жити нею, якщо ви її не знаєте? (151, 2-5)

Культові обряди

9. Якщо ви любите, вам не будуть потрібні явні культові обряди чи ритуали, бо ви матимете світло, яке осяє ваш внутрішній храм, на якому розбиватимуться хвилі всіх бур, що могли б вас бичувати, і яке розсіює темні тумани людства.

10. Не оскверняйте більше Божественного, бо істинно кажу вам: велика є невдячність, з якою ви постаєте перед Богом, коли виконуєте ці зовнішні культові обряди, які ви перейняли від своїх предків і в яких ви стали фанатиками. (21, 13-14)

11. Погляньте на збиту з шляху людство — збиту з шляху тому, що великі церкви, які називають себе християнськими, надають більшого значення ритуалам і зовнішньому, ніж самому Моєму вченню. Те Слово Життя, яке Я запечатав ділами любові та Кров’ю на Хресті, більше не живе в серцях людей, воно замкнене й німе в старих і запилених книгах. І тому існує «християнське» людство, яке ні не розуміє, ні не знає, як слідувати за Христом.

12. Тому Я маю лише небагато учнів у цей час — тих, хто любить своїх страждаючих братів, хто полегшує біль — тих, хто живе в чесноті і проповідує її своїм прикладом: ось вони — учні Христа.

13. Хто знає Моє вчення і приховує його або сповідує його лише устами, а не серцем, той не є Моїм учнем.

14. Я прийшов у цей час не для того, щоб відвідувати кам'яні храми й відкривати Себе в них. Я

шукаю душі, серця, а не матеріальну пишність. (72, 47-50)

15. Доки релігійні спільноти залишатимуться зануреними в глибокий сон і не покинуть своїх звичних шляхів, не буде ні духовного пробудження, ні усвідомлення духовних ідеалів; і тому не може бути миру серед людей, ані місця для активної любові до ближнього. Світло, яке вирішує важкі людські конфлікти, не зможе засяяти. (100, 38)

Духовенство

16. Оскільки ви не знаєте, що таке справжній мир, ви задовольняєтеся тим, що прагнете його, і намагаєтеся всіма можливими засобами та всіма мислимими способами здобути трохи душевного спокою, приємностей та задоволень, але ніколи не те, що є справжнім миром душі. Я кажу вам, що його можна здобути лише через послух дитини волі Господа.

17. У світі бракує добрих проповідників Мого Слова, добрих тлумачів Моїх настанов. Тому людство, навіть те, що називає себе християнським, живе у духовному відставанні, бо немає нікого, хто б потряс його Моїм істинним вченням, немає нікого, хто б плекав серця тією любов'ю, якою Я навчав людей.

18. День у день — у парафіяльних залах, церквах і соборах — вимовляють Моє Ім'я і повторюють Мої слова, але ніхто не зворушується внутрішньо, ніхто не тремтить від їхнього світла, і це тому, що люди неправильно зрозуміли їхній зміст. Більшість вірить, що сила Слова Христового полягає в тому, щоб механічно повторювати його знову і знову, не розуміючи, що не потрібно його просто повторювати, а вивчати, розмірковувати над ним, застосовувати його на практиці та жити ним.

19. Якби люди шукали зміст у слові Христа, то воно було б для них завжди новим, свіжим, живим і близьким до життя. Але вони знають його лише поверхнево, і тому не можуть ним живитися, і ніколи не зможуть цього зробити таким чином.

20. Бідне людство — блукає в темряві, хоча світло так близько до нього, боязко скаржиться, хоча мир у межах досяжності! Та люди не можуть побачити того божественного світла, бо знайшлися ті, хто безжально зав'язав їм очі. Я, що щиро люблю вас, приходжу вам на допомогу, визволяючи вас із темряви та доводячи вам, що все, що Я вам колись говорив, було призначене на всі часи, і що ви не повинні розглядати те Боже Слово як давнє вчення минулої епохи. Бо любов, яка була сутністю всього Мого вчення, є вічною, і в ній полягає таємниця вашого спасіння в цей час заблукань, незмірних страждань і нестримних пристрастей. (307, 4-8)

21. Я докоряю тим, хто проповідує сліпу віру, віру без пізнання, віру, набуту через страхи та забобони.

22. Не слухайте слів тих, хто всі лиха, що мучать людство, всі пошесті, голод і епідемії приписують Богу, називаючи їх карами або гнівом Божим. Це фальшиві пророки.

23. Відверніться від них, бо вони не знають Мене, а все ж хочуть навчати людей, яким є Бог.

24. Це плід неправильного тлумачення, яке давали Писанням минулих часів, божественна мова яких ще не була відкрита в основі людської мови, якою були записані одкровення та пророцтва. Багато хто говорить про кінець світу, про Страшний суд, про смерть і про пекло, не маючи найменшого уявлення про істину. (290, 16-19)

25. Ви вже живете в «Третьому Часі», а людство все ще залишається духовно відсталим. Їхні душпастирі, теологи та духовні пастирі відкривають їм дуже мало, а іноді й зовсім нічого про Вічне Життя. Я відкриваю таємниці Книги моєї Мудрості і їм, і тому запитую вас: чому вони мовчать? Чому вони бояться пробудити сонні душі людей? (245, 5)

26. Моє вчення навчає вас досконалому, духовному та чистому поклонінню Отцю, бо душа людини — не усвідомлюючи цього — дійшла до порогу храму Господнього, куди вона увійде, щоб відчути Мою присутність, щоб своїм духом почути Мій голос і побачити Мене у світлі, що спадає на її розум.

27. Порожнеча, яку люди відчувають у цей час у своїх різних релігійних спільнотах, пояснюється тим, що душа має голод і спрагу духовного збагачення. Обряди та традиції її вже не задовольняють, вона прагне пізнати Мою Істину. (138, 43-44)

Вечеря Господня та Меса

28. Я ніколи не приходив до людей, оповитий таємницями. Якщо Я говорив до вас у переносному сенсі, щоб відкрити вам Божественне або зобразити Вічне в якійсь матеріальній формі, то це відбувалося для того, щоб ви Мене зрозуміли. Але якщо люди наполягають на поклонінні формам, предметам чи символам, замість того, щоб шукати сенс тих настанов, то цілком природно, що вони століттями перебувають у стані застою і в усьому бачать таємниці.

29. З часів перебування Ізраїлю в Єгипті, коли Моя Кров була уособлена кров'ю ягняти, були люди, які жили лише переказами та обрядами, не розуміючи, що та жертва була образом Крові, яку мав пролити Христос, щоб дати вам Духовне Життя. Інші, які вважають, що живляться Моїм тілом, їдять матеріальний хліб, не бажаючи зрозуміти, що — коли Я

давав хліб Своїм учням під час Тайної Вечері — це відбувалося для того, щоб вони зрозуміли: той, хто приймає зміст Мого Слова як поживу, живиться Мною.

30. Як мало тих, хто справді здатний осягнути Мої божественні вчення, і ці небагато — це ті, хто тлумачить їх Духом. Однак майте на увазі, що Я не передав вам божественне одкровення одразу, а пояснюю його вам поступово під час кожного з Моїх повчань. (36, 7-9)

31. У серцях цих натовпів слухачів панує радість, бо вони знають, що перед їхнім духом розстелений небесний бенкет, на який Учитель чекає на них, щоб дати їм скуштувати хліб і вино істинного життя.

32. Стіл, за яким тоді зібрався Ісус зі своїми апостолами, був символом Царства Небесного. Там Отець був оточений своїми дітьми, там були страви, що уособлювали життя і любов; лунав божественний голос, і його сутність була всеосяжною гармонією, а мир, що там панував, був тим миром, який існує в Царстві Божому.

33. Ви намагалися очиститися в ці ранкові години, бо думали, що Учитель у своїх словах принесе вам Новий Завіт, і так воно й є: сьогодні Я дозволяю вам згадати хліб і вино, якими Я символізував Своє Тіло і Свою Кров. Але також кажу вам, що в цей новий час ви знайдете цю поживу лише в божественному сенсі Мого Слова. Якщо ви шукаєте Моє Тіло і Мою Кров, ви повинні шукати їх у божественному творінні, бо Я є лише Духом. Їжте того хліба і пийте того вина, але наповніть також Мій келих, Я хочу пити з вами: Я спраглий вашої любові.

34. Несіть це послання своїм братам і навчіться, що кров, оскільки вона є життям, є лише символом вічного життя, яким є справжня любов. Через вас Я починаю просвіщати людство своїми новими одкровеннями. (48, 22-25)

35. Я приношу вам мир і нове вчення. Якщо Моя жертва «Другого Часу» скасувала жертвопринесення невинних тварин, яких ви приносили на вівтарі Єгови, то сьогодні поживна сила Мого Божественного Слова зробила так, що ви більше не символізуєте Моє Тіло і Мою Кров хлібом і вином цього світу.

36. Кожна душа, яка хоче жити, повинна живитися Божественним Духом. Хто чує Моє Слово і відчуває його у своєму серці, той справді нагодувався. Цей не тільки їв Моє Тіло і пив Мою Кров, але й взяв від Мого Духа, щоб нагодуватися.

37. Хто, скуштувавши цю Небесну поживу, буде знову шукати Мене в образах і формах, створених людськими руками?

38. Час від часу Я приходжу і усуваю традиції, обряди та звичаї, залишаючи у вашому дусі лише

Закон і духовну суть Моїх настанов. (68, 27)

Хрещення

39. Люди, свого часу Іоанн, якого також називають Хрестителем, хрестив водою тих, хто вірив у його пророцтво. Цей вчинок був символом очищення від первородного гріха. Він сказав натовпу людей, які прийшли до Йордану, щоб почути слова Першопрохідця: «Ось, я хрещу вас водою, але вже на шляху Той, хто хрестить вас вогнем Святого Духа».

40. З цього божественного вогню народилися всі духи, вони вийшли з нього чистими та бездоганними. Але якщо вони на своєму шляху заплямували себе гріхом, який приніс із собою непокора, то вогонь мого Духа знову виливається на них, щоб знищити їхній гріх, змити їхні плями та повернути їм їхню первісну чистоту.

41. Якщо ви перетворюєте це Духовне Хрещення, замість того щоб розуміти його як очищення, яке людина отримує через акт щирого каяття перед своїм Творцем, на обряд і задовольняєтеся символічним змістом дії — істинно кажу вам, тоді ваша душа нічого не отримає.

42. Хто чинить так, той ще живе в часи Хрестителя, і це так, ніби він не вірив у його пророцтва та слова, що говорили про Духовне Хрещення, про божественний вогонь, яким Бог очищає своїх дітей і робить їх безсмертними у світлі.

43. Іоанн кликав до себе людей як дорослих, щоб вилити на них ту воду як символ очищення. Вони приходили до нього, коли вже усвідомлювали свої вчинки і вже могли мати тверду волю залишатися на шляху добра, праведності та справедливості. Подивіться, як людство вважало за краще здійснювати символічний акт очищення за допомогою води, замість справжнього оновлення через каяття та твердий намір виправитися, що народжуються з любові до Бога. Ритуальний акт не вимагає зусиль; натомість очищення серця та боротьба за те, щоб залишатися чистим, для людини цілком означають зусилля, самозречення та навіть жертву. Тому люди вважали за краще зовні приховувати свої гріхи, задовольняючись дотриманням церемоній, певних дій та обрядів, які анітрохи не покращують їхній моральний чи духовний стан, якщо в них не бере участь совість.

44. Учні, ось чому Я не хочу, щоб серед вас відбувалися ритуальні дії, щоб ви, виконуючи їх, не забували те, що насправді впливає на душу. (99, 56-61)

45. Це Я посилаю душі на втілення відповідно до Закону розвитку, і, істинно кажу вам, впливи цього світу не змінять Моїх

божественних планів. Бо понад усім амбітним прагненням до влади здійсниться Моя воля.

46. Кожна людська істота приносить на Землю своє завдання, її доля визначена Отцем, а її душа помазана Моєю батьківською любов'ю. Марно люди влаштовують церемонії та благословляють малих. Істинно кажу вам: у жодному матеріальному віці вода не очистить душу від її порушень Мого Закону. І якщо Я посилаю душу, чисту від будь-якого гріха, — від якої ж скверни очищають її священики конфесій через хрещення?

47. Настав час вам зрозуміти, що походження людини не є гріхом, а її народження є результатом виконання закону природи, закону, який виконує не тільки людина, а й усі істоти, що складають природу. Зверніть увагу, що Я сказав «людина», а не «її душа». Людина має Моє повноваження створювати істот, подібних до неї; душі ж походять лише від Мене.

48. Зростати й розмножуватися — це всезагальний закон. Зірки також походять від інших, більших зірок, так само як насіння розмножується, і Я ніколи не казав, що цим вони згрішили чи образили Творця. Чому ж тоді вас мають вважати грішниками за виконання цієї божественної заповіді? Зрозумійте, що виконання закону ніколи не може заплямувати людину.

49. Те, що заплямовує людину і віддаляє душу від шляху розвитку, — це ниці пристрасті: розпуста, пороки, розбещеність, бо все це суперечить Закону.

50. Вивчайте і досліджуйте, доки не знайдете істину. Тоді ви більше не називатимете заповіді Творця життя гріхом і освятите існування своїх дітей прикладом своїх добрих справ. (37, 18-23)

Вшанування померлих

51. Люди дотримуються своїх традицій і звичаїв. Зрозуміло, що вони мають незабутню пам'ять про людей, чиї тіла вони опустили в могилу, і їх приваблює місце, де вони поховали їхні останки. Але якби вони заглибилися в справжній сенс матеріального життя, то зрозуміли б, що тіло, розпадаючись атом за атомом, повертається до тих природних царств, з яких воно було утворене, і життя продовжує розвиватися.

52. Але людина, внаслідок відсутності вивчення духовного, у всі часи створювала ланцюг фанатичних культів тіла. Вона намагається зробити матеріальне життя вічним і забуває про душу, яка є тим, що насправді володіє вічним життям. Як же далеко вони ще від розуміння духовного життя!

53. Тепер ви розумієте, що немає потреби приносити дари в ті місця, де надгробний камінь, що

символізує «смерть», мав би виражати «розпад і життя»; адже там природа у повному розквіті, там земля, яка є родючим і невичерпним лоном істот і форм життя.

54. Коли ці вчення будуть усвідомлені, людство зрозуміє, як надати матеріальному його значення, а Божественному — його. Тоді зникне ідолопоклонство перед тими, хто пішов перед нами.

55. Людина повинна пізнавати і любити свого Творця від душі до душі.

56. Вівтарі — це траурні стрічки, а надгробки — свідчення невігластва та ідолопоклонства. Я прощаю всі ваші провини, але мушу вас справді пробудити. Моє вчення буде зрозуміле, і настане час, коли люди замінять матеріальні дари високими думками. (245, 16-21)

Матеріальні символи, хрести та реліквії

57. У «Перший час» ви знали символи: скинію або святилище, яке охороняло Ковчег Завіту, в якому зберігалися скрижалі Закону. Коли ці символи виконали своє завдання, Моя Воля усунула їх з Землі, приховала їх від поглядів людей, щоб світ не впав у ідолопоклонство; але зміст або суть цих повчальних символів Я залишив записаними в душі Моїх слуг.

58. У «Другий час», після того як жертва Христа була принесена, Я прибрав найвищий символ християнства — хрест — разом із терновим вінком, чашею та всім тим, що з боку людства могло б стати об'єктом захопленого поклоніння. (138, 36)

59. Людство бачило, як страждав Ісус, і ви вірите в Його вчення та свідчення. Навіщо ж і далі розпинати Його у ваших скульптурах? Хіба вам не вистачає тих століть, які ви провели, виставляючи Його на показ як жертву вашої злості?

60. Замість того, щоб згадувати про мене в муках і агонії Ісуса, — чому ви не згадуєте про моє воскресіння, сповнене світла і слави?

61. Є такі, хто, дивлячись на ваші зображення, що зображують Мене у вигляді Ісуса на хресті, іноді вважали, що це була слабка, боягузлива або боязлива людина, не думаючи про те, що Я є Духом і заради прикладу для всього людства переніс те, що ви називаєте жертвою, а Я називаю обов'язком любові.

62. Коли ви замислюєтеся над тим, що Я був єдиний з Отцем, пам'ятайте, що не було ні зброї, ні сили, ні тортур, які могли б Мене зламати; але коли Я як людина страждав, кровоточив і помер, це сталося для того, щоб дати вам Мій піднесений приклад смирення.

63. Люди не зрозуміли величі того уроку, і всюди вони спорудили образ Розп'ятого, що є ганьбою для цього людства, яке — без любові та поваги до Того, кого воно стверджує, що любить, — раз у раз розпинає Його і щодня ранить, завдаючи болю серцям своїх ближніх, за яких Учитель віддав Своє життя. (21, 192 15-19)

64. Я не засуджував би вас, якби ви зникли з Землі останній хрест, яким ви уособлюєте свою християнську віру, і натомість замінили цей символ справжньою любов'ю один до одного; бо тоді ваша віра та ваше зовнішнє поклоніння Богу перетворилися б на поклоніння та віру Духа, що відповідає тому, чого Я очікую від вас.

65. Якби ваші богослужіння та ваші символи мали хоча б силу запобігати вашим війнам, не давати вам зануритися в розпусту, зберігати вас у мирі. Але подивіться, як ви нехтуєте всім, що, за вашими словами, є святим; подивіться, як ви зневажаєте те, що вважали божественним.

66. Я кажу вам ще раз: для вас було б краще, якби ви не мали жодної церкви, жодного вівтаря, жодного символу чи зображення на всій землі, але вміли молитися духом і любити вашого Отця та вірити в Нього без потреби в посередниках, і щоб ви любили один одного, як Я вас навчив у своєму вченні. Тоді ви були б врятовані, йшли б шляхом, позначеним слідами Моєї крові — слідами, якими Я запечатав істину Своїх настанов. (280, 69-70)

Шанування святих

67. Я даю вам ці настанови, бо ви проголосили святими душі багатьох праведників, яких ви благаєте і шануєте, ніби вони боги. Скільки ж невігластва, людство! Як можуть люди судити про святість і досконалість душі, лише на основі її людських діл?

68. Я перший, хто каже вам, що ви повинні брати за приклад добрі зразки, які ваші брати залишили своїми ділами, своїм життям, своєю чеснотою; і Я також кажу вам, що, згадуючи їх, ви можете сподіватися на їхню духовну допомогу та вплив. Але чому ви споруджуєте їм вівтарі, які служать лише для того, щоб образити смиренність тих душ? Чому створюють культи на їхню пам'ять, ніби вони є божествами, і ставлять їх на місце Отця, про якого забувають через поклоніння власним братам? Як болісною була для них слава, яку ви тут їм надали!

69. Що знають люди про Мій вирок щодо тих, кого вони називають святими? Що вони знають про духовне життя цих істот або про місце, яке кожен завоював у Господа?

70. Нехай ніхто не думає, що цими одкровеннями з ваших сердець Я хочу стерти заслуги, які Мої слуги зробили серед людей —

навпаки, Я хочу, щоб ви знали, що велика та благодать, яку вони знайшли у Мене, і що Я дарую вам багато чого завдяки їхнім молитвам; але необхідно, щоб ви позбулися своєї неосвіченості, з якої походять релігійний фанатизм, ідолопоклонство та забобони.

71. Якщо ви відчуваєте, що дух тих істот панує над вашим життєвим світом, то довіртеся тим, хто є частиною Духовного світу, щоб ви і вони, об'єднані на шляху Господа, здійснили справу духовного братерства — ту справу, яку Я очікую як результат усіх Моїх настанов. (115, 52-56)

Церковні свята

72. У цей день, коли натовпи людей з великим галасом поспішають до своїх церков, щоб відсвяткувати мить, коли небо відкрилося, щоб прийняти Мене, Я кажу вам, що все це лише традиція, покликана вразити серця людей. Це лише ритуали, які сьогодні матеріалізують Мою божественну Страсть.

73. Не слід слідувати цій тенденції, встановлюючи вівтарі та символи. Не створюйте зображень священних подій і не використовуйте особливі шати, щоб привернути до себе увагу, бо все це є ідолопоклонством.

74. Кличте Мене серцем, згадуйте Моє вчення і наслідуйте Мої приклади. Принесіть Мені данину вашого виправлення, і ви відчуєте, як відкриваються ворота Неба, щоб прийняти вас.

75. Уникайте помилкових і блюзнірських зображень, які роблять про Мене та Мої страждання, бо ніхто не може втілити Мене. Живіть за Моїм прикладом і Моїми настановами. Хто так чинить, той втілить свого Учителя на землі. (131, 11-13, 16)

76. Людство: У ці дні, коли ви згадуєте народження Ісуса, впустіть мир у свої серця і постаньте як єдина і щаслива родина.

77. Я знаю, що не всі серця відчувають щиру радість, згадуючи про Моє пришестя у світ у той час. Дуже мало хто знаходить час для роздумів і зосередження та дозволяє, щоб радість була внутрішньою, а свято пам’яті відбувалося у дусі.

78. Сьогодні, як і в усі часи, люди перетворили дні пам’яті на світські та позбавлені сенсу свята, щоб шукати задоволення для почуттів, далеке від того, чим мають бути радості духу.

79. Якби люди використовували цей день, щоб присвятити його духу, розмірковуючи про Божу любов, незаперечним доказом якої був той факт, що Я став людиною, щоб жити з вами, — істинно кажу вам, ваша віра засяяла б у найвищій глибині вашої сутності, і вона була б зіркою, яка вказувала б вам шлях, що веде до Мене. Ваша душа була б настільки просякнута добротою,

що на своєму життєвому шляху ви обдаровували б нужденних доброчинностями, розрадою та сердечністю. Ви відчували б себе більше ніж братами та сестрами, щиро прощали б своїх кривдників. Ви відчували б себе сповненими ніжності, дивлячись на знедолених, на тих дітей без батьків, без притулку та без любові. Ви б думали про народи, що не знають миру, де війна знищила все добре, благородне і святе в людському житті. Тоді ваша молитва підносилася б до Мене чистою і говорила б Мені: «Господи, яке право на мир ми маємо, доки є так багато наших братів і сестер, які страшенно страждають?»

80. Моя відповідь на це була б такою: оскільки ви відчули біль своїх ближніх, молилися і виявляли співчуття, то збирайтеся у своїх домівках, сідайте за стіл і радійте в ту благословенну годину, бо Я буду там присутній. Не соромтеся радіти, хоча ви знаєте, що в ту мить багато хто страждає; бо істинно кажу вам: якщо ваша радість щира, від неї випромінюватиметься подих миру та надії, який торкнеться стражденних, немов подих любові.

81. Нехай ніхто не думає, що Я хочу знищити з ваших сердець найчистіше свято, яке ви святкуєте протягом року, згадуючи народження Ісуса. Я лише хочу навчити вас давати світові те, що йому належить, а душі — те, що їй належить; бо якщо ви відзначаєте стільки свят, щоб святкувати людські події — чому ж ви не віддаєте це свято душі, щоб вона, ставши Дитям, прийшла принести Мені свій дар любові, щоб вона набула простоти пастухів, щоб поклонитися Мені, і смиренність мудреців, щоб схилити свою голову і принести свої знання перед Господом істинної мудрості?

82. Я не хочу приглушувати радість, яка в ці дні оточує життя людей. Це не лише сила традиції — це тому, що Моє Милосердя торкається вас, Моє Світло осяює вас, Моя Любов огортає вас, як плащ. Тоді ви відчуваєте серце, сповнене надії, радості та ніжності, сповнене потреби дарувати, переживати та любити. Тільки ви не завжди даєте цим почуттям і натхненням виразитися у їхній справжній великодушності та щирості; бо ви марнуєте цю радість на земні розваги, не дозволяючи душі, заради якої Спаситель прийшов у світ, пережити цю мить, увійти в це світло, очиститися і спастися. Адже та Божественна Любов, що стала людиною, вічно присутня на життєвому шляху кожної людини, щоб вона знайшла в ній життя. (299, 43-48)

Присутність Бога попри хибні форми культу

83. Оскільки людина занадто зосереджена на матеріальному, вона змушена шукати Мене через чуттєвий культ, а оскільки очі її духу не відкриті, вона мусить створювати Мій образ, щоб побачити Мене. Оскільки він не зробив свою душу чутливою, він завжди вимагає матеріальних чудес і доказів, щоб повірити в Моє існування, і ставить Мені умови, щоб служити Мені, слідувати за Мною, любити Мене і віддавати Мені щось натомість за те, що Я йому даю. Так Я бачу всі церкви, всі релігійні спільноти, всі секти, які створили люди по всій Землі. Вони просякнуті матеріалізмом, фанатизмом та ідолопоклонством, таємничістю, обманом та осквернennями.

84. Що Я з цього приймаю? Лише намір. Що з усього цього доходить до Мене? Душевна чи тілесна нужда Моїх дітей, їхня краплинка любові, їхнє прагнення світла. Ось що доходить до Мене, і Я є з усіма. Я не дивлюся на церкви, ні на форми, ні на обряди. Я приходжу до всіх Своїх дітей однаково. Я приймаю їхню душу в молитві. Я притягую їх до своїх грудей, щоб обійняти їх, щоб вони відчули Моє тепло, і щоб це тепло було стимулом і спонукою на їхньому шляху випробувань і випробувань. Але тому, що Я приймаю добрий намір людства, Я не можу дозволити, щоб воно назавжди залишилося в темряві, оповите своїм ідолопоклонством і фанатизмом.

85. Я хочу, щоб людина прокинулася, щоб душа піднялася до Мене і в своєму піднесенні змогла побачити справжню славу свого Отця та забула фальшивий блиск літургій та обрядів. Я хочу, щоб, досягнувши свого справжнього піднесення, вона оновилася, звільнилася від людських недуг і подолала прив'язаність до почуттів, пристрасті, пороки та знайшла себе; щоб вона ніколи не казала Отцю, що вона є земним черв'яком; щоб вона знала, що Отець створив її на Свій образ і подобу. (360, 14-16)

86. На землі існує багато релігійних спільнот, і більшість з них ґрунтується на вірі в Христа. Проте вони не люблять одне одного, ані не визнають одне одного учнями Божественного Вчителя.

87. Хіба ви не вважаєте, що якби всі вони розуміли моє вчення, то застосували б його, привівши конфесії до примирення та миру? Але так не сталося. Усі вони трималися на відстані один від одного, тим самим духовно розділяючи та роз'єднуючи людей, які потім вважають себе ворогами або чужинцями. Кожен шукає засоби та аргументи, щоб довести іншим, що він є володарем істини, а інші помиляються. Але ніхто не має

сили та мужності боротися за єдність усіх, і ніхто не має доброї волі, щоб відкрити, що в кожному віросповіданні та в кожному поклонінні Богу міститься частка істини. (326, 19-20)

Розділ 15 — Удавані християни, церковні єресі та зловживання

Християни лише за назвою

1. Більша частина цього людства називає себе християнською; але Учитель каже вам: якби воно було справді християнським, то своєю любов'ю, смиренністю та миром воно вже б перемогло решту людей. Але Моє вчення, залишене як заповіт ще в «Другій епосі», не живе в серцях людства, воно не живе і не процвітає в ділах людей. Воно зберігається в запилених книгах, а Я не прийшов, щоб говорити з людьми про книги.

2. Замість книги Я приніс вам Своє життя, Своє Слово і Свої діла, Свої страждання і Свою смерть як Людина. Причина, чому більша частина людства, що називає себе християнською, не має ані миру, ані благодаті Христа , полягає в тому, що люди не беруть Його за приклад, бо не живуть за Його вченням. (316, 5)

3. Слухайте Мене, учні, щоб ви викорінили зі свого розуму старі уявлення про віру. Християнство розділилося на релігійні угруповання, які не люблять одне одного, які принижують, зневажають і погрожують своїм братам через помилкові судження. Я кажу вам: це християни без любові, тому вони не є християнами, бо Христос є любов.

4. Дехто зображує Єгову як старого чоловіка, сповненого людських вад, мстивого, жорстокого і страшнішого за найгіршого з ваших суддів на землі.

5. Я кажу вам це не для того, щоб ви з когось глузували, а щоб очистилося ваше уявлення про божественну любов. Ви зараз не знаєте, яким чином ви поклонялися Мені у своєму минулому. (22, 33-35)

6. Як можливо, що народи, які називають себе християнами, знищують один одного війною і навіть моляться, перш ніж йти вбивати своїх братів, і просять Мене дати їм перемогу над ворогами? Чи може Моє Насіння існувати там, де замість любові панує ненависть, а замість прощення — помста? (67, 28)

7. Всім людям різних віросповідань і релігій Я кажу, що вони не зуміли відвести матеріальним багатствам належне місце, щоб потім поставити на належне місце духовні. Якби люди виконували Мої закони, то вже звідси вони бачили б відблиск Землі Обітованої і чули б голоси її мешканців.

8. Ви стверджуєте, що вірите в Моє існування і маєте віру в Мою Божественність; ви також кажете, що нехай буде воля Моя. Але істинно кажу вам: як мала ваша віра і ваша покірність тому, що Я розпоряджаюся! Але Я пробуджую в вас справжню віру, щоб ви були сильними на шляху, який Я проклав для вас. (70, 12-13)

9. Сьогодні Я не вимагаю вашої крові, щоб ви пожертвували своїм життям. Те, чого Я вимагаю від вас, — це любов, щирість, правдивість, безкорисливість.

10. Так Я навчаю вас, і в цьому Я вас наставляю, і таким чином виховую учнів моєї Божественності в цей Третій час; бо Я бачу, як ви байдуже спостерігаєте за ходом світу, і це тому, що ви не вмієте поставити себе на місце серця людей, де є стільки злиднів і стільки болю.

11. Панує велика нерівність; бо Я бачу панів, яким бракує лише корони, щоб називати себе королями, і Я бачу підлеглих, які є справжніми рабами. З цього спалахнула боротьба. Серед тих панів, що збагатилися у світі, є багато таких, що називають себе християнами, але Я кажу вам, що вони ледь знають Моє Ім'я.

12. Ті, хто не бачить у ближніх своїх ближніх, хто накопичує багатства і заволодіває тим, що належить іншим, не є християнами, бо вони не знають співчуття.

13. Настане боротьба між духовним і матеріальним, людство опиниться в цьому протистоянні. Але скільки страждань йому доведеться пережити, щоб настала перемога справедливості! (222, 43-45)

Невіруючі та релігійні фанатики

14. Я кажу вам, що для вас краще бути сповненими сумнівів і заперечень, ніж сповненими хибних переконань або брехні, яку ви вважаєте істиною. Чесне заперечення, що походить із сумніву чи незнання, шкодить вам менше, ніж нещира згода з чимось хибним. Чесний сумнів, що прагне розуміння, кращий за тверду віру в якийсь міф. Відчайдушна невизначеність, що кричить про світло, краща за фанатичну чи ідолопоклонницьку впевненість.

15. Сьогодні скрізь переважають невіруючі, розчаровані та озлоблені. Це бунтівники, які часто бачать ясніше за інших, які не сприймають ритуальні вистави як такі. Запевнення, які вони почули від тих, хто духовно веде людей, їх також не переконують. Адже всі ці складні теорії не наповнюють їхнє серце, яке спрагліє чистої води, що заспокоює їхній страх.

16. Ті, кого ви вважаєте бунтівниками, у своїх запитаннях часто виявляють більше просвітлення, ніж ті, хто,

вважаючи себе вченими та великими, відповідає на них. Вони відчувають, бачать, сприймають, чують і розуміють ясніше, ніж багато хто з тих, хто називає себе майстрами божественних вчень. (248, 12)

17. Яка очевидна і проста істина! Яка ясна і проста духовність! І все ж — як важко її осягнути тому, хто вперто залишається у темряві свого фанатизму та своїх традицій. Його розум не може збагнути, що існує щось більше, ніж те, що він розуміє; його серце не хоче відкинути те, що для нього було його Богом і його Законом: традицію та обряд.

18. Чи ви, мабуть, думаєте, що Я зневажаю тих, хто зовсім не хоче визнати Мою істину? Ні, діти Мої, Моє милосердя безмежно велике, і саме до них Я звертаюся, щоб допомогти їм вийти зі своєї в'язниці, щоб вони насолоджувалися споглядання Світла. Саме для них призначені випробування, необхідні для їхнього пробудження до віри. Це не будуть випробування, що перевищують їхні сили, це будуть уроки, мудро пристосовані до кожної душі, кожного життя, кожної людини.

19. Звідти, з-поміж тих затьмарених розумів, з-поміж тих сердець, хворих на релігійний фанатизм та невігластво, ви побачите великих та пристрасних воїнів Істини. Бо в той день, коли вони звільняться від своїх кайданів, від своєї темряви і побачать світло, вони не зможуть стримати свого тріумфу і на повний голос вигукнуть, що Я повернувся, щоб врятувати світ, підносячи його по сходах духовності до істинного Царства. (318, 48-50)

Спотворення вчення Ісуса та їхні наслідки

20. Я даю вам Моє Слово з тим самим духовним змістом, з яким Я говорив до вас у «Другій Епосі», і нагадав вам про багато Моїх настанов, які ви забули або від яких відвернулися через помилкові тлумачення ваших предків.

21. Ви настільки сильно порушили Моє вчення, що Я можу вам сказати: ви створили шлях, який повністю відрізняється від Мого, але дали йому ту саму назву. Ніхто, крім Мене, не міг звільнити вас від вашої помилки — словами життя, любові та істини.

22. Тому досліджуйте й осягайте Моє Слово тепер, коли ви слухаєте Мене, і тоді у вас буде світло. Це час, коли Я з повною ясністю кажу вам, що реінкарнація душі є фактом, що вона існує як світло Божої справедливості й любові від початку людства, без якого ви не змогли б просуватися довгим шляхом вдосконалення душі. (66, 63-65)

23. Дуже мало того, що церкви відкрили людям про душу. Але тепер вони прокинуться від своєї

летаргії, і будуть благословенні ті, хто подолає сумніви та побоювання і відкриє людству правду, яку вони приховували. Я осяю їх світлом мого прощення, моєї милості та моєї мудрості.

24. Коли людство усвідомить, що церкви існують не лише для того, щоб люди на землі жили морально, а й для того, щоб вести душу до її вічної батьківщини, людство зробить крок вперед на своєму шляху духовного розвитку. (109, 15 16)

25. Після мого перебування серед людей як Ісуса Я завжди посилав таких, хто приходив як «воїни» або апостоли, щоб підтвердити моє вчення своїми ділами та запобігти спотворенню моїх вчень людством. Але багато «глухих» і «сліпих», які недосконало тлумачили Моє Слово, мали різні думки і таким чином створили розбіжності між сектами. Але якщо люди тоді духовно розділені — як вони можуть любити один одного згідно з найвищою заповіддю Мого Закону?

26. Тому Я кажу вам, що ця цивілізація є лише ілюзією, бо люди самі її руйнують. Доки людство не збудує світ на фундаменті Мого Закону справедливості та любові, воно не зможе мати миру та Світла Духа, на чеснотах яких воно створило б і сформувало справжній світ вищого розвитку — як у духовному плані, так і в науці та моралі. (192, 17)

27. Тільки оновлення та ідеал вдосконалення дозволять вам повернутися на шлях істини.

28. Ті, хто вважають себе тлумачами Божественного Закону, кажуть вам, що за вашу розпусту та непокору на вас чекають пекельні муки і що лише тоді, коли ви виявите своє каяття, будете карати й ранити своє тіло та приносити Богові матеріальні жертви, Він пробачить вас і приведе до Свого Царства — істинно кажу вам, вони помиляються.

29. Куди ви дійдете, люди, ведені тими, кого ви шануєте як великих вчителів святих одкровень, а Я вважаю заблукалих? Тому Я приходжу, щоб спасти вас світлом цього вчення, яке дозволить вам просуватися стежкою Моєї Любові. (24, 46-47)

30. Люди приховали справжній зміст мого вчення, щоб замість цього показати вам Христа, який навіть не є віддзеркаленням Того, хто помер, щоб дати вам життя.

31. Сьогодні ви відчуваєте наслідки свого відвернення від Учителя, який вас навчав. Ви оточені болем, пригнічені своєю убогістю, мучені невіглаством. Але настав час, коли здібності та дари, що дрімали в людині, пробуджуються і, немов глашатаї, сповіщають, що настала нова епоха.

32. Церкви, наука та правосуддя людей намагатимуться запобігти проникненню того, що для них є

чужим і шкідливим впливом. Але не буде сили, яка зможе зупинити пробудження та прогрес Духа. День визволення наближається. (114, 5-8)

33. Ті, хто стверджує, що знає Мене, погано представляли Мене на Землі, і це є причиною того, що багато хто відвернувся від Мене.

34. Я не буду притягати до відповідальності тих, хто називає себе атеїстами, бо вони вигнали Мене зі своїх сердець, а тих, хто, спотворюючи істину, представив перед очима Бога, якого багато хто не міг прийняти.

35. Усе, що справедливе, здорове і добре, містить істину, яку Я проповідував у всі часи.

36. Настала година, коли ви знову повинні полюбити істину, тобто коли ви знову пізнаєте справедливе і добре. Оскільки ви народилися від Мене, ви повинні прагнути до Високого, Вічного і Чистого. (125, 22-25)

37. Так, Ізраїлю, людське серце завжди прагнуло поклонятися матеріальним речам, вухо втішалося мелодійними словами. Тому людина змінила те, що Я приніс у «Другий час» як християнське вчення, перетворивши його на «релігію».

38. У людському серці завжди прокидалися егоїзм, жадібність і марнославство, і вони проголосили себе царями та панами, щоб народ схилявся перед ними, щоб зробити його васалом, рабом, прикути його до гріха та вести у темряву, безлад і плутанину. (363, 36)

39. Теологи того часу будуть досліджувати Моє Слово та нові Писання і запитуватимуть: «Хто ти такий, що говорив таким чином?» Так само, як колись книжники та фарисеї повстали і сказали Мені: «Хто ти такий, що зневажаєш і замінюєш Закон Мойсея?» Тоді Я дам їм зрозуміти, що ці три одкровення є єдиним Законом, якого Я завжди навчав і якого дотримувався.

40. Багато з тих, хто засуджує Мене в цю епоху, належать до тих, хто сумнівався в «Другій епосі». Але Я зберіг їх і знову послав на Землю, щоб вони стали свідками перемоги Мого Закону і відкрили свої очі для Світла. (234, 46-47)

Помилки та зловживання в християнстві

41. Велика частина цього людства називає себе «християнами», навіть не знаючи, що означає слово «Христос», і не знаючи Його вчення.

42. Що ви зробили з моїх слів, мого прикладу, мого вчення, яке Я колись дав вам?

43. Чи справді ви є більш розвиненими людьми, ніж люди тієї епохи? Чому ви не доводите цього справами свого духу? Чи ви, мабуть, вважаєте, що це життя вічне, чи, можливо, думаєте, що розвиватися вам слід лише за допомогою людської науки?

44. Я навчав вас істинного виконання Закону, щоб ви перетворили цей світ на великий храм, в якому шанують істинного Бога, де життя людини було б постійним даром любові для Отця, якого вона мала б любити в кожному своєму ближньому і таким чином віддавати данину своєму Творцю та Учителю.

45. Але сьогодні, коли Я повернувся до людей — що Я там знаходжу? Брехня та егоїзм замінили істину та любов до ближнього; гордість та марнославство — лагідність та смиренність; ідолопоклонство, фанатизм та невігластво — світло, піднесення та одухотворення; жадібність і осквернення панують там, де мали б існувати лише сумлінність і праведність; ненависть і розпалені суперечки між братами та сестрами замінили братерство, мир і любов.

46. Але Я прийду до Свого храму, щоб вигнати звідти торговців, як Я зробив це в «Другий час» у храмі Єрусалима, і ще раз скажу їм: «Не робіть з дому молитви крамниці». Я буду навчати людей, щоб кожен служив перед істинним вівтарем, щоб вони більше не були в омані і не збивалися з шляху через незнання через неправильні тлумачення, які вони дають Моєму Закону. (154, 15-20)

47. Мій приклад і приклад моїх апостолів не став зразком для всіх, хто намагався наслідувати Мене. Багато хто перетворився на панів, замість того щоб бути слугами, наповнив своє серце почуттям переваги та гординею і прагнув лише багатства, пишноти та почестей. При цьому вони забули про нужду бідних і стали байдужими та бездушними до злиднів та страждань інших. Тому люди, шукаючи істину, переходять від однієї конфесії до іншої, тому у них виникає духовна потреба створювати нові секти, щоб вільно шукати Мене.

48. Тих, кого раніше вважали святими та напівбогами, сьогодні розчароване людство відкидає.

49. Люди більше не звертаються до сповідника, щоб він відпустив їм їхні гріхи, бо вважають це негідним. І погроза вічним пекельним вогнем більше не вражає і не лякає серце грішника.

50. Користуючись цією духовною розгубленістю, вовк чатує за кущами.

51. Кожен слуга моєї Божественності та кожен представник має завдання творити мир серед людей, але це протилежне тому, що вони роблять у цей час. Кожен вважає себе Першим, кожен хоче бути найсильнішим і при цьому забуває, що єдиний Сильний, Який є Я, перебуває у всіх.

52. Тепер ви можете зрозуміти, чому Я обіцяв вам повернутися у «Другий час»; тепер вам зрозуміло, чому Я знову навчаю вас. Адже лише Моє Слово може зняти темну завісу з душі, лише

Моя Любов здатна визволити вас від ваших гріхів. (230, 23-28)

53. Над тяжкими провинами та порушеннями, скоєними проти Мого Закону, настане Мій суд. Не буде жодного порушення, яке не буде виправлено Досконалим Учителем. Не дайте себе збити з пантелику: виправляйте свої помилки, а не судіть. Зрозумійте, що Я ніколи вас не караю — ви самі себе караєте.

54. Я просвічую того, хто згрішив через незнання, і спонукаю до покаяння того, хто згрішив свідомо, щоб обидва з повною вірою в Моє прощення взялися виправляти скоєну помилку. Це єдиний шлях, щоб дістатися до Мене.

55. Зважте на все це, ви, духовні, які ведете людей різними конфесійними шляхами. Моліться і ведіть своїх до духовного вдосконалення. Настав час, щоб ви покаялися у своїх заблудженнях і розпочали боротьбу проти людського матеріалізму, який є смертю і темрявою для душі. Для цього ви повинні використовувати Мою істину, взяти Моє Слово за зброю і жити за Моїм вченням.

56. Я не віддаю переваги жодній з конфесій. Не Я буду на вашому боці, а ви повинні стати на Мій бік. Бо якщо ви це зробите, то досягнете того, що всі духовно об'єднаєтеся. (162, 27-30)

57. Моє вчення, сповнене духовності, проросте в серці цього народу, щоб у майбутньому принести свої плоди істини та життя. Моє Слово поширюється по всій землі і не залишить жодного місця, де б воно не очищало, не просвічувало і не судило.

58. Тоді народи почнуть пробуджуватися до духовного життя, до істинного та вічного, і усунуть зовнішню та матеріалістичну частину своїх різних форм культу, щоб обмежитися зверненням до суті Мого Закону.

59. Людство усвідомить силу, яку надає духовність, і відверне свій погляд від усього, що стримувало його протягом стількох століть.

60. Яка користь від того, що символ християнства, тобто хрест, мільйони разів зустрічається на землі, якщо люди не мають доброї волі і не люблять один одного?

61. Зовнішнє більше не має влади над людьми, більше немає поваги, ні доброї віри, ні жалю за те, що було завдано образи. Тому Я кажу вам, що символи та форми культу зникнуть, бо їхній час минув, і саме внутрішнє поклоніння піднесе людину до Світла, піднесе її та приведе до Мене. (280, 63-67)

IV. Закон – любов до Бога та ближнього

Розділ 16 – Божественний Закон

Сила Божественного Закону

1. Є багато людей, які вважають моє вчення застарілим; але причина цього в тому, що їхня матеріалізація не дозволяє їм відкрити вічний зміст моїх настанов.

2. Мій Закон незмінний. Люди з їхніми культурами, цивілізаціями та законами є тим, що є минущим, причому з усього цього виживає лише те, що Дух створив своїми творами любові та милосердя. Саме він, після кожного дня праці, після кожного випробування, коли звертається до джерела божественної мудрості, бачить непорушну скелю мого Закону і завжди відкриту книгу, що містить вчення Духа. (104, 31-32)

3. Я осяяв усіх людей Своїм Світлом і тим самим відкрив їм єдину існуючу Істину; але ви ж бачите, як кожна людина і кожен народ по-різному відчуває, думає, вірить і тлумачить.

4. Ці різноманітні способи мислення людей спричинили їхні розколи, оскільки кожен народ і кожна раса слідують різними шляхами та сповідують різні ідеали.

5. Більшість відійшла від світлого та істинного шляху, вважаючи, що виконання Божественного Закону означає надлюдські жертви, зречення та зусилля, і вважала за краще засновувати для себе релігійні спільноти та секти, дотримання законів та культові обряди яких для них легше виконувати. Таким чином люди вірять, що можуть вгамувати прагнення до світла та піднесення, яке вони відчувають у своїй душі.

6. Минули багато століть і багато епох, і люди так і не усвідомили, що виконання Мого Закону не є людською жертвою, а навпаки, вони цілком приносять у жертву тіло і душу світу, коли нехтують Моїми заповідями. Вони не усвідомили, не хотіли зрозуміти, що той, хто живе за Моїм Словом, знайде справжнє щастя, мир, мудрість і славу, які матеріалізовані люди уявляють собі зовсім інакше.

7. Моральний і науковий світ, що оточує вас, є творінням людей з матеріалістичними ідеалами — людей, які прагнули лише матеріального вдосконалення людства, і Я дозволив їм виконувати свою справу, довести її до межі, пізнати її наслідки та пожинати її плоди, щоб вони могли винести з цього світло досвіду. У цьому світлі виявиться Моя справедливість, і в цій справедливості буде присутній Мій Закон, яким є Любов. (313, 60-64)

8. Якби Я дозволив вам застосовувати Моє вчення у вашому житті за вашою волею, а не за Моєю, — істинно кажу вам, ви ніколи не вийшли б зі свого

духовного застою і ніколи не дозволили б вашій душі розвиватися, розквітати та вдосконалюватися.

9. Ось ви бачите людей, які стали млявими у своїх релігіях, які більше не роблять жодного кроку до Світла, бо не підкорилися тому, що наказує Божественний Закон, а намагалися підкорити Закон своїй волі, наповнюючи його міфами та єресями.

10. Було необхідно, щоб багато людей цього часу звільнилися від будь-якої релігії, щоб шукати Мене в Дусі та розвивати всі ті якості, дари та здібності, які вони відчувають у глибині своєї сутності. (205, 6-8)

Закон Божої Любові у духовному творінні

11. Це ваш Бог, що промовляє до вас, Мій голос є Законом. Сьогодні ви чуєте його знову, без необхідності висікати його на камені або без того, щоб Я мав посилати Своє Слово, втілене серед вас. Це мій божественний голос, який приходить до вашого духу і відкриває йому початок епохи, в якій людина стане праведною, примириться зі своїм Творцем і очиститься, як написано. (15, 8)

12. Через Ісуса Я дав вам досконале вчення. Розгляньте мій життєвий шлях як людини від народження до смерті, і тоді любов відкриється вам у живий і досконалий спосіб.

13. Я не вимагаю від вас, щоб ви були подібними до Ісуса, бо в Ньому було щось, чого ви не можете досягти: бути досконалим як людина, оскільки Той, хто був у Ньому, був Сам Бог у обмеженій формі. Але Я все ж кажу вам, що ви повинні наслідувати Його.

14. Мій вічний Закон завжди говорив вам про цю любов. Я сказав вам у Перші часи: «Люби Бога всім серцем і всією душею», і «Люби свого ближнього, як самого себе».

15. Пізніше Я дав вам ці надихаючі слова: «Любіть своїх братів і сестер, як Отець полюбив вас»; «Любіть один одного».

16. У цей час Я відкрив вам, що ви повинні любити Бога більше за все створене, що ви повинні любити Бога у всьому існуючому і все існуюче в Бозі, що ви повинні проявляти милосердя і ще раз милосердя до своїх ближніх, щоб ви бачили Отця у всій Його славі; бо милосердя є любов. (167, 15-19)

17. Я навіть не кажу вам, що це духовне вчення стане світовою релігією; бо Я ніколи не проповідував релігію, а Закон. Я обмежуюся тим, що кажу вам: Закон, який тріумфуватиме на Землі і матиме на ній вічну силу, щоб просвітити існування людей, буде Законом Любові, який Я пояснив вам у Своєму вченні, щоб ви повністю його усвідомили.

18. Людство ще зробить багато помилкових вчинків любові та

милосердя, поки не навчиться любити і здійснювати справжню діяльність любові, і багато хто ще муситиме блукати від конфесії до конфесії, поки їхній дух не піднесеться до вищого пізнання і вони нарешті не зрозуміють, що єдиний Закон, універсальне і вічне вчення Духа — це любов, до якої всі прийдуть.

19. Усі релігії зникнуть, і залишиться лише світло Храму Божого, що сяє всередині і зовні людини — храму, в якому ви всі будете приносити єдиний культ послуху, любові, віри та доброї волі. (12, 63-65)

Недотримання Божественних законів та їхні наслідки

20. Цього ранку урочистого вшанування Я запитую вас: що ви зробили із Законом, який Я послав людству через Мойсея? Чи, бува, ці заповіді були дані лише для людей того часу?

21. Істинно кажу вам, що того благословенного насіння немає в серцях людей, бо вони не люблять Мене і не люблять один одного; вони не шанують своїх батьків і не поважають чужої власності; навпаки, вони забирають один в одного життя, порушують шлюб і наводять ганьбу на себе.

22. Хіба ви не чуєте брехню з усіх вуст? Хіба ви не усвідомили, як один народ краде мир в іншого? І все ж людство каже, що знає Мій Закон. Що сталося б з людьми, якби вони повністю забули Мої заповіді? (15, 1-3)

23. У «Другий час», коли Ісус увійшов до Єрусалима, він побачив, що храм, місце, присвячене молитві та поклонінню Богу, перетворився на ринок, і Учитель, сповнений запалу, вигнав тих, хто таким чином осквернив його, сказавши їм: «Дім мого Отця не є ринком». Ці люди були менш винні, ніж ті, хто був уповноважений вести душі людей до виконання Божого Закону. Священики перетворили храм на місце, де панували жага до слави та любов до пишноти, і це панування було знищено.

24. Сьогодні Я не використовував батіг, щоб покарати тих, хто осквернив Мій Закон. Однак Я дозволив, щоб наслідки їхніх власних провин стали відчутними для людей, щоб вони вміли тлумачити їхній зміст і зрозуміли, що Мій Закон є непохитним і незмінним. Я вказав людині шлях, прямий шлях, і якщо вона відхиляється від нього, вона наражається на суворість справедливого Закону, бо в ньому виявляється Моя Любов. (41, 55-56)

25. Я знову збудую Свій храм — храм без стін і веж, бо він знаходиться в серцях людей.

26. Вавилонська вежа досі розколює людство, але її фундаменти будуть зруйновані в серцях людей.

27. Ідолопоклонство та релігійний фанатизм також збудували свої високі вежі, але вони крихкі і мусять зруйнуватися.
28. Істинно кажу вам: Мої закони — як божественні, так і людські — святі, і саме вони судитимуть світ.
29. Людство не вважає себе ідолопоклонниками, але істинно кажу вам: воно й досі поклоняється Золотому Теляті! (122, 57)
30. Хаос повернувся, бо немає чесноти, а де немає чесноти, там не може бути істини. Причина цього не в тому, що Закон, який Отець передав Мойсею, не має сили, ані в тому, що вчення Ісуса застосовне лише до минулих часів. Обидва вони за своїм духовним змістом є вічними законами. Але усвідомте, що вони подібні до джерела, воду з якого ніхто не змушує пити, а кожен, хто наближається до цього джерела любові, робить це з власної волі. (144, 56)
31. Правильно тлумачте Моє вчення; не думайте, що Мій Дух може радіти, бачачи ваші страждання на землі, або що Я приходжу, щоб забрати у вас усе, що приносить вам радість, щоб насолоджуватися цим. Я приходжу, щоб ви визнали і поважали Мої закони, бо вони гідні вашої поваги і уваги, оскільки дарують вам блаженство, коли ви їх виконуєте.
32. Я навчав вас віддавати Богу те, що належить Богу, а «цісареві» — те, що належить «цісареві»; проте для сучасних людей існує лише «цісар», і вони не мають чого принести своєму Господу. Якби ви хоча б давали світу лише те, що необхідно, ваші страждання були б меншими. Але «імператор», якому ви дозволяєте керувати вашими вчинками, нав'язав вам безглузді закони, зробив вас рабами і забирає ваше життя, не даючи вам нічого натомість.
33. Подумайте, наскільки іншим є мій закон, який не сковує ані тіло, ані душу. Він лише лагідно переконує вас і веде вас, сповнений доброти. Він дає вам усе без корисливості та егоїзму, і з часом винагороджує та відплачує вам за все. (155, 14-16)

Виконання найвищого Закону

34. Якщо Господь сказав вам: «Люби Бога всім серцем і всією душею, а ближнього свого, як самого себе», і якщо Учитель проповідував вам вчення про любов, то цей духовний голос, що походить з того самого джерела, каже вам, що ви повинні триматися Закону Любові, бо він має силу, якої не мають навіть найбільші армії світу, і що ваші завоювання будуть надійними та тривалими, бо все, що ви збудуєте на фундаменті Любові, матиме вічне життя. (293, 214 67)
35. Я показую вам справжнє життя душі, щоб ви не жили під безпідставними погрозами і не

виконували Мій Закон лише зі страху перед покаранням, про яке говорили вам ті, хто не вмів правильно тлумачити Моє Слово.

36. Осягніть Мій Закон, він не є складним чи важким для розуміння. Ніхто, хто його знає і дотримується його, не зазнає ганьби, ані не дасть місця помилковим словам чи передбаченням, хибним уявленням чи неправильним тлумаченням.

37. Мій Закон простий, він завжди вказує шлях, яким ви повинні йти. Довіртеся Мені, Я є Шлях, який приведе вас до біло-блискучого міста, до Землі Обітованої, яка тримає свої ворота відкритими в очікуванні вашого приходу. (32, 9)

38. Коли ви нарешті переконаєтеся, що лише у виконанні Мого Закону ви можете знайти здоров'я, щастя та життя?

39. Ви визнаєте, що в матеріальному житті існують принципи, до яких ви мусите пристосовуватися, щоб вижити. Але ви забули, що й у духовному існують принципи, яких треба дотримуватися, щоб людина могла стати причетною до джерела вічного життя, яке існує в Божественному. (188, 62)

40. Пам'ятайте, що Я один є вашим спасінням. У минулі часи, у теперішні та в майбутні часи мій Закон був, є і буде шляхом та провідником ваших душ.

41. Благословенні ті, хто покладається на Мій Закон, бо вони ніколи не заблукають на роздоріжжях. Вони прийдуть до Землі Обітованої і заспівають пісню тріумфу. (225, 31-32)

42. Я знаю: чим більшим буде ваше пізнання, тим більшою буде ваша любов до Мене.

43. Коли Я кажу вам: «Любіть Мене» — чи знаєте ви, що Я хочу цим сказати? Любіть істину, любіть добро, любіть світло, любіть один одного, любіть Істинне Життя. (297, 57-58)

44. Я хочу, щоб ви любили один одного, як Я люблю вас, а також і самих себе. Бо Я довірив вам не лише керівництво та наставництво певної кількості людей, але й першим обов’язком, який ви маєте переді Мною, є дбати про себе. Ви повинні любити себе, усвідомлюючи, що ви є живим образом вашого Творця. (133, 72)

45. Місія, яку Я доручив Своєму народу на землі, є великою і дуже делікатною. Тому Я відвідував його в кожну епоху, щоб надихнути його Своїм Словом і відкрити йому ще трохи більше змісту Закону.

46. Закон Любові, Добра та Справедливості був тим духовним спадком, який Я приносив йому у всі часи. Від уроку до уроку Я приводив людство до розуміння того, що Закон можна узагальнити в одній єдиній заповіді: заповіді Любові. Любіть Отця, який є Творцем життя, любіть ближнього, який є частиною Отця,

любіть усе, що Господь створив і влаштував.

47. Любов є основою, джерелом і насінням мудрості, величі, сили, піднесення та життя. Це і є той істинний шлях, який Творець накреслив для душі, щоб вона, переходячи від ступеня до ступеня і від оселі до оселі, відчувала дедалі більшу близькість до Мене.

48. Якби людина від початку часів зробила з духовної любові служіння Богу, замість того, щоб впадати в ідолопоклонницькі обряди та релігійний фанатизм, то цей світ, який сьогодні через страх і злидні людей перетворився на долину сліз, долиною миру, в якій душі здобували б заслуги, щоб після цього життя досягти тих духовних осель, до яких душа має увійти на своєму шляху висхідного розвитку. (184, 35-38)

Розділ 17 – Новий спосіб поклоніння Богу

Розвиток форм поклоніння

1. Як повільно людство наближається до досконалості у поклонінні Богу!

2. Завжди, коли Я приходжу до вас із новим уроком, він здається вам надто далеким від вашого рівня розвитку. Але зрозумійте, що Я надаю вам цілу епоху, щоб ви, поки вона триває, могли осягнути його та прийняти у своє життя. (99, 30-31)

3. Жертви тварин, які ви приносили на вівтарі Єгови, були прийняті Ним. Однак це не було найкращим способом піднести ваш дух до Господа. Тоді Я прийшов до вас як Ісус, щоб навчити вас Божому заповіді, яка говорить вам: «Любіть один одного».

4. Тепер Я кажу вам, що вчення, які Я вам відкрив у «Другий час» через діла Ісуса, то були змінені, то неправильно тлумачилися. Тому Я прийшов, як Я вам і обіцяв, щоб просвітити вас щодо Моєї істини. Моя жертва тоді замінила багато жертв тварин, і Я навчив вас досконалішому поклонінню Богу.

5. Моє нове одкровення в цей час змусить людство зрозуміти, що ви не повинні використовувати символічні форми культу, не розтлумачивши спочатку їхнього змісту, оскільки вони є лише символічним зображенням Моїх вчень. (74, 28)

6. Молитва — це духовний засіб, який Я надихнув людині, щоб вона могла спілкуватися з Моєю Божественністю. Тому вона з самого початку виявлялася у вас як прагнення, як потреба душі, як притулок у години випробувань.

7. Хто не знає істинної молитви, той не знає блаженства, яке вона приносить, не знає джерела здоров'я та благодіянь, що містяться в ній. Він, звичайно, відчуває потяг наблизитися до Мене, поговорити зі Мною і

викласти Мені свої прохання; але, оскільки йому бракує духовності, жертва, що полягає лише у піднесенні своїх думок, здається йому настільки мізерною, що він одразу ж шукає щось матеріальне, щоб принести це Мені, бо вважає, що так краще вшанує Мене.

8. Таким чином люди впали в ідолопоклонство, фанатизм, обряди та зовнішні культи, чим задушили свої душі та позбавили їх тієї благословенної свободи, щоб молитися безпосередньо до свого Отця. Лише коли біль дуже сильний, коли мука досягає меж людських сил, душа звільняється, забуває формальності і повалює своїх ідолів, щоб піднятися і з глибини серця вигукнути: «Мій Отче, мій Боже!»

9. Чи бачите ви, як народи в цей час матеріалізму зайняті війною один проти одного? Але Я кажу вам, що багато людей там, посеред тих воєнних подій, відкрили таємницю молитви — тієї молитви, яка випливає з серця і доходить до Мене як нагальний крик про допомогу, як скаргу, як благальне прохання.

10. Коли ж вони потім пережили на своєму шляху прохане чудо, вони зрозуміли, що немає іншого способу розмовляти з Богом, окрім як мовою душі. (261, 22-24, 27)

Удавані молитви без відданості та віри

11. О, Мої діти всіх віросповідань, не вбивайте найблагородніші почуття душі і не намагайтеся задовольняти їх зовнішніми звичаями та культами.

12. Подивіться: коли мати не має чого матеріального запропонувати своєму улюбленому маленькому дитяті, вона притискає його до свого серця, благословляє його всією своєю любов'ю, покриває поцілунками, дивиться на нього з любов'ю, окроплює його своїми сльозами; але ніколи не намагається обдурити його порожніми жестами любові.

13. Звідки у вас взялася думка, що Я, Божественний Учитель, схвалюю те, що ви задовольняєтеся культовими діями, позбавленими будь-якої духовної цінності, будь-якої істини та любові, якими ви намагаєтеся обдурити свою душу, змушуючи її вірити, що вона наситилася, тоді як насправді вона стає дедалі більш неосвіченою щодо істини? (21, 20-21)

14. Молитва — це благодать, яку Бог дав людині, щоб вона слугувала їй дороговказом для (духовного) піднесення, зброєю для захисту, книгою для навчання та бальзамом для зцілення й одужання від будь-якої хвороби.

15. Справжня молитва зникла з землі; люди більше не моляться, а коли намагаються це робити, то

роблять це губами, замість того щоб говорити до Мене душею, і використовують порожні слова, обряди та мистецтво прикидання. Як люди хочуть бачити чудеса, якщо вони використовують форми та практики, яких Ісус не навчав?

16. Необхідно, щоб справжня молитва повернулася до людей, і саме Я навчаю вас її заново. (39, 12-14)

17. Навчайте молитися, дайте зрозуміти своїм ближнім, що саме їхній дух повинен вести діалог зі своїм Творцем, щоб вони усвідомили, що їхні молитви майже завжди є криком тіла, виразом страху, доказом їхньої невіри, їхнього бунту або їхньої недовіри до Мене.

18. Донесіть до розуміння своїх ближніх, що їм не потрібно катувати чи роздирати своє тіло, щоб зворушити Мій Дух, щоб пробудити Моє співчуття чи Милосердя. Ті, хто накладає на себе тілесні страждання та покаяння, роблять це тому, що не мають ані найменшого уявлення про те, які жертви є для Мене найприємнішими, ані уявлення про Мою любов та милосердя вашого Отця.

19. Чи ви думаєте, що Мені потрібні сльози у ваших очах і біль у ваших серцях, щоб Я змилосердився над вами? Це означало б приписувати Мені жорстокість, бездушність, байдужість, егоїзм. Чи можете ви уявити собі ці вади в Бозі, якого ви любите?

20. Як мало ви старалися пізнати Мене! Причина цього в тому, що ви не навчили свій розум мислити в гармонії з Духом. (278, 17-20)

21. Сьогодні на кілька миттєвостей залиште землю позаду і прийдіть до Мене в дусі.

22. Протягом багатьох століть люди не знали, як правильно молитися, тому вони не зміцнилися і не осяяли свій життєвий шлях Моєю любов'ю, оскільки молилися своїми почуттями, а не духом.

23. Ідолопоклонство, до якого людина так схильна, було як отрута, що не давала їй насолоджуватися духовними радощами внутрішньої молитви.

24. Скільки страждань несли люди лише тому, що не вміли молитися! І це цілком природно, учні. Бо яку духовну силу може мати людська істота, щоб витримати спокуси життя, якщо вона не має нічого, щоб наблизитися до Джерела життя, яке існує в Моєму Дусі ? Воно шукає Мене в безоднях, у тінях, хоча могло б піднятися, щоб знайти Мене на вершинах, у світлі.

25. О, якби ж люди цього часу зрозуміли силу молитви — скільки надлюдських подвигів вони б здійснили! Але вони переживають епоху матеріалізму, в якій вони самі намагаються матеріалізувати Божественне, щоб мати змогу

доторкнутися до нього і побачити його. (282, 61-64)

Справжня молитва

26. Я благословляю тих, хто молиться. Чим духовніша їхня молитва, тим більший мир Я даю їм відчути.

27. Це ви можете легко пояснити собі; бо той, хто, щоб молитися, змушений ставати на коліна перед образами чи предметами, щоб відчути присутність Божественного, не зможе пережити духовне відчуття присутності Отця у своєму серці.

28. «Блаженні ті, хто вірують, не бачивши», — сказав Я колись, і тепер Я кажу це знову; бо той, хто закриває очі на речі цього світу, відкриває їх для духовного, і той, хто вірить у Мою духовну присутність, мусить відчувати її і радіти їй.

29. Коли ж земні люди перестануть відмовляти своєму духу в насолоді відчувати Мене у своєму серці за допомогою прямої молитви або — що те саме — молитви від духу до духу? Тоді, коли Моє Світло осяє життя людей, вони пізнають істину і усвідомлять свої помилки.

30. Зараз саме час молитися і медитувати; але молитвами, вільними від фанатизму та ідолопоклонства, та спокійним і глибоким роздумом над Моїм Божественним Словом.

31. Будь-яка година і будь-яке місце можуть бути придатними для молитви та медитації. Я ніколи не говорив вам у своїх настановах, що існують місця чи моменти, які особливо призначені для цього. Навіщо шукати в світі певні місця для молитви, якщо ваш дух більший за світ, в якому ви живете? Навіщо обмежувати Мене зображеннями та такими обмеженими місцями, якщо Я є нескінченним?

32. Найважливішою причиною духовної бідності людей та їхніх земних нещасть є їхній недосконалий спосіб молитися, тому Я кажу вам, що це усвідомлення має досягти всього людства. (279, 2-7)

33. Ви не завжди молитеся з однаковим внутрішнім зосередженням, тому й не завжди відчуваєте однаковий спокій чи натхнення.

34. Є випадки, коли ви натхненні і підносите думки; а є інші, коли ви залишаєтеся повністю байдужими. Як ви тоді хочете завжди однаково сприймати Мої послання? Ви повинні навчити свій розум і навіть своє тіло співпрацювати з духом у хвилини молитви.

35. Дух завжди готовий з'єднатися зі Мною; але йому потрібна хороша кондиція тіла, щоб у ці моменти піднятися і звільнитися від усього, що оточує його в земному житті.

36. Намагайтеся досягти істинної молитви; бо той, хто вміє молитися, носить у собі ключ до

миру, здоров’я, надії, духовної сили та вічного життя.

37. Невидимий щит мого Закону захистить його від переслідувань і небезпек. У своїх устах він матиме невидимий меч, щоб повалити всіх супротивників, які стануть на його шляху. Маяк освітлюватиме його шлях посеред бур. Чудо буде постійно доступним для нього, коли б він не потребував його, чи то для себе, чи то для блага своїх ближніх.

38. Моліться, практикуйте цей високий дар Духа, бо саме ця сила рухатиме життя людей майбутнього — тих людей, які вже у плоті досягнуть з'єднання свого Духа з Моїм Духом.

39. Глави сімей отримають через молитву натхнення, щоб вести своїх дітей.

40. Хворі отримають здоров’я завдяки молитві. Правителі вирішать свої великі проблеми, шукаючи світло в молитві, а вчені також отримають одкровення завдяки дару молитви. (40, 40-47)

41. Учні: У «Другий час» Мої апостоли запитували Мене, як їм молитися, і Я навчив їх досконалій молитві, яку ви називаєте «Отче наш».

42. Тепер Я кажу вам: надихайтеся цією молитвою, її змістом, її смиренністю та вірою, щоб ваш дух вступав у діалог з Моїм. Бо тоді вже не фізичні губи будуть вимовляти ті благословенні слова, а дух, який говорить до Мене своєю власною мовою. (136, 64)

43. Слідкуйте за тим, щоб не лише ваші губи називали Мене «Отцем», бо багато хто з вас робить це механічно. Я хочу, щоб, коли ви говорите: «Отче наш, що є на небесах, нехай святиться Ім'я Твоє», ця молитва йшла з глибини серця, і ви замислювалися над кожним реченням, щоб після цього ви були натхненні і перебували в досконалій єдності зі Мною.

44. Я навчив вас потужної, досконалої молитви, яка справді наближає дитину до Отця. Коли ви вимовляєте слово «Отче» з палкістю та повагою, з піднесенням та любов’ю, з вірою та надією, відстані зникають, простір зникає, бо в цю мить спілкування від душі до душі ні Бог не є далеким від вас, ні ви не є далекими від Нього. Моліться так, і ви отримаєте у своїх серцях повними руками благо моєї любові. (166, 52-53)

Чотири аспекти досконалої молитви

45. Боріться, боріться за те, щоб досягти духовної досконалості. Я показав вам шлях до цієї мети. Я довірив вам молитву як «зброю», що перевершує будь-яку матеріальну зброю, щоб захистити вас на життєвому шляху від підступності. Але найкращу зброю ви матимете, якщо виконуватимете Мій Закон.

46. З чого складається молитва? Молитва — це прохання, заступництво, поклоніння та духовне споглядання. Усі її частини необхідні, і одна випливає з іншої. Бо істинно кажу вам: прохання полягає в тому, що людина просить Мене, щоб Я виконав її бажання, задовольнив її прагнення — те, що вона вважає найважливішим і найкориснішим у своєму житті. І воістину, кажу вам, діти Мої, Отець чує прохання і дає кожному те, чого він найбільше потребує, коли це для його блага. Але стережіться просити про те, що суперечить спасінню вашої душі. Бо ті, хто просить лише матеріальних благ, тілесних насолод і минущої влади, просять про те, щоб закувати свою душу в кайдани.

47. Тілесні насолоди приносять лише страждання — не тільки в цьому світі, але й після переходу в Духовний світ; бо навіть туди може дістатися вплив тих тілесних бажань; і оскільки душа не може звільнитися від них, вона й надалі мучиться від тих прагнень і хоче знову й знову повертатися на Землю, щоб реінкарнуватися й продовжувати жити матеріально. Тому, діти Мої, просіть лише про те, що вам справді потрібно для блага вашої душі.

48. Другий вид молитви, заступництво, походить від любові до ближнього, тієї любові, якої Я навчав вас як Учитель, коли прийшов у цей світ. Моліться за своїх близьких і далеких братів і сестер, за тих, хто в різних країнах страждає від наслідків війни, хто терпить тиранію минущих правителів цього світу.

49. Готуйтеся, о мої діти, моліться за своїх ближніх, але й у цьому заступництві ви повинні вміти просити, бо важливим є душа. Якщо брат, ваші батьки чи ваші діти хворі, моліться за них, але не наполягайте на тому, щоб вони залишилися в цьому житті, якщо це не те, чого потребує душа. Краще моліться, щоб ця душа стала вільною, щоб вона очистилася у своїх стражданнях, щоб біль сприяв духовному розвитку. Тому Учитель вже в «Другій Епосі» навчив вас говорити: «Отче, нехай буде воля Твоя». Бо Отець знає краще за будь-яке зі своїх дітей, чого потребує душа.

50. Третій вид молитви, поклоніння Божественному Духу, означає поклоніння всьому, що є досконалим; бо через цей вид молитви ви можете з'єднатися з досконалістю, з любов'ю, яка охоплює весь Всесвіт. У поклонінні ви можете знайти той стан досконалості, якого ви всі повинні досягти, і поклоніння веде вас далі до духовного споглядання, яке разом із поклонінням приводить вас до єднання з Божественним Духом, джерелом Вічного Життя — джерелом, яке день у день дає вам силу, щоб дістатися до Царства Отця.

51. Ось як ви повинні молитися: починаючи з прохання і закінчуючи духовним споглядання. Це дасть вам силу.
52. Коли ви будете добре підготовлені, ви повинні боротися не тільки за себе, а й за те, щоб допомогти своїм ближнім йти цим шляхом. Адже ви не можете досягти спасіння своєї душі лише для себе, а повинні боротися за спасіння всього людства. (358, 10-17)

Спонтанна молитва серцем без слів

53. Люди, ось голос Святого Духа, духовне проявлення Бога через ваші розумові здібності, яке відкриває вам не новий закон чи нове вчення, а новий, більш прогресивний, духовний і досконаліший спосіб зв'язуватися з Отцем, приймати Його і шанувати Його. (293, 66)
54. Скільки є тих, хто чує Моє Слово, хто став великим тлумачем його, і все ж вони не є найкращими учнями-практиками Моїх вчень, вони не виконують Божу заповідь, яка каже вам: «Любіть один одного».
55. Подивіться, натомість, як легко змінюється той, хто застосовує на практиці хоча б атом мого вчення. Хочете приклад цього?
56. Був один чоловік, який усе своє життя словами-молитвами говорив Мені, що любить Мене — молитвами, сформульованими іншими, яких він навіть не розумів, бо вони складалися зі слів, значення яких він не знав. Але незабаром він зрозумів, як слід молитися по-справжньому, і, відкинувши свої старі звички, зосередився на найпотаємнішому куточку своєї душі, підніс свої думки до Бога і вперше відчув Його присутність.
57. Він не знав, що сказати своєму Господу, його груди почали ридати, а очі — проливати сльози. У його розумі сформувалося лише одне речення, яке звучало так: «Мій Отче, що я можу Тобі сказати, якщо я не вмію з Тобою розмовляти?»
58. Але ті сльози, ті ридання, та внутрішня радість і навіть його розгубленість говорили до Отця такою прекрасною мовою, якої ви ніколи не зможете знайти ні у ваших людських мовах, ні у ваших книгах.
59. Те белькотіння людини, яка починає духовно молитися до свого Господа, нагадує перші слова немовлят, які є радістю і захопленням для їхніх батьків, бо вони чують перші висловлювання істоти, яка починає підніматися до життя. (281, 22-24)
60. Високорозвинена душа знає, що людське слово збіднює та применшує вираз духовної думки. Тому вона змушує матеріальні губи замовкнути, щоб піднестися та висловити мовою, яку знає лише Бог, таємницю, яку вона

приховує у найпотаємнішому куточку своєї істоти. (11, 69)

61. Яку радість ви даруєте Моєму Духу, коли Я бачу, що ви підносите свої думки у пошуках свого Отця. Я даю вам відчути Свою присутність і наповнюю вас миром.

62. Шукайте Мене, розмовляйте зі Мною, не переймайтеся тим, що ваші думки занадто незграбні, щоб висловити ваше прохання; Я зрозумію їх. Розмовляйте зі Мною з тією довірою, з якою розмовляють зі своїм Батьком. Довіряйте Мені свої скарги, як ви б це робили зі своїм найкращим другом. Запитайте Мене про те, чого не знаєте, про все, що вам невідоме, і Я буду говорити до вас словами Учителя. Але моліться, щоб у той благословенний момент, коли ваш дух підноситься до Мене, ви отримали світло, силу, благословення і мир, які дарує вам ваш Отець. (36, 15)

63. Розповідайте Мені в тиші про свої страждання, довіряйте Мені свої прагнення. Хоча Я знаю все, Я хочу, щоб ви поступово вчилися формулювати свою власну молитву, доки не будете готові до повного діалогу вашого духу з Отцем. (110, 31)

64. Молитва може бути довгою чи короткою, залежно від потреби. Якщо ви того бажаєте, ви можете проводити цілі години в цій духовній насолоді, якщо ваше тіло не втомлюється або якщо жоден інший обов’язок не вимагає вашої уваги. А вона може бути настільки короткою, що обмежується однією секундою, коли ви піддаєтеся якомусь випробуванню, яке раптово вас застало.

65. До Мене доходять не слова, якими ваш розум намагається сформулювати молитву, а любов, віра чи потреба, з якими ви постаєте переді Мною. Тому Я кажу вам, що будуть випадки, коли ваша молитва триватиме лише секунду, бо не буде часу формулювати думки, речення чи ідеї, як ви звикли.

66. Ви можете кликати Мене скрізь, бо для Мене місце не має значення, оскільки те, що Я шукаю, — це ваш дух. (40, 36-38)

67. Коли в «Другий час» одна жінка запитала Ісуса, чи Єрусалим є тим місцем, де вона повинна поклонятися Богу, Учитель відповів їй: «Настане час, коли ані Єрусалим, ані будь-яке інше місце не буде правильним місцем для поклоніння Богу, бо Йому будуть поклонятися в Дусі та в Істині», тобто від духу до духу.

68. Коли мої учні просили Мене навчити їх молитися, Я дав їм за зразок молитву, яку ви називаєте «Отче наш», чим дав їм зрозуміти, що справжня, досконала молитва — це та, яка, подібно до молитви Ісуса, спонтанно виходить із серця і підноситься до Отця. Вона повинна містити послух, смиренність, визнання провини,

вдячність, віру, надію та поклоніння. (162, 23-24)

Щоденна молитва

69. Улюблені учні: щодня практикуйте духовну молитву і вкладайте в неї всю свою добру волю, щоб вдосконалитися.

70. Зважте: окрім того, що ви вступаєте в тісний зв'язок зі своїм Учителем і в ті миті відчуваєте безмежний спокій, це для вас найкраща нагода отримати мої божественні натхнення. У них ви знайдете пояснення всього того, чого не зрозуміли або неправильно сприйняли. Ви знайдете шлях, як запобігти будь-якій небезпеці, вирішити проблему, усунути неясність. У ту годину благословенного духовного спілкування всі ваші почуття проясняться, і ви відчуєте себе більш готовими та схильними робити добро. (308, 1)

71. Не нехтуйте молитвою, навіть якщо вона така коротка, що триває не довше п'яти хвилин; але піддайте себе в ній ретельному випробуванню світлом вашої совісті, щоб ви стежили за своїми вчинками і знали, у чому вам треба вдосконалюватися.

72. Якщо під час піднесення в молитві ви втратите відчуття часу, це буде знаком духовного піднесення, оскільки ви змогли, хоч і лише на кілька миттєвостей, вийти за межі часу — того часу, якого раби матеріалізму прагнуть лише для своїх розваг або для примноження своїх грошей.

73. Хто щодня перевіряє себе, той вдосконалює свій спосіб мислення, життя, мовлення та відчуття. (12, 30-32)

74. Я навчав вас, що через молитву можна здобути мудрість; але тому Я не хочу, щоб ви подовжували свої молитви. Я вимагав від вас п'ятихвилинної молитви, і цим Я хочу сказати, що ви повинні молитися коротко, щоб у ці миті ви справді віддавалися своєму Отцю; але решту часу ви повинні присвячувати своїм духовним і матеріальним обов'язкам перед своїми ближніми. (78, 52)

75. Тепер Я навчаю вас певному способу підготовки, щоб усі ваші щоденні справи були натхненні благородними почуттями і щоб випробування та труднощі не зупиняли вас і не змушували відступати: Коли ви відкриваєте очі на світло нового дня, моліться, наближайтеся до Мене своїми думками, а потім складайте свій план дня, натхненні Моїм світлом, і піднімайтеся до життєвої боротьби. При цьому наміряйтеся бути сильними і ні на мить не порушувати послуху та віри.

76. Істинно кажу вам: вже незабаром ваша стійкість і результат ваших справ здивують вас. (262, 7-8)

День відпочинку як день саморефлексії

77. Ще в «Перші часи» Я навчав вас присвячувати Мені сьомий день. Оскільки людина шість днів присвячувала виконанню своїх мирських обов'язків, було справедливо, щоб вона принаймні один день присвятила служінню своєму Господу. Я не вимагав від нього, щоб він присвятив Мені перший день, а останній, щоб він у ньому відпочив від своїх турбот і присвятив себе духовному споглядання, щоб він дав своїй душі можливість наблизитися до свого Отця і через молитву розмовляти з Ним.

78. День відпочинку був встановлений для того, щоб людина, забувши про важку земну боротьбу за життя — нехай навіть на короткий час — дала своїй совісті можливість говорити до неї, нагадувати їй про Закон, і щоб вона досліджувала себе, каялася у своїх провинах і в своєму серці приймала благородні наміри навернення.

79. Субота була днем, який раніше присвячувався відпочинку, молитві та вивченню Закону. Але, дотримуючись традиції, народ забув про братські почуття до ближніх і про духовні обов'язки, які мав перед ними.

80. Минали часи, людство розвивалося духовно, і прийшов Христос, щоб навчити вас, що навіть у дні відпочинку ви повинні проявляти активну любов до ближнього і робити всі добрі справи.

81. Ісус хотів цим сказати вам, що хоча один день присвячений роздумам і фізичному відпочинку, ви повинні зрозуміти, що для виконання місії Духа не можна було визначити ані день, ані годину.

82. Хоча Учитель говорив до вас з найбільшою ясністю, люди відхилилися від цього, і кожен вибрав той день, який був для нього найзручнішим. Тому, поки одні продовжували дотримуватися суботи як дня, присвяченого відпочинку, інші вибрали неділю для відправлення своїх богослужінь.

83. Сьогодні Я знову звертаюся до вас, і Мої настанови приносять вам нові знання. Ви пройшли через багато випробувань і розвинулися . Сьогодні не має значення, який день ви присвячуєте відпочинку від земних турбот, але важливо, щоб ви знали: ви повинні щодня йти шляхом, який Я вам накреслив. Зрозумійте, що немає встановленого часу для вашої молитви, бо будь-яка пора дня підходить для молитви та застосування мого вчення на благо ваших ближніх. (166, 31-35)

Просіть, і вам буде дано

84. Усі ви носите рану в серці. Хто, як Я, міг би проникнути у ваше нутро? Я знаю ваше страждання, ваш смуток і пригніченість перед

обличчям такої великої несправедливості та невдячності, що панують у вашому світі. Я знаю про виснаження тих, хто довго жив на землі та трудився, і чиє існування є для них важким тягарем. Я знаю про порожнечу тих, кого в цьому житті залишили на самоті. Всім вам Я кажу: «Просіть, і вам буде дано»; бо Я прийшов, щоб дати вам те, чого ви потребуєте від Мене, чи то товариство, чи то душевний спокій, чи то зцілення, чи то завдання, чи то світло. (262, 72)

85. Не бійтеся злиднів, вони лише тимчасові, і в них ви повинні молитися та брати за приклад терпіння Іова. Достаток повернеться, і тоді вам не вистачить слів, щоб подякувати Мені.

86. Якщо колись вас пригнічує хвороба, о благословенні хворі, не впадайте у відчай; ваш дух не хворий. Підніміться до Мене в молитві, і ваша віра та духовність повернуть вам здоров'я тіла. Моліться у тій формі, якої Я вас навчив: духовно. (81, 43-44)

87. Моліться в хвилини випробувань короткою, але щирою і відвертою молитвою, і ви відчуєте втіху; і коли ви досягнете гармонії зі своїм Господом, Я зможу сказати вам, що Моя воля є вашою, а ваша воля — Моєю. (35, 7)

88. Моліться, але ваша молитва має визначатися вашими щоденними намірами та справами, це буде вашою найкращою молитвою. Але якщо ви хочете звернути до Мене думку, щоб висловити нею прохання, то скажіть Мені лише: «Отче, нехай буде воля Твоя в мені». Цим ви попросите навіть більше, ніж ви могли б зрозуміти і сподіватися, і це просте речення, ця думка, ще більше спростить те «Отче наш», про яке ви просили Мене в інший час.

89. Таким чином, ви маєте молитву, яка просить про все і яка найкраще за вас промовить. Але не ваші уста повинні це говорити, а ваше серце повинно це відчувати; бо говорити — це не відчувати, і якщо ви це відчуваєте, вам не потрібно Мені цього говорити. Я вмію чути голос Духа і розумію його мову. Чи є для вас більша радість, ніж знати це? Або чи ви, бува, думаєте, що Я залежу від того, щоб ви казали Мені, що Я маю робити? (247, 52-54)

90. Я навчав вас молитися за інших і просити; але Я також слухаю вас, коли ви просите за себе. Я приймаю цю молитву. Та кажу вам, що час, коли Я, оскільки ви були ще незрілі, давав вам згідно з вашими проханнями, минув. Тепер Моя воля полягає в тому, щоб ви поводилися як учні і під час молитви приносили Мені свій дух і своє серце, дозволяючи Мені читати в них і виконувати Мою волю. (296, 69)

91. Коли ви звертаєтеся до Мене з питаннями чи проханнями, не

намагайтеся за будь-яку ціну чітко викласти Мені свою проблему і не намагайтеся підібрати у своєму розумі найкраще сформульовані фрази. Мені достатньо, щоб у цю мить ваш дух відірвався від світу, а серце й розум були чистими, щоб вони могли прийняти Моє натхнення. Яка вам користь від того, що ви говорите Мені чудові слова, якщо ви не здатні відчути Мою присутність у своєму серці? Я знаю все, і вам не потрібно Мені нічого пояснювати, щоб Я міг вас зрозуміти. (286, 9-10)

92. Якщо ви зможете осягнути Моє вчення, воно принесе вам багато задоволення, надасть багато можливостей для вашого розвитку. Навчіться молитися, перш ніж приймати будь-яке рішення, бо молитва — це досконалий спосіб просити вашого Отця, коли ви прагнете від Нього світла та сили, щоб вистояти в життєвій боротьбі.

93. Під час молитви ваш розум незабаром отримає просвітлення, яке дозволить вам чітко відрізнити добро від зла, те, що доцільно, від того, чого не слід робити, і це буде найочевиднішим доказом того, що ви змогли внутрішньо підготуватися до того, щоб почути голос Духа.

94. Зносьте свої труднощі з терпінням, і якщо ви не в змозі осягнути сенс своїх випробувань, моліться, і Я відкрию вам їхній сенс, щоб ви внутрішньо прийняли їх. (333, 61, 62, 75)

95. Кожного разу, коли ваші уста чи ваші думки кажуть Мені: «Господи, змилуйся наді мною, зглянься на мій біль — Господи, не відмовляй мені у Своєму прощенні», — ви тим самим доводите свою необізнаність, свою розгубленість і те, як мало ви Мене знаєте.

96. Казати Мені, що Я маю співчувати вашому болю? Просити Мене, щоб Я змилосердився над Своїми дітьми? Благати Мене, щоб Я пробачив ваші гріхи — Мене, Який є Любов, Благодать, Милосердя, Прощення та Співчуття?

97. Добре, якщо ви намагаєтеся зворушити тих, хто на землі має тверде серце, і якщо ви сльозами та благальними проханнями намагаєтеся пробудити співчуття в тих, хто не має ані краплі співчуття до своїх ближніх; але не використовуйте ці слова чи думки, щоб зворушити Того, хто створив вас з любові та щоб вічно любити вас. (336, 41-43)

98. Будьте задоволені великими благодіяннями, які Отець дарував вам з огляду на все, що стосується людського життя на землі. Не просіть того, що може привести до загибелі вашої душі та вашого тіла. Я маю вам дати більше, ніж ви могли б просити в Мене. Але саме Я знаю, чого вам насправді бракує на життєвому шляху. Я сказав вам: якщо ви зрозумієте, як виконувати Мій Закон, ви

побачите Мене у всій Моїй славі. (337, 21)

Благословення заступництва

99. Не звикайте молитися лише словами, моліться духом. Також кажу вам: благословляйте молитвою, надсилайте думки світла своїм ближнім, не просіть нічого для себе; пам'ятайте: хто займається Моїм, той завжди матиме Мене як Свого Охоронця.
100. Насіння, яке ви сієте з любов'ю, ви отримаєте сторицею. (21, 3-4)
101. Моліться не тільки тоді, коли ви переживаєте болісне випробування, моліться також, коли ви перебуваєте в мирі, бо тоді ваші серця і ваші думки зможуть займатися іншими. Не моліться також лише за тих, хто зробив вам добро, або за тих, хто не заподіяв вам шкоди; бо хоча це і є заслугою, але це не настільки велике, як коли ви заступаєтеся за тих, хто якимось чином заподіяв вам шкоду. (35, 8)
102. Чого Я вас зараз навчаю? Благословляти все і всіх серцем і духом; бо хто так благословляє, той подібний до свого Отця, коли Він дарує своє тепло всім. Тому Я кажу вам: навчіться благословляти духом, думками, серцем, і ваш мир, ваша сила та тепло вашого серця дійдуть до того, кому ви їх надсилаєте, хай як далеко ви його вважаєте.
103. Що сталося б, якби всі люди благословляли одне одного, навіть не знаючи одне одного і ніколи не бачившись? На землі панував би досконалий мир, війна була б немислимою!
104. Щоб це диво стало реальністю, ви повинні підносити свої душі через наполегливість у чесноті. Чи вважаєте ви це неможливим? (142, 31)
105. Просіть, і вам буде дано. Усе, чого ви прагнете для блага своїх ближніх, — просіть Мене про це. Просіть, поєднайте своє прохання з проханням стражденного, і Я дам вам те, про що ви просите. (137, 54)

Необхідність молитви

106. «Пильнуйте і моліться», — кажу Я вам знову і знову; але Я не хочу, щоб ви звикли до цієї доброї поради, а щоб ви замислювалися над нею і діяли відповідно до неї.
107. Я закликаю вас молитися, бо той, хто не молиться, віддається зайвим, матеріальним, а іноді й безглуздим думкам, чим, не усвідомлюючи цього, сприяє і підживлює братовбивчі війни. Але коли ви молитеся, ваше мислення, немов меч світла, розриває завіси темряви та пастки спокуси, які сьогодні тримають у полоні багатьох істот; воно наповнює ваше оточення духовною силою і протидіє силам зла. (9, 25-26)
108. Люди завжди були надто зайняті земними славами, щоб замислитися над значенням молитви та духовного споглядання того, що лежить за

межами цього життя, завдяки чому вони могли б відкрити суть своєї істоти. Хто молиться, той розмовляє з Отцем, і коли він просить, він одразу отримує відповідь. Незнання людей про духовне є наслідком браку молитви. (106, 33)

109. Ви наближаєтеся до часу, коли ви будете вміти справедливо давати своїй душі те, що їй належить, а світу — те, що належить йому. Це буде час істинної молитви, поклоніння Богу, вільного від фанатизму, коли ви будете молитися перед кожним починанням, коли ви будете вміти берегти те, що вам довірено.

110. Як людина могла б припуститися помилки, якби, замість того щоб чинити за своєю волею, спочатку запитала свого Отця в молитві? Той, хто молиться, живе у єдності з Богом, знає цінність благодіянь, які отримує від свого Отця, і водночас розуміє сенс або мету випробувань, які переживає. (174, 2 3)

Цілющі наслідки молитовного життя

111. У всі часи Я казав вам: моліться. Сьогодні Я кажу вам, що через молитву ви можете здобути мудрість. Якби всі люди молилися, вони ніколи не збилися б зі шляху світла, який Я накреслив. Через молитву хворі одужали б, не було б більше невіруючих, і мир повернувся б до душ.

112. Як людина може бути щасливою, якщо вона відкинула Мою благодать? Чи вона вважає, що любов, милосердя та лагідність не є рисами людського життя? (69, 7-8)

113. Знайте, що слово, яке не містить у собі любові, не має ані життя, ані сили. Ви питаєте Мене, як ви можете почати любити і що вам треба зробити, щоб у ваших серцях пробудилося це почуття, і Я кажу вам на це: з чого вам треба почати, це вміти правильно молитися. Це наблизить вас до Учителя, і цим Учителем є Я.

114. У молитві ви знайдете розраду, натхнення та силу, вона подарує вам чудове задоволення — можливість розмовляти з Богом у довірі, без свідків і посередників. Бог і ваш дух поєднуються в цю солодку мить довіри, духовного діалогу та благословень. (166, 43-44)

115. Всякий раз, коли вам потрібен довірений, добрий друг, звертайтеся до Мене і покладайте на Мене страждання, які можуть бути у ваших серцях, і Я пораджу вам найкращий шлях — рішення, якого ви шукаєте.

116. Якщо ваша душа пригнічена тягарями, то це тому, що ви згрішили. Я прийму вас і буду милостивим у своєму суді, зміцню ваше рішення виправитися і поверну вам втрачені сили.

117. Тільки дотримання Моїх настанов збереже вас у благодаті та збереже ваше душевне й тілесне здоров'я. Досвід, який ви здобуваєте, буде світлом, яке ви поступово накопичуєте у своїй душі. (262, 20-21)

118. Душа, яка вміє жити пильно, ніколи не відхиляється від шляху, який для неї накреслив її Господь, і вона здатна застосовувати свою спадщину та свої дари, доки не досягне свого вищого розвитку.

119. Ця істота повинна просуватися вперед у випробуваннях, бо вона живе пильно і ніколи не дозволяє матерії панувати над собою. Хто пильнує і молиться, той завжди виходитиме переможцем із життєвих криз і пройде життєвий шлях твердим кроком.

120. Як же відрізняється поведінка того, хто забуває молитися і пильнувати! Він добровільно відмовляється захищатися найкращою зброєю, яку Я поклав у людей, а саме вірою, любов'ю та світлом знання. Саме він не чує внутрішнього голосу, що промовляє до нього через інтуїцію, совість і сни. Але його серце і розум не розуміють цієї мови і не вірять посланню його власного духу. (278, 2-3)

121. Молитва — це засіб, відкритий вашому духу, щоб звернутися до Мене зі своїми питаннями, турботами та прагненням світла. Завдяки цьому діалогу ви можете розвіяти свої сумніви та розірвати завісу, що приховує якусь таємницю.

122. Молитва — це початок діалогу від духу до духу, який розквітне в прийдешні часи і принесе плоди серед цього людства.

123. Сьогодні Я відкрив усе це цьому народу, що слухає Мене, щоб він став провісником часу духовного відродження. (276, 18-19)

Сила молитви

124. Коли хтось із вас молиться, він не усвідомлює, чого досягає своїми думками у духовному світі. Тому ви повинні знати, що коли ви молитеся за своїх ближніх — за ті народи, які знищують один одного у війні — ваш дух у ці миті, зі свого боку, веде розумову битву проти зла, і що ваш меч, яким є мир, розум, справедливість і прагнення добра для них, стикається зі зброєю ненависті, помсти та гордості.

125. Настав час, коли люди усвідомлюють силу молитви. Щоб молитва справді мала силу і світло, необхідно, щоб ви підносили її до Мене з любов'ю. (139, 7-8)

126. Розум і дух, об'єднані в молитві, створюють у людині силу, яка перевершує будь-яку людську силу.

127. У молитві слабкий зміцнюється, боягуз наповнюється мужністю, неосвічений

просвітлюється, сором'язливий стає невимушеним.

128. Коли дух здатний гармонійно співпрацювати з розумом, щоб досягти істинної молитви, він стає невидимим воїном, який тимчасово відсторонюється від того, що стосується його сутності, переноситься в інші місця, звільняється від впливу тіла і присвячує себе боротьбі за те, щоб творити добро, відвертати зло і небезпеки, приносити нужденним іскру світла, краплю бальзаму або подих миру.

129. Зрозумійте на основі всього, що Я вам кажу, скільки ви здатні зробити духом і розумом посеред хаосу, що охопив це людство. Ви перебуваєте у світі суперечливих думок та ідей, де вирують пристрасті та зіштовхуються почуття ненависті, де мислення затьмарене матеріалізмом, а душі охоплені темрявою.

130. Тільки той, хто завдяки молитві навчився підноситися думками та духом у сфери Світла, у сфери Миру, зможе увійти у світ боротьби, в якому відбиваються всі людські пристрасті, не зазнавши поразки, а навпаки, залишивши після себе щось корисне для тих, хто потребує Світла Духа. (288, 18-22)

131. Навчіться молитися, бо за допомогою молитви ви можете зробити багато добра, так само як і захиститися від підступності. Молитва є щитом і зброєю; якщо у вас є вороги, захищайтеся молитвою. Але знайте, що ця зброя не повинна нікого ранити чи шкодити, бо її єдиним завданням має бути принесення світла у темряву. (280, 56)

132. Сили природи розбушувалися проти людини. Не бійтеся, бо ви знаєте, що Я дав вам повноваження, щоб перемогти зло і захистити своїх ближніх. Ви можете наказати тим елементам руйнування зупинитися, і вони підкоряться. Якщо ви будете молитися і пильнувати, ви зможете творити чудеса і вражати світ.

133. Моліться щиро, вступайте в спілкування з Моїм Духом, не шукайте для цього якогось особливого місця. Моліться під деревом, у дорозі, на вершині гори або в куточку вашого спального місця, і Я зійду, щоб поговорити з вами, просвітити вас і дати вам силу. (250, 24-25)

134. Істинно кажу вам: якби ви вже були єдині в дусі, у думках і волі, то однієї вашої молитви було б достатньо, щоб зупинити народи, які готуються до години, коли вони хочуть накинутися один на одного. Ви усунули б ворожнечу, стали б перешкодою для всіх тих злих планів ваших ближніх, були б як невидимий меч, що перемагає могутніх, і як міцний щит, що захищає слабких.

135. Перед цими очевидними доказами вищої сили людство на мить зупинилося б, щоб задуматися, і це замислення

вберегло б його від багатьох важких ударів і випробувань, які інакше воно отримає від природи та її стихій. (288, 27)

136. Якби ви мали велику віру і більше знання про силу молитви — скільки ж добрих справ ви б зробили завдяки своїй розумовій здатності! Але ви не надали їй усієї тієї сили, якою вона володіє, і тому часто не усвідомлюєте, що відвертаєте в одну мить щирою і справжньою молитвою.

137. Хіба ви не помічаєте, що щось Вище заважає у вашому світі спалахнути найнелюдянішій з усіх ваших воєн? Хіба ви не розумієте, що на це диво впливають мільйони молитов чоловіків, жінок і дітей, які своїм духом борються з темними силами і протидіють воєнним мріям? Продовжуйте молитися, продовжуйте пильнувати, але вкладайте в цю діяльність усю свою віру, на яку ви здатні.

138. Моліться, люди, і розстеліть над війною, болем і стражданнями плащ миру своїх думок, з яких ви створите щит, під захистом якого ваші ближні знайдуть просвітлення і притулок. (323, 24-26)

Любов до Бога і до ближнього як поклоніння Богу

139. Знайте, о мої нові учні, що ваше поклоніння і ваша шана Господу мають бути постійними, не чекаючи певних моментів чи днів, щоб їх виявляти, так само як любов вашого Отця до вас є незмінною. Але якщо ви хочете знати, як щодня згадувати про Мої діла любові, не впадаючи у фанатизм, Я скажу вам: ваше життя має бути постійним вшануванням Того, Хто все створив, у тому, що ви любите одне одного.

140. Поступайте так, і Я дам вам те, про що ви смиренно просите Мене: щоб ваші провини були вам прощені. Я втішаю вас і дарую вам полегшення; але кажу вам: Якщо ви виявляєте свої помилки і ваша совість засуджує вас, то моліться, виправляйте свої помилки, озброюйтеся силою, щоб не вчинити знову того самого гріха і не мусити знову просити Мене про прощення. Моє Слово навчає вас, щоб ви підносилися вгору і відкривали доступ до Світла та Духовності. (49, 32-33)

141. «Я спраглий», — сказав Я до того натовпу, який не розумів Моїх слів і насолоджувався Моєю смертельною агонією. Що ж Я міг би сказати сьогодні, коли бачу, що не лише натовп, а й весь світ ранить Мій Дух, не усвідомлюючи Мого болю?

142. Моя спрага безмежна, незбагненно велика, і лише ваша любов зможе її втамувати. Чому ви пропонуєте Мені замість любові зовнішній культ? Хіба ви не знаєте, що, коли Я прошу вас про воду, ви подаєте Мені жовч і оцет? (94, 74-75)

143. Істинно кажу вам: саме ті, хто багато страждав і часто ображав Мене, будуть любити Мене найпалкіше, з їхніх сердець постійно випливатиме жертва на честь Моєї Божественності. Це не будуть матеріальні дари, ні псалми, ні земні вівтарі. Вони знають, що найприємнішою жертвою і поклонінням для Мене є діла любові, які вони чинять щодо своїх братів. (82, 5)

144. День за днем до Мене доходить ваша духовна молитва, мови якої не знає ваша земна природа, бо це не слова, вимовлені вашими устами, і не уявлення, сформовані вашим розумом. Молитва Духа настільки глибока, що вона виходить за межі людських здібностей і почуттів.

145. У цій молитві дух досягає сфер світла і миру, де мешкають високі духи, і там він насичується тією сутністю, а потім повертається до свого тлінного тіла, щоб передати йому силу. (256, 63-64)

146. Народ: Настав час, коли ви повинні навчитися молитися. Сьогодні Я не кажу вам, щоб ви падали на землю, Я не вчу вас молитися губами або звертатися до Мене вибраними словами в красивих молитвах. Сьогодні Я кажу вам: зверніться до Мене думкою, піднесіть свою душу, і Я завжди зійду, щоб ви відчули Мою присутність. Якщо ви не вмієте розмовляти зі своїм Богом, Мені вистачить вашого каяття, ваших думок, вашого болю, Мені вистачить вашої любові.

147. Це та мова, яку Я чую, яку Я розумію, мова без слів, мова правдивості та щирості. Це та молитва, якої Я навчив вас у цьому Третьому Часі.

148. Завжди, коли ви робили добру справу, ви відчували Мій мир, заспокоєння та надію, бо тоді Отець дуже близько до вас. (358, 53-55)

149. Я зневажаю все, що є людською марнославністю та людською пишністю, бо до Мого Духа доходить лише те, що є духовним, що є благородним і великодушним, те, що є чистим і вічним. Пам'ятайте, що Я сказав жінці із Самарії: «Бог є Дух, і ті, хто поклоняються Йому, повинні поклонятися Йому в Дусі та в Істині». Шукайте Мене в Нескінченному, в Чистому, і там ви знайдете Мене.

150. Чому ви пропонуєте Мені те, що Я створив для вас? Чому ви даруєте Мені квіти, якщо вони не є вашим творінням? Якщо ж ви приносите Мені дари любові, милосердя, прощення, справедливості, допомоги ближньому, то цей дарунок, безсумнівно, буде духовним і підніметься до Отця, як ласка, як поцілунок, який діти посилають своєму Господу з землі. (36, 26, 29)

151. Я також не хочу, щоб ви обмежували своє поклоніння Богу

матеріальними приміщеннями для зібрань, бо тоді ви б ув'язнили свій дух і не дали б йому розправити крила, щоб здобути вічність.

152. Вівтар, який Я залишаю вам, щоб ви відправляли на ньому богослужіння, якого Я очікую, — це саме життя без будь-яких обмежень, поза всіма релігіями, церквами та сектами, бо воно ґрунтується на духовному, вічному, божественному. (194, 27-28)

Діалог між Богом і людиною

153. Сьогодні Я приходжу до вас із вченням, яке — якщо його раз зрозуміти — є найлегшим для виконання, навіть якщо для світу здається, що його неможливо втілити. Я навчаю вас служіння Богу через любов до Нього у вашому житті, ваших ділах та духовній молитві, яка не вимовляється в певному місці, не потребує культових дій чи образів, щоб надихнути вас. (72, 21)

154. Поки люди хотіли вбачати в Мені далекого, недоступного Бога, Я вирішив довести їм, що Я ближчий до них, ніж вії їхніх очей.

155. Вони моляться механічно, і коли не бачать, що все, про що вони настійно просили, одразу ж здійснюється, вони зневірено вигукують: «Бог нас не почув».

156. Якби вони вміли молитися, якби поєднали серце й розум зі своєю душею, то могли б у своєму дусі почути божественний голос Господа і відчути, що Його присутність дуже близько до них. Але як вони можуть відчути Мою присутність, якщо просять Мене за допомогою зовнішніх обрядів? Як вони можуть досягти того, щоб їхня душа стала чутливою, якщо вони навіть поклоняються своєму Господу в образах, створених їхніми руками?

157. Я хочу, щоб ви зрозуміли, що Я дуже близько до вас, що ви можете легко з'єднатися зі Мною, відчути Мене і прийняти Мої натхнення. (162, 17-20)

158. Вчіться бути в тиші, яка допомагає духу знайти свого Бога. Ця тиша — як джерело знання, і всі, хто в неї входить, наповнюються ясністю Моєї мудрості. Тиша — це місце, оточене незруйновними стінами, до якого має доступ лише дух. Людина постійно носить у собі знання про таємне місце, де вона може з'єднатися з Богом.

159. Неважливо, де ви перебуваєте, ви можете з'єднатися зі своїм Господом будь-де: чи то на вершині гори, чи в глибині долини, у метушні міста, у спокої дому або посеред битви. Якщо ви шукаєте Мене у глибині свого святилища, у глибокій тиші свого піднесення, то миттєво відкриються ворота вселенського й невидимого храму, щоб ви справді відчули себе в домі вашого Отця, який існує в кожному дусі.

160. Коли біль випробувань пригнічує вас, а страждання життя руйнують ваші почуття, коли ви відчуваєте палке бажання знайти трохи спокою, відійдіть у свою спальню або шукайте тишу, самотність полів; там піднесіть свою душу, керовані Духом, і зануртеся в неї. Тиша — це царство Духа, царство, невидиме для фізичних очей.

161. У мить входження в духовний екстаз досягається пробудження вищих чуттів, налагоджується інтуїція, спалахує натхнення, відкривається передчуття майбутнього, а духовне життя ясно розпізнає далеке і робить можливим те, що раніше здавалося недосяжним.

162. Якщо ви хочете увійти в тишу цього святилища, цієї скарбниці, ви повинні самі підготувати шлях, бо лише з істинною чистотою ви зможете проникнути в неї. (22, 36-40)

163. Необхідно, щоб знову піднялися мої пророки, щоб наставляти людство. Бо поки є народи, що знищують себе, засліплені амбіціями та насильством, ті, хто прийняв моє світло і неупереджено судить людство, бояться взятися за своє завдання та передавати Добру Новину.

164. Якби люди вміли молитися духом, вони б почули Мій голос, вони б отримали Моє натхнення. Але щоразу, коли вони моляться, на їхніх духовних очах лежить завіса, яка приховує від них сяйво Моєї Присутності . Я мушу приходити до людей у ті миті, коли їхні тіла відпочивають, щоб пробудити їхню душу, покликати її та поговорити з нею. Це Христос, який, як злодій, у глибоку ніч проникає у ваше серце, щоб посіяти в ньому своє насіння любові. (67, 29)

165. Навчіться молитися і одночасно медитувати, щоб у кожному з вас проявилися пізнання і розуміння. (333, 7)

166. Духовність — це свобода. Тому ті, хто зараз чують Мене і хто зрозумів зміст цього визвольного вчення, бачать, як перед ними відкривається широка долина, в якій вони будуть боротися і свідчити про те, що настав час, коли Бог, всемогутній Творець, прийшов, щоб започаткувати діалог між Ним і людиною. (239, 8)

167. Вчення Христа було духовним, але людина оточила його обрядами та формами, щоб привести його в сферу сприйняття душ з низьким рівнем піднесення.

168. Ви вступили в час Духа, час великих одкровень, коли з кожного культу зникнуть матеріалізація, обман і недосконаліть, коли кожна людина за допомогою свого духу пізнає свого Бога, який є цілком Духом. Таким чином вона відкриє для себе форму досконалого діалогу. (195, 77-78)

169. Коли люди навчиться спілкуватися з моїм Духом, їм більше не потрібно буде звертатися до книг або ставити запитання.

170. Сьогодні вони ще запитують тих, про кого вважають, що ті знають більше, або шукають писань і книг — у прагненні знайти істину. (118, 37)

171. Якби ви навчилися щодня на короткий час медитувати, і якби ваша медитація стосувалася духовного життя, ви б відкрили безліч пояснень і отримали одкровення, які не змогли б отримати жодним іншим чином.

172. Ваша душа вже має достатньо світла, щоб запитувати Мене та приймати Мою відповідь. Душа людини вже досягла великого рівня розвитку. Спостерігайте за своїми ближніми зі скромних верств населення, які, незважаючи на брак знань, дивують своїми глибокими спостереженнями, а також ясністю, з якою вони пояснюють те, що для багатьох інших є чимось незрозумілим. Чи черпають вони це з книг чи шкіл? Ні. Але вони інтуїтивно або з необхідності відкрили для себе дар медитації, який є частиною духовної молитви. У своїй відокремленості, захищені від впливів та упереджень, вони відкрили шлях до зв'язку з Вічним, Духовним, Істинним; і одні більше, інші менше, але всі, хто медитував над істинною сутністю життя, отримали духовне світло у своїх розумових здібностях. (340, 43-44)

173. Ви питаєте Мене, у чому полягає молитва, і Я відповідаю вам: дозволити вашому духу вільно підноситися до Отця; віддатися цьому акту з повною довірою та вірою; приймати в серці та розумі враження, сприйняті Духом; з істинною смиренністю приймати волю Отця. Хто молиться таким чином, той радіє Моїй присутності в кожну мить свого життя і ніколи не відчуває себе нужденним. (286, 11)

174. У найчистішій частині своєї сутності, у Дусі, Я в цей час запишу Свій Закон, дам почути Свій голос, збудую Свій храм; бо те, чого немає всередині людини, чого немає в її душі, — це так, ніби того й не існує.

175. Чи будують на Мою честь величезні матеріальні церкви, чи влаштовують Мені урочистості та церемонії, сповнені пишноти, — ця жертва не дійде до Мене, бо вона не є духовною. Кожен зовнішній культ завжди несе в собі марнославство та показність; натомість таємна жертва — та, яку світ не бачить і яку ви приносите Мені від духу до духу — досягає Мене завдяки своїй скромності, щирості, правдивості, одним словом: тому що вона походить від духу.

176. Згадайте ту Мою притчу, яка була дана вам у «Другий час» і яка

відома як притча про фарисея та митника, і ви зрозумієте, що Моє вчення було однаковим у всі часи. (280, 68)

177. Чи знаєте ви, що деяких люблять, хоча вони цього не заслуговують? Так Я люблю вас. Віддайте Мені свій хрест, віддайте Мені свої страждання, віддайте Мені свої змарновані надії, віддайте Мені важкий тягар, який ви несете: Я впораюся з усіма болями. Позбавтеся свого тягаря, щоб бути щасливими; увійдіть у святилище Моєї Любові і замовкніть перед вівтарем Всесвіту, щоб ваш дух міг розмовляти з Отцем найпрекраснішою мовою: мовою Любові. (228, 73)

Розділ 18 – Діла милосердя та центральне значення любові

Благословення добрих справ, що діє з минулим

1. Спостерігайте за всіма видами людських страждань, болю, нужди і нехай ваше серце, дивлячись на біль, що оточує вас звідусіль, стає дедалі співчутливішим.

2. Якщо у глибині своєї сутності ви відчуваєте великодушне і благородне прагнення творити добро, то дозвольте цьому пориву взяти гору і проявитися. Це душа передає своє послання, бо вона знайшла своє тіло охочим і готовим. (334, 3-4)

3. Дбайте про те, щоб діяльність любові посідала перше місце серед ваших прагнень, і ніколи не шкодуйте про те, що були милосердними; бо завдяки цій чесноті ви отримаєте найбільше задоволення та відчуття щастя у своєму існуванні і водночас досягнете всієї мудрості, сили та піднесення, яких прагне кожна благородна душа.

4. Через милосердя до своїх ближніх ви очистите свою душу і таким чином погасите старі борги. Ви ушляхетните своє людське життя і піднесете своє духовне життя.

5. І коли ви колись дійдете до воріт, у які всі ви колись постукаєте, ваше блаженство буде дуже великим, бо ви почуєте привітний поклик, який пролунає до вас із Духовного Світу, що благословить вас і покличе до справи оновлення та одухотворення. (308, 55-56)

6. Я кажу вам: благословенні ті з моїх працівників, які здатні у своєму серці співчувати стражданням тих, хто втратив свою свободу або здоров'я, і які відвідують їх та втішають. Бо одного дня вони знову зустрінуться — чи то в цьому, чи в іншому житті — і ви не знаєте, чи не матимуть тоді ті більше здоров'я, більшої свободи та більше світла, ніж ті, хто приніс їм Послання Любові у в'язницю чи

лікарню. Тоді вони виявлять свою вдячність і простягнуть руку до того, хто простягнув її їм в інший час.

7. Той мить, коли ви донесли моє слово до їхнього серця — той момент, коли ваша рука пробігла по їхньому чолі і ви дали їм згадати про Мене та відчути Мене, — ніколи не буде стертий з їхньої душі, так само як і у їхньому розумі не забудуться ваше обличчя та ваш братський голос, тому вони впізнаватимуть вас скрізь, де б ви не були. (149, 54-55)

8. Так само, як подих вітру і сонце пестять вас, так, мій народе, ви повинні пестити своїх ближніх. Це час, коли нужденних і стражденних надзвичайно багато. Зрозумійте, що той, хто просить вас про послугу, надає вам благодать бути корисними іншим і діяти для вашого спасіння. Він дає вам можливість бути милосердними і тим самим уподібнитися вашому Отцю. Адже людина народилася, щоб розсіяти по світу насіння добра. Тож зрозумійте, що той, хто просить вас, робить вам послугу. (27, 62)

Справжня і фальшива благодійність

9. О, учні, вашим найвищим завданням буде діяльність з любові! Часто ви будете робити це таємно, без хвастощів, не даючи лівій руці знати, що зробила права. Але будуть випадки, коли ваша діяльність з любові повинна бути помічена вашими ближніми, щоб вони навчилися брати в ній участь.

10. Не турбуйтеся про нагороду! Я є Отцем, який справедливо винагороджує діла своїх дітей, не забуваючи жодного.

11. Я сказав вам, що якщо ви дасте склянку води з істинною любов'ю, це не залишиться без нагороди.

12. Блаженні ті, хто, прийшовши до Мене, скажуть: «Господи, я не чекаю нічого нагороди за свої діла; мені достатньо самого існування і знання, що я Твоє дитя, і вже мій дух сповнений щастя». (4, 78-81)

13. Не плекайте егоїстичних бажань, думаючи лише про спасіння своєї душі та свою нагороду; бо ваше розчарування буде дуже болісним, коли ви опинитеся у духовному світі, бо ви виявите, що насправді не заслужили ніякої нагороди.

14. Щоб ви краще зрозуміли, що Я хочу вам сказати, наводжу такий приклад: є й завжди були чоловіки та жінки, які дбали про те, щоб робити благодійні справи серед своїх ближніх, і які, тим не менш, коли прийшли до Мене, не змогли пред'явити Мені жодних заслуг для свого духовного блаженства. У чому була причина цього? Чи можете ви уявити, що вони стали жертвами несправедливості з боку свого Отця? Відповідь проста, учні: вони

не могли пожинати нічого доброго для себе, бо їхні вчинки не були щирими. Бо коли вони простягали руку, щоб щось дати, вони робили це ніколи не з істинного почуття милосердя до того, хто страждає, а думаючи про себе, про спасіння своєї душі, про свою нагороду. Одних спонукав до цього власний інтерес, інших — марнославство, і це не є справжнім милосердям, бо воно не було ні щирим, ні безкорисливим. Я кажу вам, що той, хто не має в собі щирості та любові, не сіє істину і не здобуває собі нагороди.

15. Уявна благодійність може принести вам на землі певне задоволення, що випливає з захоплення, яке ви викликаєте, та з лестощів, які ви отримуєте; але уявне не потрапляє до мого Царства, туди потрапляє лише істинне. Там ви всі опинитеся, не маючи можливості приховати ані найменшої плями чи нечесності. Бо перш ніж ви зможете з'явитися перед Богом, ви скинете парадні мантії, корони, знаки розрізнення, титули та все, що належить світу, щоб постати перед найвищим Суддею як прості душі, які перед Всевишнім Творцем ( ) дають звіт про завдання, яке їм було довірено. (75, 22-24)

16. Той, хто з любові бажає бути корисним своєму ближньому, присвячує себе добру будь-яким із багатьох шляхів, які пропонує життя. Він знає, що є людською істотою, яка повинна бути готовою бути використаною божественною волею для дуже високих цілей. Я хочу, щоб ви, о учні, здобули знання, щоб ви звільнили від їхніх помилок тих, хто загубив шлях до вищого розвитку.

17. Справжня любов — та, що виходить за межі людських почуттів серця, — є плодом мудрості. Дивіться, як Я своїм словом сію мудрість у ваш уявний світ, а потім чекаю на плід вашої любові.

18. Є багато способів творити добро, багато способів втішати та служити. Усі вони є виразом Любові, яка є єдиною — Любові, що є Мудрістю Духа.

19. Одні можуть йти шляхом науки, інші — шляхом духу, треті — керуватися почуттями, але сукупність усіх них дасть духовну гармонію. (282, 23-26)

Духовна та матеріальна діяльність любові

20. Якщо ви матеріально бідні і з цієї причини не можете допомогти своєму ближньому, не сумуйте. Моліться, і Я зроблю так, що там, де нічого немає, засяє світло і настане мир.

21. Справжня любов до ближнього, з якої народжується співчуття, є найкращим даром, який ви можете надати нужденним. Якщо, даючи монету, хліб або склянку води, ви не відчуваєте любові до свого ближнього — істинно кажу вам,

тоді ви нічого не дали, тоді краще було б вам не розлучатися з тим, що ви даєте.

22. Коли ж ти, о людство, хочеш пізнати силу Любові? До сьогоднішнього дня ти ще ніколи не скористався тією силою, яка є джерелом життя. (306, 32-33)

23. Не бачте ворогів, а братів у всіх, хто вас оточує. Не вимагайте покарання для нікого; будьте поблажливими, щоб ви подавали приклад прощення і щоб у вашому дусі не виникало докорів сумління. Закрийте свої уста і дозвольте Мені судити вашу справу.

24. Зцілюйте хворих, повертайте розум збентеженим. Проганяйте духів, що затьмарюють розум, і дбайте про те, щоб і ті, й інші знову знайшли світло, яке втратили. (33, 58-59)

25. Учні: Той принцип, якого Я навчав вас у «Другій Епосі»: любити один одного, застосовується до всіх вчинків вашого життя.

26. Дехто каже Мені: «Учителю, як я можу любити своїх ближніх, якщо я є незначною істотою, життя якої заповнене фізичною працею?»

27. Цим Моїм дітям-учням Я кажу: навіть під час цієї фізичної праці, яка, здавалося б, не має значення, ви можете любити своїх ближніх, якщо виконуєте свою роботу з бажанням служити своїм ближнім.

28. Уявіть собі, яким прекрасним було б ваше життя, якби кожна людина працювала з думкою творити добро і поєднувати свої невеликі зусилля з зусиллями інших. Істинно кажу вам: тоді б більше не було бідності. Але правда в тому, що кожен працює для себе, думає про себе і, щонайбільше, про своїх близьких.

29. Ви всі повинні знати, що ніхто не може бути самодостатнім і що він потребує інших. Ви всі повинні знати, що ви глибоко пов'язані з універсальною місією, яку ви повинні виконувати разом — однак не об'єднані земними зобов'язаннями, а настроєм, натхненням та ідеалами, одним словом: любов'ю один до одного. Тоді плід буде на благо всіх. (334, 35-37)

30. Я кажу вам, учні, у Своєму Законі Любові: якщо ви не можете творити досконалі діла, як ті, що Я творив у Ісусі, то принаймні намагайтеся у своєму житті наблизитися до них. Мені достатньо побачити трохи доброї волі, щоб наслідувати Мене, і трохи любові до ваших ближніх, і Я вже стою поруч з вами та відкриваю Свою милість і Свою силу на вашому шляху.

31. Ви ніколи не будете самотні у боротьбі. Оскільки Я не залишаю вас самих, коли ви пригнічені тягарем своїх гріхів, — чи ви вірите, що Я покину вас, коли ви йдете своїм шляхом під тягарем

хреста цієї місії любові? (103, 28-29)

Всеосяжне значення любові

32. У всі часи Моє вчення ясно показувало вам, що ваша найглибша суть — це любов.

33. Любов — це суть Бога. З цієї сили черпають всі істоти, щоб жити; з неї походить життя і все творіння. Любов є джерелом і метою у призначенні всього, що було створено Отцем.

34. Перед тією силою, яка все рухає, освітлює та оживляє, зникає смерть, розсіюється гріх, зникають пристрасті, змиваються нечистоти, і все недосконале досягає досконалості. (295, 32)

35. Я відкрив вам Своє існування і причину вашого. Я відкрив вам, що вогонь, який дарує життя і одухотворює все, є любов. Вона є джерелом, з якого походять усі форми життя.

36. Дивіться: ви народилися з Любові, існуєте завдяки Любові, знаходить прощення завдяки Любові і будете у Вічності завдяки Любові. (135, 19-20)

37. Любов є джерелом і причиною вашого існування, о люди. Як би ви могли жити без цього дару? Повірте Мені, є багато тих, хто носить у собі смерть, та інші, хто хворіє лише тому, що нікого не любить. Цілющим бальзамом, що врятував багатьох, була любов, і божественний дар, що пробуджує до справжнього життя, визволяє і підносить, — це також любов. (166, 41)

38. Любіть! Хто не любить, той носить у собі глибокий смуток: не мати, не відчувати того, що є найпрекраснішим і найвищим у житті.

39. Саме цьому Христос навчав вас своїм життям і смертю і саме це заповів вам у своїх божественних словах, узагальнених у реченні: «Любіть один одного тією любов'ю, яку Я вам виявив».

40. Настане день, коли ті, хто не любив, звільняться від своєї гіркоти та своїх упереджень, прийдуть і відпочинуть у Мені, де вони повернуться до життя, коли почують Моє люблячe Слово нескінченної ніжності.

41. Істинно кажу вам: у любові лежить Моя сила, Моя мудрість і Моя істина. Вона подібна до незмірно довгої драбини, яка виявляється у різних формах — від нижчих людських істот аж до найвищих духів, що досягли досконалості.

42. Любіть, навіть якщо це по-вашому, але любіть завжди. Не ненавидьте, бо ненависть залишає за собою слід смерті, тоді як з любові прощають, і будь-яка образа згасає. (224, 34-36)

43. Я кажу вам: хто не виявляє свою любов у найвищій формі та з абсолютною щирістю, той не любить. Він не матиме істинного знання і володітиме лише дуже малим. Натомість той, хто любить

усією душею і всіма силами, що йому дано, той нестиме в собі світло мудрості і відчуватиме, що насправді він є власником усього, що його оточує; бо те, що належить Отцю, є також власністю його дітей. (168, 11)

44. Любов дасть вам мудрість зрозуміти істину, яку інші марно шукають на тернистих шляхах науки.

45. Дозвольте Учителю вести вас у всіх діях, словах і думках. Готуйтеся за Його добрим і люблячим прикладом, тоді ви виявите Божественну Любов. Так ви відчуєте близькість до Бога, бо будете в гармонії з Ним.

46. Якщо ви любите, вам вдасться бути лагідними, як був Ісус. (21, 10-12)

47. Хто любить, той розуміє; хто вчиться, той має волю; хто має волю, той здатний багато чого зробити. Кажу вам: хто не любить усією силою своєї душі, той не матиме ні духовного піднесення, ні мудрості, ні не здійснить великих справ. (24, 41)

48. Не дозволяйте вашому серцю ставати зарозумілим, бо воно уособлює вічний вогонь Того, з кого все походить і де все оживає наново.

49. Дух користується серцем, щоб любити через тіло. Якщо ви любите лише за законом матерії, ваша любов буде минущою, бо вона обмежена. Але якщо ви любите духовно, це почуття подібне до почуття Отця, який є вічним, досконалим і незмінним.

50. Усе життя і все створене пов'язане з Духом, бо Він має вічне життя. Не обмежуйте себе, любіть Мене і любіть один одного, бо ви маєте ту Божу іскру «Буття», яка не знає меж у любові, яка є Самим Богом. (180, 24-26)

51. Піднімайтеся стежкою, що веде вас на вершину гори, і з кожним вашим кроком ви будете краще розуміти Мої настанови та дедалі більше вдосконалюватися у тлумаченні Божого Послання.

52. Що таке мова Духа? Це любов. Любов — це універсальна мова всіх духів. Хіба ви не бачите, що й людська любов говорить? Часто вона не потребує слів, вона краще висловлюється через вчинки, через думки. Якщо вже людська любов виявляється так — якою ж буде її мова, коли ви вдосконалитеся в Моїх законах? (316, 59-60)

53. Якщо ви замислитеся над тим, що Я є Мудрістю, — ця Мудрість походить від Любові. Якщо ви визнаєте Мене Суддею, — це правосуддя ґрунтується на Любові. Якщо ви вважаєте Мене могутнім, — Моя сила ґрунтується на Любові. Якщо ви знаєте, що Я вічний — моя вічність походить від любові, бо вона є життям, а життя робить душі безсмертними.

54. Любов — це світло, це життя і знання. І це насіння Я дав вам від початку часів — єдине, яке Я, як досконалий хлібороб, посіяв на

нивах, якими є ваші серця. (222. 23)

Вища сила любові

55. О чоловіки та жінки світу, які у своїх науках забули єдине, що може зробити вас мудрими та щасливими: ви забули любов, яка надихає все — любов, яка все може і все перетворює! Ви живете серед болю та темряви; бо, не практикуючи любов, яку Я вас навчаю, ви спричиняєте свої тілесні чи душевні страждання.

56. Щоб відкрити й зрозуміти Мої послання, ви повинні спочатку бути добрими й лагідними від щирого серця — це чесноти, які є в кожній душі від моменту її створення; але щоб відчути справжнє, високе почуття Божественної Любові ( ), ви повинні одухотворитися, плекаючи свої добрі почуття; проте ви хотіли мати в житті все, тільки не духовну любов. (16, 31-32)

57. У всі часи у вас були провідники, які навчали вас силі любові. Це були ваші брати, більш просунуті, з більшим розумінням мого Закону та більшою чистотою у своїх ділах. Вони подавали вам приклад сили, любові та смиренності, коли обмінювали своє життя, сповнене заблукань та гріхів, на існування, присвячене добру, жертві та активній милосердності.

58. Від дитинства до похилого віку ви маєте ясні зразки всього того, чого можна досягти любов'ю, і страждань, які спричиняє брак милосердя; але ви — байдужіші за скелі — не зрозуміли, як вчитися на вченнях і прикладах, які дає вам повсякденне життя.

59. Чи помічали ви колись, як навіть хижаки лагідно реагують на заклик любові? Так само можуть реагувати стихії, сили природи — все, що існує у матеріальному та духовному світі.

60. Тому Я кажу вам, що ви повинні благословляти все з любов'ю, в ім'я Отця і Творця Всесвіту.

61. Благословляти означає насичувати. Благословляти — це відчувати добро, говорити про нього і передавати його. Благословляти означає просочувати все, що вас оточує, думками любові. (14, 56-60)

62. Істинно кажу вам: любов — це незмінна сила, що рухає Всесвіт. Любов — це джерело і сенс життя.

63. Я тепер розпочинаю час духовного воскресіння для всіх — час, у який Я приведу до розквіту те благословенне насіння любові, яке Я розсипав на світ з висоти Хреста і тим самим сповістив вам, що коли люди будуть любити один одного, як Я вас навчав, «смерть» буде вигнана зі світу, а на її місце прийде життя, яке пануватиме над людьми і виявлятиметься у всіх їхніх ділах. (282, 13-14)

V. Форми одкровення та діяння Бога

Розділ 19 – Трійця Божа

Єдність Бога з Христом і Святим Духом

1. Світло Мого Слова об'єднає людей у цей Третій час. Моя Істина засяє в кожному розумі, і тим самим зникнуть відмінності у віросповіданнях та культах.
2. Сьогодні одні люблять Мене в Єгові та заперечують Христа, інші люблять Мене в Христі та не знають Єгови; одні визнають Моє існування як Святого Духа, інші ж сперечаються та розколюються через Мою Трійцю.
3. І тепер Я запитую це людство та тих, хто веде його духовно: чому ви віддаляєтеся одне від одного, якщо ж ви всі визнаєте істинного Бога? Якщо ви любите Мене в Єгові, ви перебуваєте в істині. Якщо ви любите Мене через Христа — Він є Шлях, Істина і Життя. Якщо ви любите Мене як Святого Духа, ви наближаєтеся до Світла.
4. У вас є лише один Бог, лише один Отець. Не існує трьох божественних осіб, які існують у Бозі, а лише один Божественний Дух, який відкрився людству на трьох різних етапах розвитку. Проникаючи в цю глибину, людство у своїй дитячості вважало, що бачить три особи, тоді як існує лише один Божественний Дух. Отже, коли ви чуєте ім'я Єгова, думайте про Бога як про Отця і Суддю. Коли ви думаєте про Христа, то вбачайте в Ньому Бога як Учителя, як Любов; а коли ви намагаєтеся збагнути походження Святого Духа, то знайте, що Він є ніким іншим, як Богом, коли Він відкриває Свою незмірну мудрість таким учням, які є більш розвиненими.
5. Якби Я зустрів людство «Перших часів» на такому духовному рівні, як воно є сьогодні, Я б відкрився йому як Отець, як Учитель і як Святий Дух; тоді люди не бачили б трьох божеств там, де є лише одне. Але вони не були здатні правильно тлумачити Мої вчення, і були б збентежені та трималися б подалі від Мого шляху, щоб і надалі створювати доступних і малих богів відповідно до своїх уявлень.
6. Як тільки люди усвідомлять і приймуть цю істину, їм стане шкода, що вони неправильно розуміли один одного через помилку, якої можна було б уникнути, якби було трохи любові.
7. Якщо Христос є любов'ю, чи можете ви вірити, що Він незалежний від Єгови, коли ж Я є любов'ю?
8. Якщо Святий Дух є Мудрістю, чи вірите ви, що цей Дух існує незалежно від Христа, коли ж Я є Мудрістю? Чи вважаєте ви, що

«Слово» і Святий Дух — це дві різні речі?

9. Достатньо знати лише дещо зі Слова, яке Ісус навчав людство, щоб зрозуміти, що існував лише один Бог і вічно буде лише один. Тому Я сказав через Нього: «Хто знає Сина, той знає Отця, бо Він у Мені, а Я в Ньому». Пізніше, коли Він оголосив, що в інший час повернеться до людей, Він не тільки сказав: «Я повернуся», але й пообіцяв послати Святого Духа, Духа Утішителя, Духа Істини.

10. Чому Христос мав би прийти окремо від Святого Духа? Хіба Він не міг би принести з собою у Своєму Дусі істину, світло та втіху? (1, 66-70, 73-76)

11. Я є вашим Учителем; але не бачте Мене окремо від Отця, бо Я є Отець.

12. Немає різниці між Сином і Святим Духом, бо Святий Дух і Син — це єдиний Дух, і цим Духом є Я.

13. У Моїх одкровеннях, що охоплюють усі часи, бачте єдиного Бога, який навчав вас за допомогою численних і різноманітних уроків: єдину книгу з багатьма сторінками. (256, 4)

Три способи одкровення Бога

14. Тепер ви знаєте причину, чому Отець відкривався поетапно, і розумієте також помилку людей щодо поняття Трійці.

15. Не намагайтеся більше надавати Мені у вашій уяві фізичної подоби, бо в Моєму Дусі не існує жодної подоби, так само як не мають подоби інтелект, любов чи мудрість.

16. Я кажу вам це, бо багато хто уявляє Мене в образі старого, коли думає про Отця; але Я не старий, бо Я поза часом, Мій Дух не має віку.

17. Коли ви думаєте про Христа, ви відразу ж формуєте у своєму розумі фізичний образ Ісуса. Але Я кажу вам, що Христос, Божественна Любов, народжена у плоті, Моє Слово, що стало людиною, коли Він покинув фізичну оболонку, злився з Моїм Духом, з якого Він вийшов.

18. Однак, коли ви говорите про Святого Духа, ви використовуєте символ голуба, щоб спробувати уявити Його собі в якійсь формі. Але Я кажу вам, що час символів минув, і тому, коли ви відчуваєте на собі вплив Святого Духа, ви сприймаєте Його як натхнення, як світло у вашому дусі, як ясність, що розвіює невизначеності, таємниці та темряву. (39, 42, 44-47)

19. З століття в століття люди мають дедалі ясніше уявлення про Мене. Ті, хто пізнав Мене через Христа, мають уявлення, ближче до істини, ніж ті, хто знає Мене лише через закони Мойсея. Той Бог, за яким натовпи людей слідували і якому підкорялися зі страху перед Його справедливістю, пізніше став шукатися як Отець і Учитель, коли в їхніх серцях проросло насіння Любові Христа. (112, 3)

20. Я стою над часами, над усім створеним, Мій Божественний Дух не підлягає розвитку. Я вічний і досконалий — не так, як ви, які маєте початок, які цілком підлягаєте законам розвитку і, крім того, відчуваєте над своїм буттям плин часу.

21. Тож не кажіть, що Отець належить лише до однієї епохи, Христос — до іншої, а Святий Дух — до ще іншої. Бо Отець вічний і не належить до жодної епохи, а часи належать Йому, і Христос, коли Він зник як людина, є Сам Бог, так само як і Святий Дух, який є ніким іншим, як Сам ваш Отець, що готує серед вас свою найвищу форму одкровення, тобто без допомоги будь-якого земного посередника. (66, 43)

22. Я пояснював вам, що те, що ви називаєте Отцем, є абсолютна сила Бога, Вселенського Творця, єдиного Нествореного; що Той, кого ви називаєте «Сином», є Христос, тобто одкровення досконалої любові Отця до своїх створінь, і що те, що ви називаєте «Святим Духом», є мудрістю, яку Бог посилає вам у цей час як світло, коли ваш дух здатний краще розуміти мої одкровення.

23. Це Світло Святого Духа, ця Мудрість Божа, незабаром запанує в цій третій епосі, яку ви бачите, як вона настає, і просвітить розум людства, яке потребує духовності, яке спрагліє істини і голодне любові.

24. Так само правдиво, народе, що єдиний Бог відкрився людям, хоч і в трьох різних аспектах: Якщо ви шукаєте любов у ділах Отця в тій першій епосі, ви знайдете її; і якщо ви шукаєте світло мудрості, ви також відкриєте його, так само як у ділах і словах Христа ви зустрінете не тільки любов, а й силу та мудрість. Тож що дивного в тому, що в ділах Святого Духа в цей час ви відкриєте для себе як силу, закон і владу, так і любов, ніжність та цілющий бальзам? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Закон, любов, мудрість — це три форми одкровення, в яких Я явився людині, щоб вона на своєму шляху розвитку мала тверде переконання і повне знання свого Творця. Ці три фази одкровення відрізняються одна від одної, але всі вони мають одне й те саме походження, і в своїй сукупності вони є абсолютною досконалістю. (165, 56)

26. У Мені є Суддя, Отець і Учитель — три різні фази одкровення в одній Істоті, три центри сили і одна суть Істоти: Любов. (109, 40)

27. Я є Єгова, який у всі часи звільняв вас від смерті. Я є єдиний Бог, який завжди говорив до вас. Христос є моїм «Словом», яке говорило до вас через Ісуса. Він сказав вам: «Хто знає Сина, той знає Отця». І Святий Дух, який сьогодні говорить до вас, — це також Я; бо існує лише один

Святий Дух, лише одне «Слово», і це є моє.

28. Послухайте, мої учні: у «Перший час» Я дав вам Закон, у Другий Я навчив вас Любові, з якою ви повинні тлумачити ті заповіді, а тепер, у цьому третьому столітті, Я посилаю вам Світло, щоб ви проникли в сенс усього того, що вам було відкрито.

29. Чому ж ви наполегливо прагнете відкрити там три божества, коли існує лише один Божественний Дух, який є Моїм?

30. Я дав першим людям Закон, і все ж Я сповістив Мойсея, що пошлю Месію. Христос, через Якого Я дав вам Своє «Слово», сказав вам, коли Його місія вже добігала кінця: «Я повертаюся до Отця, від Якого Я вийшов». Він також сказав вам: «Отець і Я — одне». Але після цього він пообіцяв послати вам Духа Істини, який, згідно з моєю волею та відповідно до вашого розвитку, проллє світло на таємницю моїх одкровень.

31. Але хто може пролити світло на Мої таємниці та пояснити ці таємниці? Хто, крім Мене, може розпечатати печатки Книги Моєї Мудрості?

32. Істинно кажу вам: Святий Дух, якого ви зараз вважаєте чимось відмінним від Єгови та Христа, є нічим іншим, як Мудрістю, яку Я відкриваю вашому духу, щоб ви могли осягнути, побачити та відчути Істину. (32, 22-27)

33. Об'єднайте у своєму розумі та дусі Мої одкровення як Бога, що проголошують вам Закон; Мої одкровення як Отця, які відкривають вам Мою нескінченну любов, і Мої настанови як Учителя, які відкривають вам Мою мудрість, тоді ви отримаєте з усього цього суть, божественний задум: щоб ви прийшли до Мене шляхом духовного світла — це дещо більше, ніж просто одкровення для вас. Я хочу привести вас у Своє Царство, де Я завжди присутній, назавжди у вас. (324, 58)

34. Це не буде вперше, коли люди будуть намагатися розтлумачити божественне одкровення або отримати ясність у справі, яка постає перед їхніми очима як таємниця. Вже у «Другій епосі», після моєї проповідницької діяльності у світі, люди радилися щодо особистості Ісуса і хотіли знати, чи є він божественним, чи ні, чи є він єдиним з Отцем, чи особою, відмінною від Нього. Вони всіляко оцінювали та досліджували моє вчення.

35. Тепер Я знову стану предметом тлумачень, обговорень, суперечок і досліджень.

36. Будуть перевіряти, чи Дух Христа, коли він явився, був незалежним від Духа Отця; і будуть інші, які скажуть, що це Святий Дух говорив, а не Отець і не Син.

37. Але те, що ви називаєте «Святим Духом», є Світлом Божим, а те, що ви називаєте «Сином», є Його «Словом». Тож коли ви чуєте це Слово тут, коли ви користуєтеся моїм вченням «Другого часу» або думаєте про Закон і одкровення «Першого часу», то знайте, що ви перебуваєте в присутності Єдиного Бога, чуєте Його Слово і отримуєте світло Його Духа. (216, 39-42)

Бог як Творчий Дух і Отець

38. Я є сутністю усього створеного. Все живе завдяки Моїй нескінченній силі. Я є в кожному тілі та в кожній формі. Я є в кожному з вас, але ви повинні підготуватися та стати чутливими, щоб ви могли відчути та відкрити Мене.

39. Я є подихом життя для всіх істот, бо Я є життя. Тому Я дав вам зрозуміти, що, оскільки Я присутній у всіх ваших творах, немає потреби створювати Мій образ із глини чи мармуру, щоб поклонятися Мені чи відчувати Мене поруч із собою. Це нерозуміння послужило лише тому, щоб спокусити людство до ідолопоклонства.

40. Завдяки Моєму Слову ви відчуваєте гармонію, що існує між Отцем і всім створеним, ви розумієте, що Я є Сутністю, яка живить усі істоти, і що ви є частиною Мене Самого. (185, 26-28)

41. Дух Отця невидимий, але Він відкривається у нескінченній кількості форм. Весь Всесвіт є лише матеріальним проявом Божественності. Усе створіння є віддзеркаленням Істини.

42. Я оточив існування душ, які є дітьми моєї Божественності, залежно від місця, де вони мешкають, низкою форм життя, в які Я вклав мудрість, красу, життєву силу та сенс, щоб надати кожній з цих осель найвидиміший доказ мого існування та уявлення про мою силу. Я вказую вам, що сенс життя полягає в любові, у знанні, у пізнанні істини. (168, 9-10)

43. Учні, з Мене походять три сутності: Божественна, душевна та матеріальна. Як Творець і Власник усього створеного, Я можу говорити до вас божественним і водночас зрозумілим чином. Оскільки матеріальна природа походить від Мене, Я можу також дати почути Мій голос і Моє Слово фізично, щоб зробити Себе зрозумілим для людини.

44. Я є досконала наука, джерело всього, причина всіх причин і світло, що освітлює все. Я стою над усім створеним, над усією вченістю. (161, 35-36)

45. Настав час розуміння, просвітлення душі та розуму, в якому людина нарешті почне шукати Мене духовно, бо вона усвідомить, що Бог — це ані особа, ані уявна фігура, а

безмежний і абсолютний вселенський Дух. (295, 29)

Христос, Любов і Слово Боже

46. Перш ніж Отець явився людству в Ісусі, Він послав вам Свої одкровення, використовуючи для цього матеріальні форми та події. Під ім'ям «Христос» ви пізнали Того, хто проголошував любов Божу серед людей; але коли Він прийшов на землю, Він уже раніше відкрив Себе як Отець, тому ви не повинні говорити, що Христос народився у світі — народився Ісус, тіло, в якому мешкав Христос.

47. Подумайте, і ви нарешті зрозумієте Мене та визнаєте, що Христос був ще до Ісуса, бо Христос — це Божа любов. (16, 6-7)

48. Ось Я тут, з вами, і даю вам силу, щоб ви боролися за вічний мир вашої душі. Але істинно кажу вам: ще до того, як людство пізнало Мене, Я вже просвічував вас із безмежності і вже говорив до ваших сердець. Бо, оскільки Я є Єдиним з Отцем, Я завжди був у Ньому. Повинні були пройти століття над людством, поки світ не прийняв Мене в Ісусі і не почув Слово Боже, хоча Я мушу вам сказати, що не всі, хто тоді почув Моє вчення, мали необхідний духовний розвиток, щоб відчути в Христі присутність Бога. (300, 30)

49. У Єгові ви вважали, що впізнали жорстокого, страшного і мстивого Бога. Тоді Господь послав вам Христа, Свою Божественну Любов, щоб ви звільнилися від своєї помилки, щоб, «пізнавши Сина, ви пізнали Отця»; а проте невігласне людство, знову заплутане у своїх гріхах, вважає, що бачить розгніваного та ображеного Ісуса, який лише чекає на прихід тих, хто його образив, у «Духовну Долину», щоб сказати їм: «Відійдіть від Мене, Я не знаю вас»; і щоб негайно піддати їх найжорстокішим мукам у вічності.

50. Настав час, щоб ви зрозуміли сенс моїх вчень, щоб не впасти в оману. Божественна Любов не завадить вам прийти до Мене; але якщо ви не виправите своїх помилок, то саме невблаганний Суддя вашої совісті скаже вам, що ви не гідні увійти до Царства Світла. (16, 46-47)

51. Я хочу, щоб ви були подібними до вашого Вчителя, щоб ви могли по праву називати себе Моїми учнями. Моя спадщина складається з Любові та Мудрості. Це Христос прийшов до вас, і це Христос говорить до вас у цю мить; але не намагайтеся відокремити Мене від Бога чи бачити Мене поза Ним, бо Я є і завжди був єдиним з Отцем.

52. Я сказав вам, що Христос є Божественною Любов'ю; тому не намагайтеся відокремити Мене від Отця. Чи ви вважаєте, що Він є Отцем, який не любить своїх дітей? Звідки у вас така думка? Настав час, щоб ви це усвідомили.

53. Ніхто не повинен соромитися називати Бога, Творця, Отцем, бо це Його справжнє ім'я. (19, 57-58)

54. У Ісусі світ побачив свого Бога, що став людиною. Люди отримували від Нього лише уроки Любові, вчення нескінченної Мудрості, докази досконалої Справедливості, але ніколи — слова насильства, вчинку чи знаку злоби. Подивіться натомість, як сильно Його ображали та знущалися з Нього. Він мав владу та всю силу в Своїх руках, якої не має весь світ, але було необхідно, щоб світ пізнав свого Отця в Його істинній сутності, Його істинній справедливості та милосерді.

55. У Ісусі світ побачив Отця, який віддає все за своїх дітей, не вимагаючи нічого для Себе; Отця, який прощає найтяжчі образи з безмежною любов'ю, ніколи не мстячись, і Отця, який, замість того щоб забрати життя у своїх дітей, що ображають Його, прощає їх і своєю кров'ю вказує їм шлях до духовного спасіння. (160, 46-47)

56. Як людина, Ісус був вашим ідеалом і втіленням досконалості; щоб ви мали в Ньому гідний наслідування приклад, Я хотів навчити вас, яким має бути людина, щоб уподібнитися своєму Богу.

57. Є один Бог, і Христос є єдиним з Ним, бо Він є «Словом» Божества, єдиним шляхом, через який ви можете дійти до Отця всього створіння. (21, 33-34)

58. Учні, Христос є найвищим проявом божественної любові, є Світлом, яке в сферах Духа є життям; Світлом, що прориває темряву і відкриває перед кожним духовним поглядом істину, розгадує таємниці, відкриває двері і вказує шлях до мудрості, вічності та досконалості душ. (91, 32)

Святий Дух — істина та мудрість Божа

59. У мудрості полягає цілюща сила та втіха, яких прагне ваше серце. Тому Я колись обіцяв вам Духа Істини як Духа втіхи.

60. Але обов'язково потрібно мати віру, щоб не зупинитися на шляху розвитку і не відчувати страху перед випробуваннями. (263, 10-11)

61. Це — епоха Світла, в якій Божественна Мудрість, що є Світлом Святого Духа, осяє навіть найпотаємніші куточки серця та душі. (277, 38) (Див. також вірші розділу 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Розділ 20 – Марія, материнська любов Божа

Земне життя Марії в смиренні

1. Марія — це квітка мого небесного саду, сутність якої завжди була в моєму Дусі.

2. Чи бачите ви ці квіти, що приховують свою красу в смиренності? Такою була і є Марія: невичерпне джерело краси для того, хто здатний споглядати її в чистоті та пошані, і скарб доброти та ніжності для всіх істот.
3. Марія йшла по світу, приховуючи свою божественну сутність; вона знала, хто вона була і хто був її Сином, але замість того, щоб хвалитися цією благодаттю, вона називала себе лише слугою Всевишнього, знаряддям волі Господньої. (8, 42-43, 46)
4. Марія знала, що вона зачне могутнішого і величнішого Царя, ніж усі царі землі. Але чи коронувала вона себе через це королевою серед людей? Чи проголошували її уста на площах, вулицях, у простих хатинах чи в палацах, що вона стане Матір'ю Месії, що «Єдинородний Син» Отця вийде з її лона?
5. Звичайно, ні, мій народе: у ній була найбільша смиренність, лагідність і милість, і обіцянка здійснилася. Її серце людської матері було щасливим, і ще до того, як вона народила — в той момент і згодом протягом усього життя Сина — вона була найлюблячішою матір'ю, яка духовно знала призначення Ісуса, місію, яку Він мав виконати серед людей, і для чого Він прийшов. Вона ніколи не чинила опору цьому призначенню, бо мала частку в тому ж ділі.
6. Якщо вона іноді проливала сльози, то це був плач людської матері, це була тілесна природа, яка відчувала біль у Сині, у власному тілі.
7. Але чи була вона ученицею Учителя, свого Сина? Ні. Марія не мала чого вчитися від Ісуса. Вона була в Самому Отці і втілилася лише для того, щоб виконати це прекрасне і складне завдання.
8. Чи обмежувалося те чудове материнське серце лише любов'ю до свого найулюбленішого Сина? Звичайно, ні; через те маленьке людське серце материнське серце виявлялося у втісі та піднесених словах, у порадах та доброчинностях, у чудесах, у світлі та істині.
9. Вона ніколи не виставляла себе напоказ, ніколи не неправильно тлумачила слова Учителя. Але так само, як вона була біля ясел, що слугували їй колискою, так само вона була й біля хреста, на якому помер Син, Учитель, Отець усього створіння, і зробив свій останній подих як людина.
10. Так вона виконала своє призначення як людська Мати і подала всім матерям та всім людям піднесений приклад. (360, 28-31)

Марія та Ісус

11. Часто люди запитували себе, чому Ісус, навіть після того, як його розіп'яли, показався грішниці Магдалині, а потім відвідав своїх учнів, тоді як про те, що він

відвідував свою Матір, нічого не відомо. На це Я кажу вам, що не було необхідності відкривати Себе Марії так само, як Я це робив з тими. Адже зв'язок між Христом і Марією існував завжди, ще до того, як світ був створений.
12. Через Ісуса Я відкрив Себе людству, щоб спасти грішників, і після розп'яття Я дозволив їм бачити Себе, щоб оживити віру тих, хто потребував Мене. Але істинно кажу вам: Марія — як людина, моя любляча Мати — не потребувала очищення від жодної скверни, і вона не могла мати жодного браку віри, бо знала, хто був Христос, ще перш ніж подарувала Йому своє материнське лоно.
13. Не було потреби людствувати Мій Дух, щоб відвідати ту, яка з тією ж чистотою та лагідністю, з якою прийняла Мене у своєму лоні, повернула Мене до Царства, звідки Я прийшов. Але хто міг знати, яким чином Я говорив до неї в її самотності, і яку божественну ласку оточував її Мій Дух?
14. Так Я відповідаю тим, хто поставив Мені це питання, бо вони часто думали, що першим візитом Ісуса мала бути його мати.
15. Наскільки ж мала відрізнятися форма, в якій Я явився Марії, від тієї, яку Я використовував, щоб стати відчутним для Магдалини та Моїх учнів. (30, 17-21)

Дівоцтво Марії

16. На вершині гори, де перебуває Учитель, знаходиться також Марія, Вселенська Мати — та, яка в «Другий час» стала жінкою, щоб диво втілення «Божественного Слова» стало реальністю.
17. Людина часто судила і досліджувала Марію, а також те, як народився Ісус, і ці судження розірвали одежу чистоти материнського духу, чиє серце вилило свою кров на світ.
18. У цей час Я зняв завіси невідомого, щоб усунути сумніви невіруючих і дати їм знання духовних настанов.
19. Люди зробили з Моєї Істини, яка є як шлях, багато бічних стежок, на яких вони здебільшого збиваються з дороги. Поки одні шукають заступництва Небесної Матері, а інші її не визнають, її плащ Любові та Ніжності вічно огортає всіх.
20. Від початку часів Я відкривав існування Духовної Матері, про яку пророки говорили ще до того, як вона з'явилася на світ. (228, 1-5)
21. Марія була послана, щоб відкрити свою чесноту, свій приклад і свою досконалу божественність. Вона не була жінкою, як усі інші серед людей. Вона була жінкою іншої природи, і світ споглядав її життя, пізнавав її спосіб мислення та відчуття, знав про чистоту та витонченість її душі та тіла.
22. Вона є прикладом простоти, смиренності, безкорисливості та

любові. Але хоча її життя було відоме тогочасному світу та наступним поколінням, є багато тих, хто не визнає її чесноти, її дівоцтва. Вони не можуть пояснити собі той факт, що вона була одночасно дівою і матір'ю. Причина цього в тому, що людина від природи є невіруючою і не вміє оцінювати божественні діла з пробудженим духом. Якби вона вивчала Писання та досліджувала втілення Марії та життя її предків, то зрештою дізналася б, хто вона є. (221, 3)

23. Найніжніша любов Бога до Своїх створінь не має форми*. Проте у Другій Епосі вона прийняла форму жінки в Марії, матері Ісуса.

** Тому образ Марії, відомий з маріанських об'явлень, слід розглядати лише як тимчасово прийняту духовну форму одкровення.*

24. Зрозумійте, що Марія існувала завжди, оскільки її сутність, її любов, її ніжність завжди були в Божестві.

25. Скільки теорій і помилок створили люди щодо Марії! Щодо її материнства, її зачаття та її чистоти. Як сильно вони при цьому блюзніли!

26. У той день, коли вони справді зрозуміють ту чистоту, вони скажуть собі: «Було б краще для нас, якби ми ніколи не народилися». Сльози вогню будуть палити їхні душі. Тоді Марія огорне їх своєю милістю, Божественна Мати захистить їх своїм плащем, а Отець пробачить їм і з нескінченною любов'ю скаже: «Пильнуйте й моліться, бо Я пробачаю вам, і в вас Я пробачаю та благословляю світ». (171, 69-72)

Приклад Марії для жінки

27. Життя вашого Учителя є взірцем для всіх людей. Однак, оскільки жінкам бракувало настанов щодо їхнього материнського покликання, до них була послана Марія як втілення Божественної Ніжності, яка з'явилася серед людей як жінка, щоб також дати вам свій божественний приклад смиренності. (101, 58)

28. Благословенні жінки: Ви також належите до мого апостольського кола. Між духом чоловіка і вашим немає жодної різниці, навіть якщо ви фізично різні і ваші взаємні завдання також відрізняються.

29. Прийміть Ісуса за вчителя вашого духу і йдіть за Ним стежкою, яку накреслила Його любов. Прийміть Його слово за своє і обійміть Його хрест.

30. Я звертаюся до вашого духу тими самими словами, якими звертаюся до чоловіків, бо ви духовно рівні. Проте — якщо ваше жіноче серце шукає взірець, якому можна наслідувати; якщо вам потрібні досконалі приклади як опора, щоб вдосконалитися в житті, згадайте Марію,

спостерігайте за нею протягом усього її земного життя.
31. Волею Отця було, щоб скромне життя Марії було записане Моїми учнями, які знали її протягом усього її служіння і спілкувалися з нею.
32. Це життя — скромне для тих, хто його знає — було сяйним від народження до кінця на землі. Багато сторінок люблячого повчання написала Марія смиренністю свого духу, своєю безмежною чуйністю, чистотою свого серця, своєю любов'ю до людства, що вона висловлювала більше мовчанням, ніж словами, бо знала, що Той, хто мав говорити до людей, був Христос.
33. Дух Марії був самою материнською любов'ю, що вийшла від Отця, щоб дати людству досконалий приклад смирення, послуху та лагідності. Її шлях по світу був слідом світла. Її життя було простим, величним і чистим. У ній збулися пророцтва, які сповіщали, що Месія народиться від Діви.
34. Тільки вона могла носити в своєму лоні насіння Боже, тільки вона була гідна, після виконання свого завдання щодо Ісуса, залишитися як Духовна Мати людства.
35. Тому Марія є вашим досконалим зразком, жінки. Але зверніться до неї і беріть її за приклад у її мовчанні, у її ділах смирення, у нескінченному самозреченні з любові до нужденних, у її тихому болі, у її співчутті, яке все прощає, і в її любові, яка є заступництвом, розрадою та солодкою підтримкою.
36. Діви, дружини, матері, сироти чи вдови, самотні жінки, які маєте серце, пронизане болем, — називайте Марію своєю люблячою та турботливою Матір'ю, кличте її в думках, приймайте її в дусі та відчувайте її в серці. (225, 46-54)

Марія як заступниця, утішителька і співспокутниця людей

37. Марія тихо йшла по світу, але наповнювала серця миром, заступалася за нужденних, молилася за всіх і, нарешті, проливала сльози прощення та співчуття над невіглаством і злістю людей. Чому б вам не звернутися до Марії, якщо ви хочете прийти до Господа, адже через неї ви прийняли Ісуса? Хіба не були Мати і Син єдині в годину смерті Спасителя? Хіба в ту мить кров Сина не змішалася зі сльозами Матері? (8, 47)
38. З хреста Я заповідав світові Книгу життя та духовної мудрості — книгу, яку протягом століть, століть і епох люди мали тлумачити й розуміти. Тому Я сказав до Марії, що була розбита горем біля підніжжя Хреста: «Жінко, ось твій Син», вказавши поглядом на Івана, який у той момент уособлював людство, але

людство, перетворене на доброго учня Христа, одухотворене людство.
39. Я звернувся також до Івана зі словами: «Сину, це твоя Мати» — словами, які Я тепер поясню вам.
40. Марія уособлювала чистоту, послух, віру, ніжність і смиренність. Кожна з цих чеснот є сходинкою на драбині, по якій Я зійшов у світ, щоб стати людиною в лоні тієї святої й чистої жінки.
41. Та чуйність, та чистота і любов — це божественне лоно, в якому запліднюється насіння життя.
42. Та драбина, по якій Я спустився до вас, щоб стати людиною і жити серед своїх дітей, є тією самою, яку Я пропоную вам, щоб ви піднялися по ній до Мене, перетворюючись з людей на духів світла.
43. Марія є тією драбиною, Марія є материнським лоном. Зверніться до неї, і ви зустрінете Мене. (320, 68-73)
44. Я залишив вам Марію біля підніжжя Хреста, на тому пагорбі, що ввібрав Мою Кров і сльози Матері. Там вона залишилася в очікуванні своїх дітей, бо саме вона зніме Хрест з їхніх плечей і вкаже їм шлях до Неба. (94, 73)
45. Послання Марії було посланням втіхи, ніжної турботи, смиренності та надії. Вона мусила прийти на землю, щоб відкрити свою материнську сутність і запропонувати своє дівоче лоно, щоб у ньому «Слово» стало людиною.
46. Але її місія не закінчилася на землі. Поза цим світом була її справжня батьківщина, звідки вона може розпростирати плащ співчуття та турботи над усіма своїми дітьми, звідки вона може стежити за кроками заблукалих і виливати своє небесне втішення на стражденних.
47. За багато століть до того, як Марія мала з’явитися на світ, щоб — ставши людиною в тілі жінки — виконати божественне призначення, про неї провіщав пророк Божий. Через нього ви дізналися, що Діва зачне і народить Сина, якого назвуть Іммануїлом, що означає: «Бог з нами».
48. У Марії, жінці без плями, на яку зійшов Дух Небесної Материнської Любові, здійснилося божественне обіцяння, про яке пророкував пророк.
49. Відтоді світ знає її, і люди та народи з любов’ю вимовляють її ім’я, а у своєму горі прагнуть її як Матері.
50. Ви називаєте її Матір'ю Скорботи, бо знаєте, що світ встромив меч болю в її серце, і з вашої уяви не зникає те страждальне обличчя та вираз нескінченного смутку.
51. Сьогодні Я хочу сказати вам, що ви повинні видалити зі своїх сердець той вічний образ болю і замість цього думати про Марію як про добру, усміхнену і люблячу Матір, яка діє духовно і допомагає

всім своїм дітям розвиватися вгору шляхом, накресленим Учителем.
52. Чи розумієте ви тепер, що місія Марії не обмежувалася материнством на землі? Також її прояв у «Другій Епосі» не був єдиним, але для неї збережена нова епоха, в якій вона буде говорити до людей від духу до духу.
53. Мій учень Іоанн, пророк і провидець, у своєму захопленні побачив жінку, одягнену в сонце, дівицю, що сяяла світлом.
54. Ця жінка, ця діва — це Марія, яка в своєму лоні прийме вже не нового Спасителя, а цілий світ людей, які живитимуться в ній любов'ю, вірою та смиренністю, щоб слідувати божественним слідам Христа, Учителя всієї досконалості.
55. Пророк бачив, як та жінка страждала, ніби народжуючи; але той біль був болем очищення людей, спокутою душ. Коли біль мине, у душах запалає світло, і радість наповнить дух вашої Вселенської Матері. (140, 44-52)

Божественна природа Марії

56. Плащ вашої Небесної Матері з вічності дарує світу тінь і з любов'ю захищає моїх дітей, які є також і її дітьми. Марія як Дух не народилася у цьому світі; її материнська суть завжди була частиною Мене.
57. Вона є дружиною моєї чистоти, моєї святості. Вона була моєю дочкою, коли стала жінкою, і моєю матір'ю, коли прийняла «Втілене Слово». (141, 63-64)
58. Марія за своєю суттю божественна, її Дух єдиний з Отцем і Сином. Чому ж її судять по-людськи, коли ж вона була обраною Дочкою, про яку людству від початку часів було оголошено як про чисте створіння, в якому втілиться «Боже Слово»?
59. Чому ж тоді людина блюзніть і сумнівається в Моїй силі та без поваги досліджує Мої діла? Причина цього в тому, що вона не заглибилася в Моє божественне вчення, не замислилася над тим, що говорять Писання, і не підкорилася Моїй волі.
60. Сьогодні, у «Третьому Часі», він також сумнівається в тому, що Марія відкривається людям. Але Я кажу вам, що вона бере участь у всіх Моїх ділах, бо вона є втіленням найніжнішої Любові, що мешкає в Моєму Божественному Дусі. (221, 4-6)
61. Марія — це Дух, який настільки злився з Божественністю, що становить один із її аспектів, як це відображають три форми Об'явлення: Отець, Слово та Світло Святого Духа. У цьому сенсі Марія є тим Духом Божим, який відкриває та втілює божественну турботу. (352, 76)
62. Скільки людей сподіваються потрапити до найвищого неба, щоб познайомитися з Марією, яку вони завжди уявляють собі в

людській подобі жінки, якою вона була на землі, як Матір Христа, що став людиною, і яку вони уявляють собі як королеву на троні, прекрасну і могутню.
63. Але Я кажу вам, що ви не повинні більше надавати Божественному образу у вашому розумі. Марія, ваша Духовна Мати, існує; але вона не має ані вигляду жінки, ані будь-якого іншого вигляду. Вона є святою і люблячою Ніжністю, милосердя якої поширюється до нескінченності. Вона панує в душах, але її панування є пануванням смиренності, милосердя та чистоти. Але вона не має трону, як це уявляють собі люди.
64. Вона прекрасна, але її краса така, що ви навіть не можете уявити її собі, маючи найпрекрасніше обличчя. Її краса небесна, а ви ніколи не зможете осягнути небесного. (263, 30)

Вселенське випромінювання Марії

65. Марія, ваша Вселенська Мати, живе в Мені, і вона дарує своїм улюбленим дітям найніжніші ласки. Вона була у ваших серцях, щоб залишити в них свій мир і облаштувати там святилище. Марія пильнує над світом і розпростягає над ним свої крила, як жайворонок, щоб захищати його від одного полюса до іншого. (145, 10)

66. У Моїй Божественності живе заступницька любов; це Марія. Скільки сердець, що залишалися закритими для віри, завдяки Їй відкрилися для покаяння та любові! Її материнська сутність присутня у всьому творінні, її відчувають усі, і все ж деякі заперечують це, маючи очі, що бачать. (110, 62)
67. Ті, хто заперечує божественну материнську сутність Марії, заперечують одне з найпрекрасніших одкровень, яке Божество дало людям.
68. Ті, хто визнає божественність Христа і заперечує Марію, не знають, що вони відмовляються від найніжнішої та наймилішої риси, яка існує в моїй божественності.
69. Скільки ж є тих, хто вважає, що знає Писання, а насправді нічого не знає, бо нічого не зрозумів. І скільки ж є тих, хто, попри свою думку, що відкрив мову творіння, живе в омані.
70. Материнський Дух з любов'ю діє в усіх істотах, ви можете побачити його відображення всюди. Її божественна материнська любов впала як благословенне насіння в серця всіх створінь, і кожне царство природи є живим свідченням її, а кожне материнське серце — вівтарем, спорудженим перед цією великою любов'ю. Марія була божественною квіткою, а плодом був Ісус. (115, 15-18)

Розділ 21 – Всемогутність, всюдисущість Бога та Його справедливість

Сила Божа

1. Якщо сучасна людина з усією своєю наукою не здатна підкорити елементи природи своїй волі — як же вона може нав'язати свою владу духовним силам?
2. Так само, як небесні тіла у космосі слідують своєму незмінному порядку, і воля людини не може змусити їх змінити свою орбіту чи призначення, так і порядок, що існує у духовному світі, ніхто не може змінити.
3. Я створив день і ніч, тобто Я є Світлом, і ніхто, крім Мене, не може його стримати. Те саме стосується духовного світу. (329, 31-33)
4. Якщо ви вірите в Мене, ви можете бути впевнені, що Моя сила нескінченно більша за гріх людей і що тому людина та її життя мусять змінитися, щойно гріх відступить перед світлом істини та справедливості.
5. Чи можете ви уявити собі життя на цьому світі, коли люди колись виконуватимуть волю Божу? (88, 59-60)
6. Для Мене покаяння людини, її оновлення та спасіння не можуть бути неможливими. Тоді Я не був би всемогутнім, а людина була б сильнішою за Мене. Чи вважаєте ви Мою силу меншою за силу, яку має зло в людях? Чи вважаєте ви темряву в людині вищою за Божественне Світло? Ніколи! — кажуть Мені ваші серця.
7. Зважте: Моє завдання, після того як Я дав вам буття, — привести вас до досконалості та об'єднати вас усіх в єдину духовну родину; і не забувайте, що Моя воля здійснюється понад усе.
8. Я, Божественний Сіяч, непомітно вкладаю насіння Моєї Любові в кожну душу. Тільки Я знаю, коли це насіння проросте в усьому людстві, і тільки Я здатний з нескінченним терпінням чекати плодів Своїх діл. (272, 17-19)
9. Я не хочу принижувати вас Своєю величчю, ані хвалитися нею, але все ж показую її вам, наскільки це є Моєю волею, щоб ви відчували найвищу радість від того, що маєте за Отця Бога всієї сили, мудрості та досконалості.
10. Радійте від думки, що ви ніколи не побачите кінця Моєї сили і що чим вищим буде розвиток вашої душі, тим краще ви пізнаєте Мене. Хто ж не погодиться з тим, що він ніколи не досягне величі свого Господа? Хіба ви на землі не погоджувалися бути молодшими за віком порівняно зі своїм земним батьком? Хіба ви не охоче визнавали його досвід і авторитет? Хіба ви не раділи, бачачи, що маєте за батька чоловіка, який набагато сильніший за вас — гордого,

хороброго і сповненого чеснот? (73, 41-42)

11. Що означає сила людей порівняно з Моєю силою? Що може протистояти опір матеріалістичних народів проти нескінченної сили одухотворення? Нічого!

12. Я дозволив людині дійти до межі її прагнення до влади і до вершини її гордості, щоб вона сама переконалася, що дар свободи волі, яким її наділив Отець, є істиною.

13. Але коли він дійде до межі, він відкриє свої очі для Світла і Любові та схилиться перед Моєю Присутністю, підкорений єдиною абсолютною Силою та єдиною вселенською Мудрістю, що належить вашому Богу. (192, 53)

Присутність Бога у всьому створенні

14. Я не маю певного чи обмеженого місця, де Я мешкаю у Нескінченності, бо Моя присутність є у всьому, що існує, як у Божественному, так і в Духовному чи Матеріальному. Ви не можете сказати про Мене, в якому напрямку лежить Моє Царство; і коли ви піднімаєте свій погляд до висот і він спрямований до неба, то робите це лише як щось символічне. Бо ваша планета безперервно обертається і з кожним рухом відкриває перед вами нові ділянки неба та нові висоти.

15. Усім цим Я хочу сказати вам, що між вами і Мною немає відстані і що єдине, що відокремлює вас від Мене, — це ваші недозволені вчинки, які ви ставите між Моїм досконалим Законом і вашим духом.

16. Чим більша ваша чистота, чим вищі ваші вчинки і чим стійкіша ваша віра, тим ближчим, інтимнішим і доступнішим для ваших молитов ви будете відчувати Мене.

17. Так само: чим більше ви віддаляєтеся від добра, від справедливості, від дозволеного і віддаєтеся матеріалізму темного та егоїстичного життя, тим більше ви будете відчувати, що Я віддаляюся від вас. Чим більше ваше серце віддаляється від виконання Мого Закону, тим менш чутливим воно стане до Моєї Божественної Присутності.

18. Зрозумійте, чому Я в цей час проголошую Своє Слово в такій формі і готую вас до спілкування від духу до духу.

19. Оскільки ви вважали Мене нескінченно далеким, ви не розуміли, як прийти до Мене. Я відвідав вас, щоб ви відчули Мою божественну присутність і переконалися, що між Отцем і Його дітьми немає простору чи відстані, які б їх розділяли. (37, 27-32)

20. Якщо ви думаєте, що Я покинув Свій трон, щоб відкритися вам, то ви помиляєтеся; бо той трон, який ви уявляєте собі , не

існує. Трони — це для марнославних і гордих людей.
21. Оскільки Мій Дух є нескінченним і всемогутнім, Він не перебуває в певному місці: Він є всюди, у всіх місцях, у духовному та матеріальному. Де ж тоді має бути той трон, який ви Мені приписуєте?
22. Припиніть надавати Мені матеріальну фізичну подобу на троні, подібному до земних, звільніть Мене від людської подоби, яку ви завжди Мені надаєте, припиніть мріяти про Небо, яке ваш людський розум не здатний осягнути. Якщо ви звільнитеся від усього цього, це буде так, ніби ви розірвете ланцюги, що вас сковували, ніби висока стіна впала перед вашими очима, ніби густий туман розсіявся і дозволив вам побачити безмежний горизонт та нескінченне, сяюче небо, яке, однак, є доступним для вашого духу.
23. Одні кажуть: Бог на небі, інші: Бог мешкає в потойбіччі. Але вони не знають, що кажуть, і не розуміють, у що вірять. Дійсно, Я «живу» на небі; але не в тому конкретному місці, яке ви собі уявляли: Я живу на небі Світла, Сили, Любові, Мудрості, Справедливості, Блаженства, Досконалості. (130, 30, 35-36)
24. Моя всеосяжна присутність наповнює все, у жодному місці чи просторі Всесвіту немає порожнечі, все просякнуте Мною. (309, 3)
25. Я казав вам, що Я так близько до вас, що знаю навіть найпотаємніші ваші думки, що Я скрізь, де ви є, бо Я всюдисущий. Я є Світлом, яке осяює ваш розум натхненнями або світлими ідеями.
26. Я в вас, бо Я є Дух, що одухотворює вас, совість, що судить вас. Я у ваших почуттях і у вашому тілі, бо Я є у всьому творінні.
27. Відчувайте Мене все більше у собі та у всьому, що вас оточує, щоб, коли настане мить покинути цей світ, ви повністю увійшли у духовне життя, і щоб у вашій душі не було розладу через враження, які може залишити світ чуттів; і щоб ви наблизилися до Мене ще на крок, бо Я є джерелом нескінченної чистоти, з якого ви будете пити вічно. (180, 50-52)
28. Чи знаєте ви, яке походження того Світла, що міститься у словах, вимовлених устами носіїв голосу? Його походження — у Добрі, у Божій Любові, у вселенському Світлі, що виходить від Бога. Це промінь або іскра того сяючого Всебуття, яке дарує вам життя; це частина нескінченної сили, яка рухає все і під впливом якої все коливається, рухається і безперервно обертається. Це те, що ви називаєте божественним випромінюванням , це світло Божественного Духа, яке просвічує і оживляє душі.

29. Це випромінювання впливає як на душу, так і на тіло, як на світи, так і на людей, рослини та всі істоти творіння. Вона є духовним для духу, матеріальним для матерії, інтелектом для розумових здібностей, любов'ю в серцях. Вона є знанням, талантом і самоусвідомленням, інстинктом, інтуїцією і стоїть над чуттями всіх істот відповідно до їхнього порядку, їхньої природи, їхнього виду та ступеня розвитку. Але джерело єдине: Бог; і сутність її єдина: любов. Тож що може бути неможливого в тому, що Я просвічую розум цих створінь, щоб послати вам послання духовного світла?

30. Рослини приймають життєве випромінювання, яке мій Дух посилає їм, щоб вони приносили плоди. Зірки приймають силу, яку мій Дух випромінює на них, щоб вони могли обертатися на своїх орбітах. Земля, яка є живим свідченням, доступним для всіх ваших почуттів, безперервно отримує проміння життя, яке творить стільки чудес з її лона. Чому ж тоді має бути неможливим, щоб людина, в сутності якої, немов у дорогоцінному камені, сяє присутність Духа, в чому полягає її подібність до Мене, отримувала безпосередньо від Мого Духа до свого Духа божественне випромінювання, яке є духовним насінням, що має принести в ній плід? (329, 42-44)

31. Жодне з ваших зітхань не залишиться непочутим на Небі, кожна молитва знаходить відгук у Мені, жодна з ваших скорбот чи життєвих криз не залишається непоміченою Моєю батьківською любов'ю. 280 Розділ 21 Я все знаю, чую, бачу, і в усьому Я присутній.

32. Оскільки люди вважають, що Я відвернувся від них через їхні гріхи, вони врешті-решт відчувають себе далекими від Мене. О людська невіглавість, яка принесла стільки гіркоти на їхні уста! Знайте, що якби Я віддалився від будь-якого зі Своїх створінь, воно миттєво перестало б існувати. Але цього не сталося і не станеться, бо, даруючи вам Духа, Я наділив вас усіх вічним життям. (108, 44-45)

Удари долі

33. Не проклинайте випробувань, що гнітять вас і весь людський рід, не кажіть, що це покарання, гнів чи помста Божа, бо тоді ви богохулите. Я кажу вам, що саме ці випробування наближають людство до рятівної гавані.

34. Називайте їх справедливістю, спокутою або уроками, тоді це буде влучно і правильно. Гнів і помста — це людські пристрасті, властиві таким істотам, які ще далекі від душевного спокою, гармонії та досконалості. Несправедливо, що ви надаєте моїй любові до вас, яка визначає всі мої діяння, вульгарну назву

«покарання» або негідну назву «помста».

35. Зважте, що ви добровільно вирушили тернистими шляхами або в темні безодні і що ви не прислухалися до мого люблячого заклику, ані не прислухалися до голосу своєї совісті, тому стало необхідним, щоб біль прийшов вам на допомогу, щоб пробудити вас, зупинити вас, привести вас до тями і дозволити повернутися на справжній шлях. (181, 6-8)

36. Я не караю вас; але Я є Справедливість, і як така, Я даю її відчути кожному, хто порушує Мої заповіді. Бо Вічний відкрив вам Свій Закон, який ніхто не може змінити.

37. Подивіться, як людина скаржиться у важкому випробуванні, коли вона падає у безмежно глибоку прірву, коли вона бачить, як її дружина плаче через втрату коханих істот, як діти позбавляються засобів до існування, а домівки занурюються у злидні та скорботу. Він вражений своїм нещастям, він зневірюється; але замість того, щоб молитися і каятися у своїх гріхах, він бунтується проти Мене і каже: «Як це можливо, що Бог так карає мене?», тоді як Божественний Дух насправді також проливає сльози через біль своїх дітей, і Його сльози — це кров любові, прощення і життя.

38. Істинно кажу вам: з огляду на той рівень розвитку, якого досягло людство, поліпшення його становища в цей час залежить не лише від Моєї милосердності. Воно є жертвою самого себе, але не Моїм покаранням. Бо Мій Закон і Моє Світло сяють у кожній совісті.

39. Моя справедливість сходить, щоб вирвати кожне бур'ян* з коренем, і навіть сили природи виявляються виконавцями цієї справедливості. Тоді здається, ніби все об'єднується, щоб знищити людину, хоча це має служити її очищенню. Але деякі збиваються з шляху і кажуть: «Якщо нам доводиться терпіти такий великий біль — навіщо ми тоді взагалі приходимо у цей світ?», не замислюючись над тим, що біль і гріх не походять від Мене.

** З інших, подібних слів Христа випливає, що під цим «бур'яном» маються на увазі не люди, а їхні злі та порочні потяги та схильності.*

40. Людина несе відповідальність за те, що залишається в невіданні щодо того, що таке справедливість і що таке спокута. Звідси спочатку виникає її бунт, а потім — богохульство. Тільки той, хто вивчив Моє вчення і дотримується Мого Закону, вже не здатний звинувачувати свого Отця. (242, 19-21)

Справедливість Божа

41. Ви подібні до кущів, які іноді мають настільки сухі й хворі гілки, що потребують болісного

обрізання, щоб видалити хворі частини, аби вони могли знову одужати.

42. Коли моя справедливість любові видаляє з людського дерева хворі гілки, що шкодять його серцю, вона виправляє його.

43. Коли людині мають відрізати частину тіла, вона зітхає, тремтить і боїться, навіть якщо знає, що це робиться для того, щоб видалити те, що хворе, що мертве і загрожує тому, що ще може жити.

44. Навіть троянди, коли їх обрізають, проливають свій життєвий сік, немов сльози болю; але потім вони вкриваються найпрекраснішими квітами.

45. Моя Любов обрізає злом у серцях Моїх дітей набагато вищим чином, при цьому Я іноді жертвую Самим Собою.

46. Коли люди розіп'яли Мене, Я покрив Своїх катів Своєю добротою та прощенням і дав їм життя. Своїми словами та мовчанням Я наповнив їх світлом, захистив і врятував їх. Так Я обрізаю зло, відбиваю його своєю любов'ю та захищаю й рятую грішника. Ті прощення були, є й будуть вічно джерелами спасіння. (248, 5)

47. Я не можу винести над вами вирок, важчий за вагу ваших провин. Тому кажу вам, що вам не слід боятися Мене, а лише самих себе.

48. Лише Я один знаю тяжкість, масштаб і значення ваших провин. Люди постійно піддаються впливу зовнішніх проявів, бо не здатні проникнути в серця своїх ближніх. Я ж, навпаки, заглядаю в серця і можу сказати вам, що до Мене приходили люди, які звинувачували себе у тяжких провинах і були сповнені каяття, бо образили Мене, та Я визнав їх чистими. На противагу цьому, інші приходили і казали Мені, що ніколи нікому не заподіяли зла, але Я знав, що вони брешуть. Бо хоча їхні руки не заплямувалися кров'ю ближнього, кров їхніх жертв, яким вони наказали забрати життя, пролилася на їхню душу. Це ті, хто кидає камінь, приховуючи при цьому руку. Коли Я у Своєму посланні вимовляв слова «боягуз», «лицемір» або «зрадник», вся їхня істота тремтіла, і часто вони відходили від Моєї настанови, бо відчували на собі погляд, який їх засуджував. (159, 42-43)

49. Якби в божественній справедливості не було найбільшої любові Отця, якби Його справедливість не мала цього джерела, то це людство б уже не існувало, його гріхи та безперервні провини вичерпали б божественне терпіння; але цього не сталося. Людство продовжує жити, душі все ще втілюються, і на кожному кроці, у кожному людському ділі проявляється Моя справедливість, яка є любов'ю та нескінченним милосердям. (258, 3)

50. Збагніть Моє Слово, щоб ви, на відміну від багатьох, не збилися з шляху через діяння Моєї божественної справедливості, коли Я з силою караю тих, хто скоїв лише легкий проступок, а натомість, здавалося б, прощаю тих, хто скоїв тяжкий проступок.

51. Учитель каже вам: якщо Я з силою караю того, хто, на перший погляд, вчинив лише легкий проступок, то це тому, що Я знаю слабкість душ, і якщо вони відхиляються від шляху виконання Закону, це може бути першим кроком, що веде їх до загибелі. Але коли Я прощаю іншим тяжкий проступок, це відбувається тому, що Я знаю: великий проступок для душі є приводом для не менш великого каяття.

52. Не судіть, не засуджуйте, навіть у думках не бажайте, щоб Моя справедливість спіткала тих, хто серед народів спричиняє кровопролиття. Подумайте лише, що вони, як і ви, є Моїми дітьми, Моїми створіннями, і що вони муситимуть спокутувати свої великі злочини великими спокутами. Істинно кажу вам: саме ті, на кого ви вказуєте пальцями як на тих, хто безжально зруйнував мир і кинув вас у хаос, у прийдешні часи стануть великими миротворцями, великими благодійниками людства.

53. Кров мільйонів жертв з землі волає до моєї божественної справедливості, але, незважаючи на людське правосуддя, саме моє правосуддя досягне кожної душі, кожного серця.

54. Людське правосуддя не прощає, не визволяє, не любить. Моє ж любить, прощає, визволяє, пробуджує до нового життя, підносить і просвічує; і саме тих, хто заподіяв людству стільки болю, Я визволю і врятую, провівши їх через велике спокутування, яке стане тиглем, у якому вони очистяться і повністю прокинуться до голосу своєї совісті, щоб змогти зазирнути до найглибшої суті своїх вчинків. Я змушу їх пройти той самий шлях, яким вони змусили пройти своїх жертв, свої народи. Але врешті-решт вони досягнуть духовної чистоти, щоб повернутися на землю, щоб відбудувати все зруйноване, щоб відновити все знищене. (309, 16-18)

55. Ви повинні знати, що ваш Отець судить вас не лише тоді, коли до вас приходить смерть, а що цей суд починається, щойно ви усвідомлюєте свої вчинки і відчуваєте поклик своєї совісті.

56. Мій суд завжди над вами. На кожному кроці, чи то в людському житті, чи то у вашому духовному житті, ви підкоряєтеся моєму суду; але тут, у цьому світі, в тілесній оболонці, душа стає нечутливою і глухою до закликів совісті.

57. Я суджу вас, щоб допомогти вам відкрити очі на світло, щоб звільнити вас від гріха і визволити від болю.

58. У своєму суді Я ніколи не беру до уваги образи, які ви могли Мені заподіяти, бо в Моєму суді ніколи не проявляються образа, помста, навіть покарання.
59. Коли біль проникає у ваше серце і вражає вас у найчутливішому місці, це відбувається для того, щоб вказати вам на якусь помилку, яку ви робите, щоб ви зрозуміли Моє повчання і отримали нове та мудре вчення. В основі кожного з цих випробувань завжди присутня Моя любов.
60. У деяких випадках Я дозволяв вам зрозуміти причину випробування, в інших ви не можете знайти сенсу того попередження моєї справедливості, і це тому, що в ділі Отця і в житті вашої душі є глибокі таємниці, які людський розум не в змозі розгадати. (23, 13-17)
61. Давно минули часи, коли вам говорили: «Якою мірою ви міряєте, такою мірою й вам буде відміряно». Як часто цей закон використовувався, щоб мститися тут, на землі, і відсунути вбік будь-яке почуття любові до ближнього!
62. Тепер Я кажу вам, що Я взяв цю мірку справедливості і буду міряти вас нею так, як ви міряли, хоча мушу додати для пояснення, що в кожному з Моїх судів буде присутній Отець, який дуже любить вас, і Спаситель, який прийшов для вашого спасіння.
63. Саме людина своїми вчинками виносить собі вирок, іноді страшний, і саме ваш Господь надає вам допомогу, щоб ви знайшли спосіб, яким зможете винести своє покаяння.
64. Істинно кажу вам: якщо ви хочете уникнути надто болісного покаяння, то вчасно покайтеся і надайте своєму життю нового напрямку через щире оновлення, здійснюючи діла любові та милосердя для своїх братів.
65. Зрозумійте, що Я є воротами спасіння — воротами, які ніколи не будуть зачинені для всіх, хто шукає Мене з істинною вірою. (23, 19-23)
66. Тепер ви бачите, що Божа справедливість полягає в любові, а не в покаранні, як ваша. Що б стало з вами, якби Я застосував ваші власні закони, щоб судити вас — перед Мною, перед Яким не мають сили ні зовнішні видимості, ні хибні аргументи?
67. Якби Я судив вас згідно з вашою нечестивістю і застосовував ваші жахливо суворі закони — що б з вами сталося? Тоді ви б справедливо просили Мене проявити милосердя.
68. Але вам не треба боятися, бо Моя любов ніколи не в’яне, не змінюється і не зникає. Ви ж, навпаки, неминуче зникаєте, ви вмираєте і знову народжуєтеся, ви йдете і потім знову повертаєтеся, і так ви йдете своїм паломницьким шляхом, аж доки не настане день, коли ви пізнаєте свого Отця і

підкоритеся Його Божественному Закону. (17, 53)

Розділ 22 – Любов, турбота і милість Божа

Любов Небесного Отця

1. Не дивуйтеся, що моя любов супроводжує вас усюди, незважаючи на ваші гріхи. Ви всі – мої діти. У цьому світі ви мали відображення божественної любові в любові ваших батьків. Ви можете відвернутися від них, не визнавати їхньої влади, не слухатися їхніх наказів і не прислухатися до їхніх порад; ви можете своїми злими вчинками завдати рану їхнім серцям, можете стати причиною того, що їхні очі висохнуть від сліз, що на скронях з'являться сиві волосини, а обличчя будуть позначені слідами страждань; але вони ніколи не перестануть вас любити і матимуть для вас лише благословення та прощення.

2. Але якщо ці батьки, яких ви мали на землі і які не є досконалими, дали вам такі великі докази чистої і піднесеної любові — то чому ви дивуєтеся, що Той, хто створив ці серця і дав їм завдання бути батьками, любить вас досконалою любов'ю? — Любов є найвищою істиною. Заради істини Я став людиною, і заради істини Я помер як людина. (52, 27)

3. Моя любов не повинна вас дивувати, але й не сумнівайтеся в ній, коли ви відчуваєте, що у світі вам часто доводиться випивати дуже гіркий келих.

4. Людина може глибоко впасти, бути сповненою темряви або вагатися повернутися до Мене. Але для всіх настане момент, коли вони відчують Мене у своїй власній сутності, більше не відчуватимуть Мене далеким і не зможуть вважати Мене чужинцем або заперечувати Моє існування, Мою любов і Мою справедливість. (52, 30)

5. Я не хочу бачити вас перед Собою як обвинувачених, хочу завжди вважати вас своїми дітьми, яким моя батьківська любов завжди готова допомогти. Я створив вас для слави Свого Духа і для того, щоб ви були щасливі в Мені. (127, 41)

6. Навчіться любити Мене, усвідомте, як Моя любов супроводжує вас усюди, незважаючи на ваші провини та гріхи, і ви не можете уникнути її впливу чи ухилитися від неї. Зрозумійте: чим тяжчі ваші провини, тим більшим є Моє милосердя до вас.

7. Злість людей хоче відштовхнути Мою любов, але вона не може протистояти їй, бо любов є вселенською силою, божественною владою, яка все творить і все рухає.

8. Доказом усього, що Я вам кажу, є те, що Я вам дав, коли Я явився

серед вас у цей час, коли людство заблукало в безодні свого гріха. Моя любов не може відчувати огиду до людського гріха, а лише співчуття.

9. Пізнайте Мене, прийдіть до Мене, щоб змити свої гріхи у кришталево чистій джерельній воді Моєї милосердності. Просіть, просіть, і вам буде дано. (297, 59-62)

10. На мить люди вважають себе настільки негідними Мене, що не можуть збагнути, як сильно Я можу їх любити. І коли вони вже змирилися з тим, що живуть далеко від свого Отця, вони будують собі життя за власними уявленнями, створюють свої закони та засновують свої релігійні спільноти. Тому їхнє здивування велике, коли вони бачать, що Я приходжу. Тоді вони запитують: «Чи справді наш Отець любить нас так сильно, що шукає такого способу, щоб відкритися нам?»

11. Люди, Я можу вам лише сказати, що Я не дам загинути тому, що належить Мені, а ви належите Мені. Я любив вас ще до того, як ви з'явилися, і буду любити вас вічно. (112, 14-15)

Божа турбота і допомога

12. Учні, Я дав вам усі настанови, які потрібні душі в її розвитку.

13. Блаженні ті, хто пізнає істину, бо вони швидко знайдуть «шлях». Інші завжди відкидають божественні настанови, бо їхні діла здаються їм вищими за Мої.

14. Я люблю вас усіх. Я — пастир, який кличе своїх овець, який об'єднує їх і перераховує, і щодня хоче мати їх більше — який годує їх і пестить, піклується про них і радіє, коли бачить, що їх багато, хоча іноді плаче, коли бачить, що не всі слухняні.

15. Такі ваші серця: багато хто з вас приходить до Мене, але мало хто справді слідує за Мною. (266, 23-26)

16. Візьміть свій хрест і йдіть за Мною в смиренні. Покладайтеся на те, що — поки ви втішаєте когось, приносите мир серцю чи світло душі — Я подбаю про все, що стосується вашого матеріального життя, і Я нічого не залишу без уваги.

17. Вірте в те, що коли Я звертаюся до вашого духу, Я також заглядаю у ваше серце, щоб відкрити в ньому його турботи, потреби та бажання. (89, 6-7)

18. Немає жодних рас чи племен, якими б некультурними вони вам не здавалися — навіть тих, яких ви не знаєте, бо вони мешкають у недоступних лісах, — які б не відчули проявів Моєї Любові. У мить небезпеки вони чули небесні голоси, які їх захищають, оберігають і наставляють.

19. Ви ніколи не жили покинутими. З самого початку, відколи ви ожили, ви перебували під захисним щитом моєї любові.

20. Ви, людські батьки, які ніжно любите своїх дітей: чи були б ви здатні залишити їх напризволяще, коли вони щойно народилися в це життя, коли вони найбільше потребують вашої турботи, вашої відданості, вашої любові?

21. Я бачив, як ви турбуєтеся про своїх дітей, навіть коли вони досягли повноліття; навіть про тих, хто грішить, хто вас образив, ви турбуєтеся з найбільшою любов'ю.

22. Але якщо ви так реагуєте на нужду своїх дітей — якою ж тоді буде любов вашого Небесного Отця, який любив вас ще до того, як ви з'явилися на світ?

23. Я завжди приходив вам на допомогу; і в цей час, коли Я зустрічаю вас з більшим духовним розвитком, Я навчив вас, як ви повинні боротися, щоб знищити злі сили, і як посилювати вібрації добра. (345, 39-42)

24. Ви вступаєте тепер у новий етап свого життя; шлях прокладено. Візьміть свій хрест на себе і йдіть за Мною. Я не кажу вам, що на цьому шляху не буде випробувань; але щоразу, коли ви проходитимете важку ділянку шляху або випиватимете чашу страждань, ви почуєте голос, який вас підбадьорюватиме і даватиме поради, з вами буде Моя Любов, яка вас підтримуватиме і підноситиме, і ви відчуватимете лагідне пещення Мого цілющого бальзаму. (280, 34)

25. Коли Я бачу, що ви даєте себе перемогти болю і що, замість того, щоб винести з нього уроки, які містить кожне випробування, ви задовольняєтеся тим, що плачете, проклинаєте або просто чекаєте смерті як кінця своїх страждань, тоді Я наближаюся до вас, щоб з любов'ю звернутися до вашого серця, дати йому втіху та надію і зміцнити його, щоб воно подолало саме себе, свою слабкість і брак віри та змогло тріумфувати над випробуваннями; бо в цьому тріумфі лежить мир, світло та духовне щастя, яке є справжнім щастям. (181, 10)

26. Якщо ви згадаєте, що Я перебуваю навіть у найменших істотах природи — як же Я міг би зректися вас і відокремитися від вас лише тому, що ви маєте в собі недосконалості , адже саме тоді ви найбільше потребуєте Мене?

27. Я є життя і перебуваю у всьому, тому ніщо не може померти. Глибоко замисліться, щоб не залишатися прив'язаними до форми висловлювання. Заспокойте свої почуття і відкрийте Мене в суті слова. (158, 43-44)

28. Загляньте у своє нутро, і ви знайдете там святилище, Ковчег Завіту. Ви відкриєте джерело, джерело благодаті та благословень.

29. Немає безпорадної душі, ніхто не є знедоленим. З огляду на Моє божественне милосердя, у всьому Всесвіті немає жодного, хто міг би

назвати себе бідним, відкинутим своїм Отцем; немає нікого, хто міг би назвати себе вигнаним із земель Господа.

30. Хто відчуває себе знедоленим, робить це тому, що не відкрив у собі дари благодаті, або тому, що заблукав у гріху, тому, що засліплений, або тому, що відчуває себе негідним.

31. Ви повинні завжди відкривати в собі ці дари благодаті; тоді ви відчуєте, що моя присутність ніколи не буде вам бракувати, що завжди «хліб», «цілющий бальзам», «зброя», «ключі» та все, що вам потрібно, буде у вас самих, бо ви є спадкоємцями мого Царства та моєї слави. (345, 87)

32. Між Отцем і дітьми існує зв'язок, який ніколи не може розірватися, і цей зв'язок є причиною того, що між Божественним Духом і кожним з вас відбувається діалог. (262, 35)

33. Людство потребує моєї Любові, мого Слова, яке має проникнути до глибини їхніх сердець. Учитель невтомно бореться за те, щоб ваші душі щодня ставали все більш просвітленими, щоб, звільнившись від невігластва, вони могли піднятися до вищих сфер.

34. Ворота Мого Царства відкриті, і «Слово» Отця приходить до вас з нескінченною любов'ю, щоб знову вказати вам шлях.

35. Я знову прийшов до людства, але воно не відчуло Мене, бо Я з'явився духовно, а його матеріалізм великий. Оскільки ваша душа походить від Мого Божественного Духа — то чому ж люди не відчули Мене? Тому що вони прив'язали свої душі до матеріалізму, до нижчих пристрастей.

36. Але ось Агнець Божий, що приходить до вас як Світло, щоб просвітити вас і принести істину. (340, 13-15)

Смиренність Всевишнього

37. Зрозумійте, що Моє Слово не наповнює ваш розум марними філософіями, воно є суттю життя. Я не багач, який пропонує вам мирські багатства. Я Єдиний Бог, який обіцяє вам Царство істинного життя . Я — смиренний Бог, який без пишноти наближається до своїх дітей, щоб підняти їх на шляху спокути своєю ласкою та чудодійним Словом. (85, 55)

38. Будьте Моїми слугами, і Я ніколи не принижу вас.

39. Дивіться: Я не прийшов як Цар, і не ношу скіпетра чи корони. Я серед вас як приклад смирення, і навіть більше: як ваш слуга.

40. Просіть Мене, і Я дам вам; наказуйте Мені, і Я підкорюся, щоб дати вам ще один доказ Моєї любові та Моєї смиренності. Я прошу вас лише того, щоб ви пізнали Мене і виконували Мою волю; а якщо ви натрапите на перешкоди у виконанні своїх обов'язків, то моліться і

перемагайте в Моє ім'я, і ваші заслуги будуть більшими. (111, 46)

41. До вас промовляє Отець — Той, хто не має нікого, хто б схилився перед Ним у молитві. Але, істинно кажу вам, якби над Мною був хтось більший, Я схилився б перед ним, бо в Моєму Дусі мешкає смиренність.

42. Подумайте, як ви — хоча ви є Моїми маленькими дітьми — змушуєте Мене спускатися, щоб говорити до вас, слухати вас і втішати, замість того, щоб ви прагнули піднятися до Мене. (125, 19)

43. Відчуйте у своїх серцях радість від того, що вас любить ваш Отець, який ніколи не принижував вас своєю величчю, а виявив її у своїй досконалій смиренності, щоб зробити вас великими і привести вас до насолоди справжнім життям у Його Царстві, яке не має ні початку, ні кінця. (101, 63)

Співчуття та співстраждання Бога

44. Якщо ви вірите, що Ісус, оскільки був Сином Божим, не відчував болю, то ви помиляєтеся. Якщо ви вірите, що Я вільний від болю, оскільки сьогодні приходжу в Дусі, то ви також перебуваєте в омані. Якщо ви думаєте, що — оскільки Я знаю, що ви всі зрештою будете зі Мною — Я сьогодні не страждаю, то й у цьому ви не маєте рації. Істинно кажу вам: немає іншої істоти, чутливішої за Божественний Дух.

45. Я запитую вас: хто наділив усі істоти чутливістю? Що ви можете зробити доброго, що не викликало б у Мене радості? І що ви можете зробити злого, що не було б раною для Моєї чутливості? Ось чому Я кажу вам, що людство знову розіп'яло Мене. Коли ж Мене знімуть з хреста і звільнять від тернового вінця? (69, 34)

46. Коли дехто виступає проти Мене як вороги, Я не розглядаю їх як таких, а лише як нужденних. На тих, хто вважає себе вченими і заперечує Моє існування, Я дивлюся з жалем. Тих, хто намагається знищити Мене в серцях людей, Я вважаю невігласами, оскільки вони вірять, що мають силу і зброю, щоб знищити Того, хто є Творцем життя. (73, 33)

47. Я являюся вам як люблячий Батько, як смиренний Учитель, ніколи не байдужий до ваших страждань і завжди поблажливий та милосердний до ваших недосконалостей, бо в Моїх очах ви завжди будете дітьми.

48. Я мушу судити вас, коли бачу, як діти, створені з такою любов’ю і призначені для Вічного Життя, на землі вперто шукають смерті, не дбаючи про Духовне Життя і не маючи бажання пізнати досконалості, які це існування готує для них. (125, 59-60)

49. Оскільки Я є вашим Отцем, Я неодмінно мушу співчувати тому, що відчувають діти. Тільки так ви зрозумієте, що — поки кожен з вас страждає і відчуває власний біль — Божественний Дух співстраждає з болем усіх своїх дітей.

50. На доказ цієї істини Я прийшов у світ, щоб стати людиною і нести хрест, який уособлював усі страждання і всі гріхи світу. Але якщо Я, як людина, ніс на своїх плечах тягар ваших недосконалостей і відчував усі ваші страждання — чи міг би Я, як Бог, виявити байдужість до страждань своїх дітей? (219, 11-12)

Прощення, благодать і милосердя Боже

51. Я єдиний, хто знає долю всіх, єдиний, хто знає шлях, який ви пройшли і який вам ще належить пройти. Це Я розумію ваші страждання і ваші радості. Я знаю, як далеко ви забрели, щоб знайти істину і справедливість. Саме Моє милосердя приймає сповнений страху крик того, хто в душі просить Мене про прощення своїх провин.

52. І як Батько Я виконую кожне настійне прохання, збираю ваші сльози, зцілюю ваші недуги, даю вам відчути, що вам прощено і що ви очищені від ваших гріхів, щоб ви могли перетворити своє життя.

53. Також Я Єдиний, хто може пробачити вам образи, завдані Мені вами, Моїми дітьми. (245, 39-41)

54. У цей час Моє Слово знову просвічує вас. Я хочу вилити Свою благодать у надлишку, щоб ви були чистими та благородними. Але якщо ви знову впадете в гріх, то знайте, народе, що не Я віддаляю вас від Свого лона, а ви самі віддаляєтеся від Мене, хоча це не є Моєю волею. Та Моє прощення і Моя любов – як відкриті ворота, щоб прийняти кожного, хто з каяттям хоче повернутися до Мене. (283, 69)

55. У любові, з якою Я прощаю вас і виправляю, Я даю про себе знати. Коли ви жили за своєю волею і при цьому постійно ображали Отця, Я не перерізав нитку того гріховного існування, Я не відмовляв вам ні в повітрі, ні в хлібі; Я не залишав вас у болю, ні не ігнорував ваших скарг. І природа продовжувала оточувати вас своєю родючістю, своїм світлом і своїми благословеннями. Так Я відкриваю Себе людям і являюся їм. Ніхто на землі не може любити вас такою любов'ю, і ніхто не може прощати вас так, як Я.

56. Ваша душа — це насіння, яке Я з вічності плекаю і вдосконалюю, доки воно не принесе найпрекрасніших квітів і найдосконаліших плодів. Як Я міг би дозволити вам загинути або залишити вас на милість стихій? Як Я міг би покинути вас на вашому шляху, коли ж Я є

Єдиним, хто знає призначення всіх створінь? (242, 31-33)

57. Ви, що йдете хибними шляхами: Я готовий прийняти вас і дати вам Свою силу та Своє світло, якщо ви покличете Мене. Не має значення, якщо ви носите на своєму тілі та душі сліди великих грішників. Я зроблю так, що ви будете благословляти тих, хто образив вас, і що ви будете благословляти Бога, бо Він вважав можливим те диво у вас. Тоді ви почнете відчувати любов Христа у своєму серці.

58. Дехто, почувши ці слова, подумає: як це можливо, що великі грішники можуть отримати цю благодать так само, як і праведники, які мають її за свої заслуги?

59. О люди, люди, які бачите не далі, ніж сягає ваш погляд! Я завжди дарував вам Свої благодіяння з милості, ще до того, як ви їх заслужили.

60. Я відповідаю як на чисту думку, так і на сумний плач того, хто наближається до Мене заплямованим, щоразу, коли з нього — через брак любові до своїх ближніх — виривається хоч найменша іскра смиренності чи усвідомлення.

61. Я — Захисник слабких, які проливають сльози у своїй великій неспроможності та невігластві. Я — Божественна Надія, що кличе й втішає тих, хто плаче; Я — ласкавий Ісус, що ніжно пестить тих, хто стогне у своєму болі та спокуті.

62. Я є вашим Спасителем, вашим Викупителем; Я є істиною, зрозумілою для людини. (248, 18-21)

Розділ 23 – Натхнення та одкровення Бога

Божественні натхнення

1. Учні: Коли Моє Слово приходить до вас, а ви його не розумієте, ви сумніваєтеся в ньому. Але Я кажу вам: якщо вас мучить невпевненість, відійдіть у самотність полів і там, посеред природи, де ви маєте лише відкрите поле, гори та небо як свідків, ще раз запитайте свого Вчителя. Заглибтеся в Його Слово, і незабаром до вас дійде Його любляча відповідь. Тоді ви відчуєте себе піднесеними, натхненними, сповненими невідомої духовної насолоди.

2. Таким чином ви більше не будете людьми маловірими, бо знаєте, що кожне Слово Боже містить істину, але щоб її осягнути, треба з побожністю та щирим серцем заглибитися в нього, бо воно є святинею.

3. Завжди, коли ви будете готові і захочете щось дізнатися, ваше прагнення до світла притягне Божественне Світло. Скільки разів Я вже казав вам: йдіть у гірську самоту і там розповідайте Мені

про свої турботи, страждання та нужду.

4. Ісус навчав вас цим урокам у «Другій Епосі» своїм прикладом. Згадайте мій приклад, коли Я відійшов у пустелю, щоб молитися, перш ніж розпочати Своє проповідницьке служіння. Згадайте, що в останні дні Свого перебування серед людей, ще перш ніж Я йшов до синагоги, щоб молитися, Я шукав самотності в гаї на Оливній горі, щоб поговорити з Отцем.

5. Природа — це храм Творця, де все підноситься до Нього, щоб поклонитися Йому. Там ви можете безпосередньо й без перешкод сприймати випромінювання вашого Отця. Там, далеко від людського егоїзму та матеріалізму, ви відчуєте, як мудрі натхнення проникають у ваше серце, спонукаючи вас творити добро на своєму шляху. (169, 28-31)

6. Ви повинні бути пильними, учні, бо Я буду говорити до вас не тільки через цей рупор, Я також відкриватимуся вашій душі в ті миті, коли ваше тіло спить. Я навчу вас з готовністю віддаватися сну і відривати свою душу від земного, щоб вона підносилася до сфер Світла, де отримає пророцтво, яким освітлить свій шлях, щоб потім передати своє послання розуму. (100, 30)

7. Я ніколи не був далеко від вас, як ви іноді вірили, ні ваші страждання ніколи не були Мені байдужі, ні Я не був глухий до ваших криків. Сталося ось що: ви не докладали зусиль, щоб витончити свої вищі чуття, і очікували сприймати Мене чуттями плоті. Але Я кажу вам, що час, коли Я дарував це людям, вже давно минув.

8. Якби ви доклали трохи зусиль, щоб розвинути деякі зі своїх духовних здібностей, таких як внутрішнє піднесення через духовне споглядання, молитву, інтуїцію, пророчий сон або духовне бачення, — Я запевняю вас, що через кожну з них ви з'єдналися б зі Мною і, отже, отримали б відповіді на свої запитання та божественне натхнення у своїх думках.

9. Я завжди готовий розмовляти з вами, завжди чекаю на ваше духовне піднесення та готовність, щоб порадувати вас і подарувати вам щастя — відкритися вашому духу. Для цього потрібно лише з найбільшою щирістю підготуватися до отримання цієї благодаті. (324, 52-54)

10. Запитайте своїх вчених, і якщо вони чесні, то скажуть вам, що просили Бога про натхнення. Я дарував би їм більше натхнення, якби вони просили Мене про це з більшою любов’ю до своїх ближніх і з меншою марнославністю щодо себе.

11. Істинно кажу вам: усе, що ви накопичили як справжнє знання, походить від Мене. Усе, що є у людей чистого й високого, Я

використаю в цей час на вашу користь, бо саме для цього Я вам це дав. (17, 59-60)

12. Зараз настав час, коли Мій Дух безперервно промовляє до духу, душі, розуму та серця людей. Мій голос доходить до людей через думки та випробування, завдяки яким багато хто самостійно пробуджується до істини, оскільки ті, хто їх веде чи навчає, сплять і бажають, щоб світ ніколи не прокинувся. (306, 63)

13. У «Третьому Часі» Я здійснив ясністю Своїх промов те, що було неможливим для людей: висловити Себе через людський розум.

14. Зрозумійте Мене, учні, бо в діалозі від душі до душі, що чекає на вас, ви вічно відчуватимете Мою присутність. Якщо ви вмієте готуватися, ви більше не будете говорити Мені: «Господи, чому Ти не приходиш? Чому Ти не бачиш мого болю?» Ви більше не будете так говорити до Мене. Воістину, учні, кажу вам: той, хто так говорить до Мене, дасть відчутний доказ своєї необізнаності та непідготовленості.

15. Я не хочу бачити Своїх учнів відокремленими від Мене, Я хочу, щоб ви у своєму дусі сказали Мені: «Учителю, Ти серед нас, наш дух відчуває Тебе, Твоя мудрість є джерелом мого натхнення». Це є справжнє визнання, яке Я хочу почути від вас. (316, 54)

Пристосування Божественних одкровень до розуміння людей

16. Ваші мови занадто обмежені, щоб відкрити Божественне; тому Я завжди мусив говорити до вас притчами, образами-аналогіями ; але тепер ви бачите, що — навіть коли Я говорив до вас таким чином — ви мало Мене розуміли, бо вам бракувало необхідної волі, щоб осягнути Мої одкровення. (14, 50)

17. У кожну епоху ви чекали на Мене, і все ж — коли Я був серед вас, ви не впізнавали Мене через вашу непідготовленість і духовну незрілість. Я кажу вам: у яку б форму не втілилася Моя присутність, вона завжди міститиме істину та божественну життєву суть.

18. Я казав вам, що Я користувався різними формами, щоб відкрити Себе світові. Але це не були маски, щоб приховати від вас Мого Духа, а вони служили для того, щоб уособити Мене, обмежити Мене і таким чином зробити Мене чутним і відчутним для людей.

19. Тепер Я кажу вам, що перш ніж виносити свій вирок, ви повинні спочатку почути цей голос, аж доки не настане мить вашого переконання або просвітлення, коли в душі стане світло. (97, 11-12)

20. Доки люди залишаються у своїй сліпоті та невігластві, вони будуть причиною того, що Бог,

який перш за все є Отцем, мусить улюблятися, обмежуватися та зменшуватися перед своїми дітьми, щоб бути зрозумілим. Коли ви дозволите Мені явитися перед вами у славі, в якій ви повинні Мене бачити?

21. Ви повинні бути великими, щоб уявити собі Мою велич, і заради цього Я знову і знову приходжу, щоб дати вам духовну велич, щоб ви могли відчути нескінченну радість пізнання свого Отця, відчути Його любов, почути божественний концерт, що лунає над вами. (99, 26-27)

22. Зовнішньою частиною того одкровення Отця на Синаї був камінь, який служив засобом для закарбування Божественного Закону в ньому.

23. Зовнішньою частиною Божого одкровення людям через Ісуса була тілесна оболонка, людська подоба Христа.

24. У наш час зовнішньою частиною мого одкровення був носій голосу, тому ця форма одкровення, як і в минулі часи, повинна закінчитися.

25. Зрозумійте, що ви є дітьми духовного народу, який повинен живитися не формами, а сутністю. Якщо ви правильно зрозумієте Моє Слово, ви ніколи більше не впадете в ідолопоклонство, ані не будете чіплятися за зовнішні культові дії, за обряди, за минуще, бо ви завжди будете прагнути сутності, Вічного. (224, 69-71)

Різні види Божих одкровень

26. Людство хотіло б, щоб до нього завітав новий Месія, який врятує його з безодні, або хоча б почути голос Бога, як голос людини, що лунає в повітрі. Але Я кажу вам, що вам вистачило б трохи поспостерігати або зосередити свою душу в медитації, щоб надати їй чутливості, і ви вже почули б, як усе до вас промовляє. Якщо вам здається неможливим, що камені говорять, Я кажу вам, що не тільки камені, а й усе, що вас оточує, говорить до вас від вашого Творця, щоб ви прокинулися від своїх мрій про велич, гордість і матеріалізм. (61, 49)

27. Просвітлені минулих часів завжди бачили сяйво світла, вони завжди чули Моє Слово. Пророки, натхненні, попередники, засновники вчень високої духовності свідчили, що чули голоси, які, здавалося, долинали з хмар, гір, вітру або з якогось місця, яке вони не могли точно визначити; що чули голос Бога, ніби він виходив із язиків вогню та таємничих відлунь. Багато хто чув, бачив і відчував за допомогою своїх чуттів, інші — завдяки своїм духовним здібностям; те саме відбувається і в цей час.

28. Істинно кажу вам: ті, хто сприймав Мої послання своїми фізичними чуттями, тлумачили божественне натхнення духовно, і робили це відповідно до своєї фізичної та духовної підготовки,

відповідно до часу, в який вони перебували у світі, так само, як це відбувається зараз з людськими знаряддями, яких ви називаєте «носіями голосу» або «носіями дарів». Але Я мушу сказати вам, що в минулі часи, так само як і в теперішні, вони додавали до чистоти божественних одкровень свої власні уявлення або ті, що панували в їхньому оточенні, і свідомо чи несвідомо змінювали чистоту та безмежну сутність істини, яка насправді є любов'ю у своїх найвищих одкровеннях.

29. Духовні вібрації та натхнення були в них, і як «перші», так і «останні» свідчили і будуть свідчити про це натхнення, яке досягало їхнього духу, майже завжди не знаючи як, так само, як це відбувається сьогодні з багатьма і як це відбуватиметься завтра з іншими.

30. Слова, тлумачення та спосіб дії залежать від людей та часів, у яких вони живуть, але над усім цим стоїть найвища істина. (16, 11-14)

31. Час від часу необхідно, щоб Мій Дух відкривався якимось доступним і зрозумілим для вашого розуміння способом. Ця необхідність говорити до вас зумовлена вашою непокорою Моєму Закону, вашим відхиленням від істинного шляху.

32. Людина, завдяки свободі волі, якою вона користується, є найбунтівнішою істотою у творінні. До сьогодні вона не захотіла підкоритися наказам совісті.

33. Моє Слово хоче стримати одних, дати орієнтир іншим, зміцнити всіх у правді та врятувати вас від прірви.

34. Не обурюйтеся тим, як Я зараз відкриваюся вам, бо це настільки відрізняється від «Другого Часу». Знайте, що Я ніколи не використовував двічі одну й ту саму форму, бо це означало б залишити вас на одному й тому ж рівні навчання, а Я завжди приходжу, щоб навчити вас нових уроків і допомогти вам зробити нові кроки. (283, 39-42)

35. Моє Слово передається різними способами: через совість, через випробування, що говорять про Мене, через сили природи або через Моїх духовних дітей. Моє Слово є універсальним. Кожен, хто готується, почує Мій голос. (264, 48)

Необхідність Божественних одкровень

36. Моє Божественне вчення призначене не тільки для духу — ні, воно повинно також досягати людського серця, щоб і духовна, і фізична частини істоти стали гармонійними.

37. Божественне Слово призначене для того, щоб просвітити розум і зробити серце людини чутливим, а життєва суть, що міститься в цьому Слові, призначена для того, щоб живити і підносити душу.

38. Щоб життя людини було повноцінним, їй обов'язково потрібен духовний хліб, так само як вона працює і трудиться заради матеріальної їжі.

39. «Не хлібом єдиним живе людина», — сказав Я вам у «Другій епосі», і моє слово залишається актуальним, бо люди ніколи не зможуть обійтися без духовної поживи, не зазнавши на землі хвороб, болю, темряви, нещасть, злиднів і смерті.

40. Матеріалісти можуть заперечити, що люди вже живуть лише тим, що дарують їм Земля та природа, і що їм не потрібно прагнути чогось духовного, що живить їх та зміцнює під час їхнього життєвого шляху. Але Я мушу сказати вам, що це не є досконалим і повноцінним життям, а існуванням, якому бракує найголовнішого, а саме духовності. (326, 58-62)

41. У всі часи Я відкривався людині у простій формі, щоб вона могла Мене зрозуміти, завжди Я робив це в межах вашого розуму та вашого серця. Я зійшов до вас, щоб дати вам приклад смирення, коли Я схилився до вашого убогого життя, щоб піднести вас до кращого життя. (226, 54)

42. Тут сповнилося слово, яке Я дав вам, коли Ісус у «Другій Епосі» дякував Своєму Отцю за те, що Він приховав Свою мудрість від вчених та освічених, а дав її та відкрив смиренним.

43. Так, мій народе, бо ті, кого ви називаєте вченими, пишаються і хочуть принизити простий народ, навчаючи його лише тому, що вони вважають крихтами хліба, який вони отримали від Мене.

44. Натомість бідні, «прості люди», які добре знають труднощі, що приносить життя, а також пов’язані з ними нестатки, — коли їм вдається щось назвати своїм, то вони відчувають, що це для них занадто багато, і тому діляться цим з іншими.

45. Тепер я додам ще: якщо жадібний стане щедрим, а гордий — смиренним, вони миттєво стануть учасниками всього того, що Я приготував для того, хто вміє жити доброчесно. Бо моя любов не є упередженою, вона всеосяжна, вона для всіх моїх дітей. (250, 17)

Безмежність божественних одкровень

46. Це вчення, яке має просвітити Третю Епоху, не є моїм останнім. Духовне не має кінця. Мій Закон сяє, немов божественне Сонце, у всіх совістях. Застій і занепад властиві лише людським істотам, і це завжди є наслідком пороків, слабкостей або нестриманості пристрастей.

47. Коли людство одного разу засновує своє життя на духовних основах і несе в собі ідеал вічності, який надихає вас Моє вчення, воно знайде шлях прогресу і досконалості, і ніколи

більше не відхилиться від шляху свого висхідного розвитку. (112, 18)

48. Якщо ви вважаєте, що Я лише зараз відкрив вам щось про духовне життя, то ви перебуваєте у великій омані; бо Я ще раз кажу вам: божественне навчання почалося, коли народилася перша людина, і Я не перебільшую, коли кажу вам, що Моє навчання почалося зі створення духів, ще до того, як з'явився світ. (289, 18)

49. Коли люди ще вірили, що існує лише те, що вони могли побачити своїми очима, і самі не знали форми світу, в якому жили, вони уявляли собі Бога, обмеженого тим, що бачили їхні очі.

50. Але в міру того, як їхній розум поступово розгадував одну таємницю за іншою, Всесвіт перед їхніми очима дедалі більше розширювався, а велич і всемогутність Бога для здивованого розуму людини дедалі зростали.

51. Тому Я мусив дати вам у цей час настанови, що відповідають вашому розвитку.

52. Але Я запитую вас: чи містить Моє одкровення матеріальні знання? Ні, знання, яких Я вас навчаю, стосуються існування поза межами природи, яку ви бачите і яку вже так довго досліджуєте. Моє одкровення вказує шлях, що веде дух до рівня життя, звідки він може все відкривати, пізнавати і розуміти.

53. Чи здається вам неможливим або принаймні дивним, що Бог відкривається людям духовно — що Духовний світ відкривається і проявляється у вашому житті — що невідомі світи та сфери спілкуються з вами? Хіба ви хочете, щоб ваше пізнання зупинилося і щоб Отець ніколи більше не відкривав вам нічого, крім того, що Він уже відкрив?

54. Не будьте віруючими з звички і не ставте своєму духу меж у пізнанні!

55. Сьогодні ви можете заперечувати, боротися проти духовного вчення та переслідувати його; але Я знаю, що завтра ви схилитеся перед істиною.

56. Кожне божественне одкровення при своєму появі зустрічало опір і відкидання; але зрештою це світло перемогло.

57. Людство також ставилося з недовірою до наукових відкриттів; але зрештою воно мусило схилитися перед реальністю. (275, 64-70)

58. Коли з серця людства в безмежність підніметься храм Святого Духа, у його середині з'являться нові одкровення, які будуть тим більшими, чим більше душі розвиватимуться вгору. (242, 62)

59. Як ви можете припускати, що, зійшовши до вас, Я міг би нехтувати іншими народами, коли ж ви всі є Моїми дітьми? Чи вважаєте ви, що хтось є далеким

від Мене або поза Мною, хоча Мій Дух є всеосяжним і охоплює все створене?

60. Усе живе і живиться Мною. Тому Мій Універсальний Промінь зійшов на всю Землю, і Дух прийняв Мій вплив у цьому та в інших світах, бо Я прийшов, щоб врятувати всіх Моїх дітей. (176, 21)

61. Моє проголошення через провісників, за Моєю волею, має бути лише тимчасовим, коротким етапом підготовки, що має слугувати цьому народу нормою, законом і основою для свідчення та поширення цієї істини та проголошення світові присутності «Третього Часу».

62. Так само, як Моє проявлення через людський розум було призначене бути швидкоплинним, як блискавка, так само було передбачено, що лише деякі групи людей будуть покликані бути присутніми при цьому одкровенні та прийняти це послання.

63. Натомість діалог від духу до духу охопить весь людський рід без часових обмежень, бо ця форма — шукати Мене, приймати Мене, молитися до Мене, чути Мене та відчувати Мене — діє на віки віків. (284, 41-43)

Одкровення присутності Бога в людині

64. Я хочу зробити вас Моїми учнями, щоб ви навчилися відчувати Мене як діти, що належать до Мого Духа. Чому ви не повинні відчувати Мою присутність у собі, адже ви складаєтеся з Моєї власної сутності, є частиною Мене?

65. Ви не відчуваєте Мене, бо не усвідомлюєте цього, бо вам бракує духовності та підготовки, і скільки б знаків та емоційних вражень ви не отримували, ви приписуєте їх матеріальним причинам. Тому Я кажу вам, що, хоча Я з вами, ви не сприймаєте Моєї присутності.

66. Тепер Я кажу вам: чи не природно, що ви відчуваєте Мене у своїй сутності, адже ви є частиною Мене? Хіба — з огляду на це — не правильно, що ваш дух зрештою зливається з Моїм? Я відкриваю вам справжню велич, яка має бути в кожній людині; бо ви збилися зі шляху і, прагнучи бути великими на землі, стали меншими духовно! (331, 25-26)

67. Я більше не хочу, щоб ви говорили Мені: «Господи, чому Ти далекий від Мене, чому Ти не чуєш Мене, чому Я відчуваю себе самотнім на життєвому шляху?»

68. Улюблений народе: Я ніколи не віддаляюся від Своїх дітей, це ви віддаляєтеся від Мене, бо вам бракувало віри, і ви самі відкинули Мене та зачинили Мені двері своїх сердець. (336, 60)

69. Я не хочу, щоб ви відчували Мене далеким; бо Я сказав вам, що ви всі відчуєте Мене завдяки вашому духовним зріст, сприймете Мене безпосередньо. Ваш дух почує Мій голос, і

духовно ви побачите Мою присутність. Так Я хочу бачити ваш дух назавжди поєднаним з Моїм; бо це є Моя воля. (342, 57)

VI. Створення

Розділ 24 – Духовне і матеріальне творіння

Створення духовних істот

1. Ще до того, як з'явилися світи, ще до того, як усі істоти та матерія ожили, вже існував Мій Божественний Дух. Та, будучи Всеєдиним, Я відчував у Собі безмежну порожнечу, бо Я був наче цар без підданих, наче вчитель без учнів. З цієї причини Я замислив створити істот, подібних до Мене, яким Я присвятив би все Своє життя, яких Я любив би так глибоко і щиро, що — коли настав би час — Я не вагався б принести їм у жертву Свою кров на хресті.
2. Не обурюйтеся, коли Я кажу вам, що Я вже любив вас ще до того, як ви з'явилися на світ. Так, улюблені діти! (345, 20-21)
3. Божественний Дух був сповнений любові, хоча існував сам. Нічого ще не було створено, нічого не було навколо Божественної Істоти, і все ж Він любив і відчував себе Батьком.
4. Кого Він любив? Чиїм батьком Він відчував себе? Це були всі істоти та всі створіння, які мали походити від Нього і чия сила спочивала приховано в Його Дусі. У тому Дусі були всі науки, всі сили природи, всі сутності, всі основи творіння. Він був Вічністю і Часом. У Ньому було минуле, сьогодення і майбутнє ще до того, як світи та істоти ожили.
5. Це божественне натхнення стало реальністю під безмежною силою божественної любові, і почалося життя. (150, 76 79) 6. Щоб Бог міг називати себе Отцем, Він вивів зі Свого лона духів — істот, подібних до Нього у Його божественних якостях. Це було вашим походженням, так ви ожили до духовного життя. (345, 22)
7. Причиною вашого створення була любов, божественне прагнення поділитися моєю силою з кимось; і причиною того, що Я наділив вас свободою волі, була також любов. Я хотів відчувати любов від своїх дітей — не обумовлену законом, а випливаючу зі спонтанного почуття, яке мало вільно вириватися з вашої душі. (31, 53)
8. Кожен дух виник із чистої думки Божества; тому духи є досконалим творінням Творця. (236, 16)

Дія великого духу у творенні

9. Іліас — це великий дух, що перебуває праворуч Бога, який у своїй смиренності називає себе слугою Божим; через його

посередництво, а також через інших великих духів Я рухаю духовний Всесвіт і виконую великі та високі рішення. Так, мої учні, у моїх послугах є безліч великих духів, які керують творінням. (345, 9)

Думки Бога про провидіння

10. Слухайте, учні: ще до того, як ви з'явилися на світ, Я вже існував, і у Моєму Дусі був прихований ваш. Але Я не хотів робити вас спадкоємцями Мого Царства, не маючи заслуг, ані щоб ви володіли тим, що є, не знаючи, хто вас створив; Я також не хотів, щоб ви йшли від Мене без напрямку, без мети та без ідеалів.

11. Тому Я дав вам Духа, щоб він служив вам провідником. Я надав вам вільну волю, щоб ваші вчинки мали справжню цінність переді Мною. Я дав вам душу, щоб вона завжди прагнула піднятися до Світлого і Чистого. Я дав вам тіло, щоб ви за допомогою серця мали відчуття добра і краси, і щоб воно служило вам пробним каменем, постійним випробуванням, а також знаряддям для життя в матеріальному світі. (35, 48-49)

Створення матеріальних світів для духовних істот

12. Коли простір вперше був освітлений присутністю духів, вони — оскільки ще були хиткими та незграбними, як маленькі діти, і не мали ані розвитку, ані сили, щоб перебувати у місцях високої духовності — відчули потребу в опорі, в опорній точці, щоб відчувати себе сильними; і тому їм була дана матерія та матеріальний світ, і в своєму новому стані вони набували досвіду та знань. (35, 50)

13. Всесвіт наповнився істотами, і в усіх них виявилися любов, сила та мудрість Отця. Як невичерпне джерело життя було лоно Господа з того моменту, як Він наказав атомам об’єднатися, щоб утворити істот і тіла та надати їм форму.

14. Спочатку існувало духовне життя, спочатку були духовні істоти, а вже потім — матеріальна природа.

15. Оскільки було вирішено, що багато духовних істот повинні прийняти тілесну форму, щоб жити у матеріальних світах, то заздалегідь було все влаштовано так, щоб діти Господа знайшли для себе все готове.

16. Він осяяв шлях, яким мали йти Його діти, благословеннями, наповнив Всесвіт життям і наповнив красою шлях людини, в яку Він вклав божественну іскру: дух, душу, і створив її таким чином з любові, інтелекту, сили, волі та свідомості. Але все існуюче Він огорнув Своєю силою і показав йому його призначення. (150, 80-84)

17. Коли Отець створив світ і дав йому призначення бути місцем спокути, Він уже знав, що Його

діти на своєму шляху піддаватимуться слабкостям і провинам, що знадобиться притулок, щоб зробити перший крок до оновлення та вдосконалення. (250, 37)

Створення людини

18. Послухайте: Бог, найвища Істота, створив вас «на Свій образ і подобу» — не стосовно матеріальної форми, яку ви маєте, а стосовно здібностей, якими наділений ваш дух, подібних до здібностей Отця.

19. Як приємно було вашій марнославності вважати себе подобою Творця. Ви вважаєте себе найрозвиненішими істотами, яких створив Бог. Але ви глибоко помиляєтеся, якщо вважаєте, що Всесвіт створено лише для вас. З якою неосвіченістю ви називаєте себе вінцем творіння!

20. Зрозумійте, що навіть Земля не створена лише для людей. На нескінченній драбині Божого творіння існує безліч душ, які розвиваються у виконанні Божого Закону.

21. Цілі, що охоплюють усе і яких ви, як люди, навіть якби хотіли, не зможете осягнути, величні й досконалі, як усі наміри Отця. Та істинно кажу вам: ви не є ані найбільшими, ані найменшими створіннями Господа.

22. Ви були створені, і в ту мить ваш дух отримав життя від Всемогутнього, яке містило в собі стільки якостей, скільки було вам необхідно для виконання складного завдання у вічності. (17, 24-28)

23. У душу людини, яка є Моїм шедевром, Я вклав Своє Божественне Світло. Я плекав її з нескінченною любов'ю, як садівник плекає улюблену рослину свого саду. Я помістив вас у цей простір життя, де вам нічого не бракує для життя, щоб ви пізнали Мене і пізнали себе. Я надав вашій душі здатність відчувати життя потойбіччя, а вашому тілу — чуття, щоб ви могли підкріплюватися і вдосконалюватися. Я передав вам цей світ, щоб ви почали робити на ньому свої перші кроки і на цьому шляху прогресу та вдосконалення пізнали досконалість Мого Закону, щоб протягом свого життя ви все більше пізнавали і любили Мене та завдяки своїм заслугам прийшли до Мене.

24. Я надав вам дар свободи волі та наділив вас совістю. Перше — щоб ви вільно розвивалися в рамках Моїх законів, а друге — щоб ви вміли відрізняти добро від зла, щоб воно, як досконалий суддя, говорило вам, коли ви виконуєте Мій закон або порушуєте його.

25. Совість — це світло від Мого Божественного Духа, яке ні на мить не покидає вас.

26. Я є Шлях, Істина і Життя, Я є Мир і Щастя, вічна обіцянка, що ви будете зі Мною, а також

виконання всіх Моїх слів. (22, 7-10)

Спогад про рай

27. Перші люди — ті, хто були прабатьками людства, — деякий час зберігали враження, яке їхня душа принесла з «Духовної Долини» — враження краси, миру та насолоди, яке залишалося в них, доки в їхньому житті не з'явилися плотські пристрасті та боротьба за виживання.

28. Але Я мушу сказати вам, що душа тих людей, хоча й походила зі світу Світла, не походила з найвищих осель — тих, до яких ви можете потрапити лише завдяки своїм заслугам.

29. Проте стан невинності, миру, благополуччя та здоров'я, який ці душі зберігали під час своїх перших кроків, був незабутнім часом світла, свідчення про який вони передавали своїм дітям, а ті — своїм нащадкам.

30. Матеріалізований розум людей, який неправильно зрозумів справжній зміст того свідчення, зрештою повірив, що рай, в якому жили перші люди, був земним раєм, не розуміючи, що це був духовний стан тих істот. (287, 12-13)

Природа людини

31. Душа і тіло мають різну природу, з них складається ваша істота, і над обома стоїть Дух. Перша є дочкою Світла, друга походить із землі, є матерією. Обидві об'єднані в єдиній істоті й борються одна з одною, керовані Духом, у якому ви маєте присутність Бога. Ця боротьба тривала безперервно аж до сьогодні; але зрештою душа й тіло в гармонії виконають завдання, яке мій Закон призначає кожному з них.

32. Ви можете уявити собі душу так, ніби вона є рослиною, а тіло — землею. Душа, посаджена в матерію, росте, підноситься вгору, живлячись випробуваннями та настановами, які вона отримує протягом свого людського життя. (21, 40-41)

Єдність Творця зі Створінням

33. Дух Божий подібний до нескінченно великого дерева, гілки якого — це світи, а листя — істоти. Оскільки це один і той самий сок, що тече по стовбуру до всіх гілок, а з них — до листя, чи не вірите ви, що існує щось Вічне і Святе, що пов'язує вас усіх між собою і єднає вас із Творцем? (21, 38)

34. Мій Дух, який є всеосяжним, існує у всьому, що Я створив, чи то в духовному, чи то в матеріальному світі. У всьому присутнє Моє творіння, яке на всіх рівнях життя свідчить про Мою досконалість.

35. Моє божественне творіння охоплює все — від найбільших і найдосконаліших істот, що мешкають праворуч від Мене, до ледь помітних мікроорганізмів,

рослин чи мінералів, атомів чи клітин, що надають форму всім створінням.
36. Цим Я знову вказую вам на досконалість усього, що Я створив — від матеріальних істот до духів, які вже досягли досконалості. Це є Моє творіння. (302, 39)
37. Хто відхиляється від Духовного Закону, який є найвищим Законом, той потрапляє під владу підпорядкованих або матеріальних законів, про які люди також мало знають. Хто ж підкоряється найвищому Закону і залишається у злагоді з ним, той стоїть понад усіма порядками, які ви називаєте природними, і відчуває та розуміє більше, ніж той, хто володіє лише знаннями, які він знайшов у науці чи релігіях.
38. Ось чому Ісус вразив вас чудесами, які ви називаєте дивами; але пізнайте вчення, які він дав вам з любові. Зрозумійте, що в Божественному, яке вібрує у всьому творінні, немає нічого надприродного чи суперечливого. (24, 42-43)

Розділ 25 – Природа

Закони природи

1. Я навчав вас розглядати Бога як Всеєдиного, як диво без меж для вашої духовної уяви, як силу, що викликає рух і дію у всьому Всесвіті — як життя, що виявляється як у найпростішій рослині, так і в тих світах, які мільйонами рухаються по своїх орбітах у космосі, і жоден з них не порушує закону, що ними керує.
2. Цей закон — це Я, ваш Бог, це закон безперервного розвитку, який вражає людину і відкриває перед нею широкі поля досліджень, що дозволяють їй все глибше проникати в таємниці природи. (359, 74-75)
3. Зрозумійте, що Закон — це Шлях, прокладений Любов'ю Всевишнього Творця, щоб вести кожного зі Своїх створінь. Поміркуйте над життям, яке вас оточує, яке складається з елементарних речовин та організмів нескінченної кількості, і ви зрештою відкриєте, що кожне тіло та кожна істота рухаються шляхом або траєкторією, які, як видається, керуються чужою та таємничою силою. Ця сила — це Закон, який Бог встановив для кожного зі Своїх створінь.
4. Якщо ви дослідите ці значущі процеси, то зрештою дійдете до усвідомлення, що насправді все живе, рухається і росте під найвищим велінням. (15, 4)

Присутність Бога в природі

5. Шукайте Мене у всіх твореннях, які Я створив, і ви зможете знайти Мене всюди. Намагайтеся почути Мене, і ви почуєте Мене в могутньому голосі, що лунає з усього створеного; адже Мені не

складає труднощів виразити Себе через істот творіння.

6. Я виявляю Себе як у зірці, так і в буші бурі, а також у чарівному світлі світанку. Я даю звучати Своєму голосу в мелодійному співі птаха, так само як висловлююся через аромат квітів. І кожна з Моїх форм вираження, кожен аспект, кожне творіння говорить до вас про любов, про виконання законів справедливості, мудрості, вічності в духовному. (170, 64)

Природа, Боже творіння і притча про духовне

7. Багато хто зробив природу своїм Богом, обожнюючи її як творче джерело всього, що існує. Але істинно кажу вам: ця природа, з лона якої вийшли всі істоти — матеріальні сили та природні царства, що оточують вас, — вона не є Творцем; вона була заздалегідь запланована і створена Божественним Творцем. Вона не є ні причиною, ні основою життя. Тільки Я, ваш Господь, є Початком і Кінцем, Альфою і Омегою. (26, 26)

8. Все, що оточує вас і огортає в цьому житті, є відображенням Вічного Життя, є глибоким вченням, яке пояснюється через матеріальні форми та об'єкти, щоб його можна було зрозуміти.

9. Ви ще не проникли в суть цього чудового вчення, і людина знову помилилася, бо сприйняла життя, яке вона веде на землі, так, ніби це вічність. Він задовольнився тим, що займався зовнішніми проявами, і знехтував усім, що містить божественне одкровення — тим, що є в ньому суттю та істиною, які присутні у всьому творінні. (184, 31-32)

10. Я не хочу приховувати від вас нічого з того, що Я вклав у природу для вашого збереження, здоров'я, харчування, благополуччя та насолоди моїх дітей.

11. Навпаки, Я кажу вам: так само, як Я пропоную вам хліб Духа і запрошую вас вдихати божественні есенції та підбадьорюватися духовними ароматами, так само ви не повинні нехтувати тим, що дарує вам природа, ані віддалятися від цього; бо так ви досягнете гармонії, здоров'я, енергії і, отже, правильного виконання законів життя. (210, 22)

12. Нерозумну істоту веде інстинкт, який є її внутрішнім голосом, її господарем, її провідником. Він подібний до світла, що походить від її матері, Природи, і освітлює їй шлях, який вона має пройти у своєму житті — і це також шлях небезпек та ризиків.

13. Беріть приклад з гармонії, в якій живе кожен вид, з активності тих, хто працьовитий. Прийміть до серця приклади вірності або вдячності. Це приклади, що містять божественну мудрість, оскільки походять від моїх

створінь, які також походять від Мене, щоб оточувати вас і супроводжувати у вашому світі, щоб вони мали частку в тому, що Я поклав у землю. (320, 34; 37)

Влада дітей Божих над природою

14. Сили природи будуть слухатися вас, якщо ви виконуватимете Мій Закон і просите Мене про це для блага ваших ближніх. (18, 47)

15. Хіба Я не навчав вас, що навіть розбушені сили природи можуть почути вашу молитву й заспокоїтися? Якщо вони слухаються Мого голосу — то чому б їм не слухатися й голосу дітей Господа, якщо ті підготувалися? (39, 10)

16. Я надав Духу владу над матерією, щоб він перейшов випробування з перемогою і дійшов до кінцевої мети шляху. Але боротьба буде великою; бо відтоді, як людина створила на світі єдине царство, у яке вона вірить, вона зруйнувала гармонію, яка мала існувати між нею та всім, що її оточує. Зі свого гордого трону він хоче підкорити все силі своєї науки і нав'язати свою волю стихіям та силам природи. Але йому це не вдалося, бо вже давно він розірвав узи дружби з духовними законами.

17. Коли Я зараз сказав цьому народу, що сили природи можуть йому підкорятися, знайшлися ті, хто в це не повірив, і Я кажу вам, що вони мають підстави для сумнівів; адже природа ніколи не підкориться тим, хто її зневажає, паплюжить або знущається з неї. Натомість той, хто вміє жити у злагоді із законами Духа та матерії — тобто той, хто живе в гармонії з усім, що його оточує, — той протягом свого життя буде у злагоді зі своїм Творцем і здобуде право на те, щоб стихії природи служили йому та підкорялися йому, як це належить кожній дитині, яка слухається свого батька, Творця всіх речей. (105, 39)

18. Я не брешу і не перебільшую, коли кажу вам, що царства природи можуть чути ваш голос, слухаються вас і поважають вас.

19. Історія Ізраїлю була записана як свідчення Моєї істини, і в ній ви можете відкрити, як народ Божий знову і знову визнавався та поважався силами та стихіями природи. Чому це не має стосуватися вас?

20. Хіба ви думаєте, що Моя сила чи Моя любов до людства змінилися з плином часу? Ні, ви, натовпи, що чуєте це слово, світло Мого Духа огортає вас, Моя сила і Моя любов вічні й незмінні. (353, 64)

Людина і природа

21. Але ви повинні бути обережними, о народи Землі, бо якщо ви й надалі будете використовувати мої божественні натхнення для того, щоб кидати

виклик силам природи — якщо ви й надалі будете використовувати ті незначні знання, що маєте, для зла, ви отримаєте болісну і сувору відповідь тоді, коли найменше цього очікуєте. Ви кидаєте виклик повітрю, вогню, землі, воді та всім силам, і ви вже знаєте, яким буде ваш урожай, якщо ви вчасно не виправите свої дії, щоб зупинити сили природи, розбушених вашою нерозумністю.

22. Я звертаю вашу увагу на те, що ви наближаєтеся до межі, яку моя справедливість дозволяє вашій вільній волі; ви занадто кидаєте виклик природі. І оскільки ви — малі, які відчувають себе великими, це слово приходить, щоб попередити вас про небезпеку, в якій ви перебуваєте. (17, 60)

23. Я казав вам, що жоден листок на дереві не ворушиться без Моєї волі, і тепер Я кажу вам, що жоден елемент природи не підкоряється іншій волі, окрім Моєї.

24. Також кажу вам, що природа може бути для людей тим, чим вони хочуть: матір'ю, щедрою на благословення, ласки та їжу, або сухим пустельним місцем, де панують голод і спрага; учитель мудрих і нескінченних одкровень про життя, добро, любов і вічність або невблаганний суддя перед обличчям непокори та заблукань людей. Зневага,

25. Мій Батьківський голос сказав першим людям, благословляючи їх: «Будьте плідні й розмножуйтеся, наповнюйте землю, підкоряйте її собі і пануйте над рибами морськими, над птахами небесними та над усіма тваринами, що рухаються по землі».

26. Так, людство, Я створив людину, щоб вона була господарем і мала владу в повітряному просторі, у водах, на всьому суші та в природних царствах творіння. Але Я сказав: «Господарі»; бо люди — вважаючи, що своєю наукою панують над землею — є рабами. Хоча вони вважають, що опановують стихії природи, вони стають жертвами своєї незрілості, своєї зарозумілості та невігластва.

27. Людська сила і наука підкорили Землю, моря і повітряний простір; але їхня сила і влада не узгоджуються з силою і владою Природи, яка — як вираз Божої Любові — є життям, мудрістю, гармонією і досконалістю. У творах людей, у їхній науці та силі проявляються лише гординя, егоїзм, марнославство та злоба. (40, 26-30)

28. Чи усвідомлюєте ви порушену рівновагу сил природи та найглибші зміни, яких вони зазнали? Чи розумієте ви, чому вас переслідують їхні розбушені сили? Причина цього в тому, що ви порушили гармонію, яка існує між духовним і матеріальним життям, чим викликали той хаос, у якому ви зараз потопаєте. Але як

тільки людство підкориться законам, що керують життям, все знову стане миром, достатком і блаженством. (108, 56)

29. Як можуть бути досконалими ваші справи на землі, якщо Я бачу, що ви ворогуєте з елементами природи, які є саме тим, чим ви живете?

30. Моє вчення не хоче заважати вам користуватися стихіями та силами природи, але воно закликає і вчить вас використовувати їх для добрих цілей.

31. Сили природи у ваших руках можуть перетворитися з друзів і братів на суддів, які суворо покарають вас.

32. Давно настав час, щоб люди пожнули плоди досвіду, щоб вони більше не кидали виклик силам природи. Бо вони, з усією своєю наукою, не зможуть їх зупинити. (210, 43-46)

33. Дерево науки буде похитнуте перед люттю урагану і скине свої плоди на людство. Але хто розірвав кайдани тих стихійних сил, як не людина?

34. Звісно, колишні люди також пізнали біль, щоб прокинутися до реальності, до світла совісті, і підкоритися законам. Але розвинена, свідома й освічена людина цього часу — як вона може наважитися осквернити дерево життя! (288, 28)

35. Тим, хто вважає, що Я караю людей, розпускаючи над ними сили природи, Я кажу, що вони піддаються великій помилці, якщо так думають. Бо природа розвивається і змінюється, і під час її змін або переходів виникають потрясіння, які завдають вам страждань, якщо ви не виконуєте Мого Закону; але ви приписуєте їх божественним покаранням.

36. Звісно, в них діє Моя справедливість; але якби ви — істоти, обдаровані божественною іскрою, що освітлює вашу душу, — жили в гармонії з природою, що вас оточує, то ваш дух підняв би вас над змінами, над силою природних сил, і ви не страждали б. (280, 16)

37. Що таке природа, як не велике створіння? Так, учні, створіння, яке також розвивається, очищається, розквітає і вдосконалюється, щоб у своєму лоні змогти прихистити людей завтрашнього дня.

38. Як часто ви обурюєтеся її природними перехідними явищами на шляху до досягнення цієї досконалості і вважаєте їх Божим покаранням, не усвідомлюючи, що й ви разом із природою та творінням очищуєтеся, розвиваєтеся і прямуєте до досконалості. (283, 57-58)

Розділ 26 – Інші світи

Універсальне Світло Христа

1. Колись Я сказав вам: «Я є Світло світу», бо Я говорив як людина і тому, що люди нічого не знали про те, що лежить за межами їхнього маленького світу. Тепер у Дусі Я кажу вам: Я є Вселенське Світло, яке освітлює життя всіх світів, небес і осель, яке просвічує всі істоти та створіння і дарує їм життя. (308, 4)

2. Я — Вічний Сіяч. Ще до того, як Я прийшов на Землю і люди назвали Мене Ісусом, Я вже був Сіячем, Мене вже знали ті, хто перебував поза матеріалізацією, помилкою чи невіглаством — ті, хто мешкав у духовних сферах і оселях, яких ви ще не знаєте і не можете собі уявити.

3. З тих, хто знав Мене ще до того, як Я прийшов на Землю, Я послав вам багатьох, щоб вони свідчили про Мене у світі, щоб сповіщали про прихід Христа, про Любов і «Слово» Отця. Серед них були пророки, були ті, хто готував шлях, а ще інші були апостолами.

4. Цей світ не єдиний, на якому залишилися сліди Моїх кроків. Скрізь, де був потрібен Спаситель, Я був присутній.

5. Але Я мушу сказати вам, що на інших світах Мій хрест і Мій келих були усунені завдяки оновленню та любові ваших братів і сестер, тоді як тут, на цьому світі, через багато століть Я все ще увінчаний терновим вінком , мучений на хресті ваших недосконалостей, і все ще п’ю келих з жовчю та оцтом.

6. Оскільки Моє діло любові охоплює спасіння всього людства, Я чекаю на вас з нескінченною терпеливістю, і Я надав кожній людській істоті не одну, а безліч можливостей для її піднесення, і протягом багатьох століть чекав на пробудження всіх тих, хто занурився в глибоку летаргію. (211, 26-29)

7. На сходах до досконалості є багато сходинок; у «Духовному Долині» та в безмежних просторах Всесвіту існує багато світів. Але істинно кажу вам: Я завжди відкривав Себе всім, і залежно від духовного рівня світу, на якому вони перебувають, серед них було Моє одкровення. (219, 34)

8. Поки людські істоти обговорюють Моє Божество, Моє Існування та Моє Вчення, існують світи, на яких Мене люблять у досконалості.

9. У той самий час, коли деякі досягли найбільшої духовної чистоти, ваша планета переживає моральний і духовний період великої розпусти. (217, 65-66)

Духовний зв'язок між світами

10. Моє Божественне Світло сяє всюди; де б ви Мене не шукали, ви знайдете Мою Присутність.

11. Я є Отцем, який прагне, щоб серед усіх Своїх дітей запанувала гармонія — як серед тих, хто

населяє Землю, так і серед тих, хто живе в інших світах.

12. Духовна гармонія серед усіх істот відкриє їм великі пізнання, принесе їм спілкування від душі до душі, яке скоротить відстані, наблизить відсутніх і усуне фронти та кордони. (286, 1-3)

13. Людина зробить великі кроки на шляху до одухотворення; її дух зможе подолати людські межі та досягти вищих світів життя, щоб зв'язатися зі своїми братами та прийняти світло, яке вони мають їй запропонувати.

14. Він також зможе спуститися на ті рівні життя, на яких перебувають істоти нижчого рівня розвитку, відсталі істоти, щоб допомогти їм залишити своє убоге існування і перевести їх на кращий життєвий рівень.

15. Сходи, по яких душа піднімається до свого вдосконалення, дуже довгі; на них ви зустрінете істот нескінченно багатьох різних рівнів розвитку, і ви запропонуєте їм щось із того, що маєте, а вони, у свою чергу, подарують вам щось зі свого духовного багатства.

16. Тоді ви відкриєте, що це не єдиний світ, який бореться за своє вдосконалення. Ви дізнаєтеся, що на всіх планетах душа розвивається, що вона на всіх них рухається і зростає у виконанні свого призначення, і Я хочу, щоб ви підготувалися, щоб укласти союз з усіма вашими братами, щоб обмінюватися з ними тим святим прагненням пізнавати, любити й допомагати один одному.

17. Робіть це в Моє ім'я та в безумовній покірності, за допомогою своїх думок. Коли ви почнете цю практику, ви поступово правильно зрозумієте їхні прохання, їхні вчення та благодіяння.

18. Я прагну, щоб ви були в гармонії зі своїми братами на цій планеті та поза нею, яка наразі є вашим домом. Укладайте узи дружби, просіть про допомогу, коли вона вам потрібна, і поспішайте на допомогу тим, хто просить у вас те, що ви маєте. (320, 44-46)

Пізнання інших світів і форм життя

19. Ви часто запитували Мене, що є за межами цього світу і чи є ті зірки, що рухаються у космосі, світами, подібними до вашого.

20. Моя відповідь на вашу цікавість не повністю розвіяла завісу таємниці, бо Я бачу, що ви ще не маєте необхідного розвитку, щоб зрозуміти, ані обов'язкової духовності, щоб гармоніювати з іншими світами.

21. Ви ще не пізнали й не осягнули вчень, які пропонує вам планета, на якій ви живете, а вже хочете шукати інші світи. Ви не змогли стати братами між собою, мешканцями одного й того самого світу, а хочете відкрити існування істот на інших світах.

22. Поки що вам достатньо згадати, що Я сказав вам у «Другому Часі»: «У домі Отця багато осель», і що Я зараз, підтверджуючи ті слова, кажу вам, що ви не єдині мешканці Всесвіту і що ваша планета не є єдиною заселеною.

23. Майбутнім поколінням буде дано побачити відкриті ворота, що наближають їх до інших світів, і вони будуть справедливо захоплюватися Отцем.

24. Добро і любов, з яких розквітають милосердя і мир, стануть ключами, що відкриють двері таємниці, завдяки чому люди зроблять крок до вселенської гармонії.

25. Сьогодні ви ще ізольовані, обмежені, скуті, бо ваш егоїзм змушував вас жити лише для «світу», не прагнучи свободи та піднесення душі.

26. Що сталося б з вами, марнославними людьми — істотами, які стали малими через свій матеріалізм, — якби вам було дозволено потрапити в інші світи, перш ніж ви звільнилися від своїх людських помилок? Яким би було насіння, яке ви посіяли б? Розбрат, безмежна амбіція, марнославство.

27. Істинно кажу вам: щоб здобути те знання, якого прагне кожна людина, і те одкровення, яке звільняє її розум від питань, що мучать її та пробуджують її цікавість, людина мусить дуже очиститися, пильнувати та молитися.

28. Не сама лише наука відкриє йому Мої таємниці; необхідно, щоб це прагнення до знання було натхненне духовною любов'ю.

29. Коли життя людей відображатиме духовність — кажу вам, тоді їм навіть не доведеться докладати зусиль, щоб досліджувати те, що лежить за межами їхнього світу; бо в той самий час до них прийдуть ті, хто мешкає у вищих оселях. (292, 3-11)

Призначення зірок

30. У домі вашого Отця є багато «осель», які є нескінченними сходинками драбини, що веде до досконалості. Звідти спускається «Духовний світ», щоб явитися серед вас.

31. Ви багато разів запитували Мене від духу до духу про причину існування тієї незліченної кількості зірок і тих планет, що сяють над вашим світом, і казали Мені: «Учителю, чи порожні ті світи?»

32. Але Я кажу вам: ще не настав час, коли Я повністю відкрию вам це. Лише коли людина досягне духовності, їй будуть даровані великі одкровення, і вона зможе вести діалог від духу до духу з тими улюбленими істотами Моєї Божественності, і тоді відбудеться обмін думками між усіма братами.

33. Але вже сьогодні ви повинні дізнатися: всі світи населені Моїми створіннями, ніщо не порожнє, всі вони — благословенні поля і сади, опікується якими Марія, втілення божественної ніжності.

34. Святий Дух знову передасть через ваші уста високі вчення, невідомі вам і людству. Коли, улюблений народе? Тоді, коли у вас пануватиме духовність і відданість вашій місії. (312, 10-12)

35. Дивись, Мій народе, дивись на небо, дивись на нього уважно, і ти побачиш, що в кожній зірці лежить обіцянка, світ, який чекає на тебе; це світи життя, обіцяні дітям Божим, і ви всі будете їх населяти. Бо ви всі пізнаєте Моє Царство, яке було створене не лише для певних істот: воно було створене як Універсальна Батьківщина, в якій об'єднаються всі діти Господа. (12, 24)

Розділ 27 – Потойбіччя

Необхідні знання про духовне життя

1. Я бачу, наскільки сучасні люди необізнані щодо духовних вчень. Причина цього полягає в тому, що їм викладали Мій Закон і Моє Вчення лише як моральне вчення, яке їм допомагає, а не як Шлях, що веде їхні душі до досконалої Батьківщини.

2. Різні конфесії посіяли в серцях людей хибний страх перед духовним знанням, що змусило їх уникати моїх одкровень і дедалі глибше занурюватися в темряву невігластва, приводячи як аргумент те, що духовне життя є непроникною таємницею.

3. Ті, хто це стверджують, брешуть. Усі одкровення, які Бог давав людині від початку людства, говорили їй про духовне життя. Звісно, Я не дав вам усього Свого вчення, бо ви ще не були здатні пізнати все, а лише тоді, коли настав час для цього. Але те, що Отець відкрив до сьогодні, є для вас достатнім, щоб мати повне знання про духовне життя. (25, 38-40)

4. Духовне життя, якого одні прагнуть, інші бояться, заперечують і навіть висміюють; але воно неминуче чекає на вас усіх. Це лоно, яке приймає всіх, — рука, що простягається до вас, — батьківщина Духа: незбагненна таємниця навіть для вчених. Але в мої таємниці можна проникнути, коли ключ, яким ви відкриваєте ці ворота, є ключем любові. (80, 40)

«Небо» і «пекло»

5. Люди уявляли собі пекло як місце вічних мук, куди, на їхню думку, потрапляють усі ті, хто порушив Мої заповіді. І так само, як вони створили це пекло для тяжких гріхів, так само вони уявляли собі інше місце для менших гріхів, а також ще одне —

для тих, хто не зробив ані добра, ані зла.

6. Хто каже, що в потойбіччі не радіють і не страждають, той не говорить правди; ніхто не є без страждань, ані позбавлений радості. Страждання і радості завжди будуть змішані, доки душа не досягне найвищого спокою.

7. Послухайте, діти мої: пекло є в інкарнованих і неінкарнованих, у мешканців цього світу та Духовної Долини. Пекло є символом важких страждань, жахливих докорів сумління, відчаю, болю та гіркоти тих, хто тяжко згрішив. Але від цих наслідків вони звільняться завдяки розвитку своїх душ у напрямку любові.

8. Натомість Небо, яке символізує справжнє щастя та справжній мир, призначене для тих, хто відвернувся від пристрастей світу, щоб жити у спілкуванні з Богом.

9. Запитайте свою совість, і ви дізнаєтеся, чи живете ви в пеклі, чи спокутуєте свої провини, чи просякнуті ви небесним миром.

10. Те, що люди називають Небом або Пеклом, не є певними місцями, це суть ваших вчинків, яку ваш дух пожинає, коли досягає «Духовної Долини». Кожен переживає своє пекло, мешкає у своєму світі спокути або насолоджується блаженством, яке дарує піднесення та гармонія з Божественним Духом. (11, 51-56)

11. Так само, як людина може створити собі на землі світ духовного миру, подібний до миру мого Царства, так само вона може через свою зіпсованість вести існування, яке є пеклом пороків, злочинів і докорів сумління.

12. Також у потойбіччі дух може зустріти світи темряви, розбещеності, ненависті та помсти, залежно від схильності душі, її заблукань та пристрастей. Але істинно кажу вам: і Небо, і Пекло, про які люди уявляють собі лише за допомогою земних форм та образів, є нічим іншим, як різними стадіями розвитку душі: одна, завдяки своїй чесноті та розвитку, перебуває на вершині досконалості, інша — у безодні своєї темряви, своїх пороків та свого засліплення.

13. Для праведної душі місце, де вона перебуває, не має значення, бо всюди вона нестиме в собі мир і Небо Творця. Натомість нечиста й заплутана душа може перебувати в найкращому зі світів, і вона буде невпинно відчувати в собі пекло докорів сумління, які палитимуть її, доки не очистять її.

14. Чи вірите ви, що Я, ваш Отець, створив місця, спеціально призначені для того, щоб карати вас і таким чином вічно мститися за ваші образи?

15. Як обмежені люди, які навчають цих теорій!

16. Як можливо, що ви вірите, ніби вічна темрява та вічний біль — це кінець, який чекає на деякі душі? Навіть якщо вони згрішили, вони все одно назавжди

залишаться дітьми Божими. Якщо їм потрібне навчання — ось Учитель. Якщо їм потрібна любов — ось Отець. Якщо вони прагнуть прощення — ось досконалий Суддя.

17. Хто ніколи не намагається шукати Мене і виправляти свої помилки, той не прийде до Мене. Але немає нікого, хто б встояв перед Моєю справедливістю чи Моїми випробуваннями. Тільки очистившись, ви можете прийти до Мене. (52, 31-37)

18. Серед стількох осель, скільки має дім Отця, немає жодного світу темряви, у всіх є Його світло; але якщо душі входять туди з пов'язкою на очах через свою невіглавість — як же вони можуть побачити ту славу?

19. Якщо ви тут, у цьому світі, запитаєте сліпого, що він бачить, він відповість вам: лише темряву. Не тому, що світла Сонця немає, а тому, що він його не бачить. (82, 12-13)

20. Я сказав вам у цей час: не плекайте уявлення про пекло, яке існує серед людей, бо в цьому світі немає більшого пекла, ніж життя, яке ви створили своїми війнами та ворожнечами, а в потойбіччі немає іншого вогню, крім мук совісті душі, коли совість нагадує їй про її провини. (182, 45)

21. Доки ті, хто у своєму релігійному фанатизмі очікують у потойбіччі лише покарання пекла, дотримуватимуться цієї думки, вони самі створюватимуть собі пекло, бо розгубленість душі подібна до розгубленості людського розуму, хоча й набагато сильніша.

22. Ви запитуєте: «Учителю, чи є для них спасіння?» Я кажу вам: спасіння є для всіх, але мир і світло прийдуть до цих душ лише тоді, коли розсіється темрява засліплення.

23. Чи відчували ви коли-небудь співчуття до людини, чий заплутаний розум змушує її бачити речі, яких насправді не існує? Наскільки більшим був би ваш біль, якби ви побачили в потойбіччі тих істот, охоплених мареннями, які бачать своє уявне пекло! (227, 71)

24. Не тремтіть перед цими одкровеннями; навпаки, радійте від думки, що це Слово зруйнує уявлення, яке ви мали про вічне покарання, та всі тлумачення, які вам давали в минулі часи про вічний вогонь.

25. «Вогонь» — це символ болю, самозвинувачення та каяття, які мучитимуть душу і очищатимуть її, як золото очищається у тиглі. У цьому болю — моя воля, а в моїй волі — моя любов до вас.

26. Якби було правдою, що саме вогонь знищує людські гріхи, то всі тіла тих, хто згрішив, мали б бути кинуті у вогонь тут, у земному житті, у житті, бо мертвими вони вже не відчували б його. Бо тіла ніколи не піднімаються у Духовний Простір — навпаки, коли вони раз

виконають своє завдання, вони опускаються у надра Землі, де зливаються з Природою, з якої вони взяли життя.

27. Але якщо ви вірите, що те, що ви називаєте «вічним вогнем», призначене не для тіла, а для душі, то це ще одна серйозна помилка, бо в Духовному Царстві немає матеріальних елементів, а вогонь не впливає на душу. Те, що народжене з матерії, є матерією, те, що народжене з духу, є духом.

28. Моє Слово не сходить, щоб заперечувати будь-які релігійні переконання. Якщо хтось так думає, той дуже помиляється. Моє Слово пояснить зміст усього того, що було неправильно витлумачено і що, отже, породило помилки, які передавалися серед людства з покоління в покоління.

29. Яку цінність мали б Мій Закон і Моє Вчення, якби вони не були здатні врятувати душі від помилок і гріхів? І який сенс мала б Моя присутність як Людини у світі, якби було багато тих, хто мав би назавжди загинути у безкінечному спокутуванні? (352, 44-48)

30. Деякі відчувають потяг до добрих справ, бо бояться, що смерть застане їх зненацька, і тоді вони не матимуть заслуг, які могли б принести своєму Господу. Інші відвертаються від зла, але лише через страх померти в гріху і після цього життя зазнати вічних мук пекла.

31. Яким спотвореним і недосконалим є цей Бог у тому вигляді, в якому так багато хто Його уявляє! Який несправедливий, жахливий і жорстокий! Якщо зібрати разом усі гріхи та злочини, які скоїли люди, це не можна порівняти з огидністю, якою було б пекельне покарання на віки віків, до якого — на їхню думку — Бог прирікає дітей, які грішать. Хіба Я не пояснював вам, що найвища риса Бога — це любов? Хіба ви не вважаєте, що вічні муки були б абсолютним запереченням божественної риси вічної любові? (164, 33-34)

32. Ви вірите, що Небо — це область у Вічності і що ви можете увійти до нього через щире каяття у своїх провинах у годину вашої фізичної смерті, бо ви покладаєтеся на те, що в той момент ви знайдете прощення і будете Мною введені до Царства Небесного. Ось у що ви вірите.

33. Я ж, навпаки, кажу вам, що Небо — це не якесь конкретне місце, не регіон і не притулок. Небо душі — це її високий світ почуттів і її досконалість, її стан чистоти. Тож хто має право дозволити вам увійти до Царства Небесного — Я, що завжди кликав вас, чи ви, що завжди були глухими?

34. Не обмежуйте більше Нескінченне, Божественне. Хіба ви не розумієте, що якби Небо було таким, як ви вірите — певною домівкою, регіоном або певним місцем — то воно вже не було б

нескінченним? Настав час, щоб ви сприймали духовне на вищому рівні, навіть якщо ваша уява не здатна осягнути всю реальність. Але вона повинна хоча б наблизитися до неї. (146, 68-69)

Музика Небес

35. Ви чули, що ангели в Небі вічно слухають божественний концерт. Якщо ви розмірковуєте над цією метафорою, то стережіться думки, що в Небі також чути музичні твори, подібні до тих, до яких ви звикли на Землі. Хто так думає, той піддався повній омані матеріалізму. А хто ж, коли чує про музику Небес і про блаженство ангелів, що слухають її, думає про гармонію з Богом у цьому божественному концерті, той буде в істині.

36. Але як же так сталося, що дехто не сприймає цього так, хоча в душі кожного з вас живе звук Вселенського концерту? Як же так сталося, що дехто, хто чує це слово, не розуміє його, не відчуває його або тлумачить його неправильно?

37. О улюблені діти, ви, що слабкі у своєму розумінні, — шукайте світла в молитві. Запитуйте Мене у своїх медитаціях; бо якими б широкими не були ваші запитання, Я знатиму, як відповісти вам з Вічності. Я, зі свого боку, також буду ставити вам запитання, щоб між Учителем і учнями засяяло світло істини.

38. Небесна музика — це присутність Бога у вас, і посеред того концерту пролунає ваш звук, коли ви колись досягнете істинного піднесення, яким є духовна краса. Це — небесна музика і спів ангелів. Коли ви так переживатимете і відчуватимете це, істина засяє у вашій сутності, і ви відчуєте, що Бог є у вас. Життя подарує вам вічний і божественний концерт, і в кожному його звуці ви відкриєте для себе одкровення.

39. Ви ще не почули прекрасних звуків у їхній досконалій гармонії — то ніжні, то потужні. Якщо ви випадково їх сприймете, вони здадуться вам невизначеними звуками, які ви не зможете поєднати. Ви ще не усвідомили повністю красу, яку вони містять. Ви повинні залишити позаду почуття, пристрасті та тіні матеріалізму, щоб почути концерт Бога у вашій душі. (199, 53-56)

У домі Мого Отця є багато «осель»

40. Моя справа дедалі зростає, аж поки, зрештою, всі душі не об’єднаються у виконанні Мого Закону, і ця земна оселя не стане світом досконалості . Ті, хто мешкатимуть там у той час, відчуватимуть Мою любов у всьому створенні і готуватимуться до життя в кращому світі. Ця Земля буде для вашої душі лише тимчасовою, вона вирушить у прагненні до вдосконалення до

інших регіонів, інших рівнів потойбіччя.
41. Пам'ятайте, що Я казав вам: «У домі Мого Отця багато осель». І в цей час більшого розвитку, коли ви краще розумієте Мої настанови, Я хочу сказати вам: «У домі Отця є нескінченна кількість осель». Тож не думайте, що, покинувши цей світ, ви вже досягли найвищої духовної висоти. Ні, учні. Коли ваше перебування на цій планеті закінчиться, Я поведу вас до нових осель, і так Я завжди буду вести вас по нескінченній драбині вашого вдосконалення. Довіряйте Мені, любіть Мене, і ви будете врятовані. (317, 30)
42. Неможливо, щоб ви вже в цьому світі могли уявити собі, яким є Моє Царство, Небо і Слава. Я хочу, щоб ви задовольнилися тим, що знаєте: це стан досконалості душі, з якого вона переживає, відчуває і розуміє чудове життя Духа, яке ви зараз не можете ні зрозуміти, ні уявити.
43. Я кажу вам, що навіть душі, які живуть на вищих рівнях, ніж той, на якому ви перебуваєте, не знають реальності того життя. Чи знаєте ви, що означає жити «в лоні Отця»? Лише коли ви там житимете, ви зможете це зрозуміти. Лише невизначене передчуття, слабке уявлення про цю таємницю мимохіть торкається вашого серця як спонукання на вашому шляху розвитку. (76, 28-29)

VII Шлях розвитку до досконалості

Розділ 28 – Вмирання, смерть і пробудження в потойбіччі

Безсмертя духу
1. Це час, коли люди пробуджуються до красот духу, коли вони цікавляться вічним і запитують себе: «Яким буде життя, що чекає на нас після смерті?»
2. Хто з вас, хай яким би невіруючим він не був, не запитував себе, чи не існує в ньому чогось, що переживає тілесну матерію? Істинно кажу вам, немає нікого, хто б не відчував цього таємничого і хто б хоч на мить не замислювався над незбагненним.
3. Одні ставлять питання щодо таємниці духовного життя, яке здається далеким, а насправді знаходиться прямо перед вашими очима; інших це бентежить, а ще інші заперечують його. Одні говорять, бо вважають, що знають усе, інші мовчать і чекають; та як мало тих, хто справді знає щось про потойбіччя. (107, 1)
4. У Третій Епосі Я піднявся з могили забуття, куди Мене заслало людство, щоб пробудити його до нового життя; бо Я є

Життя. Ніхто не може померти. Навіть той, хто власноруч позбавляє себе існування, почує, як його совість дорікає йому за брак віри. (52, 63)

5. Моє вчення існує не лише для того, щоб дати вам силу та впевненість на вашому життєвому шляху на Землі; воно має навчити вас, як покинути цей світ, переступити поріг Потойбіччя та увійти до вічної Батьківщини.

6. Усі конфесії зміцнюють душу на її шляху через цей світ; але як мало вони їй відкривають і готують її до великої подорожі в Потойбіччя. Ось чому багато хто розглядає смерть як кінець, не знаючи, що звідти відкривається безмежний горизонт істинного життя. (261, 52-53)

7. «Смерть» — це лише символ, «смерть» існує лише для тих, хто ще не здатний пізнати істину. Для них «смерть» залишається жахливим образом, за яким ховається незбагненне або ніщо. Я кажу вам: відкрийте свої очі й зрозумійте, що й ви не помрете. Ви відокремитеся від тіла, але це не означає, що ви помрете. Ви, як і ваш Учитель, маєте вічне життя. (213, 5)

Підготовка до відходу з цього світу

8. Ви повинні зрозуміти, що ви — наділені духом — є найулюбленішим творінням Отця у творінні, бо Він вклав у вас духовну сутність, духовні якості та безсмертя.

9. Для душі не існує смерті — смерті, як ви її розумієте, тобто припинення існування. Смерть тіла не може бути смертю або кінцем для душі. Саме тоді вона відкриває очі для вищого життя, тоді як її тілесна оболонка назавжди закриває їх щодо світу. Це лише мить переходу на шляху, що веде до досконалості.

10. Якщо ви ще не зрозуміли цього, то тому, що ви ще дуже любите цей світ і відчуваєте себе тісно пов'язаними з ним. Вас гнітить думка про те, щоб покинути цей притулок, бо ви вважаєте себе власниками того, що маєте в ; а деякі також мають невиразне передчуття моєї божественної справедливості і бояться увійти в Духовний світ.

11. Людство надто сильно любило цей світ — надто сильно, бо його любов була спрямована не туди. Скільки людей загинуло на ньому з цієї причини! Наскільки сильно матеріалізувалися душі з тієї ж причини!

12. Лише коли ви відчули близькість смерті, коли ви були тяжко хворі, коли ви страждали, лише тоді ви згадали, що стоїте лише за крок від потойбіччя, від тієї справедливості, якої ви боїтеся лише в такі критичні моменти; і тоді ви даєте обітниці Отцю і клянетеся любити Його на землі, служити Йому і слухатися Його. (146, 46-49)

13. Люди так полюбили це життя, що, коли наближається година його залишити, вони повстають проти Моєї волі і не хочуть чути заклик, який Я до них звертаю. Вони зневажають мир Мого Царства і просять Отця про ще один проміжок часу на землі, щоб і далі володіти своїми земними благами.

14. Станьте чуйними, щоб ви могли уявити собі духовне життя і не задовольнятися початком свого розвитку — бо це і є це життя —, оскільки над ним існують вищі твори Творця.

15. Не намагайтеся відкинути смерть, коли вона наближається до вас за Моєю волею, і не просіть вченого, щоб він зробив для вас чудо, протистоячи Моїм рішенням і продовжуючи ваше існування, бо ви обоє гірко пошкодуєте про цю помилку. Готуйтеся в цьому житті, і у вас не буде причин боятися вступу в потойбіччя. (52, 55-57)

16. Любіть те, що належить світу, доки ви живете на ньому, до певної межі, щоб ви розуміли, як виконувати його закони; але завжди плекайте високу мету — жити у високих духовних світах, щоб ваша душа не була розгублена, коли вона позбудеться своєї тілесної оболонки, і не піддавалася спокусі того, що вона любила на цій планеті, бо тоді вона залишиться прив'язаною і прикутою до світу, якому вона більше не належить і яким вона вже ніяк не може насолоджуватися. (284, 5)

17. Будьте милосердні до себе! Ніхто не знає, коли настане мить, коли його душа відокремиться від тіла. Ніхто не знає, чи наступного дня його очі ще відкриються для світла. Ви всі належите єдиному Власнику всього створеного і не знаєте, коли вас покличуть.

18. Зважте, що навіть волосся на вашій голові не належить вам, як і пил, на який ви ступаєте; що ви самі не належите собі, що вам не потрібні тлінні володіння, бо й ваше царство не з цього світу.

19. Станьте духовними, і ви будете володіти всім справедливо і в міру, доки вам це потрібно. А коли настане мить відмови від цього життя, ви, сповнені світлом, підніметеся, щоб заволодіти тим, що належить вам в іншому світі. (5, 95-97)

Перехід в інший світ

20. Кожної години мій голос закликає вас на добрий шлях, на якому є мир; але ваше глухе вухо має лише мить чутливості до цього голосу, і ця мить є останньою у вашому житті, коли агонія сповіщає вам про наближення фізичної смерті. Тоді ви хотіли б почати життя заново, щоб виправити помилки, заспокоїти свою душу перед судом вашої совісті та принести Господу щось цінне й заслуговуюче. (64, 60)

21. Якщо ви прагнете безсмертя душі, то не бійтеся приходу смерті, яка покладає край людському життю. Чекайте на неї, будучи готовими, вона підпорядковується моєму наказу, і тому завжди приходить у потрібний час і справедливо, навіть якщо люди часто вірять у протилежне.

22. Важким є не те, що людина помирає, а те, що її душі, покидаючи тіло, бракує світла і вона не може бачити істину. Я не бажаю смерті грішника, а його навернення. Але коли смерть стає необхідною — чи то для визволення душі, чи то для того, щоб зупинити падіння людини у погибель — тоді Моя Божественна Справедливість перерізає нитку життя того людського існування. (102, 49-50)

23. Знайте, що в книзі вашого призначення записано день і годину, коли відкриються ворота Потойбіччя, щоб впустити вашу душу. Звідти ви побачите всі свої земні справи, все своє минуле. Хіба ви хочете тоді чути голоси, сповнені докорів чи скарг на вас, або бачити тих, хто називає вас винуватцями своїх бід! (53, 49)

24. Оскільки ви бачите перед собою ще довгий шлях, не зупиняйтеся і не думайте, що ви ніколи не дійдете до мети. Йдіть вперед, бо навіть через втрачену мить ваша душа пізніше буде плакати. Хто вам сказав, що мета знаходиться в цьому світі? Хто вас навчив, що смерть є кінцем і що в ту мить ви зможете досягти мого Царства?

25. Смерть — це як короткий сон, після якого душа під ласками мого Світла прокинеться з новими силами, немов до нового дня, що для неї починається.

26. Смерть — це ключ, що відкриває вам ворота в'язниці, в якій ви перебували, доки були прив'язані до тілесної матерії, і водночас це ключ, що відкриває вам ворота до вічності.

27. Ця планета, яка через людські недосконалості перетворилася на долину спокути, була для душі ув'язненням і вигнанням.

28. Істинно кажу вам: життя на Землі — це ще одна сходинка на драбині життя. Чому ви не сприймаєте це так, щоб скористатися всіма його уроками? Причина, через яку багато хто змушений раз по раз повертатися до нього, полягає в тому, що вони не зрозуміли цього і не винесли користі зі свого попереднього життя. (167, 22-26)

29. Ви повинні знати, що перед своїм втіленням на Землі душа проходить ретельну підготовку, оскільки вона має пройти довге і часом важке випробування. Але завдяки цій підготовці вона не розгублена, коли вступає в це життя. Вона закриває очі на минуле, щоб відкрити їх для нового існування, і так з першої миті пристосовується до світу, в який вона прийшла.

30. Як же іншим є те, як ваша душа налаштовується на порозі Духовного Життя, щойно вона покинула своє тіло та світ. Оскільки їй не випала справжня підготовка до повернення до своєї Батьківщини, вона розгублена, її ще панують почуття матеріального тіла, і вона не знає, що робити, ні куди звернутися.

31. Це пояснюється тим, що вона не навчилася в останню мить закривати очі й на цей світ; бо тільки так вона зможе знову відкрити їх для Духовного Світу, який вона покинула, де на неї чекає все її минуле, щоб поєднатися з її новим досвідом, і всі її колишні заслуги додадуться до нових.

32. Густа завіса огортає її розумові здібності, поки вона відновлює світло; наполегливий вплив усього, що вона залишила позаду, заважає їй відчути вібрацію свого духу; але поки її тіні розчиняються, щоб поєднатися з її справжньою сутністю — скільки розладу, скільки болю!

33. Чи є хтось, хто, почувши або прочитавши це послання, відкине його як марне або помилкове вчення? Я кажу вам, що лише той, хто перебуває на рівні крайнього матеріалізму або сліпої непіддатливості, міг би відкинути це світло, не відчувши глибокого зворушення своєї душі. (257, 20-22)

«Сон смерті»

34. Душевного спокою, як його розуміє і сприймає ваша земна природа, не існує. Відпочинок, який чекає на душу, — це активність, це примноження добрих справ, це використання кожної миті. Тоді душа відпочиває, позбавляється самозвинувачень і страждань, підбадьорюється, роблячи добро, відпочиває, люблячи свого Творця та своїх братів і сестер.

35. Істинно кажу вам: якби Я залишив вашу душу бездіяльною, щоб вона відпочивала, як ви уявляєте собі спокій на землі, то її охопила б темрява відчаю та страху; бо життя і світло душі, а також її найбільше щастя — це праця, боротьба, невпинна активність.

36. Душа, яка повертається з землі до «Духовної Долини», несучи в собі вкарбовану втомленість плоті і шукаючи потойбіччя як місце спочинку, щоб відпочити, щоб забути, щоб стерти сліди життєвої боротьби — така душа відчуватиме себе найнещаснішою істотою і не знайде ані миру, ані блаженства, доки не прокинеться від своєї летаргії, не усвідомить свою помилку і не піднесеться до Духовного Життя, яке є таким, як Я щойно вам сказав — Любов, Діяльність, невпинна боротьба на шляху, що веде до Досконалості. (317, 12-14)

Зустріч у потойбіччі

37. Я хочу, щоб ви були віруючими людьми, щоб ви вірили в духовне життя. Якщо ви бачили, як ваші брати і сестри вирушили в потойбіччя, не вважайте їх далекими від вас і не думайте, що ви втратили їх назавжди. Якщо ви хочете знову з ними возз'єднатися, працюйте, заробляйте заслуги, і коли ви потім прийдете в Потойбіччя, ви знайдете їх там, де вони чекатимуть на вас, щоб навчити вас жити в «Духовній Долині». (9, 20)

38. Хто ще не відчував занепокоєння з приводу життя в потойбіччі? Хто з тих, хто втратив близьку людину в цьому світі, не відчував туги побачити її ще раз або хоча б дізнатися, де вона перебуває? Ви дізнаєтеся про все це, ви знову побачите їх.

39. Але зараз накопичуйте заслуги, щоб, коли ви покинете цю землю і запитаєте в «Духовній Долині», де перебувають ті, кого ви сподіваєтеся знайти, вам не сказали, що ви не можете їх побачити, бо вони перебувають на вищому рівні. Не забувайте, що Я вже давно сказав вам, що в домі Отця багато осель. (61, 31)

Суд над духом через власну совість

40. Коли душа якогось великого грішника відривається від цього матеріального життя, щоб увійти в «Духовну долину», вона з подивом виявляє, що пекло, яким вона його уявляла, не існує, і що вогонь, про який їй розповідали в минулі часи, є нічим іншим, як духовним наслідком її вчинків, коли вона стоїть перед невблаганним суддею, яким є її совість.

41. Цей потойбічний суд, ця ясність, що спалахує посеред темряви, яка оточує того грішника, палає сильніше за найгарячіший вогонь, який ви можете собі уявити. Але це не мука, заздалегідь підготовлена як покарання для того, хто Мене образив, ні, ця мука походить від усвідомлення скоєних провин, від страждання через те, що він образив Того, хто подарував йому життя, що він погано використав час і всі блага, які отримав від свого Господа.

42. Чи вважаєте ви, що Я маю карати того, хто образив Мене своїми гріхами, навіть якщо Я знаю, що гріх більше ранить того, хто його вчиняє? Хіба ви не бачите, що саме грішник завдає собі зла, і що Я своїм покаранням не хочу збільшувати нещастя, яке він сам собі заподіяв? Я лише дозволяю йому побачити себе, почути невблаганний голос своєї совісті, задати собі питання і відповісти на них, відновити духовну пам'ять, яку він втратив через матерію, і згадати своє походження, своє призначення та свої обітниці; і там, у цьому суді, він мусить відчути дію «вогню»,

що випалює його зло, що знову переплавляє його, як золото у тиглі, щоб видалити з нього шкідливе, непотрібне та все, що не є духовним.

43. Коли душа зупиняється, щоб почути голос і вирок своєї совісті — істинно кажу вам, у цю годину вона перебуває в Моїй присутності.

44. Ця мить спокою, затишшя та ясності приходить не до всіх душ одночасно. Деякі швидко вступають у це випробування себе, і тим самим вони позбавляють себе багатьох страждань. Бо щойно вони прокидаються до реальності та усвідомлюють свої помилки, вони готуються і беруться спокутувати свої злі вчинки до кінця.

45. Іншим, які засліплені — чи то пороком, чи то якоюсь злобою, чи тому, що вели гріховне життя — потрібно багато часу, щоб вийти зі свого засліплення.

46. Ще інші, незадоволені тим, що, на їхню думку, їх занадто рано забрали з землі, коли все ще посміхалося їм, проклинають і богохулять, тим самим відкладаючи можливість звільнитися від свого розладу; і, як і ці, існує велика кількість випадків, відомих лише Моїй мудрості. (36, 47-51)

47. За все ви повинні відповісти, і залежно від того, якими є ваші погані вчинки, ви отримаєте найсуворіші суди від самих себе. Бо Я не суджу вас, це неправда. Ваш власний дух у стані ясності є вашим страшним обвинувачем і жахливим суддею. Я ж, навпаки, захищаю вас від жорстоких звинувачень, виправдовую вас і спасаю, бо Я є Любов, яка очищає і прощає. (32, 65)

48. Майте на увазі, що дуже скоро ви опинитеся у духовному світі і що вам доведеться пожинати те, що ви посіяли на цій землі. Перехід з цього життя в інше залишається серйозним і суворим судом для душі. Ніхто не уникне цього суду, навіть якщо вважає себе найдостойнішим із Моїх слуг.

49. Моя воля полягає в тому, щоб з тієї миті, як ви вступите в ту безмежну Батьківщину, ви більше не відчували земних страхів і почали відчувати радість та насолоду від того, що піднялися на ще один щабель. (99, 49-50)

50. Страшний суд, як його тлумачить людство, є помилкою. Мій суд не триває одну годину чи один день. Він тяжіє над вами вже досить давно.

51. Але істинно кажу вам: мертві тіла призначені для того, щоб злитися з відповідним їм природним царством, і вони виконали своє призначення; бо те, що є від землі, має повернутися до землі, так само як духовне має прагнути до своєї батьківщини, якою є Моє лоно.

52. Але Я також кажу вам, що під час вашого суду ви самі будете своїми суддями; бо ваша совість, ваше самопізнання та інтуїція

скажуть вам, наскільки ви гідні похвали і в якій духовній оселі ви повинні мешкати. Ви чітко побачите шлях, яким вам слід іти, бо коли ви отримаєте світло Моєї Божественності, ви усвідомите свої вчинки та оціните свої заслуги.

53. У «Духовному долині» є багато збентежених і розгублених істот. Несіть їм Моє послання і Моє світло, коли ви колись туди увійдете.

54. Вже зараз ви можете проявляти цю форму милосердя через молитву, завдяки якій ви можете зв'язатися з ними. Ваш голос пролунає там, де вони мешкають, і пробудить їх із глибокого сну. Вони будуть плакати й очищатимуться сльозами каяття. У ту мить вони отримають промінь світла, бо тоді вони усвідомлять свої минулі марнославства, свої помилки, свої гріхи.

55. Як великий біль душі, коли її пробуджує совість! Як вона тоді упокорюється перед поглядом Всевишнього Судді! Як смиренно вириваються з глибини її єства прохання про прощення, обітниці, благословення мого імені!

56. Тепер душа усвідомлює, що не може наблизитися до досконалості Отця, і тому вона звертає свій погляд на землю, де вона не зуміла скористатися часом і випробуваннями, які давали можливість наблизитися до мети, і просить про ще одне тіло, щоб спокутувати провини та виконати невиконані завдання.

57. Хто ж дбав про справедливість? Хіба не сам Дух судив себе? 58. Мій Дух — це дзеркало, в якому ви повинні розглядати себе, і він відкриє вам ступінь чистоти, який ви маєте. (240, 345 41-46)

59. Коли ваша душа позбудеться людської оболонки і відійде у святилище Духовного Життя, у своє найпотаємніше єство, щоб піддати своє минуле та свій урожай випробуванню, багато її вчинків, які тут, у світі, здавалися вам досконалими, гідними бути представленими перед Господом і вартими нагороди, у миті того самоспоглядання здадуться вам жалюгідними. Душа зрозуміє, що сенс багатьох вчинків, які вам у світі здавалися добрими, був лише виразом марнославства, фальшивої любові, благодійності, що не йшла від серця.

60. Хто, як ви вважаєте, дав душі просвітлення досконалого Судді, щоб вона могла судити саму себе? Дух, який у ту годину справедливості справить на вас враження, сяючи з небаченою раніше ясністю, — і саме він скаже кожному, що було добрим, справедливим, правильним, істинним у тому, що він робив на землі, і що було злим, неправильним та нечистим у тому, що він сіяв на своєму шляху.

61. Святилище, про яке Я щойно говорив вам, — це святилище

Духа — той храм, який ніхто не може осквернити, той храм, в якому мешкає Бог і з якого лунає Його голос та виривається світло.

62. У цьому світі ви ніколи не були готові увійти в це внутрішнє святилище, бо ваша людська особистість завжди шукає засобів і шляхів, щоб уникнути мудрого голосу, який промовляє в кожній людині.

63. Я кажу вам: коли ваша душа позбудеться своєї оболонки, вона врешті-решт зупиниться на порозі того святилища і зібреться, щоб увійти до нього та вклонитися перед тим вівтарем душі, почути себе, перевірити свої вчинки у тому світлі, яким є совість, почути в собі голос Бога як Отця, як Учителя і як Судді.

64. Жоден смертний не може уявити собі ту мить у всій її урочистості, яку ви всі повинні пережити, щоб усвідомити те добро, яке є у вас, щоб зберегти його, а також те, від чого ви повинні відмовитися, бо не можете більше тримати це у своїй душі.

65. Коли душа відчуває, що вона стикається зі своєю совістю, і та з ясністю істини нагадує їй про минуле, ця істота відчуває себе занадто слабкою, щоб слухати себе, вона хотіла б, щоб вона ніколи не існувала; бо в одну мить перед його свідомістю пролітає все його життя — те, що воно залишило позаду, що воно володіло і що належало йому, і за що воно тепер, зрештою, має відповісти.

66. Учні, люди, готуйтеся вже в цьому житті до тієї миті, щоб не перетворити той храм на трибунал, коли ваша душа з'явиться на порозі Храму Духа; бо душевний біль тоді буде настільки великим, що жоден фізичний біль не зможе з ним зрівнятися.

67. Я хочу, щоб ви обміркували все, що Я вам сказав у цьому повчанні, щоб ви зрозуміли, як відбувається ваш суд у духовному світі. Тож ви повинні викреслити зі свого уявного світу той образ, в якому ви уявляєте собі суд, очолюваний Богом у вигляді старого, який пропускає добрих дітей праворуч від себе, щоб вони насолоджувалися Небом, а злих ставить ліворуч, щоб засудити їх на вічне покарання.

68. Настав час, щоб світло проникло в найвищі сфери вашої душі та вашого розуму, щоб істина засяяла в кожній людині і вона підготувалася гідно вступити в духовне життя. (334, 5-11; 14-15)

Відновлена духовна свідомість

69. У моєму творінні немає нічого, що так само, як фізична смерть, здатне показати кожній душі рівень її розвитку, якого вона досягла протягом життя, і немає нічого настільки корисного, як моє Слово, щоб піднятися до досконалості. Ось чому Мій Закон і Моє Вчення завжди й неухильно прагнуть проникнути в серця, і

чому біль та страждання радять людям покинути ті шляхи, які, замість підносити душу, ведуть її в прірву.

70. Як щасливою почуватиметься ваша душа в потойбіччі, коли ваша совість скаже їй, що вона сіяла на землі насіння любові! Усе минуле постане перед вашими очима, і кожен погляд на те, чим були ваші діла, принесе вам нескінченну радість.

71. Заповіді Моїх законів, які ваша пам'ять не завжди змогла зберегти, також промайнуть перед вашою душею, сповнені ясності та світла. Заробляйте заслуги, які дозволять вам з очима, відкритими для істини, проникнути в невідоме.

72. Є багато таємниць, які людина марно намагалася розгадати; ані людська інтуїція, ані наука не змогли відповісти на численні запитання, які ставили собі люди, і це тому, що є знання, призначені лише для душі, коли вона увійшла в «Духовну Долину». Ці сюрпризи, що чекають на неї, ці чудеса, ці одкровення стануть частиною її нагороди. Але істинно кажу вам: якщо душа увійде в Духовний світ із пов'язкою на очах , вона нічого не побачить, а й надалі бачитиме навколо себе лише таємниці — там, де все мало б бути ясним.

73. Це Небесне Вчення, яке Я приношу вам сьогодні, відкриває вам багато прекрасного і готує вас до того, щоб, коли ви колись у дусі постанете перед Суддям Вічного, ви змогли витримати ту чудову реальність, яка оточуватиме вас від цієї миті. (85, 42; 63-66)

74. Прийміть Моє Світло, щоб воно освітлювало ваш життєвий шлях і щоб у годину смерті ви звільнилися від затьмарення свідомості. Тоді в мить, коли ви переступите поріг Потойбіччя, ви знатимете, хто ви є, ким ви були і ким ви будете. (100, 60)

75. Поки ваші тіла опускаються в землю, в лоні якої вони зливаються з нею, щоб зробити її родючою — адже навіть після смерті вони продовжуватимуть бути силою і життям — ваш дух, що стоїть над вашою сутністю, не залишиться в землі, а піде разом із душею, щоб відкритися їй як книга, глибокі й мудрі вчення якої вивчатиме душа.

76. Там ваші духовні очі відкриються для істини, і в одну мить ви зможете розтлумачити те, чого не змогли осягнути за все життя. Там ви зрозумієте, що означає бути дитиною Божою і братом своїх ближніх. Там ви усвідомите цінність усього, що ви мали, відчуєте жаль і каяття за скоєні помилки, за втрачений час, і в вас народяться найкращі наміри щодо виправлення та відшкодування. (62, 5)

77. Вже зараз всі прагніть до однієї мети, примиряючи й гармонізуючи своє духовне життя. Ніхто не повинен думати, що йде кращим шляхом, ніж його брат, ані вважати, що стоїть на вищому

щаблі, ніж інші. Кажу вам: у годину смерті саме мій голос скаже вам правду про рівень вашого розвитку.

78. Там, у ту коротку мить прозріння перед совістю, багато хто отримує свою нагороду; але багато хто також бачить, як зникає їхня велич.

79. Чи хочете ви спастися? Тоді прийдіть до Мене шляхом братерства. Це єдиний шлях, іншого немає, це той, що записаний у Моїй найвищій заповіді, яка каже вам: «Любіть один одного». (299, 40-4)

Розділ 29 – Очищення та піднесення душ у потойбіччі

Докори сумління, каяття та самозвинувачення

1. Я не хочу, щоб ваша душа заплямувалася, ані щоб вона померла щодо істинного життя. Тому Я караю вас Своєю справедливістю, коли бачу, що ви віддаєтеся шкідливим радощам і розвагам. Ваша душа має прийти до Мене чистою, як вона вийшла з Мене.

2. Усі, хто залишає своє тіло в землі і відходить від цього світу в стані розладу, прокидаються — коли бачать Мою присутність, що відкривається у світлі вічності, яке просвічує дух, — зі свого глибокого сну серед гірких сліз і у відчаї самозвинувачень. Доки у дитини триває біль, щоб звільнитися від своїх страждань, страждає й батько. (228, 7-8)

3. Докори сумління та муки, що походять від браку знань — страждання через відсутність духовного зрілості, щоб радіти тому життю, — це та ще більше міститься у спокуті душ, які заплямовані або без підготовки досягають порогу духовного життя.

4. Зрозумійте, що Я не можу сприймати гріх, недосконалості чи зіпсованість людей як образу, завдану Отцю, бо Я знаю, що люди самі завдають собі зла. (36, 56)

5. Яким світлим було б ваше життя і якою величною та провідною була б ваша наука, якби ви любили своїх ближніх і виконували волю вашого Отця — якби ви пожертвували частиною своєї свободи волі і діяли відповідно до того, що наказує вам совість. Тоді ваша наука, переступаючи межі матеріального, торкнулася б надприродного; адже досі вона навіть не наблизилася до цих меж.

6. Яке збентеження відчуває душа вченого, коли вона залишає цей світ і нарешті стикається з божественною істиною! Там вона, сповнена сорому, опускає обличчя і просить пробачити їй її гордість. Вона вірила, що знає і вміє все, заперечувала існування чогось, що лежить поза межами її

знань або розуміння. Але тепер, стоячи перед Книгою Життя, перед нескінченним творінням Творця, вона мусить усвідомити свою убогість і огорнутися смиренністю перед Тим, хто є абсолютна мудрість. (283, 48-49)

7. Не бійтеся, що, прибувши до Духовного світу, вам доведеться думати про те, чим ви грішили на землі. Якщо ви дозволите болю очистити вас і каяття вирине з вашого серця, якщо ви будете боротися, щоб виправити свої провини, ви увійдете в мою присутність гідними та чистими, і ніхто, навіть ваша совість, не наважиться згадати про ваші минулі недоліки.

8. У досконалій Батьківщині для кожної душі є місце, яке в часі або у вічності чекає на прихід свого власника. По « » — сходах Любові, Милосердя, Віри та Заслуг — ви один за одним увійдете до мого Царства. (81, 60-61)

Вирівнююча справедливість

9. У цьому світі Я мав лише небагато учнів, а ще менше таких, які були б подобою Божественного Вчителя. Натомість у Духовній Долині Я маю багато учнів, бо там найбільше просуваються у сприйнятті Моїх вчень. Саме там Мої діточки, які прагнуть і спраглі любові, отримують від свого Вчителя те, чого їм відмовило людство. Саме там завдяки своїй чесноті сяють ті, хто через свою смиренність на землі залишався непоміченим, і там сумно та з каяттям плачуть ті, хто в цьому світі сяяв фальшивим світлом.

10. У Потойбіччі Я приймаю вас так, як ви не сподівалися на Землі, коли ви, плачучи, але благословляючи Мене, спокутували свою провину. Не має значення, що під час вашої життєвої подорожі у вас був мить бурхливого бунту. Я врахую, що у вас були дні великого болю, і ви проявили в них покірність та благословляли Моє Ім'я. Ви також, у межах своєї малості, пережили кілька Голгоф, навіть якщо вони були спричинені вашою непокорою.

11. Дивіться, завдяки кільком миттєвостям вірності та любові до Бога ви здобуваєте часи життя та благодаті в потойбіччі. Так моя Вічна Любов відповідає на короткочасну любов людини. (22, 27-29)

12. Кожен добрий вчинок знаходить свою нагороду, яку отримують не на землі, а в потойбіччі. Але скільки людей хотіли б насолоджуватися цією блаженністю вже тут, на землі, не знаючи, що той, хто нічого не робить для свого духовного життя, при вступі в нього опиниться без заслуг, і тоді його каяття буде великим. (1, 21)

13. Хто прагне почестей і похвал світу, нехай отримає їх тут; але вони будуть короткочасними і не принесуть йому ніякої користі в

день його вступу в духовний світ. Хто прагне грошей, нехай отримає тут свою винагороду, бо це було те, до чого він прагнув. Але коли настане година, коли він мусить залишити тут усе, щоб перейти в потойбіччя, він не матиме ані найменшого права вимагати будь-якої нагороди для своєї душі, навіть якщо вважатиме, що багато зробив на благо благодійності.

14. Натомість той, хто завжди відкидав лестощі та привілеї, хто любив своїх ближніх щиро і безкорисливо та відмовлявся від будь-якої матеріальної винагороди, хто був зайнятий сіянням добра і отримував радість від творити діла любові — той не думатиме про винагороди, бо він житиме не для власного задоволення , а для задоволення своїх ближніх. Яким великим буде його мир і блаженство, коли він опиниться в лоні свого Господа! (253, 14)

15. Я приношу вам у цей час чисте і досконале вчення, тому кажу вам, що наприкінці вашого земного життя вам буде зараховано лише те, що ви зробили в житті з істинною любов'ю; бо це доведе, що ви знали істину. (281, 17)

16. Не думайте — тому що в той момент, коли ви виконуєте добру справу, ви не знаєте її цінності — що ви ніколи не дізнаєтеся про добро, яке ви зробили. Я кажу вам, що жодна з ваших справ не залишиться без нагороди.

17. Коли ви колись опинитеся в Духовному Царстві, ви зрозумієте, як часто маленька справа, на перший погляд незначна, була початком ланцюга добрих справ — ланцюга, який інші робили дедалі довшим, але який назавжди наповнюватиме задоволенням того, хто його розпочав. (292, 23-24)

18. Я надихаю вас здобувати заслуги; але при цьому вас не має рухати егоїстичне бажання власного спасіння душі, а ви маєте творити свої справи з думкою про своїх ближніх, з думкою про майбутні покоління, радість яких буде дуже великою, коли вони знайдуть шлях, вирівняний «Першими». Тоді ваше щастя буде безмежним, бо радість і мир ваших братів і сестер досягнуть також вашої душі.

19. Як же інакше у тих, хто прагне лише власного спасіння та блаженства; бо коли вони дістануться до місця, яке вони заслужили своїми ділами, вони не зможуть мати ані миті миру чи радості, дивлячись на тих, кого вони залишили позаду і хто несе важкий тягар своїх страждань.

20. Істинно кажу вам: справжні учні цього вчення будуть праведними й чистими у своїх ділах, як і їхній дух, що є Моїм власним Світлом. (290, 76-77)

21. Якщо ви будете смиренними, ваше духовне багатство примножиться в тому житті, яке чекає на вас. Тоді ви матимете

мир, який дарує вам найпрекрасніше відчуття вашого існування. І у вашому дусі народиться прагнення служити Отцю, будучи вірним охоронцем усього, що Я створив, будучи розрадою для стражденних і миром для тих, хто не знає миру. (260, 29)

Піднесення душ до Царства Божого

22. Це «Третій час», у якому ваша душа вже на землі може почати мріяти про дуже високі рівні життя та дуже великі пізнання. Бо той, хто покидає цей світ і вже несе у своїй душі знання про те, що він знайде, та розвиток своїх духовних дарів, той пройде через багато світів, не затримуючись у них, аж поки не дістанеться того, на якому йому належить мешкати завдяки своїм заслугам.

23. Він буде повністю усвідомлювати свій духовний стан, розумітиме, як виконувати своє завдання, де б він не перебував. Він розумітиме мову любові, гармонії та справедливості і зможе спілкуватися з ясністю духовної мови, якою є думка. Для нього не буде ні перешкод, ні розладу, ні сліз, і він буде дедалі більше відчувати незмірну радість наближення до осель, які належать йому, бо вони належать йому як вічне спадкоємство. (294, 55)

24. На божественній небесній драбині існує нескінченна кількість істот, чиє духовне вдосконалення дозволяє їм займати різні щаблі відповідно до досягнутого ними ступеня розвитку. Ваша душа була створена з відповідними властивостями, щоб розвиватися на цій драбині вдосконалення і досягти мети, визначеної у високих рішеннях Творця.

25. Ви не знаєте призначення тих душ, але Я кажу вам, що воно досконале, як і все, що Я створив.

26. Ви досі не розумієте дарів, які подарував вам Отець. Але не турбуйтеся, бо згодом ви усвідомите їх і відчуєте, як вони повністю розкриваються.

27. Нескінченна кількість душ, які, як і ви, мешкають на різних рівнях життя, об'єднані між собою вищою силою, якою є любов. Вони були створені для боротьби, для свого вищого розвитку, а не для застою. Ті, хто виконав Мої заповіді, стали великими в божественній любові.

28. Однак я нагадую вам, що навіть тоді, коли ваша душа досягне величі, сили та мудрості, вона не стане всемогутньою, оскільки її властивості не є нескінченними, як це є в Бога. Проте їх буде достатньо, щоб привести вас до вершини вашого вдосконалення прямим шляхом, який з першої миті накреслила для вас любов вашого Творця. (32, 34, 37)

29. Ваша душа повинна пройти сім етапів духовного розвитку, щоб досягти досконалості. Сьогодні, коли ви ще живете на землі, ви не знаєте, на якому щаблі небесної драбини ви перебуваєте.

30. Хоча Я знаю відповідь на це питання вашої душі, Я не можу вам її зараз сказати. (133, 59-60)

31. Кожна сходинка, кожен щабель, кожен рівень життя дарує душі більше світла і досконаліше блаженство. Але найвищий спокій, досконале щастя душі знаходиться поза всіма тимчасовими місцями перебування душ.

32. Скільки разів ви будете думати, що заздалегідь відчуваєте досконале щастя в лоні Бога, не усвідомлюючи, що це щастя є лише передсмаком наступного світу, куди ви повинні перейти після цього життя. (296, 49-50)

33. Скільки людей мріють про смерть, сподіваючись, що ця мить приведе їх до Мене, щоб вони потім вічно поклонялися Мені на Небі, не знаючи, що шлях набагато довший, ніж вони вважали. Щоб піднятися хоча б на один щабель небесної драбини, яка приведе вас до Мене, треба правильно прожити людське життя. Незнання є причиною того, що багато хто неправильно розуміє зміст Моїх вчень. (164, 30)

34. Люди випустили на волю сили руйнування. Війна посіяла своє насіння в усіх серцях. Скільки болю зазнало людство! Скільки покинутості, злиднів, сирітства та скорботи вона залишила на своєму шляху! Чи вважаєте ви, що душі тих, хто загинув у бою, загинули, або що та частина життя, вічність, яка живе в людині, більше не існує?

35. Ні, народе: душа переживає війну і смерть. Ця частина мого власного духу піднялася з полів болю і шукає на моєму шляху новий горизонт, щоб продовжувати жити, розквітати і розвиватися. (262, 26-27)

36. Я дав вам Землю, щоб ви всі володіли нею на рівних правах, щоб ви жили в мирі та використовували її як тимчасовий дім, у якому ви розвиваєте свої здібності та готуєте свою душу до піднесення до її нового притулку.

37. Я сказав вам: «У домі Господа багато осель». Ви пізнаєте їх у міру того, як підноситиметеся. Кожна з них наближатиме вас до Мене у все більшій мірі, і ви досягнете їх відповідно до ваших справ, бо все підпорядковане божественному порядку та справедливості.

38. Ніхто не зможе перешкодити вашому переходу з одного рівня життя на інший, і наприкінці кожного з них у вашому дусі, а також у Моєму, пануватимуть радість і святковість.

39. Так Я готую вас, щоб ви знали, що шлях, який вам належить пройти, довгий, і щоб ви не задовольнялися своїми першими

справами, вважаючи, що вони вже відкриють вам двері до тих осель.
40. Але Я кажу вам також і те, що для духу прекрасно і приємно дійти до кінця певного етапу розвитку і зупинитися, щоб озирнутися на пройдений шлях з його великими боротьбами, днями гіркоти та годинами миру, подолавши незліченні перешкоди.
41. Нарешті тріумф, нагорода та справедливість, що сяють навколо вас, і Дух вашого Отця — присутній, славний, благословляючий Дитя та даючи йому спочивати на своїх колінах, доки воно не буде готове до наступного етапу життя. Так воно переходить від одного до іншого, аж поки нарешті не досягне найвищого сповнення, щоб вічно жити зі Мною. (315, 34-36)
42. Іскра Духа, яка робить людину подібною до свого Творця, буде все більше наближатися до нескінченного Полум'я, з якого вона походить, і та іскра стане сяючою істотою — свідомою, променистою від Любові, сповненою Знання та Сили. Ця істота насолоджується станом досконалості, в якому не існує ані найменшого болю чи найменшої скрути, в якому панує досконала і справжня блаженність.
43. Якби це не було метою вашого духу — істинно кажу вам, Я не відкрив би вам Свого вчення через стільки настанов, бо тоді Закон «Першого Часу» був би для вас достатнім, щоб жити в мирі на землі.
44. Але якщо ви згадаєте, що Я жив серед людей і обіцяв їм нескінченно кращий світ за межами цього життя, і якщо ви, крім того, згадаєте, що Я обіцяв повернутися в інший час, щоб і далі говорити до вас і пояснювати все, чого ви не зрозуміли, то ви дійдете висновку, що духовне призначення людини вище, набагато вище за все, чого ви можете очікувати, і що обіцяне блаженство нескінченно більше, ніж те, що ви можете передбачити або уявити. (277, 48-49)

Розділ 30 – Розвиток душі через реінкарнації

Закон розвитку

1. Я кажу вам, людина повинна знати, що її душа багато разів приходила на Землю, і вона досі не зрозуміла, як підніматися вгору шляхом мого Закону, щоб досягти вершини гори. (77, 55)
2. Оскільки людина стала свідком розвитку науки та відкриття того, у що раніше не вірила, — чому ж тоді вона чинить опір природному розвитку душі? Чому вона зациклюється на тому, що зупиняє її розвиток і приспає? Тому що вона злякалася перспективи вічного життя! (118, 77)
3. Зрозумійте: хоча творіння, на перший погляд, завершене, проте

все розвивається, все перетворюється і вдосконалюється. Чи може ваша душа уникнути цього божественного закону? Ні, мої діти. Ніхто не може сказати останнього слова про духовне, про науку чи про життя, бо це мої твори, які не мають кінця. (79, 34)

4. Скільки людей, спираючись на знання, які вони здобули, вважають себе духовно великими, а для Мене вони не більше ніж діти, які зупинилися на шляху розвитку. Адже вони повинні пам'ятати, що не лише розвиток їхнього розуму дозволяє їм досягти духовного зростання, а це має відбуватися через розвиток усієї їхньої сутності, і в людині є багато здібностей, які необхідно розвивати, щоб досягти досконалості.

5. Ось чому Я — як один із Моїх законів Любові та Справедливості — встановив реінкарнацію душі, щоб надати їй довший шлях, який надає їй усі необхідні можливості для досягнення досконалості.

6. Кожне земне існування є коротким уроком, бо інакше можливості людини виконати Мій закон були б занадто малі. Але вам неодмінно потрібно усвідомити мету цього життя, щоб ви могли сприйняти його сенс і досягти його гармонії, яка є основою людської досконалості — щоб ви могли просуватися до вищого рівня існування, аж поки не дійдете до Духовного життя, де Я приготував для вас так багато уроків, які Я ще маю вам дати, і стільки одкровень, які Я ще маю дати. (156, 28-29)

7. Поки все безперервно зростає, змінюється, вдосконалюється і розвивається — чому ж ваша душа має стояти на місці століттями?

8. Оскільки завдяки науці ви багато чого відкрили та навчилися, вам не є невідомим той безперервний розвиток, що існує в усіх істотах творіння. Тому Я хочу, щоб ви зрозуміли, що не можна залишати свою душу в тій відсталості та тому застої, в які ви її вже давно привели, і що ви повинні прагнути досягти гармонії з усім, що вас оточує, щоб для людей настав день, коли природа, замість того щоб приховувати свої таємниці, відкриє їх, і замість того щоб сили природи були вам ворожими, вони стануть вашими слугами, співробітниками, братами. (305, 6, 8)

«Воскресіння плоті» — правильно зрозуміле

9. Тепер світ повинен дізнатися правду про «воскресіння плоті», яке є реінкарнацією душі.

10. Реінкарнуватися означає: повернутися до матеріального світу, щоб знову народитися людиною; воскресіння душі в людському тілі, щоб продовжити свою місію. Це і є істина про «воскресіння плоті», про яке говорили ваші предки, даючи

настільки ж викривлені, як і абсурдні тлумачення.

11. Реінкарнація — це дар, який Бог надав вашій душі, щоб вона ніколи не обмежувалася убогістю матерії, її швидкоплинним існуванням на Землі, її природними недоліками, але душа — оскільки вона походить з вищої природи — може використовувати стільки матеріальних тіл, скільки їй потрібно для виконання своїх великих завдань у світі.

12. Цим даром душа доводить свою незмірну перевагу над «тілом», над смертю та над усім земним, перемагаючи смерть, переживаючи одне тіло за іншим і переживаючи їх усіх, скільки б їх їй не довірили. Вона є переможницею часу, перешкод та спокус. (290, 53-56)

13. Як ви могли повірити, що в день Суду тіла померлих воскреснуть і з'єднаються зі своїми душами, щоб увійти в Царство Боже? Як ви можете так тлумачити те, чого вас навчали в інші часи?

14. Тіло є з цього світу, і в ньому воно залишається, тоді як душа вільно підноситься і повертається до життя, з якого вона вийшла. «Те, що народилося з тіла, є тілом, а те, що народилося з Мого Духа, є Духом». «Воскресіння тіла»* — це повторне втілення душі, і якщо дехто вважає це людською теорією, а інші з вас вважають це новим одкровенням — істинно кажу вам, Я почав сповіщати світові це одкровення ще від початку людства! Доказ цього ви можете знайти в тексті Писань, які є свідченням Моїх діл.

** Цей вираз, відомий зі стародавнього християнського Символу віри, був сформульований на II Константинопольському соборі, тобто в той час, коли вчення про реінкарнацію, яке до того часу частково визнавалося, було засуджено імператором Юстиніаном (!) як єресь. Так відродження душі у «тілі» перетворилося на «воскресіння тіла».*

15. Але в цей час це одкровення дійшло до вашої душі, коли вона перебувала на вищому рівні розвитку, і незабаром воно буде справедливо прийняте як один із найсправедливіших і найлюблячіших законів Творця. Відкиньте уявлення, яке ви мали про «Судний день»; бо це не один із ваших днів, оскільки це проміжок часу, і «кінець світу» — це не кінець планети, на якій ви живете, а кінець егоїстичного життя, яке ви на ній створили. (76, 41–43)

16. Таємниця «воскресіння плоті» була розкрита через одкровення про реінкарнацію душі. Сьогодні ви знаєте, що сенс цього Закону Любові та Справедливості полягає в тому, що душа вдосконалюється , що вона ніколи не загине, бо завжди знайде відкриті двері як

можливість для свого спасіння, які пропонує їй Отець.

17. Мій вирок щодо кожної душі на підставі цього закону є досконалим і невблаганним.

18. Тільки Я один знаю, як судити вас, бо кожна доля є незбагненною для людей. Тому ніхто не буде викритий або зраджений перед іншими.

19. Після того, як душі заблукали у своїх гріхах, після стількох боротьб і перипетій та після довгої мандрівки, вони прийдуть до Мене, сповнені мудрості завдяки своєму досвіду, очищені болем, піднесені своїми заслугами, втомлені довгою мандрівкою, але прості й радісні, як діти. (1, 61-64)

Різний рівень розвитку душ

20. Давним-давно ваша душа вийшла з Мене; проте не всі однаково просунулися на шляху духовного розвитку.

21. Усі долі різні, хоча вони приводять вас до однієї мети. Одним призначені одні випробування, іншим — інші. Одна істота проходить один шлях, інша — інший. Ви не всі увійшли в існування в один і той самий момент, і не всі повернетеся в один і той самий час. Одні йдуть попереду, інші — позаду, але мета чекає на вас усіх. Ніхто не знає, хто поруч із ним, а хто йде далеко від нього, бо ви ще занадто незрілі, щоб володіти цим знанням; ви є людьми, і ваша марнославність стала б для вас згубною. (10, 77-78)

22. У всі часи, навіть у далекі часи історії людства, у вас були приклади людей високого духу. Як ви могли б пояснити, що вже в найдавніші часи існували люди з розвиненою душею, якби вони не пройшли через послідовні реінкарнації, які допомогли їм розвиватися вгору?

23. Причина цього полягає в тому, що душа виникає не одночасно з тілесною оболонкою, і початок людського роду також не збігається з початком існування душі. Істинно кажу вам: немає жодної душі, яка б з'явилася на світ, не існувавши раніше в потойбіччі. Хто з вас може виміряти або знати час, який вона прожила в інших сферах, перш ніж прийти жити на цю Землю? (156, 31-32)

Знання про попередні земні життя та власний рівень розвитку

24. Доки душа тісно пов’язана з тілом, вона не усвідомлює і не може знати заслуг, які вона здобула у своїх попередніх життях. Але тепер вона дізнається, що її життя є вічністю, безперервним розвитком у прагненні досягти вершини. Однак сьогодні ви ще не знаєте, якої висоти ви досягли. (190, 57)

25. Ваш розум не сприймає вражень чи спогадів про минуле вашої душі, бо тіло є наче густа

завіса, яка не дозволяє проникнути в життя душі. Який мозок міг би сприйняти образи та враження, які душа отримала протягом свого минулого? Який розум міг би, спираючись на людські уявлення, осягнути те, що для нього є незбагненним?

26. Через усе це Я досі не дозволяв вам знати, ким ви є духовно, ані яким було ваше минуле. (274, 54-55)

27. Усі Мої твори записані Мною в книзі, що називається «Життя». Кількість її сторінок незліченна, її нескінченну мудрість ніхто, крім Бога, який є її автором, не зможе осягнути. Але в ній, на кожній її сторінці, міститься короткий виклад, у якому Отець зрозуміло виклав кожне зі своїх творінь, щоб зробити його зрозумілим для кожного розуму.

28. Ви також постійно пишете у книзі свого життя, в якій будуть записані всі ваші твори та всі ваші кроки на всьому шляху розвитку. Ця книга буде записана у вашій душі і стане світлом знання та досвіду, яким ви завтра повинні освітлювати шлях своїх молодших братів і сестер.

29. Поки що ви не можете нікому показати свою книгу, бо навіть самі не знаєте її змісту. Але незабаром у вашій сутності запалиться світло, і ви зможете показати своїм ближнім сторінки, що розповідають про ваш розвиток, ваше спокутування та ваш досвід. Тоді ви станете відкритою книгою для людей.

30. Блаженні ті, хто приймає свою місію за свою. Вони відчуватимуть, що піднімаються по драбині, яку Яків бачив уві сні, яка є духовним шляхом, що веде істот до присутності Творця. (253, 6-8)

Любов як необхідність для духовного та душевного розвитку

31. Так само, як ваше тіло, щоб жити, потребує повітря, сонця, води та хліба, так і душа потребує життєвого середовища, світла та їжі, що відповідають її сутності. Якщо вона бачить, що позбавлена свободи підноситися у прагненні до своєї поживи, вона слабшає, в'яне і стає тупою; так само, якби дитину змушували завжди залишатися у колисці і бути замкненою у своїй кімнаті. Її кінцівки стали б кульгавими, вона б зблідла, її почуття затупилися б, а здібності атрофувалися.

32. Зрозумійте, що й душа може бути кульгавою! Я міг би навіть сказати вам, що світ повний душевно кульгавих, сліпих, глухих і хворих! Душа, яка живе в ув'язненні й не має свободи для розквіту, є істотою, що не зростає — ані в мудрості, ані в силі, ані в чесноті. (258, 62-63)

33. Істинно кажу вам: те, що може піднести вас, — це любов, бо в ній закладені мудрість, почуття та піднесення. Любов є

узагальненням усіх властивостей Божественності, і Бог запалив це полум'я в кожній духовній істоті.

34. Скільки уроків Я дав вам, щоб ви навчилися любити! Скільки можливостей, життів і реінкарнацій надала вам Божественна Милість! Урок повторювався стільки разів, скільки було потрібно, доки його не засвоїли. Один раз засвоєний, він не потребує повторення, бо його вже неможливо забути.

35. Якби ви швидко засвоювали Мої уроки, вам не довелося б більше страждати, ані плакати через помилки. Істота, яка на Землі використовує уроки, отримані на ній, може повернутися у світ, але це завжди відбуватиметься з більшою зрілістю та за кращих життєвих умов. Між одним життям і наступним завжди буде перерва на відпочинок, необхідна для роздумів і відпочинку перед початком нового робочого дня. (263, 43-45)

Різні причини реінкарнацій

36. Істинно кажу вам: у жодній епосі людського життя людині не бракувало знання Мого Закону; бо від Божественної іскри, якою є її дух, їй ніколи не бракувало променя світла в душі, натхнення в розумі чи передчуття в серці.

37. Проте ваша душа повернулася в потойбіччя з темною пов'язкою на очах, і Я кажу вам: хто не використовує урок, який містить життя на цьому світі, у цій долині випробувань, той мусить повернутися до нього, щоб завершити своє виправлення, і насамперед, щоб навчитися. (184, 39)

38. У інших світах душі також користуються свободою волі і грішать та збиваються зі шляху, або ж вони наполегливо залишаються у добрі й таким чином досягають вищого розвитку, так само, як ви це робите на Землі. Але коли настає визначений час, ті, хто призначений жити в цьому світі, спускаються сюди, щоб виконати благородне завдання, а інші — щоб виконати свій обов'язок спокути.

39. Але залежно від того, як вони хочуть бачити цю Землю, вона постане перед одними як рай, а перед іншими — як пекло. Тому, коли вони осягнуть милосердя свого Отця, вони бачитимуть лише чудове життя, насичене благословеннями та життєвими уроками для духу — шлях, що наближає їх до Землі Обітованої.

40. Одні йдуть з цього світу з бажанням повернутися, інші — зі страхом, що їм доведеться повернутися. Причина цього в тому, що ваша людська природа ще не змогла осягнути гармонію, в якій ви повинні жити з Господом. (156, 33-34)

41. Ніхто нехай не чинить опору уявленню про те, що доведеться повернутися на цю планету в

іншому тілі, і не думайте також, що реінкарнація є покаранням для душі. Усі душі, призначені жити на Землі, мусили пройти через закон реінкарнації, щоб досягти свого вищого розвитку та виконати завдання, яке Я їм доручив.

42. Не тільки малорозвинені душі повинні знову втілюватися, але й вищі душі повертаються раз за разом, доки не завершать свою справу.

43. Ілля — найбільший із пророків, що прийшов на Землю; проте, незважаючи на великі діла, які він звершив, і великі докази, які він надав (що Бог існує), він мусив повернутися у цей світ в інший час, в іншому тілі та під іншим ім'ям.

44. Цей закон Любові та Справедливості довгий час був невідомий людям, бо якби вони знали його раніше, то могли б заплутатися. Проте Отець дав вам деякі одкровення та деякі знаки, які були світлом, що випереджало цей час, для роз'яснення всіх таємниць. (122, 25-28)

Шлях до досконалості

45. Довгий той шлях, яким ви дійдете до повноти Світла. Жодна істота не має довшого шляху, ніж душа, на якому Отець, Божественний Скульптор, формує і вирівнює вашу душу, надаючи їй досконалу форму. (292, 26)

46. Істинно кажу вам: щоб ви досягли повної чистоти, ваша душа ще повинна буде дуже очиститися, як у цьому світі, так і в Духовному.

47. Стільки разів, скільки буде для вас необхідно, ви повинні будете повертатися на цю планету, і чим частіше ви не скористаєтеся можливостями, які надає вам ваш Отець, тим більше ви відтермінуєте своє остаточне входження в справжнє життя і продовжите своє перебування в долині сліз.

48. Кожна душа повинна в кожному земному житті демонструвати прогрес і плоди свого розвитку, щоразу роблячи впевнений крок вперед.

49. Усвідомте, що єдине добро, яке приносить користь власному благу, — це те, що робиться з істинної любові та милосердя до інших, причому безкорисливо. (159, 29 32)

50. У людині є дві сили, які завжди перебувають у боротьбі: її людська природа, яка є минущою, та її духовна природа, яка є вічною.

51. Ця вічна істота добре знає, що має минути дуже багато часу, перш ніж вона зможе досягти духовного вдосконалення. Вона передчуває, що їй доведеться прожити багато людських життів і пройти в них через численні випробування, перш ніж вона знайде справжнє щастя. Душа передчуває, що після сліз, болю і після того, як вона багато разів переживе фізичну смерть, вона

досягне тієї вершини, яку вона завжди шукала у своєму прагненні до досконалості.

52. Тіло ж, натомість, ця тендітна й маленька істота, плаче, бунтує й іноді відмовляється слідувати закликам душі, і лише коли та розвинулася, стала сильною й досвідченою у боротьбі з «тілом» та всім, що її оточує, їй вдається опанувати тіло й виявляти себе через нього.

53. Довге паломництво душі, далекий її шлях, різноманітні та дуже мінливі форми її існування, і кожна мить — це випробування іншого роду. Але, долаючи їх, вона підноситься, очищається, вдосконалюється.

54. На своєму шляху через життя вона залишає за собою світловий слід; тому для високої душі часто не має значення стогін її тіла, бо вона знає, що це мине, і що вона не може дозволити собі зупинятися на своєму шляху через події, які здаються їй дрібними.

55. На мить вона звертає свою увагу на слабкості своєї «плоті», але знає, що не повинна надто любити те, що живе недовго і незабаром зникне в надрах землі. (18, 24; 27-28)

Універсальна школа життя

56. З самого початку існування людства реінкарнація душі існує як закон любові та справедливості і як одна з форм, у яких Отець проявив Свою нескінченну милість. Реінкарнація — це не лише справа цього часу, а всіх часів, і не думайте, що Я відкрив вам цю таємницю лише зараз. Уже в найдавніші часи в людині існувало інтуїтивне знання про перевтілення душі.

57. Але люди, які прагнули матеріалістичних наук і скарбів світу, дозволили панувати над собою пристрастям плоті, через що затверділи ті струни людського серця, якими сприймається духовне, так що люди стали глухими й сліпими до всього, що належить духу. (105, 52)

58. До вашого створення ви були в Мені; після цього, як духовні істоти, ви перебували в тому місці, де все вібрує в досконалій гармонії, де знаходиться сутність життя і джерело істинного світла, яким Я вас живлю.

59. Біль не був створений Отцем. У ті часи, про які Я вам говорю, у вас не було приводу зітхати, вам не було на що скаржитися, ви відчували Небо в собі, бо у вашому досконалому житті ви були втіленням цього буття.

60. Але коли ви залишили ту батьківщину, Я наділив ваш дух одежею, і ви опускалися все глибше. Після цього ваша душа розвивалася крок за кроком, аж поки не досягла того рівня існування, на якому ви перебуваєте зараз і де сяє Світло Отця. (115, 4-5)

61. Мета кожної душі — після свого очищення та вдосконалення злитися з Божественністю*. Для

цього Я наповнюю ваш шлях Світлом і даю вашій душі силу, щоб ви піднімалися щабель за щаблем. Залежно від рівня розвитку, якого ви досягли, коли покинете цей світ, таким буде духовне притулок, яке ви займете в потойбіччі. Адже Всесвіт був створений як школа вдосконалення для душі. (195, 38)
** Більш детальні пояснення з цього приводу містяться, зокрема, у розділах 23,69 та 58, 46!*

62. Якби Я дав вам усе в цьому житті, ви б більше не мали бажання піднятися на ще один щабель вище. Але те, чого ви не досягли в одному існуванні, ви прагнете досягти в іншому, а те, чого ви не досягли в тому, обіцяє вам інше, вище, і так поступово триває це аж до вічності на нескінченному шляху розвитку душі.

63. Коли ви чуєте Моє слово, вам здається неможливим, що ваша душа здатна досягти такої великої досконалості; але Я кажу вам, що ви сумніваєтеся у високому призначенні душі лише тому, що дивитеся лише на те, що бачите своїми матеріальними очима: убогість, невігластво, зло. Але це відбувається лише тому, що в одних душа хвора, в інших вона паралізована; інші сліпі, а деякі духовно мертві. Та, зважаючи на таке душевне злиденство, ви мусите сумніватися в тому призначенні, яке вічність приготувала для вас.

64. Так ви живете в цей час любові до світу та матеріалізму. Але світло моєї істини вже дійшло до вас і розігнало темряву ночі часу, що вже минув, і своїм світанком оголосило прихід епохи, в якій душа отримає просвітлення завдяки моєму вченню. (116, 17-18)

65. Багато з вас не матимуть нової нагоди повернутися на Землю, щоб виправити свої провини. Ви більше не будете володіти тим знаряддям, яке маєте сьогодні і яке є вашим тілом, на яке ви спираєтеся. Ви повинні зрозуміти, що прихід у світ для душі є привілеєм, а ніколи не покаранням. Тому ви повинні скористатися цією благодаттю.

66. Після цього життя ви підете в інші світи, щоб отримати нові уроки, і там ви знайдете нові можливості для подальшого піднесення та вдосконалення. Коли ви виконаєте свої обов'язки як люди, ви покинете цей світ із задоволенням, бо ви виконали своє завдання, і у вашій душі буде мир. (221, 54-55)

67. Мій голос зараз привертає великі натовпи людей, бо для багатьох душ наближається кінець їхнього паломництва на землі.

68. Та пригніченість, та огида, та печаль, які вони носять у серці, є доказом того, що вони вже прагнуть вищої батьківщини, кращого світу.

69. Але необхідно, щоб вони прожили останній етап, який їм залишається пройти на землі, у послуху вказівкам своєї совісті, щоб слід їхніх останніх кроків на землі був благословенним для поколінь, що прийдуть після них, щоб виконувати свої різні завдання у світі. (276, 4)

70. Цей світ не вічний, і йому не потрібно бути таким. Коли ця обитель перестане виконувати ту мету існування, яку вона має зараз, вона зникне.

71. Коли ваша душа більше не потребуватиме уроків, які дає це життя тут, бо на неї чекають інші, вищі уроки в іншому світі, тоді вона, завдяки світлу, здобутому в цій земній боротьбі, скаже: «З якою ясністю я тепер розумію, що всі злети й падіння цього життя були лише досвідом і уроками, які мені були потрібні, щоб краще зрозуміти. Як довгою здавалася мені та життєва подорож, поки страждання гнітили мене. А тепер, коли все минуло, — як короткою і швидкоплинною вона здається мені на тлі вічності». (230, 47)

72. Радійте, люди, думайте, що ви — птахи, які літають у цьому світі, сповненому сліз, жалю та страждань! Радійте, бо це не ваша вічна батьківщина, на вас чекають кращі світи!

73. Тож коли ви покинете цю землю, зробіть це без жалю, тоді стогони болю, муки та сльози залишаться тут. Ви попрощаєтеся з цим світом і піднесетеся до тих, хто чекає на вас у небесних висотах. Звідти ви побачите Землю як крапку в просторі, про яку ви з любов'ю згадуватимете. (230, 51)

Переконливість вчення про реінкарнацію

74. Світло спіритуалізму відкриває тепер світові істину, справедливість, розум і любов, що притаманні душевній здатності до реінкарнації. Проте світ спочатку буде наполегливо боротися з цим одкровенням і надавати йому вигляду дивного та помилкового вчення, щоб вселити недовіру людям доброї віри.

75. Марними та даремними будуть зусилля конфесій, спрямовані на те, щоб утримати своїх віруючих на заїжджених коліях старих вірувань та застарілих релігійних систем. Адже ніхто не зможе зупинити Божественне Світло, яке проникає до глибин людського розуму і пробуджує душу до епохи одкровень, божественних натхнень, прояснення сумнівів і таємниць, духовного звільнення.

76. Також ніхто не зможе зупинити потік, який утворить людство, коли воно вирушить у прагненні свободи мислення, духу та віри. (290, 57-59)

Шляхи реінкарнації душі

77. Я закликаю всіх земних паломників, щоб вони почули мій

голос, який запрошує їх до вищого розвитку та до володіння вічним життям.

78. У цей день, коли проголошується «Боже Слово», — скористайтеся його словом і нехай воно вас просвітить; бо в знанні — світло і ваше спасіння.

79. Якщо Мій Закон вчить вас моралі, праведності та порядку у всіх ваших життєвих вчинках — то чому ж ви шукаєте протилежні шляхи, завдаючи собі болю? Але коли ви відходите у потойбіччя, залишаючи своє тіло на землі, ви плачете, бо надто полюбили цю оболонку.

80. Коли ви відчуваєте, що тіло більше не належить вам і що ви мусите просуватися шляхом розвитку, аж поки не прийдете до Мене, Я кажу вам: «Дитино Моє, що ти можеш Мені показати? Чи жив ти на землі, виконуючи Мої заповіді?»

81. Ви ж — присоромлені й зневірені, бо не маєте дару любові для Того, хто так сильно вас любить і так багато вам дав, — викували ланцюги, що пригнічують вашу душу, і вона здається безсвітлою, плаче й нарікає на себе, бо втратила благодать. Вона чує лише голос Отця, що кличе її. Але оскільки вона не розвинулася і не відчуває себе гідною прийти до Нього, вона зупиняється і чекає.

82. Час минає, і душа знову чує голос, і, сповнена свого страждання, запитує, хто до неї звертається, і цей голос каже їй: «Прокинься! Хіба ти не знаєш, звідки ти прийшла і куди йдеш?» Тоді вона піднімає очі, бачить незмірне світло, у сяйві якого вона відчуває себе жалюгідною. Вона усвідомлює, що, перш ніж її було послано на землю, вона вже існувала, вже була коханою Отцем, від якого лунав голос і який тепер, бачачи її в такому жалюгідному стані, переживає за неї . Вона усвідомлює, що її було послано до різних осель, щоб пройти шлях боротьби і своїми заслугами здобути свою нагороду.

83. І дитина запитує: «Якщо я, перш ніж бути посланою на Землю, була Твоїм дуже улюбленим створінням — чому я не залишилася стійкою у чесноті і мусила впасти, страждати та боротися, щоб повернутися до Тебе?»

84. Голос відповів йому: «Усі душі підпорядковані Закону розвитку, і на цьому шляху мій Дух-Батько завжди охороняє їх, і Він має вподобання до добрих справ дітей. Втім, Я послав вас на Землю, щоб ви зробили її місцем боротьби за духовне вдосконалення, а не полем битви та болю.

85. Я сказав вам, що ви повинні розмножуватися, що ви не повинні бути безплідними. Але коли ви повертаєтеся в «Духовну Долину», ви не приносите врожаю, ви лише скаржитеся і приходить без благодаті, якою Я

вас наділив. Тому Я знову посилаю вас і кажу вам: «Очистіться, шукайте те, що ви втратили, і працюйте над своїм духовним піднесенням».

86. Душа повертається на Землю, шукає маленьке й тендітне людське тіло, щоб у ньому відпочити й розпочати нову життєву подорож. Вона знаходить маленьке дитяче тіло, яке їй призначено, і використовує його, щоб спокутувати свої порушення Мого Закону. Зі знанням причини душа приходить на Землю, вона знає, що є Подихом Отця, і знає завдання, яке вона приносить від Нього.

87. У перші роки вона невинна і зберігає свою чистоту, залишаючись у зв'язку з духовним життям. Потім вона починає пізнавати гріх, зблизька бачить гордість, зарозумілість і непокору людей щодо справедливих законів Отця, і «тіло», яке за своєю природою є непокірним, починає забруднюватися злом. Впавши у спокусу, вона забуває про завдання, яке принесла на землю, і готується чинити вчинки, що суперечать Закону. Душа і тіло куштують заборонений плід, і коли вони піддаються загибелі, їх застає остання година.

88. Знову душа опиняється у духовному просторі, змучена й пригнічена тягарем своєї провини. Тоді вона згадує голос, що колись промовляв до неї і досі кличе її, і, проливши багато сліз, бо відчуває себе загубленою, не знаючи, хто вона є, згадує, що вже колись була в тому місці.

89. Батько, який створив її з такою любов'ю, з'являється на її шляху і каже їй: «Хто ти, звідки ти і куди ти йдеш?»

90. Дитина впізнає в тому голосі слово Того, хто дав їй буття, розум і здібності — Отця, який раз по раз прощає її, очищає, виводить із темряви і веде до світла. Воно тремтить, бо знає, що стоїть перед Суддею, і каже: «Отче, моя непокора і моя провина перед Тобою дуже великі, і я не можу сподіватися жити у Твоєму Царстві, бо не маю ніяких заслуг. Сьогодні, коли я повернувся до «Духовної Долини», я бачу, що накопичив лише провину, яку мушу спокутувати».

91. Але люблячий Батько ще раз показує йому шлях, воно знову повертається у плоть і знову належить до людства.

92. Але тепер душа, що вже набула досвіду, з більшою силою підкорює тілесну оболонку, щоб утвердитися і підкоритися божественним заповідям. Починається боротьба; вона бореться з гріхами, що приводять людину до падіння, і хоче скористатися нагодою, що була надана їй для її спасіння. Людина бореться від початку до кінця, і коли на скронях блищать сиві волосини, а її колись витривале й сильне тіло починає згинатися під тягарем років і втрачає сили, душа

відчуває себе сильною, зрілою та досвідченою. Яким великим і огидним здається їй гріх! Вона відвертається від нього і досягає мети. Тепер вона чекає лише на мить, коли Отець покличе її, бо вона дійшла висновку, що Божественний Закон справедливий, а воля Божа досконала, що цей Отець живе, щоб дарувати своїм дітям життя і спасіння.

93. Коли настав останній день, вона відчула смерть у своєму тілі і не відчула болю. Вона пішла тихо і побожно. Вона побачила себе в дусі, і ніби перед собою мала дзеркало, побачила себе прекрасною і сяючою світлом. Тоді голос заговорив до неї і сказав: «Дитино, куди ти йдеш?» А вона, знаючи, хто Він, підійшла до Отця, дозволила Його світлу наповнити її істоту і сказала: «О Творче, о всеосяжна Любове, я приходжу до Тебе, щоб відпочити і віддати Тобі своє виконання».

94. Рахунок був сплачений, і душа була здоровою, чистою, без кайданів гріха, і бачила перед собою високу нагороду, яка її чекала.

95. Після цього вона відчула, що злилася зі світлом того Отця, що її блаженство зросло, і вона побачила місце миру, святу землю, відчула глибоку тишу і «відпочивала в лоні Авраама». (33, 14-16)

Розділ 31 – Спасіння, викуплення та вічне благо

Виправлення хибних уявлень про спасіння

1. Багато людей вважали, що всі сльози цього світу були спричинені гріхом перших мешканців Землі. Не маючи змоги розтлумачити притчу, вони зрештою сказали, що Христос прийшов, щоб своєю кров'ю змити кожну пляму. Якби це твердження було правильним — чому ж люди продовжують грішити та страждати, хоча та жертва вже була принесена?

2. Ісус прийшов на Землю, щоб навчити людей шляху до досконалості — шляху, який він вчив своїм життям, своїми вчинками та словами. (150, 43-44)

3. Ви всі досягнете мети, виконавши своє завдання. Я дав вам Свої вчення, які є невичерпними, саме для того, щоб ви піднімалися по сходах вашого розвитку. Не Моя Кров вас спасе, а Моє Світло у вашій душі вас визволить. (8, 39)

4. У Третій Епосі на Мене чекає новий хрест. Він не буде видимий для смертних очей, але з його висоти Я пошлю людству Своє послання любові, і Моя Кров, яка є духовною сутністю Мого Слова, перетвориться на Світло для душі.

5. Ті, хто колись судив Мене, сьогодні своїм духом приносять у

серця людей світло каяття, щоб виправити свої помилки.

6. Щоб Моє вчення про нечестивість людей тріумфувало, воно спочатку має бути, як Христос, бичеване та знущане на стовпі мук. З кожної рани має витікати Моє світло, щоб освітити темряву цього світу, позбавленого любові. Необхідно, щоб Моя невидима Кров пролилася на людство, щоб знову вказати йому шлях до спасіння. (49, 17-19)

7. Я ще раз кажу вам, що в Мені буде спасено все людство. Та Кров, пролита на Голгофі, є життям для кожної душі. Але це не сама Кров, бо вона впала в пил землі, а Божа Любов, яку вона символізує. Відтепер, коли Я говорю до вас про Свою Кров, ви знаєте, що це таке і яке значення вона має.

8. Багато людей пролили свою кров у служінні своєму Господу та з любові до своїх ближніх, але це втілювало не божественну любов, а лише духовну, людську.

9. Однак кров Ісуса втілює божественну любов, бо в ній немає жодної вади. У Вчителя ніколи не було гріха, і Він віддав вам Свою кров до останньої краплі, щоб ви зрозуміли, що Бог є всім для Своїх створінь, що Він віддається їм повністю, без застережень, бо Він їх нескінченно любить.

10. Коли пил землі ввібрав ту рідину, яка була життям у тілі Учителя, це сталося для того, щоб ви зрозуміли, що моє вчення мало зробити життя людей плідним через божественне зрошення Його любов'ю, мудрістю та справедливістю.

11. Світ — невіруючий і скептичний щодо слів і прикладів Учителя — бореться з моїм вченням і каже, що, хоча Ісус пролив свою кров, щоб врятувати людей від гріха, світ не був врятований; що він щодня грішить ще більше, хоча є більш розвиненим.

12. «Де ж сила тієї крові спасіння?» — запитують люди, тоді як ті, хто мав би розкривати справжні основи мого вчення, не вміють задовольнити запити тих, хто прагне світла та спраглий пізнання істини.

13. Я кажу вам, що в цей час запитання тих, хто не знає, мають більшу глибину і більший зміст, ніж відповіді та пояснення тих, хто стверджує, що знає істину.

14. Але Я знову прийшов, щоб говорити до вас, і ось Моє слово для тих, хто вважає, що та Кров справді врятувала грішників від Божої справедливості — всіх тих, хто був загублений і приречений на тяжкі муки.

15. Кажу вам: якби Отець, що все знає, вірив, що люди не будуть поступово використовувати й розуміти все вчення, яке дав їм Ісус у своїх словах і ділах, — воістину, Він ніколи б Його не послав; бо Творець ніколи не робив нічого марного — нічого,

що не призначене приносити плоди. Але коли Він послав Його, щоб народитися серед людей, зростати, страждати і померти, то це сталося тому, що Він знав: те сяюче й плідне життя Учителя своїми ділами прокладе незгладимий шлях, залишить незруйновний слід, щоб усі Його діти знайшли стежку, яка приведе їх до істинної любові й, дотримуючись Його вчення, до дому, де на них чекає їхній Творець.

16. Він також знав, що та Кров, яка свідчить про чистоту, про нескінченну любов і була пролита до останньої краплі, навчить людей з вірою у свого Творця виконувати завдання, яке піднесе їх до Землі Обітованої, де вони зможуть принести Мені виконання свого завдання і тоді сказати: «Господи, все звершилося».

17. Тепер Я можу сказати вам, що не та година, коли Моя Кров була пролита на хресті, була тією, що ознаменувала годину спасіння людей. Моя Кров залишилася тут, у світі, присутньою, живою, свіжою, і позначила кривавим слідом Моєї Страсті шлях до вашого спокутування, який дозволить вам здобути той притулок, який обіцяв вам ваш Отець.

18. Я сказав вам: «Я є джерело життя, прийдіть і очистіться від своїх плям, щоб ви могли вільно й цілими йти до вашого Отця і Творця».

19. Моє джерело складається з любові, невичерпної та безмежної. Ось що хоче сказати вам Моя кров, пролита тоді. Вона запечатала Моє Слово, підтвердила Моє вчення. (158, 23-33)

20. Сьогодні, через багато століть після тих подій, Я кажу вам, що — хоча Я пролив Свою кров за все людство — спасіння душі змогли здобути лише ті, хто йшов шляхом, якого навчав вас Ісус; тоді як усі ті, хто залишався в невігластві, у своєму фанатизмі, у своїх помилках або в гріху, ще не врятовані.

21. Кажу вам: навіть якби Я тисячу разів став людиною і тисячу разів помер на хресті — доки люди не піднімуться, щоб іти за Мною, вони не досягнуть спасіння своєї душі. Не Мій хрест має вас спасти, а ваш. Я ніс свій на плечах і помер на ньому як людина, і з того моменту Я був у лоні Отця. Ви повинні йти за Мною в лагідності та любові і з істинною смиренністю нести свій хрест на плечах, доки не досягнете кінцевої мети своєї місії, щоб потім також бути зі своїм Отцем. (168, 16-17)

22. Немає нікого, хто не хотів би знайти щастя, і чим воно триваліше, тим краще — бо Я навчаю вас шляху, що веде до найвищого і вічного блаженства. Проте — Я лише вказую вам шлях,

а потім дозволяю вам обрати той, який вам найбільше до вподоби.
23. Я запитую вас: «Якщо ви прагнете щастя — чому ви не сієте його, щоб потім пожинати?» Як мало тих, хто відчував покликання бути поруч з людьми! (169, 37-38)
24. Помилковим є ваше уявлення про те, що означає життя на Землі, про те, що таке душа, і про те, що таке Духовний світ.
25. Більшість віруючих вважає, що якщо вони живуть з певною праведністю або якщо в останню мить свого життя каються у скоєних провинах, то небо для їхньої душі гарантоване.
26. Але це хибне уявлення, яке дуже подобається людині, є причиною того, що він не дотримується Закону протягом усього свого життя, і це призводить до того, що його душа, коли вона залишає цей світ і потрапляє у Духовний світ, змушена констатувати, що вона опинилася в місці, де не бачить тих чудес, які уявляла собі, і не відчуває того найвищого блаженства, на яке, як вона вважала, мала право.
27. Чи знаєте ви, що трапляється з тими істотами, які були впевнені, що потраплять до Неба, а натомість знайшли лише плутанину? Оскільки вони більше не були вдома на Землі, бо їм бракувало опори їхньої фізичної оболонки, і вони також не могли піднятися до тих висот, де знаходяться сфери духовного світла, вони створили для себе — не усвідомлюючи цього — світ, який не є ані людським, ані глибоко духовним.
28. Тоді душі починають запитувати себе: чи це небо? Чи це та домівка, яку Бог призначив душам після того, як вони так довго мандрували на землі?
29. Ні, — кажуть інші, — це не може бути «лоно Господнє», де можуть існувати лише світло, любов і чистота.
30. Поступово, через роздуми та біль, душа приходить до розуміння. Вона розуміє божественну справедливість і, осяяна світлом свого духу, оцінює свої минулі вчинки та виявляє, що вони були жалюгідними й недосконалими, що вони не були гідними того, на що вона сподівалася.
31. Після цього, завдяки цьому самоаналізу, проявляється смиренність і виникає бажання повернутися на ті шляхи, які вона залишила позаду, щоб стерти ганьбу, виправити помилки та зробити перед своїм Отцем щось справді гідне.
32. Необхідно просвітити людство щодо цих таємниць, щоб воно зрозуміло, що життя в матерії є нагодою для людини здобути заслуги для своєї душі — заслуги, які піднесуть її, доки вона не заслужить життя у сфері вищого духовного розвитку, де вона мусить знову чинити заслуги, щоб не відставати і далі підніматися

від ступеня до ступеня; бо «у домі Отця багато осель».

33. Ці заслуги ви здобудете через любов, як навчив вас вічний Закон Отця. І так ваша душа буде просуватися по сходах до досконалості щабель за щаблем, пізнаючи при цьому вузьку стежку, що веде до Царства Небесного — до істинного Неба, яким є досконалість душі. (184, 40-45)

34. Істинно кажу вам: якби Я прийшов у цей час як людина, ваші очі мали б побачити Мої рани ще свіжими й кровоточивими, бо гріх людей не припинився, і вони не хотіли викупити себе, згадуючи ту кров, що була пролита Мною на Голгофі і що була доказом Моєї любові до людства. Але Я прийшов у Дусі, щоб позбавити вас ганьби, яка б виникла, якби ви побачили діла тих, хто судив і засудив Мене на землі.

35. Все пробачено; але в кожній душі існує щось із того, що Я пролив за всіх на хресті. Не думайте, що та життєва сила і та Кров розчинилися або загубилися. Вони втілювали духовне життя, яке Я від того моменту виливав на всіх людей. Завдяки тій Крові, яка запечатала Моє Слово і підтвердила все, що Я говорив і робив на землі, люди, прагнучи оновлення своєї душі, будуть розвиватися вгору.

36. Моє Слово, Мої діла та Моя Кров не були і не будуть марними. Якщо вам іноді здається, що Моє Ім'я та Моє Слово майже забуті, ви незабаром станете свідками того, як вони знову з'являться, сповнені життєвої сили, життя та чистоти, як насіння, яке, хоч і зазнає невпинних нападів, ніколи не гине. (321, 64-66)

37. Кров Ісуса, перетворена на світло спасіння, проникла в усі душі як порятунок і продовжує це робити. Вічно мій Дух дарує спасіння і світло, безперервно Я пропускаю промені свого світла туди, де темно, безперервно виливається 380 Розділ 31 мій Божественний Дух — не як людська кров, а як сила Спасителя, як духовне життя на всіх моїх дітей. (319, 36)

«Небо» треба завоювати

38. Люди, захоплені силою своїх пристрастей, настільки занурилися у свої гріхи, що втратили будь-яку надію на спасіння. Але немає нікого, хто не міг би спастися. Бо душа — коли вона переконається, що людські бурі не вщухнуть, доки вона не прислухається до голосу Духа — підніметься і виконуватиме Мій Закон, аж поки не досягне мети свого призначення, яка не на землі, а у вічності.

39. Ті, хто вірить, що існування безглузде, і при цьому думають про марність боротьби та болю, не знають, що життя — це Майстер, який формує, а біль — це долото, яке вдосконалює. Не

думайте, що Я створив біль, щоб подати його вам у чаші — не думайте, що Я спонукав вас до падіння. Людина сама стала неслухняною, і тому вона повинна піднятися знову власними зусиллями. Також не думайте, що лише біль вас удосконалює; ні, через дію любові ви також дійдете до Мене, бо Я є Любов. (31, 54-55)

40. Моліться більше духом, ніж тілом, бо для досягнення спасіння недостатньо миті молитви чи дня любові, а потрібне життя, сповнене витривалості, терпіння, великодушних вчинків і дотримання Моїх заповідей. Для цього Я наділив вас великими здібностями та чуйністю.

41. Моє діло — це як ковчег спасіння, що запрошує всіх увійти. Кожен, хто дотримується Моїх заповідей, не загине. Якщо ви будете керуватися Моїм Словом, ви будете врятовані. (123, 30-31)

42. Пам'ятайте, що до Мене потрапляє лише те, що є досконалим. Тому ваша душа увійде до Мого Царства лише тоді, коли досягне досконалості. Ви вийшли з Мене без досвіду, але повернетеся до Мене, прикрашені вбранням своїх заслуг і чеснот ( ). (63, 22)

43. Істинно кажу вам: душі праведників, які мешкають близько до Бога, своїми власними ділами заслужили право зайняти це місце — не тому, що Я їм його дав. Я лише вказав їм шлях і показав їм на його кінці високу нагороду.

44. Благословенні ті, хто кажуть Мені: «Господи, Ти є Шлях, Світло, що освітлює його, і Сила для мандрівника. Ти — голос, що вказує напрямок шляху і оновлює нас у життєвій подорожі; і Ти також — нагорода для того, хто досягає мети». — Так, діти Мої, Я є життя і воскресіння з мертвих. (63, 74-75)

45. Сьогодні Отець не запитує: «Хто здатний і готовий врятувати людський рід своєю кров'ю?» І Ісус відповість: «Господи, я є Агнцем, готовим своєю кров'ю та любов'ю прокласти шлях до спокути людства».

46. Я також не пошлю Свого «Слова», щоб стати людиною в цей час. Ця епоха для вас минула, залишивши своє вчення та піднесення у ваших душах. Тепер Я розпочав нову епоху духовного прогресу, в якій ви маєте бути тими, хто здобуває заслуги. (80, 8-9)

47. Я хочу бачити вас усіх щасливими, живучими у мирі та світлі, щоб ви поступово володіли всім — не тільки завдяки Моїй любові, але й завдяки вашим заслугам; бо тоді ваше задоволення та ваше щастя будуть досконалими. (245, 34)

48. Я прийшов, щоб показати вам красу життя, вищого за людське, надихнути вас на великі справи, навчити вас слову, що пробуджує любов, обіцяти вам небачене

щастя, яке чекає на ту душу, що змогла піднятися на гору жертви, віри та любові.

49. Все це ви повинні пізнати в моєму вченні, щоб нарешті зрозуміти, що саме ваші добрі справи наблизять вашу душу до істинного блаженства. (287, 48-49)

50. Якщо, щоб подорожувати з одного континенту Землі на інший, вам доводиться перетинати багато високих і низьких гір, морів, народів, міст і країн, поки не досягнете мети своєї подорожі, то майте на увазі, що, щоб дістатися до тієї Землі Обітованої, вам також доведеться довго подорожувати, щоб на цій довгій подорожі ви здобули досвід, знання, розквіт і розвиток душі. Це буде плід Дерева Життя, яким ви нарешті насолодитеся, після того як багато боролися і плакали, щоб його досягти. (287, 16)

51. Ви — діти Отця Світла; але якщо через свою слабкість ви потрапили у темряву життя, сповненого труднощів, помилок і сліз , то ці страждання минуть, бо ви підніметеся на мій заклик, коли Я покличу вас і скажу: «Ось Я, Я освітлюю ваш світ і запрошую вас піднятися на гору, на вершині якої ви знайдете весь той мир, те щастя і те багатство, яке ви марно намагалися накопичити на землі» (308, 5).

52. Кожен світ, кожен рівень існування був створений для того, щоб душа розвивалася на ньому і робила крок назустріч своєму Творцю, і таким чином, просуваючись все далі по шляху вдосконалення, мала можливість бездоганно, чисто і досконало дістатися до мети своєї подорожі, до вершини духовної досконалості, що і є саме життям у Царстві Божому.

53. Кому здається неможливим, зрештою, жити «в лоні Божому»? О, ви, бідні люди розуму, які не вмієте по-справжньому мислити! Хіба ви вже забули, що ви вийшли з мого лона в існування, тобто що ви вже раніше існували в ньому? Адже немає нічого дивного в тому, що все, що походило з Джерела життя, у свій час повертається до нього.

54. Кожна душа, коли вона вийшла з Мене у життя, була незаймано чистою; проте згодом багато хто заплямував себе на своєму шляху. Проте — оскільки все було передбачено Мною мудро, з любов’ю та з огляду на справедливість, Я негайно взявся за те, щоб на шляху, який мали пройти Мої діти, забезпечити всі необхідні засоби для їхнього спасіння та оновлення.

55. Навіть якщо ця духовна невинність була зневажена багатьма істотами, настане день, коли вони очистяться від усіх своїх провин і тим самим відновлять свою первісну чистоту. Це очищення буде в Моїх очах дуже заслуженим, бо душа здобуде його через великі й безперервні

випробування своєї віри, своєї любові, своєї вірності та свого терпіння.

56. Ви всі повернетеся шляхом праці, боротьби та болю до Царства Світла, де вам більше не буде потрібно втілюватися в людське тіло, ані жити у матеріальному світі, бо тоді ваша духовна діяльна здатність вже дозволить вам надсилати свій вплив та своє світло з одного рівня існування на інший і робити їх відчутними. (313, 21-24)

Найпотужніша сила спасіння

57. Дивіться, ось шлях, йдіть ним, і ви спасетеся. Істинно кажу вам: не потрібно чути Мене в цей час, щоб досягти спасіння. Кожен, хто в житті виконує Мій Божественний Закон Любові і перетворює ту любов, натхненну Творцем, на любов до ближнього, спасений. Він свідчить про Мене своїм життям і своїми ділами. (63, 49)

58. Якщо Сонце випромінює світло життя на всю природу і на всі істоти, і якщо також зірки випромінюють світло на Землю — то чому ж Божественний Дух не мав би випромінювати світло на душу людини?

59. Тепер Я кажу вам: люди, загляньте в себе, нехай світло справедливості, що має своє джерело в Любові, поширюється по світу. Нехай Моя Істина переконає вас у тому, що без справжньої Любові ви не досягнете спасіння своїх душ. (89, 34-35)

60. Моє Світло призначене для всіх Моїх дітей; не тільки для вас, які населяєте цей світ, але й для всіх душ, що живуть на різних рівнях існування. Усі вони будуть визволені й воскреснуть до вічного життя, якщо своїми ділами любові до своїх братів і сестер виконають Мою Божественну заповідь, яка вимагає від вас любити один одного. (65, 22)

61. Улюблений народе, це «Третій День», в який Я пробуджую Своє Слово серед «мертвих» до нового життя. Це «Третій час», у якому Я з'являюся перед світом у духовному вигляді, щоб сказати йому: «Ось той самий Христос, якого ви бачили померлим на хресті, і Він зараз промовляє до вас, бо Він живе і житиме, і завжди буде».

62. Натомість Я бачу, що люди мають у собі серце, мертве щодо віри, любові та світла, хоча у своїх релігійних спільнотах вони стверджують, що проповідують істину. Вони вважають, що забезпечили собі спасіння душі, коли моляться у своїх церквах і беруть участь у своїх обрядах. Але Я кажу вам: світ повинен дізнатися, що спасіння душі досягається лише через вчинення діл любові та милосердя.

63. Місця зібрань — це лише школа. Церкви не повинні обмежуватися лише поясненням Закону, але вони повинні дбати

про те, щоб світ зрозумів, що життя — це шлях, на якому треба застосовувати те, чого навчилися з Божественного Закону, практикуючи Моє вчення про любов. (152, 50-52)

64. Христос став людиною, щоб відкрити перед світом Божественну Любов. Але люди мають тверді серця і розум, що вважає себе всезнаючим, вони швидко забувають отримане вчення і неправильно його тлумачать. Я знав, що люди поступово почнуть плутати справедливість і любов з помстою та покаранням. Тому Я оголосив вам про час, коли Я повернуся у світ у духовному вигляді, щоб пояснити людям ті вчення, яких вони не зрозуміли.

65. Той обіцяний час — це той, у якому ви живете, і Я дав вам Своє вчення, щоб Моя справедливість і Божественна мудрість виявилися як досконале вчення про піднесену Любов вашого Бога. Чи думаєте ви, що Я прийшов тому, що боюся, що люди зрештою знищать діла свого Господа або навіть саме життя? Ні, Я приходжу лише з любові до Своїх дітей, яких Я хочу бачити сповненими світла та миру.

66. Хіба не справедливо і не правильно, щоб і ви приходили до Мене лише з любові до Мене? Але не з любові до себе, а з любові до Отця і до своїх ближніх. Чи вважаєте ви, що надихається божественною любов'ю той, хто уникає гріха лише зі страху перед пекельними муками, чи той, хто робить добрі справи лише з думкою про нагороду, яку він може цим здобути, а саме – завоювати місце у вічності? Хто так думає, той не знає Мене і не приходить з любові до Мене. Він діє лише з любові до себе самого. (164, 35–37)

67. Весь Мій Закон узагальнено у двох заповідях: любов до Бога та любов до ближнього. Це є шлях. (243, 4)

Спасіння та визволення для кожної душі

68. Тепер Я приходжу не для того, щоб воскресити тілесно мертвих, як Я зробив це з Лазарем у «Другий час». Сьогодні приходить Моє Світло, щоб пробудити душу, яка належить Мені. І вона піднесеться до вічного життя завдяки істині Мого Слова; адже ваша душа — це той Лазар, якого ви зараз носите у своїй сутності і якого Я воскрешу з мертвих та зцілю. (17, 52)

69. Духовне життя також підпорядковується законам, і якщо ви відхилитеся від них, то дуже скоро відчуєте болісні наслідки цієї непокори.

70. Усвідомте, як велике Моє бажання врятувати вас. Сьогодні, як і тоді, Я візьму на Себе хрест, щоб піднести вас до Істинного Життя.

71. Якщо моя кров, пролита на Голгофі, зворушила серця людей і

навернула їх до мого вчення, то в цей час це буде моє Божественне Світло, яке змусить тремтіти душу і тіло, щоб повернути вас на істинний шлях.

72. Я хочу, щоб ті, хто мертві для життя благодаті, жили вічно. Я не хочу, щоб ваша душа мешкала у темряві. (69, 9-10)

73. Зрозумійте, скільки ваших ближніх серед своїх ідолопоклонницьких занять чекають на прихід Месії. Зважте, скільки людей у своїй невіглавості вважають, що Я прийду лише для того, щоб винести Свій вирок над злими, врятувати добрих і знищити світ, не знаючи, що Я перебуваю серед людей як Батько, як Учитель, як Брат чи Друг, сповнений Любові та Смиренності, і простягаю Свою руку допомоги, щоб врятувати всіх, благословити їх і пробачити їм. (170, 23)

74. Ніхто не народився випадково, і якщо хтось вважає себе хоч би яким незначним, нездатним і жалюгідним, він все одно створений благодаттю Вищої Істоти, яка любить його так само, як і тих істот, яких він вважає вищими за себе, і він має призначення, яке, як і всіх інших, приведе його до лона Божого.

75. Чи бачите ви тих людей, які блукають вулицями як ізгої, тягнучи за собою пороки та злидні, не знаючи, хто вони і куди йдуть? Чи знаєте ви про людей, які досі живуть у лісах, оточені хижаками? Ніхто не забутий моєю батьківською любов'ю, всі вони мають завдання, яке повинні виконати, всі вони мають зародок розвитку і знаходяться на шляху, на якому заслуги, зусилля та боротьба приведуть душу до Мене, крок за кроком.

76. Хто є такий, хто — хоч би й на мить — не прагнув Мого миру і не бажав звільнитися від земного життя? Кожна душа тужить за світом, в якому вона раніше мешкала, за домівкою, в якій вона народилася. Той світ чекає на всіх моїх дітей і запрошує їх радіти вічному життю, якого одні прагнуть, тоді як інші лише чекають смерті, щоб потім перестати існувати, бо мають заплутану душу і живуть без надії та без віри. Що могло б спонукати цих істот боротися за своє оновлення? Що могло б пробудити в них тугу за вічністю? Вони чекають лише на те, щоб перестати існувати, на тишу і кінець.

77. Але «Світло світу» повернулося, «Шлях і Істина», щоб своїм прощенням воскресити вас до життя, щоб пестити ваші втомлені обличчя, втішати ваші серця і зробити так, щоб той, хто не вважав себе гідним існування, почув Мій голос, який каже йому: Я люблю тебе, прийди до Мене! (80, 54-57)

78. Людина може впасти і зануритися в темряву, і тому відчувати себе далекою від Мене;

вона може вірити, що, коли вона помре, для неї все закінчиться. Для Мене ж ніхто не вмирає, ніхто не гине.

79. Скільки ж є таких, кого у світі вважали зіпсованими істотами, а сьогодні вони сповнені світла! Скільки ж тих, хто залишив після себе сліди ганьби своїх гріхів, пороків і злочинів, вже досягли свого очищення! (287, 9-10)

80. Хоча багато хто забруднює свої душі, не засуджуйте їх, бо вони не знають, що роблять. Я врятую і їх, незважаючи на те, що вони зараз забули Мене або замінили Мене фальшивими богами, яких вони створили у світі. Я приведу і їх до Свого Царства, навіть якщо вони зараз — бо слідують за фальшивими пророками — забули милосердного Христа, який віддав за них Своє життя, щоб навчити їх Своєму вченню про любов.

81. Для Отця ніхто не є «злим», ніхто не може ним бути, оскільки його походження — у Мені. Заблукалі, сліпі, жорстокі, бунтівники — такими стали багато хто з Моїх дітей через свою вільну волю, якою вони були наділені. Але у всіх стане світло, і Моє милосердя приведе їх на шлях до їхнього спасіння. (54, 45-46)

82. Ви всі — Моє насіння, і Учитель збирає його. Якщо серед доброго насіння потрапляє насіння бур'яну, Я також з любов'ю беру його в Свої руки, щоб перетворити його на золоте зерно.

83. Я бачу в серцях насіння бур'яну, болота, злочину, ненависті, і все ж Я збираю вас і люблю вас. Я пещу і очищаю це насіння, поки воно не засяє на сонці, як пшениця.

84. Чи думаєте ви, що сила моєї Любові не здатна вас спасти? Я, очистивши вас, посію вас у моєму саду, де ви принесете нові квіти та нові плоди. До мого божественного завдання належить зробити вас гідними мене. (256, 19-21)

85. Як може для Мене душа бути безповоротно втраченою, якщо вона несе в собі іскру Мого Світла, яка ніколи не згасає, і Я супроводжую її на всіх шляхах? Хоч би як довго тривала її непокора чи її розгубленість — ці темні сили ніколи не встоять перед Моєю Вічністю. (255, 60)

86. Для Мене однаково похвально, коли істота, заплямована слідами найтяжчих провин, натхненна високим ідеалом, очищається, як і коли істота, що незмінно залишалася чистою, до самого кінця бореться, щоб не заплямуватися, бо від самого початку любила Світло.

87. Як далеко від істини йдуть ті, хто вважає, що заплутані духи мають іншу природу, ніж духи Світла!

88. Несправедливим був би Отець, якби це було правдою, так само як Він не був би Всемогутнім,

якби Йому бракувало мудрості та любові, щоб врятувати заплямованих, нечистих, недосконалих, і Він не міг би об'єднати їх з усіма праведними в одній і тій же оселі. (295, 15-17)

89. Істинно кажу вам: навіть ті істоти, яких ви називаєте спокусниками чи демонами, є лише заплутаними або недосконалими істотами, якими Отець мудро користується, щоб здійснити Свої високі рішення та плани.

90. Але ці істоти, чиї душі сьогодні оповиті темрявою і багато з яких зловживали здібностями, які Я їм надав, будуть — коли для них настане час — врятовані Мною.

91. Бо настане мить, о Ізраїлю, коли всі створіння Господні будуть вічно славити Мене. Я б уже не був Богом, якби не міг врятувати жодної душі своєю силою, мудрістю та любов'ю. (302, 31)

92. Коли ж батьки на землі любили лише добрих дітей, а злих ненавиділи? Як часто Я бачив, що вони найлюблячіше і найтурботливіше ставилися саме до тих, хто найбільше їх ображав і завдавав їм страждань! Як , чи можливо, щоб ви могли творити більші діла любові та прощення, ніж Мої? Коли ж коли-небудь траплялося, щоб Учитель мусив вчитися у своїх учнів?

93. Тож знайте, що Я нікого з вас не вважаю негідним і що шлях до спасіння тому вічно запрошує вас йти ним, так само як ворота мого Царства, якими є світло, мир і добро, назавжди відкриті в очікуванні приходу тих, хто був далеким від Закону та Істини. (356, 18-19)

Чудове майбутнє дітей Божих

94. Я не дозволю, щоб хоч одне з моїх дітей заблукало або навіть загубилося. Я перетворюю паразитні рослини на плодоносні, бо всі створіння були покликані до існування, щоб досягти мети досконалості.

95. Я хочу, щоб ви раділи разом зі Мною Моїм творінням. Я вже раніше давав вам частку в Моїх якостях, бо ви є частиною Мене. Оскільки все належить Мені, Я роблю вас також власниками Моїх творінь. (9, 17-18)

96. Не сумнівайтеся в Моїх словах. У «Перший час» Я виконав вам Свою обіцянку визволити Ізраїль з єгипетського рабства — яке означало ідолопоклонство та темряву — щоб привести вас до Ханаану, землі свободи та поклоніння живому Богу. Там вам було оголошено про Моє пришестя як Людини, і пророцтво слово в слово сповнилося у Христі.

97. Я, той Учитель, що мешкав у Ісусі і любив вас у Ньому, обіцяв світові, що в інший час Я звернуся до нього і відкрию Себе в Дусі. І ось — виконання моєї обіцянки.

98. Сьогодні Я сповіщаю вам, що Я зарезервував для вашої душі чудові регіони, місця перебування, духовні оселі, де ви

зможете знайти справжню свободу, щоб любити, творити добро і поширювати Моє світло. Чи можете ви в цьому сумніватися, після того як Я виконав свої попередні обіцянки? (138, 10-11)

99. Моє божественне бажання — врятувати вас і привести вас у світ Світла, Краси та Любові, де ви радісно коливатиметеся завдяки піднесенню душі, великодушності почуттів, ідеалу досконалості. Але чи не впізнаєте ви в цьому божественному бажанні мою батьківську любов? Безсумнівно, той, хто цього не розуміє, мусить бути сліпим. (181, 13)

100. Зважте: усі красоти цього світу призначені зникнути, щоб колись поступитися місцем іншим. Але ваша душа продовжуватиме жити вічно і споглядатиме Отця у всій Його славі — того Вічного Отця ( ), з лона якого ви походите. Усе створене мусить повернутися туди, звідки воно вийшло. (147, 9)

101. Я є вічне Світло, вічний Спокій і вічна Блаженність, і оскільки ви є Моїми дітьми, то Моя воля і Мій обов'язок — зробити вас учасниками Моєї слави, і для цього Я навчаю вас Закону як шляху, що веде душу до висот того Царства. (263, 36)

102. Завжди пам'ятайте, що душа, яка досягає високих ступенів доброти, мудрості, чистоти та любові, стоїть понад часом, болем та відстанями. Вона не обмежена тим, щоб мешкати в одному місці, вона здатна бути всюди і може всюди знаходити найвищу насолоду в тому, щоб існувати, відчувати, знати, любити та знати, що її люблять. Це і є небо душі. (146, 70-71)

VIII. Людина

Розділ 32 – Втілення, природа та завдання людини

Втілення на Землі

1. Ви плачете, коли хтось із ваших близьких відходить у «Духовну Долину», замість того, щоб відчувати повний спокій, бо розумієте, що той наближається до свого Господа ще на крок. Натомість ви святкуєте, коли до вашого дому приходить нова істота, не думаючи в цю годину про те, що ця душа прийшла у плоть, щоб виконати спокуту в цій долині сліз; тоді ви повинні плакати за нею. (52, 58)

2. Ви народжуєте дітей своєї плоті, але саме Я розподіляю душі по сім'ях, племенах, націях і світах, і в цій справедливості, недоступній для людей, виявляється Моя любов. (67, 26)

3. Ви живете в сьогоденні і не знаєте, що Я призначив для вашого майбутнього. Я готую великі легіони духовних істот, які будуть жити на Землі і нестимуть

важку місію, і ви повинні знати, що багато хто з вас стане батьками тих істот, в яких втіляться Мої посланці. Ваш обов'язок — підготуватися внутрішньо, щоб ви вміли їх прийняти та наставляти. (128, 8)

4. Я хотів би поговорити з вами про багато духовних тем, але ви ще не можете їх зрозуміти. Якби Я відкрив вам, у яких оселях ви вже спускалися на Землю, ви не змогли б збагнути, як ви жили в таких місцях.

5. Сьогодні ви можете заперечувати, що знаєте «Духовну Долину», бо вашій душі, доки вона втілена, її минуле недоступне, щоб вона не стала зарозумілою, не пригніченою, не впала у відчай перед своїм новим існуванням, в якому вона мусить починати все спочатку, немов у новому житті.

6. Навіть якби ви хотіли, ви не змогли б згадати. Я дозволяю вам лише зберегти уявлення або інтуїцію про те, що Я вам тут відкриваю, щоб ви витримували життєві випробування і охоче їх переносили.

7. Ви можете сумніватися у всьому, що Я вам кажу, але, воістину, той духовний світ був справді вашою батьківщиною, доки ви були духовними істотами. Ви були мешканцями того притулку, де не знали страждань, де відчували славу Отця у своїй сутності, бо в Ньому немає жодної вади.

8. Але ви не мали заслуг, і тому вам довелося покинути той Небесний світ і зійти на землю, щоб ваша душа своїми зусиллями змогла повернути собі те Царство.

9. Але ви дедалі більше морально занепадали, аж поки не відчули себе дуже далекими від Божественного та Духовного, від вашого Походження. (114, 35-36)

10. Коли душа приходить на землю, вона натхненна найкращими намірами присвятити своє існування Отцю, у всьому догоджати Йому, бути корисною своїм ближнім.

11. Але як тільки вона бачить себе ув’язненою в тілі, тисячами способів випробовуваною та підданою випробуванням на своєму життєвому шляху, вона слабшає, піддається поривам «тіла», піддається спокусам, стає егоїстичною і зрештою любить себе понад усе, і лише на миті прислухається до Духа, де записані призначення та обітниці.

12. Моє Слово допомагає вам згадати про ваш духовний союз і перемогти спокуси та перешкоди.

13. Ніхто не може сказати, що він ніколи не відхилявся від шляху, накресленого Мною. Але Я прощаю вас, щоб ви навчилися прощати своїх ближніх. (245, 47-48)

14. Потрібне велике духовне навчання, щоб людина жила у злагоді з голосом своєї совісті. Бо хоча все просякнуте Божою любов'ю, мудро створене для

блага і щастя людини, матерія, що оточує її у світі, є випробуванням для душі з того моменту, як вона населяє світ, до якого не належить, і поєднується з тілом, природа якого відрізняється від її власної.

15. У цьому ви можете бачити причину того, чому душа забуває своє минуле. З того моменту, як вона втілюється в несвідому істоту, що щойно народилася, і зливається з нею, вона починає життя, тісно пов'язане з цим тілом.

16. Від духу залишаються лише дві риси: совість та інтуїція; але особистість, звершені справи та минуле залишаються прихованими на деякий час. Так передбачено Отцем.

17. Що сталося б з душею, яка прийшла зі світла високої Батьківщини, щоб жити в жалюгідних умовах цього світу, якби вона згадала своє минуле? І яка марнославність панувала б серед людей, якби їм було відкрито велич, що існувала в їхній душі в іншому житті? (257, 18-19)

Правильна оцінка тіла та його керівництво духом

18. Я кажу вам не тільки, що ви повинні очищати свою душу, але й зміцнювати своє тіло, щоб нові покоління, що походять від вас, були здоровими і їхні душі могли виконувати своє важке завдання. (51, 59)

19. Дбайте про здоров'я свого тіла, піклуйтеся про його збереження та життєву силу. Моє вчення радить вам з любов'ю піклуватися про свою душу та про своє тіло, бо вони доповнюють одне одного і потребують одне одного у виконанні важкого духовного завдання, яке їм довірено. (92, 75)

20. Не надавайте своєму тілу більшого значення, ніж воно має насправді, і не дозволяйте йому займати місце, яке належить лише вашій душі.

21. Зрозумійте, що тілесна оболонка є лише інструментом, який вам потрібен, щоб душа могла проявитися на землі. (62, 22-23)

22. Побачте, як це вчення корисне для вашої душі; бо поки тілесна матерія з кожним днем, що минає, трохи більше наближається до лона землі, душа, навпаки, дедалі більше наближається до вічності.

23. Тіло є опорою, на якій спочиває душа, доки вона мешкає на землі. Чому ж дозволяти, щоб воно стало ланцюгом, що сковує, або в'язницею, що утримує в полоні? Чому дозволяти, щоб воно керувало вашим життям? Хіба правильно, щоб сліпий вів того, чиї очі бачать? (126, 15-16)

24. Це повчання просте, як усе Чисте, Божественне, і тому його легко зрозуміти. Але іноді вам буде важко втілити його в життя. Прагнення вашої душі вимагають

зусиль, самозречення або жертв з боку вашого тіла, і якщо вам бракує виховання чи духовної дисципліни, ви будете страждати.

25. З початку часів існує боротьба між душею та «тілом» у спробі зрозуміти, що є правильним, дозволеним і добрим, щоб вести життя, яке відповідає даним Богом законам.

26. У цій важкій боротьбі вам здається, ніби чужа і злісна сила постійно спокушає вас відвернутися від битви і запрошує скористатися вашою свободою волі та продовжити шлях матеріалізму.

27. Я кажу вам, що немає більшої спокуси, ніж слабкість вашого тіла: чутливого до всього, що його оточує; достатньо слабкого, щоб піддатися; легко збити з ніг і спокусити. Але той, хто навчився панувати над потягами, пристрастями та слабкостями тіла, переміг спокусу, яку носить у собі. (271, 49-50)

28. Земля — це поле битви, де є чому вчитися. Якби це було не так, вам вистачило б кількох років життя на цій планеті, і вас не відправляли б раз за разом, щоб народитися заново. Немає похмурішої та темнішої могильної печери для душі, ніж її власне тіло, коли до нього прилипають бруд і матеріалізм.

29. Моє Слово підніме вас із цієї могили і надасть вам крила, щоб ви змогли злетіти до сфер миру та духовного світла. (213, 24-25)

Значення та завдання душі, духу та совісті в людині

30. Людина могла б існувати без духу, лише за допомогою одухотвореного тілесного життя; але тоді вона не була б людською істотою. Вона мала б душу і була б без духу, але тоді вона не могла б керувати собою, а також не була б найвищою істотою, яка через дух пізнає закон, розрізняє добро від зла і приймає кожне божественне одкровення. (59, 56)

31. Дух повинен просвічувати душу, а душа повинна керувати тілом. (71, 9)

32. Поки в світі одні прагнуть помилкової величі, інші кажуть, що людина є незначним створінням перед Богом, і є навіть такі, хто порівнює себе з черв'яком у землі. Звичайно, ваше матеріальне тіло може здаватися вам малим серед Мого творіння, але для Мене воно не є таким, завдяки мудрості та здібностям, з якими Я його створив.

33. Але як ви можете оцінювати велич вашої сутності на основі розмірів вашого тіла? Хіба ви не відчуваєте в ньому присутність душі? Вона більша за ваше тіло, її існування вічне, її шлях нескінченний, ви не здатні розпізнати кінця її розвитку, так само як і її походження. Я не хочу бачити вас маленькими, Я створив вас, щоб ви досягли величі. Чи знаєте ви, коли Я вважаю людину малою? Коли вона занепала в

гріху, бо тоді вона втратила свою шляхетність і гідність.

34. Вже давно ви не тримаєтеся Мене, ви більше не знаєте, ким ви є насправді, бо дозволили, щоб у вашій сутності бездіяльно дрімали багато рис, здібностей і дарів, які ваш Творець поклав у вас. Ви спите щодо душі та духу, а саме в їхніх духовних якостях полягає справжня велич людини. Ви живете, як істоти, що належать до цього світу, бо вони в ньому народжуються і вмирають. (85, 56-57)

35. Своїм словом любові Я доводжу вам цінність, яку має для Мене ваш дух. У матеріальному творінні немає нічого більшого за ваш дух — ані Царське Сонце зі своїм світлом, ані Земля з усіма своїми чудесами, ані будь-що інше створене не є більшим за дух, який Я вам дав, бо він є божественною частинкою, є полум'ям, що походить від Божественного Духа.

36. Окрім Бога, лише духи володіють духовним інтелектом, свідомістю, волею та свободою волі.

37. Над інстинктом і схильностями «тіла» підноситься світло, яким є ваша душа, а над цим світлом — провідник, наставник і суддя, яким є Дух. (86, 68)

38. Людство у своєму матеріалізмі каже Мені: «Чи існує взагалі Царство Духа?» Але Я відповідаю вам: О ви, невіруючі, ви є Томою «Третього Часу». Почуття співчуття та милосердя, ніжності, доброти та великодушності не є властивостями тіла, так само як і дари благодаті, які ви приховуєте в собі. Усі ті почуття, що закарбовані у ваших серцях і розумах, усі ті здібності належать духу, і ви не повинні заперечувати його. «Плоть» є лише обмеженим знаряддям, але дух таким не є: він великий, бо є атомом Бога.

39. Шукайте осередок вашого духу в ядрі вашої сутності, а велику мудрість — у славі Любові. (147, 21-22)

40. Істинно кажу вам: від найдавніших часів людства людина володіла інтуїтивним знанням про те, що вона несе в собі духовну істоту — сутність, яка, хоч і була невидимою, виявлялася у різних справах її життя.

41. Ваш Господь час від часу відкривав вам існування Духа, його сутність та його приховане буття. Бо хоча ви носите його в собі, завіса, якою вас огортає ваша матеріалізація, настільки щільна, що ви не здатні розпізнати, що є найблагороднішим і найчистішим у вашій сутності.

42. Людина наважилася заперечувати багато істин. Проте — віра в існування свого Духа не належала до того, з чим вона боролася найбільше, бо людина відчувала і зрештою зрозуміла, що заперечення свого Духа було б

тим самим, що й заперечення самої себе.

43. Коли людське тіло деградувало через свої пристрасті, пороки та чуттєві насолоди, воно стало ланцюгом, темною пов'язкою на очах, в'язницею та перешкодою для розвитку душі. Проте в години випробувань людині ніколи не бракувало іскри внутрішнього світла, яка приходить їй на допомогу.

44. Істинно кажу вам: найвищим і найчистішим виразом Духа є совість, те внутрішнє світло, яке робить людину серед усіх істот, що її оточують, першою, найвищою, найбільшою і найблагороднішою. (170, 56-60)

45. Я кажу всьому народу, що найвищим і найпрекраснішим титулом, який має людина, є те, що вона є «дитям Божим», хоча його потрібно заслужити.

46. Сенс Закону та Настанов полягає в тому, щоб відкрити вам знання про Мою Істину, щоб ви могли стати гідними дітьми того Божественного Отця, Який є найвищою досконалістю. (267, 53)

47. Ви знаєте, що ви були створені «на Мій образ і подобу»; але коли ви це говорите, ви думаєте про свою людську подобу. Я кажу вам: не там є Мій образ, а у вашій душі, яка — щоб стати подібною до Мене — повинна вдосконалюватися, практикуючи чесноти.

48. Я є Шлях, Істина і Життя, Я є Справедливість і Добро, і все це походить від Божественної Любові. Чи розумієте ви тепер, якими ви повинні бути, щоб бути «на Мій образ і подобу»? (31, 51-52)

49. У вас є відблиск Божественного, Я справді в вас. Розум, воля, здібності, почуття та чесноти, якими ви володієте, свідчать про вищу природу, до якої ви належите, і є живим свідченням Отця, від якого ви походите.

50. Іноді через непокору та гріх ви забруднюєте та ганьбите образ, який ви носите від Мене у своїй сутності. Тоді ви не подібні до Мене; адже недостатньо мати людське тіло та душу, щоб бути образом Творця. Справжня подібність до Мене полягає у вашому світлі та у вашій любові до всіх ваших ближніх. (225, 23-24)

51. Я створив вас «на Свій образ і подобу», і оскільки Я є одночасно Трійцею і Єдиним, у вас також існує ця Трійця.

52. Ваше матеріальне тіло представляє творіння завдяки своїй досконалій будові та гармонії. Ваша втілена душа є образом «Слова», яке стало людиною, щоб залишити слід любові у світі людей, а ваш дух є сяйною іскрою Божественного Світла Святого Духа. (220, 11-12)

53. Яку заслугу мала б ваша душа, якби вона діяла в тілі без волі та власних нахилів? Боротьба душі зі своєю тілесною оболонкою — це боротьба сили проти сили. У ній

вона знаходить випробування, в якому вона мусить довести свою перевагу та велич душі. Це випробування, в якому душа часто на мить піддається спокусам, у які світ вводить її через «тіло». Настільки велика сила, яку ці (спокуси) чинять на душу, що вам зрештою здавалося, ніби надприродна і злісна сила тягне вас до загибелі та знищує вас у пристрастях.

54. Яка велика відповідальність душі перед Богом! Тіло не взяло на себе цю відповідальність. Подивіться, як воно назавжди спочиває в землі, коли настає смерть. Коли ви здобудете заслуги, щоб ваша душа стала гідною мешкати в домі, досконалішому за той, в якому ви живете?

55. Світ пропонує вам корони, які свідчать лише про марнославство, гордість і фальшиву велич. Душі, яка вміє піднятися над цими марнославствами, у потойбіччі призначена інша корона — корона моєї мудрості. (53, 9-11)

56. Життя має виявлятися більше в душі, ніж у тілі. Скільки людей вже жило на цьому світі; та як мало хто жив духовно, виявляв благодать, що існує в кожній людській істоті, у тій божественній іскрі, яку Творець поклав у людину.

57. Якби люди могли зберегти ясновидіння у своєму дусі, то завдяки йому вони могли б бачити своє минуле, своє сьогодення та своє майбутнє.

58. Дух подібний до моєї Книги Божественної Мудрості. Скільки всього він містить! Він постійно має що вам відкрити — іноді настільки глибокі одкровення, що вони для вас незбагненні.

59. Та іскра Світла, що є в кожній людській істоті, є зв’язком, який поєднує людину з Духовним, є тим, що приводить її до контакту з Потойбіччям і з її Отцем. (201, 37-40)

60. О, якби ж ваша матеріальна природа могла сприймати те, що отримує ваш дух завдяки своєму дару пророцтва! Адже ваш дух ніколи не перестає бачити, навіть якщо тіло, через свою матеріальну природу, нічого з цього не сприймає. Коли ви зможете зрозуміти свій дух? (266, 11)

61. Доки ви, які не любите життя, бо називаєте його жорстоким, не усвідомлюєте значення духу в людині і не дозволяєте йому вести вас, ви не знайдете нічого, що має справжню цінність.

62. Саме Дух підносить душу до вищого життя, що стоїть понад матерією та її пристрастями. Духовне вдосконалення дозволить вам відчути велику Божу любов, якщо вам вдасться його досягти. Тоді ви зрозумієте сенс життя, побачите його красу та відкриєте його мудрість. Тоді ви дізнаєтеся, чому Я назвав його «життям».

63. Хто наважиться відкинути це вчення, кажучи, що воно неправдиве, після того як він його пізнав і зрозумів?

64. Коли ви зрозумієте, що ваша справжня цінність ґрунтується на вашому дусі, ви будете жити в гармонії з усім, що створив ваш Отець.

65. Тоді дух прикрасить бідне людське життя; але спершу людина повинна відвернутися від усіх пристрастей, що віддаляють її від Бога, щоб йти шляхом справедливості та мудрості. Тоді для вас почнеться справжнє життя, життя, на яке ви сьогодні дивитеся з байдужістю, бо не знаєте, що зневажаєте, і не маєте уявлення про його досконалість. (11, 44-48)

Храм Божий у людині

66. Уявлення, яке людство має про Мене, є дитячим, бо воно не зуміло осягнути одкровень, які Я безперервно давав йому. Для того, хто вміє готуватися, Я є видимим і дотиковим, і присутнім усюди; для того ж, хто не має чутливості, бо матеріалізм його очерствив, важко зрозуміти, що Я існую, і він має відчуття, що Я незмірно далеко, що неможливо, щоб Мене можна було якимось чином відчути чи побачити.

67. Людина повинна знати, що вона носить Мене в собі, що вона має у своїй душі та у світлі свого духу чисту присутність Божественного. (83, 50-51)

68. Страждання, що пригнічують людей цього часу, крок за кроком, не даючи їм цього помітити, ведуть їх до воріт внутрішнього святилища, перед якими вони — не маючи сили йти далі — запитають: «Господи, де Ти?» І з глибини храму пролунає лагідний голос Учителя, який скаже їм: «Я тут, де завжди мешкав — у вашому дусі». (104, 50)

69. Ви народилися в Мені. Духовне і матеріальне життя ви отримали від Отця. І в переносному сенсі Я можу сказати вам, що в той самий час, коли ви народилися в Мені, Я народився у вас.

70. Я народжуюся у вашому дусі, зростаю разом із вашим розвитком і повністю відкриваю Себе у ваших ділах любові, щоб ви з радістю могли сказати: «Господь зі мною». (138, 68-69)

71. Сьогодні ви ще є дітьми-учнями і не завжди можете правильно зрозуміти Моє вчення; але поки що розмовляйте з Богом своїм серцем, своїми думками, і Він відповість вам із найпотаємнішого вашого єства. Його Послання, яке промовлятиме у вашому дусі, буде чітким, мудрим, люблячим голосом, який ви поступово відкриватимете для себе і до якого згодом звикнете. (205, 47)

72. У цей «Третій час» Я збудую в серцях Своїх учнів Церкву Святого Духа. Там буде мешкати Бог-Творець, сильний Бог, Бог, що став

людиною в «Другий час», Бог нескінченної мудрості. Він живе у вас, але якщо ви хочете відчути Його і почути звук Його Слова, ви повинні підготуватися внутрішньо.

73. Той, хто творить добро, відчуває мою присутність у своєму серці, так само як і той, хто є смиренним або бачить у кожному ближньому брата.

74. У вашій душі існує храм Святого Духа. Ця сфера є незнищенною, немає буревіїв чи ураганів, здатних її зруйнувати. Вона невидима для людського погляду й недоторканна, її стовпами має бути прагнення зростати в добрі. Його купол — це благодать, яку Отець дарує своїм дітям, а ворота — це любов Божественної Матері; бо кожен, хто стукає до моїх дверей, торкнеться серця Небесної Матері.

75. Учні, ось істина, що живе в Церкві Святого Духа, щоб ви не належали до тих, хто збивається з шляху через хибні тлумачення. Кам'яні церкви були лише символом, і від них не залишиться каменя на камені.

76. Я хочу, щоб на вашому внутрішньому вівтарі завжди горіло полум'я віри і щоб ви зрозуміли, що своїми ділами ви закладаєте фундамент, на якому одного дня має стояти велике святилище. Я випробовую всіх людей з їхніми різними ідеями і впливаю на них, бо всіх Я залучу до будівництва Мого храму. (148, 44-48)

Розділ 33 – Чоловік і жінка, батьки і діти, шлюб і сім'я

Стосунки між чоловіком і жінкою

1. Ще до того, як ви прийшли на Землю, Я вже знав ваш життєвий шлях і ваші нахили, і щоб допомогти вам у вашій життєвій подорожі, Я поставив на вашому шляху серце, яке своєю любов'ю до вас освітлювало б дорогу. Це серце належало як чоловікові, так і жінці. Цим Я хотів надати вам допомогу, щоб ви стали опорою віри, моральної сили та милосердя для тих, хто цього потребує. (256, 55)

2. Я хотів поділитися з вами щастям бути батьками, і тому Я зробив вас батьками людей, щоб ви могли творити таких істот, які були б схожі на вас і в яких втілювалися б душі, яких Я вам посилаю. Оскільки в Божественному та Вічному існує материнська любов, Я хотів, щоб у людському житті була істота, яка втілює її, і цією істотою є жінка.

3. На початку людська істота була розділена на дві частини, і так були створені дві статі: одна — чоловік, інша — жінка; в ньому — сила, інтелект, гідність; в ній — ніжність, грація, краса. Один — насіння, інша — родюча земля.

Ось дві істоти, які лише разом можуть відчувати себе повноцінними, досконалими та щасливими. У своїй гармонії вони стануть єдиним «тілом», єдиною волею та єдиним ідеалом.

4. Якщо цей союз натхненний Духом і Любов'ю, його називають шлюбом. (38, 29-31)

5. Істинно кажу вам: Я бачу, що в цей час чоловік і жінка відхилилися від свого шляху.

6. Я бачу чоловіків, які не виконують своїх обов'язків; жінок, які уникають материнства, та інших, які вторгаються у сфери, призначені для чоловіка, хоча ще в давні часи вам було сказано, що чоловік є головою жінки.

7. Жінка не повинна через це відчувати себе приниженою; бо тепер Я кажу вам, що жінка є серцем чоловіка.

8. Ось чому Я встановив і освятив шлюб. Бо в єднанні цих двох істот, рівноцінних духовно, але різних тілесно, полягає досконалий стан. (66, 68, 69)

9. Як мало тих, хто прагне жити в раю миру, світла та гармонії, з любов'ю виконуючи божественні закони.

10. Дуже довгий шлях пройшли люди, але вони все ще воліють їсти заборонені плоди, які лише накопичують страждання та розчарування в їхньому житті. Заборонені плоди — це ті, що, хоч і є добрими, бо їх створив Бог, можуть стати шкідливими для людини, якщо вона не підготувалася належним чином або вживає їх надміру.

11. Чоловік і жінка без підготовки приймають плід життя і не усвідомлюють своєї відповідальності перед Творцем, коли зачинають нові істоти для втілення на Землі. (34, 12-14)

12. Дехто запитує Мене: «Господи, чи людська любов перед Тобою є неприпустимою та огидною, і чи схвалюєш Ти лише духовну любов?»

13. Ні, народе. Хоча найвищі та найчистіші почуття любові належать духу, але Я вклав серце і в людське тіло, щоб серце любило, і Я наділив його почуттями, щоб серце через них любило все, що його оточує.

14. Любов, коріння якої лежить лише у тілесному, властива нерозумним істотам, бо їм бракує совісті, яка освітлює їхній шлях. Крім того, кажу вам, що з добрих союзів завжди виходять добрі плоди, і в них втілюються світлі душі. (127, 7-8, 10)

15. Я не вимагаю від вас надлюдських жертв. Я не закликав чоловіка перестати бути чоловіком, щоб йти за Мною, і не вимагав від жінки перестати бути жінкою, щоб виконувати духовне завдання. Я не відокремив чоловіка від його супутниці, і не відібрав її у чоловіка, щоб вона могла служити Мені; Я також не казав батькам, щоб вони покинули своїх дітей або

залишили свою роботу, щоб йти за Мною.

16. Я дав зрозуміти і тим, і іншим, коли зробив їх «робітниками на цьому винограднику», що, щоб бути Моїми слугами, вони не повинні переставати бути людьми, і тому вони повинні розуміти, що треба віддавати Богу те, що належить Богу, а світу — те, що належить світу. (133, 55-56)

Природа та призначення чоловіка

17. Вам, чоловікам, Я дав спадщину, добро, жінку, яка довірена вам, щоб ви її любили та піклувалися про неї. І все ж ваша супутниця прийшла до Мене і скаржилася та плакала перед Мною через вашу нерозуміння.

18. Я сказав вам, що ви сильні, що ви створені «за Моїм образом і подобою». Однак Я не наказував вам принижувати жінку і робити з неї свою рабиню.

19. Я зробив вас сильними, щоб ви представляли Мене у вашому домі: сильними у чеснотах, у талантах, і дав вам жінку як супутницю, щоб доповнити ваше земне життя, щоб ви у взаємній любові знаходили силу протистояти випробуванням і мінливим долям. (6, 61)

20. Зважте, чоловіки, що часто саме ви зводили з правильного шляху доброчесних жінок, шукаючи в них чутливі та слабкі сторони. Але ті дзеркала, що були чистими, а сьогодні помутніли, ви повинні змусити знову відбивати чистоту та красу їхньої душі.

21. Чому ви сьогодні зневажаєте саме тих, кого раніше спокусили до розпусного життя? Чому ви скаржитеся на деградацію жінки? Зрозумійте, що якби ви привели їх на шлях мого Закону, який є Законом серця і духу, поваги і любові до ближнього, люблячи їх любов'ю, що підносить, а не пристрастю, що принижує, то у вас не було б приводу плакати і скаржитися, і вони не впали б.

22. Чоловік шукає і очікує від жінки чеснот і краси. Але чому ви вимагаєте того, чого не заслуговуєте?

23. Я бачу, що ви досі вважаєте себе великими заслуженими, хоча маєте лише небагато. Відбудуйте своїми вчинками, словами та думками те, що ви зруйнували, і надайте чесності, моралі та чесноті ту цінність, яку вони мають.

24. Якщо ви будете докладати таких зусиль, чоловіки, ви допоможете Ісусу в Його справі спасіння, і ваше серце наповниться радістю, коли ви побачите, що домівки вшановуються добрими дружинами та чесними матерями. Ваша радість буде великою, коли ви побачите, що чеснота повертається до тих, хто її втратив.

25. Спасіння стосується всіх. Чому б навіть найбільшому грішникові не бути спасеним? Тому кажу вам, чоловіки: співпрацюйте зі Мною,

щоб спасти тих, кого ви кинули на загибель, вселяючи в них нову надію світлом мого вчення. Нехай Мої люблячі думки досягнуть їхнього розуму та серця. Несіть Мої послання до них навіть у в'язниці та лікарні, навіть у місця бруду. Бо там вони будуть плакати від каяття та болю, бо не були достатньо сильними, коли світ зі своїми спокусами тягнув їх до загибелі.

26. Кожна жінка колись була дитиною, кожна жінка колись була дівою, тому ви могли б з чуйністю досягти їхніх сердець.

27. Я скористаюся тими чоловіками, які не заплямували цих чеснот, і доручу їм це завдання. Пам'ятайте, що Я сказав вам: «По ваших ділах вас пізнають». Дозвольте душі говорити через земну форму.

28. Але тим, хто не був готовий поважати ті принади, які Я вклав у цю істоту, Я кажу: чому ви кажете, що любите, якщо те, що ви відчуваєте, не є любов'ю? Чому ви даєте привід іншим впасти, і ніщо вас не зупиняє? Подумайте: що відчувало б ваше серце, якби те, що ви робите з тими знелистими квітами, робили з вашою матір'ю, сестрою або з вашою коханою і тому шанованою дружиною? Чи замислювалися ви хоч раз над ранами, які ви завдали батькам тих, кого вони з такою любов'ю виховали?

29. Запитайте своє серце у справжньому випробуванні у світлі совісті, чи можна пожинати те, чого не сіяли.

30. Що ви готуєте для свого майбутнього життя, якщо постійно завдаєте болю своїм ближнім? Скільки людей стануть вашими жертвами? Яким буде ваш кінець? Істинно кажу вам: ви зробили багатьох жертвами у вихорі своїх пристрастей; одні належать до вашого сьогодення, а інші — до вашого минулого.

31. Я хочу, щоб серце і уста, які були притулком невірності та брехні, стали притулком істини та цнотливої любові.

32. Освітіть шлях ваших ближніх словом і своїм прикладом, щоб ви могли стати рятівниками занепалих жінок. О, якби ж кожен з вас врятував хоча б одну!

33. Не висловлюйтеся погано про ту жінку, бо образливе слово, яке ранить одну, ранить усіх, хто його чує — бо з цієї миті й вони стають злими суддями.

34. Поважайте вчинки та таємниці інших, бо не ваша справа їх засуджувати. Мені більше до вподоби чоловіки, які впали в гріх і яких Я знову підніму, ніж лицеміри, які виставляють напоказ чистоту, а все ж грішать. Я віддаю перевагу великому грішнику, який, однак, є щирим, перед удаваною фальшивою доброчесністю. Якщо ви хочете прикрашатися, нехай це будуть святкові шати щирості.

35. Якщо ви знайдете доброчесну жінку з високими почуттями і

відчуєте себе негідними наблизитися до неї, хоча й кохаєте її, і якщо ви після цього принизите її та знехтуєте, а потім, страждаючи та усвідомивши свою провину, звернетеся до неї, щоб знайти розраду, то ви марно стукатимете до її дверей.

36. Якби всі жінки, які відіграли роль у житті кожного чоловіка, отримали від нього слова та почуття любові, поваги та розуміння, ваш світ не перебував би на тій висоті гріха, на якій він перебуває. (235, 18-32)

Жінка, дружина і мати

37. Жінки, саме ви своїми молитвами зберігаєте той невеликий мир, що існує на землі, — ви, як вірні берегині домівки, дбаєте про те, щоб у ній не бракувало тепла любові. Таким чином ви єднаєтеся з Марією, вашою Матір'ю, щоб зламати людську гордість. (130, 53)

38. Жінки, ви, що сльозами змочуєте шлях цього світу і кров'ю позначаєте свій шлях у цьому житті: відпочиньте біля Мене, щоб набратися нових сил і надалі бути притулком любові, вогнем домашнього вогнища, міцним фундаментом дому, який Я довірив вам на землі. Щоб ви й надалі були жайворонком, чиї крила вкривають чоловіка та дітей. Я благословляю вас.

39. Я підношу чоловіка і місце жінки праворуч від чоловіка. Я освячую шлюб і благословляю сім'ю.

40. У цей час Я приходжу з мечем Любові, щоб навести лад у всьому, що раніше було порушено людьми. (217, 29-31)

41. Істинно кажу вам: людське оновлення має початися з жінки, щоб її плоди, які стануть людьми завтрашнього дня, були вільні від вад, що привели вас до дегенерації.

42. Після цього справою чоловіка буде внести свій вклад у цю справу відновлення; бо кожен, хто зіпсував жінку, повинен буде її знову підняти.

43. Сьогодні Я надихнув вас врятувати жінку, яка спіткнулася на своєму шляху; і коли ви потім приведете до Мене ту, яку ви врятували, Я дам їй квітку, благословення і великий мир, щоб вона більше не впала.

44. Якщо ви так виконаєте це завдання, ті істоти, які були поранені світом, відчують, як любов Ісуса входить у їхні серця.

45. Я почую, коли вони скажуть Мені у своїй молитві: «Мій Отче, не дивись на мій гріх, дивись лише на мій біль. Не суди мою зіпсованість, дивись лише на моє страждання». У цю мить на те змучене серце зійде Моя втіха, і воно очиститься сльозами. Якби ви тільки знали, що молитва грішника відчувається сильніше, ніж молитва гордого, який вважає себе праведним і чистим. (235, 16-17, 43-45)

46. Люди виявляють лише небагато доказів чи ознак тієї любові, з якою Я дав вам життя. З усіх людських почуттів найбільш схожим на Божу любов є материнська любов, бо в ній є безкорисливість, самозречення та прагнення зробити дитину щасливою, навіть якщо це вимагає жертв. (242, 39)

47. Вам, безплідним жінкам, Учитель каже: Ви дуже бажали й просили, щоб ваше лоно стало джерелом життя, і сподівалися, що одного вечора чи одного ранку у вашому нутрі почується биття ніжного серця. Але дні й ночі минули, і з ваших грудей виривалися лише ридання, бо жодна дитина не стукала у ваші двері.

48. Скільки з вас, хто слухає Мене і хто був позбавлений науки всієї надії, повинні стати плідними, щоб ви повірили в Мою силу і багато хто з вас пізнав Мене через це чудо. Пильнуйте і терпіть. Не забувайте Моїх слів! (38, 42-43)

Виховання дітей та молоді

49. Батьки сімей, уникайте помилок і поганих прикладів. Я не вимагаю від вас досконалості, лише любові та турботи про своїх дітей. Готуйтеся духовно й фізично, бо в потойбіччі великі легіони душ чекають на мить, щоб втілитися серед вас у людській подобі.

50. Я хочу нове людство, яке зростає не лише чисельно, а й у чеснотах, щоб люди побачили обіцяне місто поблизу, а їхні діти змогли оселитися в Новому Єрусалимі.

51. Я хочу, щоб земля наповнилася людьми доброї волі, які є плодами любові.

52. Зруйнуйте Содом і Гоморру цього часу, не дозволяйте, щоб ваше серце звикло до їхніх гріхів, і не робіть так, як їхні мешканці. (38, 44-47)

53. З ретельністю вказуйте своїм дітям шлях, навчайте їх виконувати закони Духа і матерії; а якщо вони їх порушують, то виправляйте їх, бо ви, як батьки, представляєте Мене на землі. Тоді згадайте Ісуса, який, сповнений святого гніву, назавжди дав урок торговцям Єрусалиму, захищаючи справу Божу, незмінні закони. (41, 57)

54. Сьогодні ви вже не маленькі діти і можете зрозуміти зміст Моїх настанов. Ви також знаєте, що ваша душа не виникла одночасно з тілом, яке ви маєте, і що походження одного не є походженням іншого. Ті діточки, яких ви колишете на руках, несуть у своїх серцях невинність, але в душі вони приховують минуле, яке часом є довшим і згубнішим, ніж у їхніх власних батьків. Якою великою є відповідальність тих, хто повинен піклуватися про ці серця, щоб їхні душі досягали прогресу на своєму шляху розвитку.

55. Тому не дивіться на своїх дітей з меншою любов'ю. Пам'ятайте, що ви не знаєте, хто вони, і що вони зробили. Натомість примножуйте свою турботу та любов до них і дякуйте вашому Отцю за те, що Він поклав у вас Своє милосердя, щоб зробити вас провідниками та порадниками ваших духовних братів і сестер, для яких ви тимчасово є батьками щодо їхнього тіла та крові. (56, 31-32)

56. Я кажу батькам сімей, що так само, як вони піклуються про матеріальне майбутнє своїх дітей, вони повинні піклуватися і про їхнє духовне майбутнє, з огляду на місію, яку вони принесли в цей світ у цьому відношенні. (81, 64)

57. Знайте, що душа, втілюючись, приносить із собою всі свої здібності, що її призначення вже записане і що тому їй не потрібно нічого спочатку отримувати у цьому світі. Вона приносить із собою послання або завдання спокути. Іноді вона пожинає (добрий) урожай, а іншим разом сплачує борг. Але завжди в цьому житті вона отримує урок любові, який дає їй її Отець.

58. Ви, хто ведете своїх дітей через це життя, подбайте про те, щоб, коли час дитячої невинності мине, вони ступили на шлях Мого Закону. Пробуджуйте їхні почуття, відкривайте їм їхні здібності і завжди спонукайте їх до добра , і воістину, кажу вам: той, кого ви таким чином приведете до Мене, буде осяяний світлом, що випромінюється тим божественним вогнем, яким є Моя любов. (99, 64-65)

59. Духовно ви вже пройшли довгий шлях, і тепер ви дивуєтеся інтуїції та розквіту, які виявляють нові покоління з самого раннього дитинства. Бо це душі, які багато пережили і тепер повертаються, щоб вести людство вперед — одні на шляхах Духа, а інші на шляхах світу, залежно від їхніх здібностей та місії. Але в усіх них люди побачать внутрішній спокій. Ці істоти, про яких Я вам говорю, будуть вашими дітьми. (220, 14)

60. Чи вважаєте ви, що дитина, зважаючи на поганий приклад земного батька, який є розпусним або злісним, робить помилку, якщо не наслідує його спосіб життя? Чи вважаєте ви, що дитина зобов'язана йти слідами своїх батьків?

61. Істинно кажу вам: саме совість і розум повинні вести вас правильним шляхом. (271, 33-34)

62. Благословенна невинність заражається розпустою світу, юнаки йдуть своїм шляхом у шаленому бігу, і навіть діви втратили сором'язливість, цнотливість та скромність. Усі ці чесноти зникли з їхніх сердець. Вони підживили світські пристрасті й прагнуть лише розваг, які ведуть їх до загибелі.

63. Я говорю до вас з усією ясністю, щоб ви рушили вперед і

зробили твердий крок у розвитку своєї душі. (344, 48)

64. Розпаліть у молоді любов до ближнього, дайте їй великі й благородні ідеали, бо саме молодь завтра боротиметься за те, щоб досягти існування, в якому сяятимуть справедливість, любов і свята свобода духу. Готуйтеся, бо велика битва, про яку говорять пророцтва, ще не настала. (139, 12)

Слово до дітей та дівчат

65. Ви, дитячі душі, всі маєте в Мені Божественного Отця, і якщо Я дав вам у матеріальному житті людських батьків, то це сталося для того, щоб вони дали життя вашому тілу і представляли вашого Небесного Отця серед вас. Я сказав вам: «Ти повинен любити Бога більше за все створене», і додав: «Ти повинен шанувати свого батька і матір». Тож не нехтуйте своїми обов'язками. Якщо ви не висловили вдячності за любов своїх батьків, а вони ще є у цьому світі, то благословіть їх і визнайте їхні заслуги. (9, 19)

66. Цього дня Я звертаюся особливо до дівчат, які завтра своєю присутністю повинні осяяти життя нового дому, які повинні знати, що серце дружини та серце матері — це світло, яке осяює ту святиню, так само як Дух осяює внутрішній храм.

67. Готуйтеся до цього вже зараз, щоб ваше нове життя не стало для вас несподіванкою; готуйте вже зараз шлях, яким підуть ваші діти — ті душі, які чекають на годину, щоб наблизитися до вашого лона, щоб прийняти форму і людське життя, щоб виконати завдання.

68. Будьте моїми співпрацівниками у моїх планах відновлення, у моїй справі оновлення та справедливості.

69. Відверніться від численних спокус, що оточують ваші кроки в цей час. Моліться за грішні міста, де гине так багато жінок, де так багато святинь оскверняється і де гасне так багато світильників.

70. Своїм прикладом поширюйте насіння життя, істини та світла, яке зупиняє наслідки відсутності духовності в людстві.

71. Діви цього народу: прокиньтеся і готуйтеся до боротьби! Не ставайте сліпими від пристрастей серця, не дайте себе засліпити нереальним. Розвивайте свої дари інтуїції, натхнення, свою чутливість і делікатність. Станьте сильними в істині, і ви будете озброєні найкращою зброєю, щоб витримати боротьбу цього життя.

72. Щоб передати любов своєю кров'ю, щоб допомогти своїм дітям сутністю життя, якою є любов, про яку Я так багато вам говорю, ви повинні спочатку пережити її, дозволити їй проникнути в себе і глибоко відчути її. Саме це хоче досягти Моє вчення у ваших серцях. (307, 31-36)

Шлюб і сім'я

73. Закон шлюбу зійшов як світло, яке промовляло через дух праотців, щоб вони усвідомили, що союз чоловіка і жінки означає союз із Творцем. Плодом цього союзу є дитина, в якій зливається кров її батьків як доказ того, що те, що поєднано перед Богом, не може бути розірване на землі.

74. Те щастя, яке відчувають батько і мати, коли вони народили дитину, подібне до того, яке відчув Творець, коли Він став Батьком, даруючи життя Своїм улюбленим дітям. Коли Я пізніше через Мойсея дав вам закони, щоб ви вміли обирати супутницю і не жадали дружини свого ближнього, це сталося тому, що люди через свою свободу волі збилися на шляхи перелюбу та пристрастей.

75. Після того, як цей час минув, Я народився в Ісусі і підніс шлюб, а разом з ним людські звичаї та чесноти, завдяки Своїм доброзичливим настановам, які завжди є Законом Любові. Я говорив притчами, щоб зробити Своє Слово незабутнім, і перетворив шлюб на освячену інституцію.

76. Тепер, коли Я знову серед вас, Я запитую вас, чоловіки та жінки: що ви зробили з шлюбом? Як мало хто може дати на це задовільну відповідь! Моя освячена інституція була осквернена, з того джерела життя випливають смерть і біль. На чистій білизні цього аркуша закону знаходяться плями ганьби та сліди чоловіка і жінки. Плід, який мав би бути солодким, гіркий, а чаша, з якої п'ють люди, повна жовчі.

77. Ви віддаляєтеся від Моїх законів, і коли спотикаєтеся, з острахом запитуєте себе: чому стільки болю? Тому що плотські бажання завжди заглушали голос совісті. Тепер Я запитую вас: чому у вас немає миру, хоча Я дав вам усе необхідне, щоб бути щасливими?

78. Я розстелив на небесному полотні блакитний плащ, щоб ви під ним будували свої «любовні гніздечка», щоб там, далеко від спокус і суєти світу, ви жили з простотою птахів; адже в простоті та щирій молитві можна відчути мир Мого Царства та одкровення багатьох таємниць.

79. Кожен, хто укладає шлюбний союз перед Моєю Божественністю — навіть якщо його союз не підтверджений жодним священиком — укладає зі Мною угоду, договір, який залишається записаним у Книзі Божій, в якій записані всі долі.

80. Хто може викреслити звідти ці два переплетені імена? Хто може розірвати на землі те, що було поєднано в Моєму Законі?

81. Якби Я вас розлучив, Я б знищив власне творіння. Якщо ви просили Мене бути об’єднаними на землі, і Я вам це дав — чому ж ви потім не дотримуєтеся своїх

обітниць і зрікаєтеся своїх клятв? Хіба це не знущання над Моїм Законом і Моїм Іменем? (38, 32-37, 39-41)

82. Я звернувся до серця жінки, матері та дружини, яка не зуміла зберегти чистоту в серці, ані дати своєму супутнику життя та дітям тепло ніжності та розуміння.

83. Як чоловіки та жінки можуть піднести своє духовне життя, якщо вони попередньо не виправили тяжкі помилки, що існують у їхньому людському житті?

84. Моя справа вимагає, щоб її учні вміли свідчити про неї через щирість і правдивість вчинків у своєму житті.

85. Я запитую і тих, і інших: чи маєте ви дітей? Тоді змилуйтеся над ними. Якби ви хоча б на мить могли побачити їхні душі, ви б відчули себе негідними називати себе їхніми батьками. Не подавайте їм поганого прикладу, стережіться піднімати голос у присутності дітей.

86. Я знаю, що в цей час, як ніколи раніше, існують проблеми в шлюбах — проблеми, для яких у тих, кого вони стосуються, є лише одне рішення: розлучення, розірвання шлюбу.

87. Якби людина мала необхідні знання з духовної науки, вона не робила б таких серйозних помилок, бо в молитві та духовній практиці вона знайшла б натхнення для вирішення найскладніших ситуацій та подолання найважчих випробувань.

88. Моє Світло досягає всіх сердець, навіть тих, що сумують і пригнічені, щоб дати їм нову життєву мужність. (312, 36 42)

89. У «Другий час» Я завітав до осель багатьох подружніх пар, які одружилися за Законом Мойсея, і чи знаєте ви, як Я застав багатьох із них? Вони сварилися, знищуючи насіння миру, любові та довіри. Я бачив ворожнечу та розбрат у їхніх серцях, за їхнім столом та в їхньому ложі.

90. Я також увійшов до осель багатьох, хто — не маючи шлюбу, затвердженого законом, — кохали один одного і жили, як це роблять жайворонки у своєму гнізді, і пестили та захищали свого маленького улюбленця.

91. Скільки ж є таких, що живуть під одним дахом, але не люблять одне одного, і, оскільки не люблять, то й не є єдиними, а духовно розділені! Та вони не виявляють свого розбрату, боячись Божого покарання, людських законів чи осуду суспільства, але це не шлюб; у цих людей немає ні спільності, ні правдивості.

92. Проте вони демонструють свою фальшиву єдність, відвідують сім'ї та церкви, ходять на прогулянки, і світ їх не засуджує, бо вони вміють приховувати відсутність любові. Натомість скільки тих, хто кохає, мусить ховатися, приховувати

свою справжню єдність і терпіти нерозуміння та несправедливість.
93. Людина не розвинулася достатньо, щоб розгледіти і правильно оцінити життя свого ближнього. Ті люди, які тримають у своїх руках духовні та світські закони , не застосовують справжню справедливість, щоб покарати такі випадки.
94. Але ті часи розуміння та проникливості, які Я вам пророкую, в яких людство вдосконалиться, настануть, і тоді ви, як у часи патріархів до Мойсея, побачите, що з'єднання закоханих відбувається так, як Я це зробив сьогодні з моїми дітьми: у духовний спосіб. Так само будете чинити й ви в ті майбутні часи: у присутності батьків тих, хто поєднається, друзів і родичів, у найвищій духовності, братерстві та радості. (357, 25-27)

Розділ 34 – Свобода волі та совість

Значення совісті та свободи волі

1. Слухайте, учні: людина володіє такими духовними дарами, як свобода волі та совість; усі приходять у світ наділені чеснотами і можуть ними користуватися. У їхній душі є світло совісті; але одночасно з розвитком тіла розвиваються пристрасті, злі нахили, і вони перебувають у боротьбі з чеснотами.
2. Бог дозволяє, щоб це відбувалося, бо без боротьби немає заслуг, і це тому необхідне вам, щоб піднятися духовним шляхом. У чому полягала б заслуга дітей Божих, якби вони не боролися? Що б ви робили, якби жили, сповнені щастя, як ви того прагнете у світі? Чи можете ви, оточені зручностями та багатствами, очікувати духовного прогресу? Ви б зупинилися; бо де немає боротьби, там немає заслуг.
3. Але не зрозумійте це неправильно; бо коли Я говорю про боротьбу, Я маю на увазі ту, яку ви розгортаєте, щоб подолати свої слабкості та пристрасті. Ці боротьби є єдиними, які Я дозволяю людям, щоб вони опанували свій егоїзм та матеріальні прагнення, аби душа, просвітлена Духом, зайняла своє справжнє місце.
4. Цю внутрішню боротьбу Я схвалюю, але не ту, яку ведуть люди в прагненні самозвеличення, засліплені амбіціями та злобою. (9, 42-44)
5. Душа бореться за своє піднесення та прогрес, тоді як «тіло» раз у раз піддається спокусам світу. Але душа й тіло могли б гармоніювати між собою, якби обидва лише користувалися тим, що їм належить за правом, і саме це показує вам Моє вчення.

6. Як ви можете завжди дотримуватися мого Закону? Слухаючи голос совісті, яка є суддею ваших вчинків. Я не наказую вам нічого, чого ви не змогли б виконати. Я хочу переконати вас, що шлях до щастя — це не вигадка, а реальність, і тут Я відкриваю вам, як ним йти.

7. Ви маєте свободу вибору шляху, але мій обов'язок як Отця — показати вам справжній, найкоротший шлях — той, що завжди освітлений світлом божественного маяка, яким є моя любов до вас. Бо ви — учні, які прагнуть чути завжди нові слова, що підтверджують ваші знання та оживляють вашу віру. (148, 53-55)

8. Я вклав совість у вашу сутність, щоб вона була дороговказом на всіх ваших шляхах, бо совість здатна відрізняти добро від зла, а справедливе від несправедливого. З цим світлом вас не можна буде обдурити, і вас не можна буде назвати неосвіченими. Як міг би спіритуаліст обманювати свого ближнього або намагатися обманювати самого себе, якщо він знає істину? (10, 32)

9. Людина на землі є князем, якому моя любов і моя справедливість дали цей титул, і завдання, яке вона отримала від самого початку, полягало в тому, щоб панувати над землею.

10. Над божественним даром його свободи волі Я поставив сяючий маяк, який мав освітлювати його життєвий шлях: совість.

11. Свобода діяти та світло совісті, щоб розрізняти добро від зла, — це два найбільші дари, які моя батьківська любов заповіла вашому духу. Вони є в людині ще до її народження і навіть після її смерті. Совість веде його і не відокремлюється від нього ні в розпачі, ні при втраті розуму, ні в агонії, бо вона глибоко поєднана з духом. (92, 32-34)

12. Душа радіє свободі волі, за допомогою якої вона має здобувати заслуги, щоб досягти спасіння.

13. Хто веде, орієнтує або радить душі на її вільному шляху розвитку, щоб вона могла відрізнити дозволене від недозволеного і, отже, не збитися зі шляху? Совість

14. Совість — це божественна іскра, це вище світло і сила, що допомагає людині не грішити. Яка заслуга була б у людини, якби совість мала матеріальну силу, щоб змусити її залишатися в доброму?

15. Я хочу, щоб ви знали, що заслуга полягає в тому, щоб слухати цей голос, переконатися, що він ніколи не бреше і не помиляється у своїх порадах, та у вірному виконанні його вказівок.

16. Як ви, безсумнівно, розумієте, щоб чітко почути цей голос, потрібне тренування та зосередження на собі. Хто з вас

зараз практикує таку покірність? Відповідайте собі самі.

17. Совість завжди проявлялася в людині; але людина не досягла необхідного рівня розвитку, щоб все своє життя керувати тим Світлом. Їй потрібні закони, настанови, правила, релігії та поради.

18. Коли люди досягнуть того, щоб з'єднатися зі своїм духом і замість того, щоб шукати духовне зовні, шукатимуть його всередині себе, вони зможуть почути той лагідний, переконливий, мудрий і справедливий голос, який завжди жив у них, хоча вони й не слухали його, і вони зрозуміють, що в дусі присутній Бог, що Він є справжнім Посередником, через якого людина має вступати у зв'язок зі своїм Отцем і Творцем. (287, 26-30)

19. Усі ви маєте Моє Світло в собі, кожна душа володіє цією благодаттю; але тоді як у деяких це Світло ставало дедалі сильнішим, зростало, проривалося назовні, щоб проявитися, у інших воно залишається лише в таємному, прихованому, несвідомому стані. Але істинно кажу вам: як би духовно відсталим не був людина, вона завжди зможе розрізняти добро і зло, тому ви всі несете відповідальність переді Мною за свої вчинки.

20. Я мушу сказати вам, що ваша відповідальність зростає в міру того, як зростає ваше пізнання, бо тоді ви стаєте дедалі чутливішими до настанов совісті. (310, 69 70)

21. Я хочу, щоб ви знали, що серед усіх створінь цього світу ви є обраними істотами, наділеними розумом і совістю. Я дав вам свободу волі, щоб ви з власної волі обрали правильний шлях, що веде до Мене. Я пропоную вам не квітчастий шлях, а шлях молитви, покаяння та боротьби, і на цьому шляху має вести вас ваша совість. (58, 42)

22. Що сталося б з духом, якби його позбавили свободи волі? По-перше, він не був би духом, а отже, не був би істотою, гідною Всевишнього. Він був би чимось на зразок тих машин, які ви виготовляєте, чимось без власного життя, без інтелекту, без волі, без прагнення. (20, 37)

23. Я дав людині свободу волі. Але якщо вона у своєму засліпленні зайде так далеко, що почне дорікати Мені за це, Я скажу їй, що Я дав їй також силу волі та розум. Водночас Я відкрив йому Свій Закон, який є шляхом, щоб не спотикатися і не збиватися з дороги, і запалив у ньому світло совісті, яке є внутрішнім маяком, що освітлює шлях душі і веде її до вічного життя.

24. Чому існує гріх, переважає зло і спалахують війни? Тому що людина не слухає голосу совісті і зловживає своєю свободою волі. (46, 63-64)

25. Світ не чує Мене, бо голос цих тіл, через які Я виявляю Себе, має

лише невеликий радіус дії. Тому саме голос Духа, який є Моєю мудрістю, промовляє до людей і дивує багатьох, які, перебуваючи під владою свого егоїзму, зазвичай глухі до закликів цього голосу, звертають увагу лише на лестощі та земну славу і п'яніють від свого суспільного становища та влади. (164, 18)

Зловживання свободою волі

26. Сьогодні Я зустрічаю людство, яке духовно ослаблене внаслідок зловживання, якого воно вчинило з даром свободи волі. Я накреслив шлях справедливості, любові, милосердя, добра. Людина створила інший шлях із уявного світла, який привів її до загибелі.

27. При моєму поверненні моє Слово вкаже вам саме той шлях, яким ви не хотіли йти, і несправедливим та нерозумним був би той, хто сказав би, що це вчення заплутує або робить байдужим. (126, 5-6)

28. Подивіться на людей, як вони знищують і ненавидять один одного, відбирають у один одного владу, не зупиняючись ні перед злочином, ні перед обманом, ні перед зрадою. Є люди, які мільйонами гинуть як жертви своїх ближніх, а інші гинуть під впливом пороку. Хіба є в них світло? Хіба говорить дух, що живе в них? Те, що там є, — це темрява і біль, результат зловживання даром свободи волі та неслухання внутрішнього голосу, і тому, що люди не звернули свою увагу на світло тієї Божої іскри, яку ви всі носите у своїй сутності, яка є божественним променем світла, що ви називаєте совістю. (79, 31)

29. Свобода волі є найвищим виразом, найдосконалішим даром свободи, який було надано людині на життєвому шляху, щоб її наполегливість у добрі, яку вона здобула завдяки порадам совісті та боротьбі під час випробувань, дозволила їй досягти лона Отця. Але свобода волі була замінена розбещеністю, совість ігнорується; люди слухають лише вимоги світу, а духовність була замінена матеріалізмом.

30. З огляду на таку велику плутанину і стільки відхилень, людям цього часу Моє вчення здаватиметься абсурдним. Але Я кажу вам, що це є правильне вчення, щоб люди звільнилися від летаргії, в яку вони потрапили. (157, 15-16)

31. Моє Слово — це Шлях, це Божественний Закон, що веде вас до досконалості, це Світло, що підносить душу, яка, однак, затьмарилася, коли «тіло» зі своєю непоступливістю взяло гору і не прислухалося до внутрішнього поклику свого духу.

32. Горе тоді душі, яка піддалася під тиском «тіла» і дозволила собі бути підкореною впливом навколишнього світу, обмінявши своє провідне становище на

становище беззахисної істоти, яку людські пристрасті та слабкості кидають туди-сюди, немов сухі листки, коли їх безладно крутить вітер.

33. Людина, яка найбільше любить свободу, боїться підкоритися Божій волі, побоюючись, що її дух зрештою підкорить її і позбавить багатьох людських задоволень, про які вона знає, що вони їй шкодять; і так вона залишає шлях, що веде її до справжнього життя. (97, 36)

34. Час, коли люди використовували свободу волі для задоволень, ниць пристрастей, ворожнечі та помсти, добігає кінця. Моя справедливість перекриває стежки гріха і натомість відкриває шлях примирення та оновлення, щоб люди могли знайти шлях миру, якого вони марно шукали іншими засобами. (91, 80)

35. Я дав вам дар свободи волі і поважав ту благословенну свободу, яку надав своїм дітям. Але Я вклав у вашу сутність також Божественне Світло Духа, щоб ви, керовані ним, спрямовували свої здібності в правильне русло. Та кажу вам: у боротьбі між душею та тілом душа зазнала поразки, болісного падіння, яке поступово все більше віддаляло її від Джерела Істини, яким є Я.

36. Її поразка не остаточна, вона тимчасова; бо вона підніметься з глибин своєї безодні, коли більше не зможе терпіти свого голоду, своєї спраги, своєї наготи та своєї темряви. Біль стане її порятунком, і коли вона тоді почує голос свого Духа, вона підніметься сильною та сяючою, палкою та натхненною і знову використає свої здібності. Однак уже не з тією свободою, щоб використовувати їх для добра чи зла, а присвячуючи їх виключно виконанню божественних законів, що є найкращим богослужінням, яке ви можете принести моєму Духу. (257, 65 66)

Необхідність дотримання імпульсів совісті

37. Як далеко від реальності перебувають зараз мільйони істот, які живуть лише для свого матеріального сьогодення! Як вони можуть відкрити свої очі для реальності? Тільки прислухаючись до голосу совісті — того голосу, який потребує зосередженості, роздумів і молитви, щоб його почули. (169, 16)

38. Завжди, коли ви хочете знати, чи шлях, яким ви йдете, є шляхом вищого розвитку, ви повинні запитати совість, і якщо в ній панує мир, а у вашому серці мешкають любов до ближнього та добра воля до ваших ближніх, ви будете впевнені, що ваше світло все ще світить, а ваше слово втішає та зцілює.

39. Але якщо ви виявите, що у вашому серці пустили коріння жадібність, злість, матеріалізм і плотські бажання, ви можете бути впевнені, що ваше світло

перетворилося на темряву, на обман. Чи хочете ви, щоб — коли Отець покличе вас — ви замість золотого зерна показали нечистий урожай? (73, 45)

40. Учні: Якщо ви не хочете робити помилок чи промахів, то перевіряйте свої вчинки у світлі своєї совісті, і якщо є щось, що її затьмарює, то ретельно досліджуйте себе, і ви виявите пляму, щоб виправити її.

41. У вас є дзеркало, в якому ви можете подивитися на себе і побачити, чи чисті ви, чи ні.

42. Духовну людину слід пізнавати за її вчинками, які, щоб бути чистими, повинні диктуватися совістю. Хто чинить так, той відчує, що має право називати себе Моїм учнем.

43. Хто міг би обдурити Мене? Ніхто. Я суджу вас не за те, що ви робите, а за наміром, з яким ви це робите. Я перебуваю у вашій совісті і поза нею. Як ви можете вірити, що Я не можу знати ваших вчинків та їх мотивів? (180, 11-13)

Боротьба між свободою волі та совістю

44. Коли перші людські істоти заселили Землю, Творець вклав у них Свою любов і наділив їх душею, запалив Своє світло в їхньому дусі, одночасно надавши їм свободу волі.

45. Але поки одні намагалися залишатися стійкими у добрі, борючись з усіма спокусами з метою залишитися чистими, гідними Господа та у злагоді зі своєю совістю, інші, переходячи від гріха до гріха та від провини до провини, ланка за ланкою кували ланцюг гріхів, керуючись лише голосом почуттів, підкорені своїми пристрастями, і сіяли оману та спокусу серед своїх ближніх.

46. Але поруч із цими заплутаними душами прийшли також Мої пророки як ангельські посланці Моєї Божественності, щоб пробудити людство, попередити його про небезпеки та сповістити про Моє пришестя. (250, 38-39)

47. «Плоть» була занадто впертою і непокірною, щоб слідувати настановам того внутрішнього світла, яке називається совістю, і їй було набагато легше слідувати імпульсам, що спонукали її до розбещеності інстинктів та пристрастей.

48. Довго людство йшло життєвим шляхом на цій землі у важкій боротьбі між совістю, яка ніколи не мовчала, та «тілом», яке хоче зробити з матеріалізму свій культ і свій закон, і до сьогоднішнього дня ні матерія, ні дух не перемогли, оскільки боротьба триває.

49. Ви питаєте Мене, хто переможе? І Я кажу вам, що недовго залишилося до абсолютної перемоги совісті, яка здійснюється через душу в «тілі».

50. Хіба ви не здогадуєтеся, що після стількох боїв і такої тривалої

боротьби тіло, яке є людським і тлінним, мусить підкоритися Духу, що є Моїм вічним Світлом?

51. Зрозумійте, що після такої тривалої боротьби людина врешті-решт набуде тієї чутливості та поступливості, яких вона ніколи раніше не мала щодо того голосу та того духовного життя, що вібрує та живе в її сутності.

52. Ви всі рухаєтеся до цієї мети, навіть не усвідомлюючи цього. Але коли одного дня ви побачите на землі перемогу добра і справедливості, ви зрозумієте причину боротьби, битв і випробувань. (317, 21-26)

53. Подивіться, як людина стоїть перед усім і над усім, що її оточує; що вона є єдиною істотою, наділеною свободою волі та совістю. З цієї свободи волі беруть свій початок усі заблудження, падіння та гріхи людей. Але це є минущі провини перед справедливістю та вічністю Творця. Бо згодом совість візьме гору над слабкостями тіла та спокусливістю душі. З цим прийде перемога Світла, яке є знанням про темряву, що означає невігластво. Це буде перемога Добра, яке є любов'ю, справедливістю та гармонією, над Злом, яке є егоїзмом, розбещеністю, несправедливістю. (295, 49)

54. Для Мене немає нічого неможливого, Моя воля здійснилася і завжди буде здійснюватися, навіть якщо іноді здається, ніби панує воля людини, а не Моя.

55. Шлях свободи волі людини, її панування на землі, перемоги її гордості, примус, який вона іноді накладає через застосування сили, настільки швидкоплинні порівняно з вічністю, що вони, хоча й можуть певним чином змінювати божественні плани; але завтра або в процесі їхнього виконання воля мого Духа все більше і більше буде виявлятися над усіма істотами , дозволяючи існувати доброму і усуваючи нечисте. (280, 9-10)

56. Настане час, коли межі цього світу будуть скасовані любов'ю і коли світи наблизяться один до одного завдяки одухотворенню.

57. До того часу триватиме боротьба між совістю та свободою волі, яку людина використовуватиме, щоб зробити своє життя таким, яким їй заманеться.

58. Боротьба між цими двома силами досягне свого апогею, і перемога схилиться на бік Духа, який у абсолютній відданості любові до свого Отця скаже Йому: «Господи, я відмовляюся від своєї свободи волі, зверши в мені лише Твою волю».

59. Я благословлю того, хто так прийде до Мене, і огорну його Своїм Світлом; але Я дам йому знати, що Я ніколи більше не відберу у нього ту благословенну свободу, якою він був наділений. Бо той, хто виконує волю свого

Отця, хто вірний і слухняний, гідний довіри свого Господа. (213, 61-64)

Загострення совісті через нове Слово Боже

60. Моє вчення, сповнене світла і любові, зміцнює дух, щоб він міг здійснювати свою владу над «тілом» і зробити його настільки чутливим, що натхнення совісті стануть для нього дедалі легше сприйнятними.

61. Духовність — це мета, до якої людина повинна прагнути, оскільки завдяки їй вона зможе повністю злитися зі своєю совістю і, зрештою, відрізнити добро від зла.

62. Адже через брак духовного піднесення людей той глибокий і мудрий, непохитний і справедливий внутрішній голос не міг бути достатньо почутий і розтлумачений, і тому людина не здобула безмежного пізнання, яке б справді дозволяло їй розрізняти добро від зла.

63. Але не тільки це, а й він повинен знайти в собі необхідну силу, щоб слідувати кожному доброму пориву і підкорятися кожному світлому натхненню, і водночас відкидати кожну спокусу, кожну нечесну або погану думку чи емоційний порив. (329, 56-57)

64. Як легко буде людям порозумітися між собою, коли вони заспокояться в собі і почують голос свого вищого розуму, голос того Судді, якого вони не хочуть чути, бо знають, що Він наказує їм зовсім протилежне тому, що вони саме роблять.

65. Більше того, я можу вам сказати, що якщо ви не були готові прислухатися до настанов своєї совісті, то ви також не були слухняними й охочими до того, щоб практикувати моє вчення. Ви визнаєте його в теорії, але не застосовуєте його на практиці. Ви визнаєте її божественну суть — кажете, що Христос був великим і що Його вчення досконале. Але ніхто не хоче бути великим, як Учитель, ніхто не хоче прийти до Нього, справді беручи Його за приклад. Але ви повинні знати, що Я прийшов не тільки для того, щоб ви знали, що Я великий, але й для того, щоб ви всі стали такими. (287, 35-36)

66. Я зберу всіх людей і всі народи навколо мого нового Послання, покличу їх, як пастух своїх овець, і дам їм мир хліву, де вони знайдуть притулок від негоди та буревіїв.

67. Ви ще побачите, як багато хто, хоча, здавалося б, не має ані найменшого сліду віри чи духовності, у найчистішій глибині своєї душі зберіг безсмертні принципи духовного життя — ви ще усвідомите, як багато з тих, хто, на вашу думку, не виявляє жодного поклоніння Богу, у найпотаємнішій глибині своєї сутності носить у собі незнищенний вівтар.

68. Перед цим внутрішнім вівтарем люди муситимуть духовно вклонитися, щоб плакати над своїми провинами, своїми злими вчинками та своїми образами, у щирому каятті за свою непокору. Там, перед вівтарем совісті, людська гординя впаде, і люди більше не вважатимуть себе вищими за інших через свою расу. Тоді прийдуть самопожертви, спокута і, нарешті, мир як законний плід любові та смиренності, віри та доброї волі. (321, 9-11)

Розділ 35 – Сила думок, почуттів і волі

Передача та сприйняття думок та їхні наслідки

1. Існують сили, які — невидимі для людського ока і не сприйнятливі для людської науки — постійно впливають на ваше життя.
2. Є добрі, а є злі; одні дарують вам здоров'я, а інші спричиняють у вас хвороби; є світлі та темні.
3. Звідки беруться ці сили? З духу, учні, з розуму та з почуттів.
4. Кожна втілена або безтілесна душа, думаючи, випромінює вібрації; кожне почуття чинить вплив. Ви можете бути впевнені, що світ сповнений цих вібрацій.
5. Тепер ви можете легко зрозуміти, що там, де люди думають і живуть у доброті, неодмінно присутні цілющі сили та впливи, а там, де люди живуть поза законами та правилами, що характеризують добро, справедливість і любов, неодмінно існують згубні сили.
6. Обидві сили заповнюють простір і борються одна з одною; вони впливають на емоційне життя людей, і якщо ті здатні розрізняти їх, то приймають добрі натхнення і відкидають злі впливи. Але якщо вони слабкі і не вправні у творенні добра, вони не можуть чинити опір цим коливанням і наражаються на небезпеку стати рабами зла та піддатися його пануванню. (40, 58-63)
7. Усе духовне у Всесвіті є джерелом світла, видимого чи невидимого для вас, і це світло є силою, є владою, є натхненням. З ідей, слів і творів також випромінюється світло, відповідно до чистоти та величі, якими вони володіють. Чим вища ідея чи дія, тим ніжніша і тонша її вібрація та натхнення, що виходить від неї, хоча рабам матеріалізму й важче їх сприймати. Проте — вплив, який високі думки та дії чинять у духовному плані, є великим. (16, 16)
8. Якщо з вашого розуму випливає ідея або думка Світла, вона досягає свого призначення, щоб виконати своє благодійне завдання. Якщо замість думок доброти з вашого розуму виходять нечисті

випромінювання, вони завдадуть лише шкоди там, куди ви їх посилаєте. Я кажу вам: думки теж є діяннями, і як такі вони записуються в книзі, що існує у вашій душі.

9. Чи добрі ваші вчинки, чи злі — ви отримаєте у багато разів те, чого бажали своїм ближнім. Краще б вам зробити щось зле собі, ніж бажати цього комусь із ваших ближніх.

10. Тому Я сказав вам у «Другому Часі»: «Що посієш, те й пожнеш»; бо необхідно, щоб ви усвідомили свої досвід у цьому житті і пам'ятали, що ваші врожаї принесуть вам те саме насіння, яке ви посіяли, але в багаторазовому збільшенні.

11. О людство, ти не хотіло ні обмірковувати, ні відчувати, ні жити вченнями свого Вчителя! (24, 15-18)

12. Ось чому Я сказав вам, що ви не усвідомили силу думки. Сьогодні Я кажу вам, що думка є голосом і слухом, що вона є зброєю і щитом. Вона творить так само, як і руйнує. Думка скорочує відстань між тими, хто перебуває далеко один від одного, і знаходить тих, чий слід вона втратила.

13. Пізнайте свою зброю, перш ніж почнеться битва. Хто вміє готуватися, той буде сильним і непереможним. Вам не доведеться розмахувати зброєю вбивства. Вашим мечем має бути чиста і щира думка, , а вашим щитом — віра і любов до ближнього. Навіть у тиші ваш голос має лунати як послання миру. (76, 34)

14. Будьте пильні, стежачи за тим, щоб не забруднювати свій розум нечистими думками. Він є творчим, і якщо ви надаєте притулок поганій уяві, вона тягне вас на нижні рівні, і ваша душа опиняється в обіймах темряви. (146, 60)

15. Об'єднані думки великої групи людей зможуть подолати злі впливи та скинути ідолів з їхніх п'єдесталів. (160, 60)

16. Сьогодні Я можу запевнити вас, що в майбутньому спілкування за допомогою думок досягне великого розвитку, і завдяки цьому засобу взаєморозуміння зникнуть багато бар'єрів, які сьогодні ще розділяють народи та світи. Якщо ви навчитеся подумки з'єднуватися зі своїм Отцем, якщо ви досягнете спілкування від духу до духу — що тоді ще може створити вам труднощі у встановленні зв'язку зі своїми видимими чи невидимими, присутніми чи відсутніми, близькими чи далекими братами та сестрами? (165, 15)

17. Ваші думки завжди досягають Мене, хоч би якими недосконалими вони були, і Я чую ваші молитви, навіть якщо їм бракує віри, яку ви завжди повинні вкладати в них. Причина цього в тому, що Мій Дух

сприймає вібрації та почуття всіх істот.

18. Але люди, які через свій егоїзм тримаються на відстані один від одного, далекі від духовного життя внаслідок матеріалізму, в який вони сьогодні вплуталися, не готові до того, щоб спілкуватися між собою за допомогою своїх думок.

19. Проте Я кажу вам, що необхідно почати тренувати свій дух. Щоб досягти цього, «розмовляйте» з душами, навіть якщо ви не отримуєте від них чітко відчутної відповіді.

20. Завтра, коли всі навчаться давати, вони отримуватимуть дедалі більше ознак духовного взаєморозуміння, про яке люди навіть не мріяли. (238, 51)

Сила почуттів, бажань або побоювань

21. У кожну мить від вас виходять розумові або духовні коливання, але в більшості випадків ви випромінюєте егоїзм, ненависть, жорстокість, марнославство та ниці пристрасті. Ви ображаєтеся і відчуваєте, коли вас ображають: але ви не любите, і тому не відчуваєте, коли вас люблять, і своїми хворобливими думками ви все більше насичуєте оточення, в якому живете, болем і наповнюєте своє існування дискомфортом. Але Я кажу вам: насичуйте все миром, гармонією, любов'ю, тоді ви будете щасливі. (16, 33)

22. Ніколи не думайте погано про тих, хто вас не любить, і не будьте розгнівані на тих, хто вас не розуміє, бо ви самі передаєте їм у думках найпотаємніші почуття, які ви маєте до своїх ближніх. (105, 37)

23. Бачите тих людей, які хочуть бути могутніми за допомогою насильства? Дуже скоро ви побачите, як їх переконають у їхній помилці.

24. Я доведу їм, що лише через доброту, яка є проявом любові, можна бути по-справжньому великим і могутнім. (211, 22-23)

25. Вам бракує віри, щоб підняти обличчя і посміхнутися з надією, і дивитися в майбутнє без страхів, без недовіри, бо в майбутньому Я.

26. Як часто ви хворієте лише тому, що так думаєте; адже на кожному кроці ви вважаєте, що вас переслідує доля і чатує біль. Тоді своїми думками ви притягуєте темні сили, якими затьмарюєте своє матеріальне життя і свій шлях духовного піднесення.

27. Але Я тут, з вами, щоб знову розпалити віру в життя, в істину, у вічне, у досконалий мир, а також навчити вас притягувати світло. (205, 28-29)

Відсутність самопереборення

28. Людина вчинила подвійний гріх: не тільки тому, що вона не докладає жодних зусиль, щоб зняти пов'язку, яка заважає їй пізнати найвищі вчення, але й

тому, що вона не звільнилася від пут матерії, які — на противагу духовним радощам — спокусили її до тілесних насолод. Ось чому він зрадив себе під владу пристрастей і дозволяє своїй душі бути схожою на кульгавого, який нічого не робить, щоб одужати.

29. У всіх сферах Я бачу більшість людей нестійкими, скрізь Я зустрічаю лише слабких людей. І на що це можна списати? На те, що у вас немає мужності та достатньої сили волі, щоб вибратися з бруду, в якому ви застрягли, подолати лінощі, які кують кайдани, що прив'язують до матерії, і це є джерелом усіх пороків, усіх помилок.

30. Але людина не хоче користуватися тією силою, якою вона наділена, якою є воля — воля, яка має бути необмеженим законодавцем, яка має стати верховним провідником і, спираючись на розум, боротися — сила проти сили, влада проти влади: з одного боку — пристрасті та бажання, з іншого — розум і воля, доки останні не виграють битву і ви не зможете сказати, що ви звільнилися.

31. Тоді ви зможете бути великими пророками, великими просвітленими, «надлюдьми». Тоді ви зможете жити разом із дикими тваринами та гратися з рептиліями. Бо істинно кажу вам: саме ваші провини, що тяжіють на вас, змушують вас боятися тих ваших маленьких братів, і це також є причиною того, що вони нападають на вас.

32. Але якщо ви знайдете час, щоб поспостерігати за людьми, ви виявите, що є люди, які дикіші за тигрів і мають більше отрути, ніж кобра. (203, 3-6)

IX Вчення Божественної Мудрості

Розділ 36 – Віра, істина та пізнання

Віра, що перемагає все

1. Щоб перемогти слабкість, убогість, злидні та пристрасті, а також усунути сумніви, необхідні віра та добрі справи, які є чеснотами, що долають неможливе; перед ними важке та недосяжне зникає, як тінь.

2. Я сказав людям, які вірили в Мене в «Другий час»: «Твоя віра допомогла тобі». Я пояснив це так, бо віра є цілющою силою, силою, що перетворює, і її світло знищує темряву. (20, 63-64)

3. Ті, хто ще далекі від духовного пробудження, хотіли б бачити Мене в образі Ісуса, щоб сказати Мені: «Господи, я вірю в Тебе, бо я бачив Тебе». Їм Я кажу: «Блаженні ті, хто повірив, не бачивши, бо вони довели, що завдяки своєму духовному

пробудженню відчули Мене у своєму серці». (27, 75)

4. Я хочу, щоб ви знали, що таке віра, щоб ви зрозуміли, що той, хто її має, є володарем незрівнянного скарбу.

5. Той, хто живе, освітлений цим внутрішнім світлом, ніколи не почуватиметься відкинутим, покинутим, слабким чи загубленим — хай би яким бідним його вважав світ. Його віра в Отця, у життя, у своє призначення, а також у самого себе ніколи не дасть йому загинути в життєвій боротьбі, і він, крім того, завжди буде здатний творити великі й дивовижні діла. (136, 4-5)

6. Віра — це як маяк, що освітлює ваш життєвий шлях, аж поки ви не дійдете до безпечної гавані вічності.

7. Віра не повинна бути вірою тих млявих і боязких душ, які сьогодні роблять крок вперед, а завтра — назад, які не хочуть боротися зі своїм власним болем і вірять у перемогу Духа лише завдяки милосердю Отця.

8. Віра — це те, що відчуває душа, яка, усвідомлюючи, що Бог у ній, любить свого Господа і радіє, відчуваючи Його в собі та люблячи своїх ближніх. Настільки велика її віра у справедливість Отця, що вона не очікує , що її ближні будуть її любити, що вона пробачить образи та провини, але вірить, що завтра вона буде сповнена світлом, бо своїми заслугами досягла очищення.

9. Хто має віру, той має мир, володіє любов'ю і має доброту в собі.

10. Він багатий духом і навіть матеріально; але справжнім багатством, а не тим, про яке ви думаєте. (263, 12-16)

11. Тепер Я назву вам доказ того, що справжня віра існує: коли серце не зневірюється в годину випробування; коли в найкритичніші моменти душу пронизує мир.

12. Хто має віру, той перебуває в гармонії зі Мною, бо Я є життя, здоров'я та спасіння. Хто справді шукає цю гавань і цей маяк, той не загине.

13. Хто володіє цією чеснотою, той творить чудеса, що виходять за межі будь-якої людської науки, і свідчить про Духа та про вище життя. (237, 69-71)

Пізнання істини Божої

14. Коли серце зберігає добру віру, а розум вільний від упереджень і неясних уявлень, життя цінується краще, а істина пізнається з більшою ясністю. Натомість, коли в серці зберігаються сумніви чи марнославство, а в розумі — помилки, все здається неясним, і навіть світло видається темрявою.

15. Шукайте істину, вона є життям, але шукайте її з любов'ю, зі смиренністю, з наполегливістю та з вірою. (88, 5-6)

16. Моліться, запитуйте свого Отця у молитві, тоді у своїй

медитації ви отримаєте іскру мого нескінченного світла. Не сподівайтеся отримати всю істину в одну мить. Є душі, які вже давно шукають істину, які досліджують і намагаються проникнути в усі таємниці, але ще не досягли омріяної мети.

17. Христос, Помазаник, вказав вам шлях словами: «Любіть один одного». Чи можете ви уявити собі значення цієї піднесеної заповіді? Усе життя людей змінилося б, якби ви жили за цим вченням. Тільки любов зможе відкрити вам істини божественних таємниць, бо вона є джерелом вашого життя і всього створеного.

18. Старанно шукайте істину, шукайте сенс життя, любіть і ставайте сильними у добрі, і ви побачите, як крок за кроком від вашої сутності відпаде все, що було неправильним, нечесним або недосконалим. Будьте з кожним днем чутливішими до світла Божої благодаті, тоді ви зможете запитати свого Господа безпосередньо про все, що хочете знати і що потрібно вашій душі, щоб досягти найвищої істини. (136, 40-42)

19. Я є «Словом», яке шукає людей, бо вони не могли дістатися до Мене. Це моя істина, яку Я їм відкриваю, бо істина є Царством, до якого, за Моєю волею, ви всі маєте увійти.

20. Як ви хочете відкрити істину, якщо Я не скажу вам попередньо, що для цього потрібні численні жертви?

21. Щоб знайти істину, іноді потрібно відмовитися від того, що ти маєш, навіть зректися самого себе.

22. Самозакоханий, матеріаліст, байдужий не може пізнати істину, доки не зруйнує стіни, в яких живе. Йому необхідно подолати свої пристрасті та слабкості, щоб побачити Моє Світло лицем до лиця. (258, 44-47)

23. Благословенний той, хто шукає істину, бо він спраглий любові, світла та добра. Шукайте, і знайдете, шукайте істину, і вона прийде до вас. Продовжуйте розмірковувати, продовжуйте запитувати Книгу Божественної Мудрості, і вона відповість вам, бо Отець ніколи не залишається мовчазним або байдужим до того, хто настійно запитує Його.

24. Скільки з тих, хто шукає істину в книгах, у вчених та в різних науках, зрештою відкриють її в собі, бо Я поклав у найпотаємніше серце кожної людини насіння Вічної Істини. (262, 36-37)

25. Я не можу вас обманути! Я ніколи не чиню неправди, Я не ховаюся в темряві. Моя Істина завжди оголена. Але якщо люди не змогли побачити оголеність мого Духа, то тільки тому, що не хотіли цього. Я не приховую від вас Свою Істину за якимось вбранням. Моя оголеність божественна і чиста, Моя оголеність свята, і Я покажу її всім

істотам Всесвіту. Як символ цього Я прийшов у світ оголеним як людина, і оголеним Я знову пішов від вас.

26. Я хочу, щоб серед Моїх завжди панувала істина, бо Я є і завжди буду у вашій істині. Я хочу, щоб серед вас була любов, і Моя любов завжди буде у вашій любові.

27. Існує лише одна істина, єдина справжня любов; і якщо ця істина та ця любов є у вас, то ваша любов і ваша істина стануть Моїми, а Моя істина та Моя любов стануть вашими. (327, 33-34)

28. Моє Світло є в кожному дусі. Ви зараз перебуваєте в часі, коли Мій Дух виллється на людей. Тому Я кажу вам, що ви всі незабаром відчуєте Мою Присутність — і вчені, і неосвічені, і великі, і малі, і могутні, і бідні.

29. І одні, і інші затремтять перед істиною живого і справжнього Бога. (263, 33-34)

Пізнання духовного та божественного

30. Неможливо, щоб хтось із Моїх дітей забув Мене, бо в його душі живе Дух, який є Світлом Мого Духа, завдяки якому він рано чи пізно має пізнати Мене.

31. Одним легко проникнути в сенс Мого Слова і знайти там світло; але для інших Моє Слово є загадкою.

32. Я кажу вам, що не всі в цей час можуть зрозуміти духовність Мого Послання. Тим, хто не здатний цього, доведеться чекати нових часів, щоб їхній дух відкрив свої очі на світло Моїх одкровень. (36, 4-6)

33. Коли Я кажу вам, що Моя мудрість буде вашою, — чи вірите ви, що одного земного життя може вистачити, щоб пізнати все, що Я маю вам відкрити? Коли Я кажу вам, що ви не можете осягнути людської науки, не пройшовши довгий шлях розвитку, то тим більше ви не можете здобути пізнання духовного без повного розвитку вашої душі.

34. Я не протиставляю духовність науці, бо ця помилка була помилкою людей, а не Моєю. Навпаки, Я вчу вас гармонізувати духовне з матеріальним, людське з Божественним, минуще з Вічним. Проте Я пояснюю вам, що для того, щоб йти стежками життя, спочатку треба знати шлях, який вам вказує Дух, чий духовний закон походить від Божественного Духа. (79, 38-39)

35. Ви так глибоко занепали і так сильно віддалилися від духовного, що вважаєте надприродним усе те, що — оскільки належить Духу — є цілком природним. Так ви називаєте Божественне надприродним, і так само ви бачите все, що належить вашому Духу, і це є помилкою.

36. Причина цього в тому, що ви бачите і сприймаєте лише те, що лежить у сфері ваших почуттів або

в межах вашого людського інтелекту, а те, що знаходиться поза межами почуттів і розуму, ви вважали надприродним. (273, 1)

37. Як людина, що шукає світло знання в природі, так і та, що шукає Мою мудрість у духовних одкровеннях, повинна самостійно пройти шлях, на якому вона знайде всі ті істини, які не може відкрити на інших шляхах. Саме тому Я послав вашу душу проживати одне життя за іншим тут, на Землі, щоб вона, завдяки своєму розвитку та досвіду, відкрила все, що є в ній самій та в тому, що її оточує.

38. Якщо хочете, ретельно перевіряйте Мої слова, але потім вивчайте і спостерігайте за життям з їхньої точки зору, щоб ви могли встановити істину, яка міститься у всьому, що Я вам сказав.

39. Будуть випадки, коли вам здаватиметься, ніби існує суперечність між тим, що Я кажу вам сьогодні, і тим, що було вам відкрито в минулі часи, але її немає. Це люди перебувають у помилці. Але тепер усі прийдуть до Світла. (105, 54-56)

Передумови для духовного пізнання

40. Смиренність є світлом душі, а на противагу цьому її відсутність є темрявою в ній. Марнославство є плодом невігластва. Хто великий завдяки знанням і шанований завдяки чеснотам, той володіє справжньою скромністю та духовним смиренням. (101, 61)

41. Відкиньте від себе всі погані думки і надіньте благородні думки. Щастя полягає не в тому, що людина має матеріально, а в тому, що вона пізнає духовно. Пізнання — це володіння і дія відповідно до нього.

42. Той, хто володіє справжнім знанням, має смиренний дух. Він не пишається земною мудрістю, яка прагне лише пізнати все (земне) і заперечує все, чого не зрозуміла. Хто несе в собі світло натхненного пізнання, той здатний у потрібний час приймати одкровення, так само як і вміє їх очікувати. Багато хто називав себе вченими, але Сонце, яке день у день сяє у повній красі, було для них таємницею.

43. Багато хто вірив, що знає все, але, істинно кажу вам, мурашка, що непомітно перетинає їхній шлях, також містить для них незбагненну таємницю.

44. Люди зможуть дослідити багато чудес природи, але доки вони не робитимуть цього на шляху божественної любові, вони не досягнуть істинної мудрості, що міститься в безсмертному житті душі. (139, 67-70)

Необхідне розширення свідомості людини

45. Я з самого початку надав людині свободу мислення. Але він завжди був рабом — іноді через фанатизм, а в інших випадках —

рабом помилкових світоглядів фараона та імператора. Ось чому в цей час він засліплений свободою, яку тепер здобуває дух, та яскравістю, що відкривається його очам. Адже його розум ще не звик до цієї свободи.

46. Людина зменшила силу свого розуміння духовного, і тому вона впала у фанатизм, йшла звивистими стежками і була як тінь волі інших.

47. Він втратив свою свободу, не був господарем ані самого себе, ані своїх думок.

48. Але тепер настала епоха Світла, час, коли ви повинні розірвати кайдани і розправити крила, щоб у прагненні до істини вільно піднятися в нескінченність. (239, 4-7)

49. Це століття, в якому ви живете, має два аспекти: один — розвиток розуму, а інший — духовний застій.

50. Дійсно, божественне світло сяє на розумові здібності, і тому з них випливає моє велике натхнення, плоди якого вражають людство; адже розум тепер прагне свободи та розширення знань. Людина заглиблюється у вивчення природи, вона досліджує, відкриває, радіє, дивується, але ніколи не вагається.

51. Але щоразу, коли в ньому виникає думка прояснити стосунки з духовним, з істиною, що лежить за межами відомої йому матерії, він боїться, він боїться заглибитися в невідоме, в те, що він вважає забороненим, в те, що (на його думку) належить лише високим істотам, гідним дослідження таємниць Бога.

52. Тут він виявив себе слабким і нерозумним, нездатним силою волі подолати упередження, що пригнічують його. Тут виявилося, що він є рабом викривлених тлумачень.

53. Розвиток людського інтелекту ніколи не буде повним, доки він не розвинеться також на духовному рівні. Усвідомте, наскільки великим є відставання вашої душі, бо ви присвятили себе лише пізнанню земного життя.

54. Людина є рабом чужої волі, жертвою заклять, проклять і погроз. Але чого цим було досягнуто? Того, що вона відмовляється від усіх своїх прагнень осягнути й здобути найвище знання, яке має володіти людина; того, що вона сама заважає собі з'ясувати те, що вона, як це абсурдно, завжди вважала таємницею: духовне життя.

55. Чи вважаєте ви, що життя душі для людини на землі назавжди залишиться загадкою? Якщо ви так думаєте, то ви перебуваєте у великій омані. Істинно кажу вам: доки ви не знаєте свого походження і нічого не знаєте про те, що стосується Духа, ви, незважаючи на весь прогрес ваших наук, будете лише істотами, що мешкають у убогому світі

серед рослин і тварин. Ви й надалі будете воювати між собою, і над вашим життям і надалі пануватиме біль.
56. Якщо ви не відкриєте того, що носите у своїй сутності, і не відкриєте у своєму ближньому духовного брата, який живе в кожному, — чи зможете ви тоді по-справжньому любити один одного? Ні, діти людські, навіть якщо ви кажете, що знаєте Мене і йдете за Мною. Якщо ви сприймаєте Моє вчення поверхнево, ваша віра, ваше пізнання і ваша любов будуть помилковими. (271, 39-45)
57. У Мені люди знайдуть мужність, щоб звільнитися від ярма своєї неосвіченості.
58. Як ви можете сподіватися, що на землі запанує мир і припиняться війни, що люди оновляться і гріх зменшиться, якщо вони не мають духовного знання, яке є передумовою, джерелом і основою життя?
59. Істинно кажу вам: доки ви не зрозумієте і не будете дотримуватися Моєї Істини, ваше існування на землі буде подібним до будівлі, зведеної на рухомих пісках. (273, 24-26)
60. Я кажу людині, що вона сама собі невідома, бо не проникла у своє внутрішнє єство, бо не знає своєї таємниці, бо не знає своєї справжньої сутності. Але Я хочу в цей час навчити його змісту книги, яка так довго була для нього закритою, де зберігаються всі таємниці, які Я вже обіцяв вам роз'яснити у «Другій Епосі» світлом Мого Духа.
61. Тепер ви справді пізнаєте себе і проникнете у глибину свого духу. Тоді ви зможете сказати, що починаєте знати, хто ви є.
62. Людина пізнає своє походження, своє призначення, своє завдання, свої здібності та те ціле, нескінченне й вічне життя, яке живе й твориться навколо неї. Він більше не зможе скривдити свого ближнього, не зможе більше ставити під загрозу існування своїх ближніх, ані не наважиться осквернити що-небудь із того, що його оточує, бо він прийшов до усвідомлення, що все є святим.
63. Він пізнає те, що містить і приховує його душа, і тоді він матиме чітке уявлення та глибоку віру в те, що — оскільки душа є чудовою — то й притулок, який його Отець призначив для нього у вічності, також має бути чудовим. (287, 4-6)

Розділ 37 — Правильне розуміння біблійних текстів

Тлумачення біблійних слів та обіцянок

1. Люди присвятили себе дослідженню Старого Завіту, ламаючи голову над вивченням та тлумаченням пророцтв і обіцянок . Найближче до істини

наблизилися ті з них, хто знайшов духовний зміст моїх вчень. Адже ті, хто вперто дотримується земно-матеріального тлумачення і не розуміє або не хоче знайти духовний сенс моїх одкровень, зазнають плутанини та розчарувань, як це сталося з єврейським народом, коли прийшов Месія, якого він уявляв собі і чекав інакше, ніж показала його реальність. (13, 50)

2. Хибне уявлення, яке людина склала про мою справедливість у перші часи, остаточно зникне, поступившись місцем істинному знанню про неї. Божественна справедливість зрештою буде сприйнята як світло, що випливає з досконалої любові, яка існує у вашому Отці.

3. Той Бог, якого люди вважали мстивим, жорстоким, злопам'ятним і невблаганним, буде сприйматися з глибини серця як Батько, який дарує прощення за образи своїх дітей, як Батько, який з любов'ю переконує грішника, як Суддя, який, замість того щоб засуджувати того, хто тяжко згрішив, пропонує йому нову можливість спасіння.

4. Скільки недосконалостей приписували Мені люди у своїй невіглавості, бо вважали Мене здатним відчувати гнів, хоча гнів є лише людською слабкістю! Якщо пророки говорили вам про «святий гнів Господній», то Я кажу вам тепер, що ви повинні тлумачити цей вираз як божественну справедливість.

5. Люди «Перших часів» не зрозуміли б іншого способу висловлювання, а розпусники чи розбещенці не сприйняли б серйозно застереження пророків, якби ті не зверталися до них у такій формі. Було необхідно, щоб натхнення моїх посланців було виражене словами, які б вразили розум і серце тих людей, що мали лише незначний духовний розвиток. (104, 11-14)

6. Писання «Перших часів» передавали історію народу Ізраїлю і зберігали імена його дітей, його успіхи та помилки, його діла віри та слабкості, його славу та падіння, щоб ця книга розповідала кожному новому поколінню про розвиток того народу в його поклонінні Богу. Ця книга передавала як імена патріархів, які любили чесноту та справедливість, зразки сили віри, так і імена пророків, провидців майбутнього, через уста яких Господь завжди говорив, коли бачив Свій народ на межі небезпеки. Вона також передавала імена розбещених, зрадників, непокірних, бо кожен випадок, кожен приклад є уроком, а іноді й символом.

7. Коли Я в Ісусі мешкав серед людей, Я лише тоді, коли це було необхідно, користувався сутністю тих писань, змістом тих творів, щоб передати Своє вчення; Я ніколи не вихваляв матеріального

та порожнього. Хіба ви не пам'ятаєте, що Я згадував праведного Авеля, що Я хвалив терпіння Йова і згадував мудрість та славу Соломона? Хіба Я не нагадував у багатьох випадках про Авраама і не говорив про пророків, і чи не казав Я вам, посилаючись на Мойсея, що Я прийшов не для того, щоб скасувати Закон, який він отримав, а щоб його виконати? (102, 31-32)

8. Ви повинні вивчати божественні одкровення, які Я давав вам у всі часи, повинні розуміти образну мову, якою до вас зверталися, повинні таким чином загострити свої духовні чуття, щоб ви розпізнавали, що є Словом Божим, а що — словом людським, щоб ви відкривали зміст Моїх настанов.

9. Тільки з духовної точки зору ви зможете знайти правильне і правдиве тлумачення Мого Слова — як того, яке Я послав вам через пророків, так і того, яке Я заповів вам через Ісуса, або цього Слова, яке Я даю вам через посередників «Третього часу».

10. Коли людство одного разу знайде справжній зміст Закону, вчення, пророцтв та одкровень, воно відкриє для себе найпрекрасніше та найглибше стосовно свого існування.

11. Тоді люди пізнають справжню справедливість, і їхнє серце відчує справжнє Небо; тоді ви також дізнаєтеся, що таке спокута, очищення та відшкодування. (322, 39-42)

12. Писання минулих часів могли б відкрити вам те, що Я сьогодні повторюю для вас; але людина наважилася підробити Мої істини, щоб поширювати їх у спотвореному вигляді. І тому ви тепер маєте духовно хвору, втомлену та самотню людство.

13. Тому Мій заклик пробудження лунає через голос, бо Я не хочу, щоб ви потрапили в розгубленість. (221, 14-15)

14. Якщо писання моїх учнів, які заповіли вам моє Слово у «Другій Епосі», потраплять до ваших рук у спотвореному вигляді, Я зроблю так, щоб ви розпізнали, які слова є справжніми словами Ісуса. Ваш дух розпізнає як неправдиві ті, що не узгоджуються з божественною гармонією моєї Любові. (24, 19)

15. Людина ніколи не була позбавлена Моїх одкровень, які є світлом Духа; але вона боялася їх осягнути. Тепер Я запитую вас: що ви можете знати про істину та про Вічне, якщо ви вперто уникаєте духовного?

16. Погляньте на матеріалістичне тлумачення, яке ви дали Моїм одкровенням першого та другого «часу», хоча вони говорять лише про Божественне та Духовне. Подивіться, як ви плутаєте матеріальну природу з духовною, з якою зневагою ви перетворюєте глибоке на поверхневе, а високе на низьке. Але чому ви це зробили? Тому що, прагнучи

зробити щось у Божому ділі, ви шукаєте спосіб пристосувати Моє вчення до вашого земного життя, до ваших людських зручностей, які вам найдорожчі. (281, 18-19)

17. У цей час Я зроблю так, щоб вчення, яке Я дав вам у «Другий час» і яке багато хто не зрозумів, а інші забули, було зрозуміле всім, і щоб воно, крім того, виконувалося на основі Моїх нових настанов. (92, 12)

18. Світло Мого Святого Духа сходить на вас; але чому ви зображуєте Мене у вигляді голуба? Ці образи та символи більше не повинні шануватися Моїми новими учнями.

19. Зрозумійте Моє вчення, народе: у той «Другий час» Мій Святий Дух проявився під час хрещення Ісуса у вигляді голуба, бо цей птах у своєму польоті схожий на подих Духа, його білий колір говорить про чистоту, а в його лагідному й м'якому погляді відбивається невинність.

20. Як можна було б пояснити божественне тим неосвіченим людям, якби не вдатися до образів істот, відомих їм у цьому світі?

21. Христос, який у цю мить промовляє до вас, був зображений у вигляді ягняти, і навіть Іван бачив Мене таким у своєму пророчому видінні. Все це пояснюється тим, що, якщо ви будете шукати Мене в кожному з Моїх творінь, ви завжди знайдете у всьому творінні образ Творця життя. (8, 1-3) 22.

Колись Я казав вам, що легше верблюду пройти крізь вушко голки, ніж багатому скнарі увійти до Царства Небесного. Сьогодні Я кажу вам, що ті серця повинні звільнитися від свого егоїзму і проявляти активну любов до ближніх, щоб їхня душа могла пройти вузькою стежкою спасіння. Не обов'язково звільнятися від майна та багатства, а лише від егоїзму. (62, 65)

23. Зараз Я знову будую храм, про який Я говорив, коли сказав своїм учням, які з захопленням дивилися на храм Соломона: «Істинно кажу вам: від нього не залишиться каменя на камені, але Я відбудую його за три дні».

24. Я хотів цим сказати, що будь-який зовнішній культ, яким би пишним він не здавався людям, зникне з сердець людей, і Я на його місці збудую справжній, духовний храм моєї Божественності . Зараз настав «Третій час», тобто третій день, у який Я завершу відбудову свого храму. (79, 4)

25. Бог не має форми, бо якби Він її мав, то був би обмеженою істотою, як і людина, і тоді Він не був би Богом.

26. Його «трон» — це досконалість, справедливість, любов, мудрість, творча сила, вічність.

27. «Небо» — це найвища блаженність, якої душа досягає на

своєму шляху до досконалості, коли вона підноситься в мудрості та любові настільки високо, що досягає такого ступеня чистоти, якого вже не може торкнутися жоден гріх і жоден біль.

28. Коли мої пророки говорили про духовне життя, вони іноді робили це за допомогою людських образів та предметів, відомих вам.

29. Пророки бачили престоли, подібні до тих, що мають королі на землі, — книги, істот з людською подобою, палаци з гобеленами, свічники, Агнця та багато інших образів. Але сьогодні ви повинні зрозуміти, що все це було лише образом, символом, що містив божественний зміст, одкровення, яке для вас мало бути виражене в образотворчій формі, оскільки ви не були здатні зрозуміти іншу, вищу.

30. Тепер настав час, щоб ви правильно тлумачили зміст усіх Моїх притч і настанов, які Я відкрив вам за допомогою образів, щоб значення проникло у ваш розум, а образний вигляд зник.

31. Коли ви дійдете до цього розуміння, ваша віра буде істинною, оскільки ви тоді засновуєте її на істині. (326, 37-42)

32. Якби всі покликані поспішили до столу Господнього, де подається їжа, що живить душу, то він був би повністю заповнений; проте не всі запрошені прийшли.

33. Людям властиво не цінувати Божі благодіяння, і тому ви бачили, як багато ваших ближніх відвернулися від вас, коли ви покликали їх.

34. Але Я кажу вам, що ці небагато, хто сідає за Мій стіл і наполегливо слухає Мене, щоб навчитися від Мене, будуть тими, хто відкриє натовпам велич Мого Слова, зміст цього вчення, яке закликає людей відбудувати світ, що добігає кінця, і створити місце, яскравіше та вищі. (285, 33 35)

Одкровення Ісуса через апостола Івана

35. Все записано в Книзі Семи Печаток, яка знаходиться у Бога і про існування якої людству було відкрито через апостола і пророка Іоанна.

36. Зміст цієї книги вам відкрив лише Божественний Агнець, бо ні на землі, ні на небесах не було праведного духа, який міг би пояснити вам глибокі таємниці Божої любові, життя та справедливості. Але Божественний Агнець, яким є Христос, розірвав печатки, що закривали Книгу Життя, щоб відкрити її зміст своїм дітям. (62, 30)

37. Якщо Книга пророцтв Івана деякими вважається непроникною таємницею, а іншими — помилково тлумачиться, то це пояснюється тим, що людство ще не досягло необхідного духовного рівня, щоб

зрозуміти те, що там викладено; і Я можу також сказати вам, що її не зрозумів навіть той пророк, якому вона була натхненна.

38. Іоанн чув і бачив, і коли він почув, що йому наказано записати це, він негайно підкорився; проте він розумів, що це послання було призначене для людей, які прийдуть задовго після нього. (27, 80-81)

39. Коли ж люди звернуть свою увагу на те, що залишив у письмовій формі мій улюблений учень? Дивним є спосіб, у який записано його одкровення, таємничим — його зміст, а його слова — глибокими до безмежності. Хто ж зможе їх зрозуміти?

40. Люди, які починають цікавитися Одкровенням Івана, заглиблюються в нього, тлумачать, спостерігають і вивчають. Деякі трохи наближаються до істини, інші вважають, що відкрили зміст Одкровення, і проголошують його всьому світу; ще інші заплуталися або занадто втомилися, щоб продовжувати дослідження, і врешті-решт заперечують будь-який божественний зміст того послання.

41. Учні «Третього часу», тепер я кажу вам, що якщо ви справді маєте бажання увійти в це святилище і пізнати справжній зміст тих одкровень, ви повинні ознайомитися з молитвою від духу до духу — саме тією, яку Іоанн здійснював у своєму вигнанні.

42. Ви повинні спочатку зрозуміти, що божественне одкровення, хоча й представлене через земні образи та символи, загалом стосується душі людини, її розвитку, боротьби, спокус і падінь, осквернень та непокори. Воно стосується Моєї справедливості, Моєї мудрості, Мого Царства, Моїх доказів любові та Мого спілкування з людьми, їхнього пробудження, оновлення і, зрештою, одухотворення.

43. Я відкрив вам там духовну життєву подорож людства, поділену на періоди, щоб ви краще зрозуміли розвиток душі.

44. Отже, учні, оскільки це одкровення стосується вашого духовного життя, доречно, щоб ви вивчали й розглядали його з духовної точки зору; бо якщо ви будете тлумачити його лише на основі земних подій, то, як і багато інших, потрапите в розгубленість.

45. Звісно, багато земних подій мають відношення до виконання цього одкровення і матимуть його й у майбутньому. Але ви повинні знати, що події та знаки, що містяться в ньому, є також образами, картинами та прикладами, які мають допомогти вам зрозуміти мою істину та виконати своє призначення — піднятися до Мене шляхом чистоти душі, яскравий приклад

якої залишив вам мій учень Іоанн, який на тисячоліття випередив людство у спілкуванні душі з душею зі своїм Господом. (309, 47-51)

Розділ 38 – Три часи одкровень та сім епох печаток

Залежність одкровень Бога від розвитку

1. У всіх трьох періодах, на які Я поділив розвиток людства, Я показував вам Своїм Світлом той самий прямий і вузький шлях для піднесення душі, єдиний шлях Любові, Істини та Справедливості.
2. Я вів вас від настанови до настанови, від одкровення до одкровення, аж доки не настав цей час, коли Я кажу вам, що ви вже можете з'єднуватися зі Мною від духу до духу. Чи могла б людність у «Перший час» з'єднатися таким чином? — Ні, вона була змушена покладатися на матеріальний культ, на обряди та церемонії, на традиційні свята та символи, щоб відчути близькість Божественного та Духовного. З цієї нездатності наблизитися до духовного, піднятися до Божественного, пізнати те, що лежить глибше, і розгадати таємниці, виникли різні релігії, кожна відповідно до ступеня духовної відсталості або духовного прогресу людей, причому одні були більш віддані істині, ніж інші, деякі були більш духовними, ніж інші, але всі прагнули до однієї мети. Це шлях, який душі проходять протягом століть і епох — шлях, на який вказують різні релігії. Деякі просувалися вперед лише з великою повільністю, інші зупинилися, а ще інші збилися зі шляху і заплямували себе. (12, 92-93)
3. Сьогодні Я приходжу в Дусі, і воістину кажу вам: дехто вважає, що в перші часи Я був ближчим до вас, ніж сьогодні. Вони помиляються, бо з кожним приходом Я все більше наближався до вас.
4. Згадайте, що в «Перший час» Я оселився на горі і звідти послав вам Свій Закон, висічений у камені. У «Другий час» Я залишив гірські вершини і спустився у ваші долини, ставши людиною, щоб жити серед вас. А в наш час, щоб бути ще ближчим до вас, Я зробив ваше серце Своєю оселею, щоб там відкривати Себе і з його глибини промовляти до людей. (3, 31)
5. Тепер ви розумієте, що Я поділив Своє божественне одкровення на три великі періоди.
6. Це було в духовному дитинстві людства, коли Отець дав йому Закон і обіцяв Месію, який відкриє йому ворота до нової епохи.
7. Месією був Христос, який прийшов до людей, коли вони перебували у своїй духовній юності. Він навчав людей вищому

способу виконання Закону, який вони раніше отримали від Отця і не вміли виконувати. «Слово» Боже промовляло устами Ісуса, тому Я кажу вам, що світ через вчення про любов досконалого Вчителя продовжував чути голос і заповідь свого Отця.

8. Ісус, зі свого боку, запропонував людям послати їм «Духа Істини», щоб той зробив зрозумілим для них усе те, чого вони не зрозуміли з Його вчення.

9. Отже, улюблений народе — це просте, скромне слово, яке ви зараз чуєте, є голосом Духа Істини, є Духовним Світлом Божим, що виливається у вашу сутність, щоб ви відкрили свої очі для Нового Часу. Це Світло, яке дозволяє вам поступово ясно осягнути всі одкровення вашого Вчителя, є Світлом вашого Отця, Святого Духа, який зустрічає людство на вищому рівні духовного розвитку, тобто коли воно наближається до зрілості, щоб зрозуміти одкровення Бога.

10. У всьому, що відкриває вам це Світло, ви отримаєте настанови Отця; бо «Слово» є в Мені, а Святий Дух є Моєю власною Мудрістю. (132, 10-15)

11. У минулі часи Я не говорив до вас так. У «Перший час» Закон просвічував людську душу; у «Другий час» Христос просвічував серце людини світлом Любові. Сьогодні світло Святого Духа просвічує вашу душу, щоб піднести її над усім людським.

12. Ви отримали ці три послання від одного й того самого Бога, і між ними минула ціла епоха — час, необхідний для розвитку душі, щоб вона змогла сприйняти нове послання або нове вчення.

13. Тепер ви можете зрозуміти, чому Я назвав вас «учнями Святого Духа». (229, 50-52)

14. Якби Я сказав вам усе в перших одкровеннях, не було б потреби, щоб Учитель, Месія, навчав вас новим настановам, ані щоб у цей час прийшов Святий Дух, щоб показати вам велич Духовного життя.

15. Тому Я кажу вам, що ви не повинні чіплятися за те, що було вам відкрито в минулі часи, ніби це було останнім словом мого вчення.

16. Я знову прийшов до людей, і протягом довгого часу Я виявляв Себе через їхній розум, і досі можу сказати вам, що Моє останнє слово ще не сказано.

17. Завжди шукайте в Моїй Книзі Мудрості останнє слово, нову сторінку, яка відкриє вам сенс і зміст того, що було дано раніше, щоб ви були справді Моїми учнями. (149, 44-45)

Три заповіти Божі

18. Мойсей, Ісус та Ілля — це шлях, який Господь накреслив для людини, щоб допомогти їй піднятися до Царства миру, світла та досконалості.

19. Відчувайте у своєму житті присутність посланців Господа.

Жоден з них не помер; всі вони живуть, щоб освітлювати шлях людей, які заблукали, і допомагати їм піднятися після падінь, а також зміцнювати їх, щоб вони з любов'ю присвячували себе випробуванням, пов'язаним зі спокутуванням своїх гріхів.

20. Усвідомте діло, яке Мойсей виконав на землі під натхненням Єгови. Досліджуйте докладно вчення Ісуса, через якого промовляло «Боже Слово», і шукайте духовний сенс мого нового одкровення, епоху якого представляє Ілля. (29, 20 22)

21. Якщо в «Другий час» моє народження як людини було дивом, а моє духовне воскресіння після моєї фізичної смерті — ще одним дивом, — істинно кажу вам, — то моє одкровення в цей час за допомогою людського розуму є духовним дивом.

22. Мої пророцтва в цей час збудуться до кінця. Я залишаю вам три заповіти, які утворюють єдине ціле.

23. Хто раніше знав Отця як Любов, Жертву і Прощення, той повинен у цей час пізнати Його досконало, щоб любити Його і шанувати, замість того, щоб боятися Його справедливості.

24. Якщо ви в «Перший час» дотримувалися Закону, то це відбувалося через страх, що божественна справедливість покарає вас; тому Я послав вам «Своє Слово», щоб ви усвідомили, що Бог є Любов.

25. Сьогодні Моє Світло приходить до вас, щоб ви не збилися зі шляху і, залишаючись вірними Моєму Закону, змогли дійти до кінця шляху. (4, 43-47)

26. Мої нові настанови є підтвердженням тих, які Я дав вам у «Другий час», але вони мають ще ширше значення. Зважте: тоді Я звертався до серця людей, а тепер Я звертаюся до духу.

27. Я не заперечую жодного зі Своїх слів, які Я дав вам у минулому — навпаки, Я надаю їм належного виконання та правильного тлумачення. Так само Я тоді сказав фарисеям, які вірили, що Ісус хоче знищити Закон: «Не думайте, що Я прийшов скасувати Закон чи пророцтва — навпаки, Я прийшов, щоб їх виконати». Як Я міг би заперечувати той Закон і пророцтва, адже вони є фундаментом Храму, який мав бути збудований у серцях людей протягом трьох епох, і сповіщенням про Моє пришестя у світ? (99, 24-25)

28. Сьогодні Я знову кажу вам: «Я є Шлях, Істина і Життя», і якщо ви шукаєте сенс мого слова в цей час, ви знайдете в ньому вічний закон Любові, той самий Шлях, який Я вам вказав на землі.

29. Тоді багато хто вірив, що Христос збився зі шляху і спотворив Закон. Тому вони боролися з Ним і переслідували Його. Але істина, як світло Сонця, завжди перемагає темряву. Тепер

моє Слово знову зазнаватиме опору, бо дехто вважає, що в його змісті знаходить суперечності, неясності та помилки. Але його світло знову осяє темряву цього часу, і людство усвідомить, що шлях і закон, які Я вам відкрив, є такими самими, як і в ті часи, і завжди такими залишаться. (56, 69 70)

30. Це вчення є шляхом до вічного життя; кожен, хто знайде в цьому вченні піднесену силу та досконалість, зможе поєднати його з тим, чого Я навчав вас, коли був на землі, бо їхня суть однакова.

31. Хто не вміє знайти істину, що міститься в Моїх вченнях, той навіть зможе запевнити, що це вчення не веде до тієї ж мети, що й вчення Ісуса; душі, засліплені хибними тлумаченнями або збентежені релігійним фанатизмом, не зможуть відразу осягнути істину цих одкровень. Вони повинні пройти шлях випробувань, щоб звільнитися від земного мислення, яке заважає їм зрозуміти і виконати Мою заповідь, яка вчить вас любити один одного. (83, 42-43)

32. Марно багато людей скажуть, що це вчення є новим або що воно не має жодного стосунку до божественних одкровень, які були дані вам у минулі часи. Я запевняю вас, що все, що Я сказав вам у цей час за допомогою людського розуму, має свої корені та основи в тому, що вже було пророчо оголошено вам у Перший та Другий час.

33. Але плутанина, про яку Я вам говорю, походитиме від того, що ті, хто тлумачив ті одкровення, нав'язували людям свої тлумачення, а ті були частково правильними, а частково помилковими. Також це станеться тому, що те духовне світло моїх вчень приховувалося від людей, а іноді подавалося у спотвореному вигляді. Тому сьогодні, коли настав час, коли Моє світло визволяє вас із темряви вашої невігластва, багато людей заперечують, що це може бути світло істини, оскільки, на їхню думку, воно не збігається з тим, чого Я навчав вас раніше.

34. Я запевняю вас, що жодне з моїх слів не загубиться і що люди цього часу дізнаються, що Я насправді говорив вам у минулі часи. Коли світ познайомиться зі спіритизмом, він скаже: «Дійсно, все це вже говорив Ісус!»

35. Справді, Я вже сказав вам усе, хоча з багатьох відкритих істин Я проголошував вам лише їхні основи. Я залишив їх вам, щоб ви поступово навчилися їх осягати, бо в той час людство ще не було здатне зрозуміти всього того, що Я зараз показую вам у повній мірі. (155, 24-27)

Третій час

36. Це «Третій час», у якому Я навчив вас уроку, що має духовно об’єднати людство. Бо Моя воля

полягає в тому, щоб мови, раси, різні ідеології більше не були перешкодою для їхнього об'єднання. Духовна сутність, з якої Я створив дух, є тією самою, яку мають усі, і речовини, з яких складається кров, що тече по жилах людей, є однаковими у всіх. Тому всі є рівними і гідними Мене, і для всіх Я прийшов знову. (95, 9)

37. Зміни, яких зазнає людське життя, будуть настільки великими, що вам здаватиметься, ніби один світ закінчується, а інший народжується.

38. Так само, як у всі часи життя людини поділялося на епохи чи століття, і кожна з них відрізнялася чимось — чи то своїми відкриттями, чи то божественними одкровеннями, які вона отримала, чи то своїм розвитком у сенсі прекрасного, що людина називає «мистецтвом», чи то своєю наукою — так і час, що зараз починається , епоха, яка вже проривається, немов новий світанок, буде позначена розвитком духовних дарів — тієї сторони вашої сутності, яку ви мали б плекати, щоб уникнути стількох лих, але яку ви завжди відкладали на потім.

39. Хіба ви не вірите, що людське життя може повністю змінитися, якщо воно розвиває духовність, розкриває духовні дари та втілює в життя закон, який у цьому світі диктується совістю?

40. Незабаром усі народи зрозуміють, що Бог промовляв до них у кожну епоху, що божественні одкровення були сходами, які Господь спустив людям, щоб вони могли піднятися до Нього.

41. Цю нову епоху одні назвуть епохою Світла, інші — епохою Святого Духа, а ще інші — епохою Істини. Але Я кажу вам, що це буде час духовного піднесення, духовного відродження, повернення.

42. Це та епоха, яку Я вже давно бажав, щоб вона жила в серці людини, і яка постійно боролася з нею самою та руйнувалася нею — час, яскравість якого бачать усі, і під світлом якого об'єднуються всі діти Господа: не в релігійну спільноту людей, яка приймає одних і відкидає інших, яка проголошує свою власну істину і заперечує її в інших, яка використовує негідні засоби, щоб домогтися свого, або яка дає темряву замість світла. (135, 53-54, 57-59)

43. Це «Третій час», у якому душа людини повинна звільнитися від кайданів матеріалізму. Це спричинить боротьбу світоглядів, яка буде найзапеклішою з усіх, що знала історія людства.

44. Зіпсованість, егоїзм, гординя, пороки, брехня та все, що затьмарювало ваше життя, впадуть, як розбиті ідоли, до ніг тих, хто їх шанував, щоб звільнити

місце для смиренності. (295, 64-65)

Сім епох історії спасіння

45. Перший із цих етапів духовного розвитку у світі уособлює Авель, перший слуга Отця, який приніс Богові своє всеспалення. Він є символом жертви. Проти нього повстала заздрість.

46. Другий етап уособлює Ной. Він є символом віри. Він збудував ковчег за божественним натхненням і ввів туди людей, щоб врятувати їх. Проти нього повстала юрба зі своїми сумнівами, глузуванням та язичницьким настроєм. Та Ной залишив після себе насіння віри.

47. Третій період уособлює Яків. Він уособлює силу, він є Ізраїлем, Сильним. Він духовно побачив небесну драбину, по якій ви всі підніметеся, щоб «сісти праворуч Творця». Проти нього повстав ангел Господній, щоб випробувати його силу та наполегливість.

48. Четвертий уособлює Мойсей, він уособлює Закон. Він показує скрижалі, на яких він записаний для людей усіх часів. Саме він своєю безмежною вірою визволив народ, щоб вести його шляхом спасіння до Землі Обітованої. Він є символом Закону.

49. П'ятий період уособлює Ісус, «Боже Слово», «Непорочне Агнця», яке промовляло до вас у всі часи і продовжуватиме промовляти до вас. Він є Любов'ю, заради якої став людиною, щоб жити у світі людей. Він переніс біль цього світу, показав людству шлях жертви, любові та милосердя, яким воно має досягти спасіння від усіх своїх гріхів. Він прийшов як Учитель, щоб навчити, як, незважаючи на походження з простих верств, жити в любові, йти до самопожертви та померти, люблячи, прощаючи й благословляючи. Він уособлює п'ятий етап, і його символом є любов.

50. Шостий період представляє Ілля. Він є символом Святого Духа. Він приїжджає на своєму «вогняному колісниці» і приносить світло всім народам і всім світам, які вам невідомі, але відомі Мені, бо Я є Отцем усіх світів і всіх створінь. Це той етап, на якому ви зараз живете — етап Іллі. Саме його світло вас освітлює. Він є представником тих вчень, які були приховані і які в цей час відкриваються людям.

51. Сьомий період уособлює Сам Отець. Це кінцева мета, вершина розвитку. У ньому — час благодаті, Сьома Печатка.

52. Цим розкривається таємниця Семи Печаток. Ось чому Я кажу вам, що нинішня епоха містить шосту печатку. Бо п’ять із них уже минули, шоста тепер розкрита, а сьома ще залишається закритою, її зміст ще не настав, ще не настав час, щоб цей етап прийшов до вас. Коли вона настане, пануватимуть

благодать, досконалість і мир. Але щоб досягти цього — скільки сліз ще доведеться пролити людині, щоб очистити свою душу! (161, 54-61)

53. Книга Семи Печаток — це історія вашого життя, вашого розвитку на Землі, з усіма її боротьбами, стражданнями, суперечками і, зрештою, перемогою Добра та Справедливості , Любові та Духовності над пристрастями матеріалізму.

54. Вірте по-справжньому, що все спрямовано на духовну і вічну мету, щоб ви надавали кожному уроку належне місце, яке йому належить.

55. Поки вас осяює світло Шостої Печатки, це буде час суперечок, зречення та очищення; але коли цей час мине, ви вступите в новий період, у якому Сьома Печатка принесе вам нові одкровення. Як задоволена і щаслива буде душа того, хто був визнаний чистим і готовим, коли прийме цей новий час. Поки вас освітлює Шоста Печатка, тіло і душа будуть очищатися. (13, 53-55)

56. Книга, запечатана на небі, відкрилася в шостому розділі. Це Книга Семи Печаток, що містить мудрість і суд, і яка була розпечатана через Мою любов до вас, щоб відкрити вам її глибокі вчення.

57. Людина прожила на землі п’ять періодів, підбадьорена божественним подихом Духа. Проте вона не осягнула духовного сенсу життя, мети свого існування, свого призначення та сутності своєї істоти. Все було непроникною таємницею як для його розуму, так і для його душі, запечатаною книгою, зміст якої він не міг розтлумачити.

58. Він неясно передчував духовне життя, але не знав справді сходинок розвитку, які наближають істот до Бога. Він не знав своєї дуже високої місії на Землі, а також чеснот і дарів, що належать його духу, щоб перемагати в боротьбі, підноситися над людськими недугами та вдосконалюватися духовно, щоб жити у Вічному Світлі.

59. Було необхідно, щоб Божа Книга була відкрита, і люди могли побачити її зміст, щоб врятуватися від темряви невігластва, яка є джерелом усіх зол, що існують у світі. Хто міг відкрити цю книгу? Можливо, теолог, вчений чи філософ? Ні, ніхто, навіть праведні душі не могли відкрити вам її зміст, бо те, що зберігала книга, було Мудрістю Божою.

60. Тільки Христос, «Слово», Він один, Божественна Любов, міг це зробити; але навіть тоді було необхідно чекати, поки люди стануть здатними прийняти Божественне Послання, не засліплені сяйвом Моєї духовної Присутності. Так людство мало пройти п’ять етапів випробувань, навчання, досвіду та розвитку,

щоб досягти належного розквіту, який дозволив би йому пізнати таємниці , які зберігала для людей Книга Божої Мудрості.

61. Закон Божий, Його Божественне Слово, дане через Христа, та всі послання пророків, посланців і посланників були тим насінням, яке підтримувало віру людства в Божественну обітницю, яка завжди провіщала світло, спасіння та справедливість для всіх людей.

62. Настав довгоочікуваний час Великого Одкровення, завдяки якому ви повинні зрозуміти все, що Я відкривав вам протягом століть, і дізнатися, хто є вашим Отцем, хто ви самі і в чому полягає сенс вашого існування.

63. Настав час, коли завдяки духовному розвитку, якого ви досягли, випробуванням, які ви пережили, та накопиченому досвіду, ви можете отримати від Мого Духа до вашого світло мудрості, яке зберігається в Моїх скарбницях в очікуванні вашої готовності. І оскільки людство досягло необхідного рівня розвитку, щоб прийняти Моє Послання, Я послав йому перший промінь Свого Світла, яким є цей, що спонукав до захопленого мовлення неосвічених і простих людей, які служать носіями Мого голосу.

64. Цей промінь світла мав лише підготовчий характер, він подібний до світла світанку, що сповіщає про новий день. Пізніше моє світло повністю досягне вас, осяє ваше існування і усуне навіть останню тінь невігластва, гріха та злиднів.

65. Цей час, світанок якого ви милуєтеся в нескінченності, є шостою епохою, що настає в духовному житті людства — епохою Світла, одкровень, виконання давніх пророцтв і забутих обіцянок. Це Шоста Печатка, яка, розкриваючись, виливає свій зміст мудрості у ваші душі, у посланні, сповненому справедливості, просвітлення та одкровення. (269, 10-18)

66. Учні, Я хочу, щоб чесноти ваших сердець були одежами, що покривають наготу ваших душ. Так говорить до вас Дух Утішитель, який був обіцяний у «Другій Епосі».

67. Отець вже знав про біль і випробування, які будуть гнітити людство, та про ступінь розбещеності, якого досягнуть люди. Прихід Утішителя означає для вас розпечатування Шостої печатки, тобто початок нового етапу в розвитку людства. З цього моменту для всіх людей набирає чинності Божий суд; кожне життя, кожна справа, кожен крок суворо судитимуться. Це кінець епохи, а не кінець життя.

68. Це завершення часів гріха, і необхідно, щоб весь зміст цієї Шостої печатки Книги Божої вилився на душі та вирвав їх із їхньої летаргії, щоб людина піднялася і відчула гармонію своєї

душі з усім творінням, і підготувалася до часу, коли через Агнця буде розпечатана Сьома печатка, яка принесе останні дрижджі чаші страждань, але також і тріумф істини, любові та божественної справедливості. (107, 17-19)

69. Я хочу, щоб людство підготувалося в цей час, щоб, коли буде розпечатана остання печатка, люди усвідомили це і поспішили почути та зрозуміти зміст нових одкровень. Я хочу, щоб народи та народи стали сильними, щоб витримати страждання тих днів.

70. Я назву блаженними тих, хто зуміє пережити випробування тих часів, і дам їм нагороду за їхню витривалість та віру в Мою силу, залишивши їх прабатьками нового людства. (111, 10-11)

71. Коли сьома печатка разом із шістьма іншими буде закрита, закритою залишиться й та книга, яка була Божим судом над ділами людей, від першого до останнього. Тоді Господь відкриє нову, незаписану книгу, щоб записати в ній воскресіння мертвих, звільнення пригноблених, оновлення грішників і перемогу добра над злом. (107, 20)

Розділ 39 – Земний та духовний Ізраїль

Історичне покликання Ізраїлю, його провал

1. Істинно кажу вам: якби люди дотримувалися Закону, до якого їх закликала внутрішня совість, не було б потреби посилати вам провідників чи пророків; також не було б потреби, щоб ваш Господь зійшов до вас і щоб Я навіть у «Перший час» викарбував Свій Закон на камені, і щоб Я став людиною і як людина помер на хресті у «Другий час».

2. Коли Я виховував якийсь народ і обдаровував його дарами благодаті, це відбувалося не для того, щоб він підносився над іншими та принижував їх, а щоб він став прикладом покірності перед істинним Богом і взірцем братерства серед людей.

3. Я обрав цей народ, щоб він був знаряддям Моєї волі на землі та носієм Моїх одкровень, щоб він запрошував усіх жити за Моїм Законом, і так, зрештою, все людство утворило єдиний народ Господній.

4. Цей народ багато страждав — хоча й був обраним — тому що вірив, ніби спадщина призначена лише для нього самого, ніби його Бог не може бути Богом також для язичників , бо він вважав інші народи чужинцями і не дозволяв їм брати участь у тому, що Отець довірив йому. Тільки тому Я на деякий час відокремив його від інших народів, щоб воно не заразилося розпустою та матеріалізмом.

5. Але коли він у своєму егоїзмі відгородився і вважав себе великим та сильним, Я довів йому, що його сила та велич були оманливими, і Я дозволив іншим народам напасти на нього та повести його в рабство. Царі, фараони та цезарі були його панами, хоча Я пропонував їм бути їхнім Господом.

6. Отець у своїй безмежній любові знову явився своєму народу, щоб дати йому свободу і нагадати про його місію — і в наш час Я приходжу, щоб дати йому Мої вчення про любов; але лише Мій погляд може розпізнати серед людства дітей Ізраїлю, яких Я закликаю і збираю, щоб вони отримали світло Святого Духа.

7. Я відкрився вашому духу, бо час, коли Я говорив до вас через природу та за допомогою матеріальних проявів, які ви називали чудесами, давно минув. Сьогодні ви вже можете відчувати Мене у своєму дусі, так само як і в найпотаємнішому куточку свого серця.

8. У цей час не Палестина була свідком Мого об'явлення; бо Я шукаю не певне місце, а ваш дух. Я шукаю «народ Ізраїлю за духом», а не за кров'ю — народ, який володіє духовним насінням, яке він отримав упродовж часів завдяки Моєму милосердю. (63, 64, 69)

Розкол єврейського народу на земних і духовних

9. Було необхідно, щоб Отець після свого відходу (в Ісусі) вирвав з рук свого народу землю, яка вже була довірена його предкам.

10. Одним вона була відібрана як спокута, а іншим — як нагорода; бо та земля Ханаан, та мила Палестина минулих часів, була Мною підготовлена лише як образ істинної Землі Обітованої для Духа. Коли у народу були відібрані ті володіння, матеріалістично налаштований єврей залишився на землі як бездомний; але інша частина — вірні, які завжди відчували Мою присутність, — залишилися відданими Моїй волі, не відчуваючи болю від втрати того спадку минулих часів, бо знали, що їм було довірено нову благодать Отця: спадщину Його Слова, Божественного Слова, Його Жертви, Його Крові.

11. У наш час, коли мій народ Ізраїль вже живе в «Третьому Часі», я все ще бачу його розділеним на дві групи: одна матеріалізується, збагатившись земними благами як самовільною компенсацією , що своєю силою змушує тремтіти навіть основи світу, бо вона поставила свою силу, свій талант, дари благодаті, які Отець вилив на її дух, на службу собі, своїй амбіції, своїй величі.

12. Подивіться, як той народ навіть у межах свого матеріалізму дав докази сили у своїх науках, у

своїй волі, у своєму інтелекті. Він зберігає в глибині свого серця образу за колишні голоди, поневолення, приниження; але сьогодні він піднімається сильним і гордим, щоб принижувати інші народи, залякувати їх своєю силою, щоб панувати над ними. Сьогодні він сам ситий і з задоволенням дивиться на мільйони голодних та на великі маси рабів — рабів його золота, його сили, його науки та його прагнення до визнання.

13. Але Я бачу й іншу частину Мого народу — тих, хто стійкий і вірний, — тих, хто завжди відчував Мою присутність, тих, хто завжди впізнавав Моє пришестя серед людей, тих, хто вірив у Мої одкровення і хто, незважаючи ні на що, був Мені слухняний та виконував Мої доручення.

14. Ця інша частина — це не тільки ви, які в цей час були свідками мого одкровення через розумові здібності людини; бо частина Духовного народу Ізраїлю розсіяна по всьому світу, і там, де кожен перебуває, він отримує Мою турботливу любов, відчуває Мою присутність, живиться Моїм хлібом і чекає на Мене, не знаючи, звідки Я прийду, ні яким чином, але чекає на Мене.

15. Але ті, хто дуже добре знає, як Я прийшов, як Я явив Себе, — ті, хто готовий до прийдешніх часів, — це ви, які складаєте частину 144 000 обраних Мною з дванадцяти племен того народу — сто сорок чотири тисячі, які перед численним народом Ізраїлю будуть як 144 000 вождів, що ведуть його у духовній боротьбі «Третього часу» до Великої битви.

16. Чи думаєте ви, що мій народ завжди буде розділеним? Істинно кажу вам: ні! Для вас прийшли настанови, світло та випробування, для тих прийшли моя справедливість і, водночас, кари. Я тепер великими кроками веду їх до пробудження їхнього духу, і хоча вони, безсумнівно, спочатку заперечуватимуть Моє третє пришестя у світ, як заперечували друге, Я кажу вам: час їхнього навернення вже недалеко. Вони живуть у своїх старих традиціях, але Я бачу дух і серце єврейського народу і даю вам знати, що він тримається своїх традицій більше через зручність і страх перед духовними одкровеннями, ніж через власне переконання. Воно боїться проявів потойбіччя; але те, що Я запропоную їм, це: відмова від усього непотрібного, прояв милосердя, любові та смиренності.

17. Вам доведеться зіткнутися з ними, і ви обидві сторони візьметеся за зброю: одні — за слово, думку, молитву та докази; інші — за свій талант, свою владу, свою традицію. Але Я буду присутній у цій сутичці і зроблю так, щоб моя справедливість справді перемогла, подбаю про те, щоб тріумфувала духовність,

щоб дух піднявся над плоттю, підкорив її та принизив, і тоді настане примирення племен Ізраїлю, об'єднання народу Господнього.

18. Коли цей народ буде готовий — істинно, кажу вам, тоді він виконає своє завдання, аж поки не завершить велику місію, яку Бог від початку часів доручив Своєму обраному народу, яка полягає в тому, щоб бути первістком і довіреною особою одкровень Господа, щоб він, як найстарший із братів і сестер, вів інших, ділився з ними Своєю благодаттю і приводив усіх до правого боку Отця. (332, 17-21)

Духовний народ Ізраїлю

19. Коли Я говорю про Свій «народ Ізраїлю», про «народ Господній», Я маю на увазі тих, хто приніс на Землю духовну місію; тих, хто проповідував Мій Закон, хто проголошував Мене, хто був Мені вірний; тих, хто проголошував існування живого Бога, хто поширював насіння любові і хто зміг у Сині впізнати присутність і Слово Отця. Саме вони складають народ Божий, це Ізраїль, сильний, вірний, мудрий Ізраїль. Це мій загін воїнів, вірних Закону, істині.

20. Ті, хто переслідував Моїх пророків, хто розривав серця Моїх посланців — ті, хто відвернувся від істинного Бога, щоб вклонитися ідолам — ті, хто заперечував Мене, знущався з Мене і вимагав Моєї крові та життя, не належали до обраного народу, навіть якщо вони називали себе ізраїльтянами за походженням; вони не належали до народу пророків, до зграї просвітлених, до вірних воїнів. Бо «Ізраїль» — це духовне ім'я, яке було незаконно використано для панування над расою.

21. Ви також повинні знати, що кожен, хто має бажання належати до Мого народу, може досягти цього своєю любов'ю, милосердям, ревністю та дотриманням Закону.

22. Мій народ не володіє певними країнами чи містами на землі, мій народ не є расою, але представлений у всіх расах, серед усіх людей. Ця група людей тут, яка слухає Моє Слово і отримує нові одкровення , є лише частиною Мого народу. Інша частина розсіяна по всій землі, а ще одна, найбільша частина, живе у Духовному світі.

23. Це мій народ, який знає Мене і любить Мене, який слухається Мене і слідує за Мною. (159, 55-59)

24. Сьогодні Я кажу вам: де мій народ? Де той, що мудрий у випробуваннях, хоробрий у битвах і стійкий у труднощах? Він розсіяний по всьому світу. Але Я своїм голосом спонукаю його до виходу і духовно об'єднаю, щоб він йшов попереду всіх народів. Але Я кажу вам, що сьогодні він буде утворений людьми всіх рас,

які зрозуміють, у чому полягає завіт, якого Я очікую від усіх людей.

25. Цей народ має бути хоробрим і бойовим, але він не повинен мати зброї для братовбивства, ні бойових колісниць, а також не повинен співати пісень про знищення. Його прапором має бути мир, його мечем — істина, а його щитом — любов.

26. Ніхто не зможе виявити, де знаходиться цей народ: він усюди. Його вороги намагатимуться знищити його, але не зможуть цього зробити, бо ніде вони не знайдуть його фізично об'єднаним, оскільки його єдність, порядок і гармонія будуть духовними. (157, 48-50)

27. У цей час дух істинного Ізраїлю діє всюди. Це душі, які відчувають Мою присутність, які чекають на Моє пришестя, які покладаються на Мою справедливість.

28. Коли ці слова дійдуть до інших місць, багато хто буде з них глузувати; але Я кажу вам, що для них було б краще не робити їх предметом свого глузування, бо настане година, коли вони прокинуться зі свого глибокого сну і усвідомлять, що й вони є дітьми народу Божого.

29. Ці натовпи людей, які сьогодні слухають Мене, можуть впасти в оману, якщо не будуть вивчати Моє Слово і не звільняться від свого земного, матеріального способу мислення. З ними може статися те саме, що й з ізраїльським народом перших часів, який чув голос Господа, отримав Закон і мав пророків, через що врешті-решт повірив, що є єдиним народом, улюбленим Богом, — це була тяжка помилка, від якої мали звільнити його великі випробування, приниження, вигнання та полон.

30. Ви повинні знати, що Моя любов не може розділяти вас за расами чи віросповіданнями, і що, коли Я говорю про «Мій народ», це відбувається лише тому, що Я з найдавніших часів готую душі, яких Я посилаю на Землю, щоб вони своїм світлом освітлювали шлях людства.

31. Вони були вічними мандрівниками, які жили в різних народах і пройшли через багато випробувань. У цей час вони переконалися, що людські закони несправедливі, що прояви людських почуттів неправдиві і що в душах людей панує неспокій. (103, 10-14)

32. Народ Божий з'явиться серед людства ще раз — не народ, уособлений в одній расі, а велика кількість, легіон Моїх учнів, для яких вирішальним є не кров, раса чи мова, а Дух.

33. Цей народ не обмежиться тим, що буде навчати Моєму вченню через писання. Щоб слова мали життя, їх треба жити. Цей народ буде не лише поширювачем писань і книг, а й прикладів та вчинків.

34. Сьогодні Я звільняю вас від усього зайвого, від нечистого та помилкового, щоб ввести вас у просте та чисте життя, над яким може піднестися ваша душа, про що вона свідчить своїми ділами.
35. Коли настане час, Я представлю Свій народ людству, і ні Учитель не соромитиметься своїх учнів, ні учні не зречуться свого Учителя. Цей момент збіжиться з часом війни світоглядів, з якої, немов подих миру, немов промінь світла, проринеться спіритуалізм. (292, 28-31)
36. Мій народ зростає, він розмножується не тільки на Землі, але й у Духовному світі. Серед тих духовних полчищ є ті, хто був пов'язаний з вами кровними узами, чи то ваші батьки, брати й сестри, чи то ваші діти.
37. Не дивуйтеся, коли Я кажу вам, що Мій народ настільки численний, що Землі не вистачило б місця для нього, і що він стане ще більшим. Коли Я колись об’єднаю його і не бракуватиме жодного з Моїх дітей, йому буде дано за домівку безмежність, ту сферу Світла і Благодаті, що не має кінця.
38. Тут, на Землі, Я лише готую вас, даю вам необхідні вказівки через Моє вчення, щоб ви знали, як наблизитися до того життя. Це людство є лише частиною народу Божого. Необхідно, щоб усі знали ці пояснення, щоб вони спрямували своє життя на ідеал досконалості.
39. Це Божественне Послання, яке є Моїм Словом, вимовленим устами людського промовця, має, за Моєю Волею, дійти до всіх людей. Моє Слово — це дзвін, що кличе світ; його суть збудить народи та приведе їх до пробудження, щоб вони замислилися над одухотворенням, над призначенням душі після цього життя. (100, 35-37)

144 000 обраних і позначених

40. Щоб поширити Моє діло в цьому «Третьому Часі», Я вибрав серед великих натовпів 144 000 душ і позначив їх поцілунком Божественного Світла — не поцілунком Юди, ані печаткою завіту, що ставить вашу душу в небезпеку. Моя позначка — це знак, який Святий Дух покладає на своїх обраних, щоб вони виконали велику місію в цьому «Третьому Часі».
41. Той, хто носить цей знак, не вільний від небезпек — навпаки, він піддається більшим спокусам і випробуванням, ніж інші. Згадайте кожного з дванадцяти, обраних Мною у «Другий час», і ви підтвердите те, що Я вам зараз кажу. Серед них були миті сумніву, слабкості, розгубленості, і був навіть один, хто зрадив Мене, видавши Мене Моїм катам поцілунком.

42. Як же обрані цього часу не повинні пильнувати й молитися, щоб не піддатися спокусі! Та істинно кажу вам: все ж серед ста сорока чотирьох тисяч будуть зрадники.

43. Знак означає завдання, доручення та відповідальність перед Богом. Це не є гарантією від спокус чи хвороб; бо якби так було — то які б заслуги мали тоді Мої обрані? Яких зусиль докладав би ваш дух, щоб залишатися вірним Моєму Слову?

44. Я говорю до вас таким чином, бо серед цього народу є багато сердець, які прагнуть належати до числа обраних. Але Я бачив, що сильнішим за бажання служити людству за допомогою дарів, які Я дарую разом із знаком, є бажання почуватися в безпеці, або ж це марнославство спонукає їх просити Мене, щоб Я покликав їх. Я випробую цих Моїх учнів-дітей, і вони самі переконаються, що Моє Слово не є безпідставним.

45. Ознака — це невидимий знак, завдяки якому той, хто носить його з любов'ю, повагою, ревністю та смиренністю, може виконувати своє завдання. Тоді він зможе переконатися, що знак є Божою благодаттю, яка дозволяє йому піднятися над болем, яка просвічує його у великих випробуваннях, яка відкриває йому глибокі пізнання і відкриває йому, куди б він не захотів, шлях, яким душа продовжує просуватися вперед.

46. Знак — це як ланка ланцюга, що з'єднує того, хто його має, з Духовним світом; це засіб, завдяки якому у вашому світі проявляються думка та слово Духовного світу, тому Я кажу вам, що той, хто має знак, є Моїм посланцем, що він є Моїм посланцем і Моїм знаряддям.

47. Велике завдання та відповідальність Позначеного перед Моїм Ділом. Але він не самотній на своєму шляху, поруч із ним завжди перебуває ангел-охоронець, який захищає його, веде, надихає та підбадьорює.

48. Як сильним був той, хто з любов'ю вмів триматися свого хреста, і як важким та гірким був шлях для того Обраного, хто не виявився готовим у «Третьому Часі» нести божественний знак Обраного.

49. Я кажу всім, хто Мене чує, що вони повинні навчитися пильнувати й молитися, з любов'ю нести свій хрест та діяти праведно й слухняно, щоб це життя, яке для вашої душі означає її найсвітліше перевтілення, не стало безплідним і щоб вона згодом не мусила оплакувати втрачений час та невикористані здібності.

50. Всі ви, позначені чи ні, замисліться над цим повчанням, бо у Моїй справі у кожного з вас є призначення, яке слід виконати. (306, 3-4, 7-12)

51. Дуже численні «колена Ізраїлю за Духом». З кожного з них Я виберу дванадцять тисяч і

позначу їх на чолі. Але «народ Ізраїлю» не обмежується 144 000. Вибраний народ незмірно великий.

52. У «Другій епосі» Учитель навчав вас, що багато хто належить до покликаних, а мало хто — до обраних; проте весь «народ Ізраїлю» покликаний, і Я позначу серед них 144 000. У всіх Я вкладу мир, духовність і початок спілкування від духу до духу. (312, 7-8)

53. Я є Вселенський Отець, Моя любов сходить на всі серця. Я прийшов до всіх народів землі. Але якщо Я обрав цю мексиканську націю для того, щоб Моє Слово та Мої одкровення вилилися на неї у всій повноті, то це сталося тому, що Я знайшов її смиренною, тому що Я виявив у її мешканцях чесноти і дозволив втілитися в них душам «народу Ізраїлю».

54. Але не всі належать до цієї національності, не всі втілилися. По всьому світу ще розсіяні душі, що належать до числа обраних. Вони були позначені, Я відкрив їхні очі, зробив їхні серця чутливими, і від духу до духу вони розмовляють зі Мною. (341, 25)

55. Серед людства живе частина з 144 000 позначених Мною. Ці Мої слуги розкидані по всьому світу і виконують своє завдання — молитися за мир і сприяти братерству людей. Вони не знають один одного, але виконують своє призначення — освітлювати шлях своїх ближніх: одні інтуїтивно, інші — просвітлені цим одкровенням.

56. Ці позначені Моєю любов'ю — це частково прості люди; але є й такі, що користуються повагою у світі. Їх можна впізнати лише за духовністю їхнього життя, за їхніми справами, за їхнім способом мислення та розуміння божественних одкровень. Вони не є ідолопоклонниками, не є фанатиками, ані легковажними. Складається враження, ніби вони не сповідують жодної релігії, і все ж існує внутрішнє богослужіння між їхнім духом та духом їхнього Господа.

57. Ті, хто позначені світлом Святого Духа, — немов рятувальні човни, вони — вартові, порадники та оплоти. Я наділив їх світлом у їхній душі, миром, силою, цілющим бальзамом, ключами, що таємно відчиняють найнепохитніші двері, «зброєю» для подолання перешкод, які для інших є непереборними. Не потрібно, щоб вони мали світські титули, щоб їхні здібності були визнані. Вони не знають наук, а все ж є «лікарями»; вони не знають законів, а все ж є радниками; вони бідні на земні блага, а все ж можуть зробити багато добра на своєму життєвому шляху.

58. Серед цих натовпів людей, які прийшли сюди, щоб прийняти Моє Слово, багато хто прийшов лише для підтвердження свого завдання. Адже не на Землі їм

були даровані духовні дари або доручено завдання. Істинно кажу вам: світло, яке має кожна душа, — це те, яке вона здобула на своєму довгому шляху розвитку. (111, 18-21)

59. Людство стане віруючим, Моя справа поширеться по всьому світу. Я почну з 144 000 Позначених, які в час суперечок щодо віри та світогляду будуть боротися з послухом, любов'ю та відданістю. У самому розпалі цієї битви вони будуть як ланка ланцюга, що пропонує світові не ланцюг рабства, а духовний союз, позначений свободою та братерством. Ці воїни не будуть самотні, мій Духовний світ супроводжуватиме їх і захищатиме. Вони творитимуть чудеса на своєму шляху і таким чином свідчитимуть про мою істину. (137, 9)

Розділ 40 – Сили добра і зла

Походження добра і зла

1. Коли Отець створив вас, Він поставив вас на першу сходинку Небесної драбини, щоб ви мали можливість по-справжньому пізнати і зрозуміти свого Творця, проходячи цей шлях. Але як мало хто почав шлях розвитку, що веде вгору, покинувши першу сходинку! Більшість об'єдналися у своїй непокорі та бунтівності, зловживали даром свободи і не слухали голосу совісті; вони дозволили матерії панувати над собою і таким чином своїми випромінюваннями створили силу — силу зла — та викопали прірву, в яку під впливом своїх сил вони мусили втягнути своїх братів і сестер, які розпочали криваву боротьбу між своїми слабкостями та пороками та своїм прагненням до піднесення та чистоти. (35, 38)

2. Первородний гріх не походить від з'єднання чоловіка і жінки. Я, Творець, наказав це з'єднання, коли сказав обом: «Розмножуйтеся і наповнюйте землю». Це був перший закон. Гріх полягав у зловживанні, яке люди зробили з дару свободи волі. (99, 62)

3. «Плоть» боїться боротьби з душею і шукає спосіб спокусити її земними насолодами, щоб перешкодити її звільненню або принаймні затримати його. Подивіться, як людина має в собі власного спокусника! Тому Я сказав, що, якщо вона переможе саму себе, вона виграла битву. (97, 37)

4. У цей час, коли навіть повітря, земля і вода отруєні злочинами людей, — як мало тих, хто не заражається злом або темрявою! (144, 44)

5. До Мене доходить плач людства; підноситься страх дітей, юнаків, чоловіків і жінок зрілого віку та старих. Це крик, що вимагає справедливості, це благальне прохання про мир, про

милосердя, що виходить від Духа. Бо насіння любові в цьому світі зіпсоване, і чи знаєте ви, де зараз любов? У найпотаємнішому куточку людського серця, так глибоко всередині, що людина не здатна її відкрити, бо ненависть, прагнення влади, наука та марнославство придушили це насіння, і немає ані духовності, ані милосердя. Чаша страждань стає дедалі повнішою, і світ випиває її до дна. (218, 12)

6. Від вівтаря до вівтаря, від обряду до обряду і від секти до секти люди блукають у прагненні хліба життя, не знаходячи його, і від розчарування стають богохульниками, ступають на шляхи без мети і живуть без Бога та без закону.

7. Але зваж, народе, що серед них є великі душі, що Я відкриваю серед них пророків і учнів Святого Духа! (217, 49)

8. У конфесіях люди визнають силу зла і уособили його в людській подобі. Вони визнають йому могутнє царство і дали йому різні імена. Люди бояться, коли вважають його близьким, не розуміючи, що спокуса корениться в пристрастях, у слабкостях, що всередині людини рухається як добро, так і зло.

9. У цей час зло переважає у світі і створило силу, владу, яка проявляється у всьому. А у духовному світі існують легіони недосконалих, розгублених душ, схильних до зла та помсти, чия сила поєднується з людською злобою, щоб утворити царство зла.

10. Ця сила протистояла Ісусу в «Другий час» і показала Йому своє царство. Моє чутливе до всього «тіло» було піддане спокусі, але моя духовна сила перемогла спокусу; бо Я мав бути Переможцем світу, «тіла», спокуси та смерті, оскільки Я був Учителем, що зійшов до людей, щоб дати приклад сили. (182, 42-43)

11. По миру, який ви відчуваєте у своїй душі, ви можете впізнати Мою присутність. Ніхто, крім Мене, не може дати вам справжнього миру. Духовна істота з темряви не могла б подарувати його вам. Я кажу вам це, бо багато сердець бояться пасток спокусливої істоти, якій люди, згідно зі своєю уявою, надали життя та форму.

12. Як помилково тлумачили існування Князя темряви! Скільки людей зрештою більше вірили в його силу, ніж у Мою, і як далеко від істини були при цьому люди!

13. Зло існує, з нього походять усі пороки та гріхи, тобто: ті, хто чинить зло, завжди існували, як на Землі, так і в інших оселях чи світах. Але чому ви уособлюєте все існуюче зло в одній єдиній істоті і чому протиставляєте її Божеству? Я запитую вас: що є перед моєю абсолютною і нескінченною силою нечиста

істота, і що значить ваш гріх перед моєю досконалістю?
14. Гріх не виник у світі. Коли духи вийшли з Бога, одні залишилися в добрі, а інші, які збилися з цього шляху, створили інший, шлях зла.
15. Слова та притчі, які в давні часи були дані вам у символах як одкровення, були помилково витлумачені людством. Інтуїтивне знання, яке люди мали про надприродне, було під впливом їхньої уяви, і так вони поступово створили навколо сили зла науки, культи, забобонні уявлення та міфи, які існують аж до ваших днів.
16. Від Бога не можуть походити дияволи; їх ви вигадали своїм розумом. Уявлення, яке ви маєте про ту істоту, яку ви постійно протиставляєте Мені як супротивника, є хибним.
17. Я навчав вас пильнувати й молитися, щоб ви звільнилися від спокус і злих впливів, які можуть походити як від людських істот, так і від духовних істот.
18. Я казав вам, що ви повинні ставити душу вище за «тіло», бо воно є слабкою істотою, яка постійно перебуває в небезпеці впасти, якщо ви не пильнуєте за нею. Серце, розум і почуття — це відкриті двері, крізь які пристрасті світу бичують душу.
19. Якщо ви уявляли собі, що істоти темряви подібні до чудовиськ, то Я бачу їх лише як недосконалих створінь, яким Я простягаю Свою руку, щоб врятувати їх, бо вони теж є Моїми дітьми. (114, 54-62)
20. Всякий раз, коли ви робите щось добре, ви кажете: «Я благородний, я щедрий, я милосердний; тому я це роблю». Я кажу вам: якби ви робили ці справи в ім'я вашого Господа, ви були б смиренними, бо добро походить від Бога, і Я наділив ним вашу душу.
21. Отже, хто приписує свої добрі справи своєму людському серцю, той зрікається своєї душі та Того, хто наділив її цими чеснотами.
22. Якщо ж ви робите щось зле, ви миєте руки, як Пілат, і звалюєте цей вчинок на Отця, кажучи: «Це була воля Божа, так було написано; Бог так хотів, це доля».
23. Ви кажете, що нічого не відбувається без волі Божої, щоб виправдати себе за свої помилки. Але, істинно кажу вам, ви помиляєтеся, бо ваші помилки, ваші жалюгідності відбуваються без волі Божої.
24. Зрозумійте, що Всемогутній ніколи не примушує вас силою, своєю владою. Це ви робите зі своїми слабшими братами та сестрами.
25. Істинно кажу вам: зло, нечесність, відсутність гармонії притаманні вам; любов, терпіння, душевний спокій походять від Бога.
26. Всякий раз, коли ви любите, це Творець вашої душі надихає вас. Натомість, коли ви ненавидите, це ви самі, це ваша

слабкість, яка рухає вас і руйнує вас. Всякий раз, коли у вашому житті трапляється щось зле, ви можете бути впевнені, що це ваша справа.

27. Але тоді ви запитуєте себе: чому Бог це допускає? Хіба Він не страждає від наших гріхів? Хіба Він не плаче, коли бачить, як ми плачемо? Що б це коштувало Йому, щоб позбавити нас цих падінь?

28. Кажу вам: доки ви не полюбите, Бог буде для вас чимось, чого ви не зможете осягнути, бо великодушність вашого Творця виходить за межі вашого розуміння.

29. Станьте сильними, великими, мудрими, навчіться любити. Якщо ви будете любити, у вас більше не буде дитячого бажання осягнути Бога, бо тоді ви побачите Його і відчуєте Його, і цього вам буде достатньо. (248, 29-32)

Гординя і смиренність

30. Зробіть смиренність одним із ваших найкращих союзників, щоб досягти духовного піднесення. Бо ворота Царства Небесного, яке є Царством Духа, для гордого повністю закриті. Він ніколи не переступав їх і ніколи не зможе цього зробити. Але якщо він стане смиренним, Я буду першим, хто похвалить його, і саме Моє милосердя відкриє йому двері до вічності. (89, 45)

31. А тепер, учні, ось ще одне з Моїх повчань: істинно кажу вам, якщо ви відчуваєте себе сильними, великими чи вищими, ви віддаляєтеся від Мене, бо ваша гординя задушує почуття смирення. Але коли ви відчуваєте себе маленькими, коли усвідомлюєте, що ви як атоми посеред Мого творіння, тоді ви наближаєтеся до Мене; бо завдяки вашій смиренності ви захоплюєтеся Мною, любите Мене і відчуваєте Мене поруч із собою. Тоді ви думаєте про все те велике й незбагненне, що Бог приховує в собі і що ви хотіли б знати й пізнати. Вам здається, ніби ви чуєте у своїй душі відлуння Божого шепоту. (248, 22)

32. Учень: Якщо людина має справжнє уявлення про справи, які вона зробила, вона не дасть себе засліпити марнославством. Вона знає, що — якщо це неблагородне почуття проникне в її сутність — її інтелект затьмариться і вона не зможе більше просуватися на шляху розвитку, вона зупиниться і зануриться в летаргію.

33. Марнославство згубило багатьох людей, знищило багато квітучих народів і призвело до занепаду ваших культур.

34. Доки народи мали за ідеали енергійність, працьовитість і прогрес, вони насолоджувалися достатком, величчю та процвітанням. Але коли гординя змусила їх відчути себе вищими, коли їхній ідеал висхідного розвитку був замінений

ненаситною амбіцією мати все для себе, вони почали крок за кроком, не помічаючи цього і не бажаючи цього, руйнувати все, що вони побудували, і врешті-решт впали в прірву.

35. Історія людства сповнена таких прикладів. Тому Я кажу вам, що правильно, коли у світі виникає народ з великими ідеалами, який — хоча й завжди усвідомлює свої добрі справи — не пишається цим. Таким чином його хід не буде зупинений, а досягнута досі слава завтра буде ще перевершена, а згодом знову збільшиться.

36. Коли Я так говорю до вас, Я намагаюся надихнути вас не лише на матеріальні цілі: Я хочу, щоб Мої слова були правильно витлумачені, щоб ви вміли застосовувати їх як до духовного, так і до матеріального.

37. Марнославство може вразити людину не лише в її матеріальному житті, і як доказ того, що Я вам кажу, розгляньте падіння та невдачі великих конфесій, підвалини яких підточуються марнославством, гординею та їхньою фальшивою пишністю. Щоразу, коли вони вважали, що перебувають на вершині своєї могутності, з'являвся хтось, хто виривав їх із їхніх мрій, показував їм їхні помилки, їхні відхилення, їхнє відступлення від Закону та Істини.

38. Тільки через справжнє пізнання та виконання Мого Закону перед обличчям совісті це людство зможе піднятися до вищого життя; бо совість, яка є Моїм Світлом, є досконалою, безхмарною, справедливою, вона ніколи не буде марнославною чи йтиме кривими шляхами. (295, 18-24)

Добро, людина доброї волі

39. Пізнайте Мене всі, щоб ніхто не заперечував Мене — пізнайте Мене, щоб ваше уявлення про Бога ґрунтувалося на істині і ви знали, що там, де проявляється добро, там Я.

40. Добро ні з чим не змішується. Добро — це істина, це любов, це милосердя, це розуміння. Добро чітко впізнається і неповторне. Впізнайте його, щоб не помилитися.

41. Кожна людина може йти іншим шляхом; але коли всі вони зустрінуться в одній точці, якою є добро, вони врешті-решт впізнають одне одного і об’єднаються.

42. Не так буде, якщо вони вперто обманюватимуть себе, надаючи добру вигляду зла і маскуючи зло під добро, як це відбувається з людьми цього часу. (329, 45 47)

43. Уже майже 2000 років ви повторюєте ті слова, які почули пастухи з Віфлеєму: «Мир на землі людям доброї волі»; але коли ви втілили добру волю в життя, щоб заслужити право на мир? Істинно кажу вам, ви скоріше зробили протилежне.

44. Ви втратили право повторювати цю фразу; тому Я приходжу сьогодні з новими словами та настановами, щоб у вашому розумі закарбувалися не фрази та вислови, а зміст мого вчення, який має проникнути у ваше серце та ваш дух.

45. Якщо ви хочете повторювати Мої слова так, як Я вам їх даю, то робіть це; але знайте: доки ви їх не відчуєте, вони не матимуть жодної сили. Вимовляйте їх із глибоким переживанням і смиренністю, відчувайте, як вони відгукуються у ваших серцях, тоді Я відповім вам так, що все ваше єство затремтить. (24, 33-34)

46. Я ще раз кажу вам: мир людям доброї волі, які люблять істину, бо вони роблять щось, щоб підкоритися Божій волі. А ті, хто стають під Мій захист, неминуче повинні відчувати Мою присутність — як у своїй душі, так і в своєму людському житті, у своїх боротьбах, у своїх потребах, у своїх випробуваннях.

47. Люди доброї волі — це діти, які слухаються Закону свого Отця. Вони йдуть правильним шляхом, і коли сильно страждають, вони підносять до Мене свою душу в прагненні прощення та миру.

48. Вони знають, що біль часто є необхідним, і тому терпляче його зносять. Лише коли він стає нестерпним, вони просять, щоб тягар їхнього хреста був полегшений. «Господи», — кажуть вони Мені, — «я знаю, що моя душа потребує очищення, страждання, щоб розвиватися вгору. Ти знаєш краще за мене, що мені потрібно. Ти не можеш дати мені нічого, чого я не потребую. Нехай же буде воля Твоя щодо мене».

49. Благословенні ті, хто так думають і моляться, бо вони шукають приклад свого Вчителя, щоб застосувати його до випробувань свого життя. (258, 52-53)

Зло, людина, що піддалася злу

50. У цей час вплив зла більший, ніж вплив добра. Тому сила, що панує в людстві, — це сила зла, з якої походять егоїзм, брехня, розпуста, гординя, зловтіха, руйнування та всі ниці пристрасті. З цього порушеного морального рівноваги випливають хвороби, що мучать людей.

51. Люди не мають зброї, щоб боротися проти цих сил. Вони переможені і як полонені закинуті в безодню життя без духовного світла, без здорової радості, без прагнення до добра.

52. Саме зараз, коли людина вірить, що стоїть на вершині знання, вона не знає, що перебуває в безодні.

53. Я, що знаю ваш початок і ваше майбутнє у вічності, з найдавніших часів дав людям зброю, якою вони могли боротися проти сил зла. Але вони знехтували нею і віддали перевагу боротьбі зла проти зла, в якій

ніхто не перемагає, бо всі виходять з неї переможеними.

54. Написано, що зло не збереже панування, а це означає, що в кінці часів переможе добро.

55. Якщо ви запитаєте Мене, якими були ті зброї, якими Я озброїв людей для боротьби проти сил чи впливів зла, то Я скажу вам, що це були молитва, дотримання Закону, віра в Моє Слово та любов один до одного. (40, 65-70)

56. Зло розрослося серед людей, мій народе. Доброта, чеснота, любов виявилися слабкими перед навалою зла, хвороб, казнь, епідемій та нещасть. Все те, що є насінням розбещених, заразило серця добрих, змусило багатьох спіткнутися, зменшило число вірних, бо зло чинило велику владу над людством.

57. Я дозволив, щоб таке сталося, заради наданої вам свободи волі. Бо за всією зіпсованістю, всією темрявою та засліпленням людей існує божественне світло, Дух, що не зникає і ніколи не зникне. Існує первинна сутність, якою є світла душа, що бездоганно зберігає поцілунок, який дав їй Отець і який є божественною печаткою, з якою Я послав усіх своїх дітей на шлях боротьби. Завдяки цій ознаці жодна з цих душ не загине. (345, 11-12)

Боротьба між добром і злом

58. Ви також дивувалися насильству, яке чоловіки та жінки у своїй злості виявляли протягом усіх епох вашого людського існування. Книга вашої історії зібрала їхні імена. У книзі спогадів вашого існування, у книзі, в якій Бог записує та фіксує всі ваші вчинки, всі ваші справи, їхні імена також містяться, і ви дивувалися з того, що душа, людське серце може приховувати стільки сили для зла, підтримувати стільки мужності, щоб не здригатися від власних вчинків; що воно може змусити замовкнути голос своєї совісті, щоб не чути вимоги Божої відповіді, яку Він вимагає через неї від усіх своїх дітей. І як часто життєвий шлях цих душ на цій планеті був довгим і тривалим.

59. Цих людей, які завдяки свободі волі протистояли Моїй Любові та Моїй Справедливості, Я використав і саме скористався їхньою непокорою, щоб зробити їх Моїми слугами. Вважаючи, що вони діють вільно, всі їхні думки, слова та вчинки були знаряддям Моєї Справедливості — як стосовно них самих, так і стосовно інших.

60. Але коли ж закінчиться це панування? — Отець каже вам: панування зла ніколи (повністю) не панувало над людством, бо навіть у часи найбільшої розпусти були люди, вірні Мені, які були слухняні Моєму вченню, та апостоли Мого Закону. Але боротьба існувала завжди, від самого початку.

61. Яка з цих двох сил досі переважала в боротьбі? Сила зла! Тому Я мусив фізично дати про себе знати серед вас, щоб допомогти вам, щоб знову оживити вашу надію та вашу віру в Мене, щоб зігріти ваші серця і сказати вам: ви не самотні на цьому шляху, Я ніколи вас не обманював. Ви ніколи не повинні змінювати принципи, які Я заклав у вас. Це шлях добра і любові. (345, 48-49)

62. Дивіться, як Моє Світло розриває тумани вашого світу. Я борюся проти людей, але тільки для того, щоб викорінити все зло, що живе в їхніх серцях. Я вкладу світло і силу Моєї Любові в тих, хто вірно слідує за Мною, і вони тоді скажуть: «Давайте шукати дракона, який чатує на нас — чудовисько, яке змушує нас грішити і ображати Господа». Вони шукатимуть його на морях, у пустелі, на горах і в лісах, у невидимому, і не знайдуть, бо воно живе в серці людини. Тільки це породило його, і там воно зростало, аж поки не заволоділо землею.

63. Коли блиск мого світлового меча вразить серце кожної людини, сила, що виходить від зла, ставатиме дедалі слабшою, аж поки не зникне. Тоді ви скажете: «Господи, божественною силою Твого милосердя я переміг дракона, якого, як я вірив, чекав з невидимого, не думаючи про те, що носив його у власному серці».

64. Коли мудрість засяє в усіх людях — хто тоді ще наважиться спотворити добро на зло? Хто тоді ще віддасть Вічне за минуще? Істинно кажу вам: ніхто; бо ви всі будете сильними в божественній мудрості. Гріх є лише наслідком невігластва та слабкості. (160, 51-54)

Спокуси та зведення

65. Людство плекає різноманітні «дерева»; голод і злидні людей змушують їх шукати під ними тінь і плоди, які пропонують їм спасіння, справедливість або мир. Ці дерева — це вчення людей, які часто натхненні ненавистю, егоїзмом, жадобою влади та манією величі. Їхні плоди — це смерть, кров, руйнування та осквернення найсвятішого в житті людини, а саме свободи віри, думки, слова — одним словом: пограбування її духовної свободи. Це темні сили, які піднімаються, щоб боротися проти Світла. (113, 52-53)

66. Я сказав тобі, улюблений Ізраїлю, що настане час, коли піднімуться погані промовці, щоб надати доступ фальшивому Ісусу, і в своїх матеріальних прагненнях вони будуть обманювати і говорити, що через них говорить Учитель. Постануть фальшиві «вожді» і фальшиві «пророки», фальшиві «воїни», які своїм словом і матеріальними прагненнями захочуть відвернути

вас від шляху Світла та Істини. (346, 38)

67. Моліться, усвідомлюйте, що зараз настав час, коли моя справедливість і моє світло розбурхали всі темні сили. Це важкий і небезпечний час, бо навіть істоти, що мешкають у темряві, видаватимуть себе серед вас за істот світла, щоб спокусити вас, щоб заплутати вас. Я даю вам Своє Світло, щоб ви не збилися зі шляху і не дали себе обдурити тим, хто зловживає Моїм Ім'ям.

68. Спокусники — це не лише невидимі істоти, ви знайдете їх також утіленими в людях, які проповідують вам вчення, що вдають світло, але суперечать моїм вченням. Не слухайте їх. (132, 7-8)

69. Моє Царство сильне і могутнє, і якщо Я дозволив, щоб перед Моєю силою і Моєю владою піднялася інша сила — сила зла, — то це для того, щоб довести Мою; щоб ви, стикаючись з обманом і темрявою, відчули і побачили силу Мого Світла і Моєї Істини. Це відбувається для того, щоб ви усвідомили, що те Царство темних тіней заблукань і спокус, хоч і має велику силу, є Моїм знаряддям, і що насправді Я користуюся ним.

70. Коли Я випробовую вас, це відбувається не для того, щоб затримати вас на вашому шляху розвитку, бо Я чекаю на ваше прибуття до Мого Царства. Але Я хочу, щоб ви після битв прийшли до Мене переможцями, щоб після боротьби ви були сильними, сповненими світла духовного досвіду після довгого паломництва, сповненими заслуг у Дусі, щоб ви могли смиренно підняти своє обличчя і побачити Отця в той момент, коли Він наближається, щоб дати вам Свій божественний поцілунок — поцілунку, що містить у собі все щастя та всі досконалості для вашої душі. (327, 8-9)

Моральні злочини

71. Люди, люди, які ви всі стикаєтеся один з одним! Я зустрів вас, коли ви заперечуєте свою злобу і хвалитеся тим, що вважаєте величчю, приховуючи свої ганебні плями. Але Я кажу вам, що людина, яка вважає себе гідною похвали у своїй уявній величі, є бідною душею. А тим, хто через брак чеснот зневажає помилки інших і судить чужі провини, Я мушу сказати, що вони є лицемірами і дуже далекі від справедливості та істини.

72. Вбивають не тільки ті, хто забирає життя тіла, а й ті, хто розриває серце наклепами. Ті, хто вбиває почуття серця, віру, ідеал, є вбивцями душі. І скільки ж їх живе на волі, без в’язниці й без кайданів.

73. Не дивуйтеся, що Я так до вас говорю, бо Я бачу серед вас зруйновані домівки, бо ви, нехтуючи своїми обов’язками, взяли на себе нові зобов’язання

поза ними, не дбаючи про біль і покинутість своїх рідних. Погляньте навколо, скільки зруйнованих сімей, скільки жінок у розпусті і скільки дітей без батька. Як можуть існувати в тих серцях ніжність і любов? Хіба ви не вважаєте, що той, хто вбив щастя тих людей і знищив те, що було святим, є злочинцем?

74. Ви настільки звикли до зла, що навіть тих, хто винаходить нову зброю смерті, називаєте великими, бо вони можуть в одну мить знищити мільйони людських життів. І ви навіть називаєте їх вченими. Де ж ваш розум? Великим можна бути лише завдяки духу, а вченим — лише той, хто йде шляхом істини. (235, 36-39)

Безсилля і минущість зла

75. Великою, дуже великою є в ваших очах людська зіпсованість, страшною вам здається влада і сила зла, яку чинять люди; і все ж Я кажу вам, що вона слабка перед силою Моєї справедливості, перед Моєю Божественністю, яка є Господом долі, життя, смерті та всього творіння. (54, 70)

76. Тільки істота, яка була б всемогутньою, як Я, могла б боротися зі Мною. Але чи вірите ви, що якби з Мене вийшла божественна істота, вона була б проти Мене? Або ви, мабуть, вірите, що вона може виникнути з Нічого? З Нічого нічого не може виникнути.

77. Я є Все і ніколи не народжувався. Я є Початок і Кінець, Альфа і Омега всього Створеного.

78. Чи можете ви уявити, що якась із створених Мною істот могла б піднятися до рівня Бога? Усі створіння мають межі, а щоб бути Богом, необхідно не мати меж. Хто плекав ті мрії про владу та велич, той впав у темряву власної гордості. (73, 34-35)

79. Істинно кажу вам: немає сили, яку ви могли б протиставити Моїй Любові. Вороги виявляються жалюгідними, сили супротивників слабкі, зброя, яка намагалася боротися проти Істини та Справедливості, завжди була крихкою.

80. Боротьба, яку сили зла вели проти Божественної Справедливості, здавалася вам нескінченним конфліктом. І все ж — у світлі вічності він буде як мить, а провини, скоєні в часи недосконалості вашої душі, будуть як маленька пляма, яку ваша чеснота і моя любляча справедливість назавжди знищать. (179, 12-13)

Сила прощення

81. Ви всі, люди, Я запитую вас і розглядаю цей народ тут як ваших представників: коли ви підніметеся внутрішньо, полюбите один одного і пробачите один одному свої образи? Коли нарешті на вашій планеті запанує мир?

82. Тільки Моє вчення навчає прощення, що походить від любові, і воно має могутню силу, щоб перетворити зло на добро, навернути грішника і перетворити його на доброчесну людину.

83. Навчіться прощати, і ви матимете на вашому світі початок миру. Якщо б тисячу разів було потрібно прощати, ви повинні робити це тисячу разів. Хіба ви не усвідомлюєте, що примирення в потрібний час позбавляє вас необхідності пити чашу страждань? (238, 12-14)

84. Поки ви люди, згадуйте Мене на тому Хресті, як Я пробачив Своїх катів, благословив їх і зцілив, щоб ви протягом усього свого важкого життєвого шляху також благословляли тих, хто чинить вам кривду, і робили все можливе добро тим, хто заподіяв вам зло. Хто так чинить, той є Моїм учнем, і воістину, Я кажу йому, що його біль завжди буде лише коротким, бо Я дам йому відчути Свою силу в миті його випробування. (263, 56)

85. Прощайте один одного, і ви знайдете полегшення для себе і для того, хто заподіяв вам кривду. Не несіть у своїй душі тягаря ненависті чи злоби; будьте чистими серцем, і ви відкриєте таємницю миру та будете жити як апостоли Моєї Істини. (243, 63)

Розділ 41 — Зв'язок між цим світом і потойбіччям

Натхнення та допомога від Духовного світу

1. Ви всі рухаєтеся по сходах духовного вдосконалення; одні досягли такого розвитку, який ви зараз ще не можете осягнути, інші йдуть за вами.

2. Великі душі, великі своєю боротьбою, своєю любов'ю, своїми зусиллями, шукають гармонії зі своїми молодшими братами та сестрами, з тими, хто стоїть осторонь, з недбалими; їхні завдання благородні й високі, їхня любов до моєї Божественності та до вас також дуже велика.

3. Ці душі знають, що вони створені для діяльності, для вищого розвитку; вони знають, що для дітей Божих не існує бездіяльності. У творінні все є життям, рухом, рівновагою, гармонією; і тому ці незліченні істоти працюють, докладають зусиль і радіють у своїй боротьбі, усвідомлюючи, що таким чином вони прославляють свого Господа і служать прогресу та вдосконаленню своїх ближніх.

4. Сьогодні, коли ви перебуваєте поза шляхом, який вам вказує мій Закон, ви не знаєте, який вплив на вас чинять ці ваші брати і сестри; але якщо ви маєте чутливість, щоб сприймати ті випромінювання, натхнення та послання, які вони вам надсилають, ви матимете

уявлення про незліченну кількість занять та благородних справ, яким вони присвячують своє існування.

5. Ви повинні знати, що ці душі, у своїй любові та повазі до законів Творця, ніколи не беруть того, що їм не належить, не торкаються забороненого і не проникають туди, де знають, що не повинні, щоб не порушувати гармонію основних складових творіння.

6. Як же інакше чинять люди на Землі, які у своєму прагненні бути великими та могутніми у світі, без найменшої поваги до моїх вчень, за допомогою ключа науки шукають руйнівні сили природи, відкривають ворота до невідомих сил і таким чином руйнують гармонію в природі, що їх оточує!

7. Коли людина навчиться бути сприйнятливою, щоб чути мудрі поради Духовного Світу і таким чином керуватися їхніми натхненнями?

8. Істинно кажу вам, цього було б достатньо, щоб привести вас безпечним шляхом на вершину гори, яка належить вам; там ви побачили б перед собою пряму і світлу стежку, яку пройшли душі, які тепер існують лише для того, щоб робити вам добро і допомагати вам у ваших труднощах, крок за кроком наближаючи вас до кінця шляху, де вас усіх чекає ваш Отець.

9. Оскільки Я говорив вам про доброту та духовну висоту тих істот, мушу сказати вам, що вони, як і ви, від самого початку мали дар свободи волі, тобто справжню і святу свободу дій, що є доказом любові Творця до своїх дітей. (20, 28-36)

10. Ви йдете не самі, бо Моя підтримка і Моє світло супроводжують кожного з вас. Але на випадок, якщо вам цього здасться замало, Я поставив поруч із кожною людською істотою духовну світлу істоту, щоб вона пильнувала за вашими кроками, попереджала вас про будь-яку небезпеку, слугувала вам товаришем у вашій самотності та опорою на життєвому шляху. Це ті істоти, яких ви називаєте ангелами-охоронцями або захисниками.

11. Ніколи не виявляйте до них невдячності і не будьте глухими до їхніх натхнень, бо ваших сил не вистачить, щоб витримати всі випробування життя . Ви потребуєте тих, хто просунувся далі за вас і хто знає щось про ваше майбутнє, бо Я відкрив це їм.

12. Боротьба цих істот дуже важка, доки ви не досягнете духовного вдосконалення, бо ви, зі свого боку, дуже мало робите, щоб підтримати їх у їхній складній місії.

13. Коли ваша духовність дозволить вам відчути та сприйняти присутність тих ваших братів і сестер, які невидимо, без будь-якого виставлення на показ, діють на благо вашого благополуччя та вашого прогресу,

тоді ви пошкодуєте, що змусили їх так мучитися та страждати заради ваших гріхів. Але якщо це усвідомлення прокинеться у вас, то тільки тому, що у вашому розумі вже запалилося світло. Тоді прокинуться співчуття, вдячність і розуміння до них.

14. Яке велике щастя відчуватимуть ваші захисники, коли побачать, що їхні зусилля підтримуються вами, і що їхнє натхнення співзвучне з вашим піднесенням!

15. У вас так багато братів і сестер та друзів у «Духовному долині», яких ви не знаєте.

16. Завтра, коли знання про Духовне Життя поширяться по всьому світу, людство усвідомить значення тих істот, що перебувають поруч з вами, і люди будуть благословляти Мою Провидіння. (334, 70-76)

17. Істинно кажу вам: якби ваша віра була міцною, ви не мали б бажання відчувати присутність Духовного своїми плотськими чуттями, бо тоді саме душа, зі своєю тонкою чутливістю, сприймала б той світ, що безперервно пульсує навколо вас.

18. Так, людство, якщо ти відчуваєш себе далеким від духовного світу, то ті істоти не можуть відчувати себе далекими від людей, оскільки для них не існує відстаней, кордонів чи перешкод. Вони живуть у духовному світі, і тому не можуть бути далекими від життя людських істот, чиє найвище призначення полягає у висхідному розвитку та вдосконаленні душі. (317, 48-49)

19. Єдина відстань, що існує між вами і Богом або між вами і духовним істотою, — це не матеріальна відстань, а духовна, спричинена вашою недостатньою підготовкою, чистотою або готовністю приймати натхнення та духовний вплив.

20. Ніколи не створюйте цієї відстані між вами та вашими Учителями або між вами та Духовним світом, тоді ви завжди будете радіти благам, які моя Любов виливає на тих, хто вміє їх шукати. Ви завжди будете відчувати, що Духовний світ близький до сердець тих, хто готується його відчути.

21. Яка велика відстань, яку людство цього часу ставить між собою і Духовним життям! Вона настільки велика, що сучасні люди відчувають Бога тому нескінченно далеким від себе і вважають Царство Небесне далеким і недосяжним. (321, 76-78)

22. Я кажу вам, що немає жодного людського розуму, який не жив би під впливом духовного світу.

23. Багато хто заперечуватиме це, але ніхто не зможе довести, що неможливо, щоб розум людини сприймав думки та вібрації не тільки духовних істот і своїх ближніх, а й Мої.

24. Це одкровення для всього людства — одкровення, яке, коли його поширять, знайде відкриті серця, що приймуть його з великою радістю; так само воно зустріне й упертих супротивників та борців.

25. Але що зможуть зробити вони, щоб не допустити, щоб світло Духовного Царства засяяло в житті людей? Якими засобами зможуть скористатися невіруючі, щоб вимкнути цю вібрацію? Хто той, хто вважає себе поза межами вселенського впливу, яким є творча і оживляюча сила Бога?

26. Я звертаюся до вашого духу, до вашої душі та до вашого розуму, але ще раз кажу вам, що ви отримуєте послання, ідеї та натхнення з інших рівнів буття, і що, так само як ви не знаєте, звідки ваша душа прийшла для втілення у ці ваші тіла, так само ви не знаєте, хто відкривається їй невидимо й невідчутно. (282, 33-37)

Збентежені та злостиві духи

27. Цей час відрізняється від Першого та Другого. Сьогодні ви живете в хаосі розбушених видимих і невидимих елементів. Горе тому, хто не пильнує, бо він зазнає поразки, а той, хто готовий, мусить боротися!

28. Тисячі невидимих очей дивляться на вас; одні, щоб підстерігати вас на вашому шляху і звалити, інші, щоб захищати вас. (138, 26-27)

29. Великі легіони розгублених душ ведуть війну з людьми, користуючись їхньою необізнаністю, тупістю та відсутністю духовного зору; а люди не озброїлися зброєю любові, щоб захиститися від їхніх нападів, тому в цій боротьбі вони виглядають як беззахисні істоти.

30. Було необхідно, щоб моє духовне вчення прийшло до вас, щоб навчити вас, як ви повинні підготуватися, щоб вийти переможцями з цієї битви.

31. З того невидимого світу, що твориться і живе у вашому власному світі, виходять впливи, які переслідують людей — чи то в їхньому розумі, чи в їхніх почуттях, чи в їхній волі — і роблять їх покірними слугами, рабами, знаряддями, жертвами. Скрізь з'являються духовні одкровення, і все ж люди цього світу й надалі не хочуть сприймати те, що оточує їхній дух.

32. Необхідно розпочати битву, знищити темряву, щоб, коли в людях засяє світло, всі, об'єднавшись у справжню спільноту, вирушили і через молитву перемогли в боротьбі, яку вони ведуть проти тих сил, що так довго панували над ними.

33. Люди та народи піддалися силі тих впливів, не помітивши цього. Рідкісні та невідомі хвороби, породжені ними, повалили людей і збили з пантелику вчених.

34. Скільки розбрату, скільки плутанини та болю накопичило на собі людство. Відсутність молитви, моралі та духовності привернула нечистих та розгублених істот. Але чого можна очікувати від тих, хто відійшов без світла та без підготовки?

35. Там ті, кого ви обдурили та пригнобили, кого ви збентежили та принизили. Вони можуть надіслати вам лише плутанину та темряву, вони можуть лише мститися, і вони лише дорікають вам. (152, 22-28)

36. Легіони істот темряви насуваються на людство, як грозові хмари, спричиняють потрясіння, заплутують думки та затьмарюють серця людей. І хоча це людство має зброю, щоб захиститися від цих підступних атак, одні не вміють нею користуватися, а інші навіть не підозрюють, що вона у них є. (240, 53)

37. Сучасне людство, хоч яким численним воно є у ваших очах, дуже мале порівняно зі світом духовних істот, що його оточують. З якою силою ці легіони вриваються на шляхи людей; та ті не сприймають того світу, що їх оточує, не відчувають і не чують його. (339, 29)

38. Людина, яка впала у гріховне життя, здатна притягнути за собою цілу легію істот темряви, які змусять її залишати на своєму шляху слід згубних впливів. (87, 7)

39. Якби ви звідси могли побачити «Духовну Долину», де мешкають матеріалізовані істоти — ті, хто нічого не зробив для духовної подорожі після цього життя, — ви були б приголомшені. Але ні на мить ви не сказали б: «Як жахлива справедливість Божа!» Ні, натомість ви вигукнули б: «Як невдячні, як несправедливі й жорстокі ми були до самих себе! Як байдужі до своєї душі, і як холодні ми були як учні Ісуса!»

40. Тому Отець дозволив, щоб ці істоти час від часу проявлялися у вашому житті і повідомляли вам болісну, страшну звістку про своє похмуре і неспокійне життя. Вони є мешканцями світу, який не має ні сяйного Світла духовних осель, ні красот Землі, на якій вони раніше мешкали. (213,52-53)

41. Легіони душ, які безцільно блукають світом і різними способами стукають у двері сердець людей, часто є голосами, які хочуть сказати вам, що ви повинні прокинутися, що ви повинні відкрити очі на реальність, що ви повинні покаятися у своїх помилках і оновитися, щоб пізніше, коли ви залишите своє тіло в лоні землі, вам не довелося, як їм, оплакувати свою самотність, своєї неосвіченості та свого матеріалізму. Усвідомте в цьому, як навіть із темряви народжується світло, бо жоден листок на дереві не ворушиться без моєї волі; так само й ті духовні прояви, яких з

кожним днем стає все більше, зрештою настільки заполонять людей, що в кінці кінців переможуть скептицизм людства. (87, 65)

42. Моліться за тих, хто покидає вас і вирушає в потойбіччя, бо не всім вдається знайти шлях, не всі здатні піднестися духовно, і не всі досягають миру за короткий час.

43. Деякі живуть у духовному світі під ілюзією матеріального життя; деякі страждають від сильних почуттів каяття; інші бездушні, поховані разом зі своїми тілами під землею, а ще інші не можуть розлучитися зі своїми рідними, з тими, хто залишився у світі, бо скарги, егоїзм і людська неосвіченість утримують їх, прив'язують до матеріального і позбавляють миру, світла та прогресу.

44. Дозвольте тим душам, які ще перебувають у цьому світі, рухатися далі, не чекаючи на те, що їм належить; дозвольте їм відмовитися від благ, якими вони володіли і які любили в цьому житті, щоб вони могли піднести свою душу до нескінченності, де на них чекає справжня спадщина. (106, 35-37)

45. Для вашої душі буде дуже благотворним, коли при вашому прибутті в «Духовну Долину» вас зустрінуть вони і ви отримаєте знаки вдячності за милосердя, яке ви їм виявили. Великою буде ваша радість, коли ви побачите їх тоді просякнутими світлом.

46. Але як би було болісно, якби ви зустріли ту легію істот, затьмарених розгубленістю, і знали, що вони очікували від вас акту любові, а ви не надали його їм. (287, 58)

47. Істинно кажу вам: якщо Я ставлюся до вас, людей, з такою любов'ю та милосердям, то з такою ж турботливою любов'ю Я звертаюся й до тих, хто спокутує свої колишні провини в потойбіччі. Я посилаю цим істотам Своє Світло, щоб визволити їх від їхнього розладу, який є як темрява, та від їхніх самозвинувачень, які є «вогнем», щоб потім послати їх серед людей; щоб ті, хто раніше сіяв біль у серцях , тепер, наділені світлом пізнання, стали благодійниками та захисниками своїх власних братів і сестер. (169, 6)

Боротьба духів за людей

48. Поза вашим людським життям існує світ духів, ваших братів і сестер, істот, невидимих для людини, які борються між собою, щоб завоювати вас.

49. Ця боротьба має свою причину в різниці розвитку, в якій перебувають одні та інші. У той час як істоти Світла, натхненні ідеалами Любові, Гармонії, Миру та Досконалості, осяюють шлях людства Світлом, завжди надихаючи його на Добро та відкриваючи йому все, що служить на благо людей, істоти, які все ще тримаються за

матеріалізм Землі, які не змогли звільнитися від свого егоїзму та любові до світу або які на невизначений час живлять людські пристрасті та схильності, засипають шлях людей плутаниною, затьмарюючи розум, засліплюючи серця, поневолюючи волю, щоб скористатися людьми та зробити їх знаряддями своїх планів, або щоб використовувати їх так, ніби це їхні власні тіла.

50. Поки Духовний Світ Світла прагне завоювати душі людей, щоб відкрити їм пролом до Вічності; поки ті благословенні полчища невпинно трудяться, щоб зростати в любові, ставати доглядачами біля ложа страждальців, порадниками поруч із людиною, яка несе тягар великої відповідальності, наставниками молоді, захисниками дітей, супутниками тих, хто живе в забутті й самотності, так само невпинно діють серед людей легіони істот, позбавлених світла духовної мудрості й піднесеного почуття любові. Але їхня мета не полягає в тому, щоб полегшити вам шлях до Духовного Царства — ні; намір цих істот є цілком протилежним, їхнє прагнення полягає в тому, щоб панувати над світом, залишатися його господарями, увічнити себе на Землі, панувати над людьми та перетворити їх на рабів і знаряддя своєї волі — одним словом: не дозволити відібрати те, що вони завжди вважали своїм: світ.

51. Отже, учні: між цими істотами точиться запекла боротьба — боротьба, яку ваші фізичні очі не бачать, але відгомони якої щодня дають про себе знати у вашому світі.

52. Щоб людина могла захищатися і звільнитися від злих впливів, їй потрібне знання істини, що її оточує, вона повинна навчитися молитися духом, а також знати, якими здібностями наділена її істота, щоб використовувати їх як зброю у цій великій битві добра проти зла, світла проти темряви, духовності проти матеріалізму.

53. Саме Духовний Світ Світла діє, бореться і готує все, щоб світ одного дня став на шлях одухотворення.

54. Подумайте про все це, і ви зможете уявити собі запеклість цієї боротьби ваших духовних братів і сестер, які прагнуть врятувати людей — боротьби, яка для них є чашею, з якої ви постійно даєте їм пити жовч невдячності, оскільки ви обмежуєтеся тим, що отримуєте від них усе те добро, яке вони вам дарують, але ніколи не стаючи поруч з ними, щоб допомогти їм у їхній боротьбі.

55. Лише небагато хто вміє приєднатися до них, лише небагато хто сприйнятливий до їхніх натхнень і дотримується їхніх вказівок. Але з якою силою вони

йдуть по життю, як захищеними вони почуваються, які насолоди та натхнення підносять їхній дух!

56. Більшість людей розривається між цими двома впливами, не наважуючись обрати жодного, не віддаючись повністю матеріалізму, але й не докладаючи зусиль, щоб звільнитися від нього та одухотворити своє життя, тобто піднести його через добро, знання та духовну силу. Вони все ще перебувають у боротьбі з самими собою.

57. Ті, хто повністю підкорився матеріалізму, не зважаючи вже на голос совісті, і хто зневажає все, що стосується їхньої душі, більше не борються, вони були переможені в цій боротьбі. Вони вважають, що перемогли, вважають себе вільними і не помічають, що вони є полоненими і що буде потрібно, щоб легіони Світла зійшли до темряви, щоб їх звільнити.

58. Це Послання Світла Я надсилаю всім народам Землі, щоб люди прокинулися, щоб вони усвідомили, хто є той ворог, з яким вони повинні боротися, доки не переможуть його, і яку зброю вони, не знаючи того, носять із собою. (321, 53 63)

Зв'язок із духовним світом Бога

59. Учні, прокиньтеся і усвідомте час, у якому ви живете. Я кажу вам: так само, як ніхто не може зупинити мою справедливість, так само ніхто не може закрити ворота в потойбіччя, які вам відкрила моя милість. Ніхто не зможе завадити тому, щоб з тих світів до людей надходили послання Світла, Надії та Мудрості. (60, 82)

60. Я дозволив вам на короткий час вступити у зв'язок з істотами Потойбіччя, чого Я не схвалював у «Другому Часі», бо тоді ви не були до цього готові — ані вони, ані ви. Ці двері були відкриті Мною в цей час, і тим самим Я виконую пророцтва Моїх пророків та деякі з Моїх обіцянок.

61. У 1866 році для вас відкрилися ці невидимі двері, а також з’явився орган передачі для обраних, щоб оприлюднити те Послання, яке духи Світла принесуть людям.

62. До того року в націях і народах Землі з'являлися духовні істоти, які були попередніми знаками Мого приходу. (146, 15)

63. Якби сучасні люди не були такими жорстокими й байдужими, вони, безсумнівно, постійно отримували б послання з Духовного Світу, і час від часу бачили б себе оточеними натовпами істот, які невпинно працюють над пробудженням людей, і вони б усвідомили, що ніколи не самотні.

64. Одні називають той світ «невидимим», інші — «потойбічним». Але чому? Просто тому, що їм бракує віри, щоб

«бачити» духовне, і тому, що їхня людська убогість дає їм відчуття, ніби вони далекі й чужі світу, який вони мали б відчувати у своїх серцях. (294, 32-33)

65. Ви дивуєтеся з того, що духовна істота відкриває себе або вступає з вами у зв'язок, не замислюючись над тим, що й ви висловлюєте себе і навіть відкриваєтеся в інших світах, в інших сферах.

66. Ваше «тіло» не усвідомлює, що ваша душа в моменти молитви з'єднується зі Мною, воно не здатне сприймати наближення до вашого Господа за допомогою цього дару — не лише до Мого Духа, а й до ваших духовних братів і сестер, про яких ви згадуєте в моменти молитви.

67. Так само ви не усвідомлюєте, що душа у ваші години відпочинку, коли тіло спить, залежно від рівня свого розвитку та одухотворення, відокремлюється від тіла і з'являється у віддалених місцях, навіть у духовних світах, які ваш розум навіть уявити собі не може.

68. Нехай ніхто не дивується цим одкровенням. Зрозумійте, що ви зараз наближаєтеся до завершення часів. (148, 75-78)

69. Я хочу, щоб чисті думки були мовою, якою ви спілкуєтеся зі своїми братами та сестрами, що мешкають у духовному світі, щоб ви таким чином розуміли один одного, і, воістину, ваші заслуги та ваші добрі справи будуть корисними для них; так само, як вплив тих моїх дітей, їхні натхнення та їхній захист стануть для вас потужною допомогою на вашому життєвому шляху, щоб ви разом прийшли до Мене.

70. Духовно вдосконалюйтеся, і ви відчуєте у своєму житті благодійну присутність тих істот: ласку Матері, яка залишила свою дитину на землі , теплоту та поради Батька, який також мусив піти з життя. (245,7-8)

71. Ця праця буде піддана критиці та відкинута багатьма, коли вони дізнаються, що в ній висловилися духовні істоти. Але не турбуйтеся, бо боротимуться проти цієї частини Моїх настанов лише невігласи.

72. Скільки разів апостоли, пророки та посланці Господа під впливом духовних істот світла зверталися до світу, не усвідомлюючи цього людство, і скільки разів кожен з вас діяв і говорив під впливом волі духовних істот, не помічаючи цього! І саме те, що відбувалося завжди, Я вам зараз підтвердив. (163, 24-25)

73. Якщо вас спонукає лише цікавість прагнути зв'язку з потойбіччям, ви не знайдете істини; якщо вас спонукає до цього прагнення величі або марнославство, ви не отримаєте справжнього одкровення. Якщо спокуса зачарує ваше серце помилковими цілями або егоїстичними інтересами, ви

також не отримаєте зв'язку зі Світлом мого Святого Духа. Лише ваша повага, ваша чиста молитва, ваша любов, ваше милосердя, ваше духовне піднесення спричинять диво, завдяки якому ваша душа розправить крила, перетне простори і дістанеться до духовних осель, наскільки це є моєю волею.

74. Це та благодать і втіха, які Святий Дух приготував для вас, щоб ви побачили одну й ту саму батьківщину і переконалися, що немає смерті й відчуження, що жодна з моїх істот не вмирає щодо Вічного Життя. Бо в цей «Третій час» ви зможете також обійняти в духовних обіймах тих істот, які пішли з цього земного життя і яких ви знали, яких ви любили і втратили в цьому світі, але не у вічності.

75. Багато з вас вступили в контакт з цими істотами за допомогою Моїх «працівників». Але істинно кажу вам: це не є досконалим способом встановлення контакту, і наближається час, коли втілені та безтілесні душі зможуть спілкуватися між собою від духу до духу, не використовуючи жодних матеріальних чи людських засобів, а саме через натхнення, через дар душевної чутливості, одкровення чи інтуїцію. Очі вашого духу зможуть сприймати присутність Потойбіччя, після чого ваше серце відчує прояви життя істот, що населяють «Духовну Долину», і тоді радість вашого духу, а також ваше пізнання та любов до Отця будуть великими.

76. Тоді ви дізнаєтеся, що таке життя вашої душі, хто вона є і ким вона була, пізнаючи себе, не бачачи себе в таких вузьких межах , як ті, що відповідають вашим тілам. Бо Отець каже вам: навіть якщо матерія вашого тіла дійсно мала — наскільки ж схожий ваш дух на Мій Божественний Дух! (244, 21-24)

Розділ 42 — Провина і спокута, випробування і страждання

Необхідність каяття та спокути

1. Коли Я часто дозволяю вам пити з того самого чашу, яку ви дали своїм ближнім, це відбувається тому, що лише так деякі з вас можуть зрозуміти зло, яке вони заподіяли; і, проходячи через те саме випробування, яке вони змусили пережити інших, вони пізнають той біль, який вони змусили відчути. Це просвітить їхню душу і приведе до розуміння, покаяння і, як наслідок, до виконання Мого Закону.

2. Але якщо ви хочете уникнути страждань або не пити чашу гіркоти, то можете цього досягти, спокутувавши свою провину покаянням, добрими справами та всім тим, що підказує вам ваша совість. Так ви спокутуєте борг любові, повернете честь, життя

або мир, здоров’я, радість чи хліб, які ви колись відібрали у своїх ближніх.

3. Подивіться, наскільки реальність Моєї справедливості відрізняється від того уявлення, яке ви склали про свого Отця!

4. Не забувайте: коли Я сказав вам, що ніхто з вас не загине, Я, безсумнівно, також сказав вам, що кожен борг має бути сплачений, а кожна провина — викреслена з Книги Життя. Вибір шляху, яким ви дійдете до Мене, залежить від вас. Ви все ще володієте свободою волі.

5. Якщо ви віддаєте перевагу закону відплати давніх часів, як це досі роблять люди з гордих народів, то подивіться на їхні результати!

6. Якщо ви хочете, щоб міра, якою ви міряєте своїх ближніх, міряла й вас, то вам навіть не треба чекати на вступ у інше життя, щоб отримати Мою справедливість; бо тут (на землі), коли ви найменше цього очікуєте, ви опинитеся в тій самій критичній ситуації, в яку ви поставили своїх ближніх.

7. Але якщо ви хочете, щоб вам на допомогу прийшов вищий закон — не тільки для того, щоб звільнити вас від болю, якого ви найбільше боїтеся, а й для того, щоб надихнути вас на благородні думки та добрі почуття, — то моліться, кличте Мене, а потім йдіть своїм шляхом боротьби, щоб ставати дедалі кращими, щоб бути сильними у випробуваннях — одним словом: щоб з любов'ю сплатити борг, який ви маєте перед своїм Отцем і своїми ближніми. (16, 53-59)

8. Часто хтось запитує Мене: «Учителю, якщо Ти прощаєш наші провини — чому ж Ти дозволяєш нам спокутувати їх болем?» На це Я кажу вам: Я прощаю вас, але необхідно виправити ті провини, щоб ви повернули чистоту своїй душі. (64, 14)

9. Я казав вам, що навіть остання пляма буде викреслена з серця людини, але Я також кажу вам, що кожен повинен змити свої власні ганебні плями. Пам’ятайте, що Я казав вам: «Якою мірою ви міряєте, такою мірою й вам буде відміряно», і: «Що посієш, те й пожнеш». (150, 47)

10. З матеріальних дарів, які людство приносить Мені, Я приймаю лише добрий намір, якщо він справді добрий; бо не завжди в дарі виявляється великодушний і благородний намір. Як часто люди приносять Мені свої жертви, щоб приховати свої гріхи або вимагати від Мене чогось натомість. Тому Я кажу вам, що спокій душі не продається, що ваші темні плями не змиваються матеріальним багатством, навіть якщо ви могли б запропонувати Мені найбільший скарб.

11. Каяття, біль через те, що Мене образили, оновлення, виправлення, виправлення скоєних провин — все це з тією

смиренністю, якої Я вас навчив — так, тоді люди приносять Мені справжні жертви серця, душі та думок, які вашому Отцю набагато приємніші 508, розділ 42, ніж ладан, квіти та свічки. (36, 27-28)

Закон спокути

12. Ви мали одну нагоду за іншою, і в цьому ви можете впізнати Мою нескінченну любов до вас; бо Я обдарував вас і надав вашій сутності можливість виправити помилки, очистити та вдосконалити вашу душу, замість того, щоб карати вас або навічно засуджувати, як ви раніше звикли думати.

13. Хто з тих, хто знає ці вчення і вірить у їхню істинність, наважиться відвернутися від свого завдання на землі, хоча знає, що тим самим він спричиняє ще суворіше спокутування для своєї душі?

14. Бо хоча й правда, що моя справедливість надає вам нові можливості для усунення плям і виправлення помилок, але також правда, що з кожною нагодою кількість випробувань збільшується, а труднощі й страждання щоразу стають інтенсивнішими, так само як і скоєні помилки ставали все тяжчими.

15. Ваш обов'язок — не слід говорити про покарання — полягатиме у відновленні, оновленні, виправленні та спокутуванні до останньої провини. Ніхто — ні ваш Небесний Отець, ні ваші брати та сестри на землі чи в «Духовному долині» — не зробить того, що повинні зробити лише ви самі, хоча Я кажу вам, що завжди відповідатиму на ваш поклик. Коли ви вважатимете себе самотніми та покинутими, ви відчуєте Мою присутність, і Духовний світ завжди прийде, щоб підтримати вас у несенні вашого хреста. (289, 45-47)

16. Тільки Моя любов і Моя справедливість можуть сьогодні захистити тих, хто прагне їх. Тільки Я, у Своїй досконалій справедливості, можу прийняти того, хто забирає собі життя.

17. Якби вони знали, що покинутість душі страшніша за самотність у цьому світі, вони терпляче й мужньо витримали б до останнього дня свого земного існування. (165, 73-74)

18. Я не знищую жодного зі Своїх дітей, як би сильно вони Мені не завдавали болю; Я зберігаю їх і даю їм можливість виправити свої провини та повернутися на шлях, який вони покинули. Але хоча Я пробачив їх, вони стикаються з плодами своїх вчинків, і саме вони судять їх та вказують їм правильний шлях. (96, 55)

Причина випробувань і страждань

19. Пізнайте себе! Я спостерігав за існуванням людей усіх часів і знаю, що було причиною всіх їхніх страждань і нещасть.

20. З найдавніших часів Я бачив, як люди забирали життя один в одного через заздрість, матеріалізм, жагу до влади; вони завжди нехтували своєю душею, вірячи, що є лише матерією, і коли наставала година залишити людську подобу на землі, залишалося лише те, що вони створили у своєму матеріальному житті, не здобувши жодного блаженства для духу; бо вони не шукали його, не думали про нього, не дбали ні про чесноти духу, ні про знання. Вони задовольнялися тим, що жили, не шукаючи шляху, який веде їх до Бога. (11, 42-43)

21. Сьогодні, незважаючи на прогрес вашої цивілізації, ви все більше віддаляєтеся від матеріальної природи, так само як і від духовного, від чистого, від того, що належить Богу. Тому з кожним етапом вашого життя ви впадаєте у все більшу слабкість, у все більші страждання, незважаючи на ваше бажання з кожним днем, який ви проводите на землі, ставати сильнішими і щасливішими. Але тепер ви зробите крок вперед у виконанні Мого Закону, о мешканці Землі! (16, 35)

22. Випробування, з якими ви стикаєтеся на своєму життєвому шляху, не є випадковістю, Я послав їх вам, щоб ви здобули заслуги. Жодне листя на дереві не ворушиться без Моєї волі, і Я є як у великих, так і в малих творіннях Створення.

23. Пильнуйте і моліться, щоб ви навчилися розуміти, який плід ви повинні зібрати з кожного випробування, щоб ваше спокутування було коротшим. З любов'ю візьміть на себе свій хрест, і Я зроблю так, щоб ви з терпінням несли своє спокутування. (25, 6)

24. Якщо люди серед сміху, розваг і марнославства забувають Мене і навіть заперечують Мене, то чому вони зневірюються і тремтять, коли збирають урожай сліз, що мучить їхню душу і тіло? Тоді вони богохулять, кажучи, що Бога немає.

25. Людина достатньо сміливa, щоб грішити, рішуча, щоб відхилитися від шляху Мого Закону; але Я запевняю вас, що вона надзвичайно боягузлива, коли йдеться про спокуту і сплату своїх боргів. Проте Я зміцнюю вас у вашій боягузтві, захищаю вас у ваших слабкостях, вириваю вас із вашої летаргії, витираю ваші сльози і даю вам нові можливості, щоб ви відновили втрачене світло і знову знайшли забутий шлях Мого Закону.

26. Я приходжу, щоб принести вам, як у «Другий час», хліб і вино життя, як для душі, так і для тіла, щоб ви жили в гармонії з усім, що створив ваш Отець.

27. На Моїх шляхах квітнуть чесноти, на ваших же — терни, прірви та гіркота.

28. Хто каже, що шляхи Господні сповнені тернів, той не знає, що говорить, бо Я не створив болю для жодного зі Своїх дітей; але ті, хто відійшов від шляху Світла і Миру, муситимуть зазнати наслідків своєї провини, повертаючись до нього.

29. Чому ви випили чашу страждань? Чому ви забули заповідь Господа, а також місію, яку Я вам довірив? Тому що ви замінили Мій Закон своїми, і ось результати вашої марної мудрості: гіркі страждання, війна, фанатизм, розчарування та брехня, які душать вас і наповнюють відчаєм. І найболючіше для матеріалізованої людини, для того, хто все підпорядковує своїм розрахункам і матеріальним законам цього світу, є те, що після цього життя вона все ще буде тягнути за собою тягар своїх заблукань і схильностей. Тоді страждання вашої душі будуть дуже великими.

30. Скиньте тут тягар своїх гріхів, виконуйте Мій Закон і приходьте швидше. Попросіть пробачення у всіх, кого ви образили, а решту залиште Мені; бо коротким буде ваш час для любові, якщо ви справді вирішите це зробити. (17, 37-43)

31. Прийдіть усі до Мене, хто носить у серці приховане горе. Ви таємно носите в собі біль, заподіяний зрадою, і ваша гіркота дуже велика, бо саме та людина, яку ви дуже любили, глибоко вас образила.

32. Заспокойтеся в собі, щоб молитва просвітила вас і ви змогли зрозуміти, чи не були ви колись причиною того, що вас зрадили. Тоді молитва зміцнить вас у думці, що ви повинні пробачити тих, хто зрадив вас у вашій любові, вашій вірі, вашій довірі.

33. Істинно кажу вам: у ту саму мить, коли ви пробачите тому, хто вас образив, ви повною мірою відчуєте Мій мир; бо в цю мить ваш дух з'єднається з Моїм, і Я розстелю Свій плащ, щоб пробачити вас і огорнути вас обох Своєю любов'ю. (312, 49-51)

34. По правді кажу вам Учитель: Я підготував для кожної душі Царство миру та досконалості. Але цьому Царству, яке Я підготував, протистоїть інше Царство: світ. Тоді як моє Царство здобувається через смиренність, любов і чесноту, заволодіння іншим Царством вимагає гордості, амбіцій, пихи, жадібності, егоїзму та злоби.

35. У всі часи світ протистояв Моєму Царству, завжди ті, хто йде за Мною, зазнавали утисків на своєму шляху та піддавалися спокусам, чи то через видимі впливи, чи то через невидимі сили.

36. Це не єдиний час, коли ви крокуєте по тернях, щоб дістатися до Мене, це не вперше, коли ваша душа спотикається у прагненні

досягти Моєї присутності. У всі часи ви вели боротьбу в глибині своєї сутності.

37. Натхнення Мого Духа осяює ваше внутрішнє єство і розпалило битву з темними силами, з фальшивими світлами, фальшивими чеснотами, з матерією, з усім зайвим, з усією фальшивою славою цього світу. (327, 3)

38. Я благословляю біль, який ви терпіли заради Мене, бо все, що ви страждаєте заради Мене, зробить вас гідними вічного життя. (338, 61)

Віра, покірність і смиренність у випробуваннях

39. Людське життя є для душі тиглем, у якому вона очищується, і ковадлом, на якому вона кується. Необхідно, щоб людина мала в своєму дусі ідеал, віру в свого Творця та любов до свого призначення, щоб з терпінням нести свій хрест аж до вершини своєї Голгофи.

40. Без віри у вічне життя людина впадає у відчай перед усіма важкими випробуваннями, без високих ідеалів вона занурюється у матеріалізм, а без сил, щоб витримати розчарування, вона гине у зневірі або у пороці. (99, 38-39)

41. Я кажу вам, що ви повинні любити свій хрест; бо якщо ви будете чинити опір, коли мусите нести його на плечах, біль у ваших серцях залишить глибоку рану. Я справді люблю свій хрест, о народе; але чи знаєте ви, як Я називаю свій хрест? Мій хрест складається з вас, о люди, яких Я так сильно люблю. (144, 20)

42. Віра, покірність і смиренність перед тим, що Я призначив, скоротять шлях випробувань, бо тоді ви не будете проходити шлях страждань більше ніж один раз. Але якщо під час випробувань виникнуть бунт, невдоволення або навіть богохульство, то випробування триватимуть довше, бо тоді вам доведеться знову пройти цей шлях, поки ви не засвоїте урок. (139, 49)

43. Я кажу вам: випробування, які людина сама створила собі в цей час, є дуже важкими, бо вони необхідні для її спасіння.

44. Божественна справедливість здійсниться над найдорожчим для кожної людини, щоб вимагати звіту про діла кожної людської істоти.

45. Як важливо, щоб людина усвідомила, що означає духовне спокутування, щоб, усвідомлюючи, що душа має минуле, яке знає лише Бог, вона з любов'ю, терпінням, повагою і навіть радістю прийняла свій чашу страждань — знаючи, що тим самим вона змиває минулі й теперішні ганьби, сплачує борги та здобуває заслуги перед Законом.

46. Не буде духовного піднесення у болю, доки людина не страждатиме з любов'ю, з повагою до Моєї справедливості

та з покірністю тому, що кожен сам собі заслужив. Але тільки це піднесення серед випробувань зможе дати людям розуміння того, що таке закон духовної компенсації. (352, 36-37, 42-43)

Значення страждання і болю

47. Якщо ви приписуєте випробування життя випадковості, вам буде важко бути сильними. Але якщо ви маєте уявлення про те, що таке спокута, що таке справедливість і відшкодування, ви знайдете у своїй вірі піднесення і покірність, щоб перемогти у випробуваннях.

48. Моя воля — випробовувати вашу душу різними способами, бо Я її виховую, формую та вдосконалюю. Для цього Я користуюся всіма речами та всіма людьми; як знаряддя Я використовую як праведника, так і лиходія. То Я користуюся світлом, то роблю темряву своєю слугою. Тому кажу вам: коли ви опинитеся в критичній ситуації, згадайте про Мене, про вашого Учителя, який з усією любов'ю пояснить вам причину того випробування.

49. Є чаші, які повинні випити всі: одні раніше, інші пізніше, щоб усі навчилися розуміти Мене і любити. Бідність, хвороба, наклеп, ганьба — це дуже гіркі чаші, які доходять не тільки до вуст грішника. Пам'ятайте, що найправедніший у тому «Другому Часі» випив найгіркіший келих, який ви можете собі уявити. Послух, смиренність і любов, з якими випивається келих страждань, полегшать хрест і допоможуть швидше пройти випробування. (54, 4-6)

50. Усе, що вас оточує, спрямовано на те, щоб очистити вас, але не всі так це сприйняли. Нехай біль, який ви п'єте зі свого чаші страждань, не буде марним. З болю ви можете здобути світло, яке є мудрістю, лагідністю, силою та чуйністю. (81, 59)

51. Знайте, учні, що біль видаляє погані плоди з ваших сердець, дарує вам досвід і сприяє виправленню ваших помилок.

52. Таким чином випробовує вас ваш Отець, щоб у вашому розумі стало світло. Але якщо ви не розумієте і страждаєте марно, бо не відкриваєте сенсу моїх мудрих уроків, ваш біль є безглуздим, і ви не використовуєте цей урок. (258, 57 58)

53. Люди кричать: «Якщо існує Бог милосердя і любові — чому тоді добрі мусять страждати від злих, а праведні — від грішників?»

54. Істинно кажу вам, діти Мої: жодна людина не приходить у цей світ лише для того, щоб досягти власного спасіння душі. Вона не є самодостатньою особистістю, а є частиною Цілого.

55. Хіба не страждає здоровий і досконалий орган у людському тілі, коли інші органи хворі?

56. Це матеріальна аналогія, щоб ви зрозуміли взаємозв'язок, який існує між кожною людиною та

іншими. Добрі мусять страждати серед злих, але добрі не є цілком безневинними, якщо вони не докладають зусиль для духовного прогресу своїх братів і сестер. Однак як особистість кожен має свою власну відповідальність, і оскільки він є частиною Мого Духа і подібний до Нього, він володіє волею та інтелектом, щоб сприяти прогресу всіх. (358, 18-19)

57. Правильно тлумачте Моє вчення, не думайте, що Мій Дух радіє, коли бачить ваші страждання на землі, або що Я хочу позбавити вас усього, що вам приємно, щоб насолоджуватися цим. Я приходжу, щоб спонукати вас , пізнати і дотримуватися Моїх законів, бо вони варті вашої поваги і уваги, і тому що їх дотримання принесе вам вічне блаженство і вічний мир. (25, 80)

58. Я мушу сказати вам, що, доки ви мешкаєте на землі, ви можете прагнути зробити своє існування на ній якомога приємнішим. Не потрібно безперервно плакати, страждати та «кровоточити», щоб заслужити мир у потойбіччі.

59. Якби ви могли перетворити цю землю з долини сліз на світ щастя, де ви б любили одне одного, де ви б прагнули творити добро і жити за моїм Законом — воістину, Я кажу вам, це життя було б у моїх очах навіть більш заслуженим і вищим, ніж існування, сповнене страждань, нещасть і сліз, якою б великою не була ваша готовність терпіти це. (219, 15-16)

60. Радійте, що жоден біль не триває вічно; ваші страждання є тимчасовими і дуже скоро минуть.

61. Час спокути та очищення є швидкоплинним для того, хто розглядає випробування з духовною точки зору; натомість для того, хто повністю поглинений матеріалізмом, те, що насправді дуже скоро мине, триватиме довго.

62. Як минають удари вашого серця, так минає в нескінченності життя людини.

63. Немає підстав для страху, бо так само, як з когось вивергається зітхання, як проливається сльоза або як вимовляється слово, так само минають і страждання людини.

64. У безмежній лагідності Божій усі ваші болі та страждання мають розчинитися в ніщо. (12, 5-9)

Розділ 43 – Хвороба, зцілення та оновлення

Походження та сенс хвороби

1. Коли людина, нехтуючи молитвою та добрими справами, відхиляється від шляху добра, вона втрачає свою моральну силу, свою духовність і піддається спокусі, а у своїй слабкості допускає гріхи, які роблять серце хворим.

2. Але Я прийшов як лікар до ліжка хворого і обдарував його всією Своєю любов'ю та турботою. Моє світло було як свіжа вода на розпалених лихоманкою губах, і коли він відчув Мій бальзам на своєму чолі, він сказав Мені: «Господи, лише Твоє милосердя може врятувати мене. Я дуже хворий душею, і смерть дуже скоро прийде до мене».

3. Але Я сказав йому: «Ти не помреш, бо Я, Який є Життям, прийшов, і все, що ти втратив, тобі буде повернено». (220, 39)

4. Які заслуги може здобути хворий, який не здатний до жодних зусиль? Його заслуги можуть бути різноманітними й великими, якщо він вміє озброїтися терпінням і покірністю, якщо він смиренний перед Божою волею і здатний благословляти Мене попри свій біль. Адже його приклад просвітить багато сердець, які живуть у темряві, які впадають у відчай і віддаються пороку або думають про смерть, коли їх спіткає випробування.

5. Якщо ці люди на своєму шляху зустрінуть приклад віри, смирення та надії, що випливає з серця, яке також багато страждає, бо несе дуже важкий хрест, то вони відчують, що їхнє серце торкнувся промінь світла.

6. Так і є насправді: оскільки вони не змогли почути голос власного духу, їм довелося прийняти світло духу, яке інша людина передала їм своїм прикладом і вірою.

7. Не здавайтеся, ніколи не визнавайте себе переможеними, не підкоряйтеся тягарю своїх страждань. Завжди майте перед очима палаючу лампу своєї віри. Ця віра і ваша любов врятують вас. (132, 38-39)

Зцілення власними силами

8. Ви просите Мене, щоб Я вас зцілив; але, істинно кажу вам, ніхто не може бути кращим лікарем, ніж ви самі.

9. Яка користь від того, що Я зцілю вас і усуну ваш біль, якщо ви не позбудетеся своїх помилок, гріхів, пороків і недосконалостей? Не біль є причиною ваших хвороб, а ваші гріхи. Дивіться, ось це і є джерело болю! Тож боріться з гріхом, відокремтеся від нього, і ви будете здорові. Але зробити це — ваше завдання. Я лише навчаю вас і допомагаю вам у цьому.

10. Якщо ви через свою совість відкриєте причину своїх страждань і докладете всіх зусиль, щоб боротися з нею, ви повною мірою відчуєте божественну силу, яка допоможе вам перемогти в цій боротьбі та здобути духовну свободу.

11. Яким великим буде ваше задоволення, коли ви відчуєте, що власними заслугами ви звільнилися від болю і знайшли мир. Тоді ви скажете: «Мій Отче, Твоє Слово було моїм зціленням, Твоє вчення було моїм спасінням» (8, 54-57).

12. Справжній цілющий бальзам, народе, — той, що зцілює всі хвороби, — походить від любові.

13. Любіть духом, любіть серцем і розумом, тоді ви матимете достатньо сили не тільки для того, щоб зцілити хвороби тіла або втішити у дрібних людських недугах, але й для того, щоб прояснити духовні таємниці, великі страхи душі, її розлади та докори сумління.

14. Цей бальзам розв'язує великі випробування, запалює світло, полегшує муки, розплавляє ланцюги, що сковують.

15. Людина, яку наука покинула, при контакті з цим бальзамом повернеться до здоров'я та життя; душа, що відійшла, повернеться під любовне слово брата, який її кличе. (296, 60-63)

16. Позбавтеся болю! Життя, створене Мною, не сповнене болю. Страждання походить від непокори та провин дітей Божих. Біль є характерним для життя, яке люди створили у своїй розбещеності.

17. Підніміть свій погляд і відкрийте для себе красу Моїх творінь. Підготуйтеся внутрішньо, щоб почути божественний концерт, не відгороджуйтеся від цього свята. Якщо ви відокремитеся — як тоді зможете брати участь у цій насолоді? Ви житимете сумними, мученими та хворими.

18. Я хочу, щоб ви були гармонійними нотами у вселенському концерті, щоб ви зрозуміли, що ви походять із Джерела життя, щоб ви відчули, що в кожній душі є Моє Світло. Коли ви досягнете повної зрілості, щоб ви могли сказати Мені: «Отче, підкоріть мою душу Твоєму Духу, так само як і мою волю та моє життя».

19. Зрозумійте, що ви не зможете цього сказати, доки ваші почуття хворі, а ваша душа егоїстично відокремлена від правильного шляху.

20. Ви живете під муками хвороб або страху їх накликати на себе. Але що значить фізична хвороба порівняно з гріхом душі? Нічого, якщо вона здатна піднятися; бо в Моєму Милосерді ви завжди знайдете допомогу.

21. Так само, як кров тече по ваших жилах і оживляє все тіло, так і сила Божа пронизує вашу душу як потік життя. Немає причини хворіти, якщо ви виконуєте Закон. Життя — це здоров'я, радість, щастя, гармонія. Якщо ви хворі, ви не можете бути сховищем божественних благ.

22. Ви, люди з хворими думками, серцями чи тілами, Учитель каже вам: просіть вашу душу, яка є дитиною Всемогутнього, щоб вона повернулася на правильний шлях, щоб вона зцілила ваші страждання і допомогла вам у ваших слабкостях. (134, 57-59)

Оновлення людини

23. Марнославство — слабкість, що проявилася вже у першої людини — буде подолано через одухотворення. Це боротьба, яка завжди існувала між душею та «тілом». Бо тоді як душа, прагнучи сутності Отця, схильна до Вічного та Високого, «тіло» шукає лише те, що задовольняє його та лестить йому, навіть якщо це шкодить душі.

24. Ця боротьба, що проявляється в кожній людській істоті, є силою, яка виникає в самій людині внаслідок впливу, який на неї чинить світ. Адже земне прагне всього, що відповідає його природі.

25. Якщо душа здатна опанувати цю силу і скерувати її в правильне русло, вона примирить у своїй сутності обидві природи і досягне свого прогресу та піднесення. Якщо ж вона, навпаки, дозволить силі «тіла» панувати над собою, то буде спокушена до зла, стане човном без керма посеред бурі. (230, 64)

26. Ви — невіруючі та сумнівники — не можете повірити у світ справедливості, ані уявити собі життя, сповнене любові та чесноти, на вашій Землі. Одним словом: ви не вважаєте себе здатними на щось добре, ані не вірите в себе.

27. Я ж вірю у вас, знаю насіння, яке є в кожному з моїх дітей, бо Я створив їх, бо Я дав їм життя своєю любов'ю.

28. Я покладаю велику надію на людину, вірю в її спасіння, в те, що вона стане гідною і піднесеться. Бо коли Я створив його, Я призначив його бути господарем на Землі, де він мав створити місце любові та миру, і Я також визначив, що його душа має зміцніти в життєвій боротьбі, щоб завдяки заслугам досягти життя у світлі Царства Досконалості, яке належить вам як вічне спадкоємство. (326, 44-46)

Розділ 44 – Життя в Божественному сенсі

Необхідна рівновага

1. Кожному визначено його призначення через його духовне завдання та його людське завдання. Обидва повинні бути в гармонії один з одним і прагнути до єдиної мети. Істинно кажу вам, Я оцінюватиму не тільки ваші духовні справи, а й ваші матеріальні справи. Бо в них Я відкриватиму заслуги, які допоможуть вашому духу дістатися до Мене. (171, 23)

2. Досі гординя людини змушувала її нехтувати духовним аспектом, а відсутність цих знань заважала їй досягти досконалості.

3. Доки людина не навчиться підтримувати гармонію між своїми фізичними та душевними силами, вона не зможе знайти

рівновагу, яка повинна існувати в її житті. (291, 26-27)

4. Учні: Хоча ви живете у світі, ви можете вести духовне життя. Адже не слід думати, що духовність полягає у відверненні від того, що відповідає тілу, а в тому, щоб привести людські закони у відповідність із божественними законами.

5. Благословенний той, хто вивчає мої закони і вміє поєднати їх з людськими законами в одне ціле, бо він буде здоровим, сильним, великодушним і щасливим. (290, 26-27)

Добрі та згубні радості

6. Я не кажу вам, що ви повинні відвернутися від своїх земних обов'язків або від здорових радощів серця та почуттів. Я вимагаю від вас лише того, щоб ви відмовилися від того, що отруює вашу душу та робить ваше тіло хворим.

7. Хто живе в рамках закону, той виконує те, що диктує йому совість. Хто зневажає дозволені радості, щоб кинутися у заборонені розваги, той навіть у миті найбільшого задоволення запитує себе, чому він не щасливий і не знаходить спокою. Бо від насолоди до насолоди він опускається дедалі глибше, аж поки не гине в безодні, не знайшовши справжнього задоволення для свого серця та душі.

8. Декому доводиться зазнати поразки і випити до останньої краплі чашу, в якій вони шукали насолоду, не знайшовши її, щоб почути голос Того, хто завжди запрошує їх на бенкет вічного життя. (33, 44-46)

9. Вчений без поваги зриває плід з дерева науки, не прислухавшись попередньо до голосу своєї совісті, в якому Моє Закон промовляє до нього, щоб сказати йому, що всі плоди дерева мудрості добрі і що тому той, хто їх зриває, може робити це лише для блага своїх ближніх.

10. Приклади, які Я навів, показують вам, чому людство не знає ані любові, ані миру того внутрішнього раю, який людина мала б назавжди мати у своєму серці завдяки своїй покірності Закону.

11. Щоб допомогти вам знайти те саме, Я навчаю грішників, непокірних, невдячних і гордих, щоб ви зрозуміли, що ви наділені розумом, що у вас є совість, що ви здатні з повним розумінням ( ) і цілком оцінювати та розрізняти, що є добром, а що злом, і щоб показати вам шлях, який приведе вас до раю миру, мудрості, нескінченної любові, безсмертя, слави та вічності. (34, 15-17)

12. Людина не завжди правильно тлумачить мої вчення. Я ніколи не вчив вас зневажати або відмовлятися від насолоди добрими плодами, які схвалюють і дозволяють Мої закони. Я вчив

лише того, що ви не повинні прагнути до непотрібного, зайвого і тим більше не повинні любити це; що ви не повинні користуватися шкідливим, недозволеним так, як плодами, корисними для душі та тіла. Але все те, що дозволено для душі або серця і служить їхньому благу, Я рекомендував вам, бо це відповідає Моїм законам. (332, 4)

13. Потрібно було пройти багато часу, щоб людство досягло духовної зрілості. Ви завжди піддавалися двом крайнощам: одним з них був матеріалізм, через який ви прагнете досягти більших мирських насолод; але це насправді шкідливо, бо відволікає дух від виконання його завдання. Але ви повинні також уникати іншої крайності: вбивання «тіла», повної відмови від усього, що належить до цього життя; бо Я послав вас на цю Землю, щоб ви жили як люди, як людські істоти, і Я показав вам правильний шлях, щоб ви жили так, щоб «віддавати цезарю те, що належить цезарю, а Богу те, що належить Богу».

14. Я створив для вас цей світ з усією його красою та досконалістю. Я дав вам людське тіло, через яке ви маєте розвивати всі здібності, які Я вам дав, щоб досягти досконалості.

15. Отець не хоче, щоб ви відмовлялися від усього того добра, яке пропонує вам цей світ. Але ви не повинні ставити тіло вище за душу, бо тіло є минущим, а душа належить вічності. (358, 7-9)

Благословенне і нещасливе багатство

16. Якщо Моя воля полягає в тому, щоб зробити вас володарями земних благ, Я дарую їх вам, щоб ви ділилися ними зі своїми нужденними братами і сестрами — з тими, хто не має ні статків, ні підтримки, зі слабкими та хворими. Однак багато з тих, хто нічого не має на землі, можуть поділитися з вами своїми духовними благами. (96, 27)

17. Я хочу, щоб усе було вашим, але щоб ви свідомо користувалися тим, що вам потрібно; щоб ви вміли бути багатими духовно і могли володіти багато чим у матеріальному плані, якщо ви правильно цим користуєтеся і надаєте тому й іншому їх справжню цінність та значення.

18. Як душа незмірно багатої людини може нашкодити собі, якщо те, що вона має, служить на благо її ближніх? І як може зазнати шкоди могутня людина, якщо її дух вміє при нагоді відійти, щоб молитися, і вона через свою молитву перебуває у спілкуванні зі Мною? (294, 38)

19. Не кажіть Мені: «Господи, Я бачив бідність серед тих, хто йде за Тобою. А в тих, хто навіть не згадує про Тебе і не вимовляє Твого імені, Я бачу достаток, розваги та насолоди».

20. Мій народ не повинен розглядати ці випадки як доказ того, що той, хто слідує за Мною, неминуче має бути бідним у цьому світі. Але Я кажу вам, що того спокою, який мають ті, хто тут слухає і присвячує частину свого життя добрим справам, не знають ті, кого ви так заздрите, і не змогли б вони його досягти навіть усім своїм багатством.

21. Дехто вміє одночасно володіти благами світу і благами духу. Іншим не дістаються блага світу, бо вони забувають про блага духу, а ще інші цікавляться лише благами світу, бо вважають, що божественні закони є ворогом земних багатств.

22. Блага є і залишаються благами, але не всі вміють ними правильно користуватися. Ви також повинні знати, що не все, що мають багато хто, Я їм дав. Деякі мають те, що отримали від Мене, як компенсацію, так само як є й інші, які все, що мають, вкрали.

23. Найкращим доказом того, що люди виконують свої обов'язки в житті, є спокій душі, а не дзенькіт монет. (197, 24-27)

24. Коли Я кажу вам: «Просіть, і вам буде дано», ви просите Мене про земне. Та, воістину, як мало ви просите Мене! Просіть Мене насамперед про все те, що є на благо вашої душі. Не збирайте скарбів на землі, бо тут є злодії! Збирайте скарби в Царстві Отця, бо там ваше багатство буде в безпеці, і воно слугуватиме щастю та миру вашої душі.

25. Скарби землі — це багатства, влада та титули фальшивої величі. Скарби духу — це добрі справи. (181, 68-69)

26. Гордий вважає себе великим, не будучи таким, а жалюгідний той, хто задовольняється непотрібними багатствами цього життя, не відкриваючи справжніх цінностей серця та духу. Як жалюгідні його бажання, його прагнення, його ідеали! Як мало його задовольняє!

27. Але той, хто вміє жити, — це той, хто навчився віддавати Богу те, що належить Богу, а світу — те, що належить світу. Той, хто вміє підкріплювати свої сили на лоні природи, не стаючи рабом матерії, той вміє жити, і навіть якщо, на перший погляд, він нічого не має, він є господарем благ цього життя і знаходиться на шляху до володіння скарбами Царства Божого. (217, 19-20)

Закон давання

28. Якби люди вірили в Моє Слово, носили Мене у своїх серцях, то завжди пам'ятали б ті Мої слова, які Я колись сказав натовпу, що слухав Мене: «Поправді кажу вам: навіть якщо ви подасте лише склянку води, це не залишиться без нагороди».

29. Але люди думають: якщо вони щось дають і нічого не отримують натомість, то краще зберегти те, що мають, залишивши це собі.

30. Тепер Я кажу вам, що в Моїй справедливості існує досконала рівновага, щоб ви ніколи не боялися віддавати щось із того, що маєте. Чи бачите ви тих людей, які збирають і накопичують скарби та нікому не дають частки у своєму майні? Ці люди носять у собі мертву душу.

31. Ті ж, хто до останнього подиху свого існування присвятили себе справі дарувати ближньому все, що мали, аж доки в останню годину не побачили себе самотніми, покинутими та бідними, — ці завжди були ведені світлом віри, яке показувало їм удалині близькість «Землі Обітованої», де на них чекає моя любов, щоб винагородити їх за всі їхні діла. (128, 46-49)

32. Підійдіть, щоб Я воскресив вас до справжнього життя і нагадав вам, що ви були створені, щоб давати. Але доки ви не знаєте, що носите в собі, вам буде неможливо дати тому, хто цього потребує.

33. Подивіться, як усе, що вас оточує, виконує завдання дарувати. Стихії, зірки, істоти, рослини, квіти та птахи — усе, від найбільшого до того, що вже не сприймається, має здатність і призначення дарувати. Чому ви робите виняток, хоча ви найбільше наділені божественною благодаттю любити?

34. Наскільки ще ви повинні зрости в мудрості, любові, чесноті та вмінні, щоб стати світлом на шляху ваших молодших братів і сестер! Яке високе і прекрасне призначення призначив вам ваш Отець! (262, 50-52)

Виконання обов'язків і завдань

35. У «Третьому Часі» моє духовне вчення дасть душі свободу розправити крила і піднестися до Отця, щоб принести Йому справжнє поклоніння.

36. Але й людина як людська істота має приносити Творцю богослужіння, і ця данина полягає у виконанні її обов’язків на землі, дотримуючись людських законів, виявляючи у своїх діях моральність та здоровий глузд, а також виконуючи обов’язки батька, дитини, брата, друга, пана та слуги.

37. Хто живе таким чином, той вшановуватиме Мене на землі і дасть змогу своїй душі піднестися, щоб прославити Мене. (229, 59-61)

38. Хто ухиляється від тягаря свого завдання, хто залишає правильний шлях або нехтує зобов’язаннями, які його душа взяла на себе перед Мною, щоб замість цього взяти на себе зобов’язання за своїм смаком чи волею, той не зможе мати справжнього миру в своєму серці, бо його душа ніколи не буде задоволеною та спокійною. Це ті, хто постійно шукає розваг, щоб забути свої муки та неспокій, обманюючи себе фальшивими

радощами та швидкоплинними задоволеннями.

39. Я дозволяю їм йти своїм шляхом, бо знаю, що навіть якщо вони сьогодні віддаляються, забувають Мене і навіть заперечують Мене, незабаром зрозуміють марність багатств, титулів, розваг і почестей світу, коли реальність пробудить їх від їхньої мрії про велич на землі, коли людина мусить постати перед духовною істиною, вічністю, божественною справедливістю, від яких ніхто не може втекти.

40. Нікому це не є невідомим, бо ви всі маєте дух, який завдяки дару інтуїції відкриває вам реальність вашого життя — шлях, який для вас прокладено, і все, що ви маєте на ньому здійснити. Але ви наполегливо прагнете звільнитися від будь-якої духовної обітниці, щоб відчувати себе вільними і господарями свого життя. (318, 13-15)

41. Перш ніж ваша душа була послана на цю планету, їй показали «поля», їй сказали, що її завданням є сіяти мир, що її послання є духовним, і ваша душа раділа цьому та обіцяла бути вірною та слухняною своїй місії.

42. Чому ви боїтеся сіяти зараз? Чому ви відчуваєте себе зараз негідними або нездатними виконувати роботу, яка так радувала вашу душу, коли її доручили їй? Тому що ви дозволили пристрастям перегородити вам шлях і таким чином перекрити прохід душі, при цьому намагаючись виправдати її нерішучість дитячими виправданнями.

43. Не повертайтеся з порожніми руками до «долини», звідки ви прийшли. Я знаю, що тоді ваше страждання було б дуже великим. (269, 32-34)

44. Кожному призначена певна кількість душ, якими він повинен керувати або опікуватися, і це завдання не закінчується з фізичною смертю. Душа продовжує сіяти, обробляти і збирати врожай як у Духовному світі, так і на Землі.

45. Більші душі ведуть менші, а ті, у свою чергу, інших, що мають ще нижчий ступінь розвитку, тоді як саме Господь веде їх усіх до своєї отари.

46. Коли Я сказав вам, що більші душі ведуть менші, Я не маю на увазі, що ці душі були великими від самого початку і що останні завжди мусять бути малими порівняно зі своїми братами та сестрами. Ті, хто зараз великі, є такими тому, що розвивалися і розквітали у виконанні благородного завдання любити, служити і допомагати тим, хто ще не досяг цього рівня духовного розвитку, хто ще слабкий — тим, хто заблукав, і тим, хто страждає.

47. Ті, хто сьогодні ще малі, завтра стануть великими завдяки своїй наполегливості (131, 19-21)

Розділ 45 — Передвизначення, сенс і сповнення в житті

Провидіння і призначення Бога в людській долі

1. Настав час Світла, коли людина, окрім віри, зрозуміє, обґрунтує та відчує мою істину.
2. Мета мого вчення полягає в тому, щоб переконати всіх, що ніхто не прийшов у цей світ без вагомої причини, що ця причина — це Божа любов, і що призначення всіх людей полягає у виконанні місії любові.
3. У всі часи, від самого початку, люди запитували себе: «Хто я? Кому я завдячую своїм життям? Навіщо я існую? Для чого я прийшов сюди і куди я йду?»
4. На частину своїх сумнівів і браку знань вони отримали відповідь у Моїх поясненнях та через свої роздуми над тим, що Я вам відкривав з плином часу.
5. Але деякі вже вважають, що знають усе; проте Я кажу вам, що вони перебувають у великій омані, бо те, що зберігається в Книзі Божої Мудрості, неможливо відкрити людям, доки це не буде їм відкрито; і багато чого міститься в цій Книзі Божественної Мудрості, її зміст є нескінченним. (261, 4-6)
6. Доля має милосердя, яке Бог вклав у неї. Доля людей сповнена Божої доброти.
7. Ви часто не знаходите цю доброту, бо не вмієте її шукати.
8. Якщо ви прокладаєте собі важкий і гіркий шлях у межах долі, визначеної Мною для кожної душі, Я намагаюся пом'якшити його, але ніколи не посилюю його гіркоти.
9. Люди потрібні один одному у світі, ніхто не є зайвим, і ніхто не є недостатнім. Усі життя необхідні одне одному для доповнення та гармонії їхнього існування.
10. Бідні потребують багатих, а багаті — бідних. Злі потребують добрих, а добрі — злих. Необізнані потребують обізнаних, а обізнані — необізнаних. Малі потребують старших, а старші, у свою чергу, потребують дітей.
11. Кожен з вас завдяки Божій мудрості поставлений у цьому світі на своє місце і знаходиться поруч з тим, з ким повинен бути. Кожній людині призначено коло, в якому вона має жити і в якому є втілені та безтілесні душі, з якими вона має співіснувати.
12. Так ви, кожен на своєму шляху, поступово зустрінете всіх, чиє завдання — навчити вас любові, яка підносить вас; від інших ви зазнаєте болю, який очищає вас. Одні принесуть вам страждання, бо ви цього потребуєте, а інші даруватимуть вам свою любов, щоб компенсувати ваші гіркоти; але всі вони мають для вас послання, урок, який ви повинні зрозуміти і використати.
13. Не забувайте, що кожна втілена і безтілесна душа, яка в

будь-якій формі перетинає ваш життєвий шлях, допомагає вам у вашій долі.

14. Скільки світлих душ Я послав у світ для вас, а ви не зупинилися, щоб благословити Мою любов до вас!

15. Багатьом душам, яких Я послав до вас, ви не приділили уваги, не усвідомлюючи, що вони були частиною вашої долі; але оскільки ви не вміли їх прийняти, ви залишилися з порожніми руками і згодом мусили проливати сльози каяття.

16. Людство, твоє призначення — бути в гармонії з усім створеним. Ця гармонія, про яку Я вам говорю, є найбільшим із усіх законів, бо в ній ви знайдете досконалу єдність з Богом і Його творіннями. (11, 10-16, 22-25)

17. Хто заперечує своє призначення, той відкидає почесне ім'я «Дитина моєї Божественності». Якщо він не вірить у моє існування, він не може мати віри в мою любов.

18. Якщо для декого це життя було надзвичайно гірким і болісним, то знайте, що це існування не є єдиним, що воно лише на вигляд здається довгим і що в долі кожної істоти є таємниця, в яку можу проникнути лише Я. (54, 8-9)

19. Існування людини на землі — це лише мить у вічності, подих життя, який на деякий час оживляє людину і одразу ж відходить, щоб пізніше повернутися і дати подих новому тілу. (12, 4)

20. Кожному визначено те, що має випасти йому на долю протягом його життєвого шляху. Поки одні приймають це в потрібний час і використовують, інші марнують, а дехто навіть не зумів підготуватися, щоб це прийняти. Але коли вони повернулися до Духовного світу, вони усвідомили все те, що було їм призначено і чого вони не зуміли ні здобути, ні заслужити. (57, 31)

21. Ніхто не народився випадково, ніхто не був створений навмання. Зрозумійте Мене, і ви усвідомите, що ніхто не є вільним на своєму життєвому шляху, що існує закон, який керує та управляє всіма долями. (110, 29)

22. Людина вірить, що діє за своєю волею, вона вірить, що вільна від будь-якого вищого впливу на неї, і врешті-решт вважає себе незалежною та творцем своєї власної долі, не підозрюючи, що настане година, коли всі зрозуміють, що це була Моя воля, яка здійснювалася в них. (79, 40)

23. Заробляйте собі добру нагороду, вирощуючи добрий плід для своїх ближніх. Готуйтеся до прийдешніх часів, бо перед моїм відходом серед вас ще будуть суперечки, бо на вас усіх насувається спокуса. Ви повинні бути пильними. Моліться і втілюйте мої настанови в життя.

Істинно кажу вам: ці короткі проміжки часу, які ви присвячуєте творенню добра, дадуть відчутні благодійні плоди ще у багатьох поколіннях, що прийдуть після вас. Ніхто не був і ніколи не буде здатний самостійно визначати свою долю; це належить лише Мені. Довіряйте Моїй волі, і ви пройдете життєвий шлях до кінця без більших труднощів.

24. Правильно зрозумійте, коли Я кажу вам, що жоден листок на дереві не ворушиться без Моєї волі; тоді ви будете знати, коли це Я випробовую вас, а коли ви випиваєте свій келих страждань — щоб потім звинувачувати Мене. Тоді ви стаєте суддями і робите Мене обвинуваченим.

25. Усвідомлюйте свої помилки і виправляйте їх. Навчіться прощати помилки своїх ближніх, а якщо не можете їх виправити, то хоча б накиньте на них завісу поблажливості. (64, 43-44)

26. Не будьте фаталістами, які переконують себе, що ваша доля точно відповідає тому, що Бог поклав на ваш життєвий шлях, і що, коли ви страждаєте, це тому, що так було написано, а коли ви радієте, то причина цього в тому, що так само було написано. Я переконав вас, що ви пожнете те, що посіяли.

27. Але тепер слухайте уважно: в деяких випадках ви отримаєте врожай відразу, а в інших випадках вам доведеться вступити в нове існування, щоб скосити й зібрати своє зерно. Добре обміркуйте те, що Я щойно вам сказав, і ви усунете багато неправильних суджень про Мою справедливість та багато неясностей. (195, 53)

У школі життя

28. Люди подібні до дітей, які не замислюються над наслідками своїх вчинків, і тому не розуміють, що камінь спотикання, на який вони натрапляють на своєму шляху, є лише перешкодою, яку поставив Учитель, щоб зупинити їхній бездумний біг або вберегти їх від прийняття неправильного рішення.

29. Я хочу, щоб ви відтепер поводилися як дорослі, щоб ви обмірковували свої справи, свої вчинки, щоб ви зважували свої слова. Це шлях до того, щоб принести мудрість і справедливість у ваше життя. Крім того, ви повинні замислитися над тим, що життя є безмежним і постійним випробуванням для душі.

30. На моєму шляху ніхто не гине, і хоча бувають випадки, коли людина, пригнічена тягарем хреста, падає, вища сила піднімає її знову і підбадьорює. Ця сила походить від віри. (167, 55-57)

31. Від розуміння, яке люди отримують з цих настанов і через послух законам, що керують Всесвітом, залежить їхнє щастя, про яке одні вважають, що його на землі не існує, а інші вважають,

що лише Я маю його в надлишку, яке, однак, цілком виявляється у спокої вашої душі.

32. Тепер ти знаєш, о улюблений народе, що твоє щастя лежить у тобі самому, щоб ти навчав людей, що в глибині їхньої сутності, де, на їхню думку, є лише гіркота, ненависть і образа, каяття і сльози, існує світло, яке ніщо не може загасити, а саме світло Духа. (178, 6-7)

33. Ваше духовне минуле невідоме вашій «плоті». Я залишаю його закарбованим у вашій душі, щоб вона була як відкрита книга і відкривалася вам через Духа та інтуїцію. Це є Моя справедливість, яка — замість того, щоб засуджувати вас — дає вам можливість виправити провину або виправити помилку.

34. Якби минуле було стерте з вашої душі, вам довелося б знову проходити випробування, що вже минули; але якщо ви слухаєте голос свого досвіду і дозволяєте цьому світлу просвітити вас, ви чіткіше розпізнаєте свій шлях і побачите горизонт яскравішим. (84, 46)

Сенс і цінність людського життя

35. Знайте, що природний стан людини — це доброта, душевний спокій і гармонія з усім, що її оточує. Хто протягом життя залишається вірним цим чеснотам, той йде справжнім шляхом, який приведе його до пізнання Бога.

36. Але якщо ви відійдете від цього шляху і забудете закон, який має керувати вашими вчинками, то вам доведеться зі сльозами на очах виправляти ті миті, які ви прожили далеко від шляху душевного піднесення, що є природним станом, у якому людина завжди має перебувати. (20, 20)

37. Багато людей настільки звикли до світу гріхів і страждань, в якому ви живете, що думають, ніби це життя є найприроднішим, ніби Земля призначена бути долиною сліз і ніколи не зможе стати притулком миру, злагоди та духовного прогресу.

38. Ті люди, які так думають, перебувають у сні невігластва. Помиляється той, хто вважає, що цей світ був призначений Мною долею сліз і спокути. Едем, який Я запропонував людям, може і повинен повернутися, бо все, що Я створив, є життям і любов'ю.

39. Тому помиляється той, хто стверджує, що світ був призначений Богом як місце людських страждань. Натомість вони повинні сказати, що самі засудили його до місії суду, тоді як він насправді був створений для радості та підбадьорення душ, що стали людьми.

40. Ніхто не був визначений до гріха, хоча все було передбачено, щоб врятувати людину від її падінь.

41. Людина не хотіла розвиватися вгору через любов, ані не хотіла

стати мудрою, виконуючи Мій Закон; і вона забула, що Моя справедливість, якої вона завжди намагалася уникнути, захищає її, бо Моя справедливість походить від досконалої любові. (169, 10-13)

42. Якщо ви заглибитеся в Моє Слово, то зрозумієте, що намір Отця, коли Він послав вас у світ, щоб ви пройшли його шляхами, сповненими небезпек і спокус, не полягав у тому, щоб ви на них заблукали. Адже вони були заздалегідь влаштовані так, щоб ви отримали на них необхідні уроки для розвитку душі, щоб дати вам досвід, якого вам бракувало, і, зрештою, щоб ви повернулися до Мене сповнені світла.

43. Коли ваш дух вийшов із Мене, він був як іскра, яку вітри мали перетворити на полум'я, щоб при поверненні до Мене ваше світло стало єдиним із Божеством.

44. Я говорю до вас з вершини Нової Гори. Там Я чекаю на вас, і воістину кажу вам: у день вашого приходу в цьому Царстві буде свято.

45. Ви йдете туди шляхом болю, очищаючи при цьому свої провини — шляхом, який не Я накреслив, а створила людина. Цим шляхом ви змусили йти й Мене. Але відтоді шлях жертви й болю прославився Моєю Кров'ю. (180, 64-65)

46. Людина зрештою зрозуміє, що її Царство теж не з цього світу, що її тіло або її людська оболонка є лише інструментом, через чуття якого її дух сприймає цей світ випробувань і спокути. Вона зрештою дізнається, що це життя є лише величним уроком, ілюстрованим чудовими образами та картинами, щоб учні, тобто всі люди, могли краще зрозуміти уроки, які дає їм життя, завдяки яким, якщо вони зможуть правильно їх оцінити, вони досягнуть розвитку своєї душі і зрозуміють сенс боротьби, яка робить їх сильними, — біль, що їх загартовує, труднощі, що облагороджують, знання, що просвітлює, і любов, що підносить.

47. Якби це існування було єдиним — істинно кажу вам, Я б уже давно усунув з нього біль, бо було б несправедливо, якби ви прийшли у цей світ лише для того, щоб випити чашу страждань. Але ті, хто сьогодні страждає і плаче, роблять це тому, що раніше розпусно насолоджувалися. Але цей біль очистить їх і зробить гідними піднятися та насолоджуватися в оселях Господа в чистішій формі. (194, 34-35)

48. Випробування, які несе в собі людське життя, настільки важкі, що їх необхідно пом'якшувати всіма тими душевними та тілесними втіхами, які роблять тягар хреста для людини приємнішим і легшим.

49. Я благословляю всіх тих, хто в теплі свого дому знаходить найбільші радості свого існування і прагне перетворити на служіння Богу любов батьків до дітей, любов дітей до батьків та любов братів і сестер між собою. Адже ця єдність, ця гармонія та цей мир подібні до гармонії, що існує між Вселенським Отцем та Його духовною родиною.

50. У цих домівках сяє світло душі, панує мир мого Царства, і коли настають страждання, їх легше переносити, а хвилини випробувань менш гіркі.

51. Ще більш заслуженими є ті, хто шукає в цьому задоволення, даруючи його іншим, і хто радіє здоровій радості своїх ближніх. Це апостоли радості, і вони виконують велику місію.

52. Істинно кажу вам: якби ви вміли шукати миті задоволення та радості, а також зберігати години внутрішнього спокою, то мали б їх у всі дні вашого земного існування. Але для цього ви повинні спочатку піднести свою душу, зробити свої почуття та спосіб мислення про життя щедрішими.

53. Це Послання, яке Я надсилаю вам через Своє Слово, сповнене Світла, що осяє ваш шлях і дасть вашій сутності вищий розвиток, який навчить вас жити в мирі та здоровим чином насолоджуватися всім тим, чим Я благословив ваше існування.

54. Цьому людству ще доведеться дуже боротися, щоб подолати тіні болю та свою схильність до помилкових задоволень і оманливих насолод. Воно муситиме боротися проти свого релігійного фанатизму, який заважає йому пізнати істину; вона повинна буде боротися проти фаталізму, який змушує її вірити, що все прямує до остаточного знищення, від якого ніхто не може врятуватися, і вона повинна буде боротися проти свого матеріалізму, який змушує її шукати лише швидкоплинні задоволення — чуттєві насолоди, що кидають душу в безодню пороків, болю, відчаю та темряви.

55. Я даю вам Своє Світло, щоб ви залишили тіні і нарешті відкрили на цій планеті, яку ви перетворили на долину сліз, справжні насолоди душі та серця, поруч з якими всі інші радості є дрібними та незначними. (303, 28-33)

X Матеріалізм і спіритуалізм

Розділ 46 – Заблукала, матеріалістична людина

Духовна лінь, невігластво та гординя людини

1. Кінцевою метою створення цього світу є людина, для її

задоволення Я додав решту істот і сили природи, щоб вона користувалася ними для свого існування та підживлення.

2. Якби він з найдавніших часів, від свого духовного дитинства, любив і пізнавав Мене, то сьогодні він належав би до світу великих духів, у якому не було б ані невігластва, ані відмінностей, де ви всі були б однакові у знанні та у вдосконаленні своїх почуттів.

3. Але як повільно розвивається людина! Скільки часів минуло, відколи вона живе на Землі, а їй досі не вдалося осягнути своє духовне завдання та своє справжнє призначення. Він не зміг відкрити в собі свою духовну душу, яка не вмирає, бо має вічне життя; він не зрозумів, як жити в гармонії з нею, , і не визнав її прав, а вона, позбавлена свободи, не розвинула своїх дарів і зупинилася в розвитку. (15, 24)

4. Людина, відвернувшись від виконання Мого Закону, створила різні ідеї, теорії, релігії та доктрини, які розколюють і заплутують людство, прив'язують душу до матерії та заважають їй вільно підноситися. Але світло мого Святого Духа осяює всіх людей і вказує їм шлях істинного життя, на якому є лише один провідник — совість. (46, 44)

5. Матеріаліст любить лише людське життя. Однак, усвідомлюючи, що все в ньому є минущим, він прагне прожити його інтенсивно.

6. Тоді, коли його плани чи бажання не втілюються в життя або його спіткає біль, він впадає у відчай і богохульствує; він кидає виклик долі і звинувачує її в тому, що не отримує тих благ, на які, на його думку, має право.

7. Це слабкі душі в непокірних тілах, це морально незрілі істоти, які випробовуються різними способами, щоб вони усвідомили хибну оцінку, яку вони у своїй матеріалізації надають діям, що мають незначну цінність.

8. Як би матеріалізовані хотіли змінити свою долю! Як сильно вони прагнуть, щоб усе відбувалося згідно з їхніми уявленнями та їхньою волею. (258, 48-50)

9. Тепер ви можете зрозуміти, що коли Я завжди відкривався людям у мудрості, це відбувалося для того, щоб звільнити душі, ув'язнені обмеженими розумовими здібностями.

10. У цей час все ще існують люди з обмеженим розумом, позбавлені натхнення. Хоча люди вже мали б мати ясний і відкритий завдяки своєму розвитку розум, багато хто з них думає і живе так, як у первісні епохи.

11. Інші досягли великого прогресу в науці і закриваються у своїй марнославності та егоїзмі, вважаючи, що досягли вершини знання. Але вони зупинилися на шляху до свого духовного прогресу. (180, 32-33)

12. Якби людина жила свідомо щодо вищого життя, яке існує і вібрує над нею, і якби вона вміла звертатися до свого духу — скільки неприємностей вона б собі заощадила, від скількох прірв вона б себе врятувала. Але протягом усього свого життя він звертається за порадою до тих, хто не має відповіді на його сумніви та невизначеності: до вчених, які проникли в матеріальну природу, але не знають духовного життя, бо душа в них занурилася в летаргію.

13. Душа людини повинна прокинутися, щоб знайти себе, щоб відкрити всі здібності, які їй довірені, щоб підтримати її в її боротьбі.

14. Сьогодні людина подібна до маленького сухого листка, що впав з дерева життя і став іграшкою вітрів, підданий тисячам змін, слабкий перед силами природи, кволий і жалюгідний перед обличчям смерті, хоча ж вона мала б бути володарем землі як князь, посланий Мною, щоб вдосконалитися у світі. (278, 4-6)

15. Настав час суду, коли Я запитаю одних: «Чому ви заперечували Мене?» А інших: «Чому ви переслідували Мене?» Хіба має право заперечувати існування Мого Царства той, хто не зміг зазирнути в себе? Якщо ви не знаєте Моєї істини, якщо не вмієте її знайти, це не означає, що її не існує. Якщо ви вважаєте, що існує лише те, що ви можете осягнути, то Я кажу вам, що ви ще багато чого не знаєте і що ваша гординя дуже велика.

16. Істинно кажу вам: хто заперечує Бога і Його Царство, той заперечив самого себе. Хто хоче черпати силу з самого себе, вважає себе незалежним і плекає горде почуття, що може бути великим, не потребуючи Бога, той не далеко зайде у цьому світі, скоро зійде з правильного шляху, і його страждання будуть дуже болісними.

17. Де справжні мудреці?

18. Знання означає відчувати Мою присутність. Знання означає дозволяти Моєму Світлу вести себе і виконувати Мою волю. Знання — це розуміти Закон, знання — це любити. (282,19-22)

19. Сьогодні ваша духовна неосвіченість настільки велика, що, згадуючи тих, хто відійшов у потойбіччя, ви кажете: «Бідолаха, він помер, мусив усе залишити і пішов назавжди».

20. Якби ви знали, з яким співчуттям ці істоти дивляться на вас із Духовного світу, коли чують, як ви так говорите. Саме співчуття вони відчувають до вас, дивлячись на вашу неосвіченість! Бо якби ви могли їх побачити, хай навіть на мить, ви б замовкли й були приголомшені перед обличчям істини! (272, 46-47)

21. Ви надали матеріальним цінностям більшого значення, ніж вони мають, натомість про духовне ви не хочете нічого знати,

і ваша любов до світу стала настільки великою, що ви навіть намагаєтеся, наскільки це можливо, заперечувати все, що стосується духовного, бо вважаєте, що це знання суперечить вашому прогресу на Землі.

22. Я кажу вам, що знання про духовне не заважає прогресу людей, ні в плані моралі, ні в плані науки. Навпаки, це світло відкриває людям нескінченне багатство знань, які на даний момент ще невідомі їхній науці.

23. Доки людина відмовляється підніматися сходинками духовного вдосконалення, вона не зможе наблизитися до справжньої слави, яка тут, у лоні її Отця, принесе їй найвище щастя — бути дитиною Божою, гідною дитиною мого Духа завдяки своїй любові, піднесенню та знанням. (331, 27-29)

Відсутність готовності до самозречення, зусиль та відповідальності

24. Якби людство не трималося так вперто своєї неосвіченості, його існування на землі було б іншим. Але люди чинять опір Моїм заповідям, проклинають своє призначення, і замість того, щоб співпрацювати зі Мною в Моїй справі, шукають можливості обійти Мої закони, щоб нав'язати свою волю.

25. Також кажу вам: якби люди уважно спостерігали за кожним своїм вчинком, вони б помітили, як вони на кожному кроці повстають проти Мене.

26. Коли Я щедро виливаю Свої благословення на людей, вони стають егоїстичними; коли Я даю їм насолоджуватися радістю життя, вони стають розпусними; коли Я випробовую їхню силу, щоб зміцнити душі, вони бунтують; коли Я дозволяю, щоб чаша страждань торкнулася їхніх вуст, щоб очистити їх, вони проклинають життя і відчувають, як зникає їхня віра; коли Я покладаю на їхні плечі тягар великої родини, вони впадають у відчай, а коли Я забираю з землі когось із їхніх близьких, вони звинувачують Мене в несправедливості.

27. Ви ніколи не погоджуєтеся, Я ніколи не чую, щоб ви у своїх випробуваннях благословляли Моє Ім'я, і не бачу, щоб ви намагалися співпрацювати у Моєму творінні. (117, 55-57)

28. Я вклав у людей велич, але не ту, якої вони прагнуть на землі. Велич, про яку Я говорю, — це самопожертва, любов, смиренність, милосердя. Людина постійно тікає від цих чеснот, тим самим відвертаючись від своєї справжньої величі та гідності, які Отець надав їй як Своїй дитині.

29. Ви уникаєте смирення, бо вважаєте, що воно означає убогість. Ви уникаєте випробувань, бо страждання наганяють на вас страх, не

розуміючи, що вони звільняють вашу душу. Ви також уникаєте духовного, бо вважаєте, що заглиблюватися в це знання — марна трата часу, при цьому не розуміючи, що ви зневажаєте світло, вищі за будь-яку людську науку.

30. Тому Я сказав вам, що є багато таких, хто, незважаючи на свої запевнення, що люблять Мене, не люблять Мене, і, хоча вони стверджують, що вірять у Мене , не мають віри. Вони зайшли так далеко, що сказали Мені, що готові йти за Мною, але хочуть йти за Мною без хреста. Та Я сказав їм, що кожен, хто хоче йти за Мною, повинен взяти свій хрест і йти за Мною. Кожен, хто з любов'ю обійме свій хрест, дістанеться вершини гори, де випустить останній подих на цій землі, щоб воскреснути до вічного життя. (80, 37-39)

31. Замість того, щоб усунути злидні, які оточують їх звідусіль, люди сьогодні прагнуть отримати з цього найбільшу вигоду для себе.

32. Чому люди не розвинулися вгору у прагненні до ідеалу, який дарує їм чистіші почуття та прагнення, гідніші духу? Тому що вони не хотіли дивитися далі того, що сприймають їхні смертні очі, тобто не хотіли дивитися далі своїх нужд, своїх земних задоволень та своєї матеріалістичної науки.

33. Вони використали час, відведений їм на цьому світі, для того, щоб мати якомога більше багатств і задоволень — з думкою, що коли тіло прийде до кінця, для них все закінчиться.

34. Замість того, щоб розвиватися вгору і вважати себе дитиною Божою, людина у своїй неосвіченій гордості опускається на рівень нижчої істоти, і коли її дух промовляє до неї про Божественність та духовне життя, її охоплює страх перед Божою справедливістю, і вона воліє змусити цей внутрішній голос замовкнути та не «марнувати» жодної думки на ці попередження.

35. Він не замислювався ні над власним існуванням, ні над своїм душевним та фізичним станом. Як може бути інакше, ніж те, що він є порохом та злиднями, доки він живе та мислить таким чином? (207, 18)

36. Моє вчення, яке в усі часи є тлумаченням Закону, приходить до вас як шлях до Світла, як надійний пролом для Духа. Проте люди, користуючись даною їм свободою волі та прагнучи обрати шлях для свого життя, завжди обирали легкий шлях матеріалізації. Деякі при цьому зовсім не чули голосів совісті, які завжди спрямовують до духовного; а інші створили культи та обряди, щоб вірити, що вони твердою ходою йдуть духовним шляхом, тоді як насправді вони

такі ж егоїстичні, як і ті, хто вигнав Моє Ім'я та Моє Слово зі свого життя. (213, 51)

37. Шлях прокладено, і двері відкриті для кожного, хто хоче прийти до Мене.

38. Стежка вузька, це вам відомо вже давно. Нікому не є таємницею, що Мій Закон і Моє вчення є надзвичайно чистими й непохитними, щоб ніхто не думав змінювати їх на власний розсуд чи за своєю волею.

39. Широкий шлях і широко відчинені ворота — це зовсім не те, що веде вашу душу до Світла, до миру та до безсмертя. Широкий шлях — це шлях розбещеності, непокори, гордості та матеріалізму — шлях, яким іде більшість людей у прагненні уникнути своєї духовної відповідальності та внутрішнього суду своєї совісті.

40. Цей шлях не може бути нескінченним, бо він не є ні істинним, ні досконалим. Тому, оскільки цей шлях, як і все людське, є обмеженим, людина одного дня дійде до його кінця, де зупиниться, щоб з жахом нахилитися над прірвою, яка є кінцем шляху. Тоді в серцях тих, хто вже давно відійшов від істинного шляху, спалахне хаос.

41. У деяких виникне каяття, завдяки якому вони знайдуть достатньо світла, щоб врятуватися, в інших настане розгубленість перед кінцем, який вони вважатимуть несправедливим і нелогічним, а ще інші будуть богохулити і бунтувати. Але істинно кажу вам: це буде початком повернення до Світла. (333, 64-68)

Душевне страждання людини

42. Я не помилився в тому, що створив; однак людина збилася з визначеного шляху і життя; але незабаром вона повернеться до Мене, як «блудний син», що розтратив усю свою спадщину.

43. Своєю наукою він створив новий світ, фальшиве царство. Він створив закони, збудував собі трон і наділив себе скіпетром та короною. Та як швидкоплинна й оманлива його слава: достатньо слабкого подиху Моєї справедливості, і його основи затремтять, а все його царство розвалиться. А ось царство миру, справедливості та любові, якого він не зміг здобути, далеке від людського серця.

44. Задоволення та насолоди, які дарують людям їхні справи, є лише уявними. У їхніх серцях гризе біль, неспокій та розчарування, що ховаються за маскою посмішки.

45. Ось що зробили з людського життя, а що стосується життя душі та законів, які нею керують, то вони були спотворені, бо забули, що існують також сили та елементи, які оживляють душу і з якими людина повинна залишатися в контакті, щоб витримати випробування та

спокуси і подолати всі перешкоди та негаразди на своєму шляху до досконалості.

46. Світло, яке надходить до кожної душі з нескінченності, не походить від Сонця; сила, яку душа отримує з потойбіччя, не є витоком Землі; джерело любові, істини та здоров'я, яке втамовує спрагу знань душі, не є водою ваших морів чи ваших джерел; атмосфера, що вас оточує, є не лише матеріальною, вона є витоком, подихом та натхненням, які людська душа отримує безпосередньо від Творця всіх речей, від Того, хто створив життя і керує ним своїми досконалими та незмінними законами.

47. Якби людина доклала трохи доброї волі, щоб повернутися на шлях істини, вона миттєво відчула б ласку миру як стимул. Але щоразу, коли душа під впливом матерії матеріалізується, вона піддається її пазурам, і замість того, щоб бути господарем цього життя, керманичем, що керує своїм кораблем, вона стає рабом людських слабкостей і схильностей і зазнає корабельної аварії в бурях.

48. Я вже казав вам, що душа передує тілу, так само як тіло передує одягу. Тіло, яке ви маєте, є лише тимчасовим вбранням душі. (80, 49-53)

49. О, якби ж усі люди захотіли побачити світло, що сходить у цю епоху, — скільки б надії було в їхніх серцях! Але вони сплять. Вони навіть не вміють приймати світло, яке щодня посилає їм царське Сонце — те світло, що є подобою світла, яке випромінює Творець.

50. Воно пестить вас і пробуджує до щоденної боротьби за існування, а люди, нечутливі до красот творіння, навіть не зупиняються на мить, щоб подякувати Мені. Слава може пройти повз них, і вони цього навіть не помітять, бо завжди прокидаються сповнені турбот і забувають молитися, щоб шукати в Мені духовної сили.

51. Так само вони не шукають сили для тіла у джерелах природи. Усі вони поспішно бігають туди-сюди й стомлюються, не знаючи навіщо, рухаються вперед, не маючи перед очима чіткої мети. Саме в цій бездушній і безглуздій боротьбі за існування вони матеріалізували свої душі й зробили їх егоїстичними.

52. Коли ж забуваються закони Духа, які є світлом життя, люди знищують одне одного, вбивають одне одного і відбирають хліб, не чуючи голосу совісті, не зважаючи на інших, не зупиняючись, щоб подумати. 53. Але якби хтось запитав їх, як вони оцінюють своє теперішнє життя, вони б одразу відповіли, що ніколи в минулі часи в людському житті не сяяло стільки світла, як зараз, і що наука ніколи не відкривала їм стільки таємниць. Але вони мусили б говорити це, прикриваючи

обличчя маскою щастя, бо в своїх серцях вони приховували б усі свої душевні страждання та злидні. (104, 33-34)

54. Я послав душу, щоб вона втілилася на Землі і стала людиною, щоб вона була володарем і господарем усього, що на ній існує, а не щоб вона була рабом і жертвою, ані страждальцем, яким Я її насправді бачу. Людина є рабом своїх потреб, своїх пристрастей, своїх пороків і своєї неосвіченості.

55. Він є жертвою страждань, помилок і ударів долі, які його брак духовного піднесення приносить йому на його шляху по землі. Він є нужденним, бо, не знаючи про спадщину, яка йому належить у житті, він не знає, що має, і поводиться так, ніби нічого не має.

56. Це людство має спочатку прокинутися, щоб почати вивчати Книгу Духовного Життя, і тоді незабаром, завдяки передачі цього світу ідей від покоління до покоління, з’явиться те благословенне насіння, в якому здійсниться Моє Слово.

57. Я сказав вам, що одного дня це людство досягне одухотворення і навчиться жити в гармонії з усім створеним, а душа, розум і серце будуть йти в ногу. (305, 9-11)

Помилкові земні вчинки та їхні наслідки

58. Коли Я бачу людей, втягнутих у війни, які вбивають одне одного заради володіння скарбами світу, Я не можу не порівнювати їх знову і знову з маленькими дітьми, які сваряться за речі, що не мають ніякої цінності. Діти — це все ще люди, які б'ються за трохи влади або трохи золота. Що значать ці володіння порівняно з чеснотами, які поєднують в собі інших людей?

59. Людину, яка розколює народи, сіючи ненависть у серця, не можна порівнювати з тією, яка присвячує своє життя справі сіяння насіння всеосяжного братерства. Того, хто завдає страждань своїм ближнім, не можна порівнювати з тим, хто присвячує своє життя справі полегшення страждань своїх ближніх.

60. Кожна людина мріє про трон на землі, хоча людство з самого початку переконалося, як мало вартий трон у цьому світі.

61. Я обіцяв вам місце в моєму Царстві, але дуже мало хто скористався ним, і це тому, що люди не хочуть розуміти, що найменший підданий Царя Небесних Царств більший за наймогутнішого монарха на землі.

62. Люди ще є маленькими дітьми; але велике випробування, яке на них чекає, змусить їх пережити так багато за такий короткий час, що вони скоро перейдуть від цього дитинства до

зрілості, і тоді — наділені плодом досвіду — вигукнуть: «Ісус, наш Отець, мав рацію, ходімо до Нього». (111, 3-7)

63. Люди прагнуть безсмертя у світі і намагаються досягти його матеріальними справами, бо земна слава — хоч вона й тимчасові — вражає їхні очі, і вони забувають про славу Духа, бо сумніваються в існуванні того життя. Саме брак віри та відсутність духовного осяяння накинули завісу скептицизму на очі людей. (128, 45)

64. Розвиток людини, її прогрес, наука та цивілізація ніколи не мали за мету піднесення духовної душі, яка є найвищим і найблагороднішим, що є в людині. Її прагнення, амбіції, бажання та турботи завжди були спрямовані на цей світ. Тут він шукав знання, тут накопичував скарби, тут здобував розваги, почесті, нагороди, владні посади та відзнаки, тут він прагнув знайти свою славу.

65. Тому Я кажу вам: поки природа крок за кроком рухається вперед, не зупиняючись у своєму законі безперервного розвитку до вдосконалення, до досконалості, людина залишилася позаду, не просунулася далі; і тому її доля на землі така, тому випробування, перешкоди та удари, з якими вона стикається на своєму життєвому шляху. (277, 42)

66. Я, звичайно, хочу, щоб ви мали прагнення, щоб ви були наполегливими, щоб ви мріяли бути великими, сильними і мудрими, але щодо вічних благ духу.

67. Бо для того, щоб здобути ці блага, потрібні всі чесноти, такі як милосердя, смиренність, прощення, терпіння, великодушність, одним словом: любов. І всі чесноти підносять, очищують та вдосконалюють душу.

68. У цьому убогому світі, у цьому тимчасовому притулку людина, щоб бути великою, могутньою, багатою чи вченою, мусила бути егоїстичною, нещирою, мстивою, жорстокою, байдужою, нелюдяною та гордою, і все це мусило привести її до крайньої протилежності тому, що є істина, любов, мир, справжня мудрість та справедливість. (288, 32)

69. Коли людина відкриває себе духовно, вона відчуває в собі присутність свого Отця. Але якщо вона не знає, хто вона є і звідки походить, вона відчуває Мене далеким, чужим, недосяжним, або залишається байдужою.

70. Тільки пробуджена душа може проникнути в Царство Істини. Лише своєю наукою людина не зможе її пізнати.

71. Я бачу, що люди прагнуть знань, слави, сили, багатства та влади, і Я пропоную їм засоби, щоб досягти всього цього — але в його справжніх, суттєвих властивостях, у його духовній істині, а не в зовнішньому та

підступному світі, не в минущому та оманливому.
72. Коли людина віддається матеріальному і замикається в обмеженому просторі такого світу, як ваш, вона збідніє, обмежить і пригнітить свою душу, для неї не залишиться нічого, крім того, що вона має, або того, що вона знає. Тоді стає необхідним, щоб він втратив усе, щоб відкрити свої очі для істини і, усвідомивши свою помилку, знову звернув свій погляд на Вічне. (139, 40-43)

Розділ 47 – Матеріалізм і спіритуалізм

Наслідки панівного матеріалізму

1. Істинно кажу вам: багато хто втече від мого вчення, боячись одухотворитися; але це буде говорити в них не розум і не дух, а ниці пристрасті «тіла».
2. Якщо душа живе, віддана істині, вона тікає від матеріалізму, як той, хто віддаляється від зараженого середовища. Висока душа знаходить своє щастя в моралі — там, де панує мир, де мешкає любов. (99, 41-42)
3. Досліджуйте моє слово, доки не переконаєтеся в його чистоті та істині. Тільки так ви зможете сміливо йти своїм шляхом і залишатися непохитними перед вторгненням матеріалістичних уявлень, що загрожують душі. Бо матеріалізм — це смерть, це темрява, це ярмо і отрута для душі. Ніколи не обмінюйте світло чи свободу своєї душі на земний хліб або на убогі матеріальні блага!
4. Істинно кажу вам: хто покладається на Мій Закон і витримує у вірі до кінця, тому ніколи не бракуватиме матеріальних засобів до існування, і в миті його єднання з Моїм Духом він завжди отримуватиме хліб вічного життя завдяки Моєму безмежному милосердю. (34, 61-62)
5. Матеріалізм стоїть на заваді розвитку душі як величезна перешкода. Перед цією стіною зупинилося людство.
6. Ви перебуваєте у світі, в якому людина змогла розвинути свої розумові здібності, застосовуючи їх до науки, пов'язаної з матерією. Але її здатність судити про існування духовного ще обмежена, її пізнання всього того, що не належить цілком і повністю до матерії, відстає. (271, 37-38)
7. Випробування, які переживає ваш світ, є ознаками кінця епохи, є занепадом або агонією епохи матеріалізму; бо матеріалізм був у вашій науці, у ваших цілях і у ваших пристрастях. Матеріалізм визначав ваше поклоніння Мені, а також усі ваші справи.
8. Любов до світу, жадібність до земного, плотські бажання, насолода від усіх ницих пристрастей, егоїзм, самолюбство

та гординя були тією силою, з якою ви створили життя відповідно до вашого інтелекту та вашої людської волі, плоди якого Я дозволив вам пожинати, щоб ваш досвід став досконалим.

9. Але якщо ця епоха, що зараз добігає кінця, увійде в історію людства як епоха матеріалізму, — істинно кажу вам: нова епоха буде відрізнятися своєю духовністю. Бо в ньому совість і воля Духа на Землі створять світ істот, які будуть великодушними завдяки любові — життя, в якому відчуватиметься вібрація Духа Отця в душі дітей, бо тоді всі дари та здібності, які сьогодні приховані у вашій сутності, матимуть за поле діяльності нескінченність. (305, 41-42)

Суть спіритуалізму

10. Спіритуалізм — це не суміш релігій. Це найчистіше і найдосконаліше вчення у своїй простоті, це Світло Боже, яке сходить до людського духу в цей «Третій час». (273, 50)

11. Спіритуалізмом Я назвав одкровення, яке говорить до вас про життя Духа, яке вчить вас вступати в безпосередній зв'язок зі своїм Отцем і яке підносить вас над матеріальним життям.

12. Істинно кажу вам: спіритуалізм не є чимось новим, він не належить лише до цього часу, а є одкровенням, яке все більше розкривалося у відповідності до духовного розвитку людства.

13. Оскільки вчення, яке Я вам даю, є спіритуалізмом, що вчить вас досконалої любові до Бога та до ваших ближніх і запрошує вас на шлях, що веде до досконалості, то спіритуалізм був також тим, чого вас навчав Закон Божий у «Перший час», і Слово Христа у Другий час. (289, 20-22)

14. Спіритуалізм не є релігією; це те саме вчення, яке Я поширював у особі Ісуса як орієнтир для всіх людей усіх часів у світі. Це Моє вчення про любов, справедливість, розуміння та прощення.

15. У цей «Третій час» Я, з огляду на ваш духовний, фізичний та інтелектуальний розвиток, лише говорив до вас з більшою ясністю. (359, 60-61)

16. Спіритуалізм руйнує звичаї та традиції, запроваджені людьми, які стримували душу. Спіритуалізм — це безперервний розвиток і піднесення душі, яка за допомогою своїх здібностей та якостей очищується та вдосконалюється, аж поки не досягне свого Творця. Спіритуалізм показує, яким чином душа виражає свого Господа, відчуває Його та приймає Його. Спіритуалізм звільняє душу і приводить її до розквіту.

17. Духовне — це вселенська сила і вселенське світло, яке є у всьому і належить усім. Нікому мої вчення не повинні здаватися чужими.

18. Якості Духа незмінні, бо вони є чеснотами моєї Божественності, вічними силами. Однак зрозумійте, що залежно від того, як ви жили, чистота, яку ви зможете продемонструвати, буде більшою чи меншою. (214, 57-59)

Хто може по праву називати себе спіритуалістом?

19. Той, хто завдяки своїй наполегливості, своєму розвитку та своїй любові до вчень Отця досяг певного рівня духовності, буде спіритуалістом, навіть якщо його уста цього не висловлять.

20. Той, хто має віру і виявляє великодушність у своїх вчинках, відображатиме те, що має його дух. (236, 27-28)

21. Духовний знає, що Всемогутній є у всьому, що світ, Всесвіт і нескінченність просякнуті моєю сутністю та моєю присутністю.

22. Той, хто так пізнає і сприймає Мене, є живим храмом Бога і більше не буде матеріалізувати одкровення Духа через символи чи зображення. (213, 31-32)

23. Спіритуалізм — це одкровення, яке відкриває вам і вчить усьому, що ви маєте і носите в собі. Він дозволяє вам усвідомити, що ви є творінням Божим, що ви не лише матерія, що існує щось понад вашим «тілом», що підносить вас над рівнем природи, яка вас оточує, і над брудом ваших пристрастей.

24. Коли людина досягає духовності, кожна заповідь і кожен доктринальний принцип стануть частиною світла її душі. Навіть якщо її пам'ять не збереже жодного речення чи слова з мого вчення, вона буде нести в собі його суть, бо вона його зрозуміла, бо вона його відчуває і дотримується. (240, 17-18)

25. Добрим духовним людиною буде той, хто, незважаючи на всю бідність матеріальних благ, відчуває себе господарем, багатим і щасливим, бо знає, що його Отець любить його, що у нього є брати і сестри, яких він любить, і що скарби світу є другорядними порівняно з багатствами душі.

26. Хорошим духовним людиною буде також той, хто, маючи матеріальні блага, вміє використовувати їх для добрих цілей і використовує їх як засоби, дані йому Богом для виконання важливої місії на землі.

27. Не обов'язково бути бідним, зневаженим чи нещасним, щоб належати до тих, хто слідує за Мною, так само як не обов'язково належати до тих, хто страждає, щоб бути Мною коханим. Істинно кажу вам, що за Моєю волею ви завжди маєте бути сильними, здоровими та власниками всього того, що Я створив для вас.

28. Коли ви зрозумієте, що є власниками своєї спадщини, що повинні цінувати кожну благодать

і надавати всьому належне місце в житті? (87, 28-30)

Спіритуалізм у релігіях та конфесіях

29. Сьогодні люди переживають епоху плутанини, бо не зрозуміли, що все їхнє життя та всі їхні зусилля мають вести їх до розквіту їхнього духу, метою якого має бути діалог їхнього духу з духом Творця.

30. Культ, до якого сьогодні сповідується більшість людей, — це матеріалізм.

31. Доки віровчення та релігії наполягатимуть на своїх відмінностях, світ продовжуватиме живити свою ненависть і не зможе зробити вирішальний крок до істинного поклоніння Богу.

32. Але коли ж люди зрозуміють один одного та об'єднаються, зробивши таким чином перший крок до взаємної любові, якщо все ще існують люди, які, вважаючи, що володіють ключем або таємницею спасіння душ та ключами до вічного життя, не визнають усіх тих, хто йде іншими шляхами, бо, на їхню думку, вони не гідні прийти до Бога?

33. Тож усвідомте справжню мету спіритуалізму, вчення якого стоїть вище за будь-яку конфесію, будь-яку людську ідеологію та будь-яку секту. (297, 38-41)

34. Спіритуалізм — це не нове вчення, яке прагне наздогнати розвиток віровчень минулих часів — ні, це те саме одкровення, що й у першу та другу «епохи». Воно є основою всіх релігій, про що Я хочу нагадати людству в ці часи роз'єднаності, щоб воно не забуло своїх витоків.

35. Діяння людини, її звичаї та способи впливати на почуття, щоб задобрювати себе у своїх різних релігіях і пишатися ними, суперечать тому, що Моя праця прагне показати світові. (363, 9)

36. У цей час Я даю вам нові вчення, над якими ви повинні замислитися — вчення любові, які вас спасуть і піднесуть, істини, які, хоч і гіркі, мають бути світлом на вашому шляху.

37. Спіритуалізм у цей час, так само як і християнство в минулому, буде боротися та переслідуватися з гнівом, жорстокістю та лютістю ; проте посеред боротьби духовне проявиться, творячи чудеса та підкорюючи серця.

38. Матеріалізм, егоїзм, гординя та любов до світу будуть силами, що повстануть проти цього одкровення, яке не є новим і не відрізняється від того, що Я приніс вам у минулі часи. Вчення, яке Я вам зараз відкрив і яке ви називаєте спіритуалізмом, є сутністю Закону та вчення, що було відкрите вам у «Перший» та «Другий час».

39. Коли людство усвідомить істину цього вчення, його справедливість і нескінченні знання, які воно відкриває, воно

вижене зі свого серця будь-який страх, будь-яке упередження і зробить його дороговказом свого життя. (24, 48-51)

40. Істинно кажу вам: у всіх куточках світу розкидані спіритуалісти — зрілі люди, які принесуть мир людству.

41. Але Я кажу вам, що об'єднання духовних людей усього світу відбудеться не через організацію нової церкви, бо їхня сила не буде матеріальною. Їхня єдність буде існувати на рівні думок, ідей та їхньої діяльності, і таким чином їхня сила буде непереможною, оскільки вони черпають її з Вічного Джерела, яке є в Моєму Дусі.

42. Всім їм Я надихаю Свою Істину і відвідую їх, щоб з їхніх сердець і розуму зникли всі нечистоти, бо вони не повинні змішуватися з Моїм Світлом.

43. Усі ви зобов'язані дбати про те, щоб спіритуалістичне вчення пояснювалося та ставало зрозумілим завдяки вашим духовним здібностям, а не спотворювалося людськими філософіями. (299, 30–32)

44. Істинно кажу вам: історія спіритуалізму буде написана яскравими літерами в історії людства.

45. Хіба Ізраїль не став безсмертним завдяки звільненню від єгипетського ярма? Хіба християни не стали безсмертними завдяки любові під час свого тріумфального походу? Так само і спіритуалісти стануть безсмертними у своїй боротьбі за свободу духу. (8, 64-65)

Розділ 48 – Духовні дари та одухотворення

Духовні здібності людини

1. Всякий раз, коли це сумнівне, невіруюче і матеріалістичне людство стикається з божественним одкровенням або з тим, що воно називає чудом, воно негайно шукає причини або докази, щоб довести, що не існує надприродного творіння і що такого чуда ніколи не було.

2. Коли з'являється людина, яка виявляє незвичайні духовні здібності, вона стикається з глузуванням, сумнівами або байдужістю, щоб змусити її замовкнути. І коли Природа, як інструмент Моєї Божественності, звертається до людей своїм голосом справедливості та своїми тривожними закликами, вони приписують це все випадковості. Але ніколи людство не було настільки нечутливим, глухим і сліпим до всього Божественного, Духовного та Вічного, як у ці часи.

3. Мільйони людей називають себе християнами, але більшість з них не знає вчення Христа. Вони, щоправда, стверджують, що люблять усі діла, які Я звершив як людина; але своїм способом вірити, мислити та розглядати речі

вони доводять, що не знають суті мого вчення.

4. Я навчав вас життю душі, відкривав вам здібності, що є в ній; для цього Я прийшов у світ.

5. Я зцілював хворих без жодних ліків, розмовляв з духами, звільняв одержимих від чужорідних і надприродних впливів, спілкувався з природою, перетворювався як людина на духовну істоту, а як духовна істота — знову на людину, і кожне з цих діянь завжди мало на меті показати вам шлях до розвитку душі. (114, 1-4)

6. У вас є справжні скарби, здібності та таланти, про які ви навіть не здогадуєтеся, і через свою необізнаність ви проливаєте сльози, як нужденні. Що ви знаєте про силу молитви та силу думок? Що ви знаєте про глибокий зміст спілкування дух з духом? Нічого, ви, матеріалістичне і земно-орієнтоване людство! (292, 14)

7. Я очікую від світу духовного піднесення. Для Мене не мають жодного значення назви, якими відрізняється кожна церква чи секта, ані більша чи менша пишність їхніх обрядів та зовнішніх форм культу. Це досягає лише людських почуттів, але не Мого Духа.

8. Я очікую від людей одухотворення, бо воно означає піднесення життя, ідеал вдосконалення, любов до добра, звернення до істини, здійснення діяльності любові, гармонію з собою, що є гармонією з іншими, а отже, і з Богом. (326, 21-22)

9. Духовність не означає лицемірства, вона не передбачає виконання будь-якого обряду і не є зовнішньою формою поклоніння. Духовність означає розвиток усіх здібностей людини — як тих, що належать до її людської частини, так і тих, що лежать поза межами фізичних чуттів і є силами, властивостями, здібностями та чуттями душі.

10. Духовність — це правильне і добрє використання всіх дарів, якими володіє людина. Духовність — це гармонія з усім, що вас оточує. (326, 63-66)

11. Свого часу Я навчав вас найбільшої чесноти, якою є милосердя; Я надихав ваше серце і робив ваші почуття чутливими. Тепер Я відкриваю вам дари, якими наділена ваша духовна душа, щоб ви розвивали їх і застосовували для творення добра серед своїх ближніх.

12. Знання духовного життя дозволить вам творити такі ж діла, як ті, що творив ваш Учитель. Згадайте, що Я казав вам: якщо ви розвинете свої здібності, ви будете творити справжні чудеса. (85, 20-21)

13. Усі ви володієте дарами Духа, які в цей «Третій час» починають розкриватися завдяки розвитку, якого досягли душі. Інтуїція, духовне бачення, одкровення, пророцтво, натхнення явно проявляються серед людей, і це є

провіщенням нової епохи, це світло Книги Семи Печаток, яка в цей час відкрилася на шостому розділі.

14. Але ви, які знаєте, для чого служать ці прояви, і розумієте час, у якому живете, — спрямуйте свої духовні дари на шлях любові. Завжди будьте готові запропонувати свою люблячу допомогу, і ви будете у злагоді з Моїм Законом та слугуватимете прикладом для своїх ближніх. Тоді ви будете Моїми учнями і будете визнані такими. (95, 18)

15. Коли люди колись полюблять один одного і навчяться прощати, коли в серцях пануватиме смиренність і вони досягнуть того, що дух візьме гору над тілом, ні «плоть», ні світ, ні пристрасті більше не утворюватимуть ту густу завісу, яка заважає вам бачити шлях позаду чи попереду себе. Навпаки: «тіло», одухотворене дотриманням мого вчення, буде як слуга, слухняний наказам совісті, на відміну від того, чим воно є сьогодні: перешкодою, пасткою, пов'язкою на очах духу. (122, 32)

16. Інтуїція, яка є духовним баченням, здатністю до передчуття та пророцтвом, просвітлює розум і змушує серце битися швидше від послань та голосів, які воно отримує з нескінченності. (136, 46)

17. Завдяки дару інтуїції, який Я дарував усім людям, ви можете відкрити багато речей, що приховані в таємниці сердець — багато трагедій, які стосуються не лише земного життя ваших ближніх, а й їхньої душі.

18. Як можна проникнути в інтимність тих сердець, не завдаючи їм болю і не оскверняючи їхніх таємниць? Як відкрити ті приховані страждання, що затьмарюють життя ваших ближніх? Я вже казав вам : інтуїція, та здатність, що є частиною духовного дару пророцтва і яка має отримати своє повне розквіття у вас через молитву, покаже вам, як полегшити біль кожного з ваших ближніх. (312, 73-74)

19. Скільки ще таємниць існує для людини. Вона оточена невидимими й невідчутними істотами, які вже мали б бути для неї видимими й відчутними.

20. Життя, сповнене краси та одкровень, пульсує над існуванням людей, але вони у своїй сліпоті ще не здатні його побачити. (164, 56-57)

21. Людина, підготовлена моїм вченням, буде здатна творити надлюдські діла. З її душі та тіла випромінюватиметься світло, сила та енергія, які дозволять їй втілити те, чого не здатний досягти сам розум. (252, 4-5)

22. Це час, коли Божественне Світло повною мірою засяє в моїх послідовниках, які виявлять дари Духа і доведуть, що їм не потрібні ні земні блага, ні світські науки, щоб творити добро і творити

чудеса. Вони будуть зцілювати в Моє Ім'я, повертати до життя безнадійно хворих, перетворювати воду на бальзам і воскрешати мертвих з їхніх могил. Їхня молитва матиме силу втихомирювати бурі, заспокоювати стихії та боротися з епідеміями й злими впливами.

23. Одержимі звільняться від своїх одержимостей, переслідувачів та гнобителів завдяки слову, молитві та повноваженням моїх нових учнів. (160, 28-29)

24. Духовність означає облагородження почуттів, чистоту в житті, віру, любов до ближнього, допомогу ближньому, смиренність перед Богом і глибоку повагу до отриманих дарів. Якщо ви зможете досягти хоча б чогось із цих чеснот, ви почнете своїм духовним поглядом проникати в Отечу Любові та Досконалості. Так само, досягнувши одухотворення, ви вже на землі зможете сказати, що живете в Духовній Батьківщині, навіть якщо це лише в миті вашої молитви. Водночас ви отримаєте Світло, яке відкриє вам події, що лежать у майбутньому, бо для душі, що підноситься, майбутнє вже не є таємницею.

25. Так, учні, лише в людському житті людина не знає, що станеться в майбутньому, що принесе завтрашній день. Вона не знає свого призначення, не знає шляху, яким має йти, і яким буде її кінець.

26. Людина не змогла б витримати знання про всі випробування, які їй доведеться пройти у своєму існуванні. Тому Я у Своїй милосердній любові до неї поклав між її сьогоденням і майбутнім ту завісу таємниці і таким чином запобіг тому, щоб її розум був збентежений, якби вона знала все, що їй ще доведеться пережити і перетерпіти.

27. Натомість душа, істота, наділена силою і створена для вічності, має в собі здатність знати майбутнє — дар розпізнавати своє призначення та силу, щоб зрозуміти й прийняти всі випробування, які на неї чекають. Вона знає, що в кінці шляху, якщо цей шлях буде пройдений у послуху Закону, вона дістанеться до Землі Обітованої, Раю душі, що є станом піднесення, чистоти та досконалості, яких вона врешті-решт досягне.

28. Ви не можете досягти того рівня духовного розвитку, який має ваш Учитель, щоб знати, що готує для вас доля, що принесе вам майбутнє; але завдяки вашому внутрішньому піднесенню Я дам вам відчути наближення якоїсь події.

29. Цю здатність передчувати, цей духовний погляд у майбутнє, це знання про вашу долю ви здобудете лише в тій мірі, в якій ваша істота, що складається з тіла

та душі, поступово розвиватиметься на шляху одухотворення, що є вірою, щирістю, любов'ю до життя, любов'ю та готовністю допомагати своїм ближнім, смиренністю та любов'ю до вашого Господа. (160, 6-9, 13-14)

30. Будьте пильні, щоб не боротися проти тих, хто, як і ви, вирушає виконувати місії, довірені їм моєю Божественністю, — щоб ви могли розпізнати справжніх пророків і фальшивих, підтверджуючи діла одних і знищуючи діла інших.

31. Бо це час, коли всі сили піднялися на боротьбу. Дивіться, як добро бореться проти зла, світло проти темряви, знання проти невігластва, мир проти війни. (256, 66)

Передумови та ознаки справжньої духовності

32. Знайте, що в кожній людині живе Юда. Так, учні, бо у вашому випадку тіло є Юдою для душі; саме тіло чинить опір тому, щоб засяяло світло одухотворення, саме воно чатує на душу, щоб кинути її в матеріалізм, у ниці пристрасті.

33. Але тому, що ваше тіло приводить вас на край прірви, ви не повинні його засуджувати. Ні, бо воно вам потрібне для вашого прогресу, і ви повинні подолати його своєю духовністю, так само, як Я подолав Юду своєю любов'ю. (150, 67-68)

34. Перш ніж вирушати, щоб навчати моїх життєвих принципів і викладати їх зміст, ви повинні почати дотримуватися вчення, яке Я вам відкрив, люблячи своїх ближніх, ведучи життя, звернене до духовного, і засіваючи свій шлях діяльністю любові та світлом. Якщо ви цього не зробите, , то Я вже зараз кажу вам, що ви не зрозуміли спіритуалізму. Він відкриває вам вашу справжню природу, завдяки йому ви можете скласти чітке уявлення про свого Отця і пізнати себе.

35. Правда, що для досягнення духовного вдосконалення вам потрібні певна відмова, зусилля та готовність до жертв. Але коли у вас пробудилося прагнення до вищого існування, коли у вашій сутності починає сяяти любов або коли з'явилося прагнення до духовного, для вас, замість жертви чи відмови, стане радістю позбутися всього того, що у вас є непотрібного, шкідливого чи поганого. (269, 46-47)

36. Завжди усвідомлюйте, що перед Мною ви всі рівні, що ви всі мали одне й те саме походження і всі маєте одну й ту саму мету, навіть якщо зовні кожна доля виявляється по-різному.

37. Ніколи не забувайте, що ви всі повинні дійти до Мене, а це означає, що ви всі — хоч і різними шляхами — повинні здобути необхідні заслуги, щоб досягти найвищої духовної висоти. Тому

ніколи не вважайте нікого нижчим за себе.

38. У спіритуаліста ніколи не повинно пускати коріння марнославство. Натомість справжньою скромністю має бути його супутником, тоді його вчинки, замість того, щоб засліплювати фальшивим світлом, знайдуть відгук у серцях його ближніх. (322, 32-34)

39. Добрі сіячі спіритуалізму ніколи не будуть вирізнятися чимось зовнішнім або матеріальним. У них не буде ні костюмів, ні знаків розрізнення, ні якогось особливого способу мовлення. Усе в їхніх вчинках свідчитиме про простоту та смиренність. Проте — якщо вони й вирізнятимуться чимось, то це буде їхня любов до ближніх та їхня духовність.

40. Справжні проповідники спіритуалізму привернуть до себе увагу не своєю красномовністю, а мудрістю та простотою свого слова, а насамперед — правдивістю своїх вчинків та добротою свого життя. (194, 24-25)

41. Духовність — це ясність, простота, відданість любові та боротьба за досягнення досконалості душі. (159, 64)

Благотворний вплив духовності

42. Завдяки одухотворенню людина досягає такого рівня піднесення, який дозволяє їй сприймати ідеї, що виходять за межі того, що може уявити її розум, та мати владу над матеріальним.

43. Задумайтеся: Якщо духовне піднесення душі реалізується під час вивчення матеріального творіння, яке представляє вам природа, або під час досягнення будь-якої іншої людської мети, то ви можете уявити собі плоди , які ви могли б зібрати, якби ваші відкриття були пов’язані не лише з дослідженням розумом, а й з духовним одкровенням, яке дав би вам Той, хто все створив. (126, 26-27)

44. Коли люди досягнуть одухотворення, вони стануть істотами, що перевершують усе, що їх оточує. Адже досі вони були лише слабкими істотами, відданими на милість природних сил, сил і впливів, які не повинні перевершувати людину, бо не стоять над нею. (280, 29)

45. Істинно кажу вам, духовність також передається у спадок, тому ви повинні прагнути передати своїм дітям чистоту серця та сприйнятливість до духовного. Вони будуть вам вдячні за те, що ви виявили милосердя, подарувавши їм тіло, вільне від пристрастей, з ясним розумом, чуйним серцем і душею, чутливою до голосу їхньої совісті. (289, 65)

46. Єдине, чого прагне моя справа, — це одухотворення всіх людей, бо в одухотворенні вони стануть єдиним цілим і зрозуміють одне одного. В

одухотворенні вони побачать, як зникнуть назви та зовнішні форми їхніх релігій, що були причиною їхньої духовної роз'єднаності, оскільки кожна з них по-своєму тлумачила свого Бога.

47. Як тільки всі наблизяться на своїх різних шляхах до одухотворення, вони зрозуміють, що єдине, чого їм бракувало, — це звільнитися від свого матеріалізму, щоб духовно тлумачити те, що вони завжди сприймали в матеріальному сенсі.

48. Духовне вдосконалення — це все, чого Я вимагаю від людей у цей час, тоді вони побачать, що в межах дозволеного їхні найвищі ідеали будуть здійснені, а найважчі конфлікти вирішені. (321, 22-23, 29)

XI Людство

Розділ 49 – Релігія та правосуддя

Жодна релігія чи конфесія не є єдино істинною

1. Я не приходжу, щоб пробуджувати релігійний фанатизм серед людей; моє вчення дуже далеке від того, щоб навчати неправди; я прагну вдосконалення, віри, любові до ближнього, духовного збагачення. Фанатизм — це темна пов'язка на очах, це нездорова пристрасть, це темрява. Будьте пильні, щоб це погане насіння не проникло у ваші серця. Майте на увазі, що фанатизм іноді має вигляд любові.

2. Зрозумійте, що ця темрява спіткала людство в цей час. Усвідомте, що, хоча язичницькі народи зникли з землі і більша частина людства визнає поклоніння істинному Богу, люди не знають Мене і не люблять Мене; бо їхні війни, їхня ненависть і їхня відсутність гармонії є доказом того, що вони ще не дозволяють Мені жити у своїх серцях.

3. Над темрявою цього релігійного фанатизму та ідолопоклонства насуваються великі бурі, які очистять духовний культ цього людства. Коли ця справа буде звершена, у безмежності засяє веселка миру. (83, 60-62)

4. Я дозволив існування на землі релігій, які є для душі шляхами, що ведуть до Бога. Кожна релігія, яка вчить добру та любові й прославляє милосердя, є доброю, бо містить світло та істину. Коли люди в них занепадають і перетворюють те, що спочатку було добрим, на зле, шлях губиться під матеріалізмом та гріхом.

5. Тому Я в цей час знову показую вам Свою істину, яка є шляхом, сутністю життя і законом, щоб ви шукали цей закон, який є маяком і

провідною зіркою, поза формами та обрядами, поза всім людським. Хто шукає Мене таким чином, той буде спіритуалістом. (197, 10-11)

6. Ніхто не загубиться; одні прийдуть раніше на шляху, який Я вам вказав, а інші — пізніше на шляхах, якими вони йдуть.

7. У всіх релігіях людина може прийняти те вчення, яке їй потрібно, щоб стати доброю. Але якщо вона цього не досягає, то звинувачує релігію, до якої вона сповідується, і залишається такою, якою завжди була.

8. Усі релігії — це шляхи; одні досконаліші за інші, але всі вони спрямовані на добро і прагнуть дійти до Отця. Якщо вас щось не влаштовує в релігії, яку ви знаєте, не втрачайте віри в Мене. Йдіть шляхом любові до ближнього, і ви знайдете спасіння, бо Мій шлях осяяний силою любові. (114, 43)

9. Релігії — це невеликі бічні стежки, які ведуть душі до істинного шляху, яким вони можуть крок за кроком підніматися, аж поки не прийдуть до Мене. Доки люди на Землі сповідують різні релігії, вони розділені. Але коли вони опиняться на шляху Любові та Істини, вони будуть об’єднані, вони стануть єдиним цілим з тим єдиним Світлом; бо існує лише одна Істина. (243, 5)

10. Об’єднання релігій настане, коли дух людей підніметься над матеріалізмом, традиціями, упередженнями та фанатизмом . Тоді люди духовно об’єднаються в єдиному богослужінні: богослужінні добра з любові до Бога та ближнього. Коли це станеться, людство вступить у період вдосконалення. (187, 43)

11. Духовна роз'єднаність людей пояснюється тим, що одні скористалися однією гілкою (дерева божественних одкровень), а інші — іншою. Є лише одне дерево, натомість гілок його багато. Але люди не захотіли сприймати Мої вчення таким чином, і суперечки розділяють їх та поглиблюють розбіжності в поглядах. Кожен вірить, що володіє істиною, кожен відчуває себе правим. Але Я кажу вам: доки ви куштуєте лише плід однієї гілки і відкидаєте плоди інших, ви не дійдете до усвідомлення, що всі плоди походять від Божественного Дерева, сукупність яких і становить повну істину.

12. Коли Я говорю вам про ці істини, не думайте, що Учитель має на увазі зовнішні форми культу різних релігій, а той основний принцип, на якому ґрунтується кожна з них.

13. Зараз відчувається сильний штормовий вітер. Його пориви, струшуючи дерево, змушують падати його різноманітні плоди, і їх скуштують ті, хто раніше їх не знав.

14. Тоді вони скажуть: «Як же ми були введені в оману і сліпі, коли, спонукувані своїм фанатизмом, відкидали всі плоди, які

пропонували нам наші брати, лише тому, що вони були нам невідомі!»

15. Частина мого світла є в кожній групі людей, у кожній спільноті. Тому ніхто нехай не хвалиться, що володіє всією істиною. Тож зрозумійте: якщо ви хочете просунутися далі до суті Вічного, якщо ви хочете дійти далі, ніж те, куди ви дійшли досі, то спочатку ви повинні об'єднати знання одних із знаннями інших, і таким чином — з усіма іншими. Тоді з цієї гармонії випромінюватиметься ясне і дуже яскраве світло, яке ви досі шукали у світі, не знаходячи його.

16. «Любіть один одного» — це моя максима, моя найвища заповідь для людей, незалежно від віросповідання чи релігії.

17. Наближайтеся один до одного через виконання цієї найвищої заповіді, і ви знайдете Мене присутнім у кожному з вас. (129, 36-41)

Ворожість релігій до розвитку

18. Людині її людське життя було важливішим за духовне, навіть якщо вона часто усвідомлювала, що людське є минущим, а духовне — вічним. Це є причиною того, що, хоча вона досягла прогресу у своїй цивілізації та науці, вона зупинилася у духовному розвитку та занурилася у сон у своїх релігіях.

19. Розгляньте одну релігію за одною, і ви побачите, що жодна з них не демонструє ознак розвитку, розквіту чи вдосконалення. Кожна проголошується найвищою істиною; але оскільки ті, хто сповідує її, вважають, що знайшли й пізнали в ній усе, вони не докладають зусиль, щоб просунутися далі.

20. Божественні одкровення, Закон Божий, Моє вчення та Мої послання з самого початку дали вам зрозуміти, що людина — це істота, яка підлягає розвитку. Чому ж тоді жодна з ваших конфесій не підтверджує і не перевіряє цю істину?

21. Я кажу вам: лише те вчення, яке пробуджує душу, запалює в ній світло, сприяє її розвитку та відкриває їй те, що вона приховує в собі, яке підіймає її щоразу, коли вона спотикається, і дозволяє їй рухатися вперед, не зупиняючись, — лише це вчення натхненне істиною. Але чи не саме це моє вчення відкривало вам у всі часи?

22. Проте ви вже давно зупинилися у духовному розвитку, бо більше турбувалися про те, що стосується вашого життя на землі, ніж про те, що стосується вашої душі. Але щоб не відмовитися від духовного повністю, ви сформували свої релігії так, щоб вони анітрохи не заважали вам виконувати вашу працю та обов'язки на землі.

23. Коли ви дотримуєтеся цієї релігійної традиції, ви вважаєте, що виправдовуєте Бога,

намагаєтеся заспокоїти свою совість і вірите, що забезпечуєте собі вхід у Царство Небесне.

24. Яка неосвіченість, людство! Коли ти нарешті прокинешся до реальності? Хіба ви не помічаєте, що, дотримуючись своїх релігійних звичаїв, ви нічого Мені не даєте, і ваша душа також залишається порожньою?

25. Коли ви залишаєте свої церкви і кажете: «Тепер я виконав свій обов'язок перед Богом», ви впадаєте у велику оману, бо вважаєте, що дали Мені щось, хоча повинні знати, що ви не можете дати Мені нічого, проте можете багато чого отримати від Мене і багато чого забезпечити собі.

26. Ви вірите, що виконання Закону обмежується відвідуванням цих місць, і це ще одна велика помилка. Адже ці місця повинні бути школою, де учень повинен вчитися для майбутнього. Повернувшись до повсякденного життя, він повинен практично застосовувати вивчений урок, що і є справжнім виконанням Закону. (265, 22-27)

Відносини між релігією та наукою

27. Від початку часів посланці Закону та вчення Духа мали за супротивника вченого. Між ними розгорілися великі сутички, і настав час, щоб Я сказав вам дещо про ці суперечки.

28. Я створив цей світ, щоб він служив тимчасовою домівкою для втілених душ. Але перш ніж вони його заселили, Я наділив їх здібностями Духа, Розуму та Волі.

29. Я заздалегідь знав долю та розвиток Своїх створінь. Я вклав у Землю, її надра, поверхню та атмосферу всі необхідні елементи для збереження, підтримання, розвитку та оновлення людської істоти. Але щоб людина могла відкрити таємниці природи як джерела життя, Я дозволив пробудитися її інтелекту. Так людині були відкриті початки науки, до якої ви всі здатні, хоча завжди були люди з більшим талантом, чиєю місією було вирвати у природи таємницю її сил і елементів на благо і для радості людства.

31. Я також послав на Землю великих духів, щоб вони відкрили вам надприродне життя — те, що стоїть над цією природою, поза наукою. Завдяки цим одкровенням було передбачено існування вселенської, сильної, творчої, всемогутньої та всюдисущої Істоти, яка готує для людини життя після її смерті — вічне життя душі.

32. Але оскільки одні несли духовні місії, а інші — наукові, то й ті, й інші, релігії та наука, у всі часи піднімалися один проти одного як вороги у боротьбі.

33. Сьогодні Я кажу вам, що матерія і дух не є протилежними силами; між ними має панувати

гармонія. Світлом є Мої духовні одкровення, і світлом є також одкровення та відкриття науки. Але якщо ви чули від Мене, що Я часто засуджую працю вчених, то це тому, що багато з них зловживали енергією, раніше невідомими елементами та силами природи для згубних цілей руйнування, ворожнечі, ненависті та помсти, земного панування та безмежного прагнення до влади.

34. Я можу вам сказати, що тим, хто виконував свою місію з любов'ю та добрими намірами — тим, хто шанобливо й смиренно проник у Мої таємні скарбниці, — Мені було радісно відкривати великі таємниці на благо Моєї Дочки, людства.

35. З самого початку світу наука спонукала людство йти шляхом матеріального прогресу, на якому людина на кожному кроці знаходила плоди науки — одні солодкі, а інші гіркі.

36. Настав час, коли ви повинні усвідомити, що все світло належить моєму Духу, що все, що є життям, походить від моєї Божественності, бо Я є таємною скарбницею, першоджерелом і початком усього творіння.

37. Ті сутички духовного з науковим зникнуть із життя людей настільки, що духовне поєднається з наукою в єдиному світлі, яке освітлює шлях людини аж до нескінченності. (233, 25-34)

Суворість і несправедливість земного правосуддя

38. Я приходжу, щоб скасувати ваші помилкові закони, щоб вами керували лише ті, що сформовані моїми заповідями і узгоджені з моєю мудрістю. Мої закони просякнуті любов'ю, і оскільки вони походять від моєї Божественності, вони незмінні й вічні, тоді як ваші закони є минущими, а іноді й жорстокими та егоїстичними.

39. Закон Отця складається з любові, з доброти, він подібний до бальзаму, що дарує розраду і підносить грішника, щоб той міг витримати спокуту своїх провин. Закон Любові Отця завжди надає тому, хто згрішив, великодушну можливість морального оновлення, тоді як ваші закони, навпаки, принижують і карають того, хто згрішив, а часто й невинних та слабких.

40. У вашому правосудді є суворість, помста та брак милосердя. Закон Христа сповнений любов'ю, що переконує, нескінченною справедливістю та найвищою прямотою. Ви самі є своїми суддями, Я ж, навпаки, є вашим невтомним захисником; але ви повинні знати, що є два способи спокутувати свою провину: один — любов'ю, а інший — болем.

41. Вибирайте самі, ви все ще користуєтеся даром свободи волі. (17, 46-48)

42. Я — Божественний Суддя, який ніколи не виносить вироку суворішого, ніж провина. Скільки з тих, хто звинувачує себе переді Мною, Я знаходжу чистими. А скільки, навпаки, трублять про свою чистоту, а Я знаходжу їх зіпсованими та винними.

43. Як несправедливе людське правосуддя! Скільки жертв поганих суддів спокутують чужі провини! Скільки невинних бачили, як перед їхніми очима зачиняються ґрати в'язниці, тоді як винний вільно ходить і невидимо тягне за собою свій тягар крадіжок і злочинів. (135, 2-3)

44. Оскільки людське правосуддя недосконале, ваші в'язниці переповнені жертвами, а місця страти заплямовані кров'ю невинних. О, скільки злочинців Я бачу, що насолоджуються свободою та повагою у світі, і скільки розбещеним ви спорудили пам'ятники, щоб вшанувати їхню пам'ять!

45. Якби ви могли побачити цих істот, коли вони живуть у Духовному світі і в їхніх душах спалахує світло! Замість безглуздих і марних вшанувань ви б послали їм молитву, щоб втішити їх у їхньому важкому каятті. (159, 44-45)

Жорстокосердна самоправедність людини

46. Нехай любов буде тим, що веде вас, щоб ви стали справжніми посланцями Божественного Утішителя. Бо ви, які не впали в жодну безодню, завжди готові звинувачувати, судити. Ви засуджуєте своїх ближніх без найменшого співчуття, а це не є Моє вчення.

47. Якби ви, перш ніж судити, досліджували себе та свої помилки — запевняю вас, ваш вирок був би милосерднішим. Ви вважаєте поганими тих, хто перебуває у в’язницях, і вважаєте нещасними тих, хто перебуває в лікарнях. Ви тримаєтеся від них подалі, не усвідомлюючи, що вони гідні увійти в Царство Моєї Любові. Ви не хочете думати про те, що й вони мають право отримувати промені Сонця, які були створені, щоб дарувати життя і тепло всім створінням без жодного винятку.

48. Ті люди, що ув’язнені в місцях покаяння, часто є дзеркалами, в яких люди не хочуть бачити себе, бо знають, що образ, який це дзеркало їм відкриє, у багатьох випадках буде образом звинувачення. (149, 51-53)

Земна юстиція як необхідне зло

49. Суд, що існує на землі, досі не виявляє справедливих вчинків. Я бачу брак милосердя, нерозуміння та жорстокість сердець. Але кожен ще отримає свій досконалий вирок.

50. Я допустив ці випробування, і доки людина не виконуватиме

Моїх законів, доки вона відвертатиметься від дотримання їхніх заповідей, на землі буде хтось, хто зламає її серце, хто поранить його.

51. Якби ви виконували Закон, у світі не було б потреби в суддях, не було б покарання, вам не потрібні були б уряди. Кожен сам визначав би свої вчинки, і всі були б під Моїм правлінням. Ви всі були б натхненні Моїми законами, і ваші вчинки завжди були б благодійними, мали б на меті духовне вдосконалення та любов.

52. Але людство впало в глибокі прірви: аморальність, пороки, гріх заволоділи серцями людей, і ось які наслідки: ви мусите пити гіркі чаші, мусите терпіти приниження від тих людей, які, хоч і є вашими братами, але на землі здійснюють владу.

53. Але будьте смиренними, терпіть суди з терпінням, пам'ятайте, що Я є досконалим Суддею. (341, 53)

Розділ 50 – Освіта та наука

Марнославство та гордість за знання

1. Я запитую людей цього часу, які вважають себе найдосконалішими за всю історію цього світу: чи знайшли ви, з усім вашим талантом, якийсь спосіб створити мир, здобути владу та досягти добробуту, не вбиваючи, не знищуючи та не поневолюючи своїх ближніх? Чи вірите ви, що ваш прогрес є справжнім і реальним, якщо ви морально валяєтеся в багнюці та блукаєте в темряві? Я не борюся з наукою, бо Сам дав її людині; те, що Я засуджую, — це мета, для якої ви іноді її використовуєте. (37, 56)

2. Людство, дочко Світла, відкрий очі, усвідом, що ти вже живеш у столітті Духа!

3. Чому ти забула Мене і хотіла зрівняти свою силу з Моєю? Я кажу тобі, що Я покладу Свій скіпетр у твої руки того дня, коли вчений за допомогою своєї науки створить істоту, подібну до вас, наділить її душею і дасть їй дух. Але твій урожай спочатку буде іншим. (125, 16-17)

4. Чому були й є люди, які, пізнавши людську науку завдяки використанню здібностей, наданих їм Творцем, використовують її для боротьби з божественною наукою та її заперечення? Тому що їхня марнославність не дозволяє їм увійти до скарбниці Господа зі смиренністю та повагою, і вони шукають свою мету та свій трон у цьому світі. (154, 27)

5. Сьогодні людина відчуває себе великою, підносить свою особистість і соромиться сказати «Бог». Вона дає Йому інші імена, щоб не скомпрометувати свою зарозумілість, щоб не впасти з п’єдесталу свого суспільного становища. Тому вони називають

Мене: Космічний Розум, Архітектор Всесвіту. Але Я навчив вас називати Мене «Наш Отець», «Мій Отець», так як Я навчив вас у «Другому Часі». Чому люди вважають, що принижують або применшують свою особистість, коли називають Мене «Отцем»? (147, 7)

6. Як глибоко занурилася людина у свій матеріалізм, що врешті-решт заперечила Того, Хто все створив! Як міг людський розум настільки затьмаритися? Як могла ваша наука заперечувати Мене та зневажати життя і природу, як вона це робила?

7. У кожному творінні, яке відкриває ваша наука, Я присутній; у кожному творінні відкривається Мій закон і чути Мій голос. Як це так, що ці люди не відчувають, не бачать і не чують? Чи є це, мабуть, ознакою прогресу та цивілізації — заперечувати Моє існування, Мою любов та Мою справедливість? Тоді ви не просунулися далі, ніж первісні люди, які в кожній силі природи і в кожному диві природи вміли відкривати твір божественної, вищої, мудрої, справедливої і могутньої Істоти, якій вони приписували все добре в усьому існуючому і тому поклонялися їй. (175, 72-73)

8. Я знову даю людям Своє Слово, щоб вони знали, що вони не покинуті, щоб вони пробудилися голосом свого духу і дізналися, що після цього життя на душу чекають великі божественні чудеса.

9. Про них Я говорив людям, і те саме пізнає той, хто вміє молитися, щоб з'єднатися з духовним, так само, як свідчить і той, хто за допомогою науки заглиблюється в таємниці природи. Цими двома шляхами і розум, і дух будуть відкривати все більше, чим більше вони шукатимуть.

10. Але коли настане час, коли людина буде надихатися любов'ю у своїх дослідженнях і пошуках? Лише коли це станеться, її справа у світі буде вічною. Доки мотивом науки є прагнення влади, гординя, матеріалізм або ненависть, люди будуть безперервно зазнавати покарання розлючених сил природи, які карають їхню необачність.

11. Скільки людей роздулися від зла, гордості, своїх марнославних прагнень, скільки надягли собі корони, хоча вони убогі й духовно голі. Як великий контраст між тим, що ви вважаєте своєю істиною, і Моєю істиною! (277, 31-32, 36)

Наслідки матеріалістичного мислення

12. Якби люди відчували справжню любов до своїх ближніх, їм не довелося б терпіти хаос, в якому вони перебувають; все в них було б гармонією та миром. Але вони не розуміють цієї божественної любові і прагнуть лише наукової істини, похідної

істини — тієї, яку вони можуть довести своїми людськими міркуваннями: вони прагнуть істини, що звертається до розуму, а не до серця, і ось тепер вони мають результат свого матеріалізму: егоїстичне, фальшиве і сповнене страждань людство. (14, 42)

13. Не пишайтеся плодами своєї науки, бо зараз, коли ви досягли в ній такого великого прогресу, людство страждає найбільше, існує найбільше злиднів, занепокоєння, хвороб і братовбивчих воєн.

14. Людина ще не відкрила справжню науку — ту, яку здобувають шляхом любові.

15. Подивіться, як марнославство засліпило вас; кожна нація хоче мати найбільших вчених на землі. Істинно кажу вам, вчені не проникли глибоко в таємниці Господа. Я можу вам сказати, що знання, яке людина має про життя, ще поверхневе. (22, 16-18)

16. Чого ви найбільше прагнете в ці хвилини на Землі? Миру, здоров'я та істини. Істинно кажу вам: ваша наука, такою, якою ви її застосовували, не дасть вам цих дарів.

17. Вчені запитують природу, і вона відповідає їм на кожне питання; проте за цими питаннями не завжди стоять добрі наміри, добрі настрої чи любов до ближнього. Недозрілі й нерозумні ті люди, які виривають у природи її таємниці й оскверняють її найпотаємнішу суть — які не шанують її, черпаючи з її джерел первинні речовини не для того, щоб робити добро один одному, як справжні брати й сестри, а заради егоїстичних і часом згубних цілей.

18. Усе творіння говорить до них про Мене, і його голос — це голос любові; але як мало хто вмів чути й розуміти цю мову!

19. Якщо ви згадаєте, що творіння є храмом, в якому Я мешкаю, чи не боїтеся ви, що там з'явиться Ісус, візьме батіг і вижене торговців та всіх, хто його оскверняє? (26, 34, 37)

20. Я відкрив людині дар науки, яка є світлом. Але людина створила нею темряву і спричинила біль та руйнування.

21. Люди вважають, що перебувають на вершині людського прогресу. На це Я запитую їх: чи є у вас мир на землі? Чи панує братерство серед людей, мораль і чеснота в домівках? Чи поважаєте ви життя своїх ближніх? Чи зважаєте ви на слабких? — Істинно кажу вам: якби ці чесноти були у вас, ви б володіли найвищими цінностями людського життя.

22. Серед людей панує плутанина, бо ви підняли на п'єдестал тих, хто привів вас до загибелі. Тому не питайте, чому Я прийшов до людей, і утримайтеся від суджень про те, що Я відкриваюся через грішників і невігласів; бо не все, що ви

вважаєте недосконалим, є таким. (59, 52-54)

23. Вчений шукає причину всього, що є і що відбувається, і сподівається своєю наукою довести, що поза природою не існує жодного принципу чи істини. Але Я вважаю їх незрілими, слабкими та неосвіченими. (144, 92)

24. Вчені, сповнені марнославства, вважають божественні одкровення негідними своєї уваги. Вони не хочуть духовно підноситися до Бога, і коли вони не розуміють чогось із того, що їх оточує, вони заперечують це, щоб не визнавати свою нездатність і свою неосвіченість. Багато з них хочуть вірити лише в те, що можуть довести.

25. Яку втіху можуть ці люди принести серцям своїх ближніх, якщо вони не визнають першопринципу Любові, що керує творінням, і, крім того, не розуміють духовного сенсу життя? (163, 17-18)

26. Як далеко відійшло це людство від Моїх настанов! Усе в ньому поверхневе, фальшиве, зовнішнє, пишне. Тому його духовна сила нікчемна, і щоб компенсувати брак сили та розвитку у своїй душі, воно кинулося в обійми науки та розвинуло інтелект.

27. Таким чином людина за допомогою науки дійшла до того, що відчуває себе сильною, великою і могутньою. Але Я кажу вам, що та сила і та велич є незначними порівняно з силою духовної душі, якій ви не дозволили зростати і проявлятися. (275, 46-47)

28. Сьогодні ви день у день їсте гіркі плоди дерева науки, яке люди доглядали так недосконало, бо не дбали про гармонійний розвиток усіх своїх дарів. Як же ви могли б спрямувати свої відкриття та свої твори в правильне русло, якщо ви лише розвивали інтелект, а душу та серце нехтували?

29. Серед вас є люди, які подібні до диких тварин, що дають повну волю своїм пристрастям, відчувають ненависть до своїх ближніх, жадають крові та прагнуть зробити братні народи рабами.

30. Якщо хтось вважає, що Моє вчення може спричинити моральний занепад людини — воістину, Я кажу вам, він перебуває у великій омані; і щоб довести це сумнівникам, матеріалістам та гордим цього часу, Я дозволю їм пожинати та їсти плоди своєї науки, доки вони не наситяться, доки з їхньої душі не вирветься визнання, яке скаже Мені: «Отче, прости нас, лише Твоя сила зможе зупинити ті сили, які ми випустили на волю у своїй нерозумності». (282, 15-17)

31. Людська наука досягла межі, до якої людина може її довести у своєму матеріалізмі. Адже наука, натхненна духовним ідеалом

любові, добра та вдосконалення, може зайти набагато далі, ніж ви її довели.

32. Доказом того, що ваш науковий прогрес не мав за мотив взаємної любові, є моральний занепад народів, є братовбивча війна, є голод і злидні, що панують усюди, є незнання духовного. (315, 53-54)

33. Що Я маю вам сказати про ваших сучасних вчених, про тих, хто кидає виклик природі, її силам та стихіям, і тим самим робить добро, як , чимось злим? Вони зазнають великого страждання, бо зірвали й з'їли незрілий плід з дерева науки — плід, який вони могли б дозріти лише любов'ю. (263, 26)

34. Оскільки людство не перебуває у гармонії з Універсальним Законом, що керує всім творінням, настане неконтрольований стан, який виразиться у силі природних сил.

35. Людина розщепила атоми, її розвинений мозок використовує це відкриття, щоб здобути величезну силу і принести смерть.

36. Якби людина розвивалася духовно в тій же мірі, що й її наука та інтелект, вона використовувала б відкриття нових природних сил лише на благо людства. Але її духовна відсталість велика; тому її егоїстичний розум застосував свою творчу силу на шкоду людству та використав сили руйнування, відвернувшись від принципів любові та милосердя Ісуса. Тому, коли ви побачите, що з неба падає вогняний потік, це відбудеться не тому, що відкрилося саме небо або що вогонь Сонця мучить вас — ні, це справа рук людини, яка посіє смерть і знищення. (363, 23-25)

37. Народи йдуть вперед, і їхні наукові знання дедалі зростають. Але Я запитую вас: що це за «мудрість», завдяки якій люди, чим більше в неї заглиблюються, тим більше віддаляються від духовної істини, в якій лежить джерело і початок життя?

38. Це людська наука, це ерудиція, як її розуміє людство, хворе на егоїзм і матеріалізм.

39. Тоді це знання є хибним, а ця наука — поганою, бо ви створили нею світ болю. Замість світла панує темрява, бо ви все більше штовхаєте народи до загибелі.

40. Наука — це світло, світло — це життя, сила, здоров’я та мир. Чи це плід вашої науки? Ні, людство! Тому Я кажу вам: доки ви не дозволите світлу Духа проникнути крізь темряву вашого розуму, ваші твори ніколи не зможуть мати високого і духовного походження, вони ніколи не зможуть бути чимось більшим, ніж лише людські твори. (358, 31-34)

41. Будуть покликані й лікарі. Я запитаю їх, що вони зробили з таємницею здоров’я, яку Я їм відкрив, і з цілющим бальзамом, який Я їм довірив. Я запитаю їх, чи справді вони відчували чужий біль, чи схилялися вони до

найбіднішого ліжка, щоб з любов'ю зцілити того, хто страждає. Що відповідуть Мені ті, хто досяг пишноти, добробуту та розкоші за рахунок болю своїх ближніх — болю, який вони не завжди вміли полегшити ? Усі будуть ставити собі питання у своїх серцях і муситимуть відповідати Мені у світлі своєї совісті. (63, 62)

42. Скільки духовно мертвих мусить блукати світом і чекати, поки фізична смерть приведе їх до Мене, щоб почути голос Господа, який підніме їх до справжнього життя і погладить їх. Яку тугу за оновленням вони могли б плекати на землі, оскільки вони безповоротно вважають себе назавжди втраченими, хоча відчували себе здатними до справжнього каяття та виправлення своїх провин?

43. Але крім тих, кому відмовляли у спасінні душ і хто прийшов до Мене без надії, до Мене потрапили й ті, кого вчені засудили на смерть у фізичному сенсі. Я, що володію життям, вирвав їх із пазурів фізичної смерті. Але що роблять у світі ті, кому Я довірив здоров'я душі та тіла? Хіба вони не знають високого призначення, яке Господь довірив їм, щоб вони його виконали? Чи мушу Я, Який послав їх із посланням здоров'я та життя, безперервно приймати їхні жертви? (54, 13-14)

Натхнення нових наукових відкриттів від Бога та Духовного світу

44. Якби вчені, які рухають і змінюють ваш світ, були натхненні любов'ю та добром, вони б уже відкрили, скільки знань Я приготував для науки цього часу, а не лише ту дуже малу частину, якою вони так пишаються.

45. Соломона називали мудрим, бо його судження, поради та висловлювання були сповнені мудрості; його слава поширилася за межі його королівства і досягла інших країн.

46. Але цей чоловік, хоча й був царем, смиренно схилився перед своїм Господом і просив мудрості, сили та захисту, бо усвідомлював, що він лише Мій слуга, і перед Мною він поклав свій скіпетр та корону. Якби всі вчені, всі науковці чинили так само — якою великою була б тоді їхня мудрість, скільки досі невідомих вчень було б їм відкрито з Моєї Книги Божественної Мудрості! (1, 57-59)

47. Запитайте своїх вчених, і якщо вони чесні, то скажуть вам, що просили Бога про натхнення. Але Я дарував би їм більше натхнення, якби вони просили Мене про це з більшою любов'ю до своїх братів і з меншою марнославністю щодо себе.

48. Істинно кажу вам: усе, що ви накопичили з істинних знань, походить від Мене; усе, що вони мають чистого й високого, Я використаю на вашу користь у

цього часу, бо для цього Я вам це дав. (17, 59-60)

49. Душа людини розвинулася, тому її наука зробила прогрес. Я дозволив їй пізнати й відкрити те, чого вона раніше не знала; але вона не повинна присвячувати себе лише матеріальній праці. Я надав їй це світло, щоб вона здобула свій спокій і щастя у духовному житті, яке на неї чекає. (15, 22)

50. Якщо ви використали частину своїх наук для того, щоб досліджувати та оцінювати Мене, — чи не здається вам розумнішим використовувати їх для дослідження самих себе, доки не пізнаєте свою сутність і не позбудетеся свого матеріалізму? Чи, можливо, ви вважаєте, що ваш Отець не може допомогти вам на шляху ваших добрих наук? Істинно кажу вам: якби ви могли відчути сутність Божої Любові, то знання легко прийшло б до вашого розуму, без того щоб вам довелося втомлювати свій мозок і виснажувати себе вивченням тих знань, які ви вважаєте глибокими, а які насправді лежать у межах ваших можливостей. (14, 44)

51. У великих людських творах присутній вплив і дія вищих духовних істот, які постійно впливають на розумові здібності людей і надихають або відкривають невідоме своїм втіленим братам і сестрам.

52. Тому Я кажу вченим і науковцям усіх часів: ви не можете хвалитися тим, що розумієте, ані тим, що робите, бо не все є вашою справою. Як часто ви служите тим духовним істотам, про яких Я вам говорю, лише як знаряддя! Хіба ви не були часто здивовані масштабами своїх відкриттів? Хіба ви не зізнавалися собі потай, що були нездатні спробувати те, що ви вже здійснили? Ось вам і відповідь на це. Чому ж ви тоді цим хвалитеся? Усвідомте, що ваша праця керується вищими істотами. Ніколи не намагайтеся змінювати їхні натхнення, бо вони завжди спрямовані на добро. (182, 21-22)

53. Оскільки людство стало свідком розвитку науки і бачило відкриття, у які раніше не вірило, — чому ж воно тоді не хоче вірити у розвиток душі? Чому воно зациклюється на чомусь, що стримує його і робить млявим?

54. Моє вчення та мої одкровення в цей час відповідають вашому розвитку. Нехай вчений не задирає носа через свою матеріальну працю та науку, бо в ній завжди були присутні моє одкровення та допомога духовних істот, які надихають вас з потойбіччя.

55. Людина є частиною творіння, вона має виконати завдання, як і всі створіння Творця; але їй було дано духовну природу, інтелект і власну волю, щоб вона власними зусиллями досягла розвитку та вдосконалення духовної душі, яка є найвищим, що вона має.

Завдяки духовній душі людина може осягнути свого Творця, зрозуміти Його благодіяння та захоплюватися Його мудрістю.

56. Якби ви, замість того щоб пишатися своїми земними знаннями, прийняли б усе Моє творіння як своє, для вас не було б таємниць, ви б визнали себе братами і сестрами та любили б одне одного, як Я люблю вас: доброта, милосердя та любов були б у вас, а отже, і єдність з Отцем. (23, 5-7)

Визнання вчених, які працюють на благо людства

57. Людська наука є земним, видимим виразом духовних здібностей, яких людина досягла в цей час. Творчість людини в цей час є не лише продуктом розуму, а й її душевного розвитку. (106, 6)

58. Наука, орієнтована на матеріальне, відкрила вам багато таємниць. Однак ніколи не сподівайтеся, що ваша наука відкриє вам усе, що вам потрібно знати. Наука людей цього часу також мала своїх пророків, над якими люди глузували і яких вважали божевільними. Але згодом, коли те, що вони пророкували, виявилося правдою, ви були вражені. (97, 19)

59. Ваші очі не хотіли дивитися на те світло, яке кожен з моїх посланців приносив вам як послання любові, незалежно від того, чи називаєте ви їх пророками, провидцями, просвітленими, лікарями, філософами, вченими чи душпастирями.

60. Ці люди поширювали світло, але ви не хотіли визнати їхнє світло; вони йшли попереду вас, але ви не хотіли слідувати їхнім крокам; вони залишили вам за приклад шлях жертви, болю, милосердя, але ви боялися наслідувати їхній приклад, не усвідомлюючи, що біль тих, хто йде за Мною, є радістю духу, шляхом, усіяним квітами, і горизонтом, сповненим обіцянок.

61. Але вони прийшли не для того, щоб вдихати аромат квітів землі чи п'яніти від швидкоплинних насолод світу; бо прагнення їхньої душі було спрямовано вже не на нечисте, а на високе.

62. Вони страждали, але не шукали втіхи, бо знали, що прийшли, щоб самі втішати. Вони нічого не чекали від світу, бо після боротьби чекали радості побачити воскресіння душ до віри та життя — всіх тих, хто відпав від істини.

63. Хто ці істоти, про яких Я вам говорю? Кажу вам, це всі ті, хто приніс вам послання Світла, Любові, Надії, Здоров’я, Віри, Спасіння — незалежно від того, як їх звали, яким чином ви бачили їх прояви або які титули вони носили на Землі. (263, 20-24)

64. Я не відмовляю вченим у своєму визнанні, оскільки саме Я доручив їм завдання, яке вони виконують. Але багатьом із них

бракувало молитви, любові до ближнього та піднесення душі, щоб бути справжніми помічниками людей. (112, 25)

65. Сучасні люди розширили свої імперії, вони панують і перетинають всю Землю. Більше немає невідомих континентів, країн чи морів. Вони створили шляхи на суші, на морі та в повітрі; але, не задоволені тим, що вони мають у спадок на своїй планеті, вони досліджують і вивчають небосхил, прагнучи ще більших сфер панування.

66. Я благословляю прагнення до знань у Моїх дітей, і їхнє прагнення бути мудрими, великими та сильними знаходить Моє безмежне задоволення. Але те, чого не схвалює Моя справедливість, — це марнославство, на якому часто ґрунтуються їхні амбітні цілі, або егоїстична мета, яку вони іноді переслідують. (175, 7-8)

67. Я наділив людину інтелектом, що дозволяє їй досліджувати будову природи та її прояви, і Я дозволив їй споглядати частину Всесвіту та відчувати прояви Духовного життя.

68. Бо Моє вчення не стримує душі, ані не гальмує розвиток людини — навпаки, воно звільняє та просвічує її, щоб вона досліджувала, розмірковувала, шукала та докладала зусиль. Та те, що людина вважає вершиною своїх інтелектуальних пошуків, — це лише початок! (304, 6)

Розділ 51 – Правителі, зловживання владою та війни

Тимчасова ілюзія земної влади та величі

1. Це Я ставлю на вашому шляху випробування, щоб зупинити вашу душу, коли вона відхиляється від шляху Мого Закону і хоче жити лише за своїм розсудом. Дослідіть причину випробувань, Я дозволяю вам це, щоб ви переконалися, що кожне з них є як долото, яке обробляє ваше серце. Це одна з причин, чому біль наближає вас до Мене.

2. Але людина завжди шукала розваг, прагнула влади та пишноти, щоб на землі поставити себе господарем і панувати над своїми братами.

3. Оскільки Я створив вас усіх з однаковою любов'ю — то чому ж завжди були ті, хто вдавав із себе когось вищого? Чому були такі, хто правив людьми, принижуючи їх батогом? Чому є той, хто відштовхує від себе малих і чиє серце залишається байдужим, коли він завдає болю своєму ближньому? Бо це душі, які ще не впізнали Мене як Отця, що любить усіх Своїх створінь, і також не як єдиного Господа всіх живих істот.

4. Тому є люди, які захоплюють владу і нехтують священними правами людини. Вони служать

Мені як знаряддя для Моєї справедливості, і хоча вони вважають себе великими панами і «королями», вони є лише рабами. Пробачте їм! (95, 7-8)

5. Подивіться на людей і правителів землі. Як коротка їхня слава і їхнє панування. Сьогодні їх підносять свої народи, а завтра скидають з трону.

6. Ніхто нехай не шукає свого трону в цьому житті, бо, думаючи, що просувається вперед, він гальмуватиме свій хід, а ваше призначення — йти вперед, не зупиняючись, аж поки не дійдете до воріт Мого Царства. (124, 31)

7. Істинно кажу вам: з сьогоднішніми могутніми настане кінець, щоб звільнити місце для тих, хто завдяки любові та милосердю до своїх ближніх буде великим і сильним, могутнім і мудрим. (128, 50)

8. Ті люди, які зараз живлять лише амбітне прагнення до влади та земних слав, знають, що їхнім найпотужнішим супротивником є духовність, тому вони борються з нею. І оскільки вони передчувають битву, яка вже наближається — битву Духа проти зла, — вони бояться втратити свої володіння і тому чинять опір Світлу, яке постійно здивує їх у вигляді натхнення. (321, 12)

9. Як же нужденними приходять до моїх небесних воріт ті, хто був великим і могутнім на землі, бо вони забули духовні скарби та шлях до вічного життя! Хоча істина мого Царства відкрита смиренним, вона прихована від вчених та освічених, бо вони зробили б із духовною мудрістю те саме, що зробили з земною наукою: у цьому світлі вони шукали б престоли для своєї марнославства та зброю для своїх суперечок. (238, 68)

Самовільне застосування насильства над людьми та народами

10. Подивіться на людей, які керують народами, створюють доктрини і нав'язують їх людям. Кожен проголошує перевагу своєї доктрини, але Я запитую вас: яким був плід усього цього? Війни з їхніми наслідками — злидні, страждання, руйнування і смерть. Ось який урожай зібрали представники таких теорій тут, на землі.

11. Зверніть увагу, що Я не протиставляв Себе свободі волі людства, хоча мушу сказати вам, що, незважаючи на цю свободу, совість безперервно промовляє до серця того, хто віддаляється від справедливості, любові до ближнього та розсудливості. (106, 11)

12. Якби Христос у цей час повернувся на землю як людина, Він уже не сказав би на Голгофі: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять», бо тепер ви в повноті отримуєте світло Духа, і душі значно розвинулися. Хто не знає, що Я є Дарувальником

життя, і тому ніхто не має права забирати життя свого ближнього? Якщо людина не може дати життя, вона також не має права забирати те, чого не може повернути.

13. Люди, чи думаєте ви, що виконуєте Мій Закон лише тому, що говорите, ніби маєте релігію, і дотримуєтеся зовнішнього богослужіння? У Законі вам було сказано: «Не вбивай», але ви порушуєте цю заповідь, бо на вівтарі вашого гріха проливаєте ріки крові своїх ближніх. (119, 27-28)

14. Я пропоную світові мир, але гордість великих націй з їхньою фальшивою силою та фальшивим блиском відкидає кожен заклик совісті і дозволяє собі бути захопленою лише своїми амбітними цілями та почуттями ненависті.

15. Людина ще не схиляється на бік добра, справедливості та розуму, люди все ще повстають і засуджують справу своїх ближніх; вони все ще вірять, що можуть творити справедливість. Хіба ви не вважаєте, що замість суддів вони мали б називати себе вбивцями та катами?

16. Люди при владі забули, що існує Власник усього життя; проте вони забирають життя своїх ближніх, ніби воно належить їм. Натовпи людей вимагають хліба, справедливості, житла, одягу. Справедливість встановлю Я, а не люди чи їхні вчення. (151, 70-72)

17. Благословенний народ: ті люди, які, сповнені самозакоханості та претензій на владу, підносяться над націями, над народами землі, — це великі душі, наділені силою та великими місіями.

18. Однак вони не служать Моїй Божественності. Вони не поставили свої великі здібності та таланти на службу любові та милосердя. Вони створили собі свій світ, свій закон, свій трон, своїх васалів, свої володіння та все, що можуть поставити собі за мету.

19. Але коли вони відчувають, що їхній трон тремтить під ударами лиха, коли вони відчувають, що насувається вторгнення могутнього ворога, коли вони бачать свої скарби та своє ім’я в небезпеці, вони вирушають з усією своєю силою, сповнені манії величі, земної марнославства, ненависті та злоби, і кидаються назустріч ворогу, не зважаючи на те, чи їхні діяння, їхні ідеї залишають за собою лише слід болю, руйнування та зла. Вони мають на меті лише знищення ворога, встановлення ще більшого трону, щоб мати якомога більшу владу над народами, над багатствами, над хлібом насущним і навіть над життям людей. (219, 25)

20. Настав би час, щоб на Землі більше не існувало імперій чи сильних народів, які пригнічують слабких, і все ж вони існують як

доказ того, що в людині все ще переважають примітивні тенденції позбавляти слабких шляхом зловживання владою та підкорювати їх силою. (271, 58)

21. Як же далеко люди ще від того, щоб осягнути духовний мир, який має панувати у світі! Вони намагаються нав'язати його силою та погрозами, а також плодами своєї науки, якою вони хваляться.

22. Я аж ніяк не заперечую прогресу людей і не виступаю проти нього, бо він є також доказом їхнього духовного розвитку. Але все ж Я кажу вам, що ваша гордість застосуванням насильства та земною владою не є Мені до вподоби. Бо замість того, щоб полегшити хрест людей, вони цим зневажають найсвятіші принципи, зазіхають на життя, які їм не належать, і сіють біль, сльози, скорботу та кров замість миру, здоров'я та добробуту. Чому ж їхні вчинки виявляють саме протилежне, хоча джерело, з якого вони черпають свої знання, є Моїм власним творінням, яке є невичерпним у любові, мудрості, здоров'ї та житті?

23. Я хочу рівності серед моїх дітей, як Я вже проповідував у «Другій епосі». Але не лише матеріальної, як це розуміють люди. Я надихаю вас на рівність з любові, завдяки якій Я даю вам зрозуміти, що ви всі — брати і сестри, діти Божі. (246, 61-63)

Роздуми про Другу світову війну

24. Це часи випробувань, болю і страждань — часи, коли людство зазнає наслідків такої великої взаємної ненависті та злоби.

25. Подивіться на поля битв, де чути лише гуркіт зброї та крики страху поранених, гори понівечених трупів, які раніше були сильними тілами молодих людей. Чи можете ви уявити собі, як вони востаннє обіймали матір, дружину чи сина? Хто може виміряти біль цих прощань, хто сам не випив цю чашу?

26. Тисячі й тисячі сповнених страху батьків, жінок і дітей бачили, як їхні кохані рідні вирушали на поля війни, ненависті, помсти, змушені жадібністю та гординею деяких людей, позбавлених світла та любові до своїх ближніх.

27. Ці легіони молодих і сильних чоловіків не змогли повернутися до своїх домівок, бо залишилися розірваними на полях; але погляньте, земля, Мати-Земля, милосердніша за людей, які керують народами і вважають себе господарями життя своїх ближніх, відкрила своє лоно, щоб прийняти їх і любовно вкрити. (9, 63-66)

28. Мій Дух пильнує над кожною істотою, і Я Сам стежу навіть за найменшою вашою думкою.

29. Воістину, кажу вам: там, посеред військ, що воюють за земні ідеології та претензії на

владу, у миті затишшя Я побачив миролюбних і доброзичливих людей, яких силою зробили солдатами. З їхніх сердець вириваються зітхання, коли моє ім'я злітає з їхніх вуст, і сльози котяться по їхніх щоках при згадці про їхніх рідних, про батьків, дружин, дітей чи братів і сестер. Тоді їхня душа підноситься до Мене, не маючи іншого храму, окрім святилища своєї віри, іншого вівтаря, окрім вівтаря своєї любові, та іншого світла, окрім світла своєї надії, у прагненні прощення за руйнування, які вони мимоволі спричинили своєю зброєю. Вони шукають Мене, щоб усією силою своєї істоти благати Мене дозволити їм повернутися додому, або щоб, якщо їм доведеться загинути від удару ворога, Я хоча б покрив своїм плащем милосердя тих, кого вони залишають на землі.

30. Усіх, хто таким чином шукає Мого прощення, Я благословляю, бо вони не винні у вбивстві; вбивцями є інші, які, коли настане година їхнього суду, муситимуть відповідати переді Мною за все, що вони зробили з людськими життями.

31. Багато з тих, хто любить мир, запитують себе, чому Я дозволив, щоб їх навіть привели на поля битв і місця смерті. На це Я кажу вам: якщо ваш людський розум не здатний осягнути причину, яка криється в самому серці всього цього, то ваш дух знає, що це є спокутою. (22, 52-55)

32. Тим, хто слідує за Мною, Я закликаю до миру у світі, щоб вони заступалися за нього і молилися. Народи незабаром піднесуть свої молитви, просячи Мене про мир, який Я пропонував їм у всі часи.

33. Раніше Я дозволив людям скуштувати плід своїх вчинків, побачити потоки людської крові та картини болю, гори трупів і міста, перетворені на руїни. Я хотів, щоб люди з кам'яними серцями побачили спустошення домівок, відчай невинних, матерів, які, божеволіючи від болю, цілують пошматовані тіла своїх дітей, щоб вони зблизька пережили весь відчай, страх і всі плачі людей зблизька, щоб у своїй гордості вони відчули приниження, і їхня совість сказала їм, що їхня велич, їхня сила і їхня мудрість є брехнею, що єдине справді велике походить від Божественного Духа.

34. Коли ці люди відкриють свої очі на істину, вони жахнуться — не від жахливих картин, які бачать їхні очі, а від самих себе, і, оскільки вони не зможуть утекти від погляду та голосу своєї совісті, вони відчують у собі темряву та вогонь докорів сумління; бо вони повинні будуть відповісти за кожне життя, за кожен біль і навіть за останню краплю крові, пролиту через них. (52, 40)

35. Крок за кроком народи йдуть до долини (смерті), де вони збираються, щоб бути засудженими.

36. Та все ще ті люди, що ведуть війну і чиї руки заплямовані кров'ю своїх ближніх, наважуються вимовляти Моє Ім'я. Чи це, мабуть, квіти чи плоди вчення, яке Я вам дав? Хіба ви не навчилися від Ісуса, як Він прощав, як благословляв того, хто Його ображав, і як, ще помираючи, дарував життя своїм катам?

37. Люди засумнівалися в Моїх словах і знехтували вірою; тому вони поклали всю свою надію на насильство. Тоді Я дозволив їм самим усвідомити свою помилку, пожинаючи плоди своїх вчинків, бо тільки так вони відкриють свої очі, щоб осягнути істину. (119, 31-33)

Неприйнятність і безглуздість воєн

38. Настав час, щоб у серцях людей зародилися любов, прощення та смиренність як справжня зброя, що протистоїть ненависті та гордості. Доки ненависть зустрічається з ненавистю, а гордість — з гордістю, народи будуть знищувати одне одного, і в серцях не буде миру.

39. Люди не хотіли зрозуміти, що своє щастя та прогрес вони можуть знайти лише у мирі, і гналися за своїми ідеалами влади та фальшивої величі, проливаючи кров своїх ближніх, знищуючи життя та руйнуючи віру людей. (39, 29-30)

40. 1945 рік забрав із собою останні тіні війни. Серп скосив тисячі життів, і тисячі душ повернулися до Духовної Батьківщини. Наука вразила світ і змусила землю тремтіти своїми зброями знищення. Переможці проголосили себе суддями та катами переможених. Біль, злидні та голод поширювалися, залишаючи за собою вдів, сиріт та холод. Епідемії мандрують від нації до нації, і навіть сили природи дають про себе знати своїм голосом справедливості та обурення через стільки злочинів. Поле руїн, смерті та спустошення — ось слід, який людина, що називає себе цивілізованою, залишила на обличчі планети. Ось який урожай приносить Мені це людство. Але Я запитую вас: чи вартий цей урожай того, щоб потрапити до Моїх комори? Чи заслуговує плід вашої злоби на те, щоб бути прийнятим вашим Отцем? Істинно кажу вам: це дерево є зовсім не тим, яке ви могли б посадити, якби дотримувалися того Божественного заповіту, що наказує вам любити один одного. (145, 29)

41. Коли ви досягнете миру душі, якщо ви навіть не досягли миру серця? — Кажу вам: доки не буде знищено останню зброю

братовбивства, не буде миру серед людей. Братньо-вбивчою зброєю є все те, чим люди забирають одне в одного життя, руйнують мораль, позбавляють свободи, здоров'я, душевного спокою або знищують віру. (119, 53)

42. Я доведу людству, що його проблеми не вирішуються насильством і що, доки воно користується руйнівною та вбивчою зброєю, воно не зможе створити мир серед людей, хай би якою страшною та могутньою ця зброя здавалася. Навпаки, вона лише породжуватиме ще більшу ненависть та жагу помсти. Лише совість, розум і почуття любові до ближнього зможуть стати фундаментом, на якому спочиватиме епоха миру. Але щоб це світло засяяло в душі людей, вони повинні спочатку випити чашу страждань до останньої краплі. (160, 65)

43. Якби серце людини не було настільки очерствілим, то біль війни вистачило б, щоб змусити її замислитися над своїми помилками, і вона повернулася б на шлях Світла. Але хоча вона ще має гіркий спогад про ті людські різанини, вона готується до нової війни.

44. Як ви можете припускати, що Я, Отець, Божественна Любов, здатний карати вас війнами? Чи справді ви вірите, що Той, хто любить вас досконалою любов'ю « » і бажає, щоб ви любили один одного, може надихати вас на злочини, братовбивство, вбивства, помсту та руйнування? Хіба ви не розумієте, що все це є наслідком матеріалізму, який люди накопичили у своїх серцях? (174, 50-51)

45. Я від самого початку створив людину вільною, але її свобода завжди супроводжувалася світлом совісті. Проте він не слухав голосу свого внутрішнього судді і відійшов від шляху Закону, аж поки не створив ті вбивчі, криваві та жахливі війни, в яких дитина повстала проти батька, бо відвернулася від будь-якого почуття людяності, милосердя, поваги та духовності.

46. Люди вже давно мали б уникати руйнувань і воєн, щоб позбавити себе болісного обов'язку спокути. Знайте, що якщо їм не вдасться очиститися в добрі, перш ніж вони прийдуть до Мене, Я мушу знову послати їх у цю долину сліз і крові. Бо той, хто живе в дусі, спрямованому проти досконалості, не зможе прийти до Мене. (188, 6-7)

47. Не всі люди перебувають на одному рівні розуміння. Поки одні на кожному кроці відкривають чудеса, інші вважають усе недосконалим. Поки одні мріють про мир як вершину духовного вдосконалення та моралі світу, інші проголошують, що саме війни рухають розвиток людства.

48. На це Я кажу вам: війни не є необхідними для розвитку світу.

Якщо люди використовують їх для своїх амбітних та егоїстичних цілей, то це через матеріалізацію, в якій перебувають ті, хто їх підтримує. Серед них деякі вірять лише в існування на цьому світі, оскільки не знають духовного життя або заперечують його; проте серед людей їх вважають вченими. Тому необхідно, щоб усі пізнали це одкровення. (227, 69-70)

Розділ 52 — Несправедливість і занепад людства

Підкорення та експлуатація слабких сильними

1. Якби люди усвідомили, що Земля створена для всіх, і якби вони вміли справедливо ділитися з ближніми матеріальними та духовними скарбами, якими насичене їхнє існування, — істинно кажу вам, вже тут, на цій Землі, ви б почали відчувати мир Духовного Царства. (12, 71)

2. Хіба ви не вважаєте, що поділ людства на народи та раси є чимось примітивним? Хіба ви не замислюєтеся над тим, що якби прогрес у вашій цивілізації, якою ви так пишаєтеся, був справжнім, то вже не панували б закон насильства та злоби, а всі вчинки вашого життя регулювалися б законом совісті? — І ти, народе, не виключай себе з цього судження, бо й серед вас Я бачу боротьбу та розбрат. (24, 73)

3. Згадайте приклад Ізраїлю, про який розповідають історичні хроніки, коли він довгий час блукав пустелею. Він боровся, щоб вирватися з єгипетського рабства та ідолопоклонства, а також щоб дістатися до землі миру та свободи.

4. Сьогодні все людство нагадує той народ у полоні фараона. Людям нав'язують віросповідання, доктрини та закони. Більша частина народів є рабами інших, сильніших за них. Жорстка боротьба за виживання та примусова праця під ударами батога голоду та приниження — це гіркий хліб, який сьогодні їсть велика частина людства.

5. Все це все більше сприяє тому, що в серцях людей виникає прагнення до звільнення, до миру, до кращого життя. (115, 41-43)

6. Цей світ, який мав би бути домівкою єдиної родини, що охоплює все людство, є яблуком розбрату та приводом для безглуздого прагнення влади, зради та війни. Це життя, яке мало б бути присвячене навчанню, духовному споглядання та прагненню досягти вічного життя, використовуючи випробування та уроки на благо душі, люди сприймають неправильно, через що вони отруюють своє серце злобою, гіркотою, матеріалізмом та незадоволеністю. (116, 53)

7. Ви, бідні народи Землі — одні поневолені, інші пригнічені, а решта експлуатовані власними лідерами та представниками!

8. Ваше серце більше не любить тих, хто править вами на Землі, бо ваша довіра була зраджена. Ви більше не довіряєте справедливості чи великодушності ваших суддів, ви більше не вірите обіцянкам, словам чи усміхненим обличчям. Ви пережили, як лицемірство заволоділо серцями і збудувало на землі своє царство брехні, неправди та обману.

9. Бідні народи, які несете на своїх плечах тяготи як нестерпний тягар — ті тяготи, які вже не є тим благословенним законом, завдяки якому людина отримувала все необхідне для свого існування, а перетворилися на відчайдушну й сповнену страху боротьбу за виживання. І що отримують люди за те, що жертвують своїми силами та життям? Шматок хліба без смаку, чашу, повну гіркоти.

10. Істинно кажу вам: це не те прожиття, яке Я поклав на землю для вашої втіхи та збереження, це хліб розбрату, марнославства, нелюдських почуттів — словом, доказ нестачі або відсутності духовної зрілості у тих, хто визначає ваше людське життя.

11. Я бачу, що ви вириваєте хліб один в одного, що ті, хто прагне влади, не можуть змиритися з тим, що інші щось мають, бо хочуть усе для себе; що сильні заволодівають хлібом слабких, а ті мусять задовольнятися тим, що дивляться, як сильні їдять і насолоджуються.

12. Тепер Я запитую вас: у чому полягає моральний прогрес цього людства? Де розвиток його найблагородніших почуттів?

13. Воістину, Я кажу вам, в епоху, коли людина жила в печерах і вкривалася шкурами, вона також виривала один у одного їжу з рота, найсильніші також забирали собі найбільшу частину, тяжкі труди слабких також йшли на користь тим, хто силою підкорював їх, люди, племена та народи також вбивали один одного.

14. У чому ж тоді полягає різниця між людством сьогодення та людством тих часів?

15. Так, Я вже знаю, що ви скажете Мені, що досягли значного прогресу — Я знаю, що ви будете посилатися на вашу цивілізацію та вашу науку. Але тоді Я скажу вам, що все це лише маска лицемірства, за якою ви приховуєте свої справжні почуття та свої все ще примітивні інстинкти, бо ви анітрохи не прагнули до розвитку своєї душі, до виконання Мого Закону.

16. Я не кажу вам, що ви не повинні займатися науковими дослідженнями — ні, навпаки: Шукайте, досліджуйте, зростайте і збагачуйтеся знаннями та інтелектом у матеріальному житті, але будьте милосердними один

до одного, поважайте священні права своїх ближніх, усвідомте, що не існує закону, який уповноважує людину розпоряджатися життям своїх ближніх — коротше кажучи, люди, зробіть щось, щоб застосувати у своєму житті мою найвищу заповідь «Любіть один одного», щоб ви могли вирватися з морального та духовного застою, в який ви потрапили, і щоб, коли завіса брехні, що покривала ваше обличчя, впаде, ваше світло проникло, щирість засяяла і в ваше життя увійшла правдивість. Тоді ви зможете справедливо сказати, що досягли прогресу.

17. Станьте духовно сильними у дотриманні Моїх настанов, щоб у майбутньому ваші слова завжди підтверджувалися справжніми ділами милосердя, мудрості та братерства. (325, 10-20)

18. Я посилаю вам Свій мир; але істинно кажу вам: доки існують люди, які мають усе необхідне і забувають про тих, хто помирає від голоду, на землі не буде миру.

19. Мир не ґрунтується на людській славі чи багатстві. Він ґрунтується на добрій волі, на взаємній любові — на тому, щоб служити один одному та поважати один одного. О, якби ж світ зрозумів ці настанови! Ворожнеча зникла б, а в людському серці розквітла б любов. (165, 71-72)

Зіпсованість людства

20. Людство зазнає корабельної аварії посеред бурі гріхів і пороків. Не тільки доросла людина забруднює свою душу, дозволяючи розвиватися своїм пристрастям; навіть дитина в дитинстві переживає перевертання човна, в якому вона пливе.

21. Моє Слово, сповнене одкровень, підноситься серед цього людства, немов величезний маяк, що вказує потерпілим від корабельної аварії справжній маршрут і пробуджує надію в тих, хто був близький до втрати віри. (62, 44)

22. Разом із зростанням людства зростає й його гріх. У світі не бракує міст, подібних до Содому й Гоморри, чия нечестивість відлунює по всій землі й отруює серця. Від тих грішних міст не залишилося навіть слідів; проте їхні мешканці не були лицемірами, бо грішили серед білого дня.

23. Але це сучасне людство, яке ховається в темряві, щоб віддаватися своїм пристрастям, а потім вдає праведність і чистоту, зазнає суворішого суду, ніж Содом.

24. Це згубна спадщина всіх минулих поколінь, чиї пристрасті, пороки та хвороби приносять свої плоди в цей час. Це дерево зла, яке виросло в серцях людей — дерево, яке стало плідним завдяки гріхам і плоди якого

продовжують спокушати жінок і чоловіків та з кожним днем приводять до падіння нові серця.

25. У затінку цього дерева лежать чоловіки та жінки, позбавлені сили звільнитися від його впливу. Там залишилися зруйновані чесноти, заплямована людська гідність та багато понівечених життів.

26. Не тільки дорослі приваблюються розвагами світу та плоті й біжать за ними; також юнаки й навіть діти — до всіх дійшла отрута, що накопичилася з часом; а ті, хто зміг уникнути згубного впливу зла — що вони роблять для тих, хто заблукав? Вони судять їх, засуджують і обурюються їхніми вчинками. Мало тих, хто молиться за тих, хто збився зі шляху , і ще менше тих, хто присвячує частину свого життя боротьбі зі злом.

27. Істинно кажу вам: Моє Царство не буде встановлено серед людей, доки дерево зла ще має життя. Ця сила має бути знищена; для цього необхідно мати меч любові та справедливості — єдине, чому гріх не може протистояти. Зрозумійте, що не вироки чи покарання, а любов, прощення та милосердя стануть сутністю мого вчення, світлом, що освітлює ваші шляхи, та настановою, яка принесе людству спасіння. (108, 10-14)

28. Ваш матеріалізм перетворив Едем, який Я довірив людині, на пекло.

29. Помилкове життя, яке ведуть люди, помилкові їхні розваги, їхня влада та багатство, помилкова їхня освіченість та наука.

30. Багаті й бідні, вас усіх турбують гроші, володіння якими є оманливим. Ви турбуєтеся через біль і хвороби та лякаєтеся думки про смерть. Одні бояться втратити те, що мають, а інші прагнуть отримати те, чого ніколи не мали. Одні мають усе в надлишку, а іншим бракує всього. Але всі ці зусилля, пристрасті, потреби та амбітні цілі стосуються лише матеріального життя, голоду тіла, ниць пристрастей, людських бажань, нібито людина насправді не має душі.

31. Світ і матерія тимчасово перемогли душу, поступово знову привели її в рабство і, зрештою, звели нанівець її місію в людському житті. Чому ж ви самі поступово не усвідомлюєте, що той голод, те страждання, той біль і той страх, які гнітять ваше життя, є нічим іншим, як вірним відображенням страждань і болю ваших душ? (272, 29-32)

32. Світ потребує Мого Слова, народи та нації потребують Моїх вчень про любов. Правитель, вчений, суддя, душпастир, вчитель — всі вони потребують Світла Моєї Істини, і саме тому Я прийшов у цей час, щоб просвітити людину в її душі, серці та розумі. (274, 14)

33. Ваша планета досі не є місцем любові, чесноти чи миру. Я

посилаю у ваш світ чисті душі, а ви повертаєте Мені їх нечистими, бо життя людей просякнуте гріхом і розпустою.

34. Я бачу чесноти як маленькі поодинокі вогники серед душ, які шторм егоїзму, помсти та ненависті шмагає. Це той плід, який людство приносить Мені. (318, 33-34)

Перевернутий світ незрілого людства

35. У вас є правителі, в серцях яких немає справедливості та великодушності, щоб керувати своїм народом, бо вони прагнуть жалюгідної мети — влади та багатства, — люди, які заявляють, що вони є Моїми представниками, але навіть не знають любові до своїх ближніх — лікарі, які не знають суті своєї місії, якою є милосердя, — та судді, які плутають справедливість із помстою і зловживають законом у згубних цілях.

36. Ніхто, хто йде кривими шляхами і відвертає погляд від того Світла, яке він має в собі як маяк своєї совісті, не має уявлення про суд, який він сам собі готує.

37. Є також такі, хто привласнив собі завдання, які їм не належать, і своїми помилками доводить, що їм абсолютно бракує необхідних здібностей для виконання завдання, яке вони взяли на себе з власної волі.

38. Так само ви можете зустріти слуг Божих, які ними не є, бо не були послані для цього — людей, які керують народами, але навіть не здатні керувати власними кроками — вчителів, яким бракує дару навчання і які, замість того щоб поширювати світло, заплутують розум, — лікарів, у серцях яких не зародилося почуття співчуття перед чужим болем і які не знають, що той, хто справді володіє цим даром, є апостолом Христа.

39. Усі Мої основні принципи були зневажені людьми, але тепер настала година, коли всі їхні діла будуть судитися. Це Мій суд, бо Мені належить його здійснити. Тому кажу вам: пильнуйте і виконуйте Мої заповіді любові та прощення. (105, 16-19)

40. Погляньте на цей світ — гордий, зухвалий і зарозумілий щодо всіх людських творінь, якими він вражає покоління цього століття. У своїй більшості вони не вірять у духовне і не люблять його. Тому вони не моляться і не дотримуються Мого Закону. Проте вони задоволені й пишаються тим, що можуть продемонструвати світ, сповнений чудес, який вони створили за допомогою своєї науки.

41. Але цей дивовижний світ людей, який вони збудували протягом століть науки, боротьби, воєн і сліз, вони ще знищать своїми ж руками та зброєю. Вже наближається час, коли людство усвідомить нестійкість і крихкість своїх творінь, яким бракувало

любові, справедливості та справжнього прагнення до вдосконалення.

42. Незабаром ви дізнаєтеся, що без Бога ви ніщо, що тільки від Мене ви можете отримати силу, життя та розум, щоб створити гармонійне співіснування між духом та людською частиною людини. (282, 9-11)

43. Люди говорять про минулі часи, про давнину, про довгі століття та нескінченно довгі епохи, але Я бачу вас все ще маленькими. Я бачу, що ви дуже мало дозріли духовно. У Моїх очах ваш світ все ще перебуває в дитинстві, навіть якщо вам здається, ніби ви досягли зрілості.

44. Ні, людство, доки не душа даватиме ті докази зрілості, висхідного розвитку, вдосконалення та прогресу в різних сферах вашого життя, ви неминуче будете представляти Мені людські твори, які великі лише на вигляд, але через брак любові не мають морального змісту і не є тривалими. (325, 62-63)

45. Зараз настав вирішальний час для душ, справді час боротьби. Усе — суперечки та боротьба. Ця війна відбувається в серці кожної людини, в лоні сімей, всередині всіх інституцій, у всіх народах, у всіх расах.

46. Боротьба ведеться не тільки на земному плані, а й у Духовному світі. Це Велика Битва, яку в символічній формі бачили пророки минулих часів і яку також бачать у видіннях пророки чи провидці сьогодення.

47. Але ця битва, що ведеться і яка все потрясає, не розуміється людством, хоча воно є складовою частиною і свідком саме цієї битви.

48. Сьогодні хід людства прискорився — але куди воно йде? Куди людина поспішає з таким поспіхом? Чи знаходить вона на цьому запаморочливому шляху своє щастя, чи досягає вона омріяного миру, того чудового життя, якого кожне серце егоїстично прагне?

49. Я кажу вам, що те, чого людина насправді досягає своєю метушнею, — це повне виснаження. Душа і серце людини прямують до зневіри в житті та знесилення, і цю прірву створила сама людина.

50. У цю прірву він впаде, і в цьому повному виснаженні, у цьому хаосі почуттів ненависті, розваг, незадоволених жадоб влади, гріха та перелюбу, зневаги духовних і людських законів його душа зазнає уявної «смерті», а його серце — тимчасової «смерті».

51. Але Я зроблю так, що людина підніметься з цієї «смерті» до життя. Я подбаю про те, щоб вона пережила своє воскресіння і в тому новому житті боролася за відродження всіх ідеалів, за відновлення всіх принципів і всіх чеснот, які є властивостями і

спадковим надбанням духовної душі, що є її джерелом. Бо з Мене походила духовна душа , від Мене вона отримала життя, з Моєї досконалості вона пила, Моєю благодаттю вона наситилася. (360, 6-8)

XII Суд і очищення людства

Розділ 53 – Настав час суду

Жнива плодів людського посіву

1. Улюблені учні, ці часи є часами суду для людства. Термін минув, і ви повинні почати сплачувати свої борги. Ви тепер збираєте врожай минулих посівів, результат або наслідки своїх вчинків.

2. Людині відведено час, щоб виконувати свою працю, і інший час, щоб відповідати за те, що вона зробила; останній — це час, у якому ви живете. Тому ви всі страждаєте і плачете. Так само, як у вас є час посіву й інший — час жнив, так і в Бога є час, який Він вам дав, щоб ви виконували Його Закон, і інший — щоб виявити Його справедливість.

3. Ви зараз живете в час Божого суду. Біль змушує вас плакати, людство очищається у своїх власних сльозах, бо ніхто не уникне спокути.

4. Це часи суду, в які ви повинні замислитися над своєю долею, щоб через заглиблення в себе та духовне осяяння почути голос совісті, який не вводить в оману і не обманює, а веде вас стежкою миру. (11, 58-61)

5. Це час суду для людства. Людина за людиною, народ за народом і нація за нацією судяться Моєю Божественністю. Проте люди цього не помітили, і вони не знають, у який час вони живуть. Тому Я прийшов у Дусі і послав Свій промінь на людський розум, і через нього Я відкрив вам, хто до вас промовляє, у який час ви живете і яке ваше завдання. (51, 61)

6. Істинно кажу вам: ви вже живете в «День Господній», ви вже перебуваєте під Його судом. Живі й мертві зараз судяться, минулі й теперішні вчинки зважуються на цих терезах суду. Відкрийте свої очі, щоб ви стали свідками того, що Божественна справедливість відчувається всюди. (76, 44)

7. З давніх-давен Я говорив вам про суд, і ось настав той час, який пророки зображували так, ніби це був один день.

8. Слово вашого Бога є словом Царя і не відкликається. Що з того, що з того часу минули тисячі років? Воля Отця незмінна і має здійснитися.

9. Якби люди, окрім віри в Моє Слово, вміли пильнувати й молитися, їх ніколи б не застало зненацька. Та вони невірні, забудькуваті, невіруючі, і коли

настає випробування, вони приписують його покаранню, помсті чи гніву Божому. Тому кажу вам, що кожне випробування сповіщається заздалегідь, щоб ви були готові. Тому ви мусите завжди пильнувати.

10. Потоп, знищення міст вогнем, ворожі навали, кари, епідемії, голод та інші лиха були заздалегідь оголошені всім народам землі, щоб ви могли підготуватися і не були здивовані. Так само, як і сьогодні, від Божої Любові завжди сходило послання про пильність і підготовку, щоб люди прокинулися, підготувалися і стали сильними. (24, 74-77)

11. Кажу вам: хоча цей світ і справді чекають великі випробування, дні страждань будуть скорочені; адже страждання людей будуть настільки великими, що змусять їх прокинутися, підняти очі до Мене і прислухатися до голосу своєї совісті, яка вимагатиме від них виконання Мого Закону.

12. Моя справедливість викорінить усе зло, що існує у цьому світі. Спочатку Я все досліжу: релігійні спільноти, науки та суспільні інститути, а потім серп Божественної справедливості пройде над ними, зріже бур'ян і залишить пшеницю. Кожне добре насіння, яке Я знайду в серцях людей, Я збережу, щоб воно й надалі проростало в душах людей. (119, 10-11)

Очищення людства в Суді

13. Як довго ще люди повинні розвиватися, щоб зрозуміти Мою любов і відчути Мою присутність через совість? Коли люди почують Мій голос, що їх наставляє, і виконуватимуть Мій Закон, це буде знаком того, що для них часи матеріалізму минули.

14. Поки що вони ще мають зазнавати випробувань з боку сил природи у багатьох формах, доки не переконаються, що існують вищі сили, порівняно з якими матеріалізм людини є дуже незначним.

15. Земля буде тремтіти, вода очистить людство, а вогонь його очистить.

16. Усі стихії та сили природи дадуть про себе знати на Землі там, де люди не вміли жити в гармонії з життям, що їх оточує.

17. Природа не прагне знищення тих, хто її зневажає; вона прагне лише гармонії між людиною та всіма істотами.

18. Якщо її суд проявляється дедалі сильніше, то це тому, що порушення людей та їхня невідповідність законам також посилилися. (40, 20-25)

19. Рука людини накликала на себе суд. У її мозку вирує буря, у серці лютує негода, і все це виявляється також у природі. Її стихії розбушувалися, пори року стають непривітними, з’являються й множаться пошесті, і це тому, що ваші гріхи зростають і спричиняють хвороби, а також

тому, що нерозумна й зарозуміла наука не визнає порядку, встановленого Творцем.

20. Якби Я лише сказав вам це, ви б не повірили. Тому необхідно, щоб ви могли на власні очі побачити результат своїх вчинків, щоб ви були ним розчаровані. Саме зараз ви досягли того моменту у своєму житті, коли ви переживаєте результат усього того, що ви посіяли. (100, 6-7)

21. Життя на землі для людини завжди супроводжувалося випробуваннями та спокутою; але ніколи цей шлях розвитку не був настільки сповнений болю, як зараз, ніколи чаша не була настільки сповнена гіркоти.

22. У цей час люди не чекають до повноліття, щоб зіткнутися з життєвою боротьбою. Скільки істот вже з дитинства знають розчарування, ярмо, удари, перешкоди та невдачі. Я можу сказати вам ще більше: у ці часи біль людини починається ще до її народження, тобто вже в лоні матері.

23. Великий обов’язок спокути мають істоти, що приходять на землю в цей час! Але ви повинні пам’ятати, що все страждання, яке існує у світі, є справою рук людини. Чи є більша досконалість у Моїй справедливості, ніж дозволити тим самим, хто засіяли шлях життя тернами, тепер пожинати їх? (115, 35-37)

24. Ви не можете осягнути Мого вселенського плану спасіння; але Я відкриваю вам частину його, щоб ви мали участь у Моєму ділі.

25. Тільки Я знаю значення часу, в якому живе світ. Жодна людина не здатна осягнути реальність цієї години.

26. Люди з найдавніших часів безперервно забруднювали себе, аж поки не затьмарили свої почуття та душу і не створили для себе хворе, неспокійне та сумне життя. Але тепер настала година очищення. (274, 11-12)

27. Для всіх душ настав час жнив, і тому ви бачите сум'яття серед людей. Але істинно кажу вам: у цьому хаосі кожен пожне своє власне зерно.

28. Але що станеться з тими з Моїх дітей, які постійно порушували Мій Закон? Істинно: всіх, хто спить і не хоче вивчати та дотримуватися Моїх настанов, випробування охоплять, як ураган, що звалить їх. Але для всіх, хто дотримувався Моїх настанов, це буде як заохочення до виконання їхніх обов'язків, як прекрасна нагорода, яку дарує їм Бог. (310, 7)

29. У цей час той, хто не готовий оновитися, муситиме пізнати найбільші гіркоти і буде забраний з землі, через що втратить дорогоцінну нагоду спокутувати свої провини та примиритися із Законом, Істиною та Життям.

30. Натомість ті, хто перейде з цього матеріального життя до Духовної Батьківщини з миром і задоволенням, які дарує виконаний обов’язок, відчують

себе осяяними Моїм Світлом; але якщо вони належать до тих, хто повинен знову перевтілитися, Я підготую їх, перш ніж вони повернуться до людського життя, щоб вони воскресли до нього чистими, більш духовними та з більшою мудрістю. (91, 38-39)

Божа любов у суді

31. Біль вилив весь свій зміст на світ і дає про себе знати у тисячах різних форм.

32. У якій жахливій метушні ти живеш, людство! Як важко ти замішуєш тісто для щоденного хліба! Тому чоловіки передчасно зношуються, жінки передчасно старіють, дівчата в'януть у повному розквіті, а діти в ніжному віці стають байдужими.

33. Епоха болю, гіркоти та випробувань — це той час, у якому ви зараз живете. Проте Я хочу, щоб ви знайшли мир, щоб ви досягли гармонії, щоб ви прогнали біль. Для цього Я з'являюся у Дусі та посилаю вам Своє Слово, яке є росою втіхи, зцілення та миру для вашої душі.

34. Слухайте Моє Слово, яке є Воскресінням і Життям. У ньому ви відновите віру, здоров'я та радість, щоб боротися й жити. (132, 42-45)

35. Сьогодні настав час найбільшого виправлення для душі. Мій суд відкрито, і діла кожного покладено на ваги. Хоча цей суд і є важким та болісним для душ, проте до них близький Отець, який є більше люблячим Отцем, ніж суддею. Також вас оточує любов Марії, вашої Заступниці. (153, 16)

36. Моя справедливість настала, людство, вона принизить гордість людини, щоб вона усвідомила, наскільки вона мала у своїй злобі та матеріалізмі.

37. Так, народе, Я повалю людину в її фальшивій величі, бо Я хочу, щоб вона побачила Моє світло і піднялася, щоб стати великою в істині. Бо Я хочу, щоб ви були сповнені світла, великодушності, доброти, сили та мудрості. (285, 15-16)

38. Людство не впізнає Мене і заперечує Мою присутність у цей час. Але Я дам йому зрозуміти, що Я виявляю Свою справедливість з любов'ю та милосердям, що Я не приходжу з батогом, щоб заподіяти йому біль, — що Я лише хочу піднести його до життя благодаті та очистити його кришталево чистою водою, якою є Моє Слово, Моя Істина. 39. Світ не засвоїв Моїх настанов і плекав своє ідолопоклонство та фанатизм. Тому він тепер проходить через великий тигель і п'є чашу страждань; бо його матеріалізм віддалив його від Мене. (334, 29-30)

40. Тепер людство, розділене на народи, раси, мови та кольори шкіри, отримує від Мого Божественного Духа свою частку суду, випробування, що припадають на кожного,

боротьбу, випробування та спокуту, які Я призначив для кожної людини та кожної раси.
41. Але ви знаєте, що Мій суд ґрунтується на любові, що випробування, які Отець посилає людям, є випробуваннями любові — що все веде до спасіння, до добра, навіть якщо в цих випробуваннях, здавалося б, є нещастя, фатальність або злидні.
42. За всім цим стоїть життя, збереження душі, її спасіння. Отець завжди чекає на «блудного сина», щоб обійняти його з найбільшою любов'ю. (328, 11)

Розділ 54 — Боротьба світоглядів, релігій і церков

Духовні битви перед Царством Миру Христа на землі

1. Так само, як Я сповістив вам у «Другій епосі» про Своє повернення, так само Я сповіщаю вам тепер про «війну» віросповідань, світоглядів і релігій як про передвісника встановлення Мого Царства Духовності серед людей.
2. Моє Слово, немов полум'яний меч, знищить фанатизм, що охоплював людей протягом століть, розірве завісу їхньої невігластва і вкаже світлий, сяючий шлях, що веде до Мене. (209, 10-11)
3. Щоб мир Мого Царства був встановлений серед людей, спочатку має відбутися «війна» віровчень, релігій та ідеологій — сутичка, в якій одні протиставляють Моє Ім'я та Мою Істину фальшивим ідолам інших, і в якій одне вчення бореться з іншим.
4. Це буде нова боротьба, духовна битва, в якій фальшиві боги, зіштовхнуті зі своїх п’єдесталів, впадуть, і кожна брехня, яку ви вважали правдою, буде назавжди викрита. Тоді ви побачите, як із того хаосу плутанини та темряви сяйно підноситься Істина. (121, 40)
5. Спіритуалізм викликає всесвітню битву серед світоглядів, віросповідань та релігійних культів. Але після цієї сутички це вчення принесе людям благословенний мир, якого вони так потребують, і спричинить, що над усіма душами засяє сонце Моєї божественної справедливості. (141, 11)
6. Я готую вас і попереджаю про час плутанини світоглядів, щоб ви могли звільнитися від внутрішньої боротьби душі та мук думок.
7. Бо всі світогляди, доктрини, теології, філософії та віросповідання людства будуть похитнуті і тим самим уособлюватимуть бурю, справжню бурю духу, на розбурханих хвилях якої ви, за Моєю волею, маєте плисти і залишатися на поверхні, доки буря і темрява не минуть.
8. Я не даю вам кращого рецепту, щоб благополучно пройти це

випробування, ніж молитва та дотримання Мого Слова, завдяки чому ваша віра буде невпинно зміцнюватися.

9. Ця боротьба світоглядів, це зіткнення віросповідань та ідеологій, ця битва є абсолютно необхідною, щоб усі вади та помилки, що накопичилися в основі кожного культу та кожної інституції, вийшли на поверхню.

10. Лише після цієї «бурі» зможе розпочатися моральне та духовне очищення людей; адже вони побачать, як істина вийде на світло, вони її усвідомлять, відчують у собі і більше не зможуть живитися уявленнями та ілюзіями.

11. Так само, як кожна людина добровільно і цілком для себе користується життєво необхідним впливом Сонця на своє тіло, бо вона усвідомлює, що на його світлі, теплі та впливі ґрунтується матеріальне життя, так само вони будуть використовувати зі світла істини все те, що їм потрібно для збереження, зміцнення та просвітлення своєї душі.

12. Тоді почне діяти сила, якої людина ще ніколи не відчувала, бо її життя дедалі більше пристосовуватиметься до справжніх життєвих принципів, до норм, встановлених моїм Законом. (323, 19-22)

Боротьба за духовне панування на Землі

13. У цей час точиться боротьба світоглядів і релігійних вчень. Кожна людина хоче мати рацію. Але хто ж має рацію в цій боротьбі егоїзмів і власних інтересів? Хто ж є володарем істини?

14. Якщо ті, хто вважає себе на досконалому шляху і володіє істиною, пишаються цим — істинно кажу вам, вони ще не знають цього шляху; бо на ньому треба бути смиренним, і достатньо того, що вони не визнають істини, яка міститься у вірі інших, щоб перестати бути смиренними. Але Я вже казав вам у «Другій епосі»: «Блаженні лагідні та смиренні серцем».

15. Людина, яка засуджує віру та переконання своїх ближніх, віддаляється від спасіння, бо у своїй гордості та необачності вона намагається бути подібною до свого Бога. (199, 4-6)

16. Ви питаєте Мене, чого Я прагну досягти, коли Я духовно відкриваюся людству цього часу? На це Я відповідаю вам: те, чого Я прагну, — це ваше пробудження до Світла, ваше одухотворення та ваше єднання, оскільки ви завжди були роз’єднані. Бо поки одні прагнули скарбів Духа, інші віддавалися любові до багатств світу — спіритуалізм і матеріалізм у постійній боротьбі; спіритуалісти і матеріалісти, які ніколи не могли порозумітися між собою.

17. Згадайте: коли Ізраїль, очікуючи Месію, побачив Його перед собою, він розділився на віруючих і тих, хто заперечував Мою істину. Пояснення цьому просте: віруючими були ті, хто чекав на Мене Духом, а заперечували Мене ті, хто чекав на Мене чуттями «тіла».

18. Ці дві сили знову муситимуть протистояти одна одній, доки з цієї боротьби не вийде на світло істина. Боротьба буде запеклою; бо чим більше минає часу, тим більше люди люблять земне, оскільки їхня наука та їхні відкриття дають їм відчуття, що вони живуть у власному царстві, у світі, створеному ними самими. (175, 4-6)

19. Сьогодні кожна людина вірить, що знає істину повністю. Кожна релігія стверджує, що володіє істиною. Вчені заявляють, що знайшли істину. Я кажу вам, що ніхто не знає абсолютної істини, бо людина не змогла осягнути своїм розумом навіть ту частину, яка їй була відкрита.

20. Усі люди несуть у собі частину істини та помилок, які вони змішують зі світлом істини.

21. Наближається боротьба, в якій всі ці сили будуть протистояти одна одній, оскільки кожна з них прагне нав'язати свій світогляд. Але в кінці переможе не людська ідеологія, не наукова теорія, не релігійне віросповідання, а гармонійне поєднання всіх добрих поглядів, всіх високих релігійних переконань, всіх форм культу, піднесених до найвищої духовності, всіх наук, присвячених служінню істинному людському прогресу.

22. Я дозволю людям говорити про свої уявлення та висловлювати їх, дозволю іншим публічно демонструвати свої форми культу та обряди, дозволю дискутувати та боротися, дозволю вченим поширювати свої найпрогресивніші теорії, дозволю всьому, що приховано існує в кожному дусі, прориватися, виходити на світло та виявлятися. Бо наближається день Жнива — той день, коли совість, немов невблаганний серп, зріже з коренем усе неправдиве, що є в серці людини. (322, 15-18)

Боротьба з вченням про дух

23. Духовні особи цього часу одягаються по-царськи, щоб символічно служити під час жертви Ісуса, і хоча вони при цьому посилаються на Моє ім'я та Моє заступництво, Я бачу, що їхній розум заплутаний, а серце розбурхане бурями інтриг та пристрастей. Немає жодного, хто б пророкував, що Я перебуваю серед людей цього часу. Вони зазнають великого страждання, бо серед них немає духовної підготовки. Де ж виконання обіцянок тих, хто перед Ісусом обіцяв йти за Ним? Де послідовники Моїх апостолів? Чи є хоч хтось, подібний до Івана,

який належав до перших, або до Павла, який належав до наступних?

24. Тому Учитель знову наближається до вас, щоб відновити своє навчання. Я вже бачу, як нові фарисеї та книжники, сповнені ненависті до Мене, кидаються на Мене. Саме тоді Я запитаю: «Де Мої учні?» Але коли горді, фальшиві, багаті, які бояться втратити свою владу, ті, кого загрожує Моя істина, знову будуть знущатися з Мене і переслідувати, вибухнуть бурхливі бурі. Але не Я зломлюся під тягарем хреста, а ті, хто вимагав жертви Того, хто дав їм життя. (149, 32-33)

25. Хвиля матеріалізму підніметься і перетвориться на бурхливе море, море страждань, відчаю та страху перед несправедливістю людей.

26. Лише один човен пропливе через те море пристрастей, жадань і ненависті до людей, і той човен буде човном Мого Закону. Блаженні ті, хто будуть сильними, коли настане той час!

27. Але горе тим, хто спить! Горе слабким! Горе народам, які поклали свою надію на фундамент релігійного фанатизму, бо вони легко стануть здобиччю тих розлючених хвиль!

28. Хіба ти не відчуваєш наближення битви, о людство? Хіба моє слово не спонукає тебе підготуватися, щоб захиститися, коли настане та година?

29. Моє Світло є в усіх, але бачать його лише ті, хто молиться, хто готується. Моє Світло промовляє до вас через передчуття, через натхнення, через інтуїцію, через сни та підказки. Але ви глухі до кожного духовного заклику, байдужі до кожного божественного знаку.

30. Незабаром ви побачите, як збуваються Мої слова, і засвідчите, що все це відповідало істині.

31. Моє вчення та моє ім’я стануть мішенню для всіх нападів і переслідувань; саме вони будуть причиною того, що вороги істини переслідуватимуть вас. Але моє вчення також стане світловим мечем для тих, хто повстане на захист віри, і буде щитом, за яким знайдуть притулок невинні. Моє ім'я буде на вустах у всіх, благословенне одними, прокляте іншими.

32. Усі здібності людини будуть розкуті: її інтелект, почуття, пристрасті; її духовні здібності будуть пробуджені й готові до боротьби.

33. Яке ж тоді буде сум’яття! Скільки тих, хто вважав, що вірить у Мене, муситимуть переконатися, що це не була справжня віра!

34. У багатьох домівках і серцях згасне світло любові та надії. Діти та молодь не матимуть іншого Бога, окрім світу, і іншого закону, окрім земного. (300, 35-40)

35. Що станеться, коли люди усвідомлять, що їхня безмежна любов до світу та поклоніння земному привели їх до сумного краху? Вони намагатимуться знову знайти втрачений шлях, відшукати ті принципи та закони, від яких відвернулися, і в цьому прагненні вони створюватимуть доктрини, встановлюватимуть правила, з'являтимуться філософії, світогляди та теорії.

36. Все це стане початком нової великої битви — тепер уже не спричиненої нечесним прагненням до земної влади. Жодні вбивчі зброї більше не знищуватимуть життя, не руйнуватимуть домівки та не проливатимуть людську кров. Битва буде іншою, бо тоді великі релігійні спільноти боротимуться проти нових вчень та нових релігій.

37. Хто переможе в цій битві? Жодна релігія не вийде переможцем із цього конфлікту, так само як і в цій вбивчій війні, яку ви переживаєте сьогодні, жоден народ не залишиться переможцем.*

**У Другій світовій війні, про яку тут йдеться, були так звані держави-переможці, але боротьба за земне панування тривала після закінчення війни і триває донині. Однак у цій боротьбі жодна світова держава не залишиться переможницею.*

38. Над війною за досягнення земного панування пануватиме Моя справедливість, а пізніше, у тій битві за утвердження будь-якої доктрини чи релігії, переможе Моя істина.

39. Єдина і найвища Істина засяє, як світло блискавки в бурхливу ніч, і кожен побачить цей божественний спалах світла там, де він перебуває.

40. Моє послання дійде до всіх, і ви всі прийдете до Мене. Я все підготував для майбутніх часів, і над усіма здійсниться Моя воля, бо Я є Господь душ, світів, рас і народів. (288, 33-36, 45)

Ігнорування або боротьба з духовними одкровеннями та духовним зціленням

41. Духовний світ ще більше наблизиться до людей, щоб засвідчити їм своє існування та свою присутність. Скрізь з'являтимуться знаки, докази, одкровення та послання, які наполегливо говоритимуть про те, що настала нова епоха.

42. Будуть суперечки, буде хвилювання серед народів, бо представники релігії будуть сіяти страх серед тих, хто вірить у ці послання, а наука оголосить ці факти неправдивими.

43. Тоді прості люди наберуться мужності й повстануть, щоб засвідчити правдивість доказів, які вони отримали. Повстануть ті, хто — покинуті наукою — відновили своє здоров'я духовним шляхом, і

вони дадуть свідчення про чудесні зцілення, про одкровення нескінченної сили та абсолютної мудрості.

44. Серед простих і невідомих людей на публіку вийдуть чоловіки та жінки, чиє слово, сповнене світла, здивує теологів, філософів та вчених. Але коли суперечка досягне найвищого напруження, а бідні будуть принижені, а їхні свідчення заперечені гордими, тоді настане мить, коли Ілля покличе вчених, панів та правителів до відповідальності та піддасть їх випробуванню.

45. Горе фальшивим і лицемірам у ту годину, бо тоді на них зійде досконала справедливість!

46. Це буде година суду. Але багато душ піднімуться з неї до справжнього життя, багато сердець воскреснуть до віри, і багато очей відкриються для світла. (350, 71-72)

Розділ 55 – Очищення Землі та людства під час суду

Застережливий голос Бога і природи перед судом очищення

1. Я сказав вам, що на все людство чекає дуже велике випробування — настільки велике, що за всю історію його століть і епох нічого подібного не було.

2. Тепер ви повинні зрозуміти, що Я звертаюся до сердець усіх вас, надсилаю вам у різних формах послання та попередження, щоб люди замислилися і були пильними щодо Мого Закону, як мудрі діви з Моєї притчі.

3. Чи послухають Мене народи та різні нації світу? Чи послухає Мене цей народ, якому Я відкриваюся в цій формі? Тільки Я один це знаю; але Мій обов'язок як Отця — надати дітям усі засоби для їхнього спасіння. (24, 80-81)

4. Істинно кажу вам: якщо люди в цей час не очистяться від плям, які вони залишили на своїх душах, то сили природи прийдуть як глашатаї, щоб оголосити про Мій суд і Мою славу та очистити людство від усякої нечистоти.

5. Блаженні чоловіки, жінки та діти, які — усвідомлюючи наближення того суду — славлять Моє Ім'я, бо відчувають, що настав «День Господній». Бо їхнє серце скаже їм, що наближається кінець панування зла. Кажу вам: ці люди будуть врятовані завдяки своїй вірі, надії та добрим справам. Але скільки ж тих, хто живе в ті дні, будуть зневажати Бога! (64, 67-68)

6. Рай перших людей перетворився на долину сліз, а тепер це лише долина крові. Тому сьогодні, коли Я прийшов, щоб виконати обіцянку, дану Моїм учням, Я пробуджую людство від його духовного сну і даю йому Моє вчення про любов, щоб

врятувати його. Я шукаю душі, які мають призначення в цей час свідчити своїми ділами про Мої прояви та Моє Слово.

7. Коли ці, позначені Мною, об'єднаються навколо Мого Закону, земля і зірки будуть потрясені, і на небі з'являться знамення; бо в цей час голос Господа буде чути від одного кінця землі до іншого, і Його Божественний Дух, оточений духами праведників, пророків і мучеників, буде судити духовний і матеріальний світ. Тоді час Святого Духа досягне своєї повної сили. (26, 43-44)

8. Багато народів впали в глибоку прірву матеріалізації, а інші близькі до падіння; проте біль їхнього падіння змусить їх прокинутися з глибокого сну.

9. Це ті народи, які після періоду розквіту зазнали занепаду і занурилися у темряву болю, пороку та злиднів. Сьогодні не один народ, а все людство сліпо прямує назустріч смерті та хаосу.

10. Гординя народів буде покарана моєю справедливістю. Згадайте Ніневію, Вавилон, Грецію, Рим і Карфаген. У них ви знайдете глибокі повчальні приклади божественної справедливості.

11. Всякий раз, коли люди брали в руки скіпетр влади і дозволяли, щоб їхні серця наповнювалися безбожністю, гординею та безглуздими пристрастями, через що вони тягли свої народи за собою у деградацію, моя справедливість наближалася, щоб позбавити їх влади.

12. Але водночас Я запалив перед ними смолоскип, що освітлює шлях до спасіння їхньої душі. Що сталося б з людьми, якби Я в мить їхніх випробувань залишив їх напризволяще їхнім власним силам? (105, 45-47)

13. Від прірви до прірви людина опускалася духовно аж до того рівня, що заперечувала Мене і забувала — аж до крайності заперечення самої себе, не пізнаючи своєї сутності, свого духу.

14. Тільки Моє Милосердя зможе позбавити людей болю, пов’язаного з необхідністю повторювати шлях, щоб прийти до Мене. Тільки Я у Своїй Любові здатний надати засоби на шляху Моїх дітей, щоб вони відкрили для себе шлях спасіння. (173, 21-22)

15. Того дня, коли води (потопу) перестали покривати землю, Я, як знак завіту, який Бог уклав з людьми, залишив на небосхилі сяяти веселку миру.

16. Тепер Я кажу вам: о людство «Третьої епохи», ти, яке пройшло всі ці випробування, в яких очистилося: ти незабаром переживеш новий хаос.

17. Але Я прийшов, щоб попередити народ, обраний Мною, і все людство, якому Я відкрив Себе в цей час. Слухайте

уважно, діти Мої: ось Ковчег, увійдіть до нього, Я запрошую вас.
18. Для тебе, о Ізраїлю, Ковчег — це дотримання Мого Закону. Кожен, хто в найболісніші дні, у найважчий час випробувань дотримуватиметься Моїх заповідей, буде всередині Ковчега, буде сильним і відчуватиме захист Моєї Любові.
19. І всьому людству Я ще раз кажу: Ковчег — це Мій Закон Любові. Кожен, хто проявляє любов і милосердя до свого ближнього і до себе самого, буде врятований. (302, 17-19)
20. Я завжди давав вам час для підготовки і надавав вам засоби для вашого спасіння. Перш ніж Я послав вам Свій суд, щоб наприкінці епохи чи періоду вимагати від вас звіту, Я виявив вам Свою любов, попереджаючи вас, пробуджуючи і закликаючи до покаяння, виправлення та добра.
21. Але коли настала година суду, Я вже не зупинявся, щоб запитати вас, чи ви вже покаялися, чи ви вже підготувалися, чи ви все ще залишаєтеся у злі та непокорі.
22. Мій суд настав у призначену годину, і той, хто вчасно зумів побудувати свій ковчег, був врятований. Але той, хто глузував, коли йому було оголошено про годину суду, і хто нічого не зробив для свого порятунку, мусив загинути. (323, 51)

Влада і панування зла будуть зламані

23. Досі у світі перемагала не людська любов. Як і від початку людства, панувала і перемагала сила. Той, хто любив, зазнав поразки як жертва злості.
24. Зло розширило своє царство і стало сильним на землі. Але саме в цей час Я приходжу, щоб протиставити тим силам Свою зброю, щоб серед людей було встановлено царство любові та справедливості.
25. Спочатку Я буду боротися. Бо щоб дати вам мир Мого Духа, необхідно, щоб Я вів війну і знищив усе зло. (33, 32-33)
26. Люди дійдуть до кінця свого шляху і повернуться ним назад, пожинаючи плоди всього, що вони посіяли — єдиний спосіб, завдяки якому в серцях виникає каяття. Бо хто не визнає своїх провин, той не може нічого зробити, щоб виправити свої помилки.
27. Готується новий світ, незабаром прийдуть нові покоління; але спершу треба усунути голодних вовків, щоб вони не зробили овець своєю здобиччю. (46, 65-66)
28. На Землі поширилася проказа нетілесного характеру, яка роз'їдає серця та руйнує віру й чесноту. Люди живуть, вкриті душевним лахміттям, вони вважають, що ніхто не може викрити цю жалюгідність, бо люди

не бачать далі того, що є матеріальним.
29. Але наближається година совісті, це те саме, що якби ви сказали: день Господній або Його суд на порозі. Тоді в одних підніметься сором, а в інших — каяття.
30. Ті, хто чує цей внутрішній голос, палкий і невблаганний, відчують у собі вогонь, що пожирає, знищує й очищає. Цьому вогню суду не може протистояти ані гріх, ані будь-що, що не є чистим. Тільки душа може йому протистояти, бо вона наділена божественною силою. Тому, пройшовши крізь вогонь своєї совісті, вона, очищена від своїх помилок, відродиться. (82, 58-59)
31. Усі страждання, спричинені людьми, будуть зібрані в єдиний келих, з якого питимуть ті, хто їх спричинив. А ті, хто ніколи не здригався перед стражданням, тоді затремтять у своїй душі й тілі. (141, 73)
32. Необхідно, щоб на короткий час небо закрилося для всіх і відкрилося знову лише тоді, коли з землі підніметься єдиний крик, бо люди усвідомлять, що Отець усіх істот є єдиним.
33. Істинно кажу вам: Я піддам цей братовбивчий і егоїстичний світ суду і очищу його, доки не побачу, як з нього піднімуться любов і світло. Навіть тим, хто сьогодні веде свої народи до загибелі, хто зараз сіє і поширює всі пороки, хто створив своє царство несправедливості, Я доручу, як відшкодування, боротися зі спокусами, усунути розпусту і вирвати з корінням дерево зла. (151, 14 + 69)
34. Людина, використовуючи свою свободу волі, зігнула свій шлях розвитку, аж поки не забула, від кого вона походить; і вона дійшла до того, що чеснота, любов, добро, мир, братерство здаються їй чужими, а егоїзм, пороки та гріх вона вважає найприроднішими та дозволеними.
35. Новий Содом є на всій землі, і необхідне нове очищення. Добре насіння буде врятоване, і з нього утвориться нове людство. На родючі поля, политі сльозами каяття, впаде Моє насіння, яке проросте в серцях майбутніх поколінь, які принесуть своєму Господу вищу форму поклоніння. (161, 21-22)
36. Я дозволю, щоб рука людини принесла руйнування, смерть і війну, але лише до певної межі. Несправедливість, розпуста, засліплення та жага до влади людей не зможуть перейти цю межу.
37. Тоді прийде мій серп, і він з мудрістю зріже те, що визначить моя воля. Бо моєму серпу властиві життя, любов і справжня справедливість. Але ти, народе, пильнуй і молись! (345, 91)
38. Раніше Земля була долиною сліз, зараз вона є долиною крові. Чим вона буде завтра? Полем

битви з димлячими руїнами, над якими пройшов вогонь суду, що поглинув гріх і повалив гордість безлюбових людей, бо вони знехтували своєю душею.

39. Так само з храму мудрості будуть вигнані торговці наукою, бо вони спекулювали світлом, бо вони знеславили істину. (315, 61-62)

40. Повні гордості великі народи підносяться, хваляться своєю силою, загрожують світу своєю зброєю, пишаються своїм інтелектом і наукою, не усвідомлюючи крихкості того фальшивого світу, який вони створили; бо легкого подиху моєї справедливості буде достатньо, щоб цей штучний світ зник.

41. Але саме рука людини зруйнує її власне творіння; саме її розум вигадає спосіб знищити те, що вона раніше створила.

42. Я подбаю про те, щоб збереглися лише ті людські творіння, які принесли людям добрі плоди, щоб вони й надалі використовувалися на благо майбутніх поколінь. Але все, що служить згубним або егоїстичним цілям, буде знищено у вогні мого невблаганного суду.

43. На руїнах світу, створеного і знищеного матеріалістичним людством, постане новий світ, фундаментом якого буде досвід, а метою — ідеал духовного вдосконалення. (315, 55-56)

Апокаліптичні війни, епідемії, пошесті та руйнування

44. Ви живете в часи страху, в які люди очищаються, випиваючи свою чашу страждань до дна. Але ті, хто досліджував пророцтва, вже знали, що наближається момент, коли всюди спалахнуть війни, бо народи не розуміють одне одного.

45. Ще має статися, що невідомі хвороби та епідемії з’являться серед людства і збентежать вчених. Але коли біль досягне свого апогею у людей, вони все ще матимуть силу кричати: «Боже покарання!» Але Я не караю, це ви, , караєте себе, коли відхиляєтеся від законів, що керують вашою душею та тілом.

46. Хто ж розбушував і кинув виклик силам природи, як не нерозумність людини? Хто знехтував Моїми законами? Гординя вчених! Але істинно кажу вам: цей біль послужить для того, щоб з коренем вирвати бур'ян, що виріс у серці людини.

47. Поля вкриються трупами, загинуть навіть невинні. Одні помруть від вогню, інші від голоду, а ще інші від війни. Земля затремтить, сили природи прийдуть у рух, гори вивергатимуть лаву, а моря здійматимуться.

48. Я дозволю людям довести свою розпусту до межі, до якої їм дозволяє їхня вільна воля, щоб вони — жахнувшись власних

вчинків — відчули у своїй душі справжнє каяття. (35, 22-26)

49. Дерево науки буде розхитане під час бурі й скине свої плоди на людство. Але хто ж розірвав ланцюги тих стихій, як не людина?

50. Звісно, перші люди також пізнали біль, щоб прокинутися до реальності, щоб пробудитися до світла совісті та пристосуватися до Закону. Але розвинена, свідома та освічена людина цього часу — як вона може наважитися осквернити дерево життя? (288, 28)

51. У світі спалахнуть епідемії, і значна частина людства загине від них. Це будуть невідомі й рідкісні хвороби, перед якими наука буде безсила.

52. Весь світ буде очищений від бур'янів. Мій суд знищить егоїзм, ненависть, ненаситне прагнення до влади. З'являться великі природні явища.

53. Народи будуть спустошені, а цілі регіони зникнуть. Це буде тривожним сигналом для ваших сердець. (206, 22 24)

Природа та природні катастрофи

54. Людство, якби ти все, що ти використовував для ведення кривавих воєн, спрямував на здійснення гуманітарних справ, твоє існування було б сповнене благословень Отця. Але людина використала багатства, які вона накопичила, для того, щоб сіяти руйнування, біль і смерть.

55. Це не може бути справжнім життям, яке повинні вести ті, хто є братами і сестрами та дітьми Бога. Такий спосіб життя не відповідає Закону, який Я вписав у ваші душі.

56. Щоб усвідомити вам помилку, в якій ви живете, вибухнуть вулкани, з землі вирине вогонь, щоб знищити «бур'ян». Вітри розбушуються, земля затремтить, а потоки води спустошать цілі регіони та народи.

57. Таким чином природні царства висловлять своє невдоволення людиною. Вони розірвали з нею стосунки, бо людина знищила одну за одною узи дружби та братерства, що пов’язували її з природою, яка її оточує. (164, 40-42)

58. На людство зійде багато лиха; у природі відбудуться потрясіння, стихії розірвуть свої кайдани: вогонь спустошить цілі регіони, води річок вийде з берегів, моря зазнають змін.

59. Будуть регіони, які залишаться похованими під масами води, і з’являться нові землі. Багато істот втратять життя, і загинуть також істоти, що стоять нижче за людину. (11, 77)

60. Сили природи лише чекають на годину, щоб увірватися у світ і очистити та випробувати Землю. Чим грішнішою і гордішою є нація, тим суворішим буде Мій суд над нею.

61. Серце цього людства тверде й глухе. Необхідно, щоб до нього прийшов чаша страждань, щоб

воно почуло голос совісті, голос Закону та Божественної справедливості. Все відбудеться заради спасіння та вічного життя душі. Саме її Я шукаю. (138, 78 79)

62. Той потоп, що очистив землю від людських нечистот, і вогонь, що спав на Содом, ви знаєте сьогодні як легенди. Проте й у цей час ви побачите, як людство буде потрясене, коли земля затремтить під силою повітря, води та вогню. Але Я знову посилаю вам ковчег, яким є Мій Закон, щоб врятувався той, хто в нього увійде.

63. Не всі, хто в годину випробування скаже «Отче, Отче», будуть любити Мене, а лише ті, хто завжди виявляє Мою любов до свого ближнього. Ці будуть врятовані. (57, 61-62)

64. Настане новий потоп, який очистить землю від людської розпусти. Він повалить вівтарі фальшивих богів, камінь за каменем зруйнує фундаменти тієї вежі гордості та безбожності і знищить кожне фальшиве вчення та кожну хибну філософію.

65. Але цей потоп складатиметься не лише з води, як колись; бо рука людини розбушувала проти себе всі стихії, як видимі, так і невидимі . Вона сама виносить собі вирок, карає і судить себе. (65, 31)

66. Царства природи закликатимуть до справедливості, і коли вони будуть розбушені, вони спричинять зникнення частин земної поверхні, які перетворяться на море, а моря зникнуть, і на їхньому місці з'явиться суша.

67. Вулкани вибухнуть, щоб оголосити час суду, і вся природа опиниться у бурхливому русі та буде потрясена.

68. Моліться, щоб ви поводилися як добрі учні, бо це буде відповідний час, коли Трійцево-Маріанське духовне вчення поширяться в серцях. (60, 40-41)

69. Три чверті поверхні Землі зникнуть, і залишиться лише частина, щоб стати притулком для тих, хто переживе хаос. Ви станете свідками виконання багатьох пророцтв. (238, 24)

70. Не помиляйтеся, бо перш ніж «Шоста печатка» завершиться, відбудуться великі події: зірки дадуть значущі знаки, народи землі стогнутимуть, і три частини цієї планети зникнуть, а залишиться лише одна, на якій насіння Святого Духа проросте новим життям.

71. Тоді людство почне нове існування, об'єднане єдиним вченням, єдиною мовою та єдиним зв'язком миру й братерства. (250, 53)

72. Я говорю вам про біль, на який ви заслуговуєте, який ви дедалі більше примножуєте і який, коли настане година, виллється повним потоком.

73. Я ніколи не подав би своїм дітям такий келих; але у своїй справедливості Я можу все ж дозволити вам пожинати плоди вашої злоби, вашої гордості та

вашої необачності, щоб ви з каяттям повернулися до Мене.

74. Люди кинули виклик Моїй силі та Моїй справедливості, коли своєю наукою осквернили храм Природи, в якому все перебуває в гармонії, і їхній суд тепер буде невблаганним.

75. Сили стихій будуть розбушені, космос буде потрясений, і земля затремтить. Тоді в людей буде жах, і вони захочуть втекти, але втекти не буде куди. Вони захочуть приборкати розбушені сили і не зможуть цього зробити. Бо вони відчуватимуть провину і, запізно каючись у своїй зарозумілості та дурості, шукатимуть смерті, щоб уникнути покарання. (238, 15-17)

76. Якби люди знали свої духовні дари — скільки страждань вони б собі полегшили! Але вони вважали за краще залишатися сліпими або млявими, наближаючи до себе часи найбільшого болю.

77. Моє вчення має просвітити вас, щоб ви уникнули тих великих страждань, які були оголошені людству пророками минулих часів.

78. Лише у вдосконаленні свого життя ви можете знайти ту силу чи здатність, щоб звільнитися від впливу розбушених стихій. Адже не лише віра чи молитва є зброєю, яка дасть вам перемогу над ударами долі та негараздами життя: ця віра та ця молитва повинні супроводжуватися доброчесним, чистим і добрим життям. (280, 14-15, 17)

79. Незабаром для світу настане час великих подій. Земля затремтить, а Сонце зішле на цей світ палючі промені, що спалять її поверхню. Континенти від одного полюса до іншого будуть охоплені болем, весь земний круг буде очищений, і не буде жодної істоти, яка б не відчула суворість і спокуту.

80. Але після цього великого хаосу народи знову знайдуть спокій, і сили природи вгамуються. Після тієї «буревої ночі», в якій живе цей світ, з'явиться веселка миру, і все повернеться до своїх законів, свого порядку та гармонії.

81. Ви знову побачите ясне небо і родючі поля. Водотоки знову стануть прозорими, а море — спокійним. На деревах будуть плоди, на луках — квіти, а врожаї будуть рясними. Людина, очищена і здорова, знову відчує себе гідною і побачить, що шлях до її піднесення та повернення до Мене вирівняний.

82. Кожен буде докорінно чистим і очищеним, щоб бути гідним пережити прийдешню Нову Епоху. Бо Я мушу заснувати нове людство на міцних основах. (351, 66-69)

Справедливість любові та милосердя Боже

83. Наближається година, коли суд на землі стане повністю

відчутним. Кожен вчинок, кожне слово і кожна думка будуть судитися. Від могутніх землі, які правлять народами, до найменших — всі вони будуть зважені на Моїх божественних терезах.

84. Але не плутайте справедливість із помстою, а відшкодування — з покаранням. Адже Я лише дозволяю вам збирати плоди вашого посіву та їсти їх, щоб ви за їхнім смаком і впливом розпізнали, чи вони добрі чи шкідливі, чи ви посіяли добро чи зло.

85. Невинна кров, пролита через людські злочини, горе і сльози вдів та сиріт, знедолених, які страждають від злиднів і голоду — всі вони волають про справедливість, і Моя досконала та любляча, але невблаганна справедливість спаде на всіх. (239, 21-23)

86. Моя справедливість прийде на кожну істоту і торкнеться кожної людської істоти, так само як ангел Господній прийшов на Єгипет і виконав Мій суд, під час якого врятувалися лише ті, хто позначив свої двері кров'ю ягняти.

87. Істинно кажу вам: у цей час врятується кожен, хто пильнує і вірить у Слово та обіцянки Спасителя, Божественного Агнця, який пожертвував собою, щоб навчити вас молитися і з досконалою любов'ю виконувати завдання вашого шляху спокути, бо Моя Кров захищатиме вас, як плащ любові. Але той, хто не пильнує, хто не вірить або хто богохульствує, той буде покараний, щоб прокинутися від своєї летаргії. (76, 6-7)

88. Коли з глибини душі людей до Мене підніметься крик про допомогу, який скаже Мені: «Мій Отче, наш Спасителю, прийди до нас, ми гинемо», тоді Я дам їм відчути Свою присутність, відкрию їм Своє безмежне милосердя і ще раз доведу їм це. (294, 40)

89. Звичний хід вашого життя раптово буде розбурханий сильними бурями. Але після цього в нескінченності засяє світло зірки, промені якої даруватимуть мир, світло і спокій, необхідні втіленому духу для роздумів про вічність. (87, 52)

Вплив суду

90. Коли здаватиметься, що для людини все скінчилося, що смерть перемогла або зло тріумфує, істоти піднімуться з темряви до світла. Зі смерті вони воскреснуть до справжнього життя, і з безодні загибелі вони піднімуться, щоб виконувати вічний Закон Божий.

91. Не всі пізнають безодню; бо деякі прагнули триматися подалі від тієї війни пристрастей, амбіцій та ненависті і жили лише на околиці нового Содому; а інші, які багато грішили, вчасно зупиняться, і завдяки своєчасному каяттю та повному оновленню вони позбавлять себе багатьох сліз та болю. (174, 53-54)

92. Від усієї тієї моральної та матеріальної структури людства «не залишиться каменя на камені». Бо щоб на цій землі з'явилася «нова людина», неминуче, щоб кожна пляма ганьби була знищена, кожен гріх усунутий, і залишилося лише те, що містить добре насіння.

93. Сяйво моєї присутності та моєї справедливості буде сприйняте на всій земній кулі, і перед тим світлом ідоли впадуть, звичні традиції відійдуть у забуття, а безплідні обряди будуть відкинуті. (292, 33-34)

94. Для спасіння людини залишиться відкритими лише одні двері: двері одухотворення. Хто хоче спастися, той мусить відмовитися від своєї гордості, своєї фальшивої величі, своїх ниць пристрастей, свого егоїзму.

95. Дуже гірким буде той келих, який люди муситимуть випити у великій битві. Проте кажу вам: блаженні ті, хто вип'ють із того келиха і потім, очистившись, покинуть землю. Бо коли вони повернуться у цей світ в інших тілах, їхнє послання буде просякнуте світлом, миром і мудрістю. (289, 60-61)

96. Ще не настали «останні битви» з їх гіркотами та «останні вихори». Ще має статися, що всі сили збуряться, а атоми закружляють у хаосі, щоб після всього цього настала летаргія, виснаження, смуток і огида, що викликають враження смерті.

97. Але це буде та година, коли в душах, що стали чутливими, пролунає вібруюче відлуння труби, яке сповіщає вам з Потойбіччя, що серед людей доброї волі наближається Царство життя і миру.

98. При цьому звуці «мертві воскреснуть» і проллють сльози каяття, і Отець прийме їх як «загублених синів», втомлених довгою подорожжю та виснажених великою боротьбою, і запечатає їхні душі поцілунком любові.

99. Від цього «дня» людина зненавидить війну. Вона вижене з серця ненависть і злобу, буде переслідувати гріх і почне життя виправлення та відбудови. Багато хто відчує натхнення від світла, якого раніше не бачив, і вирушить, щоб створити світ миру.

100. Це буде лише початком часу благодаті, епохи миру.

101. Кам'яна доба вже давно минула. Епоха науки також мине, і тоді серед людей розквітне епоха Духа.

102. Джерело життя відкриє великі таємниці, щоб люди створили світ, сильний у науці добра, справедливості та любові. (235, 79-83)

XIII Перетворення та довершення світу і творіння

Розділ 56 — Перемога та визнання Духовного творіння Христа

Поширення духовного вчення через посланців Божих

1. Мій Закон у цей час буде ковчегом спасіння. Істинно кажу вам: Коли води потопу зла, болю та страждань вирвуться на волю, люди інших народів прийдуть до цієї землі довгими колонами, приваблені її духовністю, гостинністю та миром; і коли вони пізнають це одкровення та повірять у те, що Я промовив під час Свого нового приходу як Святий Дух, Я назву й їх «ізраїльтянами за духом».
2. Серед цих натовпів будуть Мої посланці, яких Я відправлю назад до їхніх народів, щоб вони принесли своїм братам божественне послання Мого Слова.
3. Але не всі прийдуть до цього народу, щоб пізнати вчення, яке Я приніс вам, бо багато хто сприйме його духовно. (10, 22)
4. Ви всі отримаєте мир, на який заслужили; але Я обіцяю вам кращі часи.
5. Після очищення, яке має відбутися на землі, з'являться люди, послані Мною, доброчесні душі з великими місіями, щоб створити слухняну людську сім'ю.
6. Мине ще чотири покоління після вашого, перш ніж Моє вчення поширеться по всьому світу і принесе прекрасні плоди. (310, 50)

Боротьба за визнання нового Слова

7. Сьогодні Мене оточує невелика група людей, але завтра навколо Мене зберуться незліченні натовпи. Серед них з'являться фарисеї, лицеміри, які шукатимуть помилок у Моєму вченні, щоб налаштувати великі маси проти Моєї справи. Вони не знають, що — ще до того, як вони розберуться в Моїй справі — їх самих буде викрито. (66, 61)
8. Тоді Мене судили три судді: Анна, Пілат і Ірод, і народ виконав над Мною вирок. Тепер Я кажу вам, що багато хто є Моїми суддями, і ще більша кількість тих, хто завдаватиме Мені болю в цей час.
9. Але чим більше люди зневажають Мій Закон і Моє Вчення — коли їх найбільше переслідують і відкидають, тим гучніше лунатиме голос віруючих, бо не відбудеться те саме, що й у «Другій Епосі»; тепер Я не буду самотній. (94, 67)
10. Буде короткий проміжок часу, коли Моє Слово, дане в цей час, начебто зникне з лиця землі.
11. Тоді люди почнуть вигадувати духовні вчення, навчати нових законів і заповідей. Вони називатимуть себе майстрами, апостолами, пророками та посланцями Божими, і Я дозволю їм деякий час говорити та сіяти. Я

дозволю їм вирощувати своє насіння, щоб, коли вони збиратимуть плоди, вони дізналися, що вони посіяли.

12. Час і сили природи пройдуть по їхньому посіву, і їхні кроки будуть для кожного з цих людських дітей немов суд.

13. Необхідно, щоб світ пізнав обман, аби він міг усвідомити істину. Тоді істина та суть життя, які Я передав вам у цей час, знову відродяться серед людей у всій своїй чистоті та духовності. (106, 9-10)

Сила вчення Святого Духа

14. Для людства настала нова епоха; це епоха Світла, присутність якої на духовному шляху всіх людей стане вершиною, щоб вони прокинулися, замислилися, позбулися важкого тягаря своїх традицій, фанатизму та помилок, щоб потім піднятися до нового життя.

15. Одні раніше, інші пізніше, але поступово всі релігії та секти прийдуть до невидимого храму, до храму Святого Духа, який присутній у Моєму Ділі, непохитний, як стовп, що підноситься в нескінченність, очікуючи на людей усіх народів і поколінь.

16. Коли всі увійдуть углиб мого Святилища, щоб молитися та заглибитися в роздуми, одні, як і інші, досягнуть однакового пізнання моєї Істини. Отже, коли цей вершиний момент на шляху буде досягнутий, всі, об'єднані одним Законом, піднесуться і будуть шанувати свого Отця однаковим чином. (12, 94-96)

17. Разом з народом, якого Я виховую і якого Я вирвав із темряви та невігластва, Я виконаю пророцтва, дані в минулі часи, і перед лицем Моїх доказів та чудес світ затремтить, а богослови та тлумачі пророцтв спалять свої книги і внутрішньо підготуються до вивчення цього одкровення. Люди з титулами, вчені, люди зі скіпетром і короною зупиняться, щоб вислухати Моє вчення, і багато хто скаже: «Христос, Спаситель, повернувся!» (84, 60)

18. Істинно кажу вам: Моє Слово перетворить обличчя вашого сучасного світу та всього вашого життя.

19. Для людей сьогодення світ та його розваги є сенсом їхнього життя. Але незабаром вони будуть цінувати душу вище за тіло, а тіло вище за одяг, і замість того, щоб гнатися за мирськими славами, вони будуть шукати безсмертя душі.

20. Спочатку буде фанатизм заради духовного, прагнення до нього буде доведено до крайності; але згодом серця заспокояться, і духовність розквітне в істині та чистоті. (82, 30-31)

21. Моє вчення викличе великі потрясіння у світі, відбудуться великі зміни у звичаях та ідеях, і

навіть у природі відбудуться зміни. Все це ознаменує початок нової епохи для людства, і душі, яких Я незабаром пошлю на Землю, будуть говорити про всі ці пророцтва. Вони пояснюватимуть Моє Слово та описуватимуть діла, щоб сприяти відновленню та духовному розвитку цього світу. (152, 71)

22. «Нова пісня» вийде з душі всіх тих, хто не міг Мене побачити, але врешті-решт побачив, бо шукав Мене попри свої недосконалості; і ви ж знаєте, що той, хто Мене шукає, завжди знаходить Мене.

23. Що стосується тих, хто заперечував Мене, хто уникав Мене, хто приховував Моє Ім'я, хто не хоче визнавати Моєї присутності, то на їхньому шляху на них чекають випробування, які відкриють їм очі і дозволять їм також побачити істину. (292, 35-36)

24. Як бурхливий потік, що змиває все на своєму шляху, такою буде хвиля, яку утворять натовпи спіритуалістів — хвиля, яку ніхто не зможе зупинити, бо її сила буде непереборною. А той, хто захоче стати на заваді її руху, буде змитий потоком.

25. Хто на землі міг би мати силу зупинити розвиток душ або виконання Божих рішень? Ніхто. Єдина Істота з абсолютною силою і справедливістю — це ваш Отець, і Він визначив, що кожна душа просувається до досконалості.

26. Якщо мої божественні закони були на короткий час знехтувані людьми, то Я подбаю про те, щоб мій голос, немов звук гучного дзвону, був почутий навіть тими, хто мертвий для духовного життя. (256, 40-42)

27. Коли людство пізнає Моє вчення і осягне його зміст, воно покладе на нього свою надію і зміцниться у вірі, що це — надійний шлях, провідник для кожної людини, яка бажає жити у справедливості, у любові та повазі до своїх ближніх.

28. Коли це вчення укоріниться в серцях людей, воно осяє сімейне життя, зміцнюючи батьків у чесноті, шлюби у вірності, дітей у слухняності, а вчителів наповнить мудрістю. Вона зробить правителів великодушними та надихне суддів на здійснення справжньої справедливості. Вчені відчують просвітлення, і це світло відкриє їм великі таємниці на благо людства та для його духовного розвитку. Таким чином розпочнеться нова ера миру та прогресу. (349, 35)

Усвідомлення повернення Христа у всьому світі

29. Коли людина зануриться в найглибшу безодню і, виснажена боротьбою та стражданнями, не матиме навіть сил врятувати себе, вона з подивом відчує, як із глибин її власної слабкості, відчаю та розчарування виривається невідома сила, що походить від

Духа. Коли він усвідомить, що настала година його визволення, він розправить крила і піднесеться над руїнами світу марнославства, егоїзму та брехні й скаже: «Ось там Ісус, знехтуваний. Він живий. Марно ми намагалися вбити Його на кожному кроці і щодня. Він живий і приходить, щоб врятувати нас і дарувати нам всю Свою любов» (154, 54)

30. Істинно кажу вам: якщо колись навіть королі дивувалися з убогості, в якій Я народився, то в цей час люди також будуть здивовані, коли дізнаються про той непримітний спосіб, який Я обрав, щоб принести вам Своє Слово. (307, 52)

31. Зараз людство перебуває у фазі підготовки. Це Моя справедливість діє в ньому, хоча люди ще цього не помічають. Бо у своїй гордості, у своєму зарозумілому матеріалізмі вони приписують випадковості всі події свого життя, які для них є неминучими.

32. Але незабаром Мій заклик досягне їхніх сердець, і тоді вони з каяттям наблизяться до Мене і попросять, щоб їм було прощено їхню гордість та їхні помилки.

33. Це буде година хреста для душі людини, коли вона на короткий час відчує абсолютну порожнечу після своїх великих розчарувань, коли вона усвідомить хибність своєї самовпевненості, тлінність своєї влади, помилковість своїх ідеологій.

34. Але цей стан розгубленості не триватиме довго, бо тоді з'являться Мої посланці і поширюватимуть Моє нове Послання.

35. Як і в минулі часи, коли посланці мого вчення вирушали зі Сходу і несли знання мого Слова на Захід , так і в цей час світ знову побачить моїх посланців, які несуть народам і домівкам світло цього Послання.

36. Чи здасться людям дивним, що тепер світло йде із Заходу на Схід? Чи не визнають вони через це Послання, яке приносять їм Мої посланці в Моє ім'я? (334, 42-45)

37. Є цілі раси, які не визнають Мене, є народи, які вперто віддаляються від Моїх законів, які не хочуть пізнати Моє вчення, які чинять йому опір, бо вважають його застарілим.

38. Ті, хто не зрозумів Мене, — це ті, хто наполягає на земних свободах. Є також такі, хто часто робить добро з власної вигоди, а не з великодушності.

39. Але кожному народу і кожній расі призначені Моя справедливість і випробування, і вони приходять день у день, щоб зрештою зробити їхні серця і душі родючими, немов поля, придатні для обробітку, і щоб після їхнього обробітку покласти в них насіння, вічне зерно Моєї Любові, Моєї справедливості та Мого Світла.

40. Ці народи будуть говорити про Мене з любов'ю, ці раси покладуть тоді свою надію на Мене, і в душах усіх народів цього людства пролунають пісні радості, хори хвали та любові до єдиного Господа всіх людей. (328, 12)

Розділ 57 – Повернення і зміни у всіх сферах

Нові та глибші пізнання

1. Наближається час, коли духовні одкровення відкриють людям світлий шлях, щоб вони пізнали таємниці, приховані в лоні Творіння.
2. Світло мого Духа відкриє вам спосіб здобуття істинної науки, яка дозволить людині бути визнаною оточуючими її істотами та природними силами Творіння і здобути покірність, завдяки чому здійсниться моя воля, щоб людина підкорила собі землю. Але це станеться лише тоді, коли просвітлена Духом душа людини накладе свою силу і своє світло на слабкості тіла. (22, 19)
3. Вже наближається день, коли люди усвідомлять значення душі, бо багато хто, хто вважає себе віруючим, не вірить, а інші, хто вважає, що бачить, не бачать. Але коли вони одного разу осягнуть істину, вони зрозуміють, що було б дитячим, несправедливим і нерозумним продовжувати годувати плодами світу сутність, яка належить до іншого життя .
4. Тоді вони будуть шукати світло в релігіях, і в своєму душевному страху та мучливому прагненні знайти істину вони скасують помилковість вчень та викорінять усе поверхневе й зовнішнє, що вони знаходять у різних культах, доки не відкриють божественну суть. (103, 42)
5. Людство, безсумнівно, втомиться продовжувати сіяти ненависть, насильство та егоїзм. Кожне насіння ненависті, яке воно сіє, розмножуватиметься так, що його сил не вистачить, щоб зібрати свій урожай.
6. Цей непередбачений і такий, що виходить за межі їхніх людських сил, результат зупинить їх у їхньому запаморочливому та божевільному бігу. Після цього Я творитиму диво у всіх серцях, даючи розквітнути там любові до ближнього, де раніше був лише егоїзм.
7. Люди знову визнають у Мені всю досконалість, всезнання та найвищу справедливість. Вони згадають, що Ісус сказав: «Жодне листя на дереві не ворушиться без волі Отця». Адже сьогодні, на думку світу, листя на дереві, живі істоти та зірки рухаються випадково. (71, 30)
8. Коли Мій голос пролунає в людстві духовним чином, люди відчують вібрацію того, що завжди було в них, хоча й не могло вільно виявлятися. Це буде

Дух, який — підбадьорений голосом свого Господа — підніметься і відповість на Мій заклик.

9. Тоді на Землі почнеться нова епоха, бо ви більше не будете дивитися на життя знизу, а будете споглядати, пізнавати та насолоджуватися ним з висот вашого духовного піднесення. (321, 38-39)

10. Лише тоді, коли вже не розум спонукатиме дух до спостереження та заглиблення в науку, а дух підноситиме й направлятиме розум, людина відкриє те, що зараз здається їй незбагненним, але що, тим не менш, призначене відкритися їй, щойно вона одухотворить свій інтелект. (295, 37)

11. Я казав вам, що настане час, коли світло з'явиться в усіх місцях, у всіх країнах, на всіх континентах. Це світло сяятиме відповідно до духовного виховання людини. Але завдяки йому сформується нове і більш точне уявлення про творіння, нове поняття духовності. Таким чином розпочнеться новий етап духовного та душевного розвитку. (200, 41)

12. Коли люди дійдуть до того, щоб мислити в любові вселенсько, кожен прагнутиме вдосконалюватися, краще розуміти інших та служити їм. Будь-який страх перед покаранням стане зайвим, людина дотримуватиметься законів не зі страху, а з переконання. Лише тоді людство розвинеться духовно та інтелектуально. (291, 25)

13. Коли це моє насіння проросте в серцях народів, що складають людство, у житті людей відбудеться абсолютна зміна. Якою великою буде різниця, яку вони продемонструють як у своєму людському житті, так і в духовному поклонінні Богу, якщо порівняти спосіб життя, віри, поклоніння, «боротьби» та мислення людей минулих часів із тими, хто живе духовно.

14. Від того часу фанатизму, ідолопоклонства, матеріалізації та абсурдних догм віри не залишиться каменя на камені. Усі помилки, які ваші предки та ви самі залишили у спадок майбутнім поколінням, будуть усунені. Усе, що не несе в собі сутності добра та істини, не витримає випробування часом. Але все добре, що ви успадкували, вони збережуть.

15. Це вчення, представлене в більш духовній формі, ніж у минулі часи, муситиме боротися серед людей, народів, церков та сект, щоб утвердитися та закріпитися. Але як тільки мине короткий час плутанини, до людей прийде мир, і вони будуть радіти, коли зрозуміють зміст моїх слів, який вони завжди в собі містили.

16. Уявлення про Мою Божественність, про духовне життя та про мету вашого

існування будуть спрямовані в правильне русло, бо кожна людина стане добрим тлумачем усього того, що вам було сказано вашим Учителем, Його посланцями та пророками в притчах та символах.
17. Люди зрозуміли той спосіб висловлювання лише частково. Це було навчання, призначене для них відповідно до їхнього зростаючого духовного та розумового сприйняття. Але оскільки вони хотіли знати все відразу, вони заплутувалися у все більших суперечностях і хибних уявленнях, бо надавали матеріальних тлумачень тому, що можна було тлумачити лише духовно. (329, 22-26)

Просвітлення через людей, посланих Богом

18. Я обіцяв вам послати духів великого світла, які мають жити серед вас. Вони лише чекають на момент, щоб наблизитися до Землі, втілитися та виконати велику місію відновлення.
19. Коли ці духовні істоти будуть жити в цьому світі — чого ви повинні будете їх навчити? Істинно кажу вам: нічого! Бо вони прийдуть, щоб навчати, а не вчитися.
20. Ви будете здивовані, чуючи, як вони з дитинства говорять про глибокі речі, бачачи, як вони ведуть розмови з вченими та теологами, при цьому вражаючи дорослих своїм досвідом і наставляючи дітей та юнацтво на правильний шлях.
21. Блаженний той дім, який прийме в своє лоно одну з цих духовних істот. Як важким буде тягар спокути для тих, хто намагається перешкодити виконанню місії Моїх посланців! (238, 30-31)
22. Я ще раз кажу вам, що у світі не бракуватиме вам людей, наділених великим світлом, які освітлюватимуть ваш шлях і сіятимуть любов у ваше життя.
23. Людство завжди мало на Землі таких людей, але настають часи, коли на світ приходять великі легіони вищих світлих духів, які знищать той фальшивий світ, який ви створили, щоб побудувати новий, в якому панує мир і правдивість.
24. Вони будуть багато страждати від злоби людей. Але це не є чимось новим, оскільки жоден із посланців Бога не уникнув переслідувань, насмішок та ворожості. Вони мусять прийти у світ і жити в ньому, бо їхня присутність на землі є необхідною.
25. Вони прийдуть і з любов'ю звернуться до сердець людей. Їхнє слово, просякнуте справедливістю Отця, вразить зарозумілість і гордість усіх тих, хто замінив одяг смиренності своєї душі на пишне вбрання марнославства, зарозумілості, фальшивої влади та фальшивої слави.

26. Ці будуть першими, хто повстане і, тремтячи від гніву, вкаже пальцем на Моїх посланців. Але це послужить тому, щоб Мої слуги в кожному випробуванні, якому вони піддаються, могли дати велике свідчення істини, яку вони принесли у світ.
27. Ви зараз не знаєте, якими шляхами людського життя вони з'являться. Але Я кажу вам, що одні з'являться в лоні великих релігійних спільнот. Вони будуть боротися за єдність і духовну гармонію всіх людей.
28. Інші піднімуться серед вчених і плодами своїх натхнень покажуть, що справжня кінцева мета науки — це духовне вдосконалення людини, а не її злиденність і знищення.
29. Так у всіх сферах життя з'являться Мої слуги, які несуть Мій Закон у серці і словами та ділами підтвердять усе те, що Я говорив вам у цей час. (255, 43-47)

Перетворення людини

30. Я пророчо сповіщаю вам про новий світ і духовне людство, але коли це слово стане відомим, йому знову не повірять.
31. Покоління за поколінням мине, гординя людей викличе бурі та повені, епідемії та пошесті, і плач людства потрясе космос.
32. Але після всього цього нові мешканці Землі розпочнуть життя, присвячене самоаналізу та духовній вдосконаленню, використовуючи при цьому незмірний скарб досвіду, який залишили їм минулі покоління, і божественне насіння почне проростати.
33. У кожній душі існує божественне зерно, оскільки вона походить від Мене, і так само, як ваші діти успадковують риси чи характер своїх батьків, так і душі зрештою виявлять те, що вони успадкували від свого Небесного Отця: любов. (320, 9-11)
34. Після нового потопу засяє веселка як символ миру та нового завіту, який людство укладе духовно зі своїм Господом.
35. Ви повинні приготуватися до важкої боротьби, бо всім вам доведеться боротися проти дракона зла, зброєю якого є жага слави, ненависть, земна влада, розпуста, марнославство, егоїзм, брехня, ідолопоклонство та фанатизм — усі сили зла, що народилися з людського серця, проти яких вам доведеться боротися з великою мужністю та вірою, доки ви їх не переможете.
36. Коли дракон ваших пристрастей буде вбитий вашою зброєю Світла, перед очима людей з’явиться новий світ — новий світ, хоча це той самий світ; але він здаватиметься кращим. Бо тоді люди використовуватимуть його для свого благополуччя та прогресу, наповнюючи всі свої вчинки ідеалом одухотворення.
37. Серця облагородяться, розум людей просвітиться, дух зможе засвідчити своє існування. Усе

добре буде процвітати, усе піднесене слугуватиме насінням для людських справ. (352, 61-64)

38. Людина опустилася аж до безодні, і аж туди супроводжувала її совість, очікуючи на слушний момент, щоб бути почутою. Незабаром цей голос пролунає у світі з такою великою силою, яку ви зараз ще не можете собі уявити.

39. Але це спонукає людство піднятися зі своєї безодні гордості, матеріалізму та гріха, щоб омитися в потоках сліз свого каяття і почати розвиватися вгору шляхом одухотворення.

40. Я буду допомагати всім Своїм дітям, бо Я є Воскресіння і Життя, яке піднімає «мертвих» з їхніх могил.

41. У тому житті, яке Я сьогодні пропоную людству, люди виконуватимуть Мою волю і з любові відмовляться від свободи волі, переконані в тому, що той, хто виконує волю Отця, не є ні слугою, ні рабом, а справжньою дитиною Божою. Тоді ви пізнаєте справжнє щастя і досконалий мир, які є плодом любові та мудрості. (79, 32)

42. Кажу вам, у цьому «Третьому Часі» — навіть якщо вам це здається неможливим — оновлення та спасіння людства не будуть складними, бо справа спасіння є Божим ділом.

43. Саме Моя Любов поверне людей на шлях Світла та Істини. Моя Любов, яка таємно проникає в кожне серце, пестить кожну душу, виявляється через кожну совість, перетворить тверді скелі на чутливі серця, зробить з матеріалістичних людей духовних істот, а з запеклих грішників — людей добра, миру та доброї волі.

44. Я говорю до вас так, бо ніхто краще за Мене не знає розвитку вашої душі, і Я знаю, що сучасна людина, незважаючи на свій великий матеріалізм, свою любов до світу та свої пристрасті, що розвинулися аж до найбільшого гріха, лише на вигляд живе, віддавшись «плоті» та матеріальному життю. Я знаю: як тільки він відчує у своїй душі ласкавий дотик Моєї Любові, він швидко прийде до Мене, щоб позбутися свого тягаря і піти за Мною шляхом Істини, яким він несвідомо так прагне йти. (305, 34-36)

45. Будьте пильні, і ви станете свідками навернення тих, хто зрікався Мене, так само як ви станете свідками повернення тих, хто відійшов від істинного шляху.

46. Вчені, які присвятили своє життя пошуку елементів і сил руйнування, коли відчують, що наближається їхній суд, повернуться на шлях істини, щоб присвятити свої останні дні моральному та матеріальному відновленню світу.

47. Інші, які у своїй гордості намагалися зайняти Моє місце в душах, зійдуть зі своїх тронів, щоб у смиренності наслідувати Мене. І

навіть люди, які колись підбурювали народи та розпалювали війни, усвідомлять свої злочини і з острахом будуть прагнути миру для людей. (108, 39)

48. Коли Моє Світло проникне в усі серця, і люди, які ведуть народи, навчають їх, та всі, хто має виконувати найважливіші завдання для , дозволять собі керуватися та надихатися тим вищим Світлом, яким є совість, тоді ви зможете довіряти один одному, тоді ви зможете довіряти своїм братам, бо Моє Світло буде в усіх, і в Моєму Світлі пануватимуть Моя Присутність та Моя Любов-Справедливість. (358, 29)

49. Моє вчення буде знову почуте людством, але не тому, що мій Закон повернувся до людей, бо він завжди був записаний у їхніх душах. Це люди повернуться на шлях Закону.

50. Цей світ буде подобою блудного сина з Моєї притчі. Як і той, він також знайде Отця, що чекає на нього у своєму домі, щоб з любов'ю обійняти його та посадити за свій стіл.

51. Ще не настала година повернення цього людства до Мене, ще залишилася йому частина спадку, яку воно розтратить на бенкети та розваги, аж поки не стане голим, голодним і хворим, щоб тоді підняти погляд до свого Отця.

52. Необхідно надати людям, які гнаються за благами світу, ще кілька «миттєвостей», щоб їхнє розчарування було повним; щоб вони нарешті переконалися, що золото, влада, титули та плотські розваги ніколи не дадуть їм миру та благополуччя їхньої душі.

53. Наближається година самооцінки у світлі совісті для всього людства. Тоді вчені, теологи, науковці, можновладці, багатії та судді запитають себе, у чому полягав духовний, моральний чи матеріальний плід, який вони зібрали і який можуть дати людям на їжу.

54. Після цього моменту багато хто повернеться до Мене, бо усвідомить, що, незважаючи на повагу, якою вони користувалися на землі, їм чогось бракувало, щоб заповнити порожнечу, в яку потрапила їхня душа, яка може живитися лише плодами духовного життя. (173, 19-20, 57-58)

55. З-поміж сучасних людей, позбавлених духовності та любові, Я виведу покоління, про які так часто пророкував у Своєму Слові. Але спершу Я буду працювати з цими народами, які сьогодні не розуміють один одного, воюють між собою та знищують один одного.

56. Коли ж мій суд пройде над усіма, і бур'ян буде вирваний з корінням, почне зароджуватися нове людство, яке у своїй «крові» більше не нестиме насіння

розбрату, ненависті чи заздрості, бо «кров» їхніх батьків очистилася у тиглі болю та каяття.

57. Я прийму їх і скажу їм: «Просіть, просіть, і вам буде дано», як Я сказав вам у «Другій епосі». Але сьогодні Я додаю: навчіться просити. (333, 54)

Зміни та потрясіння у всіх сферах життя

58. Матеріальний світ, планета, не наближається до свого розпаду, але кінець цього світу помилок і гріхів, темряви і поганої науки настане завдяки світлу Мого вчення, і на його руїнах Я збудую новий світ прогресу і миру. (135, 5)

59. Великим буде перетворення, яке людство зазнає протягом короткого часу. Суспільні організації, принципи, віросповідання, доктрини, звичаї, закони та всі порядки людського життя будуть похитнуті в своїх основах. (73, 3)

60. Люди, нації, раси та народи — всі вони муситимуть піти за Божим покликом, коли дух людини, стомлений своїм ув’язненням на землі, підніметься, розірве ланцюги матеріалізму та вигукне радісний крик духовного визволення. (297, 66)

61. Настане час, коли з'являться люди, які справді люблять Мій Закон, які здатні поєднати Духовний Закон із законом світу, тобто вічну силу з тимчасовою силою.

62. Це відбудеться не для того, щоб поневолити душі, як у минулі часи, а щоб показати їм шлях до Світла, яке є справжньою свободою духу.

63. Тоді мораль повернеться в лоно сімей, з’являться справжні осередки освіти та духовність у ваших звичаях і традиціях. Це буде час, коли совість дасть про себе знати і коли мої діти спілкуватимуться з моєю Божественністю від духу до духу, коли раси зливатимуться між собою.

64. Все це буде визначальним для зникнення багатьох відмінностей і суперечок; бо — хоча ваш світ такий малий — ви досі не зрозуміли, як жити разом як єдина сім'я, ви не були здатні принести Мені єдину форму поклоніння.

65. Стародавній Вавилон прирік вас на це розділення народів і рас, але спорудження мого духовного храму в серцях людей звільнить вас від цього покарання і спонукає вас по-справжньому любити одне одного. (87, 10)

66. Настане час, коли прагнення людини розвинути свою душу на вищий рівень буде настільки палким, що вона застосує всі доступні їй засоби, щоб перетворити цю долину сліз на світ, де панує гармонія, що вона здійснить «неможливе», що вона піде на самопожертву і надлюдські зусилля, щоб запобігти війнам.

67. Саме ці люди піднесуть цей світ, усунуть з людського життя чашу страждань, відбудують усе, що минулі покоління зруйнували у своєму сліпому прагненні до влади, у своїй матеріалізації та необачності.

68. Саме вони будуть пильнувати за істинним поклонінням Мені — тим поклонінням без фанатизму та зовнішніх і марних культових обрядів. Вони намагатимуться донести до людства, що гармонія між людськими законами та духовними, а також їх виконання є найкращим богослужінням, яке люди можуть принести Богові. (297, 68-69)

69. Час обрядів, вівтарів і церковних дзвонів серед людей добігає кінця. Ідолопоклонство та релігійний фанатизм видадуть свої останні ознаки життя. Настане той час боротьби та хаосу, про який Я вам постійно пророкував.

70. Коли ж після бурі у всі душі повернеться мир, люди більше не будуватимуть королівських палаців на Мою честь, натовпи людей більше не збиратимуться під дзвін дзвонів, і ті, хто вважає себе великими, більше не чинитимуть влади над народними масами. Настане час смирення, братерства, духовності, що принесе людству рівність духовних дарів. (302, 37)

71. У наш час присутній Жнець, якому доручено зрубати кожне дерево, що не приносить добрих плодів. У цій великій боротьбі переможуть лише справедливість і істина.

72. Багато церков зникнуть, деякі збережуться. В одних сяятиме істина, в інших пропонуватимуть лише обман. Але серп справедливості продовжуватиме косити, доки не буде перевірено кожне насіння, що є на землі. (200, 11)

73. Це продовження Моїх настанов, але не кінець часів, як це тлумачить людина. Світ і надалі обертатиметься у космосі, душі й надалі приходитимуть на Землю та втілюватимуться, щоб виконати своє призначення. Люди й надалі населятимуть цю планету, і зміниться лише спосіб життя серед людей.

74. Зміни, яких зазнає людське життя, будуть великими, настільки величезними, що вам здаватиметься, ніби один світ гине, а інший народжується заново. (117, 14)

75. Ви всі рухаєтеся до цього, до того життя радості та миру, а не до прірви та «смерті», як це, на вашу думку, передчуває ваше серце.

76. Звісно, вам ще доведеться пережити багато гіркого, перш ніж настане час вашого духовного вдосконалення. Але ані смерть, ані війна, ані епідемія, ані голод не зупинять хід життя та духовний розвиток цього людства. Я сильніший за смерть, і тому Я поверну вас до життя, якщо ви загинете, і дозволю вам

повернутися на Землю, коли це буде необхідно.
77. Мені ще багато чого відкрити тобі, улюблене людство, моя Книга Божественної Мудрості ще приховує багато сюрпризів. (326, 54)

Розділ 58 — Царство Миру Христа та завершення творіння

Визначальна сила в Царстві Миру Христа

1. Так само, як Я провіщав вам ті часи великих страждань, так само Я кажу вам, що коли закінчиться сум'яття, серед людей запанує гармонія.
2. Горді, ті, хто вважає себе великими, ті, хто позбавлений любові до ближнього та справедливості, будуть на деякий час утримані в потойбіччі, щоб добро, мир і справедливість на землі просувалися вперед, а серед них зростали духовність і добра наука. (50, 39-40)
3. У житті людей зло завжди пригнічувало добро. Але Я ще раз кажу вам, що зло не переможе, а мій Закон Любові та Справедливості буде панувати над людством. (113, 32)
4. Душі, які втіляться в людстві тих днів, у своїй більшості будуть настільки віддані добру, що коли з’являться люди, схильні до зла, то вони, хоч би якими могутніми були, муситимуть схилитися перед світлом істини, яке ті покажуть їм — зовсім на противагу тому, що відбувається зараз. Адже оскільки розбещені переважають, вони створили зі зла силу, яка душить добрих, заражає їх і тримає в облозі. (292, 55)
5. У той час, о учні, Новий Єрусалим буде в серцях людей. Ви досягнете високих ступенів одухотворення, і Я не тільки пошлю серед вас для втілення душі з великим розвитком, щоб вони принесли вам Мої послання. Я також пошлю вам душі, які потребують вашої чесноти і які, живучи серед вас, очистяться від своїх гріхів.
6. У ті часи відбуватиметься протилежне тому, що відбувається сьогодні, коли Я посилаю вам чисті душі, а ви повертаєте Мені їх заплямованими. (318, 46)

Нова людина

7. Усі пророцтва збудуться, і людство побачить, як із найпотаємніших і найневідоміших куточків вийде народ, який буде смиренним, бідним на матеріальні блага, але сильним духом, ревним у дотриманні Мого Закону та милосердним до своїх ближніх. Його святиня буде внутрішньою, невидимою та недоторканною, а тому її неможливо буде знищити. Там горітиме незгасне світло, яке освітлюватиме йому шлях. Його життєві шляхи та випробування будуть болісними та важкими, але

він ніколи не ослабне через них, не буде скаржитися через незадоволення чи горе, і не відвернеться від Мене, бо має силу апостола. Люди піднімуться з бруду, багнюки та гріха до Закону та чесноти і будуть ходити шляхами Любові та Милості. Скрізь відчуватиметься Мій Дух, кожне око бачитиме Мене, кожне вухо чутиме Мене, і кожен розум осягне Мої одкровення та натхнення.

8. Люди, яких вважали незграбними та неосвіченими, раптом побачать себе просвітленими та перетвореними на Моїх пророків. З їхніх вуст виходитимуть слова, які будуть як кришталево чиста вода для зів'ялих сердець.

9. Цю воду пророки черпатимуть із джерела мудрості та істини, яким є Я; у ньому люди знайдуть здоров'я, чистоту та вічне життя. (68, 38-39)

10. Моє Царство призначене для дітей доброї волі, які з любові до свого Отця та ближніх приймають свій хрест. Це Царство, про яке Я вам говорю, не знаходиться в певному місці, воно може існувати як на землі, яку ви населяєте, так і на всіх духовних оселях; бо Моє Царство складається з миру, світла, благодаті, сили, гармонії, і все це ви можете здобути — хоч і в обмеженій формі — вже в цьому житті. Духовного достатку ви досягнете лише за межами цього світу, в якому ви зараз живете. (108, 32)

11. Істинно кажу вам: хоча сьогодні люди більше тіло, ніж душа, завтра вони будуть більше душа, ніж тіло.

12. Люди намагалися повністю матеріалізувати свою душу, але вони не досягнуть цієї повної матеріалізації. Бо душа — як діамант, а діамант ніколи не перестає бути діамантом, навіть якщо він впав у бруд. (230, 54)

13. Люди присвятять свою науку, свою силу, свій талант і своє серце служінню моїй божественній справі, не нехтуючи своїми обов'язками, своїми завданнями у світі. Вони звернуть увагу на здорові радості, що є цілющими для їхньої душі та тіла. Вони боротимуться за своє оновлення та свободу, не дадуть себе заразити, не братимуть нічого, що їм не потрібно. Тоді розпуста, безсоромність зникнуть з землі, тоді душа досягне абсолютного панування над своєю тілесною оболонкою, і хоча вона ще мешкатиме в тілі, вона вестиме духовне життя любові, братерства та миру.

14. Це буде час, коли зникнуть війни, коли пануватимуть взаємна повага та готовність допомагати, коли ви усвідомите, що більше не маєте права розпоряджатися життям ближнього чи власним. Тоді ви зрозумієте, що ви не є власниками свого життя, життя своїх дітей і подружжя, ані цієї

землі, а що Я є Власником усього Створіння. Але оскільки ви є Моїми улюбленими дітьми, ви також є власниками всього, що належить Мені.

15. Але хоча Я є Господом і Власником усього Створеного, Я не здатний вбивати Своїх створінь, нікого не можу скривдити чи заподіяти йому біль. Чому ж тоді ті, хто не є власниками життя, привласнили собі те, що їм не належить, щоб розпоряджатися цим?

16. Коли люди зрозуміють це вчення, вони зроблять крок вперед у своєму духовному розвитку, і цей світ стане притулком для розвинених душ.

17. Ви не знаєте, чи будете ви знову населяти цю планету після цього часу. Я визначу тих, хто переживе ті часи благодаті, хто побачить цю земну сферу, яка в іншу епоху була долиною сліз, руйнування та смерті.

18. Ті моря, гори та поля, що були свідками стількох страждань, тоді перетворяться на місце миру, на відображення потойбічних світів.

19. Я оголосив вам, що коли припиняться бої, Моє Царство вже буде близько до вас і що тоді ваша душа розквітне чеснотами. Моє вчення буде присутнє в усіх душах, і Я виявлятиму Себе через чоловіків і жінок. (231, 28-30)

20. Я підготував епоху, в якій людство піднесеться у послуху. Ваші онуки побачать славу, яку Я виллю на цю Землю.

21. Бо моя воля має здійснитися на цьому світі, який Я передав вам як земний рай, і настане час, коли на цю планету прийдуть ті душі, які досягли високого рівня розвитку, які боролися. Моє Божественне Світло осяє Землю, і на ній пануватиме виконання мого Закону. (363, 44)

Земля як Земля Обітована і віддзеркалення Царства Небесного

22. Ця Земля, осквернена гріхом, заплямована злочинами та зневажена жадібністю й ненавистю, мусить віднайти свою чистоту. Людське життя, яке було безперервною боротьбою між добром і злом, стане домівкою дітей Божих, домівкою миру, братерства, взаєморозуміння та благородних прагнень. Але щоб досягти цього ідеалу, люди повинні пройти випробування, які виведуть їх із духовної летаргії. (169, 14)

23. Я не буду будувати новий світ на гріхах, ненависті та пороках, Я буду будувати на міцних фундаментах оновлення, досвіду та каяття, Я перетворю все у вас. Навіть із темряви прорине світло, і зі смерті Я створю життя.

24. Навіть якщо люди заплямували й осквернили землю — завтра своїми добрими справами вони зроблять цю батьківщину гідною, і вона буде визнана Землею Обітованою, куди вони прийдуть, щоб виконувати

благородні завдання. Хто ж тоді зможе сумніватися в перетворенні світу? (82, 44-45)

25. Зараз Я будую храм Святого Духа. Але коли він буде збудований, більше не буде будинків зборів, церков і місць паломництва, або вони втратять своє право на існування разом зі своїми релігійними символами, обрядами та традиціями. Тоді ви відчуєте мою велич і мою присутність, визнаєте Всесвіт своєю церквою, а любов до ближніх — своїм богослужінням.

26. З лона Матері-Природи виникнуть нові знання, які з вашої науки зроблять шлях до благополуччя, бо вона буде направлена на правильний шлях совістю, яка є голосом Бога. 27. Мозок більше не буде господарем світу, а співпрацівником Духа, який буде ним керувати та просвічувати. (126, 35-36)

28. Коли ж світ досягне свого нового визволення і, керований світлом Іллі, увійде в це праведне і добре життя, ви матимете тут, на землі, віддзеркалення духовного життя, яке чекає на вас по той бік цього життя, щоб ви потім вічно раділи миром 662, розділ 58, і світлом вашого Отця.

29. Але якщо ви запитуєте себе, як усі народи об'єднаються в один народ, подібно до тих племен, що утворили народ Ізраїлю, то Я кажу вам: Не турбуйтеся, бо коли народи колись будуть приведені в «пустелю», випробування згуртують їх, і коли це станеться, на всі нужденні серця впаде «нова манна» з неба. (160, 39)

30. Так само, як Земля Обітована була розподілена між народом Ізраїлю, так і вся Земля буде розподілена між людством. Це станеться, коли настане час для цього — після очищення. Оскільки Моя Воля полягає в тому, щоб цей розподіл відбувся, у ньому пануватимуть справедливість і рівність, щоб усі люди могли спільно працювати над єдиною справою. (154, 49)

31. Уявіть собі прогрес людства, мораль якого випливає з духовного; уявіть собі людство без обмежень і державних кордонів, яке по-братськи ділить усі засоби для життя, які Земля дарує своїм дітям.

32. Спробуйте уявити, якою була б людська наука, якби її ідеалом була взаємна любов, якби людина отримувала знання, яких вона прагне, через молитву.

33. Подумайте, як приємно буде Мені отримувати від людей через їхнє життя богослужіння любові, віри, послуху та смиренності, без того, щоб їм доводилося вдаватися до обрядів та зовнішніх форм культу.

34. Лише це буде життям для людей, бо в ньому вони вдихатимуть мир, насолоджуватимуться свободою і живитимуться лише тим, що містить істину. (315, 57-58)

35. Гріхи людей будуть знищені, і все здаватиметься новим. Світло, сповнене чистоти та невинності, осяє всі створіння, нова гармонія привітає людство, і тоді з душ людей підніметься гімн любові до їхнього Господа, на який Він так довго чекав.

36. Мати-Земля, яку з найдавніших часів оскверняли її діти, знову прикрасить себе своїми найкрасивішими святковими шатами, і люди більше не називатимуть її «долиною сліз», ані не перетворять її на поле крові та сліз.

37. Цей світ буде як маленьке святилище посеред Всесвіту, звідки люди підноситимуть свою душу до Нескінченного, у єднанні, сповненому смирення та любові до свого Небесного Отця.

38. Моїм дітям буде вкарбовано в душу Мій Закон, а в серце — Моє Слово, і якщо в минулі часи людство знаходило втіху в злі та насолоду в гріху, то тепер воно не матиме іншого ідеалу, окрім добра, і не знатиме більшої втіхи, ніж ходити Моїми шляхами.

39. Але не думайте, що через це людина відмовиться від своєї науки чи цивілізації і відійде у відокремлені долини та гори, щоб вести примітивне життя. Ні, вона й надалі буде насолоджуватися плодами дерева науки, яке вона з таким інтересом плекала , і коли її духовність стане більшою, такою ж буде й її наука.

40. Але наприкінці часів, коли людина пройде весь цей шлях і зірве з дерева останній плід, вона усвідомить убогість своїх творінь, які раніше здавалися їй такими великими, і вона зрозуміє та відчує духовне життя, і завдяки цьому вона буде милуватися творінням Творця, як ніколи раніше. Через натхнення він отримає великі одкровення, і його життя стане поверненням до простоти, природності, духовного розвитку. Мине ще деякий час, перш ніж настане цей день, але всі мої діти побачать його. (111, 12-14)

Завершення творіння

41. Я готую долину, в якій Я зберу всіх своїх дітей для Великого Вселенського Суду. Я буду судити з досконалістю, Моя любов і милосердя огорнуть людство, і в цей день ви знайдете спасіння та зцілення від усіх своїх недуг.

42. Якщо ви сьогодні спокутуєте свої провини, то нехай ваша душа очиститься. Таким чином ви будете готові отримати від Мене спадщину, яку Я призначив для кожного з вас. (237, 6)

43. Моя любов з'єднає всіх людей і всі світи в єдине ціле. Перед Мною зникнуть відмінності рас, мов і племен, і навіть ті відмінності, що існують у духовному розвитку. (60, 95)

44. Мій Дух зійшов на кожну душу, і Мої ангели знаходяться всюди у Всесвіті та виконують Мої

накази, щоб все навести до ладу та на правильний шлях. Коли ж усі виконають свою місію, невігластво зникне, зло більше не існуватиме, і на цій планеті пануватиме лише добро. (120, 47)

45. Усі світи, на яких вдосконалюються Мої діти, подібні до нескінченно великого саду. Сьогодні ви ще ніжні паростки, але Я обіцяю вам, що вам не бракуватиме кришталево чистої води Моїх настанов, і завдяки їхньому поливанню ви будете дедалі більше зростати в мудрості та любові; аж до того дня у вічності, коли дерева будуть рясно нести дозрілі плоди, і Божественний Садівник зможе насолодитися своїм творінням, куштуючи плоди власної любові. (314, 34)

46. Я хочу, щоб наприкінці боротьби, коли всі мої діти назавжди об'єднаються у Духовній Батьківщині, вони мали частку в моєму нескінченному щасті як Творця, як визнання того, що кожен з вас брав участь у Божественному творінні, будуючи або відновлюючи.

47. Лише ставши духовними істотами, ви відкриєте, що з усього, що Я створив від початку, нічого не загубилося, що все воскресає в Мені, все оживає і оновлюється.

48. Отже, якщо так багато істот тривалий час блукали, якщо багато хто, замість добрих справ, чинив руйнівні вчинки, то вони усвідомлять, що час їхнього блукання був лише тимчасовим і що їхні вчинки, якими б поганими вони не були, знайдуть виправдання у Вічному житті, а вони самі перетворяться на співтворців моєї невпинної творчої праці.

49. Що значать кілька століть гріха і темряви, які пережило людство на Землі, якщо порівняти їх з вічністю, з часом розвитку і миру без кінця? Ви віддалилися від Мене через свою свободу волі і, спонукувані совістю, повернетеся до Мене. (317, 17-20)

50. Я отримав данину всього творіння — від найбільших зірок до істот, ледь помітних для вашого зору.

51. Усе підпорядковане розвитку, усе йде своїм шляхом, усе рухається вперед, усе змінюється, розвивається вище і вдосконалюється.

52. А коли воно досягне вершини досконалості, Моя духовна посмішка буде як нескінченна зоря по всьому Всесвіту, з якого зникнуть усі вади, вся бідність, страждання та вся недосконалість. (254, 28)

Гімн відновленої гармонії творіння

53. У моєму дусі існує гімн, звуків якого ще ніхто не чув; ніхто його не знає, ні на небі, ні на землі.

54. Ця пісня буде чутна у всьому Всесвіті, коли біль, злидні, темрява та гріх будуть знищені.

55. Ці божественні звуки знайдуть відгук у всіх душах, і Отець та діти об'єднаються в цьому хорі гармонії та блаженства. (219, 13)

56. Я хочу піднестися у вас як Переможець — хочу, щоб ви розглядали свого Отця як Царя Небесного Воїнства, що перемагає зло у вас, а себе — як воїнів, сповнених духовної честі, задоволення та душевного спокою.

57. Тоді пролунає гімн Вселенської Гармонії під час найбільшої з перемог — того тріумфу, що настане, але під час якого ні ваш Батько, ні ви самі не будете засмучені тим, що ваша любов має «переможених».

58. Нашими «переможеними» будуть не душі — це буде зло, всі темряви, гріхи та недосконалості.

59. Тріумф Отця полягатиме у спасінні всіх затриманих душ, які були вкорінені у темряві та злі.

60. Ви помиляєтеся, якщо вірите, що хтось загине. Я б перестав бути Богом, якби хоч одна душа не знайшла спасіння.

61. Усі ті, кого ви називаєте демонами, також є душами, що походять від Бога, і якщо вони сьогодні ще заблукали, то й вони знайдуть спасіння.

62. Коли справжнє світло буде в них? Тоді, коли ви разом із духовними воїнствами Світла будете боротися з їхньою неосвіченістю та гріхом своїми молитвами та ділами любові й милосердя.

63. Великий День Господній стане вашим Отцем і вашим досконалим щастям. Вселенська Трапеза відбудеться, коли ви колись усі разом за Його столом будете харчуватися хлібом Вічного Життя. (327, 47-48)

64. Хіба Я не казав вам, що ви є спадкоємцями Моєї слави? Отже, залишається лише здобути заслуги, щоб вона стала вашою і ви могли нею насолоджуватися.

65. Усе, що Я створив, було не для Мене, а для Моїх дітей. Я бажаю лише вашої радості, вашого вічного блаженства. (18, 60-61)

66. Вся сила, що оживляла істот і давала життя організмам, знову звернеться до Мене; все світло, що освітлювало світи, повернеться до Мене, і вся краса, що була розлита над царствами творіння, знову буде в Дусі Отця; і як тільки знову опиниться в Мені, те життя перетвориться на Духовну Есенцію, яка буде вилита на всі духовні істоти, на дітей Господа; бо Я ніколи не позбавлятиму вас дарів, які Я вам дав.

67. Мудрість, вічне життя, гармонія, нескінченна краса, доброта, все це і ще більше буде в дітях Господа, коли вони разом з Ним будуть мешкати у місці досконалості. (18, 55-56)

XIV Місійне доручення

Розділ 59 – Доручення поширювати нове Слово Боже

Вказівки щодо виготовлення книг, витягів та перекладів

1. Це той обіцяний час, коли Я мав звернутися до людства, і Я хочу, щоб ви, виконуючи Мої пророцтва, склали з цього Слова, яке Я дав вам , книжкові томи, а згодом зробили з них витяги та аналізи і донесли їх до відома своїх ближніх. (6, 52)

2. Складіть з Моїх слів книгу, витягніть з них суть, щоб ви отримали справжнє уявлення про чистоту Моєму вчення. У словах, переданих голосом, ви можете виявити помилки, але не в суті.

3. Мої передавачі не завжди були готові. Тому Я сказав вам, що ви повинні не просто поверхнево прочитати це, а проникнути в його зміст, щоб ви могли відкрити його досконалість. Моліться і медитуйте, щоб ви могли це зрозуміти. (174, 30)

4. Я приніс вам це Слово і дав вам почути його вашою мовою, але Я доручаю вам пізніше перекласти його іншими мовами, щоб воно стало відомим усім.

5. Таким чином ви почнете будувати справжню «Вежу Ізраїлю» — ту, яка духовно об'єднує всі народи в одне ціле, яка об'єднує всіх людей у тому божественному, незмінному і вічному законі, про який ви дізналися у світі з вуст Ісуса, коли Він сказав вам: «Любіть один одного!» (34, 59-60)

6. Я хочу, щоб Моє Слово, коли з нього будуть складені книги, які мають поширюватися по всій землі, було надруковано без помилок, таким чистим, яким воно вийшло від Мене.

7. Якщо ви так втілите його у своїх книгах, з нього випромінюватиметься світло, яке просвітить людство, і його духовний зміст буде відчутий і зрозумілий усім людям. (19, 47-48)

8. Я заповідаю вам Моє вчення, щоб ви передавали його своїм ближнім у тій самій формі, в якій Я даю його вам. Але ніколи не сперечайтеся бурхливо, коли ви їх викладаєте. Стережіться судити про те, чого не знаєте, але зрозумійте, що чистого прикладу буде достатньо, щоб навернути людей до духовного життя. (174, 66)

9. Готуйтеся, щоб передавати Добру Новину, яку багато хто прийме з радістю.

10. Я кажу вам «багатьма», а не «всіма», бо дехто може сказати вам, що їм достатньо того, що Бог відкрив у «Перший час», і того, що Христос приніс людям.

11. Саме тоді ваші вуста, рухомі та натхненні Мною, повинні сказати невіруючим людям, що необхідно пізнати нове одкровення, щоб усвідомити всю істину, яка була дана людям Богом у минулі часи. (292, 67)

Право на пізнання нового Слова Божого

12. Необхідно, щоб ти вирушив різними шляхами землі, о, улюблений народе. Бо дивіться, навіть у мексиканській нації багато хто ще не визнав Моєї справи.

13. Дивіться, як у світі вже піднімаються ті, хто заявляє, що діє в Моє ім'я, хоча вони є духовно нужденними.

14. Але ви, які були щедро обдаровані Моєю Божественністю, — яке ваше завдання? Поширювати Моє вчення. Ви не повинні ховатися від світу, ані відмовляти йому в допомозі, якої він потребує. (341, 16)

15. Тут Я тихо готую вас; згодом настане день, коли ви повинні будете вирушити, щоб прокласти шляхи, щоб Моє Слово дійшло до всіх сердець.

16. У той час світ буде очищений стражданнями, і моє Слово вже не здаватиметься йому чужою мовою, а стане тим, що серце й душа зможуть легко зрозуміти й відчути.

17. Я передаю вам книгу, яка говорить про істину та любов, щоб ви несли її всьому людству.

18. Немає на землі народу, про який Я міг би вам сказати, що вам не потрібно туди йти, бо він не потребує цього одкровення. Який народ може стверджувати, що він справді християнський — не лише за назвою, а й завдяки своїй любові, милосердю та прощенню? Яка нація може довести свою духовність? У якій частині світу люди люблять один одного? Де люди насправді дотримуються вчення Христа? (124, 15-16)

19. Коли це Послання буде завершене, Я більше не буду говорити через цих передавачів, а надалі буду виявляти Себе у душах у тонкий спосіб.

20. Але Моє Слово, закарбоване в серцях тих, хто його почув, і записане в новій книзі, має бути принесене народам і націям світу як насіння миру, як світло істинного знання, як ліки від усякого зла, що мучить тіло і душу людей.

21. Моє Слово не дійде до сердець тоді, коли цього бажають Мої посланці, а тоді, коли це буде Моя Воля. Бо саме Я буду тим, хто пильнує над Моїм насінням, хто готує для нього землю і прокладає шлях. Саме Я буду тим, хто мудро, у належний час, донесе його до народів, націй і сімей.

22. Воно дійде тоді, коли його вже чекатимуть, коли серця будуть у очікуванні, бо згадають Мої обіцянки, коли прокинуться від свого глибокого сну самозакоханості, гордості, матеріалізму та марнославства. (315, 28-29)

23. Я надам своєму народу засоби, щоб донести Моє Послання до всіх народів. Я подбаю про те, щоб на своєму

шляху він зустрів людей доброї волі, які допоможуть йому нести Мої одкровення аж до країв землі. (323, 75)

24. Через вас Закон має бути знову відкритий новим поколінням. Тому Я сказав вам, що ви маєте бути готовими. Бо ви прийшли, щоб підготувати шлях для майбутнього, щоб нові покоління в майбутньому більше не були ідолопоклонниками, і щоб серед них не з'являлися фальшиві пророки, які обманюють людство.

25. Все це ти повинен відкрити світові, Ізраїлю. У цей час, коли виникли різноманітні світогляди, секти повстануть одна проти одної, конфесії будуть воювати між собою і також відкидатимуть вас.

26. Але оскільки ви — діти Світла і Миру, ви повинні сказати їм: «Істина міститься в змісті Третього Завіту, там є свідчення про присутність і прихід Господа в цей час».

27. Ви повинні вказати людству на цю книгу і своїм виконанням Мого Закону засвідчити її істину. (348, 42 43)

Вказівки щодо поширення Духовного вчення

28. Зрозумійте, люди: у цей «Третій час» ви, як свідки, які були присутні при цьому божественному одкровенні, маєте завдання поширювати це Послання цілком вірно та правдиво. Ви покликані й обрані, щоб нести людству Добру Новину, навчати своїх ближніх духовному шляху — єдиному, що веде вас до миру, до істинного Світла та до всеосяжного братерства. (270, 10)

29. Майте терпіння і розуміння, бо людство має визнати не вас, а Моє діло, Моє вчення, і воно вічне. Ваше завдання — своїми словами і вчинками донести Послання, яке відкриває людям спосіб, як вони можуть зробити крок до досконалості. (84, 11)

30. Будуйте на твердому ґрунті, щоб те, що Я збудував у вас у духовності та оновленні, не зруйнували невіруючі.

31. Але ви не повинні приховувати цю істину зі страху перед світом; ви повинні показати її світу у яскравому денному світлі. Тому Я знову і знову кажу вам, що ви повинні берегти це насіння, щоб ви та ваші діти принесли це світло народам землі. Я дозволяю вам — щоб моє Послання дійшло до різних куточків Землі — користуватися тими засобами, які ви вважаєте для цього придатними, коли ваша совість підказує вам, що ви на правильному шляху. У цей час вам не слід шукати катакомб, щоб молитися і любити Мене.

32. Не соромтеся, коли ви будь-яким чином говорите про Мене або свідчите, бо тоді люди не визнають, що Я відкрився вам, вони будуть сумніватися, що натовпи хворих і нужденних

одужали та знайшли полегшення своїх страждань, вони заперечуватимуть чудеса, які Я звершив, щоб розпалити вашу віру.

33. Я залишу вам Книгу Моїх Настанов, щоб ви сказали світові: «Ось, це те, що Учитель залишив у спадок». І воістину, скільки людей, почувши читання Мого Слова, увірують, і скільки грішників оновиться!

34. Прийміть до серця всі ці вчення, щоб випробування у вашому житті не застали вас неготовими. (246, 69-70)

35. Скільки вчень, скільки форм поклоніння Богу і скільки нових уявлень про духовне та людське життя ви знайдете. Якщо ви вмієте проникнути в них і оцінити їх, кожне з них покаже вам добру і правильну частину та іншу, помилкову частину, далеку від істини, яка є справедливістю, любов'ю та досконалістю.

36. Там, де ви виявите помилки, невігластво або зло, поширюйте суть мого вчення, яке, оскільки воно є моїм, не може містити жодного змішання з нечистим або помилками.

37. Моє вчення є абсолютним, всеосяжним і досконалим. (268, 58-60)

38. Я вже зараз кажу вам, що ті, хто справді сіють це насіння з тією щирістю, з якою Я довірив його вам, йтимуть своїм шляхом у мирі. Для них відкриються двері, які були глухі до їхніх стуків; і хоча вони можуть зазнавати опору, вони ніколи не зазнають поразки в боротьбі, бо їхня чеснота допоможе їм витримати всі випробування.

39. Натомість ті, хто не чує голосу своєї совісті, хто не слухається Моїх слів і зраджує Мене, завжди будуть віддані на поталу своїм ворогам, житимуть без миру і відчуватимуть страх перед смертю. (252, 24-25)

40. Люди, ще до того, як війни на світі закінчаться, Мій Закон Любові має торкнутися всіх душ, хоча ви сьогодні ще не можете знати, яким чином.

41. Це послання духовного світла також дійде до людей; але це станеться лише тоді, коли ви будете сильними.

42. Ніхто не сміє стверджувати, що це діло є істиною, якщо він у цьому не переконаний, бо тоді вам ніхто не повірить. Але якщо ваша віра буде непохитною, а переконання щирим, ніхто не зможе завадити вам нести Добру Новину до всіх сердець. (287, 52-53)

Розділ 60 - Дія в Дусі Христа

Необхідні якості, чесноти та здібності нових учнів

1. Як важко вам здається прокласти собі шлях, щоб виконати своє завдання в цей час. Але Я кажу вам, що це не важко,

бо людство готове прийняти Моє Послання.

2. У всі часи слабкі зневірюються перед боротьбою, тоді як сильні показали, що віра в Мій Закон перемагає все. Твоє призначення, Ізраїлю, полягало в тому, щоб завжди проголошувати світові нові послання та одкровення, тому ти іноді сумніваєшся, чи знайдеш віру.

3. Але не турбуйтеся, візьміть насіння, яке Я вам довірив, і посійте його. Ви побачите, скільки полів, які ви вважали неродючими, ви знайдете родючими, коли вони будуть зрошені істиною Мого Слова.

4. Не нехтуйте виконанням свого завдання, бо вважаєте себе негідними. Істинно кажу вам: хто має місію і не виконує її, той чинить так само зло, як той, хто свідомо порушує закон.

5. Не забувайте, що в кінці Отець зажадає від вас звіту — як про те, що ви зробили злого, так і про те, чого ви не зробили. Знайте, що і те, і інше порушення завдасть вашій душі страждань.

6. Поширюйте Моє вчення, говоріть людям про Моє Слово, переконуйте їх своїми ділами любові, запрошуйте їх слухати Мене, і коли вони прийдуть з натовпами людей, і в їхніх серцях запалиться світло віри, Я назву їх дітьми Нового народу Ізраїлю. (66, 14-17)

7. Тих, хто підніметься з болота, бруду та егоїзму до життя служіння та активної любові до ближніх, Я покажу як приклад того, що в моєму вченні є світло та благодать, здатні оновлювати грішників. Цей приклад поширюється на всі серця.

8. Хто ж не мріє належати до тих, хто свідчить про Мене? Але, істинно кажу вам, якщо ваші вчинки не йдуть справді від серця, вони не принесуть плоду серед ваших ближніх, і ви часто чутимете, як вас називають лицемірами та фальшивими проповідниками. А Я не хочу, щоб так сталося з вами.

9. Ви повинні знати, що в наш час дуже важко обдурити людей. Їхній розум пробудився, і навіть якщо вони заблукали в матеріалізмі свого існування, вони чутливі до будь-якого духовного прояву. Але якщо ви не можете обдурити своїх ближніх — чи можете ви обдурити свого Отця?

10. Нехай любов Учителя оселиться у вашій сутності, щоб ви прощали своїх ворогів, як Він прощає вас. Тоді ваше серце буде серед людей як рятувальний якір. (65, 44-46)

11. Не бійтеся людей; бо істинно кажу вам: Я буду говорити вашими устами, свідчити про Своє Слово через вас, і відлуння цього досягне кінців світу, до великих і малих, до правителів, до вчених і теологів. (7, 37)

12. Я знову кажу вам, що ви не повинні боятися суперечок. Тож з найбільшою природністю кажіть

своїм ближнім, що Господь прийшов до вас.

13. Скажіть їм, що Той, хто помер на хресті, був Ісус — тіло, в якому ховався Христос, живий храм, в якому мешкало «Слово Боже»; але що Христос, Божественна Любов, живе і приходить у Дусі до своїх дітей, щоб навчити їх шляху, який приведе їх до Його Духовного Царства. (88, 62-63)

14. Не бійтеся суджень і насмішок сект та конфесій. Саме вони, хоча й мають у своїх руках книги пророцтв, не правильно їх тлумачили і тому не зрозуміли, що повинні чекати на Мене. Ви ж, які не знали пророцтв, що говорили про Моє повернення як Святого Духа, чекали на Мене. Тепер настала «Третя епоха», але людство не зрозуміло, як правильно тлумачити Євангеліє. (33, 26)

15. Як ви зможете спонукати людство досягти духовності в епоху такої великої матеріалізації та духовного сум'яття?

16. Усвідомте, що ваша праця важка, що ви повинні бути сильними і терплячими у боротьбі, щоб виконати її.

17. Ви повинні докласти великих зусиль, щоб виправити неправильне тлумачення, яке було дано Моєму Закону, а також недосконалий спосіб, у який ви приносите Мені своє поклоніння.

18. Але ви повинні пам'ятати, що ви не можете змінити уявлення та форми поклоніння в одну мить, а щоб досягти цього, ви повинні озброїтися терпінням і доброю волею та своїми вчинками подавати приклад любові. (226, 60)

19. Тільки ті, хто чистий серцем, можуть вирушати до країн і народів, щоб поширювати Моє Послання, бо вони будуть єдиними гідними свідчити про істину цього діла.

20. Коли ці посланці вирушать до країн, які їх чекають, з їхніх сердець має бути вже викреслений будь-який релігійний фанатизм, не повинно бути навіть найменшого бажання лестощів чи захоплення, а їхні руки не повинні наважуватися заплямувати себе грошима світу за справу любові, яку вони виконують.

21. Вони не повинні продавати чудеса, ані встановлювати ціну за любов між собою. Вони повинні бути слугами, а не панами.

22. Ще настане час, коли ви зрозумієте велич істинної смиренності, і тоді ви усвідомите, що той, хто вмів бути слугою, насправді був вільним у своєму покликанні творити добро і поширювати милосердя, і що у його житті його супроводжували віра, впевненість і мир. (278, 11-12)

23. Я кажу вам, що ви відчуєте це, коли ваша душа буде готова навчати ваших ближніх Моєму вченню. Бо це станеться тоді, коли ви знайдете себе. Тоді ви дуже чітко почуєте голос совісті. Доки

це не станеться з вами, ви не зможете по-справжньому відчути Мене. (169, 36)

24. Слухайте ці слова уважно, щоб потім ви могли їх тлумачити і сіяти в серцях своїх ближніх. Не задовольняйтеся лише тим, що ви їх розумієте: говоріть про них, подавайте приклад і навчайте своїми вчинками. Будьте чуйними, щоб знати, коли настає правильний момент для слів, а коли — відповідний час, коли ваші вчинки мають свідчити про Моє вчення.

25. Я даю вам єдину мову, щоб поширювати Моє Слово, і ця мова — це духовна любов, яку зрозуміють усі люди.

26. Це мова, приємна для вуха і серця людей, яка камінь за каменем зруйнує Вавилонську вежу, яку вони збудували у своїх серцях. Тоді закінчиться Мій суд, бо всі вважатимуть себе братами і сестрами. (238, 27-28)

27. Лише коли ви внутрішньо перетворитеся, Я пошлю вас у світ, щоб поширювати Моє Послання. Бо лише тоді, коли духовність у учнів буде справжньою, вони зрозуміють, як передавати її так, як вони її отримали від Мене. (336, 38)

28. Майте на увазі, що Моє вчення не обмежується вашими уявленнями та вашим розумінням. Моя божественна мудрість не має меж. Ніхто не може стверджувати, що знав або розумів якесь із Моїх одкровень ще до того, як Я його йому відкрив.

29. Поки вчені намагаються пояснити все своїми матеріальними знаннями, Я відкриваю смиренним духовне життя, справжнє життя, в якому є причина, підстава і пояснення всього, що існує.

30. З знань, які ви передаєте, виникне уявлення, яке люди складуть про Моє діло. Багато хто через брак розуміння судитиме Моє вчення за вашою непримітністю, так само як у «Другий час» судили Ісуса, Христа, за Його скромною зовнішністю та простим одягом, і тому що ті Дванадцять, які йшли за Ним, також були одягнені просто. Але Я кажу вам по правді, що вони не були вкриті лахміттям, а лише знехтували земними марнощами, бо завдяки Моєму вченню зрозуміли, у чому полягають справжні цінності душі.

31. Я кажу вам, учні: коли люди почнуть вивчати Моє діло і будуть звертатися до вас із запитаннями, не піддавайтеся спокусі вважати себе вищими за них через знання, які ви отримали від Мене. Чим скромнішими ви будете, тим благороднішими й надійнішими вони вас вважатимуть.

32. Таким чином світло, що розвіює фанатизм і звільняє душу, поступово поширюватиметься від людини до людини. І ті, хто називали себе християнами, не будучи ними, завдяки цьому

світлу пізнають і тлумачитимуть справжні вчення Христа. Бо воно дасть їм піднесене уявлення про духовне життя, про яке говорив Ісус у своїх вченнях. (226, 17-21)

33. Ви не можете йти до людей з нещирою або лише удаваною підготовкою; адже їхня душа розвинена, і пов'язка, що закривала їхні очі, вже давно впала.

34. Принесіть їм духовність, запропонуйте їм мир і створіть у вашому оточенні атмосферу благополуччя та братерства, тоді ви побачите, як вони слухатимуть вас і прийматимуть ваші слова, в яких буде моє натхнення та моя сила.

35. Коли ви проповідуєте і навчаєте миру, то самі будьте миролюбними; коли ви говорите про любов, то відчувайте її, перш ніж висловлювати словами; коли ваші ближні також пропонують вам свої плоди, не відкидайте їх. Перевіряйте все, що ви пізнаєте, і дотримуйтесь того, що є допустимого і правильного в їхніх вченнях.

36. Ви також зустрінете тих, хто — ставши фанатиками у своєму релігійному практикуванні — обмежили своє сприйняття через матеріалізацію своїх культових дій. Тоді ви повинні терпляче допомагати їм розширювати свої знання, показувати їм горизонти, яких може досягти їхній дух, якщо вони заглибляться в моє вчення.

37. Ви повинні говорити їм про Мій Універсальний Дух, про безсмертя душі, про її постійний розвиток. Ви повинні навчити їх істинній молитві, діалогу духу, і звільнити їх від упереджень та помилок. Це є справа, яку Я вам доручаю — справа любові та терпіння. (277, 6-7)

38. Зцілюйте всі страждання, як тілесні, так і душевні, бо у вас є завдання втішати, зміцнювати та зцілювати своїх ближніх. Але Я запитую вас: як ви могли б дарувати здоров’я стражденним, якщо самі були б хворими? Який спокій міг би випромінювати ваша душа, якщо вона розбурхана турботами, стражданнями, муками совісті та ницими пристрастями?

39. Тільки те, що ви накопичили у своєму серці, ви зможете запропонувати своїм ближнім. (298, 1-2)

40. Я даю вам чітке і просте повчання, щоб ви навчилися жити серед грішників, не заражаючись; прокладати свій шлях серед тернів, не поранившись; спостерігати за звірствами та ганебностями, не впадаючи у гнів; жити у світі, сповненому жалюгідності, не намагаючись втекти з нього, а навпаки, прагнучи залишитися посеред нього, щоб робити все можливе добро для нужденних і сіяти насіння добра на всіх шляхах.

41. Оскільки земний рай через гріх людей перетворився на

пекло, необхідно, щоб вони змили свої плями ганьби і таким чином повернули своєму життю первісну чистоту. (307, 26-27)

42. Я не пошлю посланцями тих, хто мертвий для життя благодаті, бо вони не матимуть чого дати. Я не довірю цю місію тим, хто не очистив своє серце від егоїзму.

43. Посланець Мого Слова повинен бути Моїм учнем, чия сама лише присутність вже відчутно наповнює серця Моїм миром. Він повинен мати здатність втішати своїх ближніх навіть у найважчі моменти життя, а від його слів завжди має випромінюватися світло, яке розганяє всю темряву душі чи розуму. (323, 60-61)

Правильна поведінка при поширенні Слова

44. Мої нові учні матимуть багато засобів і шляхів для поширення цього благословенного насіння; але ніколи не забувайте про смиренність і простоту, бо так Я прийшов до вас, і так само ви повинні наближатися до сердець, домівок і народів. Якщо ви прийдете так, вас визнають посланцями духовного послання, і ваша боротьба принесе плоди справжнього духовного одухотворення, оновлення та братерства. (82, 66)

45. Якщо ви хочете знати, що вам робити серед людей, достатньо поглянути на те, що Я робив серед вас від того дня, коли ви вперше почули Моє Слово.

46. Я пробачив вас, прийняв вас з безмежним милосердям і любов'ю, дав вам відпочити від важкої щоденної праці. Я не зупинявся на тому, щоб оцінювати ваше суспільне становище, ваш статус чи вашу касту . Я очистив проказу ваших гріхів і зцілив ваші недуги.

47. Я був розуміючим, поблажливим і доброзичливим, оцінюючи ваші недоліки. Я повернув вас до справжнього життя, давши вам вчення про любов, яке дає вам можливість спасти себе, рятуючи своїх ближніх.

48. У цих Моїх ділах, які Я звершив над кожним із вас, ви можете знайти найкращий приклад для застосування серед тих, хто страждає тілесно та душевно, і хто масово прийде до вас.

49. Коли Я звертаюся до цього народу, Я звертаюся до людства. Ваше завдання — завтра звернутися до сердець людей і по-братськи передати їм Моє Слово, яке завершить справу спасіння. (258, 21-24)

50. Ви повинні бути смиренними. Вам не повинно бути прикро, якщо вас ображають. Будьте лагідними. Вам будуть завдавати принижень і страждань. Але ваше слово, яке буде Моїм посланням, вони не зможуть вигнати зі своєї душі. Тому Я кажу вам: якщо дехто

залишиться байдужим і глухим до вашого заклику, то інші прокинуться від свого довгого сну і вирушать уперед, щоб навести своє життя на шлях оновлення та навернення.

51. Озбройтеся мужністю, вірою та силою, щоб ви могли вступити в боротьбу. Але Я звертаю вашу увагу: не дайте себе залякати, коли ви розмовляєте з одним із ваших ближніх, тому що бачите його добре вбраним, або тому що до нього звертаються як до князя, пана чи міністра.

52. Беріть приклад з Павла та Петра, які підносили свій голос перед тими, кого світ називав панами. Вони були великі духом, та все ж ні перед ким не хвалилися, що вони пани; навпаки, вони засвідчували, що вони слуги. Наслідуйте їхній приклад і свідчіть про Мою істину любов'ю ваших діл. (131, 60-62)

53. Я також вказую вам, що той, хто використовує Моє Слово як меч, щоб ранити своїх ближніх, або як скіпетр, щоб принижувати їх, не може називати себе Моїм учнем. Так само як і той, хто хвилюється, коли говорить про це вчення, і втрачає спокій, бо він не посіє насіння віри.

54. Готовим учнем буде той, хто, коли відчуває, що його віра, найсвятіше з його переконань, зазнає нападу, вміє зберігати спокій, бо він буде як маяк посеред бурі. (92, 9-10)

55. Якщо ви намагаєтеся наставити грішника на добро, не робіть цього, погрожуючи йому Моїм судом, силами природи або болем, якщо він не змінить себе, бо ви вселите в нього відразу до мого вчення. Покажіть справжнього Бога, який є цілковитою Любов'ю, Милосердям і Прощенням. (243, 36)

56. Не відчувайте себе ображеними через глузування ваших ближніх, бо ви усвідомлюєте, що той, хто це робить, через свою неосвіченість не здатний пізнати істину. Компенсацію за це ви знайдете в тих, хто приходить до вас, щоб дослідити вас, і потім дивується внутрішньому спокою, який осяює кожного з моїх істинних учнів.

57. Ви ж ніколи не повинні насміхатися над тими, хто у своєму релігійному фанатизмі є ідолопоклонниками. Бо хоч вони й шукають Мене в матеріальних формах, вони все ж поклоняються Мені в них.

58. Вам не потрібно вказувати своїм ближнім на їхні помилки, щоб домогтися їх усунення. Навпаки, цим ви лише розпалите їхній гнів і ще більше посилите їхній фанатизм. Достатньо буде втілювати Моє вчення на практиці з тією духовністю, якої воно вимагає, щоб вивести помилки ваших ближніх на світло істини.

59. Вам доведеться проявити багато терпіння, велике

милосердя та справжню любов, якщо ви хочете, щоб людство незабаром навчилося розпізнавати духовний зміст Мого Слова та виявляти до нього справжню пошану, а також вбачало в кожній людській істоті духовного та земного брата в Бозі. (312, 20-22)

60. Я довів вам, що можна зняти темну пов'язку з очей невігласа чи засліпленого, не завдаючи йому шкоди, не ображаючи його і не ранячи. Я хочу, щоб ви також так чинили. Я довів вам на власному прикладі, що любов, прощення, терпіння та поблажливість мають більшу силу, ніж суворість, засудження чи застосування сили. (172, 63)

61. Ще раз Я залишаю вам слід, щоб ви йшли за Мною. Коли ви вирушаєте на пошуки людей, щоб нести їм Добру Новину, не благайте їх слухати вас. Виконуйте своє завдання з гідністю, і ті, хто повірить вам, будуть тими, кого Я обрав, щоб зробити з них Моїх учнів. (10, 50)

Правильний спосіб проповідування Слова

62. Я не дав вам Свого Слова, щоб ви проповідували його на вулицях і площах. Ісус, щоправда, робив це; але Він знав, як відповісти на будь-яке запитання і піддати випробуванню тих, хто намагався випробувати Його.

63. Ви малі й слабкі, тому не повинні провокувати гнів своїх ближніх. Не намагайтеся привертати до себе увагу — вважайте, що у вас немає нічого особливого. Не прагніть також доводити людям, що всі вони помиляються і що лише ви знаєте істину ; бо таким чином ви нічого доброго не досягнете своїм посівом.

64. Якщо ви хочете розвиватися духовно та морально, не засуджуйте помилок своїх ближніх, щоб не впасти в ту саму помилку. Виправляйте свої недоліки, смиренно моліться до свого Учителя, щоб надихнутися Його лагідністю, і пам'ятайте Його пораду ніколи не афішувати свої добрі справи, щоб ваша ліва рука ніколи не дізнавалася, що зробила права.

65. Також кажу вам, що не потрібно шукати людей, щоб говорити їм про Моє вчення; бо Моє милосердя приведе вас до тих, хто потребує вашої допомоги.

66. Але якщо трапляться моменти, коли ви, виконуючи Мій Закон, відчуєте потребу зробити діло милосердя, а поруч з вами не буде нужденних, то не сумуйте через це і не сумнівайтеся в Моєму Слові. Це буде саме та година, коли ви повинні молитися за своїх відсутніх братів, які отримають Моє Милосердя, якщо ви маєте справжню віру.

67. Не прагніть знати більше, ніж ваші брати. Зрозумійте, що ви всі отримуєте знання відповідно до вашого розвитку. Якби Я дарував

вам Своє світло, не маючи на те ваших заслуг, ви б загордилися і загинули у своїй марнославності, і ваша мудрість була б помилковою.

68. Я хочу бачити вас смиренними. Але щоб бути такими переді Мною, ви повинні проявляти це також і щодо своїх ближніх.

69. Учні, любов і мудрість ніколи не роздільні, одне є частиною іншого. Чому ж деякі прагнуть розділити ці дві чесноти? Обидві вони є ключем, що відчиняє ворота святилища, яке дозволить вам досягти повного розуміння Мого вчення.

70. Я казав вам: чи хочете мати багато друзів? Тоді користуйтеся добротою, сердечністю, терпимістю та милосердям. Бо лише за допомогою цих чеснот ваш дух зможе сяяти на шляху своїх ближніх, оскільки всі вони є безпосереднім виразом любові. Адже дух у своїй найпотаємнішій сутності зберігає любов, оскільки він є Божественною іскрою, а Бог є любов. (30, 29-36)

71. Зараз Я звертаюся до тих, хто має виконувати свою місію апостолів і пророків в інших країнах, щоб вони не хвалилися місією, яку Я їм довірив. Вони не повинні привертати до себе уваги, борючись з релігійними спільнотами чи віросповіданнями.

72. Інші будуть ті, хто викличе обурення проти вас, не усвідомлюючи, що тим самим вони допоможуть вам поширювати Моє вчення, пробуджуючи цікавість багатьох, яка згодом перетвориться на віру. (135, 28)

73. Коли Я закріплюю у вас Своє божественне послання, воно має стати посланням братерства. Але щоб воно вразило і зворушило матеріалістичне серце цього людства, воно повинно мати печать істини, яку Я вам відкрив. Якщо ви щось приховуєте, якщо ви щось замовчуєте, то ви не дали правдивого свідчення про те, чим було Моє одкровення у Третій Епосі, і тому ви не знайдете віри. (172, 62)

74. Яка велика моральна та духовна відсталість, в якій Я зустрічаю людство! Яка велика відповідальність тих, хто отримав благодать і світло Мого Слова в цей час!

75. Учні, станьте Майстрами, вигнайте зі своїх сердець страх перед людьми, вигнайте байдужість і лінощі, усвідомте, що ви справді є носіями Небесного Послання. Саме ви повинні дати пояснення всьому, що відбувається в ці часи, саме ви повинні прагнути висвітлити принципи мого вчення, про які людство забуло.

76. Не повторюйте своїм ближнім Моє Слово так, як Я вам сказав. Навчіться, щоб ви вміли його пояснювати. Не шукайте слів, щоб вразити своєю вправною красномовністю. Говоріть просто,

що найкраще виражає істину Духа. (189, 11-13)

77. Будьте невтомними, нові учні, коли говорите про цю істину. Недосвідчені уста, які з боязні не вимовляють Моє Слово, — відкрийтеся в мить вашого рішення. Одне-єдине слово, сказане в Моє ім'я, може врятувати грішника, закрити прірви, що зупиняють на своєму шляху тих, хто став непокірним у злі. Хіба ви знаєте силу, яку має Моє Слово? Хіба ви знаєте силу вашого повноваження?

78. Говоріть через зразкові вчинки і виконуйте ту частину моєї справи, яку Я вам довірив. Решту 686 Я зроблю Сам. (269, 6)

79. Якщо ви бачите, що інші ваші ближні навчають імені та Слова Христа, не зневажайте їх. Бо написано, що Моє Повернення відбудеться тоді, коли Слово, яке Я приніс вам у «Другий час», поширяться по всій землі.

80. Але Я кажу вам, що у світі ще є місця, які не отримали цього Послання. Як же сьогоднішнє, глибоко духовне вчення могло б досягти тих народів, якщо вони попередньо не отримали Божественного насіння Любові, яке Спаситель дав вам у Своєму Слові та Своїй Крові? (288, 44)

81. Коли ви одного разу зрозумієте і відчуєте істину, ви переконаєтеся, як легко духу слідувати за кроками свого Учителя навіть у найважчих випробуваннях. Робіть усе, що вам під силу, бо Я не вимагатиму від вас більше, ніж ви можете зробити . Тоді ви залишите після себе прокладений шлях для нових поколінь.

82. Я доручаю вам дітей і наказую вести їх правильним шляхом. Зберіть їх, говоріть їм про Мене з любов'ю та відданістю.

83. Шукайте знедолених — тих, хто живе загубленим серед злиднів і пороків. Я наділю ваші слова духовною силою, щоб вони стали шляхом до спасіння, коли виходять з ваших вуст.

84. Відкрийте перед невігласами Книгу Істинного Життя, щоб їхня душа пробудилася і зросла, проникаючи в одкровення Святого Духа. Станьте подібними до свого Вчителя, і вас почують. (64, 70)

85. Я хочу, щоб ті, хто знайшов шлях, навчали його у зрозумілій формі і полегшували його своїм ближнім, щоб вони не засипали його каменями, як це робили багато хто, тим самим заважаючи тим, хто шукає Мене, прийти до Мене. (299, 34)

86. Вам, спіритуалістам, Я доручаю завдання зруйнувати ту перешкоду, яку людство звели між собою і Богом, — перешкоду з помилкової віри, лише уявної віри у Вічне, з матеріалізацій та непотрібних культових дій.

87. Тобі, народе, Я доручаю скинути з п'єдесталу Золотого Теля, якому люди досі поклоняються, навіть якщо вважають себе далекими від

ідолопоклонства та язичництва. (285, 54-55)

88. Усуньте помилкове враження, яке люди отримали від духовних вчень, нібито вони ґрунтуються на невігластві, омані та обмані. Покажіть Моє вчення у всій його чистоті та величі, щоб воно розвіяло невігластво, фанатизм та зачерствілість, які заважають людям думати про своє духовне «Я», у якого вони позбавили будь-якої свободи дій. (287, 42)

89. Ви, що отримали ці одкровення, призначені для того, щоб проголошувати людству Моє нове послання через людський розум. Хто ж, як не ви, має давати це свідчення?

90. Якщо ви очікуєте, що високопоставлені особи чи духовенство релігійних спільнот принесуть людству цю Добру Новину, то ви помиляєтеся. Бо істинно кажу вам: навіть якби вони побачили Мене, то не розтулили б своїх вуст, щоб сказати людству: «Дивіться, ось Христос, йдіть до Нього!» (92, 13)

91. Не спите в очікуванні тих часів, про які Я вам говорив, щоб лише тоді піднятися і сказати людям: «Те, що ви зараз бачите, було вже передбачено».

92. Ні, народе, абсолютно необхідно, щоб ти заздалегідь про це сповіщав, щоб ти пророкував, щоб ти прокладав шлях для настання всього того, що Я вам передбачив і обіцяв. Тоді ви виконаєте свою місію як провісники духовності на землі.

93. Коли ж у світі почнуть з'являтися чудесні речі, і Дух Господній промовлятиме до вас через небачені події, і коли дух людини почне виявляти несподівані дари та здібності, ви побачите, як всі віросповідання, теорії, норми, інституції та науки будуть похитнуті, і тоді людство визнає, що ті, хто в смиренності проповідували, здавалося б, дивне вчення, мали рацію, бо їхні слова підтвердилися, коли вони збулися.

94. Тоді ви побачите, що народи Землі зацікавляться духовним навчанням, що теологи порівнюватимуть вчення Христа з новими одкровеннями, і ви побачите, як багато тих, хто завжди був байдужим до духовного, жваво зацікавляться вивченням одкровень цього та минулих часів. (216, 16-17)

Завдання втішати та зцілювати тих, хто страждає фізично та душевно

95. Я довірив своїм обраним великі дари. Одним з них є зцілення — цілющий бальзам, щоб за допомогою цього дару виконувати одне з найпрекрасніших завдань серед людей, оскільки ваша планета є долиною сліз, де завжди є біль.

96. З цією здатністю перед вами відкривається широке поле, щоб за Моєю волею дарувати втіху.

Цей бальзам Я вклав у вашу сутність, у найніжніші струни вашого серця, і ви підкріпилися ним, перед його чудесами схилилася ваша шия, ваше серце пом'якшало від болю людей, і ви завжди йшли шляхом милосердя.

97. Продовжуйте дарувати цей цілющий бальзам, який не є у ваших руках, бо він передається поглядами співчуття, втіхи, розуміння, передається добрими думками і перетворюється на цілющі поради, на слова світла.

98. Дар зцілення не має меж. Ніколи не забувайте, що ви просякнуті ним; і якщо біль зробить вас своєю здобиччю, бо ви піддаєтеся випробуванню, якщо ви не зможете усунути його цим бальзамом, то не забувайте моїх настанов, забудьте про своє страждання і думайте про інших, у яких муки більші. Тоді ви станете свідками чудес у собі та у своїх ближніх. (311, 18-19)

99. Наскільки ж ви повинні бути готові, щоб зазирнути в серця і дізнатися, що вони приховують у собі, що вони таять і чого потребують!

100. Я навчав вас живити душі, зцілювати їх, давати їм світло і вказувати шлях до їхнього духовного розвитку.

101. Хто чує це слово і зберігає його у своєму серці, той зможе стати душевним наставником, лікарем і порадником. У своєму слові він матиме дар миру та втіхи для своїх ближніх, які потребують світла. (294, 3-4)

102. Я даю вам краплю цілющого бальзаму, щоб ви, коли вас переслідуватимуть, творили серед людей чудесні зцілення. Бо під час великих епідемій, коли спалахують дивні й невідомі науці хвороби, має виявитися влада моїх учнів.

103. Я довіряю вам ключ, яким ви відкриєте найзаіржавіліший замок, тобто найнепокірніше серце, і навіть ворота в'язниці, щоб дати свободу невинним і врятувати винних.

104. Ви завжди житимете в мирі та довірі до Мене, бо скрізь, куди б ви не пішли, вас захищатимуть Мої ангели. Вони зроблять виконання вашого завдання своїм і супроводжуватимуть вас до будинків, лікарень, в'язниць, полів розбрату та війни — куди б ви не пішли, щоб сіяти Моє насіння. (260, 37-38)

105. Люди прийдуть, і серед них буде «Томас», уособлений наукою та матеріалізмом, з пильним поглядом, щоб дослідити; і це не тільки своїми очима, а й пальцями своїх рук, щоб обмацувати, торкатися, бо тільки так він може повірити в мою присутність і в духовні події, які послідовно відбуватимуться серед людства і про які люди повинні свідчити, щоб «Томас Третьої епохи» у своїх сумнівах і матеріалізмі міг бути переможений моєю любов'ю. (319, 38)

106. Я дам вам вказівку, коли ви повинні приступити до роботи; бо настане час таких великих і ясних знаків, що ви почуєте заклик Духовного Світу і заклик цього світу, який своїми подіями покаже, що настала година вашої боротьби. Я буду говорити до вас від Духа до Духа і вести вас шляхом.

107. Але Я хочу, щоб ви, перш ніж прийти до людей як вчителі, прийшли як лікарі, і коли ви вгамуєте їхній біль, вони зможуть пити з джерела чистої води Мого Слова. Спочатку знайдіть рану, виразку чи хворобу і зціліть їхні страждання, щоб потім звернутись до їхніх душ.

108. Ідіть до своїх ближніх, як Ісус у «Другий час», і принесіть перед Моїм Словом цілющий бальзам. Але з чого складається цей бальзам, о учні? Чи це, бува, вода джерел, яка освячується і перетворюється на ліки для хворих? Ні, народе. Той бальзам, про який Я вам говорю, знаходиться у вашому серці . Там Я поклав його як дорогоцінну есенцію, і лише любов може його відкрити, щоб він нестримно витікав.

109. Якщо ви захочете вилити його на якогось хворого, то не ваші руки будуть зцілювати, а Дух, що переповнений любов'ю, милосердям і втіхою. Там, куди ви спрямуєте свої думки, станеться чудо.

110. Ви можете впливати на істот і стихії природи різними способами, щоб принести всім втіху. Але Я кажу вам також і це: не бійтеся хвороб і будьте терплячими та милосердними до всіх.

111. Що стосується одержимих і тих, хто заплутався у своєму людському розумі, ви також можете зцілювати, бо володієте цією здатністю і повинні поставити її на службу тим істотам, які впали у відчай і забуття. Звільніть їх і явіть цю владу перед невіруючими. Однією з великих місій цього народу є нести світло туди, де панує темрява, ламати будь-яке рабство та будь-яку несправедливість і спонукати цей світ пізнати свого Господа та побачити себе, своє внутрішнє єство, у повному усвідомленні істини. (339, 39-41)

Час початку всесвітньої місії

112. Оскільки світ зараз настільки сліпий, що не може розпізнати світло істини, ані почути мій заклик у своїй найпотаємнішій сутності, ви повинні молитися і завойовувати духовний ґрунт. Адже зараз вас не почують, бо всі народи зайняті підготовкою до руйнування та оборони.

113. Люди муситимуть стати ще сліпішими, коли відчай, ненависть, терор і біль досягнуть своїх меж.

114. Це також не був би правильний час для передачі мого

послання, бо ви були б як проповідники посеред пустелі; ніхто б не звернув на вас уваги. (323, 27-29)

115. Лише після того, як Земля буде охоплена від одного полюса до іншого, і всі народи, всі суспільні інститути та всі домівки будуть виправлені до самих коренів, і після того, як людство змиє кожну пляму ганьби, ви повинні вийти, підготовлені, в Моє ім'я, щоб нести Моє вчення своїм братам. (42, 54)

116. Коли настане час, ти повинен вирушити, улюблений народе, і зробити моє святе Слово відчутним для своїх ближніх. Ви, як добрі учні, розійдетеся по всьому світу, і це нове Євангеліє, яке Я вам залишаю, поширяться. Це світло, що виходить із Шостої Печатки, осяє людство цього часу, і з ним будуть розкриті таємниці.

117. Моє вчення приживеться в інших народах, і все, чого люди не відкрили, вони пізнають завдяки світлу, яке дарують Сім Печаток. Але ви повинні говорити про ці настанови, які ви отримали, і навчати людей дотримання Моїх заповідей. (49, 43)

XV. Напучення, застереження, настанови

Розділ 61 — Напучення та застереження Господа

Заповіді та доручення

1. Ізраїлю, виконуй не тільки свої зобов'язання перед світом. Виконуй також Закон, бо ви взяли на себе завдання перед Отцем, і його виконання має бути суворим, піднесеним і духовним.

2. Я навчаю вас, щоб ви відвернулися від матеріалізму і перестали бути фанатиками та ідолопоклонниками; щоб ви не шанували і не поклонялися матеріальним предметам, створеним людськими руками. Я не хочу, щоб у ваших серцях були коріння ідолопоклонства, фанатизму та фальшивих культів. Не приносьте Мені жертв, які не доходять до Мене; Я вимагаю лише вашого оновлення та вашого сповнення у духовній зрілості.

3. Оновіть себе щодо своїх колишніх звичок, не озирайтеся назад і не дивіться на те, від чого ви відмовилися і чого більше не повинні робити. Зрозумійте, що ви ступили на шлях свого духовного розвитку і не повинні зупинятися. Шлях вузький, і ви повинні добре його знати, бо завтра вам доведеться вести по ньому своїх братів, і Я не хочу, щоб ви заблукали.

4. Я — терплячий Отець, який чекає на ваше покаяння та вашу добру волю, щоб обдарувати вас

Своєю благодаттю та милосердям. (23, 60-63)

5. Моє Слово завжди радить вам добро і чесноту: щоб ви не говорили погано про своїх ближніх і тим самим не наражали їх на ганьбу; щоб ви не дивилися з презирством на тих, хто страждає від хвороб, які ви називаєте заразними; щоб ви не сприяли війнам; щоб ви не займалися ганебною діяльністю, яка руйнує мораль і сприяє порокам; щоб ви не проклинали нічого створеного, не забирали чуже без дозволу власника, а також не поширювали забобони.

6. Ви повинні відвідувати хворих, прощати тих, хто вас ображає, захищати чесноту і бути добрими прикладами; і ви повинні любити Мене та своїх ближніх, бо в цих двох заповідях укладено весь Закон.

7. Вивчайте мій урок і навчайте його своїми вчинками. Якщо ви не вчитеся, як же ви будете проповідувати моє вчення? І якщо ви не відчуваєте того, чого навчилися, як же ви будете навчати як добрі апостоли? (6, 25-26)

8. Люди, якщо ви хочете просуватися вперед, то подолайте лінощі, що є у вас. Якщо ви хочете бути великими, то застосовуйте Мої принципи у своїх справах. Якщо ви хочете пізнати себе, то досліджуйте себе за допомогою Мого Слова.

9. Зрозумійте, як сильно ви потребуєте мого Слова, яке пропонує любов, мудрість, поради та допомогу. Але водночас відчувайте відповідальність за те, що Я вам даю, бо ви не єдині нужденні у світі. Є багато тих, хто голодний і спраглий цих настанов, і ви повинні пам'ятати про те, щоб підготуватися йти до них з посланням моєї любові. (285, 50-51)

10. Дуже велика відповідальність, яку цей народ несе перед людством. Він повинен бути прикладом істинної духовності, він повинен показувати, як слід здійснювати внутрішнє релігійне життя, приносити приємні жертви, віддавати Богу гідну шану.

11. Відкрийте свої серця і почуйте там голос совісті, щоб оцінити свої вчинки і дізнатися, чи вірно ви тлумачите Мої настанови, чи й ви неправильно розумієте зміст Моїх вчень. (280, 73)

12. Моє вчення втрачає весь свій сенс, якщо ви не застосовуєте його на практиці.

13. Ви добре знаєте, улюблені учні, що мета мого Закону та мого вчення полягає в тому, щоб творити добро, і що тому той, хто носить їх лише в пам'яті або на устах, не застосовуючи їх у своїх ділах, чинить проти своїх обов'язків. (269, 45)

14. Люди, які маєте у серці світло досвіду цього життя і у душі світло, яке залишає розвиток протягом різних земних життів, —

чому ваша душа займається тим, що для неї марне, і чому ви часто плачете з причин, які не заслуговують на ваш біль? Шукайте у всьому істину; вона є на всіх шляхах, вона яскрава і ясна, як світло дня. (121, 48-49)

15. Не забувайте і завжди пам'ятайте, що від вашого праведного і доброчесного життя залежить віра, яку ви пробуджуєте у своїх ближніх, тобто вони будуть досліджувати і спостерігати за вами навіть у вашому приватному житті, щоб знайти у ваших вчинках підтвердження вчення, яке ви проповідуєте. (300, 57)

16. Скажіть Мені: чи відвертався Я від вас, коли ви грішили? Чи залишав Я вас, чи кидав вас напризволяще, коли вас зупиняло якесь спотикання? Чи був Я суворим до вас, коли ви, переможені болем, падали?

17. Проте Я бачу, що ті, кого Я з такою любов'ю називаю Своїми учнями, залишають своїх ближніх у біді, відвертаються від того, хто збився зі правильного шляху, замість того, щоб з любов'ю притягнути його до себе і допомогти йому виправитися, і іноді стають суддями, втручаючись у справи, які не мають права судити.

18. Чи відповідає це Моєму вченню? Ні, каже Мені ваша совість, бо Я хочу, щоб ви найретельніше оцінили себе, щоб ви могли згладити ті численні шорсткості, від яких страждають ваші почуття, і щоб ви могли почати ставати Моїми учнями. (268, 46)

Віра, надія, любов, смиренність, впевненість

19. Якщо ви будете смиренними, ви станете великими. Велич не полягає в гордості та марнославстві, як багато хто вважає. «Будьте лагідними та смиренними від щирого серця», — Я завжди вам говорив.

20. Визнайте Мене Отцем і любіть Мене, не шукайте для своєї тілесної оболонки ні трону, ні імені, яке виділяло б вас серед інших. Будьте просто людиною серед інших людей і майте в собі добру волю. (47, 54)

21. Я хочу бачити у вас ту віру, яку виявляли хворі, що приходили до Мене у «Другий час»; віру паралізованого, сліпого та невиліковної жінки. Я хочу відчувати, що Мене люблять як Отця, потребують як лікаря та слухають як Учителя. (6, 46)

22. Не слабшайте у вірі, ані в надії. Завжди майте на увазі, що настане кінець цієї життєвої подорожі. Не забувайте, що ваше походження було в Мені і що кінцева мета також буде в Мені, і ця мета — вічність, бо смерті душі не існує.

23. Майте за ідеал своїх прагнень вічність і не втрачайте мужності у злетах і падіннях життя. Хіба ви знаєте, чи це ваше останнє втілення на землі? Хто може вам

сказати, що в цьому тілі, яке ви маєте сьогодні, ви сплатите всі свої борги, які ви набрали перед Моєю справедливістю? Тому Я кажу вам: використовуйте час, але не поспішайте. Якщо ви приймете свої страждання з вірою та покірністю і з терпінням вип'єте чашу — істинно кажу вам, ваші заслуги не будуть марними.

24. Дбайте про те, щоб дух завжди рухався вперед, щоб ви ніколи й нізащо не перестали вдосконалюватися. (95, 4-6)

25. Живіть для Отця, люблячи Його дітей, які є вашими братами і сестрами, і ви здобудете безсмертя. Якщо ви піддастеся егоїзму і закриєтеся у своєму самолюбстві, насіння, яке ви залишите, навряд чи переживе вашу пам'ять.

26. Будьте лагідними та смиренними від щирого серця, і ви завжди будете сповнені моєї благодаті. (256, 72-73)

27. Велике ваше призначення! Однак не дайте поганим знаменням заволодіти вами, а краще наповнюйтеся мужністю та надією, думаючи про те, що дні гіркоти, які наближаються, необхідні для пробудження та очищення людей, без чого ви не змогли б пережити тріумфальний прихід часу духовного одухотворення.

28. Навчіться долати негаразди, не дозволяйте, щоб зневіра опанувала ваші серця, і дбайте про своє здоров'я. Підбадьорюйте душі своїх братів і сестер, розповідаючи про Мене та показуючи їм Моє вчення, яке розпалює віру та надію.

29. Подивіться, як пригнічено живуть багато людей. Це істоти, які дозволили перемогти себе в життєвій боротьбі. Подивіться, як рано вони постаріли й посивіли, обличчя зів'яло, а вираз меланхолійний. Але якщо ті, хто повинен бути сильним, слабкі, то молодість зів'яне, і діти бачитимуть у своєму оточенні лише смуток.

30. Ти, народе, не позбавляй своє серце всіх тих здорових радощів, якими ви, хоч вони й швидкоплинні, можете насолоджуватися. Їжте свій скромний хліб у мирі, і, істинно кажу вам, ви знайдете його смачнішим і поживнішим.

31. Зрозумійте з Моїх слів, що те, чого Я хочу від вас, — це впевненість, віра, оптимізм, душевний спокій і сила, що, незважаючи на ваші труднощі та страждання, у ваших серцях не повинно бути гіркоти. Яку доброту чи підбадьорення ви могли б дати тим, хто цього потребує, якби ваше серце було сповнене страждань, турбот чи незадоволення?

32. Саме у ваших випробуваннях ви повинні подавати найкращий приклад піднесення, віри та смиренності.

33. Той, хто здатний надати своєму життю цю духовність,

завжди відчуває мир, і навіть коли він спить, його сон спокійний і відновлюючий, що допомагає душі відокремитися від тіла і рухатися до потойбіччя, де вона отримує ті божественні потоки сили, якими живиться і якими ділиться з тілом. (292, 45-51)

Молитва, навчання, пильність, оновлення та духовне вдосконалення

34. Улюблені учні, Я ще раз кажу вам: пильнуйте і моліться, бо тіло слабке, і в своїх слабкостях воно може звести душу з правильного шляху.

35. Душа, яка вміє «пильнувати», ніколи не збивається зі шляху, який намітив для неї її Господь, і здатна застосовувати свою спадщину та свої дари, доки не досягне свого розвитку.

36. Ця людина витримає свої випробування, бо живе пильно і ніколи не дозволяє тілу панувати над собою. Хто пильнує і молиться, той завжди виходитиме переможцем із життєвих криз і йтиме твердим кроком шляхом життя.

37. Як же інша поведінка того, хто забуває молитися і «пильнувати»! Він добровільно відмовляється захищатися найкращою зброєю, яку Я поклав у людей, а саме вірою, любов'ю та світлом знання. Саме він не чує внутрішнього голосу, що промовляє до нього через інтуїцію, совість і сни. Але його серце і розум не розуміють цієї мови і не вірять посланню власного духу. (278, 1-3)

38. Моліться за заплутані душі, за прив'язаних до землі, за тих, хто в надрах землі ще не здатний відірватися від своїх тіл, за тих, хто страждає і плаче через нерозумну скорботу, яку заради них зберігають на землі.

39. Пробачте також тим і не судіть більше тих, хто посіяв зло у ваших серцях. Якби ваші очі могли бачити, як вони на колінах благають про ваше прощення, ви не були б такими несправедливими до них. Допоможіть їм піднестися до нескінченності, піднесіть їх своєю любов'ю та пам'яттю, зрозумійте, що вони вже не належать до цього світу. (107, 15)

40. Ви не повинні задовольнятися своїми першими творами, вважаючи, що здобули достатньо заслуг для вдосконалення своєї душі. Але щоб щодня вчитися новим урокам і відкривати для себе більші одкровення, завжди приділяйте трохи часу вивченню Мого твору.

41. Допитливий учень завжди почує відповідь на свої запитання і в хвилини випробувань завжди почує мою батьківську пораду.

42. Досвідчений учень буде джерелом любові для своїх ближніх, він справді відчуватиме, що його Отець наділив його спадщиною, і впізнає час, щоб вирушити на виконання своєї

великої духовної місії серед людей. (280, 40-42)

43. Чим більше ви вдосконалюєтеся, тим ближче бачите мету. Ви, звичайно, не знаєте, чи ви вже за крок від свого спасіння, чи ще маєте пройти довгий шлях. Я лише кажу вам, що ви повинні охоче й слухняно керуватися цим словом, яке є голосом мого Божественного Духа.

44. Стережіться порушувати закон, повторювати одну й ту саму помилку. Прийміть до серця цей заклик, який є закликом до виправлення — проханням, яке ваш Отець звертає до вас, бо Я не хочу бачити, як ви марно живете на землі, а потім плачете через свою непокору. (322, 60)

45. Не бійтеся людських розмов чи їхніх суджень, бійтеся суду вашого Бога. Пам'ятайте, що Я казав вам, що як Суддя Я невблаганний. Тому завжди прагніть до Мене як до Отця, як до Бога, щоб вам нічого не бракувало на вашому життєвому шляху. (344, 31)

46. Не дайте себе здивувати, мій народе. Живіть завжди пильно і будьте вірними вартовими. Не бійтеся слів, які ваші власні брати і сестри кажуть вам, щоб переконати вас, що ви помиляєтеся.

47. Будьте стійкими, бо великі нагороди Я дам «солдатам», які вірні Моїй справі — тим серед вас, хто протистоїть цим важким часам плутанини світоглядів, віросповідань і релігій.

48. Ви повинні поважати всіх своїх ближніх так само, як поважаєте Мою справу, і вказувати на настанови, які Я знову залишу вам. Якщо люди насміхаються над вами, нехай роблять це; бо світло Мого Святого Духа дійде до них, і тоді в їхніх серцях буде каяття. (336, 18)

49. Не зупиняйтеся, о учні! Як Я завжди вам казав, ваш шлях має твердо лежати на дорозі добра та прогресу, бо настануть часи, коли лише добро допоможе людині, коли лише чеснота та істина підтримають її на шляху боротьби та протистояння.

50. Наближаються дні, коли обман зазнає поразки, коли неправда, лицемірство, егоїзм, кожне зле насіння знайде свій кінець через важкі випробування, падіння та удари.

51. Тому Учитель каже вам: ставайте дедалі сильнішими у добрі! Будьте переконані, мій народе, що за добро, яке ви чините, ви не можете отримати нічого злого. Якщо за добро, яке ви чините на землі, ви пожинаєте злий плід або злу нагороду, то цей злий плід є тимчасовим, це не остаточний плід, кажу вам по правді. Треба бути наполегливим, аж поки не пожнете. (332, 31)

Попередження, звернені до громад одкровення

52. Горе тому, хто тлумачить Моє Слово на свій розсуд, бо за це він буде відповідати переді Мною.

53. На землі багато людей присвятили себе спотворенню істини, не усвідомлюючи відповідальності, яку вони несуть як співпрацівники у справі Любові Отця.

54. У цей час суду, про який багато хто не знає, бо не вміє тлумачити події, які переживає, суд перебуває в кожній душі і вимагає від неї під час її паломництва на цьому світі звіту про її вчинки в межах і поза межами Закону Любові.

55. Хто в цих писаннях змінить зміст моїх одкровень, даних через натхнення, той буде відповідати переді Мною за свої вчинки.

56. Тому ви повинні діяти чесно, бо ці настанови є моїм спадком Любові для моїх дітей, які, чи то втілені, чи то в дусі, очікують на більш докладні настанови. (20, 12-14)

57. Я не хочу бачити в тобі, Ізраїлю, жодної брехні, бо одного дня вона буде виявлена, і тоді світ скаже: «Чи це учні Учителя? Якщо вони є фальшивими учнями, то фальшивим був і Учитель, який мешкав серед них, щоб передати їм брехню». (344, 10)

58. Ви є тими, кому доручено полегшувати біль людей, навчати молитися богохульників, які довгий час залишалися без піднесення душі в молитві.

59. Але для цього ви повинні щодня все більше духовіти і звільнятися від матеріалізації.

60. Бо Я не хочу, щоб ви були надмірними спіритуалістами, ні. Фанатизм в Моїх очах огидний, і саме це Я хочу викорінити серед вас. Совість підкаже вам, як жити в гармонії з усім. (344, 17-18)

61. Послухайте Мене, народе, слухайте, учні: Я даю вам зараз світло і звільняю вас від кайданів, пут і темряви. Але Я не уповноважую вас робити з цього творіння ще одну релігію, ані наповнювати його, як зазвичай, образами та обрядами — ні!

62. Точно усвідомте, у чому полягає свобода, яку Я вам даю, щоб ви не замінили її новим фанатизмом.

63. Хіба ви ще не усвідомили, що ваш розум, а разом з ним і душа, були стримані у своєму розвитку? Хіба ви не пам'ятаєте потік помилкових страхів і упереджень, успадкованих від ваших предків, від яких Я вас звільнив, щоб ви могли бачити істину без спотворень і приймати світло? (297, 20-21)

64. Земля буде вологою і готовою до прийому, очікуючи насіння моїх сіячів, і тут доречно, щоб ви хоч раз замислилися над відповідальністю цих сіячів. Чи було б правильно, якби цей народ, коли людство звільниться від фанатизму та оманливого

поклоніння , прийшов із новим ідолопоклонством? Ні, улюблені учні та послідовники. Тому на кожному кроці вашого шляху є уроки та випробування. (292, 44)

Попередження щодо продовження одкровень після 1950 року та фальшивих «одкровень Христа»

65. Після дня, визначеного моєю Божественністю, ви більше не почуєте мого Слова. Але воно буде записане у вашому дусі, у вашому серці та в книгах.

66. Хто після цього підніметься як провісник і закличе Мій промінь, той не знає вироку, який він виносить над собою.

67. Я попереджаю вас, щоб ви не прислухалися до фальшивих пророків, фальшивих провісників і фальшивих «Христів». Я пробуджую вас, щоб ви вчасно уникнули плутанини та запобігли проникненню духів темряви серед вас. Будьте пильні, бо за ці настанови ви повинні будете відповісти Мені, якщо не будете готові. (229, 40-41)

68. Це вже останній період часу, коли Я буду з вами в цій формі. Вірте в це, і вірте також, що Я не повернуся в цей світ, щоб зробити Своє Слово матеріально чутним, і тим більше, щоб стати людиною.

69. Збройтеся, бо до вас дійдуть чутки від людей, які стверджуватимуть, що Я повернувся, що Христос прийшов на Землю. Ви повинні тоді залишитися вірними і з переконанням сказати: «Господь духовно перебуває з усіма Своїми дітьми».

70. Якщо ж ви заснете і не одухотворитеся, ви заперечите, що Я відкликав Своє Слово; і, ставши богохульниками та непокірними, ви закличете Мій промінь на натовпи людей і скажете їм: «Давайте попросимо Того, хто дав нам Своє Слово, щоб Він і надалі говорив до нас. Ми хочемо принести Йому пісні та гімни, щоб Він нас вислухав».

71. Та істинно кажу вам: Мій Промінь більше не повернеться до людських розумових здібностей, бо Я не буду підтримувати вашу дурість.

72. Чого ви могли б очікувати? Що слова уявного світла введуть вас у замішання. Чи не цього прагне ваше серце? Тоді готуйтеся до того випробування, і на вашу покірність та смиренність зійде світло мого натхнення.

73. Я сповіщаю вас, що якщо до 1950 року не відбудеться об'єднання цих громад в один народ, то дуже скоро запанує плутанина, бо знайдуться ті, хто стверджуватиме, що Учитель продовжує виявляти Себе , і тоді горе цьому народу! Хіба ви ще не відчули цю загрозу?

74. У вас досі не прокинувся той дух братерства та єдності, і ви очікуєте, що саме події об'єднають вас. Але якщо ви цього

очікуєте, то натомість ви побачите, як спалахнуть епідемії, безлад, війни та суд стихій, аж поки на світі не залишиться жодного місця миру — ні на поверхні землі, ні в її надрах, ні на морі, ні в повітрі. (146, 24-26)

75. Ви повинні підготуватися, тоді ви завжди, коли збираєтеся — чи то в цих парафіяльних будинках, чи у своїх домівках, чи на природі — під час цих зібрань духовно відчуватимете мою присутність.

76. Але пильнуйте, бо з'являться й фальшиві учні, які будуть голосно проголошувати, що вони безпосередньо спілкуються з Отцем, і які передаватимуть фальшиві настанови та натхнення.

77. Я навчив вас відрізняти істину від обману, пізнавати дерево по його плодах. (260, 65-66)

78. Я попереджав вас, що настане час, коли ви побачите появу багатьох «спіритичних течій», і що ви повинні бути навчені розпізнавати, в яких з них лежить істина, а в яких — обман.

79. Ви побачите появу фальшивих промов, які будуть приписуватися Мені; чутки про Божественних Посланців, які приносять послання світу; секти під назвою «Сім Печаток» та багато плутаних і двозначних вчень.

80. Все це буде результатом великого духовного сум'яття, яке підготувало людство. Але не турбуйтеся; навпаки, дбайте про те, щоб жити в пильності та молитві, тоді ви не піддастеся духовному сум'яттю, бо Моє Слово в моменти найбільшої темряви буде Світлом, яке дозволить вам побачити Мою кришталево чисту та вічну Істину. (252, 15-17)

Пороки, лицемірство, розпуста

81. Марнославство оселилося в тих, хто, вважаючи, що досяг повного пізнання істини, вважав себе вченим, сильним, непогрішним, великим і абсолютним, не усвідомлюючи, що часто помилявся.

82. Я не хочу, щоб у цьому народі, який тільки-но починає формуватися під світлом цих настанов, завтра з'явилися люди, які — засліплені своєю марнославністю — будуть голосно проголошувати, що вони є реінкарнацією Христа або новими Месіями.

83. Ті, хто вчиняє такі вчинки, — це ті, хто вважає, що осягнув усю мою істину, але насправді відхиляється від шляху, визначеного Христом, який є шляхом смирення.

84. Вивчайте життя Ісуса на землі, і ви знайдете глибоке та незабутнє вчення смирення. (27, 3-6)

85. Однією з найважчих вад характеру є лицемірство. Не говоріть голосно про любов, доки ви не здатні любити Мене у своїх ближніх.

86. Скільки з тих, хто засуджував поцілунок Юди, не хочуть визнати, що вони дали своєму братові

поцілунок удаваного братерства, а ззаду зрадили його! Скільки з тих, хто каже, що служить нужденним, Я бачу, як за гроші приносять світло, істину, милосердя.

87. Чому, коли хтось залякував вас своїми питаннями, ви, як Петро у хвилини слабкості, зрадили Мене і запевняли, що навіть не знали Мене? Чому ви боїтеся людського суду, а не боїтеся Мого?

88. Але істинно кажу вам: між Божественною справедливістю та вашими гріхами стоїть заступництво Марії, вашої Небесної Матері, яка завжди молиться за вас. (75, 34)

89. Ніхто не має права судити вчинки своїх ближніх, бо якщо той, хто чистий, не робить цього — то чому ж повинен робити це той, хто носить у своєму серці плями ганьби?

90. Я кажу вам це, бо ви постійно прагнете дослідити посів вашого брата, сподіваючись знайти в ньому помилки, щоб потім показати йому ваш посів і принизити його, кажучи, що ваша праця чистіша й досконаліша.

91. Єдиний Суддя, який вміє зважити ваші діла, — це ваш Отець, що мешкає на небі. Коли Він з'явиться зі своїми терезами, у Його очах більшу заслугу матиме не той, хто більше розуміє, а той, хто зумів бути братом своїм ближнім і дитиною свого Господа. (131, 55–57)

92. Вчіться і дійте, навчайте і при цьому відчувайте те, що ви робите і говорите, підтверджуйте моє вчення своїми справами. Я не хочу лицемірів серед своїх учнів. Подумайте, що стало б з людством і з вами самими, якби ця справа, заснована з такою любов'ю і терпінням, була зруйнована через брак моралі, чесноти та правдивості у вашому житті. (165, 25)

93. Не біжіть більше за розвагами чи легковажністю світу. Слідуйте ідеалу, щоб зробити своє життя бездоганним, бо Я дам вам протягом усього вашого існування ті задоволення, які будуть натхненням для вашого серця. (111, 61)

94. Горе вам, якщо злі нахили переважать чесноти, які ви маєте у своїй душі, і якщо Моє вчення не принесе плодів! Якщо ви не роздумуєте над Моїм Словом і не досліджуєте його, вважаючи при цьому, що виконуєте Мою волю, Моє Світло пробудить вас. Але коли ви пізнаєте всю правду, ви згадаєте, що Я послав вас у світ, щоб ви творили благодійні справи. (55, 6)

95. Горе тим, хто в цей час своїми ганебними вчинками та непокорою подає поганий приклад дітям, яких Я послав на землю з духовною місією! Чи хочете ви бути подібними до натовпу, який під крики та глузування вів Ісуса на Голгофу, сіючи при цьому жах у серцях

дітей, які не могли зрозуміти, чому катують і вбивають людину, яка лише роздавала благословення.

96. Кожного разу, коли Ісус падав, ті невинні плакали. Але істинно кажу вам: їхні сльози випливали більше з духу, ніж з тіла. Скільки з них пізніше пішли за Мною і любили Мене, не маючи змоги викреслити зі своїх сердець спогад про те, що бачили їхні невинні очі. (69, 50-51)

Помилкові покаяння та помилкові очікування

97. Стережіться здійснювати неправильно зрозуміле покаяння і не позбавляйте своє тіло того, що йому потрібно. Натомість позбавляйте його того, що для нього шкідливе, навіть якщо це означає для нього жертву. Це буде покаяння, яке служить вашій душі і тому подобається Отцю. (55, 40)

98. Ви вже бачите в Бозі не стільки Суддю, скільки Отця досконалої й невичерпної Любові, і Я кажу вам, що добре, що ви бачите в Бозі свого Отця.

99. Проте Я мушу сказати вам, щоб тримати вас у пильності, що й ви, як той давній народ, можете впасти в нову помилку, і ця помилка може полягати в тому, що ви не докладаєте зусиль, щоб вдосконалитися морально й духовно, або що ви не турбуєтеся про те, що постійно й тяжко грішите, покладаючись на те, що Отець є насамперед Любов'ю і пробачить вам.

100. Звичайно, Бог є Любов, і немає гріха, хай яким тяжким він би не був, якого Він не пробачив би. Але ви повинні чітко знати, що з цієї Божої Любові випливає справедливість, яка є невблаганною.

101. Будьте свідомі всього цього, щоб те, що ви прийняли в себе як пізнання мого вчення, відповідало істині і щоб ви знищили всі хибні уявлення, які можуть бути у вас.

102. Не забувайте, що любов Отця, хоч і прощає вас, але пляма ганьби — незважаючи на прощення — залишається на вашій душі, і що ви повинні змити її своїми заслугами, щоб таким чином виправдати любов, яка вас пробачила. (293, 43-44)

103. Голос пробудив вас, добрий і втішний голос, що кличе вас до Царства Світла і Життя, який, однак, може перетворитися на справедливість, якщо ви вважаєте за краще й надалі принижувати свою душу і нехтувати Законом.

104. Покірним і смиренним моє слово каже: залишайся непохитним, бо ти отримаєш багато моєї благодаті і багато досягнеш для своїх братів і сестер.

105. Нерозумним мій голос каже: якщо ти не скористаєшся цією благословенною нагодою, щоб утекти від бруду гріха чи темряви невігластва, в якій ти живеш, ти побачиш, як часи й століття проходять повз твою душу, не

дізнавшись, що Господь приніс у Своєму Посланні, ані які були духовні дари, які Він відкрив Своєму народу.

106. Звісно, для всіх настане відповідний час, щоб спастися і піднестися до висот. Але горе тому, хто відкладає цей день! Горе тому, хто втрачає можливості для розвитку своєї душі, бо присвятив себе марнотам цього світу! Він не знає, скільки часу доведеться чекати на нову нагоду, і не знає гіркоти свого виправлення.

107. У цьому немає ані найменшої помсти чи найм'якшого покарання з боку Отця, але є Його сувора й невблаганна справедливість.

108. Чи знаєте ви сьогодні, коли Я перебуваю серед вас, чи не упустили ви раніше можливості або залишили їх невикористаними, і чи знаєте ви, скільки часу чекала ваша душа, щоб отримати цю нову можливість виконати місію, яка була вам довірена давно?

109. Що знає ваше серце чи ваш розум про минуле вашої душі, про її долю, її борги, завдання та спокуту? Нічого!

110. Тому ви не повинні переривати вдосконалення душі, ані спокушати її любов'ю до благ світу. Вона має слідувати іншим шляхом, іншими цілями, іншими ідеалами. (279, 16-19)

Попередження народам і могутнім землі

111. Горе людям, якщо в їхніх серцях нарешті не прокинеться милосердя та діяльна любов до ближнього! Горе людям, якщо вони нарешті не досягнуть повного усвідомлення своїх злих вчинків! Їхня власна рука розпалює над ними лють сил природи та намагається вилити на народи чашу болю та гіркоти. Навіть коли вони пожнуть результат своїх діянь, дехто все одно скаже: «Це Боже покарання». (57, 82)

112. Горе народам, які вперто тримаються свого ідолопоклонства, фанатизму та традицій! Вони не зможуть побачити моє світло, ані відчути нескінченну радість пробудження душі.

113. Звісно, Моє вчення потрясе світ. Але коли боротьба закінчиться, на землі відчують справжній мир — той, що походить від Мого Духа. Лише нерозумні, вперті та жорстокосерді й надалі страждатимуть. (272, 12-13)

114. Я даю про себе знати у твердих серцях людей — тих, хто має намір розпалювати війни, — щоб вони усвідомили, що моя воля сильніша за їхні войовничі наміри. Якщо серця тих людей залишаться твердими і не піддадуться моїй волі, моя справедливість стане відчутною на всій земній кулі. (340, 33)

115. Знову, як у часи Ноя, люди будуть глузувати з пророцтв, і лише тоді, коли вони відчують, що потоп вже поховав їхні тіла, вони почнуть вірити і каятися.
116. Моє Милосердя завжди прагнуло зупинити вас у вашій необачності, але ви ніколи не хотіли слухати Мене. Содом і Гоморру також було попереджено, щоб вони відчули страх і каяття та уникнули свого знищення. Але вони не захотіли слухати Мого голосу і загинули.
117. Я також закликав Єрусалим молитися і повернутися до істинного поклоніння Богу. Але його невіруюче і плотське серце відкинуло Моє батьківське застереження і мусило переконатися в істині через події. Як гіркими були тоді ті дні для Єрусалима!
118. Чи розумієте ви тепер істину, що ви все ще ті самі? Бо ви не захотіли покинути своє духовне дитинство, щоб зростати і підніматися вгору шляхом мудрості, що лежить у Моєму слові.
119. Я надсилаю вам усім це послання, яке має слугувати народам і націям пророцтвом для пробудження та пильності. Блаженні ви, якщо вірите в його зміст.
120. Поміркуйте над її змістом, але пильнуйте і моліться після цього, бо якщо ви це зробите, внутрішнє світло буде вас вести, а вища сила захищатиме вас, доки ви не опинитеся в безпеці. (325, 73-77)

Розділ 62 – Слова для присутніх слухачів у Мексиці

Слова для присутніх слухачів у Мексиці

1. Учні, загляньте в себе, слухайте і відчувайте Мене, як раніше. Згадайте, як ви визнали, що це Слово є вашим життям і світлом вашої долі. Не забувайте, що сьогодні Я кажу вам: те, що вам потрібно, буде дано вам у належний час.
2. Налийте знову олії у ваші лампи, щоб знову запалав вогонь віри та знання.
3. Не спите, пильнуйте і моліться, бо Учитель може вас здивувати, коли, як і раніше, увійде до вашого помешкання, як у ті дні духовного захоплення, коли ви на кожному кроці відчували Мою присутність.
4. Тоді ви побачите, як ваше життя знову осяє те світло, яке перестало вас освітлювати, не даючи вам цього усвідомити; і воно поверне вам віру в майбутнє, сповнене достатку та мудрості. (4, 27-29)
5. Багато з вас називають себе спіритуалістами, бо вірять у Мою присутність під час Моїх одкровень через людський розум і тому, що часто присутні, щоб чути Моє Слово. Але Я хочу, щоб

ви були спіритуалістами через здійснення добра, через пізнання сутності життя, через вашу любов до ближніх, через ваше служіння Богу за допомогою великодушного, плідного та доброчесного існування. (269, 55)

6. Декому Я дав скромне походження у цьому світі, щоб вони у своєму житті брали за приклад Учителя; іншим Я дав багатий дім, щоб вони також наслідували Ісуса, який, хоча й був царем, залишив свій «трон» і служив бідним, хворим та грішникам.

7. Заслуга того, хто спускається зі свого суспільного становища, щоб служити своїм ближнім, ким би вони не були, така ж велика, як і того, хто шляхом любові підноситься зі свого убогого й невідомого життя до висот праведних. (101, 55-56)

8. Ви питаєте Мене, чому Я прийшов до вас: тому що Я бачу, що ви забули шлях, яким ви повинні повернутися до лона, з якого ви вийшли; але Я знову показую його вам.

9. Шлях є Моїм Законом, і, дотримуючись його, душа здобуде безсмертя. Я вказую вам ворота, які є такими ж вузькими, як і шлях, яким Я колись вів вас своїм вченням. (79, 2-3)

10. Ви, хто слухаєте Мене, повинні готувати шлях для тих, хто прийме Мене духовно. Це не випадковість привела до Мене тих, хто отримав Моє вчення, так само як не випадковість розвине духовні дари в тих, хто має відчути Мою присутність без необхідності людського голосу. (80, 4)

11. Я призначив вас поширювати на землі добро, яке є справжньою духовністю.

12. Чи відчуваєте ви себе надто нездатними та незначними? Чи вважаєте ви себе надто нечистими, щоб взяти на свою душу завдання такого роду? Причина цього в тому, що ви не знаєте моєї мудрості та мого милосердя, що ви не спостерігаєте з ясним розумом за повчальними прикладами, які Я даю вам на кожному кроці через природу.

13. Хіба ви не бачите, як промені Сонця, освітлюючи все, досягають навіть найбруднішої калюжі, випаровують її, піднімають в атмосферу, очищують і, зрештою, перетворюють на хмару, яка проходить над землями і робить їх родючими? (150, 51-53)

14. Позбавте вашу душу тут, у Моїй присутності, від усіх нечистот і випустіть її на волю. Не бійтеся, бо ви не відкриєте Мені жодної таємниці, Я знаю вас краще, ніж ви самі. Сповідайтеся Мені у глибині своєї душі, Я зрозумію вас краще, ніж будь-хто інший, і пробачу вам ваші порушення Закону та вашу провину, бо Я єдиний, хто має право судити вас.

15. Але коли ви примирилися зі своїм Отцем і чуєте у своїй сутності гімн перемоги, який

співає ваш дух, сідайте з миром за Мій стіл, їжте і пийте страви Духа, що містяться у змісті Мого Слова. (39, 71)

16. Багато з вас підходять до Мене зі сльозами на очах, проклявши біль. Я прощаю ваші помилки, зважаючи на те, що вони походять від вашої необізнаності.

17. Заспокойте своє серце і відкрийте свій розум, щоб ви зрозуміли те, що Я вам зараз кажу, діти-учні життя: коли ви знову відчуєте, що ваше серце пронизує біль, відокремтеся на короткий час від усього, що вас оточує, і залишайтеся наодинці. Там, у затишку вашої спальні, розмовляйте зі своєю душею, візьміть свій біль і досліджуйте його, ніби ви берете в руки якийсь предмет, щоб його вивчити.

18. Досліджуйте таким чином своє горе, з'ясуйте, звідки воно походить і чому воно прийшло. Прислухайтеся до голосу вашого духу, і, істинно кажу вам, з цього споглядання ви отримаєте скарб світла і миру для вашого серця.

19. Світло підкаже вам, як позбутися болю, а мир дасть вам силу витримати, доки випробування не мине. (286, 26-28)

20. Ви повинні й надалі прагнути бути стійкими духом і тілом. Бо якщо до сьогодні серед вас є хвороби, то це тому, що через брак духовного розвитку та віри ви не змогли піднятися над злиднями та болем цього життя.

21. Моє вчення вчить не тільки вірити в силу Бога, але й вірити в себе. (246, 40 41)

22. Сьогодні ви, щоправда, кажете: «Бог у нас»; але ви кажете це, не відчуваючи й не розуміючи цього, бо ваша матеріалізація заважає вам відчути Мою присутність у вашій сутності. Але коли духовність стане частиною вашого життя, ви пізнаєте істину Моєї присутності в кожній людині. Мій голос пролунає у совісті, буде почутий внутрішній суддя і відчута теплота Отця. (265, 57)

23. Це повчання досягає ваших сердець, де зародилися наміри виправитися і благородні почуття.

24. Якщо ви багато страждали і плакали, поки не були готові відкрити Мені двері свого серця — істинно кажу вам: той, хто багато страждав, тим самим спокутував свої провини і отримає прощення. (9, 37-38)

25. Ти плачеш, мій народе, бо у своєму каятливому серці відчуваєш любов Учителя. Тобі казали, що ніхто, хто з тяжким гріхом у душі постане перед Отцем, не отримає прощення і що йому доведеться зазнати вічного прокляття.

26. Але як ви могли сприймати Мою божественну справедливість як таку жахливу? Хіба ви не помітили, як Я через Ісуса ясно показав, що Мої найніжніші слова та Мої найлюблячіші погляди були

спрямовані на тих, хто найбільше згрішив? Як Я міг би проповідувати в світі одне вчення, а у вічності чинити протилежне? (27, 41)

27. У гіркі й важкі хвилини вашого життя втішайтеся думкою, що все судить Мій мудрий і досконалий Закон.

28. Я був у вашому болі, щоб ви через нього шукали Мене. Я наслав на вас бідність, щоб ви навчилися просити, бути смиренними і розуміти інших.

29. Я навіть позбавив вас щоденного хліба, щоб показати вам, що той, хто залишається довірливим, подібний до птахів, які не турбуються про завтрашній день; вони бачать, як сходить світанок як символ Моєї присутності, і, прокинувшись, перше, що вони роблять, — це підносять свої трелі як молитву подяки та як доказ своєї довіри. (5, 55-57)

30. Іноді ви кажете Мені: «Господи, якби я мав усе, якби мені нічого не бракувало, я б співпрацював у Твоєму духовному ділі та займався благодійністю». Але знайте, що ви, як люди, мінливі, і що всі сьогоднішні наміри, оскільки ви нічого не маєте, змінилися б, якби Я дав вам усе, чого ви бажаєте.

31. Лише Божа любов до Своїх дітей є незмінною.

32. Я заздалегідь знаю, що ви загинули б, якби Я обдарував вас у надлишку, бо Я знаю ваші рішення та слабкості. (9, 55-57)

33. Коли Я сказав вам, що ви повинні відмовитися від розваг, ви неправильно витлумачили Моє слово і врешті-решт вирішили, що Мені приємніше бачити, як ви страждаєте, ніж радієте.

34. Оскільки Я є вашим Батьком — як ви можете вважати, що Мені приємніше бачити вас плачучими, ніж усміхненими?

35. Коли Я сказав вам, що ви повинні відмовитися від задоволень, Я мав на увазі лише ті, що шкідливі для душі або для вашого тіла. Але Я кажу, що ви повинні здобувати для духу і для серця благотворні задоволення, які для вас доступні. (303, 27)

36. Я навіть не вимагав, щоб ви вірили в Мене, коли ви прийшли сюди. Це Я випередив вас і дав вам докази, зціливши ваші тілесні недуги, давши спокій вашій душі або щось, що ви вважали недосяжним.

37. Після цього, коли ви повірили в Мене і з вірою присвятили себе виконанню Мого Закону, Я показав кожному його завдання, щоб він не збився зі шляху і брав на себе лише те, що йому належить, та дарував своїм братам і сестрам милосердя і любов, як Я це зробив для вас.

38. Чи ви, мабуть, вірите, що всі, хто навчає, є вчителями? Чи ви вважаєте, що всі, хто називає себе слугами Божими, є Моїми посланцями, або що Я дав їм

завдання, яке вони виконують? Чи ви вважаєте, що всі, хто панує у світі, керує та наказує, володіють необхідними здібностями для виконання цього завдання? Ні, народе! Як мало тих, хто виконує доручення, яке насправді було їм довірено! Поки одні захоплюють посади, які їм не належать, ті, хто мав би їх обіймати, відчувають себе приниженими та відсунутими на другий план. (76, 36-37)

39. Не думайте, що Я відчуваю себе ображеним, коли хтось не вірить у Мою присутність на цьому зібранні, бо ніщо не зашкодить Моїй істині. Скільки людей сумнівалися в існуванні Божественної Істоти, яка створила всі чудеса Всесвіту, і все ж Сонце не перестало дарувати їм своє світло. (88, 7)

40. Сьогодні ви відкриваєте двері своїх сердець і розуму для світла мого вчення. Якими ділами ви будете прославляти Мене?

41. Ви всі мовчите, мовчить душа і тіло переді Мною. Ви схиляєте голови і упокорюєтеся. Але Я не хочу, щоб Мої діти упокорювалися переді Мною. Я хочу, щоб вони були гідні підняти обличчя і дивитися на Моє, бо Я не шукаю ні слуг, ні рабів; Я не шукаю істот, які відчувають себе вигнанцями, знедоленими, Я приходжу до своїх дітей, яких так сильно люблю, щоб, почувши голос Мого Отця , вони підняли свою душу на шлях духовного зростання. (130, 39-40)

42. Улюблені учні, пильно стежте за Моїм ділом, дотримуйтесь Моїх вказівок, і тим самим ви будете свідчити про Мене. Марія, ваша любляча Мати, також сходить до вас і наповнює вас благодаттю, навчає вас досконалій любові та перетворює ваше серце на джерело милосердя, щоб ви звершували великі діла любові серед своїх ближніх і пізнавали істину. Вона є Моєю співпрацівницею, і поряд з Моїм Словом як Учителя і Судді є її Слово як Матері і Заступниці. Любіть її, народе, і взивайте до її імені. Істинно кажу вам: Марія пильнує за вами і допомагає вам не тільки в ці дні випробувань, але й навіки. (60, 24)

43. Я назвав вас «маріанським народом», бо ви вмієте любити і визнавати Божу Матір і приходите до неї, як дитина, що прагне ніжності, або як грішник, що шукає заступництва.

44. Присутність Марії у світі є доказом Моєї любові до людей. Її чистота – це небесне диво, яке було вам відкрите. Вона зійшла з Мене на землю, щоб стати жінкою, щоб у її лоні могло прорости божественне насіння, тіло Ісуса, через яке говоритиме «Слово». У наш час вона знову відкриває себе. (5, 9-10)

45. Необхідно, щоб людське серце досконало пізнало дорогоцінне Послання, яке її Дух

приніс світові, і, пізнавши всю правду, ви повинні викреслити зі своїх сердець будь-яке ідолопоклонство та екзальтовану шану, яку ви їй присвячували, і натомість принести їй свою духовну любов. (140, 43)

46. Дехто каже Мені: «Господи, чому Ти не дозволяєш нам усім бачити Тебе, як наші брати і сестри, які свідчать, що бачать Тебе?»

47. О, ви, слабкі серця, які мусите бачити, щоб повірити! Яку заслугу ви в цьому бачите, коли бачите Ісуса у видінні в людській подобі, хоча ваш дух може сприймати Мене через любов, віру та почуття в Моїй божественній сутності безмежно і досконало?

48. Ви чините зло, коли заздрите тим, хто має дар бачити духовне в обмежених образах чи символах; бо те, що вони бачать, насправді не є Божественним, а символом чи алегорією, яка промовляє до них від духовного.

49. Будьте задоволені своїми дарами і досліджуйте свідчення, які ви отримуєте, і завжди шукайте зміст, світло, настанову, істину. (173, 28-30)

50. Ніколи не спотворюйте Моїх вчень. Представте Моє діло як книгу, що містить лише чистоту, і коли ви завершите свій шлях, Я прийму вас . Я не буду дивитися на плями у ваших душах і дам вам Свій божественний поцілунок, що буде найбільшою нагородою, коли ви прибудете до Землі Обітованої. Бо Я дав вам у цей час жменю насіння, щоб ви навчилися сіяти на родючі поля і примножували його там. (5, 27)

51. Оціни свою відповідальність, улюблений народе, зваж, що кожен день, який ти втрачаєш, — це день, на який ти відкладаєш прихід цієї Доброї Новини до сердець твоїх ближніх, — що кожне повчання, яке ти втрачаєш, — це ще один хліб, який ти не можеш запропонувати нужденним. (121, 40)

52. Ви вже знаєте смак плоду з цього дерева, і Я попереджаю вас, щоб ви в майбутньому не дали себе обдурити фальшивим пророкам; але ви повинні «пильнувати» і за своїх ближніх, навчаючи їх пізнавати суть мого вчення.

53. Написано, що після Мого відходу повстануть фальшиві пророки, які скажуть Моєму народу, що вони є Моїми посланцями і приходять в Моє ім’я, щоб продовжити справу, яку Я звершив серед вас.

54. Горе вам, якщо ви схилитеся перед фальшивими пророками та фальшивими вчителями або якщо ви додасте до мого вчення слова без духовного змісту, бо тоді буде велика плутанина! Тому Я повторюю вам знову і знову: «Пильнуйте та моліться». (112, 46-47)

55. Якщо ви не підготуєтеся, до ваших вух долинуть нечіткі голоси,

які заплутають вас, а згодом ви заплутаєте ними своїх братів.
56. Я закликаю вас бути пильними, щоб, коли ці одкровення колись закінчаться, ви не намагалися сприймати їх знову, бо це будуть не духи Світла, які проявляться, а заплутані істоти, які хочуть зруйнувати те, що ви раніше побудували.
57. Натомість той, хто вміє готуватися, той, хто — замість того, щоб прагнути виділитися — намагається бути корисним, хто — замість того, щоб прискорювати події — терпляче чекає, чітко почує моє вчення, яке дійде до його духу через дари, що є в ньому, а саме: натхнення, інтуїцію, передчуття, за допомогою молитви, духовного бачення та пророчих снів. (7, 13-14)
58. Сьогодні ви дивитеся на цих промовців, які звертаються до вас із захопленням, і, хоч би якою великою була невіра деяких, ви вважаєте, що моє одкровення через цих посередників є можливим. Але коли люди колись побачать, як мої учні у своєму звичайному стані проголошують божественні одкровення, вони будуть сумніватися в них.
59. У вашій власній громаді повстануть ті, хто сумніватиметься, коли почує, як ви говорите під моїм натхненням, і вам знадобиться велика підготовка та духовна чистота, щоб знайти віру. (316, 52-53)
60. Якщо на своїх шляхах ви спостерігаєте людей, які своїми вчинками чи способом мислення виявляють духовну відсталість перед моїми одкровеннями, не турбуйтеся, бо ви повинні знати, що ніколи всі люди не йшли в одному темпі. Покладайтеся на те, що Я вже зараз залишаю для них слова, які пробудять їх, щойно настане час.
61. Ті слова, яких ви зараз не можете зрозуміти, є саме тими, які зрозуміють ті люди. (104, 42-43)
62. Вірте і дійте без фанатизму. Підніміться і станьте на той рівень, з якого ви зможете навчати всіх своїх ближніх без упереджень.
Віросповідання
63. Не вагайтеся робити добро нужденному лише тому, що він віддає Богу недостатню або недосконалу шану. Навпаки, ваша безкорислива праця має підкорити його серце.
64. Не закривайтеся в групах і не обмежуйте тим самим сферу своєї діяльності. Будьте світлом для кожної душі і бальзамом у кожному горі. (60, 27)
65. Якщо ваші ближні зневажливо говорять про вас, тому що ви пішли за моїм покликом, то закрийте свої вуха і мовчіть; вони невігласи. Але якщо ви візьмете це за привід, щоб судити їх, то горе вам, бо ви вже просвітлені світлом вашого духу і знаєте, що робите. (141, 27)

66. Отже, мій народе, не вимагайте, щоб усі люди думали й вірили так само, як ви. Ви ніколи не повинні засуджувати людей, не повинні виносити вирок чи накладати покарання на того, хто не прислухається до вас, хто не приймає ваших пропозицій, ваших настанов чи ваших порад. Ви повинні ставитися до всіх своїх ближніх з однаковою глибокою повагою та справжньою духовною любов'ю до ближнього. Тоді ви зрозумієте, що кожен у своєму релігійному практикуванні, у своєму вченні, на своєму шляху досяг того місця, на яке йому дало право його духовне здібність; і до тієї точки, на якій ви бачите людей, їх привело їхнє власне розвиток. (330, 29)

67. Вже зараз Я кажу вам, що ви не більше, ніж будь-хто інший, що віра, яку ви плекали, а саме, що ви є народом обраних істот, є помилкою; бо Творець у своїй досконалій любові до всіх своїх створінь нікого не обдаровує перевагою.

68. Я кажу вам це, бо завтра ви маєте викладати своїм ближнім вчення, яке Я приніс вам у цей час, і Я не хочу, щоб ви здавалися нащадкам вищими істотами, ані щоб складалося враження, що ваші заслуги зробили вас гідними бути єдиними, хто почув Моє Слово. 69. Ви маєте бути розуміючими, смиренними, простими, благородними та милосердними братами і сестрами.

70. Ви повинні бути сильними, але не зарозумілими, щоб не принижувати слабких. Якщо ви володієте великими знаннями про Моє вчення, то ніколи не хваліться своїм знанням, щоб ваші ближні не відчували себе неповноцінними поруч з вами. (75, 17-19)

71. Навіть тут, серед моїх працівників, — скільки є таких, хто, не зрозумівши мого вчення, вважав себе вищими істотами, гідними захоплення та поклоніння, оскільки вважав себе наділеним духовним даром. Тому Я запитую вас, чи можете ви схвалити те, що вищий дух задирає носа через свої дари, коли ж смиренність і любов до ближнього є тими основними якостями, якими він повинен володіти. (98, 15)

72. Згадайте, що Я колись сказав вам: Я не створив вас, щоб ви були як паразитні рослини. Я не хочу, щоб ви задовольнялися тим, що нікому не робите зла. Я хочу, щоб ви знаходили задоволення в тому, що зробили добро. Кожен, хто не робить добра, хоча міг би це зробити, зробив більше зла, ніж той, хто, оскільки не був здатний робити добрі справи, обмежився тим, що робив зло, бо це було єдине, що він умів робити. (153, 71)

73. О, мої улюблені діти, які, немов заблукалі вівці, плачете і

зляканим голосом кличете свого Пастиря! Коли ви закриваєте очі на реальність, що вас оточує, ви врешті-решт думаєте, що Я є причиною всіх ваших страждань на землі; інші вірять, що Мені байдуже до вашого благополуччя та нещастя.

74. Як ви невдячні, коли так думаєте про свого Отця, і як несправедливі у оцінці Моєї досконалої справедливості!

75. Чи думаєте ви, що Я не чую вас, коли ви кажете, що живите лише гіркотою; що світ, у якому ви живете, є світом без щастя, і що життя, яке ви ведете, не має сенсу?

76. Ви відчуваєте Мене лише тоді, коли вірите, що Я караю вас, що Я відмовляю вам у будь-якому милосерді, і забуваєте про ніжність та доброту вашого Отця; ви скаржитеся на своє життя, замість того щоб благословляти його блага.

77. Це тому, що ви закриваєте очі на істину і бачите у своєму оточенні лише страждання та сльози, і впадаєте у відчай, бо вірите, що все залишиться без нагороди.

78. Яким би іншим було ваше життя, якби замість цього бунту, цієї нерозуміння вашою першою думкою щодня було благословляти вашого Отця, а вашими першими словами були слова подяки за стільки благ, які дарує вам Його любов!

79. Але ви вже не здатні відчувати ці чесноти, бо «тіло» розладнало вашу душу, і ви забули Моє вчення; тому Я говорю до вас про ці почуття, які ви вигнали зі свого серця. (11, 4-9)

80. Ви згрішили, порушили шлюб, скоїли злочини, і тепер, коли ви стикаєтеся з істиною Мого Слова, яке вказує вам на ваші провини, ви забуваєте про свої гріхи і вважаєте, що ваш Господь несправедливий, коли говорить вам про випробування та спокуту. (17, 33)

81. Ви зазнали великих випробувань, найдорожчі учні. Оскільки кожне випробування таїть для вас таємницю, ви не знаєте, чи воно призначене для того, щоб зміцнити вас у боротьбі, щоб відкрити вам щось, чого ви не знаєте, чи щоб спокутувати якесь провину. Але ніколи не відступайте перед випробуваннями, бо вони не для цього послані; вони також не перевищують ваших моральних чи душевних сил. (47, 26)

82. Чому багато хто з вас боїться, що ваша доля була написана Мною з випробуваннями, болем, покараннями чи нещасними випадками? Як ви можете дійти висновку, що Той, хто любить вас досконало, дарує вам шлях, повний тернів? Істинно кажу вам: згубний і насичений ударами долі шлях — це той, який ви обираєте за своєю волею, вважаючи, що на ньому можна знайти радість,

свободу, блаженство, не розуміючи, що саме від того шляху, який призначений для вас, ви відходите, на якому можна знайти справжній мир, безпеку, силу та здоров'я, добробут і достаток.

83. Цей шлях, який Я пропоную вам у Своєму вченні, є тим, що визначений для вашої душі від самого її створення, щоб ви нарешті знайшли на ньому те, чого прагнете. (283, 10-11)

84. Ви судите поверхнево, немов діти, і не зважаєте на те, що випробування, які вас мучать, є вашим творінням. Тому, коли вони обрушуються на вас, ви бажаєте, щоб вони відступили від вас, щоб доля змінилася, щоб не страждати, щоб більше не пити чашу страждань.

85. Причина цього в тому, що своїм духовним поглядом ви не можете проникнути в реальність, щоб зрозуміти, що все, що ви пожинаєте, ви самі посіяли, і що кожне страждання ви накликали на себе самі.

86. Ні, ви ніколи не вміли проникнути в істину, і тому, коли біль проникає у ваше серце, ви вважаєте себе жертвами божественної несправедливості. Але Я кажу вам, що в Бозі не може існувати навіть найменшої несправедливості.

87. Божа любов незмінна, непорушна і вічна. Тому той, хто вірить, що Божественний Дух може бути охоплений гнівом, лютістю та розлюченням, піддається великій омані. Такі слабкості можна уявити лише у людських істот , якщо їм бракує духовної зрілості та панування над пристрастями.

88. Іноді ви кажете Мені: «Господи, чому ми мусимо «розплачуватися» за наслідки вчинків, які не є нашими, і чому ми мусимо пожинати гіркі плоди, які породили інші?» — На це Я відповідаю вам, що ви нічого в цьому не розумієте, бо не знаєте, ким ви були раніше і якими були ваші вчинки. (290, 9 12)

89. Улюблений народе: ваші серця сповнені задоволення від думки, що ви є Моїми учнями в цей «Третій час». Але Я кажу вам, що ви ніколи не повинні дозволяти, щоб вас засліпила марнославність. Бо якщо ви піддастеся цій слабкості, ви вже не будете слухати навіть свою совість, коли вона буде докоряти вам за ваші провини. Хто не починає очищати й ушляхетнювати своє людське життя, той не може сподіватися на духовний розвиток, бо його кроки будуть хибними, а його діла не матимуть насіння істини.

90. Тож майте на увазі, що в своїх уроках Я іноді спускаюся від духовного навчання до порад, щоб ви правильно поводилися у своєму людському житті. Тоді Я звертаюся до серця людини, закликаю його до оновлення, даю зрозуміти, яку шкоду заподіюють

пороки тілу і яке зло вони чинять душі.

91. Я казав вам, що людина, яка дозволяє пороку панувати над собою, забула, що дух не можна перемогти — що вона забула, що справжня сила полягає в тому, щоб перемогти зло чеснотою.

92. Той, кого перемогла плоть, принизив себе, порушив свою самоповагу, опустився зі свого високого становища людини до рівня бідної істоти, яка занадто боягузлива, щоб боротися.

93. Замість того, щоб приносити до свого дому світло, хліб і вино, цей чоловік приносить тінь, страждання і смерть, обтяжує свій хрест та хрест своєї дружини й дітей і гальмує шлях духовного розвитку всіх, хто його оточує. (312, 32-35)

94. Зрозумійте, що кожен з вас, хто відмовляється від поганого шляху, тим самим змушує силу зла втратити частину своєї могутності; що ваше життя, якщо воно праведне у своїх ділах, словах і думках, залишає на своєму шляху добрий посів; що ваші поради, якщо вони походять із благочестивого серця, матимуть силу творити чудеса; і що молитва, якщо вона народжується з милосердної та люблячої думки, стане світлим посланням для того, за кого ви молитеся. (108, 16)

95. Тут, зі Мною, ви очищаєтеся від кожної плями ганьби. О, якби ж ви могли зберегти цю чистоту протягом усього свого життя! Але ця атмосфера духовного піднесення та братерства, яку ви створюєте в ці години спілкування та навчання, не панує у світі. Повітря, яким ви дихаєте, отруєне гріхом.

96. Але ви відчули, як у міру того, як ви засвоюєте Моє вчення, поступово, ланка за ланкою, відпадає від вас ланцюг, що приковує вас до світу. (56, 26-27)

97. Живіть завжди пильно, бо на вашому шляху будуть ті, хто скаже, що належать до Мене; але не вірте їм з першого погляду, вірте заради того, що вони виявляють у смиренні, мудрості та любові.

98. Інші скажуть вам, що вони мають зв'язок зі Мною, хоча вони самі є першими обдуреними. Тому ви повинні завжди пильнувати за своїм завданням і за своїм становищем. Ви повинні відкрити свої очі й вуха, а також багато чого прощати. (12, 55-56)

99. Будьте активними, не дрімайте! Чи, може, ви хочете чекати, поки переслідування застануть вас зненацька, коли ви будете спати? Чи хочете ви знову впасти в ідолопоклонство? Чи ви чекаєте, поки чужі вчення утвердяться силою або під тиском страху?

100. Будьте пильні, бо зі Сходу повстануть фальшиві пророки і заплутають народи. Об’єднайтеся, щоб ваш голос лунав по всій Землі, і ви вчасно попередили людство. (61, 25)

101. На людство чекають великі випробування; залишайтеся пильними та моліться під час кожного болю та кожної катастрофи. Багато страждань буде пом'якшено, інші не відбудуться, бо ті, хто молиться, зупинять їх на їхньому шляху.

102. Коли послідовники інших конфесій та сект побачать, що за цим народом слідують великі натовпи людей, з цих конфесій виступлять ті, хто переслідуватиме вас. Але не бійтеся, бо якщо ви збережете спокій, Святий Дух покладе на ваші уста слова Світла, які змусять замовкнути тих, хто вас обмовляє.

103. Я не даю вам меча, що вбиває, щоб ви захищалися, Я даю вам меч любові. Кожен його спалах світла буде чеснотою, що виходить від нього.

104. Скільки благодаті ви знайдете в Отця, коли своїми словами переможете натовпи тих, хто переслідує Моє діло, і, навернувши їх своїми ділами любові, приведете до Мене.

105. Це є вчення, яке Я дав вам у «Другій Епосі» і яке ви вже забули.

106. Людський розум зазнає занепокоєння, коли намагається зрозуміти Трійцево-Маріанське духовне вчення. Адже матеріалізована людина незграбна перед духовним. (55, 58-63)

107. Скільки людей залишили на Моєму столі страви, які Я з такою любов'ю їм пропонував, навіть не торкнувшись їх. Коли ж вони знову переживуть такий час благодаті, як нинішній, коли їм було дано прийти на землю, щоб почути Моє Слово?

108. Вони — тверді скелі, яким потрібні бурі та час, щоб розм'якнути. Їхня спадщина буде від них прихована, доки вони не навчиться її берегти та цінувати. Але вони знову її отримають, бо Я сказав вам, що те, що Отець дає своїм дітям, ніколи не буде у них відібрано, а лише збережено для них. (48, 8)

109. Деякі з вас будуть перетворені й підготовлені Моїм вченням, щоб вони вирушили на пошуки тих, хто заблукав у пустелі. Бо так Я бачу людське життя — як пустелю. Дехто почувається самотнім серед мільйонів душ і вмирає від спраги, не маючи нікого, хто б дав йому трохи води; туди Я пошлю Своїх нових апостолів.

110. Я хочу, щоб моє Ім'я знову вимовлялося одними з любов'ю, а іншими сприймалося з хвилюванням. Я хочу, щоб воно стало відомим тим, хто його не знає. Є люди — старі, жінки та діти — які нічого не знають про Моє існування. Я хочу, щоб усі пізнали Мене і знали, що в Мені вони мають найлюблячішого Отця — щоб усі чули Мене і любили Мене. (50, 3)

111. Моє Слово натрапило на ваш егоїзм. Тому Я сказав вам, що те, що Я вам передаю, ви, зі свого

боку, повинні донести до відома своїх ближніх. Але ви хочете лише підживитися Моїми промовами, не беручи на себе обов'язків щодо інших.

112. Але Учитель не покликав вас, щоб навчати вас марним настановам; Він сказав вам, що ви повинні засвоїти цей божественний урок, щоб згодом у своєму житті використовувати його, застосовуючи його до своїх ближніх.

113. Я відкриваю вам у цю мить, що ваш дух має давній борг перед кожним, хто приходить до вас із стражданням, з бідою чи проханням. Зважте, з якою любов'ю Я ставлю їх на ваш життєвий шлях, щоб ви виконали своє виправлення, зробивши їх об'єктом вашої активної милосердності. (76, 20)

114. Виконайте це, щоб вам не довелося повертатися на землю в часи болю, щоб пожинати плоди своїх помилок або свого егоїзму. Виконайте свою місію; тоді ви, звичайно, також повернетеся, але це буде в час миру, щоб підкріпитися, доглядаючи за насінням, яке ви залишили, розпочавши « ». Тепер вас не поведе Мойсей, щоб визволити вас, як він це робив у «Перший час»; це буде ваша совість, яка вас поведе. (13. 17)

115. Тут багато тих, хто в інші часи був вчителями Закону або вченими. Тепер їхній розум пробудився до духовного знання, і вони переконані, що в обмеженому людському знанні вони не знайдуть найвищої істини.

116. Тут є такі, хто в інші часи був могутнім і багатим на землі, а тепер пізнав бідність і смиренність. Я благословляю їх за їхню покірність і прагнення до вдосконалення. Це є доказом Моєї люблячої справедливості, оскільки Я знову послав їх на землю, щоб показати їм ще одну сторінку Книги вічної мудрості. (96, 16-17)

117. Світ дарує вам багато радощів, деякі з яких даровані Мною, а інші створені людиною. Тепер ви пережили те, що не змогли їх здобути, що у одних викликало бунт, а в інших — смуток.

118. Я мушу сказати вам, що багатьом у цей час не дано зануритися у насолоди та задоволення «тіла» або загинути в них, бо їхнє завдання зовсім інше.

119. Істинно кажу вам, що не існує жодної душі серед людства, яка б не пізнала всіх насолод і не скуштувала всіх плодів. Сьогодні ваша душа прийшла (на Землю), щоб насолоджуватися свободою любити Мене, а не для того, щоб знову стати рабом світу, золота, хтивості чи ідолопоклонства. (84, 47)

120. Подивіться на людей, народи, нації, як вони віддають своє життя за ідеал. Вони згорають на вогнищі своїх боротьб і при цьому мріють про славу

світу, про майно, про владу. Вони вмирають заради швидкоплинної слави землі.

121. Але ви, хто починає розпалювати у своїй душі божественний ідеал, що має на меті здобуття слави, яка буде вічною, чи не хочете ви — якщо вже не своє життя — то хоча б його частину віддати, щоб виконати свої обов'язки перед ближніми?

122. Над вами вирує невидима битва, яку можуть сприйняти лише ті, хто готовий до цього. Усе зло, що виходить від людей у думках, словах і вчинках, усі гріхи століть, усі люди та душі потойбіччя, що перебувають у розгубленості, усі заблудження, несправедливості, релігійний фанатизм і ідолопоклонство людей, безглузді, амбітні прагнення та неправда об'єдналися в силу, яка все руйнує, захоплює та проникає, щоб обернути це проти Мене. Це та сила, яка протистоїть Христу. Великі їхні війська, сильна їхня зброя, але вони сильні не проти Мене, а проти людей.

123. Я дам бій цим військам мечем Моєї справедливості і буду в бою разом із Моїми військами, частиною яких ви, за Моєю волею, маєте стати.

124. Поки ця битва турбує людей, які ганяються за розвагами, ви, яким Я довірив дар відчувати те, що відбувається в потойбіччі, повинні пильнувати за своїми братами і молитися, бо так ви будете пильнувати за собою.

125. Христос, Князь-Воїн, вже витягнув Свій меч; необхідно, щоб він, немов серп, зрізав зло з коренем і своїми променями творив світло у Всесвіті.

126. Горе світу і вам, якщо ваші уста мовчать! Ви — духовне насіння Якова, і Я обіцяв йому, що через вас народи землі будуть врятовані й благословенні. Я хочу об'єднати вас в одну родину, щоб ви були сильними. (84, 55-57)

127. Я знаю, що в лоні цього народу були звершені великі діла, але достатньо того, що Я це знаю, навіть якщо ваші імена невідомі у світі.

128. Тільки Я один знаю справжню заслугу або справжню цінність ваших діл, бо навіть ви самі не можете їх оцінити. Іноді незначне діло здаватиметься вам дуже великим, а про інші ви навіть не усвідомлюватимете, що ваша заслуга дійшла до Мене. (106, 49-50)

129. Ви, народи людські, що почули Мене, — коли ви вийдете зі своєї усамітненості та своєї темряви? Чи ви, бува, навмисно зволікаєте зі своєю підготовкою, боячись (тоді майбутньої) сутички? Воістину, кажу вам: боїться лише той, хто не підготувався духовно; бо хто знає Моє Слово і любить свого Господа та свого ближнього, тому немає чого боятися, і замість того, щоб уникати людей, він шукає зустрічі

з ними, щоб поділитися з ними тим, що отримав. Вивчивши й осягнувши Моє вчення, він застосовує його на практиці. (107, 41)

130. Це Послання несе світло для всіх релігій, для всіх сект і релігійних спільнот, а також для різних видів управління людьми. Але що ви зробили з Моїм Словом, учні? Чи хочете ви таким чином змусити дерево зацвісти? Дозвольте йому розквітнути, бо квіти сповістять, що пізніше воно принесе плоди.

131. Чому ви приховуєте ці послання і не несете світові з цією Доброю Новиною сюрприз цієї нової епохи? Чому ви не наважуєтеся сказати світові, що серед вас лунає голос Христа? Говоріть і свідчіть про моє вчення своїми ділами любові; бо якщо деякі закриють свої вуха, щоб не чути вас, то інші відкриють їх, і ваш голос буде для них таким солодким і мелодійним, як спів солов'я. (114, 46)

132. Людство чекає на моїх нових учнів; але якщо ви, мої працівники, з остраху перед думкою світу покинете насіння та сільськогосподарський інвентар — що тоді станеться з цим людством? Хіба ви не відчули відповідальності за своє завдання?

133. Ваша совість ніколи вас не обманює, і вона завжди скаже вам, чи виконали ви свій обов'язок. Неспокій, який ви відчуваєте, є ознакою того, що ви не дотрималися Моїх настанов. (133, 10)

134. Ви іноді скаржитеся на те, що кількість послідовників Мого Слова зростає повільно. Але Я кажу вам, що ви повинні скаржитися на себе, бо у вас є завдання збільшувати й примножувати натовпи, які утворюють цю спільноту. Але якщо у ваших серцях бракує віри, якщо ваші духовні дари не розвинені, якщо у вашому розумі бракує світла духовного знання — як ви тоді хочете переконати невіруючих? Як ви хочете внутрішньо зворушити їх своєю вірою та любов’ю, якщо ці чесноти не розвинені у вашому серці?

135. Хто не розуміє, той не може привести до розуміння; хто не відчуває, той не пробудить почуття. Зрозумійте ж, чому ваші уста заїкалися й плуталися, коли ви стояли перед необхідністю свідчити про Моє Слово.

136. Хто любить, тому не треба заїкатися, хто вірить, той не боїться. Хто відчуває, той має багато можливостей довести свою щирість і правдивість. (172, 24-26)

137. Сьогодні ви хочете пояснити, чому ви є Ізраїлем, і не маєте аргументів; ви хочете пояснити, чому ви є спіритуалістами, і вам бракує слів. Ви намагаєтеся викласти, у чому полягають ваші духовні дари, і вам бракує аргументації та духовного розвитку, щоб переконливо їх

пояснити. Але коли ваш духовний розвиток стане реальністю, необхідні слова прийдуть до вас самі, бо своїми ділами любові ви поясните, хто ви є, хто вас навчив і куди ви йдете. (72, 27)

138. Кажу вам: чого ви чекаєте, щоб поширювати Добру Новину? Невже ви хочете пророкувати на руїнах? Я кажу вам і відкриваю вам усе, щоб ви завжди мали мудру відповідь на кожне запитання, яке ставлять вам ваші ближні. Майте на увазі, що на вас нападатимуть серйозними аргументами, які наповнюють страхом того, хто не готовий.

139. Запам'ятайте Моє слово і не забувайте великих чудес, які Я вам дарував, щоб кожен з вас був живим свідченням Моєї істини. Тоді той, хто досліджує вас і перебирає Моє слово, , усвідомить, що воно ні в чому не суперечить тому, що Я вам говорив і пророкував у минулі часи.

140. Боротьба буде великою — настільки великою, що деякі з тих, хто був Моїми учнями, сповнені страху, зречуться Мене, стверджуючи, що ніколи не чули про Мене.

141. Тих, хто залишається вірним Моїм заповідям і вступає в боротьбу, Я вкрию плащем, під яким вони захистяться, і вони переживуть кожну критичну ситуацію неушкодженими.

142. Хто погано сіє це насіння або хто заплямовує чистоту цієї справи, того чекає щогодини суд, переслідування людей і неспокій. Кожен має пізнати дерево, яке він виростив, за смаком його плодів.

143. Я приготував для часу духовної боротьби мого народу великі чудеса — чудеса і діла, які вражатимуть вчених і науковців. Я ніколи не залишу вас напризволяще вашим власним силам. Нехай вас не бентежить, коли люди насміхаються з вас; не забувайте, що в «Другий час» натовп також глузував із вашого Учителя. (63, 42-44)

144. Істинно кажу вам: світ проти вас, і Я готую вас до цього, щоб ви вміли захищати справу своєї віри зброєю любові та милосердя. Кажу вам: ви переможете, навіть якщо ваша перемога не стане відомою.

145. Тепер ваша жертва не буде кривавою, але ви все одно зазнаєте наклепів і зневаги. Однак Учитель буде поруч, щоб захищати вас і втішати, бо жоден учень не залишиться покинутим. (148, 17)

146. Люди, не звикайте більше до розбещеності, боріться з нею, не хвалячись чистотою, і не обурюйтеся провинами своїх ближніх. Будьте тактовними, влучними та доброзичливими у словах і вчинках, тоді світ прислухається до вас і зверне увагу на ваші повчальні слова. Чи потрібно Мені ще раз казати вам, що перш ніж передавати це

вчення, ви повинні жити ним? (89, 66)

147. Необхідно, щоб Мій народ з'явився серед народів і подавав приклад братерства, гармонії, любові до ближнього та розуміння, як воїн миру серед тих, хто знову зловживає божественними настановами, щоб сваритися, завдавати один одному болю та забирати життя. (131, 58)

148. Зрозумійте нарешті, що ви всі любите одного й того ж Бога, і не сперечайтеся через різницю у формі, в якій той чи інший втілив цю любов.

149. Ви повинні навчитися розуміти, що існують істоти, в яких релігійні переконання, традиції та звичаї пустили настільки глибоке коріння , що вам не буде легко вирвати їх з першого разу, коли ви будете їх навчати. Майте терпіння, і з роками ви цього досягнете. (141, 9)

150. Коли рік 1950 добігатиме кінця, у багатьох з вас виникнуть невпевненість і сумніви.

151. Чому деякі сумніваються в Моїх одкровеннях, маючи розум, більший за тих, хто вірить у Моє проголошення? Тому що ні людські знання, ні розум не здатні оцінити мою істину, і коли людина це усвідомлює, її охоплює страх перед усім новим, перед усім, що їй невідоме, щоб несвідомо відкинути це.

152. Але ви, слабкі, неосвічені, які не можуть досягти висот людей, визнаних завдяки їхньому інтелекту, — саме ви є тими, хто вірить, і ви здатні заглибитися в таємниці духовного. Чому? Тому що саме Дух відкриває розуму Вічне Життя та його чудеса.

153. Людський інтелект є силою, з якою ви тепер вступите в боротьбу, бо завдяки йому людина створила собі уявлення та концепції про духовне, які не були їй відкриті Духом.

154. Для цієї боротьби ви повинні бути сильними — силою, що також походить від Духа. Ваша сила ніколи не буде ґрунтуватися на вашому тілі, ні на силі грошей, ні на земних засобах. Тільки ваша віра в істину, що живе у вас, дозволить вам перемогти в (249, 44-46) суперечці.

155. Не бійтеся, якщо вас називають заблуканими — простягніть руку всім. Майте на увазі, що ця справа, яка для вас є істинною, іншим може здатися помилковою, бо в їхніх очах їй бракує освячення, яке отримали релігії, щоб бути визнаними.

156. Якщо ви вірите в Мене, якщо ви вірите, що Я виявляю Себе у словах цих провісників, то не бійтеся осуду ваших ближніх. Бо Моє вчення настільки красномовне, а Моє Послання містить стільки істин, що, якщо ви вмієте добре користуватися цією зброєю, вас важко перемогти.

157. Ніхто не зможе засудити вас за те, що ви з ревністю шукаєте істину, досконалість. На це у вас

усіх є святе право, і для цього вам була дана свобода прагнути до Світла. (297, 51-53)

158. Коли ви почнете виконувати свою місію і дійдете до народів, до найвіддаленіших племен, навіть до первісних лісів, ви зустрінете людських істот, і ви повинні будете пояснити їм, що ви всі є братами , повинні будете свідчити їм про Моє духовне вчення. Тоді ви будете здивовані доказами любові, які Я вам дам.

159. Там, серед тих людей, відрізаних від цивілізації, але й дуже далеких від людської розбещеності, ви відкриєте великі душі, які поповнять ряди народу Ізраїлю.

160. Хворі отримають на вашому шляху цілющий бальзам і одужають; засмучені заплачуть востаннє, але їхні сльози будуть сльозами радості.

161. З огляду на ті докази, які ви маєте дати, натовпи людей будуть благословляти Господа та Його учнів, вас будуть вітати, як це сталося того дня, коли ваш Учитель в'їхав до Єрусалима.

162. Але й серед тих, хто вас вітатиме, будуть чоловіки й жінки, сповнені тих духовних дарів, якими ви володієте. У одних вас вразить їхній дар пророцтва; в інших мій цілющий бальзам буде невичерпним; у ще інших моє Слово буде витікати, як кришталево чиста вода. Так ви побачите серед своїх братів і сестер, немов невичерпне сіяння, прояви дарів Святого Духа. (311, 38-40)

163. Люди, зараз у націях панує уявний мир, але ви не повинні проголошувати, що мир настав. Закрийте свої уста. Справжній мир не може зводитися на фундаменті страху чи матеріальних благ. Мир повинен походити від любові, від братерства.

164. Люди зараз будують на піску, а не на скелі, і коли хвилі знову піднімуться і вдарять об ці стіни, будівля завалиться. (141, 70-71)

165. З «Перших часів» Я говорив до вас через Своїх пророків, щоб вести вас, але не для того, щоб змушувати вас виконувати Мій Закон.

166. Але час минув, і людська духовна душа розвинулася, досягла зрілості й тепер здатна усвідомити свою місію як духовної душі. Людство, яке опинилося так близько до прірви, до загибелі, потребує від вас духовної допомоги.

167. Це боротьба, остання боротьба, найжахливіша і найстрашніша між темрявою і світлом. Усі духи темряви зараз об'єднуються, і всі духи світла повинні протистояти цій силі.

168. Ви, хто почув Мене, хто носить у собі Світло Святого Духа, прокиньтеся! Не марнуйте більше час на земні задоволення, на тимчасові цілі. Боріться за людство, боріться за те, щоб Царство Отця прийшло на цей

світ. Це місія, яку Я даю всім, від найменшого до найосвіченішого.
169. Духовний світ з вами, і над усіма — Отець, сповнений любові, сповнений милосердя — Отець, який з нескінченним болем бачить страждання, які люди завдають один одному.
170. Це боротьба Світла проти темряви, і кожен з вас повинен боротися, доки не буде здобуто перемогу. (358, 20-23)

Розділ 63 — Настанови для громад та всіх учнів Христа

Духовна справа Христа

1. Радійте моїй присутності, улюблений народе, влаштуйте свято у своїх серцях, радійте від щастя, бо нарешті ви пережили «День Господній».
2. Ви боялися настання цього дня, бо все ще думали, як давні люди, і вважали, що серце вашого Отця мстиве, що Він зберігає образу за отримані образи і що тому Він тримає напоготові серп, батіг і чашу страждань, щоб помститися тим, хто так сильно і так багато разів ображав Його.
3. Але великим було ваше здивування, коли ви з'ясували, що в Дусі Божому не може існувати ні гніву, ні люті, ні відрази, і що, навіть якщо світ ридає і скаржиться, як ніколи раніше, причиною цього є не те, що Отець дав йому їсти цей плід і пити цей келих, а те, що це є врожай, який людство тепер пожинає внаслідок своїх вчинків.
4. Справді, про всі лихі події, що розгорнулися в цей час, вам було попереджено заздалегідь. Але не думайте, що, оскільки про них вам було повідомлено, ваш Господь посилає їх вам як покарання. Навпаки: у всі часи Я попереджав вас про зло, про спокуси і допомагав вам підніматися після ваших падінь. Крім того, Я надав вам усі засоби, необхідні для того, щоб ви могли врятуватися. Але ви також повинні усвідомити, що ви завжди були глухими та невіруючими до Моїх закликів. (160, 40-41)
5. Горе тим, хто в цей час не намагається запалити свою лампу, бо вони загинуть! Подивіться, як скрізь ще панують тіні, хоча це час Світла!
6. Ви знаєте з Мого Слова, що Я обрав цю націю, щоб явитися в ній під час Мого третього приходу; але причини цього ви не знаєте. Учитель, який не хоче мати таємниць перед Своїми учнями, був для вас таємницею. Він приходить, щоб відкрити вам усе, що ви повинні знати, щоб ви могли правильно відповідати тим, хто вас запитує.
7. Я бачив, що мешканці цього куточка землі завжди шукали Мене і любили, і хоча їхня пошана не завжди була досконалою, Я прийняв їхній намір і їхню любов як квітку невинності, жертви та

болю. На вівтарі Моєї Божественності ця пахуча квітка завжди була присутня.

8. Ви були підготовлені, щоб виконати цю велику місію в «Третьому Часі».

9. Сьогодні ви знаєте, що Я реінкарнував народ Ізраїлю серед вас, бо Я вам це відкрив. Ви знаєте, що насіння, яке живе у вашій сутності, і внутрішнє світло, яке вас веде, є тим самим, яке Я вже у «Перший час» вилив на дім Якова.

10. Ви є ізраїльтянами за духом, ви духовно володієте насінням Авраама, Ісаака та Якова. Ви є гілками того благословенного дерева, які дадуть людству тінь і плоди.

11. Ось чому Я називаю вас первородними і чому Я відвідав вас у цей час, щоб через вас оголосити світові Моє Третє Одкровення.

12. Моя воля полягає в тому, щоб «народ Ізраїлю» духовно воскрес серед людства, щоб воно побачило справжнє «воскресіння у плоті». (183, 33-35)

13. Хіба ви думали, що Я дам Своє Слово всім народам землі? Ні! І в цьому Моє нове Одкровення подібне до того, що було в минулі часи, коли Я відкривався одному народу, і цей народ мав завдання вирушити, поширювати Добру Новину та сіяти насіння, яке він отримав у Моєму Посланні. (185, 20)

14. Залиште іншим народам прокидатися до нового часу лише тоді, коли вони побачать, що землі спустошені повенями, народи знищені війнами, а епідемії знищують життя. Ці народи — що стали гордовитими у своїх науках і заснули під розкішним розквітом своїх церков — не визнають мого Слова в цій непримітній формі, ані не відчують мого одкровення в дусі. Тому спочатку земля має бути потрясена, і природа скаже людям: час виповнився, і Господь прийшов до вас.

15. Щоб людство прокинулося, відкрило очі і визнало, що це Я прийшов, спочатку має бути покарана сила і гординя людини. Але ваше завдання — пильнувати, молитися і готуватися. (62, 53)

16. Я колись обіцяв вам повернутися до людства, і ось Я тут, щоб виконати ту обіцянку, хоч минуло багато століть. Ваш дух прагнув Моєї присутності у своєму бажанні миру, у своїй спразі істини, у своєму прагненні до знання, і Мій Дух зійшов, щоб дати вам настанову відповідно до часу, в якому ви живете. Як люди можуть і далі прагнути вести таке життя, як вони це робили досі? Більше не відповідає часу залишатися в духовному застої або в духовній ліні у виконанні обрядів і традицій. (77, 19)

17. Багато людей, визнаних у світі вченими, не зможуть впізнати Мене в цій формі і

заперечуватимуть Мене. Але не дивуйтеся цьому, бо Я вже давно вам про це оголосив, коли сказав: «Благословенний Ти, Отче, що відкрив Свою істину несповна розуму і приховав її від вчених та мудрих».

18. Однак це відбувається не тому, що Я приховую Свою істину від когось, а скоріше тому, що ті, чий розум не обтяжений, у своїй (духовній) бідності чи незначності можуть краще відчути Мене, тоді як обдаровані люди, чий розум сповнений теорій, філософій та віровчень, не можуть ні зрозуміти, ні відчути Мене. Але істина, яка є для всіх, прийде до кожного у визначений час. (50, 45)

19. Хто знає Мій Закон і приховує його, той не може називати себе Моїм учнем. Хто передає Мою істину лише устами, а не серцем, той не бере Мене за приклад. Хто говорить про любов, а своїми вчинками доводить протилежне, той є зрадником Моїх вчень.

20. Хто заперечує чистоту та досконалість Марії, той є нерозумним, бо у своїй невіглавості він кидає виклик Богу та заперечує Його силу. Хто не визнає моєї істини у «Третьому Часі» та заперечує безсмертя душі, той ще спить і не бере до серця пророцтв минулих часів, які сповіщали про одкровення, яке людство переживає у цей час. (73, 28-29)

21. Вони прийдуть і випробують Мене, бо хочуть довести вам, що ви перебуваєте в омані. Якщо Я не назву їм Свого імені, вони скажуть, що Я не Я, а якщо Я відповім на їхні запитання, поставлені зі злим наміром, вони ще з більшим завзяттям заперечуватимуть Мене.

22. Тоді Я скажу їм: хто хоче увійти до Царства Світла, той повинен шукати його серцем. Але той, хто хоче жити, не визнаючи Мене, позбавить свій власний дух божественного знання і тим самим зробить так, що все, що є ясним і світлим одкровенням, стане для нього таємницею і загадкою. (90, 49-50)

23. Зараз Я лише тимчасово перебуваю з вами, як це було колись. Вже наближається час, коли Я більше не буду говорити до вас, але людство не відчуло Моєї присутності.

24. З тієї «гори», з якої Я посилаю вам Своє Слово і споглядаю на вас, напередодні Свого прощання Я муситиму вигукнути: «Людство, людство, яке не знало, Хто був з тобою!» Так само, як Я в «Другий час», незадовго до своєї смерті, дивився з гори на місто і зі сльозами вигукнув: «Єрусалиме, Єрусалиме, ти не впізнав того добра, що було з тобою».

25. Він плакав не заради світу, а заради душ людей, які все ще були без світла і яким ще доводилося проливати багато сліз, щоб осягнути істину. (274, 68-69)

26. Минуло багато століть від того дня, коли Я дав вам Своє Слово та Свої останні настанови через Ісуса; але сьогодні Я з'являюся серед вас як Святий Дух, щоб виконати Свою обіцянку, дану вам.

27. Я не став людиною, Я приходжу в Дусі, і побачать Мене лише ті, хто готовий.

28. Поки ви вірите в Моє Слово і йдете за Мною, інші не приймають Моє проголошення і заперечують його. Мені довелося дати їм великі докази, і завдяки цьому Я поступово переміг їхню невіру.

29. Любов і терпіння, які Я завжди виявляв до вас, дають вам зрозуміти, що тільки ваш Отець може так любити вас і навчати вас. Я пильную за вами і полегшую ваш хрест, щоб ви не спотикалися. Я даю вам відчути Мій мир, щоб ви йшли своїм шляхом, повністю покладаючись на Мене. (32, 4)

30. Моє Слово, Моє повчання, сьогодні, здавалося б, призначене лише для вас; але насправді воно призначене для всіх, бо його мудрість і любов охоплюють весь Всесвіт, об'єднують усі світи, усі втілені й безтілесні душі. Прийдіть до Мене, якщо ви потребуєте Мене; шукайте Мене, якщо ви відчуваєте себе загубленими.

31. Я є вашим Отцем, який знає ваші страждання і втішає вас. Я наповнюю вас любов'ю, якої ви так потребуєте — для себе самих і для того, щоб поширювати її у вашому оточенні.

32. Якщо ви справді впізнаєте Мою присутність у мудрості, яку Я відкриваю через цих промовців, то усвідомте також, що настав час розпочати твір, що підносить на духовному шляху.

33. О, якби ж усі, хто був покликаний, поспішили сюди; істинно кажу вам, стіл Господній був би переповнений учнями, і всі вони їли б одну й ту саму страву! Та не всі запрошені прийшли, вони висунули різні справи і таким чином відсунули божественний поклик на другий план.

34. Блаженні ті, хто поспішив прийти, бо вони отримали свою нагороду. (12, 76-80)

35. Не всі слухають Мене тут, хто в цей час отримав дари Духа. Подивіться, скільки порожніх місць за столом, бо багато з Моїх маленьких дітей, отримавши благо, відійшли і ухилилися від відповідальності та доручень. О, якби вони ще тут, на землі, знали обітниці, які кожна душа дала Мені, перш ніж прийти на землю! (86, 43)

36. Я зараз заповідаю вам Третє Завіту, але ви навіть двох перших не зрозуміли. Якби ви були готові в цей час, не було б потреби, щоб Моє Слово стало матеріально чутним, бо Я тоді говорив би духовно, а ви відповідали б Мені своєю любов'ю. (86, 49)

37. Це є світло «Третього Часу». Але випробуйте того, хто каже, що

до вас говорить не Бог, а ця людина. Істинно кажу вам: доки мій божественний промінь не осяє його розум, ви не зможете витягнути з нього слів духовної цінності та істини, навіть якби погрожували йому смертю.

38. Немає нічого дивного в тому, що, так само як душа користується своїм тілом, щоб говорити й виявляти себе, вона на короткий час відокремлюється від нього, щоб на її місці міг виявитися Отець усіх душ: Бог.

39. Я приходжу до вас, оскільки ви не вмієте прийти до Мене, і Я навчаю, що найприємніша молитва, яка досягає Отця, — це та, що підноситься в тиші з вашої душі. Саме ця молитва притягує Мій промінь, завдяки якому ви чуєте Мене. Не пісні та слова радують Мою Божественність. (59, 57-59)

40. Ви не можете стверджувати, що Моє Слово не є ясним або що воно містить недоліки, бо від Мене не може виходити жодна неясність. Якщо ви знайдете в ньому якусь помилку, то приписуйте її поганій передачі голосом або вашому поганому розумінню, але ніколи — Моєму вченню. Горе тому, хто спотворює Моє Слово! Горе тому, хто погано передає Моє вчення і знецінює його, бо він зазнає невпинного докору своєї совісті і втратить спокій своєї душі! (108, 51)

41. Щоб піти вам назустріч, Я кажу вам: якщо ви не хочете, щоб Я користувався грішним тілом, щоб дарувати вам Свою любов, то покажіть Мені праведника, чистого, вкажіть Мені серед вас того, хто вміє любити, і Я запевняю вас, що Я скористаюся ним.

42. Зрозумійте, що Я користуюся грішниками, щоб привести грішників; бо Я не приходжу, щоб спасти праведних; вони вже перебувають у Царстві Світла. (16, 25)

43. Подивіться, як це насіння, хоча ви й погано доглядали за ним, не гине; подивіться, як воно перемагає темряву й пастки, перешкоди й випробування і день у день продовжує проростати й розвиватися. Чому це насіння не гине? Бо істина безсмертна, вічна.

44. Тому ви побачите, що коли це вчення іноді здаватиметься зниклим, це відбуватиметься саме тоді, коли з’являться нові й пишні пагони, щоб допомогти людям зробити ще один крок вперед на шляху до одухотворення. (99, 20)

45. Дослідіть Мої настанови і скажіть Мені, чи може це вчення бути включене в одну з ваших релігій.

46. Я відкрив вам її всеосяжні риси та її універсальний зміст, який не обмежується лише частинами людства або (певними) народами, а виходить за межі орбіти вашого світу, щоб охопити нескінченність з усіма її світами життя, де — як і на цьому світі — також мешкають діти Божі. (83, 6)

47. Усвідомте, що Моє Слово не є і не може бути новою релігією. Цей твір — це світлий шлях, на якому всі ідеології, віросповідання та релігії духовно об'єднаються, щоб дістатися до воріт Землі Обітованої. (310, 39)

48. Моє вчення, яким живиться ваша душа, хоче перетворити вас на майстрів, на вірних апостолів Святого Духа. (311, 12)

49. Я представлю вас людям як своїх слуг, як тринітарно-маріанських спіритуалістів Третьої епохи — спіритуалістів, бо ви маєте бути більше духом, ніж матерією; тринітарних, бо ви отримали моє одкровення у три епохи; маріанських, бо ви любите Марію, вашу вселенську Матір, яка пильнувала за вами, щоб ви не зневірилися на життєвому шляху. (70, 36)

50. Не тільки ті, хто почув Моє Слово через людський розум, будуть названі дітьми цього народу. Кожен, хто бере на себе свій хрест — кожен, хто любить цей Закон і поширює це насіння, має бути названий працівником у Моєму винограднику, апостолом Моєї справи і дитиною цього народу, навіть якщо він не чув Мене через це одкровення. (94, 12)

51. Як ти можеш думати, народе, що те, що ви збираєтеся в різних місцях зібрань, є приводом триматися один від одного на відстані? Лише невігластво заважає вам усвідомити духовні зв'язки, які об'єднують усіх дітей Господа. (191, 51)

52. Коли ви відвідуєте те чи інше або різні місця зібрань і чуєте те саме слово від їхніх промовців, ваше серце наповнюється радістю та вірою, і ви сприймаєте це повчання як справжній доказ того, що ці спільноти об'єднані завдяки своїй духовності. Однак, якщо ви присутні на недосконалій промові, у вас виникає відчуття, ніби вас поранили в серці, і ви розумієте, що там немає тієї єдності, яка повинна бути присутньою в цьому народі. (140, 71)

53. Я хочу, щоб ви були моїми добрими і смиренними учнями — такими, які не претендують на призначення чи почесті всередині спільноти, а щоб вашим ідеалом було лише досягнення досконалості через чесноту та дотримання моїх настанов, щоб ваше життя стало прикладом. Яка користь вам від почесних місць, титулів чи імен, якщо ви не маєте заслуг, щоб по праву їх мати? (165, 17)

54. Моя справа — це не одне з багатьох вчень, це не ще одна секта у світі. Це одкровення, яке Я приніс вам сьогодні, — це Вічний Закон. Проте — скільки ритуалів ви додали до нього через брак духовності та розуміння, скільки нечесності, аж поки ви, зрештою, не спотворили його. Скільки культових обрядів ви ввели в Моє вчення, при цьому кажучи і вірячи, що все, що ви зробили,

було натхненне Мною і наказане Мною. (197, 48)

55. Ви незабаром опинитеся серед людей, які втомилися від зовнішніх культів і ситі по горло своїм релігійним фанатизмом. Тому Я кажу вам, що Послання про духовне одухотворення, яке ви принесете їм, дійде до їхніх сердець, як свіжа й освіжаюча роса.

56. Чи думаєте ви, що якщо ви прийдете до них із фанатичними обрядами та вчинками, що суперечать духовним цінностям, то світ зможе визнати вас носіями Божественного Послання? Істинно кажу вам: вас вважатимуть фанатиками нової секти!

57. З огляду на ясність, з якою Я говорю до вас, є такі, хто каже Мені: «Учителю, як це можливо, що ми маємо відкинути багато обрядових дій, які залишив нам у спадок Роке Рохас?»

58. На це Я кажу вам, що Я навів вам той приклад із «Другого Часу», коли Я дав зрозуміти народу, що заради дотримання обрядів, формальностей, традицій та свят він забув Закон, що є найголовнішим.

59. Я нагадав вам про цей вчинок вашого Учителя, щоб ви зрозуміли, що й сьогодні ви повинні забути традиції та церемонії, навіть якщо ви навчилися їх від Роке Рохаса, так само, як колись народ перейняв їх у спадок від Мойсея.

60. Ну, Я не хочу цим сказати, що вони навчили вас чомусь поганому — ні. Вони були змушені вдаватися до символів і дій, які мали допомогти народу зрозуміти божественні одкровення. Але як тільки ця мета була досягнута, необхідно було усунути будь-яку тепер непотрібну форму поклоніння або символіку, щоб дозволити сяяти світлу істини. (253, 29-32)

61. Скільки болю заподіяли моєму серцю слуги, які не зрозуміли мого Закону, і скільки болю заподіюють зараз ті, хто — хоча Я їх навчив і призначив — сьогодні надають притулок сумнівам, невизначеності та внаслідок свого нерозуміння й егоїзму заявили, що Я ще деякий час залишатимуся серед народу, що Я, згідно з їхньою людською волею, ще раз зішлю Свій Універсальний Промінь і продовжуватиму відкривати Себе протягом тривалого часу.

62. Тому Я сказав вам: коли Я в Своєму слові виявляв нерішучість, невпевненість або роздвоєння волі? Ніколи, воістину, бо тоді Я б уже не був досконалим, не був би більше вашим Богом і вашим Творцем.

63. У Мені — рішучість, єдина воля, і тому Я говорю так ясно, як яскраве денне світло, щоб усі могли відчути Мене в Моїй присутності, Моїй сутності та Моїй силі, щоб дух міг пізнати

(основоположний) розум і Слово, яке Я дав через людський розум.

64. Учитель каже вам: людина збудувала будівлі і назвала їх церквами, і в цих місцях народ, що входить туди, виявляє пошану, підживлює фанатизм та ідолопоклонство і поклоняється тому, що створила сама людина. Це в Моїх очах гідне презирства, і тому Я забрав у тебе, народе Ізраїлю, все, що ти спочатку знав і чув, щоб ти відмовився від свого фанатизму.

65. Молитовні доми народу Ізраїлю мають стати відомими людству, їх не слід закривати, бо вони мають давати притулок слабким і заблукалим, стомленим і хворим. Через вашу підготовку, через послух Моїй найвищій волі та дотримання Мого Закону Я засвідчуватиму Себе у ділах істинних учнів Моєї Божественності.

66. Нехай вас не турбує те, що з'являються також фальшиві промовці, фальшиві керівники громад, фальшиві «працівники», що їхні богохульні уста звертаються до народу і стверджують, нібито Моє Слово та Мій Універсальний Промінь і надалі залишатимуться настановою серед народу.

67. Я оприлюдню, хто є шахраєм, хто не дотримується Закону згідно з Моєю Волею, хто є тим, хто висловлює лише свою власну волю, і Я оприлюдню діло, яке він скоїв, та Закон, який він створив, і вони будуть відкинуті та вигнані.

68. Бо Я утримаю Божу благодать і силу, і спокуса захопить їх у свої тенета, і тому кожен, хто шукатиме їх , не відчуватиме у своїй душі благодаті Мого Святого Духа. (363, 52-56)

69. Не проголошуючи, що ви є Моїми апостолами, ви маєте ними бути. Навіть якщо ви є вчителями, ви маєте говорити, що ви є учнями.

70. Ви не повинні носити одягу, що відрізняє вас від інших, не повинні носити книг у своїх руках, не повинні будувати будинки для зборів.

71. Ви також не повинні мати на землі центру чи фундаменту моєї справи, і ніхто не повинен стояти над людьми, замінюючи мене.

72. Керівники, яких ви мали досі, є останніми. Молитва, духовне вдосконалення та виконання мого вчення мають вести народи на шлях Світла. (246, 30-31)

73. Чи справедливо, — запитую Я Своїх учнів, — що ви представляєте людству досконалу справу, таку, яку Я вам відкрив, так, що її оцінюють як заблудження або вважають ще одним із вчень і теорій, що виникли в ці часи як плоди пануючого духовного сум'яття?

74. Чи було б справедливо, якби ви, яких Я так сильно любив і навчав Своїм Словом, щоб ваше свідчення було чистим, потрапили в руки земної юстиції як жертви

своїх помилок або були переслідувані й розсіяні, бо ваші ближні вважають вас шкідливими?

75. Чи вважаєте ви, що Моє вчення — якщо його правильно дотримуватися — могло б спричинити такі події? Ні, учні.

76. Дозвольте Мені говорити до вас таким чином, бо Я знаю, чому Я це роблю. Завтра, коли Я вже не буду говорити до вас у цій формі, ви зрозумієте, чому Я так говорив до вас, і скажете: «Учитель точно знав, скільки слабкостей ми матимемо. Ніщо не вислизає з Його мудрості». (252, 26-27)

77. Я готую вас до часу, коли ви більше не чутимете Мого Слова, бо тоді люди називатимуть вас народом без Бога, народом без храму, бо ви не матимете пишних церковних будівель, щоб вшановувати Мене, не відправлятимете урочистих богослужінь і не шукатимете Мене в образах.

78. Але Я залишу вам у спадок книгу, яка стане вашим захистом у випробуваннях і шляхом, яким ви повинні спрямувати свої кроки. Ці слова, які ви сьогодні чуєте через голос, завтра виллються у Писання, щоб ви знову могли ними підкріпитися і щоб їх почули натовпи людей, які прийдуть у той час. (129, 24)

79. Я заповідаю людству зараз нову книгу, новий Завіт; Моє Слово «Третього Часу», божественний голос, що промовив до людей під час розпечатування Шостої Печаті.

80. Не обов'язково, щоб ваші імена чи ваші вчинки увійшли в історію. У цій книзі Моє Слово буде як дзвінкий і чистий голос, що вічно промовляє до людського серця, і Мій народ залишить нащадкам слід своїх кроків на цьому шляху одухотворення. (102, 28-29)

81. Місця зібрань, де проявилося Моє Слово, розмножилися, і кожне з них є школою істинного знання, де збираються люди, які складають Моїх учнів, і охоче приходять, щоб вивчити новий урок.

82. Якби кожна з цих громад свідчила про всі блага, які вона отримала від Моєї милості, то свідчення про ті чудеса не мало б кінця. І якби вам довелося зібрати в одній книзі все, що Я промовив від першого до останнього слова через усіх Моїх провісників, то це було б завданням, яке ви не змогли б виконати.

83. Але Я надішлю людству через Мій народ книгу, в якій міститься суть Мого Слова та свідчення про діла, які Я звершив серед вас. Не бійтеся взяти на себе це завдання, бо Я надихну вас, щоб у цій книзі були зафіксовані ті настанови, які є необхідними. (152, 39–41)

84. Суть цього Слова ніколи не змінювалася з самого початку Його проголошення, коли Я говорив до вас через Даміану

Ов'єдо. Зміст мого вчення залишався тим самим.

85. Але де ж суть тих слів? Що з ними сталося? Приховані писання тих божественних послань, які були першими в той час, коли Моє Слово так рясно поширювалося серед вас.

86. Необхідно, щоб ці настанови вийшли на світло, щоб ви завтра могли засвідчити, яким був початок цього проголошення. Так ви дізнаєтеся дату мого першого вчення, його зміст і зміст останнього, яке принесе вам 1950 рік — визначений рік, з яким має закінчитися цей час одкровень. (127, 14-15)

87. Необхідно, щоб ви говорили з тими, хто приховує Моє Слово і спотворює Мої настанови. Говоріть з ними з усією ясністю, Я буду вам допомагати, щоб ви відстоювали свою позицію перед ними. Бо саме люди є причиною того, що завтра мою справу будуть критикувати, а мій Закон — спотворювати, бо вони додали до моєї справи те, що до неї не належить. (340, 39)

88. Я приніс вам це Слово і дав вам почути його вашою мовою, але Я доручаю вам пізніше перекласти його іншими мовами, щоб воно стало відомим усім.

89. Таким чином ви почнете будувати справжню «Вежу Ізраїлю» — ту, яка духовно об'єднує всі народи в одне ціле, яка об'єднує всіх людей у тому божественному, незмінному і вічному Законі, про який ви дізналися у світі з вуст Ісуса, коли Він сказав вам: «Любіть один одного!» (34, 59-60)

Духовний Ізраїль і єврейський народ

90. «Ізраїлем» Я назвав народ, який Я зараз збираю навколо Свого нового одкровення, бо ніхто краще за Мене не знає, який дух живе в кожному з покликаних цього «Третього часу».

91. «Ізраїль» має духовне значення, і Я даю вам це ім'я, щоб ви усвідомлювали, що ви є частиною народу Божого. Бо «Ізраїль» не є народом землі, а світом духів.

92. Ця назва знову стане відомою на землі, але вже без помилок, у своєму справжньому, духовному значенні.

93. Ви повинні знати походження та значення цього імені; ваша віра в те, що ви є дітьми цього народу, має бути абсолютною, і ви повинні мати повне розуміння того, від кого і чому ви отримали це ім'я, щоб ви могли протистояти нападам, які завтра будуть спрямовані на вас тими, хто надає імені «Ізраїль» інше значення. (274, 47 50)

94. Я хочу від вас послуху, Я хочу, щоб ви стали народом, сильним завдяки своїй вірі та духовності; бо так само, як Я дозволив розмножитися поколінням, що походили від Якова, — незважаючи на великі лиха, що

спіткали той народ, — так само Я зроблю так, щоб ви, які носите в собі це насіння в дусі, витримали у своїх боротьбах, щоб ваш народ знову розмножився, як зірки на небі і як пісок на морі.

95. Я дав вам знати, що духовно ви є частиною того народу Ізраїлю, щоб ви мали більш повне уявлення про своє призначення. Але водночас Я наказав вам не проголошувати публічно відповідні пророцтва, доки людство не відкриє їх самостійно.

96. Бо оскільки на землі ще існує ізраїльський народ, євреї за тілом, вони заперечуватимуть вам це ім’я і не визнаватимуть його, хоча це не є вагомою причиною для суперечки.

97. Вони ще нічого не знають про вас, а ви, навпаки, знаєте про них багато. Я відкрив вам, що цей народ, який блукає по землі і не має миру в душі, крок за кроком, не усвідомлюючи цього, наближається до Розп'ятого, якого він визнає своїм Господом і якого проситиме про прощення за свою велику невдячність і жорстокість серця перед Його любов'ю.

98. Моє тіло було зняте з хреста, але для тих, хто протягом століть заперечував Мене, Я залишаюся прибитим до нього і продовжую чекати на мить їхнього пробудження та покаяння, щоб дати їм усе те, що Я їм пропонував, а вони не хотіли прийняти. (86, 11-13)

99. Не будьте в цей час подібними до єврейського народу «Другого Часу», який — через свою прив’язаність до традицій, консерватизм і фанатизм — не зміг споживати хліб Небесний, який приніс йому Месія, на якого він чекав багато століть. Коли настала година, він не зміг Його впізнати, бо його матеріалізація заважала йому побачити світло істини. (255, 19)

100. З далеких країв і народів ви побачите, як прибуватимуть ваші брати, прагнучи звільнення свого духу. З тієї стародавньої Палестини вони також прийдуть натовпами, як тоді, коли племена Ізраїлю перетинали пустелю.

101. Довгим і болісним було його паломництво, відколи воно вигнало зі свого лона Того, хто пропонував йому Своє Царство як нову спадщину. Але вже наближається воно до оази, де відпочине і замислиться над Моїм Словом, щоб потім, зміцніле в пізнанні Мого Закону, продовжити шлях, який вказує йому на його розвиток, про який воно так довго забувало.

102. Тоді ви почуєте, як багато хто скаже, що ваша нація є новою Землею Обітованою, Новим Єрусалимом. Ви ж скажете їм, що та Земля Обітована лежить за межами цього світу і що, щоб дістатися до неї, треба зробити це в дусі, перетнувши велику пустелю випробувань цього часу.

Ви також скажете їм, що ця нація є лише оазою посеред пустелі.

103. Однак ти повинен зрозуміти, народе, що оаза повинна давати тінь виснаженим мандрівникам, а також пропонувати свою кришталево чисту і свіжу воду спраглим губам тих, хто шукає в ній притулку.

104. Що ж це за тінь і вода, про які Я вам говорю? Моє вчення, народе, Моє божественне наставлення у діях любові. І в кого Я поклав це багатство благодаті та благословень? У тебе, народе, щоб ти дедалі більше звільняв своє серце від будь-якого егоїзму і міг у кожній своїй справі показувати його як чисте дзеркало.

105. Хіба не наповнилися б ваші душі та серця радістю, якби завдяки вашій любові вдалося навернути той народ, який так прив'язаний до своїх традицій і зупинився у духовному розвитку, до Трійцево-Маріанського вчення про Духа? Чи не було б серед вас радості, якби «Старий Ізраїль» через посередництво «Нового Ізраїлю» ( ) навернувся, тобто якби перший отримав благодать через другого?

106. Досі ніщо не переконало єврейський народ у тому, що він повинен порвати зі старими переказами, щоб досягти свого морального та духовного розвитку. Це народ, який вірить, що виконує закони Єгови та Мойсея, але насправді все ще поклоняється своєму Золотому Теляті.

107. Наближається час, коли цей заблукалий і розсіяний по всьому світу народ перестане дивитися на землю і підніме свої очі до неба, шукаючи Того, хто з самого початку був обіцяний йому як Спаситель, але кого він не впізнав і вбив, бо вважав Його злим і не знайшов у Ньому нічого доброго. (35, 55, 58)

108. Не сприймайте той факт, що Я вибрав один народ на землі серед інших, як привілей: Я люблю всіх Своїх дітей і народи, які вони утворили, однаково.

109. Кожен народ приносить на Землю свою місію, і призначення, яке приніс «Ізраїль», полягає в тому, щоб бути серед людей Пророком Божим, маяком віри та шляхом до досконалості.

110. Мої пророцтва та одкровення, які Я давав вам з найдавніших часів, не були правильно витлумачені, бо ще не настав час, коли людство могло б їх зрозуміти.

111. Колись «Ізраїль» був народом Землі; сьогодні це люди, розсіяні по всьому світу; завтра народ Божий складатиметься з усіх душ, які разом зі своїм Отцем у досконалій гармонії утворять Божественну Сім'ю. (221, 27-30)

Учнівство та духовність

112. Навчіться любити один одного, благословляти, прощати, бути лагідними та люблячими,

добрими та благородними, і зрозумійте, що якщо ви цього не зробите, то у вашому житті анітрохи не відбиватимуться діла Христа, вашого Учителя.

113. Я звертаюся до всіх і закликаю вас усіх усунути ті помилки, які протягом стількох століть гальмували ваш розвиток. (21, 22-23)

114. Не забувайте, що ваше походження — у Моїй Любові. Сьогодні ваше серце зачерствіло від егоїзму, але коли воно знову стане сприйнятливим до будь-якого духовного натхнення, воно відчуватиме любов до своїх ближніх і співчуватиме чужому болю, наче це був би власний. Тоді ви зможете виконати заповідь, яка каже вам: «Любіть один одного». (80, 15)

115. Цей світ є відповідним полем для праці. У ньому є біль, хвороба, гріх у всіх його формах, пороки, розбрат, заблукала молодь, старість без гідності, наука, зловжита для зла, ненависть, війна та брехня.

116. Це ті поля, на яких ви повинні працювати і сіяти. Але якщо та боротьба, яка чекає на вас серед людей, здається вам гігантською — істинно кажу вам, хоч вона й велика, вона не зрівняється з тією, яку ви повинні розпочати з самими собою: боротьба душі, розуму та духу проти пристрастей плоті, її егоїзму, її корисливості, її матеріалізації. Але доки ви не перемогли самих себе — як ви можете щиро говорити про любов, про послух, про смиренність і духовність щодо своїх ближніх? (73, 18 19)

117. Чеснота зневажалася і вважалася чимось шкідливим або марним. Тепер настав час, коли ви повинні зрозуміти, що тільки чеснота принесе вам спасіння, дасть вам відчути мир і наповнить вас задоволенням. Але чеснота все ще мусить зазнати багатьох перешкод і утисків, перш ніж зможе увійти в усі серця.

118. Солдати, які її захищають, мусять боротися з великими зусиллями та великою вірою. Де ці солдати добра, активної милосердності та миру? Чи вважаєте ви себе такими?

119. Ви перевіряєте себе внутрішньо і відповідаєте Мені, що це не ви. Натомість Я кажу вам, що ви всі з доброю волею можете належати до тих воїнів. Для чого, як ви гадаєте, Я прийшов до вас? (64, 16)

120. Любіть, говоріть, коли це потрібно — мовчіть, коли це доречно, нікому не кажіть, що ви є Моїми обраними. Уникайте лестощів і не афішуйте добрих справ, які ви робите. Дійте тихо і свідчіть при цьому своїми ділами любові про істину Мого вчення.

121. Любити — це ваше призначення. Любіть, бо так ви змиєте свої гріхи, як з цього життя, так і з минулих. (113, 58-59)

122. Відкиньте лестощі, бо вони є зброєю, яка знищить ваші благородні почуття. Вони є мечем, здатним вбити ту віру, яку Я запалив у ваших серцях.

123. Як ви можете дозволити людям зруйнувати вівтар, який ви маєте у найпотаємнішому куточку своєї істоти? (106, 47-48)

124. Не плутайте смиренність із убогістю одягу. Не вважайте також, що смиренним є той, хто має в собі почуття неповноцінності і з цієї причини змушений служити іншим та схилятися перед ними. Кажу вам: справжня смиренність є в тому, хто, хоч і здатний усвідомити, що він є кимось, і знає, що володіє певними знаннями, проте готовий схилитися перед іншими і радіє, ділячись з ними тим, що має.

125. Яке вдячне почуття ви відчуваєте, коли бачите, що людина, яку поважають серед людей, виявляє до вас прихильність, розуміння, скромність. Те саме почуття ви можете передати тим, хто стоїть нижче вас або так себе відчуває.

126. Навчіться схилятися, навчіться простягати руку, не відчуваючи власної переваги, навчіться бути чуйними. Я кажу вам, що в таких випадках щасливим є не тільки той, хто отримує доказ прихильності, підтримку чи втіху, а й той, хто їх дає, бо він знає, що над ним є Той, хто сам дав йому докази любові та смиренності, і цей є його Богом і Господом. (101, 60, 62)

127. Живіть чисто, смиренно, просто. Виконуйте все, що є справедливим у людській сфері, так само як і все, що стосується вашої душі. Видаліть зі свого життя зайве, штучне, шкідливе, і натомість підживлюйтеся всім добрим, що є у вашому існуванні. (131, 51)

128. Не бачте в нікому ворога, бачте у всіх людях своїх братів і сестер, це ваше завдання. Якщо ви будете наполегливі в цьому до кінця, на землі переможуть справедливість і любов, і це дасть вам мир і безпеку, яких ви так прагнете. (123, 65)

129. Дайте свободу своєму серцю, щоб воно почало співчувати болю інших. Не дозволяйте йому бути зайнятим і прагнути відчувати виключно те, що стосується вас особисто. Не будьте більше байдужими до випробувань, які переживає людство.

130. Коли ваша любов стане настільки великою, що зможе охопити багатьох ближніх, щоб любити їх так, як ви любите тих, хто носить у собі вашу кров і є плоттю від вашої плоті?

131. Якби ви знали, що ви є братами і сестрами більше за душею, ніж за тілом, багато хто не повірив би в це. Але Я кажу вам: безперечно, ви є братами і сестрами більше за душею, ніж за тілесною оболонкою, бо душа

належить вічності, тоді як тіло є минущим.

132. Тож зважте на те, що сім'ї тут, на землі, сьогодні виникають, а завтра розпадаються, тоді як духовна сім'я існує навіки. (290, 39-41)

133. Чи думаєте ви, ті, хто чуєте ці слова, що Я міг би посіяти у ваших серцях неприязнь або злобу до тих ваших ближніх, які сповідують інші конфесії? Ніколи, учні, саме ви повинні почати подавати приклад братерства та гармонії, дивлячись на всіх з такою ж любов'ю та прихильністю, з якою ви дивитеся на тих, хто поділяє ваш спосіб мислення. (297, 49)

134. Я знаю: чим більшим є ваше пізнання, тим більшою буде ваша любов до Мене. Коли Я кажу вам: «Любіть Мене» — чи знаєте ви, що Я хочу цим сказати? Любіть істину, любіть добро, любіть світло, любіть один одного, любіть справжнє життя. (297, 57-58)

135. Знайте, учні, що метою вашої боротьби є той стан душі, якого вже не торкається біль, і ця мета досягається заслугами, боротьбою, випробуваннями, жертвами та самозреченням.

136. Звертайте увагу на ті випадки терпіння, віри, смирення та покірності, які ви іноді виявляєте у деяких своїх ближніх. Це душі, послані Мною, щоб вони подавали приклад чесноти серед людства. На перший погляд доля цих істот сумна, проте у своїй вірі вони знають, що прийшли, щоб виконати місію.

137. У своїй історії ви отримали великі приклади Моїх посланців та учнів — імена, які вам відомі; але не нехтуйте через це тими маленькими взірцями, яких ви зустрічаєте на своєму життєвому шляху. (298, 30-32)

138. Не думайте, що пророки, першопрохідці та духи світла були лише серед народу Ізраїлю. Я послав деяких із них і до інших народів, але люди вважали їх богами, а не посланцями, і створили з їхніх вчень релігії та культи. (135, 15)

139. Учні, завжди спочатку бачте «балку» у своєму оці, щоб мати право дивитися на «соломинку» у оці вашого брата.

140. Цим Я хочу сказати вам, що ви не повинні використовувати Моє вчення для засудження вчинків ваших ближніх у межах їхніх різних конфесій.

141. Істинно кажу вам: на всіх цих шляхах є серця, які шукають Мене через благородне життя, усіяне жертвами.

142. Проте учень знову і знову запитує Мене, чому Я допускаю ту різноманітність світоглядів, які інколи суперечать один одному, створюють розбіжності та викликають ворожнечу між людьми.

143. На це Учитель каже вам: це було дозволено тому, що не існує двох душ, які мали б абсолютно однакове розуміння, одне й те

саме світло, одну й ту саму віру, а також тому, що вам була дана свобода волі, щоб вибрати свій шлях. Вас ніколи не змушували йти шляхом Закону, а запрошували до цього, завдяки чому ви зберегли свободу здобувати справжні заслуги у прагненні до істини. (297, 23-24)

144. Я хочу, щоб ви навчилися не бути легковажними у своїх судженнях і не піддаватися поспішним висновкам на основі першого враження.

145. Я даю вам цю пораду, щоб ви, тлумачачи Моє Слово, а також судячи про вчення, релігії, філософії, культах, духовних одкровеннях чи науках, усвідомлювали, що те, що ви знаєте, — це не все, що існує, і що істина, яку ви знаєте, є лише мінімальною частиною абсолютної істини, яка тут виявляється певним чином, але може виявлятися й багатьма іншими, вам невідомими способами. (266, 33)

146. Поважайте релігійні переконання своїх ближніх, і коли ви входите до їхніх храмів, відкривайте голови в щирій побожності, бо ви знаєте, що Я присутній на кожному богослужінні.

147. Не зрікайтеся світу, щоб йти за Мною, і не відокремлюйтеся від Мене під приводом того, що у вас є обов'язки у світі. Навчіться поєднувати обидва закони в один. (51, 53)

148. Хіба Я не благословляю все людство, не надаючи переваги нікому? Цим «покровом» благословення оточені як добрі й лагідні, так і горді та злочинці. Чому ви не берете Мене за приклад? Невже ви відчуваєте огиду до вчинків інших?

149. Не забувайте, що ви є частиною людства, що ви повинні любити його і прощати йому, але не відкидати, бо це було б так, ніби ви відчували огиду до самих себе. Все, що ви бачите у своїх ближніх, є у вас самих у більшій чи меншій мірі.

150. Тому Я хочу, щоб ви навчилися досліджувати своє внутрішнє «я», щоб пізнати своє душевне та моральне обличчя. Так ви навчитеся судити про себе і матимете право дивитися також на інших.

151. Не шукайте вад у своїх ближніх; тих, що є у вас, цілком достатньо. (286, 41-42)

152. Чи вважаєте ви, що виконуєте Мою заповідь любити один одного, якщо обмежуєте свою любов егоїстично своєю родиною? Чи вважають релігійні спільноти, що виконують цю найвищу заповідь, якщо визнають лише своїх віруючих і відкидають тих, хто належить до іншої конфесії?

153. Великі народи світу, які хваляться цивілізацією та прогресом, — чи можуть вони стверджувати, що досягли духовного прогресу та

дотрималися цієї настанови Ісуса, якщо всі їхні прагнення полягають у підготовці до братовбивчої війни?

154. О, люди, ви ніколи не вміли цінувати мого Слова, ані не хотіли сідати до столу Господнього, бо він здавався вам надто скромним! Проте мій стіл і далі чекає на вас із хлібом і вином життя для вашої душі. (98, 50-51)

155. Не вважайте Моє діло тягарем і не кажіть, що виконання прекрасного завдання любити Отця та своїх ближніх є важким для вашої душі. Що справді важке, то це хрест власних і чужих гріхів, через які вам доводиться плакати, страждати і навіть помирати. Невдячність, нерозуміння, егоїзм і наклеп ляжуть на вас тягарем, якщо ви надасте їм притулок.

156. Непокірній людині виконання Мого Закону може здаватися суворим і важким, бо він досконалий і не сприяє ані злу, ані брехні. Для покірної ж людина Закон є її захистом, опорою та спасінням. (6, 16-17)

157. Також кажу вам: люди повинні вірити людям, повинні мати віру і довіру один до одного, бо ви повинні прийти до переконання, що всі на землі ви потрібні один одному.

158. Не думайте, що Мені подобається, коли ви кажете, що вірите в Мене, а Я при цьому знаю, що ви сумніваєтеся у всьому світі. Бо те, чого Я очікую від вас, — це те, щоб ви любили Мене через любов, яку ви виявляєте до своїх ближніх, і прощали тим, хто вас ображає; щоб ви з любов'ю допомагали найбіднішим, найменшим або найслабшим, любили своїх ближніх без розрізнення і у всіх своїх справах проявляли найбільшу безкорисливість та правдивість.

159. Вчіться у Мене, бо Я ніколи не сумнівався у вас, вірю у ваше спасіння і покладаюся на те, що ви підніметеся, щоб досягти істинного життя. (167, 5-7)

160. Любіть свого Отця, будьте милосердними до своїх ближніх, відокремтеся від усього, що шкідливо для вашого людського життя або для вашої душі. Цього вчить вас Моє вчення. Де ж ви бачите тут труднощі та неможливість?

161. Ні, улюблений народе, не неможливо виконувати Моє Слово: не це є важким, а ваше виправлення, оновлення та одухотворення, бо вам бракує великодушних почуттів та високих прагнень. Але оскільки Я знаю, що всі ваші сумніви, незнання та нерішучість мають зникнути, Я й надалі буду навчати вас, бо для Мене немає нічого неможливого. Я можу перетворити каміння на хліб вічного життя і змусити кришталево чисту воду вириватися зі скель. (149, 63-64)

162. Я нагадую вам про Закон — той, який не можна викреслити з вашого розуму, забути у вашому серці чи ставити під сумнів, бо він

був продиктований мудрою інтелігенцією, вселенською інтелігенцією, щоб кожна людина мала в собі світло, яке веде її шляхом до Бога.

163. Необхідно мати глибоке розуміння Закону, щоб усі життєві вчинки ґрунтувалися на істині та справедливості. Без знання Закону ви неминуче зробите багато помилок. Але Я запитую вас: чи ніколи ваш дух не приводив вас до світла пізнання? Істинно кажу вам, дух ніколи не був бездіяльним чи байдужим. Це ваше серце, це також ваш розум відкидають внутрішнє світло, зачаровані блиском зовнішнього світла, тобто знаннями світу. (306, 13-14)

164. Сьогодні, коли Я даю докладне пояснення Свого вчення, Я мушу донести до вас, що все, що ви робите поза законами, які керують душею чи тілом, завдає шкоди обом.

165. Совість, інтуїція та пізнання — це провідники, які вкажуть вам безпечний шлях і допоможуть уникнути падінь. Ці світла належать духу, але їх необхідно змусити засяяти. Коли ця ясність з'явиться в кожному з вас, ви вигукнете: «Отче, Твоє насіння спасіння проросло в моїй сутності, і Твоє Слово нарешті розквітло в моєму житті». (256, 37-38)

166. Я прийшов, щоб надати вашій душі велич — велич, що ґрунтується на виконанні Мого Закону, яким є Моя Любов. Але ви повинні виявити себе гідними цієї величі, виконуючи свою місію у слідуванні за своїм Учителем. (343, 29)

167. Я завжди буду говорити вам: користуйтеся задоволеннями, які може надати вам ваш світ, але насолоджуйтеся ними в рамках Мого Закону, і ви будете досконалі.

168. Ви знову і знову чуєте докори сумління, і це тому, що ви не привели тіло і душу у відповідність із Законом, даним Мною.

169. Часто ви продовжуєте грішити, бо вірите, що вам не буде прощено. Це помилкова думка, бо Моє Серце — це двері, які завжди відкриті для того, хто кається.

170. Хіба в вас більше немає надії, яка б підбадьорювала вас сподіватися на краще майбутнє? Не піддавайтеся смутку та відчаю. Згадайте про Мою любов, яка завжди з вами. Шукайте в Мені відповідь на свої сумніви, і ви скоро відчуєте, як вас осяяє нове одкровення. Світло віри та надії засяє глибоко у вашій душі. Тоді ви станете захистом для слабких. (155, 50-53)

171. Живіть завжди духовно пильними, щоб ви могли від щирого серця пробачити тих, хто вас образив. Заздалегідь замисліться над тим, що той, хто ображає своїх ближніх, робить це лише тому, що йому бракує духовного світла; але Я кажу вам, що прощення — це єдине, що

може принести світло в ті серця. Злість чи помста примножують темряву і притягують страждання. (99, 53)

172. Ваша совість, яка вимагає від вас досконалих вчинків і очікує їх, не дасть вам спокою, доки ви не пробачите своїм ближнім по-справжньому.

173. Чому ви повинні ненавидіти тих, хто ображає вас, якщо вони є лише сходинками, щоб ви дійшли до Мене? Якщо ви пробачите, ви здобудете заслуги, і коли ви будете в Царстві Небесному, ви впізнаєте на землі тих , хто допомагав вам у вашому духовному піднесенні. Тоді ви будете просити Отця, щоб і вони знайшли засоби для свого спасіння та приходу до свого Господа, і ваше заступництво дозволить їм отримати цю благодать. (44, 44-45)

174. Не відвертайтеся від тих, хто у своєму відчаї богохульствує проти Мене або проти вас. Я даю вам за них краплю Свого бальзаму.

175. Будьте готові пробачити кожного, хто ображає вас у найдорожчому для вас. Істинно кажу вам: кожного разу, коли ви під час одного з цих випробувань даруєте щире і справжнє прощення, це буде ще одним щаблем, якого ви досягнете на шляху духовного розвитку.

176. Тож чи будете ви відчувати образу і відмовляти у прощенні тим, хто допомагає вам наблизитися до Мене? Чи відмовитеся ви від духовної насолоди брати Мене за приклад і дозволите, щоб насильство затьмарило ваш розум, щоб відплатити кожним ударом?

177. Істинно кажу вам: це людство ще не знає сили прощення та чудес, які воно творить. Коли воно повірить у Моє Слово, воно переконається в цій істині. (111, 64-67)

178. Улюблений народе: об'єднайтеся зі своїми братами, щоб, перебуваючи в діалозі зі Мною, завдяки любові, яку Я вам надихнув, ви прощали навіть найтяжчі образи. Чому б вам не пробачити того, хто не знає, що робить? Він не знає, бо не усвідомлює, що сам завдає собі цього зла. (359, 25)

179. Прощайте так часто, як вас ображають. Навіть не звертайте уваги на кількість випадків, коли вам доводиться прощати. Ваше призначення настільки високе, що ви не повинні заплутуватися в цих пастках на шляху; адже попереду на вас чекають дуже великі завдання.

180. Ваша душа має завжди бути готовою до любові, розуміння та добра, щоб ви піднялися на вищі рівні.

181. Так само, як у минулі часи багато ваших братів і сестер своїми справами писали прекрасні сторінки у Вічній Книзі Духа, так і ви, слідуючи за ними, повинні продовжувати цю історію,

як приклад і на радість новим поколінням, які прийдуть на Землю. (322, 52)

182. Плекайте мир, любіть його і поширюйте його всюди, бо як же сильно його потребує людство!

183. Не дозволяйте мінливим долям життя збивати вас з пантелику, щоб ви завжди залишалися сильними і готовими віддавати те, що маєте.

184. Той мир, що є спадщиною кожної душі, в цей час зник і поступився місцем війні, яка мучила народи, руйнувала інститути та знищувала душі.

185. Причина цього в тому, що зло заволоділо людським серцем. Ненависть, безмежна амбіція, нестримна жадібність поширюються і завдають шкоди. Але як коротким буде їхнє панування.

186. Для вашої радості та заспокоєння Я сповіщаю вам, що ваше визволення вже близько, що багато людей прагнуть цієї мети, прагнуть дихати в атмосфері братерства, чистоти та здоров'я. (335, 18)

187. Ви повинні на всьому своєму життєвому шляху проявляти активну любов до ближнього; це ваше завдання. Ви володієте багатьма талантами, щоб надавати безкорисливу допомогу різними способами. Якщо ви вмієте готуватися, то здійсните те, що називаєте неможливим.

188. Благодійність, яку ви здійснюєте за допомогою грошової монети — хоча це теж благодійність — буде все ж менш високою.

189. Ви повинні нести любов, прощення і мир у серця своїх ближніх.

190. Я більше не хочу фарисеїв і лицемірів, захищених Моїм Законом. Я хочу учнів, які відчувають біль своїх ближніх. Усім, хто з каяттям підніметься, Я пробачу, незалежно від того, до якої секти чи церкви вони належать, і ясно вкажу їм істинний шлях. (10, 104-107)

191. Послухайте Мене: будьте смиренними на землі і сійте на ній добро, щоб пожинати плоди цього на небі. Якщо вам не подобається мати свідків, коли ви чините зло, — чому вам приємно мати їх, коли ви чините добрі справи? Чим ви можете хвалитися, якщо ви лише виконали свій обов'язок?

192. Зрозумійте, що похвали шкодять вашій душі, оскільки ви ще такі недосвідчені й людські.

193. Чому ви очікуєте, що відразу після того, як ви зробили добру справу, ваш Отець дасть вам за це нагороду? Хто так думає, той не діє безкорисливо, і тому його благодійність є помилковою, а його любов далека від істинності.

194. Нехай світ бачить, що ви робите добрі справи, але не з метою отримати почесті, а лише для того, щоб подавати добрий приклад і повчання та свідчити про Мою істину. (139, 56-58)

195. Коли ваша душа опиниться в «Духовному долині», щоб дати звіт про своє перебування та свої діла на землі, те, про що Я вас найбільше запитаю, буде все те, про що ви просили та що робили на благо своїх ближніх. Тоді ви згадаєте Мої слова цього дня. (36, 17)

196. У «Другий час» людство дало Мені дерев'яний хрест, на муки якого люди засудили Мене. Але на Своєму Дусі Я ніс інший, важчий і кривавіший: хрест ваших недосконалостей і вашої невдячності.

197. Чи були б ви здатні нести на плечах хрест любові та жертви за своїх ближніх і таким чином прийти до Мене? Дивіться, для цього Я послав вас на землю; тому ваше повернення відбудеться тоді, коли ви станете переді Мною з виконаною місією. Цей хрест буде ключем, що відкриє вам ворота обіцяного Царства. (67, 17-18)

198. Я не вимагаю від вас, щоб ви залишили все позаду, як Я вимагав від тих, хто йшов за Мною у «Другий час». Серед них дехто залишив своїх батьків, інший — свою дружину; вони залишили свій дім, свій берег, свій рибальський човен і свої сітки — все це вони залишили позаду, щоб піти за Ісусом. Так само Я не кажу вам, що в цей час необхідно проливати свою кров. (80, 13)

199. Зрозумійте, що вам необхідно змінитися духовно й фізично, що багато ваших звичаїв і традицій — спадщина ваших предків — мають зникнути з вашого життя, щоб звільнити місце для духовного вдосконалення. (63, 15)

200. Наразі не всі ви розумієте, що означає «духовне вдосконалення», і не усвідомлюєте, чому Я закликаю вас досягти цього внутрішнього піднесення. Чи можете ви бути покірними та слухняними Моїм заповідям, якщо вам навіть не зрозуміло, до чого Я вас закликаю?

201. Але деякі розуміють ідеал, який Учитель надихає у своїх учнів, і вони поспішать слідувати Його вказівкам. (261, 38)

202. Якщо ви справді маєте бажання стати майстрами у духовній досконалості, ви повинні бути наполегливими, терплячими, жадібними до знань та уважними, бо тоді ви матимете нагоду поступово пожинати плоди своїх справ на своєму шляху, завдяки чому ви накопичите досвід, який є світлом, є пізнанням істинного життя. (172, 9)

203. Я приношу новий урок, завдяки якому ви навчитеся жити на землі духовно, що є справжнім життям, призначеним людині Богом.

204. Я вже казав вам, що «одухотворення» не означає ні лицемірства, ні релігійного фанатизму, ні надприродних практик. Духовність означає

гармонію душі з тілом, дотримання божественних і людських законів, простоту і чистоту в житті, абсолютну і глибоку віру в Отця, довіру і радість від служіння Богу в ближньому, ідеали вдосконалення моралі та душі. (279, 65-66)

205. Ви запитуєте себе, яке значення мають «сім сходинок Небесної драбини», і ваш Учитель з упевненістю каже вам: число сім означає духовність, саме цю духовність Я хочу бачити у Своєму обраному народі Ізраїлі.

206. Ви повинні прийти до Мене з усіма своїми чеснотами та розвиненими здібностями. На сьомому щаблі або етапі вашого розвитку ви дійдете до Мене на і побачите, що Небо відкриває свої ворота, щоб прийняти вас. (340, 6)

207. Спочатку зрозумійте, що доки люди не досягнуть повної духовності, їм будуть потрібні матеріальні церкви, і вони ставитимуть перед своїми очима скульптури чи образи, які мають зробити Мою присутність відчутною для них.

208. Ступінь духовного розвитку або матеріалізму людей ви можете оцінити за характером їхнього релігійного поклоніння. Матеріаліст шукає Мене в земних речах, і якщо він не бачить Мене відповідно до своїх бажань, він зображує Мене якимось чином, щоб мати відчуття, що Я перед ним.

209. Хто сприймає Мене як Духа, той відчуває Мене в собі, поза собою і в усьому, що його оточує, бо він став Моїм власним храмом. (125, 49-51)

210. Приносьте Мені духовне поклоніння і не будьте подібними до тих, хто споруджує церкви та вівтарі, вкриті золотом і дорогоцінним камінням, як ті, хто здійснює довгі паломництва, карає себе суворими й жорстокими бичуваннями, падає на коліна серед гучних молитов і літаній, але все ж не здатний віддати Мені своє серце. Я застерігав вас через совість, і тому кажу вам: хто говорить і розповідає про те, що зробив, і розтрублює про це, той не має жодної заслуги перед Небесним Отцем. (115, 9)

211. Щоб виконувати Мій Закон, ви повинні молитися, завжди підносити свою душу до вашого Отця.

212. Я бачив, що для молитви ви віддаєте перевагу самоті та тиші, і ви робите правильно, коли прагнете отримати натхнення через молитву або коли хочете подякувати Мені. Але так само Я кажу вам, що ви повинні молитися в будь-якій ситуації, в якій ви перебуваєте, щоб у найважчі хвилини вашого життя ви вміли кликати Мою допомогу, не втрачаючи спокою, самоконтролю, віри в Мою присутність і довіри до себе. (40, 34-35)

213. Розповідайте Мені в тиші про свої страждання, довіряйте Мені свої прагнення. Хоча Я все знаю, Я хочу, щоб ви поступово навчилися формулювати свою власну молитву, доки не будете готові до повного діалогу вашого духу з Отцем. (110, 31)

214. Ви усвідомили дію, яку має молитва, і зрозуміли незмірну силу, що притаманна їй, коли ви підносите її — як для того, щоб відвернути душевну скруту, так і для того, щоб просити про вирішення матеріальної скрути.

215. Пам'ятайте, що часто достатньо було вимовити слово «Отче», щоб все ваше єство затремтіло і ваше серце наповнилося відчуттям, ніби його огортає втіха, яку дарує Його любов.

216. Знайте, що завжди, коли ваше серце з глибиною називає Мене, і Мій Дух тремтить від радості.

217. Коли ви називаєте Мене «Отцем», коли це ім'я вириває ться з вашого нутра, ваш голос чують на Небі, і ви відкриваєте для себе якусь таємницю Божественної Мудрості. (166, 49-51)

218. Необхідно, щоб ви навчилися просити, чекати і приймати, і щоб ви ніколи не забували передавати те, що Я вам дарую, в чому полягає найбільша заслуга. Моліться за тих, хто день у день гине на війні. Я дарую тим, хто молиться з чистим серцем, щоб ще до 1950 року кожен, хто загинув на війні, духовно воскрес до Світла. (84, 53)

219. Сьогодні ви ще учні і не завжди здатні зрозуміти Мій урок. Але спочатку звертайтеся до Бога своїм серцем, своїми думками, і Він відповість вам у глибині вашої сутності. Його Послання, яке промовлятиме у вашій душі, буде чітким, мудрим, люблячим голосом, який ви поступово відкриєте для себе і до якого згодом звикнете. (205, 47)

220. Не дивуйтеся і не обурюйтеся, коли Я скажу вам, що вся пишність, влада та розкіш ваших релігійних спільнот мусять зникнути і що — коли це станеться — вже буде накритий духовний стіл, за яким будуть харчуватися натовпи людей, спраглих любові та істини.

221. Багато людей, почувши ці слова, заперечуватимуть, що це Мої слова. Але тоді Я запитаю їх, чому вони обурюються і що вони насправді захищають? Своє життя? Я захищаю його. Мій Закон? Я також пильную за ним.

222. Не бійтеся, бо ніхто не загине, захищаючи Мою справу; загине лише зло, бо добро, істина та справедливість будуть вічними. (125, 54-56)

223. Чи вважаєте ви неймовірним, що цей науковий і матеріалістичний світ знову відчує потяг до духовного? Я кажу вам, що немає нічого неймовірного, бо Моя сила безмежна. Внутрішнє

піднесення, віра, світло і добро є для душі нагальнішою потребою, ніж їжа, пиття і сон для вашого тіла.

224. Навіть якщо дари, здібності та властивості духу довгий час дрімали, вони прокинуться на мій поклик і спричинять повернення до людей духовного піднесення з усіма його чудесами та одкровеннями, які будуть більшими, ніж у минулі часи, бо тепер ви краще здатні їх зрозуміти. (159, 7-8)

Розвиток

225. Так само, як ви бачите, як розвивається тіло людини, так само в ній розвивається і душа. Але тіло натрапляє на межу у своєму розвитку, тоді як душі потрібно багато тіл і вічність, щоб досягти своєї досконалості. Це є причиною вашого перевтілення.

226. Ви народилися чистими, простими та щирими, немов насіння з батьківського та материнського Творчого Духа Бога. Але не помиляйтеся, бо бути чистим і простим — це не те саме, що бути великим і досконалим.

227. Ви можете порівняти це з дитиною, яка щойно народилася, та досвідченою людиною, яка навчає дітей.

228. Це буде вашим призначенням протягом усіх етапів життя, як тільки ваша душа розвинеться. Але як повільно просувається ваша душа! (212, 57-60)

229. Вивчайте, глибоко розмірковуйте; адже дехто збентежений думкою, як це можливо — якщо ваша душа є частинкою моєї Божественності — що вона страждає? І якщо світло Духа є іскрою Світла Святого Духа — як воно може час від часу опинятися оповитим темрявою?

230. Зрозумійте, що цей шлях розвитку служить для того, щоб набути достатніх заслуг перед Богом, завдяки яким ви зможете перетворити свою душу з неосвіченої та нерозвиненої душі на великого духа світла праворуч Отця. (231, 12)

231. Я хочу, щоб ви були добрими, і крім того, Я прагну, щоб ви стали досконалими. Бо хоча ви, на перший погляд, незначні, ви більші за матеріальні речі та світи, бо маєте вічне життя, є іскрою Мого Світла.

232. Ви — духовні істоти. Ви повинні усвідомити, що таке Дух, щоб зрозуміти, чому Я закликаю вас на шлях до досконалості. (174, 60)

233. Ви підпорядковані закону розвитку, це є причиною ваших реінкарнацій. Тільки мій Дух не потребує розвитку: Я незмінний.

234. З самого початку Я показав вам сходи, якими душі повинні підніматися, щоб дістатися до Мене. Сьогодні ви не знаєте, на якому рівні буття ви перебуваєте; але коли ви скинете свою оболонку, ви усвідомите свій ступінь розвитку. Не зупиняйтеся,

бо ви станете перешкодою для тих, хто прийде після вас.

235. Будьте єдині в дусі, навіть якщо ви перебуваєте на різних рівнях, і одного дня ви об'єднаєтеся на сьомому, найвищому рівні та будете насолоджуватися Моєю любов'ю. (8, 25-27)

236. Я казав вам, що ви прийшли на Землю не один раз, а що ваша душа приймала тілесні оболонки стільки разів, скільки було необхідно для її розвитку та вдосконалення. Тепер Я мушу додати, що від вас також залежить, чи буде час до досягнення мети коротшим чи довшим, залежно від вашого бажання. (97, 61)

237. Хто з вас може довести, що він не існував до цього життя? Хто з тих, хто абсолютно впевнений, що переживає нове втілення, може довести, що його рахунок з Отцем погашений і що він ще має заслуги на своєму «активі»?

238. Ніхто не знає, на якому рівні досконалості він перебуває. Тому боріться, любіть і залишайтеся наполегливими до самого кінця. (46, 58-59)

239. Щоб Я міг дати вам ці нові одкровення, було необхідно, щоб у проміжку часу, що минув між моїм зверненням до людства як людина та моїм приходом у Дусі в цей час, ви пройшли через багато реінкарнацій на Землі, щоб ваш дух міг відповісти, коли Я вимагатиму від вас минулого уроку, і коли Я дам йому нові одкровення, він міг би їх зрозуміти. (13, 52)

240. Скільки разів вам доведеться повертатися на Землю, щоб мати тіло, через яке з дедалі більшою ясністю відкриватиметься Послання, яке ви несете світові?

241. Нехай ваша душа, як жайворонок, переживе в цьому житті свою весну і радіє їй, і нехай вона знайде на своєму паломництві необхідний досвід, щоб повернутися до Мене.

242. Поки багатії накопичують скарби, які надто швидкоплинні, ви повинні накопичувати досвід, справжнє знання. (142, 72)

243. У цей час ви будете боротися проти невігластва людства, яке — хоча й матеріалізоване в усіх сферах — є менш жорстоким і більш розвиненим завдяки досвіду, набутому в минулих втіленнях.

244. Якщо ви сьогодні знаєте когось, хто не розуміє і не висловлює своє поклоніння Богу так, як це робить більшість — хоча це вас дивує і ви обурюєтеся цим — ви вже не кричите, щоб його спалили живцем. (14, 21-22)

245. Чи боїтеся ви говорити зі своїми ближніми про реінкарнацію душі? Хіба ви не переконані в люблячій справедливості, яку вона містить?

246. Порівняйте цю форму спокути з вічним покаранням у безперервному вогні пекла — уявленням, яким людство

користується, щоб залякати душі людей. Скажіть Мені, який із цих двох видів передає вам уявлення про божественну, досконалу і милосердну справедливість.

247. Один виявляє жорстокість, безмежну злобу, помсту; інший містить лише прощення, батьківську любов, надію на здобуття вічного життя. Як велике спотворення зазнали Мої вчення внаслідок неправильних тлумачень!

248. Я готую вас до боротьби, бо знаю, що вас будуть переслідувати за те, чого ви будете навчати. Але якби смерть застала ваших ближніх, які в цей час борються проти вас, і Я запитав би їх — якщо вони помруть у гріху — що вони воліють: вічний вогонь, у який вони вірять, чи можливість очиститися в новому житті — воістину, Я кажу вам, вони віддали б перевагу другому варіанту, навіть якщо, засліплені фанатизмом, вони боролися проти нього протягом свого життя. (120, 15-17)

249. Достатньо знати — як Я вам сказав у Своєму Слові — що реінкарнація душі є істиною, і вже у ваших серцях запалюється світло, і ви ще більше захоплюєтеся Моєю люблячою справедливістю.

250. Порівняйте теорії та різні тлумачення, які конфесії дали цим вченням, і оберіть те, що містить найбільше справедливості та має найбільше розуму.

251. Але істинно кажу вам: це одне з одкровень, яке найбільше хвилюватиме дух у цей час, коли пробуджується внутрішнє усвідомлення цієї великої істини. (63, 76)

252. Ви повинні підтвердити, що реінкарнація душі є однією з великих істин, яку людство повинно знати і в яку повинно вірити.

253. Дехто передчуває її, приймає її та вірить у неї інтуїтивно, як у щось, чого не могло не бути в Моїй люблячій справедливості щодо людей. Але буде й багато тих, хто називатиме вас богохульниками та брехунами.

254. Не турбуйтеся, те саме сталося з моїми апостолами, коли вони проповідували воскресіння з мертвих, як навчав їх Ісус. Священики та судді кинули їх до в'язниці за те, що вони проповідували такі вчення.

255. Пізніше світ прийняв це одкровення, хоча Я можу запевнити, що він не зміг осягнути всього значення цього вчення, тому необхідно, щоб Я прийшов у цей час і навчив вас, що «воскресіння плоті» може стосуватися лише реінкарнації душі, оскільки вона є сутністю і основою життя — тим, що насправді є вічним. З якою метою мали б воскреснути мертві тіла, якщо вони були лише тлінними одежами душі?

256. Тіло опускається в землю і змішується з нею. Там воно очищується, перетворюється і безперервно відроджується до нового життя, тоді як душа продовжує розвиватися вгору, продовжує йти до досконалості, і коли вона повертається на землю, для неї це є воскресінням до людського життя, а також для її нової тілесної оболонки це є воскресінням у поєднанні з душею.

257. Але матеріальне не є нетлінним за своєю природою, на відміну від духовного, тому Я ще раз кажу вам, що це ваша душа, яку Я шукаю, яку Я навчаю і яку Я хочу мати біля Себе. (151, 56-58)

258. Ваша душа важко тягне за собою ланцюг, створений життями, які Я дав вам як нагоду для вашого вдосконалення, а ви не скористалися ними. Кожне існування утворює ланку ланцюга. Але якщо ви будете жити за Моїми настановами, якщо будете дотримуватися Закону, ви більше не повернетеся до цього світу, щоб страждати.

259. Якщо ви даєте часу протікати, не вивчаючи Мого Слова, Я, Який є Часом, здивую вас. Вивчайте, щоб ви могли зайняти у Моєму Ділі те місце, яке вам належить. Я перебуваю поза часом і даю вам із цього скарбу, щоб ви використовували його для духовного розвитку. Я — ваш Учитель, який навчає вас протягом усього вашого життя. (168, 250)

260. Я хочу, щоб нерозуміння та розбіжності думок щодо Моєї Божественності припинилися. Зрозумійте, що ви всі походите від єдиного Бога. (181, 63-65)

261. Споглядайте Всесвіт і цінуйте його у всій його досконалості та красі. Він був створений для того, щоб діти Господа надихалися ним і бачили в ньому образ Отця. Якщо ви сприймете творіння таким чином, ви піднесете своє мислення до моєї божественності. (169, 44)

262. Світло цього століття розриває темну завісу, що огортала дух людей; воно розриває ланцюги, що сковували його і заважали йому знайти істинний шлях.

263. Істинно кажу вам: не думайте, що Моє вчення забороняє дослідження всіх галузей знання, бо саме Я пробуджую ваш інтерес, ваше захоплення та вашу цікавість. Для цього Я наділив вас здатністю мислити, щоб вона безперешкодно рухалася в тому напрямку, куди забажає.

264. Я дав вам світло інтелекту, щоб ви розуміли те, що бачите на своєму шляху. Тому кажу вам: відкривайте, досліджуйте, але дбайте про те, щоб ваш підхід до проникнення в Мої таємниці був шанобливим і смиренним, бо тоді це буде справді дозволено.

265. Я не забороняв вам знайомитися з книгами, які написали люди; але ви повинні

бути навчені, щоб не спотикатися і не впадати в омани. Тоді ви дізнаєтеся, як людина розпочала своє життя і свою боротьбу та як далеко вона просунулася.

266. Коли ви будете готові, вам треба звернутися до Мого джерела Настанов та Одкровень, щоб Я показав вам майбутнє та мету, яка на вас чекає. (179, 22 23)

267. Я запевняю вас: якщо ви вирішите з цікавістю та любов'ю заглибитися в зміст цих настанов, то на кожному кроці ви відкриєте справжні дива духовної мудрості, досконалої любові та божественної справедливості. Але якщо ви будете ставитися до цих одкровень байдуже, то не дізнаєтеся, що вони в собі приховують.

268. Не проходьте повз Моє пророцтво так, як багато хто з вас проходить через життя: бачачи, але не дивлячись; чуючи, але не слухаючи; і думаючи, але не розуміючи. (333, 11-12)

269. Я не хочу, щоб ви досліджували Мій Дух або щось, що належить до духовного, так, ніби це матеріальні об'єкти. Я не хочу, щоб ви вивчали Мене на зразок вчених, бо ви впадете у великі й жалюгідні помилки. (276, 17)

270. Усе Моє вчення має на меті показати вам усе, що міститься у вашій сутності, бо з цього знання народжується світло, щоб знайти шлях, що веде до Вічного, до Досконалого, до Бога. (262, 43)

Очищення та вдосконалення

271. Сьогодні ви показуєте Мені свої страждання, щоб Я їх полегшив, і, по правді кажучи, Я кажу вам, що це Моє завдання, що Я прийшов для цього, бо Я є Божественним Лікарем.

272. Але перш ніж Мій цілющий бальзам почне діяти на ваші рани, перш ніж Моя ласка дійде до вас, зосередьтеся на собі та випробуйте свій біль, дослідіть його, весь необхідний для цього час ретельно розмірковуйте над ним, щоб з цього споглядання ви винесли урок, який містить це випробування, а також пізнання, яке в ньому приховане і яке ви повинні знати. Це пізнання стане досвідом, вірою, поглядом в обличчя істини, поясненням випробувань і уроків, незрозумілих для багатьох з вас.

273. Досліджуйте біль, ніби це щось матеріальне, і ви відкриєте в ньому прекрасне насіння досвіду, великий урок вашого існування, бо біль став вашим вчителем у житті.

274. Хто розглядає біль як вчителя і з лагідністю слідує його закликам, які він робить для оновлення, покаяння та виправлення, той пізніше пізнає відчуття щастя, спокою та здоров'я.

275. Уважно перевіряйте себе, і ви побачите, скільки користі ви з цього отримаєте. Ви усвідомите свої недоліки та недосконалості,

виправите їх і тому перестанете судити інших. (8, 50-53)

276. Мені б тільки захотілося, і ви вже були б чисті. Але яка б у цьому була заслуга, якби це Я очистив вас? Кожен повинен спокутувати свої порушення Мого Закону, ось у цьому полягає заслуга. Бо тоді ви в майбутньому знатимете, як уникнути падінь і помилок, бо біль нагадає вам про це.

277. Якщо між скоєним проступком і його природними наслідками з'явиться щире каяття, біль не дістане вас, бо тоді ви вже будете достатньо сильними, щоб з покірністю витримати випробування.

278. Світ п'є дуже гірку чашу; та Я не покарав його. Але після свого болю він прийде до Мене, Який його кличу. Тоді ті, хто були невдячні, знатимуть, як дякувати Тому, Хто їхнє існування лише благодіяннями обдарував. (33, 30-31)

279. Відкиньте надмірну любов до свого тіла і змилуйтеся над своєю душею, допоможіть їй очиститися і піднестися. Коли ви цього досягнете, ви відчуєте, наскільки сильними станете душею і тілом.

280. Пам'ятайте: якщо душа хвора — як же може бути мир у серці? І якщо в душі є докори сумління — чи може вона тоді насолоджуватися миром? (91, 72-73)

281. Якби ця Земля дала вам усе, чого ви бажаєте, якби на ній не було великих випробувань для душі — хто з вас тоді мав би бажання прийти до Мого Царства?

282. Не зневажайте й не проклинайте болю, бо ви самі створили його своїми провинами. Зносіть його з терпінням, тоді він очистить вас і допоможе наблизитися до Мене.

283. Чи усвідомлюєте ви, наскільки сильно ви вкорінені у славі та задоволеннях цього світу? Ну, настане час, коли бажання відірватися від нього буде дуже сильним.

284. Хто здатний витримати свої випробування через духовне піднесення, той знаходить у цьому подоланні мир. Хто ходить по землі, дивлячись у небо, той не спотикається, і ноги його не пораняться об терни на шляху спокути. (48, 53-55)

285. Виконайте своє призначення! Не бажайте повертатися до Мене, не пройшовши спочатку шляху, який Я вам вказав, бо вам доведеться зазнати болю, побачивши плями на вашій душі, які вона ще не змила, бо не дійшла до кінця свого шляху спокути.

286. Реінкарнації минули вас, але багато хто з вас не оцінив ту нескінченну милість і любов, які Отець вам цим дарував.

287. Зважте: чим більша кількість можливостей, тим більша ваша

відповідальність, і якщо ці можливості не будуть використані, то з кожною з них тягар спокути та вирівнююча справедливість ставатимуть більшими. Це той тягар, нестерпну вагу якого багато істот не розуміють і який може відкрити вам лише Моє вчення. (67, 46)

288. Ті випробування, в яких живуть люди, є плодами, які вони зараз пожинають, є результатом їхнього власного посіву — врожаєм, який іноді є наслідком насіння, яке вони посіяли роком раніше, а в інших випадках — плодом того, що вони посіяли роками раніше або в інших втіленнях. (178, 2)

289. Не думайте, що наслідки непокори даються взнаки одразу — ні. Однак те, що Я вам кажу, це те, що рано чи пізно ви мусите відповісти за свої вчинки; навіть якщо вам іноді здавалося, що ваша провина не мала наслідків, з огляду на те, що час минав, а Моя справедливість не давала жодних ознак.

290. Але ви вже знаєте з Мого Слова, що Я як Суддя невблаганний і що, коли настане ваш суд, ви відкриєте свої очі для світла совісті. (298, 48)

291. О душі, що слухаєте Мене, не дозволяйте, щоб проблеми земного життя залишили в вас свій слід, а тим більше, щоб вони вас зламали. Шукайте світло, яке міститься в кожному випробуванні, щоб воно допомогло вам стати сильними та стриманими.

292. Якщо душа не зможе підкорити собі тіло, то воно зламає її і заволодіє нею; з цієї причини душі слабшають і вірять, що вони вмирають разом із тілом. (89, 11-12)

293. Чи переживали ви у своєму житті якусь тілесну пристрасть, яка охопила всю вашу істоту і не давала вам почути голос совісті, моралі та розуму?

294. Це сталося, коли душа глибоко занепала, бо спокуси та сила звіра зла, що мешкає у плоті, перемогли її.

295. І чи не правда, що ви відчули глибоке щастя і глибокий спокій, коли вам вдалося звільнитися від тієї пристрасті і ви подолали її вплив?

296. Цей спокій і ця радість є наслідком перемоги душі над тілом — перемоги, здобутої в результаті незмірної боротьби, «кривавої» внутрішньої битви. Але достатньо було, щоб душа черпнула нові сили і піднялася, натхненна та підказана совістю, — і вона вже перемогла потяги плоті та звільнилася від них, щоб не дати себе ще далі затягнути у погибель.

297. У цій боротьбі, у цьому самозреченні, у цій битві проти самих себе ви бачили, як помирало те, що мешкало у вашому нутрі, не будучи вашим життям. Це була лише безглузда пристрасть. (186, 18-19)

298. Усвідомте, що наймогутніший ворог у вас самих. Коли ви його переможете, ви побачите під своїми ногами «семиголового дракона», про якого вам говорив апостол Іоанн. Тільки тоді ви зможете щиро сказати: «Я можу підняти обличчя до свого Господа, щоб сказати Йому: Господи, я піду за Тобою». Бо тоді це скажуть не лише ваші уста, а й ваш дух. (73, 20)

299. Незабаром ви усвідомите, що не життя жорстоке до вас, людей, а ви самі до себе. Ви страждаєте і змушуєте страждати тих, хто навколо вас, через брак розуміння. Ви відчуваєте себе самотніми, бачите, що вас ніхто не любить, і стаєте егоїстичними та жорстокосердими. (272, 34)

300. Зрозумійте, що всі страждання цього життя, яке ви живете, є наслідками людських провин, бо Я, що люблю вас, не міг би запропонувати вам такий гіркий келих.

301. З найдавніших часів Я відкривав вам Закон як шлях, яким ви можете уберегтися від падінь, загибелі та «смерті». (215, 65)

302. Сьогодні ви ще не здатні зрозуміти сенс ваших випробувань. Ви вважаєте їх непотрібними, несправедливими та нерозумними. Але Я ще скажу вам, скільки справедливості та розсудливості було в кожному з них, коли ви постарієте, а іншим — коли ви переступите поріг цього світу і оселитеся в духовних сферах. (301, 44)

303. Я ще раз кажу вам, що Я сприймаю кожну думку і кожне прохання, тоді як «світ» не здатний сприймати Моє натхнення, не підготувався, щоб дозволити Моїм божественним думкам засяяти в його розумі, і не чує Мого голосу, коли Я відповідаю на його заклик.

304. Але Я маю до вас довіру, вірю в вас, бо Я створив вас і наділив вас духовною душею, яка є іскрою від Мене, та духом, що є Моїм подобою.

305. Якби Я сказав вам, що не очікую від вас вдосконалення, це було б так, ніби Я заявив, що зазнав поразки у найбільшому творінні, яке походило з Моєї божественної волі, а цього не може бути.

306. Я знаю, що ви живете в часи, коли ваша душа переможе всі спокуси, які зустріне на своєму шляху. Після цього вона, сповнена світла, відродиться до нового існування. (238, 52-54)

По цей бік і по той бік земного

307. Працюйте над собою, не чекайте, поки смерть застане вас зненацька. Що ви підготували на той момент, коли повернетеся до духовного життя? Чи хочете ви бути здивованими, коли ви ще прикуті ланцюгами до матерії, пристрастей і земних володінь? Чи хочете ви увійти в потойбіччя із заплющеними очима, не

знайшовши шляху, і при цьому взяти з собою у душу вкарбовану втому цього життя? Готуйтеся, учні, тоді ви не будете боятися настання фізичної смерті.

308. Не зітхайте, бо мусите покинути цю земну долину, бо навіть якщо ви усвідомлюєте, що в ній існують чудеса та велич, Я кажу вам по правді, що це лише віддзеркалення красот Духовного Життя.

309. Якщо ви не прокинетеся — що ви будете робити, коли опинитеся на початку нового шляху, освітленого світлом, яке здається вам невідомим?

310. Покидайте цей світ без сліз, не залишаючи болю в серцях ваших близьких. Відпустіть себе, коли настане мить, і залиште на обличчі вашого тіла посмішку миру, що свідчить про звільнення вашої душі.

311. Смерть вашого тіла не відокремлює вас від істот, які були вам довірені, і не звільняє вас від духовної відповідальності, яку ви несете перед тими, хто був вашими батьками, братами чи сестрами або дітьми.

312. Зрозумійте, що для любові, для обов'язку, для почуттів, одним словом: для душі смерть не існує. (70, 14-19)

313. Працюйте з великим завзяттям, щоб — коли настане смерть і ви закриєте очі вашого тіла для цього життя — ваша душа сама відчула піднесення, аж поки не дістанеться до притулку, якого вона досягла своїми заслугами.

314. Учні цієї справи, коли настане фізична смерть, відчують, як легко розриваються зв'язки, що поєднують душу з тілом. У ній не буде болю через те, що вона мусить залишити земні блага. Душа не буде блукати серед людей як тінь і стукати від дверей до дверей, від серця до серця, прагнучи світла, любові та миру. (133, 61-62)

315. Підносьте свою душу, щоб ви знаходили втіху лише у Вічному, Прекрасному та Доброму. Якщо ж це не так, ваша душа — матеріалізована життям, яке ви прожили — буде багато страждати, щоб відірватися від свого тіла та всього, що вона залишає, і вона деякий час блукатиме в (духовних) просторах у розгубленості та гіркому болі, доки не досягне свого очищення.

316. Живіть за моїм Законом, тоді вам не треба боятися смерті. Але не кликайте її і не бажайте її передчасно. Нехай вона прийде, бо вона завжди слухається моїх наказів. Подбайте про те, щоб вона знайшла вас готовими, тоді ви увійдете в Духовний світ як діти Світла. (56, 43-44)

317. Живіть у мирі у своїх домівках, зробіть їх святилищем, щоб, коли вторгнуться невидимі істоти, які блукають розгубленими у «Духовному долині», вони знайшли у вашій сутності світло і

мир, яких шукають, і піднялися вгору у Потойбіччі. (41, 50)

318. Вам, хто живе в дусі, але все ще прив'язаний до матеріальних цілей, Я кажу: відверніться від того, що вам більше не належить. Бо якщо Земля не є вічною батьківщиною для людини, то тим більше вона не є нею для душі. У потойбіччі, у «Духовній Долині», на вас чекає життя, сповнене світла, до якого ви крок за кроком дійдете шляхом добра.

319. Тим, хто слухає Мене як людські істоти, Я кажу, що, доки вони мають це тіло, яке супроводжує їх у їхній земній життєвій подорожі, вони повинні дбати про нього і зберігати його аж до останньої миті. Бо воно є палицею, на яку спирається душа, і знаряддям для боротьби. Через його матеріальні очі душа дивиться на це життя, і через його уста вона говорить і може дарувати втіху своїм ближнім. (57, 3)

320. Тепер Учитель запитує вас: де ваші померлі, і чому ви плачете через зникнення істот, яких ви любите? Істинно кажу вам: в Моїх очах ніхто не помер, бо всім Я дав вічне життя. Всі вони живуть; ті, кого ви вважали втраченими, перебувають зі Мною. Там, де ви думаєте бачити смерть, є життя; там, де ви бачите кінець, є початок. Там, де ви вважаєте, що все є таємницею і незбагненною загадкою, є світло, що сяє, як вічна зоря. Там, де ви вірите, що є ніщо, є Все, і там, де ви припускаєте велику тишу, є «концерт». (164, 6)

321. Завжди, коли смерть завершує існування вашої тілесної оболонки, це наче перепочинок для душі, яка, коли вона знову втілюється, повертається з новими силами та більшим світлом і продовжує вивчення того божественного уроку, який вона не завершила. Таким чином, упродовж століть дозріває пшениця, якою є ваша душа.

322. Я відкрив вам багато чого щодо духовного життя, але кажу вам, що ви ще не повинні знати всього, а лише те, що є необхідним для вашого приходу до вічної батьківщини. Там Я скажу вам усе, що вам призначено знати. (99, 32)

323. Чи можете ви уявити собі блаженство того, хто повертається до духовного життя і виконав на землі призначення, яке визначив для нього його Отець? Його задоволення і його мир нескінченно більші за всі задоволення, які душа може здобути в людському житті.

324. І цю можливість Я пропоную вам, щоб ви належали до тих, хто радіє, повертаючись до свого Царства, а не до тих, хто страждає і плаче у своєму глибокому розпачі чи каятті. (93, 31-32)

325. Вже наближається кінець цього проголошення, щоб потім відновити його у вищій формі через початок діалогу від Духа до Духа з вашим Творцем, яким

користуються вищі духовні істоти, що мешкають зі Мною. (157, 33)

326. Коли Я говорю до вас про Мій Духовний Світ, Я маю на увазі ті полчища слухняних духовних істот, які, як справжні слуги, роблять лише те, що наказує їм воля їхнього Господа.

327. Я послав їх до вас, щоб вони були для всіх людей порадниками, захисниками, лікарями та справжніми братами і сестрами. Вони не скаржаться, бо мають у собі мир. Вони не ставлять запитань, бо світло їхнього розвитку та їхнього досвіду на довгих шляхах надало їм право просвічувати розум людей. Вони охоче й смиренно приходять на допомогу при кожному заклику про допомогу та в кожній скруті.

328. Це Я доручив їм з'явитися серед вас, щоб вони дали вам свої настанови, своє свідчення та свою підтримку. Вони йдуть попереду вас, очищають шлях і надають вам свою допомогу, щоб ви не втратили мужності.

329. Завтра й ви станете частиною цього воїнства Світла, яке в нескінченному світі духовних істот діє лише з любові до своїх людських братів і сестер, усвідомлюючи, що тим самим воно прославляє й любить свого Отця.

330. Якщо ви хочете стати подібними до них, присвятіть своє існування добру. Діліться своїм миром і хлібом, приймайте нужденних з любов'ю, відвідуйте хворих і ув'язнених. Несіть світло на шлях ваших ближніх, які блукають у пошуках істинного шляху. Наповнюйте нескінченність благородними думками, моліться за відсутніх, і тоді молитва наблизить їх до вас.

331. І коли смерть зупинить биття вашого серця, а світло в ваших очах згасне, ви прокинетеся у дивовижному світі, сповненому гармонії, порядку та справедливості. Там ви почнете розуміти, що Божа любов може винагородити вас за всі ваші справи, випробування та страждання.

332. Коли душа досягає того притулку, вона відчуває, як її все сильніше наповнює нескінченний спокій. Відразу ж вона згадує тих, хто ще живе далеко від цієї блаженності ( ), і в своєму прагненні, у своїй тузі, щоб ті, кого вона любить, також отримали цей божественний дар, вона приєднується до духовних полчищ, які борються і працюють заради спасіння, благополуччя та миру своїх земних братів і сестер. (170, 43-48)

333. Хто вже уявив собі битви, які ці легіони Світла ведуть проти вторгнень збентежених істот, що постійно загрожують вам? Немає людського погляду, який би відкрив цю боротьбу, яку обидві сторони невпинно ведуть одна проти одної, без того, щоб ви її помітили. (334, 77)

334. Ось продовження моєї справи, моє пришестя в «Третій час» як Духа-Утішителя, оточеного моїми великими ангельськими хорами, як написано.

335. Ці духовні істоти в моєму оточенні є частиною тієї втіхи, яку Я вам обіцяв, і в їхніх цілющих порадах та прикладах чесноти ви вже отримали докази їхнього милосердя та їхнього миру. Через них Я дарував вам благодіяння, і вони були посередниками між вами та моїм Духом.

336. Коли ви усвідомили їхні власні дари благодаті та їхню смиренність, ви відчули натхнення робити такі ж щирі справи, як ті, що вони звершили у вашому житті. Коли вони відвідували ваш дім, ви відчували себе вшанованими їхньою духовною присутністю.

337. Будьте благословенні, якщо ви впізнали їхню великодушність. Але Учитель каже вам: чи думаєте ви, що вони завжди були доброчесними істотами? Хіба ви не знаєте, що велика кількість з них мешкала на Землі і пізнала слабкість та тяжкі провини?

338. Але погляньте на них тепер: вони вже не мають жодної вади, і це тому, що вони прислухалися до голосу совісті, пробудилися до любові та покаялися у своїх колишніх провинах. У тому тиглі вони очистилися, щоб гідно піднестися, і сьогодні вони служать Мені, служачи людству.

339. Їхній дух з любові взяв на себе завдання допомагати своїм ближнім, щоб виправити все те, чого вони не зробили, коли мешкали на Землі, і, як божественний дар, вони скористалися нагодою посіяти те, чого раніше не посіяли, та виправити кожну недосконалість у своїх ділах.

340. Тому ви зараз з подивом спостерігаєте за їхньою смиренністю, терпінням і лагідністю, і час від часу ви бачили, як вони страждали заради свого виправлення. Але їхня любов і їхнє пізнання, які більші за перешкоди, на які вони натрапляють, перемагають усе, і вони готові піти аж до самопожертви. (354, 14-15)

341. Чи здогадуєтеся ви про духовну батьківщину, яку ви залишили, щоб прийти на Землю? «Ні, Учителю», — кажете ви Мені, — «ми нічого не здогадуємося, і нічого не пам’ятаємо».

342. Так, люди, минуло так багато часу, відколи ви віддалилися від чистоти та невинності, що ви навіть не можете уявити собі того існування в мирі, того стану благополуччя.

343. Але тепер, коли ви навчені чути голос Духа і отримувати від Нього Його одкровення, для вас відкритий шлях, що веде до обіцяного Царства тих, хто звертається до Мене.

344. Це не той рай миру, з якого пішли «Перші», а той

нескінченний світ Духа, світ мудрості, рай істинного духовного блаженства, небо любові та досконалості. (287, 14-15)

Одкровення Божественного

345. Батько всіх істот промовляє до вас у цю мить. Любов, яка вас створила, стає відчутною в кожному, хто чує це слово. (102, 17)

346. До вас промовляє єдиний Бог, що існує, якого ви називали Єговою, коли Він показав вам Свою силу і відкрив вам Закон на горі Синай; якого ви називали Ісусом, бо в Ньому було Моє Слово; і якого ви сьогодні називаєте Святим Духом, бо Я є Дух Істини. (51, 63)

347. Коли Я говорю до вас як Отець, перед вами відкривається Книга Закону. Коли Я говорю до вас як Учитель, це Книга Любові, яку Я показую своїм учням. Коли Я говорю до вас як Святий Дух, це Книга Мудрості, яка просвічує вас через Мої настанови. Вони утворюють єдине вчення, бо походять від єдиного Бога. (141, 19)

348. Бог є Світло, Любов, Справедливість. Кожен, хто у своєму житті виявляє ці якості, буде представляти і вшановувати свого Господа. (290, 1)

349. Не кажіть, що Я є Богом бідності чи смутку, бо ви вважаєте, що за Ісусом завжди йшли натовпи хворих і засмучених. Я, справді, шукаю хворих, скорботних і бідних, але це відбувається для того, щоб наповнити їх радістю, здоров'ям і надією, бо Я є Богом радості, життя, миру і світла. (113, 60)

350. Так, народе, Я є початком і кінцем для вас, Я є Альфа і Омега, хоча Я ще не повідомляю вам і не відкриваю всіх вчень, які Я тримаю в запасі для вашого духу і які ви пізнаєте лише тоді, коли вже будете дуже далеко від цього світу.

351. Багато нових уроків Я відкрию вам у наш час, але Я дам вам те, що ви здатні прийняти, не задираючи носа і не виставляючи себе перед людьми з гордою зверхністю . Ви ж знаєте, що той, хто пишається своїми творами, саме цією гордістю їх і руйнує. Тому Я навчав вас діяти в тиші, щоб ваші твори приносили плід любові. (106, 46)

352. Ви ще не здатні осягнути багатьох одкровень, які призначені стати частиною вашого знання і про які люди вважають, що знання про них належить лише Богу. Як тільки хтось висловлює бажання тлумачити їх або намагається проникнути в них, його одразу називають богохульником або вважають зарозумілим. (165, 10)

353. Вам ще багато чого треба навчитися, щоб стати сприйнятливими до моїх натхнень і моїх закликів. Як часто ви сприймаєте вібрації духовного, не маючи змоги зрозуміти, хто вас

кличе! Ця «мова» є для вас настільки заплутаною, що ви не можете її зрозуміти і зрештою приписуєте духовні прояви галюцинаціям або матеріальним причинам. (249, 24)

354. Не дивуйтеся, що — хоча Я є Господом усього створеного — Я з'являюся серед вас і прошу про любов. Я є Богом лагідності та смиренності. Я не хвалюся Своєю величчю, а навпаки, приховую Свою досконалість і Свою велич, щоб наблизитися до ваших сердець. Якби ви побачили Мене у всій Моїй славі — як би ви плакали над своїми провинами! (63, 48)

355. Відчувайте Мене дуже близько до себе; докази цього Я даю вам у важкі хвилини вашого життя. Моє прагнення полягало в тому, щоб ви підготували Мені житло у своїх серцях, щоб відчувати в ньому Мою присутність.

356. Як це так, що ви не можете відчути Мене, хоча Я в вас? Дехто бачить Мене в природі, інші відчувають Мене лише поза межами матерії, але істинно кажу вам: Я в усьому і всюди. Чому ви завжди шукаєте Мене поза собою, якщо Я перебуваю і в вас? (1, 47-48)

357. Навіть якби у світі не було релігій, достатньо було б зосередитися на глибині вашої сутності, щоб знайти Мою присутність у вашому внутрішньому храмі.

358. Також кажу вам, що достатньо було б спостерігати за всім, що пропонує вам життя, щоб відкрити в ньому Книгу Мудрості, яка постійно показує вам свої найкрасивіші сторінки та найглибші вчення.

359. Тоді ви зрозумієте, що неправедно, щоб світ збивався зі шляху, маючи правильний шлях у своєму серці, і блукав у темряві невігластва, хоча живе посеред стількох світла. (131, 31-32)

360. Сьогодні моя вселенська мова знаходить відгук у всіх, щоб сказати їм: хоча Я є в кожному з вас, ніхто не повинен говорити, що Бог існує лише в людині, бо саме істоти та все створене знаходяться всередині Бога.

361. Я є Господь, а ви — Його створіння. Я не хочу називати вас слугами, а дітьми; проте усвідомте, що Я стою над усім. Любіть Мою волю і дотримуйтесь Мого Закону, усвідомлюйте, що в Моїх розпорядженнях неможлива ніяка недосконалість чи помилка. (136, 71-72)

362. Я створив вас, щоб любити вас і відчувати, що Мене люблять. Ви потребуєте Мене так само, як Я потребую вас. Хто стверджує, що Я не потребую вас, той не говорить правди. Якби це було так, Я б не створив вас, ані не став би людиною, щоб врятувати вас тією жертвою, яка була великим доказом любові; Я міг би дозволити вам загинути.

363. Але ви повинні усвідомити, що, якщо ви живитеся Моєю любов'ю, справедливо, щоб ви те саме приносили своєму Отцю, бо Я завжди кажу вам: «Я спраглий, Я спраглий вашої любові» (146, 3).

364. Як ви можете вірити, що Я менше люблю того, хто більше страждає? Як ви можете вважати свій біль знаком того, що Я вас не люблю? Адже ви ж розумієте, що Я прийшов саме з любові до вас! Хіба Я не казав вам, що праведний уже спасений і що здоровий не потребує лікаря? Якщо ви відчуваєте себе хворими і, перевіряючи себе у світлі своєї совісті, визнаєте себе грішниками, то будьте певні, що саме вас Я прийшов шукати.

365. Якщо ви вірите, що Бог іноді проливав сльози, то це, безперечно, було не заради тих, хто радіє Його Небесному Царству, а заради тих, хто заплутався або плаче. (100, 50-51)

366. Мій Батьківський дім приготований для вас. Коли ви прийдете до Нього, ви справді будете радіти Йому. Як міг би батько жити в королівських покоях і насолоджуватися вишуканими стравами, знаючи, що його власні діти стоять як жебраки біля воріт його власного дому? (73, 37)

367. Пізнайте Закон, любіть добро, втілюйте любов і милосердя в діях, дайте вашому духу святу свободу піднятися до своєї батьківщини, і ви полюбите Мене.

368. Чи хочете ви досконалий приклад того, як ви повинні діяти і якими ви повинні бути, щоб дійти до Мене? Беріть собі за приклад Ісуса, любіть Мене в Ньому, шукайте Мене через Нього, приходьте до Мене Його божественним слідом.

369. Але ви не повинні любити Мене в Його тілесному образі чи на Його подобі, а тим більше замінювати виконання Його вчень обрядами чи зовнішніми формами, бо інакше ви назавжди залишитеся у своїх розбіжностях, у своїй ворожнечі та фанатизмі.

370. Любіть Мене в Ісусі, але в Його Дусі, в Його вченні, і ви виконаєте вічний Закон; бо в Христі поєднані справедливість, любов і мудрість до єдності, чим Я дав людству пізнати існування і всемогутність Його Духа. (1, 71-72)

Людина та її призначення

371. Вже давно ви відійшли від Мене, ви більше не знаєте, ким ви є насправді, бо дозволили, щоб у вашій сутності бездіяльно дрімали численні риси, здібності та дари, які вклав у вас ваш Творець. Ви спите щодо душі та духу, а саме в їхніх духовних якостях полягає справжня велич людини. Ви живете, як істоти, що належать до цього світу, бо вони в ньому народжуються і гинуть. (85, 57)

372. Учитель запитує вас, о улюблені учні: що ваше в цьому

світі? Все, що ви маєте, дав вам Отець, щоб ви користувалися цим на своєму шляху по землі, доки б'ється ваше серце. Оскільки ваш дух походить від моєї Божественності, оскільки він є подихом Небесного Отця, оскільки він є втіленням атома мого духу, оскільки і ваше тіло було створене за моїми законами, і Я довірив його вам як знаряддя вашого духу, вам нічого не належить, улюблені діти. Усе створене належить Отцю, і Він тимчасово зробив вас його власниками. Пам'ятайте, що ваше матеріальне життя — це лише один крок у вічності, це промінь світла в нескінченності, і тому ви повинні дбати про те, що вічне, що ніколи не вмирає, а це — душа. (147, 8)

373. Дух повинен керувати розумом, а розум, керований лише серцем, яке прагне людської величі, не повинен керувати вашим життям.

374. Запам'ятайте: якщо ви хочете, щоб вами керувало те, що наказує ваш мозок, ви перевантажите його і не зможете вийти за межі того, що дозволяють його обмежені сили.

375. Я кажу вам: якщо ви хочете знати, чому ви відчули натхнення робити добро і чому ваше серце запалюється любов'ю до ближнього, то дозвольте, щоб ваше серце і сили вашого розуму керувалися Духом. Тоді ви будете вражені силою вашого Отця. (286, 7)

376. Правильно, коли Дух відкриває мудрість людському розуму, а не розум дає Духу «світло».

377. Багато хто не зрозуміє того, що я вам тут кажу, а саме тому, що ви вже давно перевернули порядок вашого життя. (295, 48)

378. Знайте, учні, що одухотворення дозволяє совісті виявлятися з більшою ясністю, і той, хто чує цей мудрий голос, не дасть себе обдурити.

379. Знайомтеся з совістю, це дружній голос, це світло, крізь яке Господь пропускає Своє світло — чи то як Батько, чи як Учитель, чи як Суддя. (293, 73-74)

380. Будьте невтомними у багаторазовому читанні Мого Слова. Воно, немов невидимий долото, візьме на себе завдання згладити гострі грані вашого характеру, доки ви не будете готові займатися найскладнішими проблемами своїх ближніх.

381. Ви виявите у них страждання, спонукання до спокути та обов'язки відшкодування, причини яких можуть бути дуже різними. Деякі з них мають не надто важке для розуміння походження, натомість будуть інші, які ви зможете з'ясувати лише за допомогою інтуїції, одкровення та ясновидіння, щоб звільнити своїх ближніх від важкого тягаря.

382. Ці духовні дари спричинять це чудо лише тоді, коли той, хто їх використовує, натхненний любов'ю до свого ближнього. (149, 88)

383. Чому люди говорять про «надприродне», хоча все в Мені та в Моїх ділах є природним? Хіба не є «надприродними» скоріше злі та недосконалі вчинки людей, оскільки природним було б, щоб вони завжди чинили добро, зважаючи на Те, з Чого вони походять, та на ті якості, якими вони володіють і які носять у собі? У Мені все має просте і глибоке пояснення, ніщо не залишається в темряві.

384. Ви називаєте «надприродним» усе те, чого не розумієте або що розглядаєте як оповите таємницею. Але як тільки ваша душа завдяки заслугам досягне піднесення і побачить та відкриє те, чого раніше не могла бачити, вона з'ясує, що все у творінні є природним.

385. Якби кілька століть тому людству оголосили про ті досягнення та відкриття, яких людина досягне в наш час, то навіть вчені засумнівалися б і вважали б такі дива надприродними. Але сьогодні, коли ви розвинулися і крок за кроком слідували за прогресом людської науки, ви вважаєте їх природними твореннями, навіть якщо ви ними захоплюєтеся. (198, 11 12)

386. Я мушу вам сказати: не думайте, що душа обов'язково потребує людського тіла та життя у світі, щоб розвиватися. Але уроки, які вона отримує у цьому світі, все ж дуже корисні для її вдосконалення.

387. Тіло допомагає душі в її розвитку, в її досвіді, в її спокутуванні та в її боротьбі; це завдання, яке на нього покладається, і ви можете знайти підтвердження цьому в цьому прояві Моєї Божественності через людину, коли Я користуюся її мозком і використовую його як приймальний пристрій для передачі Мого Послання. Зрозумійте, що не лише душа призначена для духовного, але що навіть найменше в матеріальному створено для духовних цілей.

388. Я звертаюся до вашої душі з закликом до роздумів, щоб вона подолала вплив матеріального, що панує над нею, і, використовуючи дар інтуїції, дарувала своє світло серцю та розуму.

389. Це Моє світло означає для вашої душі шлях до її звільнення, це Моє вчення пропонує їй засоби піднятися над людським життям і бути керівником усіх своїх справ, господарем своїх почуттів, а не рабом нижчих пристрастей чи жертвою слабкостей і недуг. (78, 12-15)

390. Хто, крім Мене, здатний панувати в душах і визначати їхню долю? Ніхто. Тому той, хто в

прагненні до панування намагався зайняти місце свого Господа, створює для себе царство, яке відповідає його схильностям, примхам, жадобі влади та марнославству — царство матерії, нижчих пристрастей і неблагородних почуттів.

391. Ви не можете придушити совість, бо в ній — досконала справедливість. У душах лише чистота має владу над благородними почуттями, лише добро рухає їх — одним словом: душу живить лише істина і добро. (184, 49-50)

392. Оскільки Я створив усе на Землі для втіхи людини, то використовуйте це завжди на своє благо. Однак не забувайте, що у вас є голос, який вказує вам межі, в яких ви можете користуватися всім, що пропонує вам природа, і цьому внутрішньому голосу ви повинні слухатися.

393. Так само, як ви прагнете для свого тіла житла, захисту, утримання та задоволення, щоб зробити своє існування приємнішим, так само ви повинні надавати душі те, що їй потрібно для її благополуччя та вищого розвитку.

394. Якщо вона відчуває потяг до вищих сфер, де знаходиться її справжній дім, то дозвольте їй піднятися. Не тримайте її в полоні, бо вона шукає Мене, щоб нагодуватися та зміцнитися. Я кажу вам: щоразу, коли ви дозволяєте їй звільнитися таким чином, вона щасливо повертатиметься у свою тілесну оболонку. (125, 30)

395. Душа хоче жити, вона прагне безсмертя, хоче очиститися й удосконалитися, має голод до знань і спрагу любові. Дозвольте їй думати, відчувати й діяти, дозвольте їй частину часу, яким ви володієте, використовувати для себе, щоб вона могла в ньому виявляти себе й підкріплюватися своєю свободою.

396. З усього, чим ви є тут, у цьому світі, після цього життя залишиться лише ваша душа. Дозвольте їй накопичувати чесноти та заслуги і зберігати їх у собі , щоб, коли настане година її визволення, вона не була бідною душею біля воріт Землі Обітованої. (111, 74-75)

397. Я не хочу для вас більше спокути чи болю; Я хочу, щоб душі всіх Моїх дітей, так само як зірки прикрашають небосхил, своїм світлом осяювали Моє Царство і наповнювали серце вашого Отця радістю. (171, 67)

398. Моє Слово примирить душу з тілом, оскільки між ними вже давно існує ворожнеча, щоб ви дізналися, що ваше тіло, яке ви вважали перешкодою та спокусою на шляху розвитку душі, може бути найкращим знаряддям для виконання ваших завдань на землі. (138, 51)

399. Подбайте про те, щоб між душею та тілесною оболонкою панувала гармонія, щоб ви могли

з легкістю виконувати Мої настанови. З любов'ю підкоряйте тіло, застосовуйте суворість, коли це необхідно. Однак стежте, щоб фанатизм не засліпив вас, щоб ви не чинили з ним жорстоко. Створіть із вашої сутності єдину волю. (57, 65)

400. Я кажу вам не тільки, що ви повинні очистити свою душу, але й зміцнити своє тіло, щоб нові покоління, що походять від вас, були здоровими і їхні душі могли виконати своє важке завдання. (51, 59)

401. Я хочу, щоб ви створювали домівки, які вірять в єдиного Бога — домівки, що є храмами, в яких практикують любов, терпіння та самозречення.

402. У них ви маєте бути вчителями дітей, яких ви маєте оточувати ніжністю та розумінням, за якими ви маєте пильнувати, з турботою стежачи за кожним їхнім кроком.

403. Даруйте свою любов як тим, хто наділений красою, так і тим, хто на вигляд потворний. Не завжди гарне обличчя є відображенням такої ж гарної душі. Натомість за тими істотами, що здаються потворними, може ховатися душа, сповнена чеснот, яку ви повинні високо цінувати. (142, 73)

404. Серйозно думайте про покоління, що прийдуть після вас, думайте про своїх дітей. Так само, як ви дали їм фізичне буття, так само ви маєте обов'язок дати їм духовне життя — те, що є вірою, чеснотою та одухотворенням. (138, 61)

405. Бережіть доброчесність своїх родин і мир у своїх домівках. Подивіться, як навіть найбідніші можуть володіти цим скарбом.

406. Усвідомте, що людська сім'я є втіленням Духовної Сім'ї: у ній чоловік стає батьком, завдяки чому він має справжню подібність до свого Небесного Отця. Жінка зі своїм материнським серцем, сповненим ніжності, є відображенням Любові Божественної Матері, а сім'я, яку вони разом утворюють, є втіленням Духовної Сім'ї Творця.

407. Дім — це храм, у якому ви можете найкраще навчитися виконувати Мої закони, якщо батьки були готові працювати над собою.

408. Доля батьків і дітей — у Мені. Але і тим, і іншим належить допомагати один одному у виконанні своїх завдань і обов'язків спокути.

409. Як би легким був хрест і терпимим існування, якби всі батьки й діти любили одне одного! Найважчі випробування були б полегшені любов'ю та розумінням. За свою покірність Божій волі вони були б винагороджені миром. (199, 72-74)

410. Вивчайте душі, що оточують вас, і тих, хто перетинає ваш життєвий шлях, щоб навчитися цінувати їхні чесноти, сприймати

послання, яке вони приносять вам, або давати їм те, що вони мають отримати від вас.

411. Чому ви зневажали своїх ближніх, яких доля поставила на вашому шляху? Ви зачинили перед ними двері свого серця, не отримавши того повчання, яке вони мали вам принести.

412. Часто ви відштовхували саме того, хто приносив послання миру та втіхи для вашої душі, а потім скаржитеся, коли наповнюєте свою чашу гіркотою.

413. Життя приносить несподівані зміни та сюрпризи, і що ви будете робити, коли завтра доведеться з тугою шукати того, кого сьогодні гордовито відштовхнули?

414. Зважте, що можливо, завтра вам доведеться з великим прагненням шукати того, кого сьогодні відкинули й зневажали, але часто буде вже запізно. (11, 26-30)

415. Який прекрасний приклад гармонії пропонує вам Космос! Сяючі небесні тіла, що сповнені життям коливаються в просторі, навколо яких обертаються інші небесні тіла. Я є тим сяючим, божественним небесним тілом, що дарує душам життя і тепло; та як мало хто рухається по своїй визначеній орбіті, і як багато тих, хто обертається далеко від своєї орбіти!

416. Ви могли б сказати Мені, що матеріальні небесні тіла не мають свободи волі, і що, з іншого боку, саме ця свобода збила людей зі шляху. Тому Я кажу вам: якою заслугою буде боротьба для кожної душі, яка, незважаючи на дар свободи волі, зуміла підкоритися закону гармонії зі своїм Творцем. (84, 58)

417. Ніхто, хто називає себе учнем цього духовного вчення, нехай не скаржиться Отцю на те, що в своєму матеріальному житті він бідний і позбавлений багатьох зручностей, якими інші мають у надлишку, або що страждає від нестачі та позбавлень . Ці скарги походять від матеріальної природи, яка, як ви знаєте, має лише одне існування.

418. Ваша душа не має права так говорити до свого Отця, ані виявляти незадоволення чи сперечатися зі своєю долею, бо всі душі на своєму довгому шляху розвитку на Землі пройшли всю сходинку досвіду, радощів та людських задоволень.

419. Духовне вдосконалення душ почалося вже давно; цьому сприяють той біль і та бідність, які ваше серце не хоче терпіти й переносити. Кожне духовне й матеріальне благо має значення, яке ви повинні усвідомити, щоб не заперечувати цінності ні того, ні іншого. (87, 26 27)

420. Кожна людина, кожна істота має призначене місце, якого не повинна відмовлятися; але так само вона не повинна займати місце, яке їй не належить. (109, 22)

421. Чому ви боїтеся майбутнього? Чи хочете ви залишити невикористаним весь досвід, накопичений вашою душею в минулому? Чи хочете ви покинути посів, не зібравши врожай? Ні, учні. Пам'ятайте, що ніхто не може змінити своє призначення, але може відстрочити годину своєї перемоги і збільшити страждання, які все одно є на кожному шляху. (267, 14)

422. Царство Отця — це спадщина всіх дітей, і цієї благодаті можна досягти лише великими заслугами душі. Я хочу, щоб ви не вважали неможливим здобути благодать, яка наближає вас до Мене.

423. Не сумуйте, коли чуєте в Моїх словах, що до «Землі Обітованої» ви дійдете лише великими зусиллями та трудами. Радійте, бо той, хто спрямовує своє життя на цю мету, не зазнає розчарувань і не відчує себе обдуреним. З ним не станеться так, як з багатьма, хто прагне слави світу і, незважаючи на численні зусилля, все ж не досягає її, або ж, хоча й досягає, але незабаром зазнає страждання, бачачи, як вона розпливається, аж поки від неї нічого не залишається. (100, 42-43)

424. Я даю вам ключі, щоб відкрити двері до вашого вічного блаженства. Ці ключі — це любов, з якої випливають милосердя, прощення, розуміння, смиренність і мир, з якими ви повинні йти по життю.

425. Яке велике щастя вашого духу, коли він панує над матерією і радіє у світлі Святого Духа! (340, 56-57)

426. Ця Земля, яка завжди відправляла в Потойбіччя урожай хворих, втомлених, розгублених, збентежених душ або таких, що мали лише незначну зрілість, незабаром принесе Мені плоди, гідні Моєї Любові.

427. Хвороба і біль будуть дедалі більше відходити з вашого життя, якщо ви будете вести здорове і піднесене існування. Тоді, коли прийде смерть, вона знайде вас готовими до подорожі до Духовної Батьківщини. (117, 24-25)

428. Не зневіряйтеся, о душі, до яких Я особливо звертаю Своє Слово. Залишайтеся наполегливими на Моєму шляху, і ви пізнаєте мир. Істинно кажу вам: ви всі призначені для того, щоб зазнати блаженства. Я не був би вашим Отцем, якби ви не були створені для того, щоб розділити зі Мною Царство Небесне.

429. Але не забувайте: щоб ваше блаженство було досконалим, необхідно, щоб ви крок за кроком вносили свої заслуги, щоб ваша душа відчувала себе гідною тієї божественної нагороди.

430. Усвідомте, що Я підтримую вас, супроводжую вас на всьому шляху. Майте повну довіру до Мене, усвідомлюючи, що Моє

завдання поєднане з вашим, а Моя доля — з вашою! (272, 61)

Пороки, провини, заблудження

431. Зрозумійте Моє вчення, щоб не робити більше помилок у своєму житті; бо кожна образа, яку ви завдаєте своїм ближнім, чи то словами, чи то вчинками, стане незгладимим спогадом у вашій совісті, яка буде безжально докоряти вам.

432. Я ще раз кажу вам, що ви всі потрібні для того, щоб здійснився Божий план і щоб припинилося таке велике душевне страждання серед людей.

433. Доки існує егоїзм, існуватиме й біль. Перетворіть свою байдужість, свій егоїзм і свою зневагу на любов, на співчуття, і ви побачите, як скоро до вас прийде мир. (11, 38-40)

434. Шукайте свого прогресу в людському житті, але ніколи не дозволяйте надмірній амбіції панувати над вами; бо тоді ви втратите свою свободу, і матеріалізм поневолить вас. (51, 52)

435. Я прощаю ваші провини, але водночас виправляю вас, щоб ви вигнали з ваших сердець егоїзм, бо він є однією зі слабкостей, що найглибше тягнуть душу вниз.

436. Я торкаюся вас через совість, щоб ви пам’ятали про свої обов’язки серед братів і сестер і сіяли на своєму шляху діла любові та прощення, як Я навчав вас у «Другому Часі». (300, 29)

437. Сьогодні сила матерії та вплив світу зробили вас егоїстами. Але матерія не вічна, як і світ та його вплив, а Я — терплячий Суддя, чия справедливість є Господом життя та часу . Ви не маєте права судити тих, хто заперечує Мене, бо тоді Я визнаю вас винними більше, ніж їх.

438. Хіба Я підняв Свій голос, щоб засудити Своїх катів? Хіба Я не благословив їх любов’ю та лагідністю? Якби ви тільки зрозуміли, що багато з тих, хто через цей проступок тимчасово збився зі шляху на землі, сьогодні перебувають очищеними у духовному світі! (54, 47-48)

439. Не намагайтеся також розкривати приховані почуття ваших ближніх, бо в кожній істоті існує таємниця, яку знати дозволено лише Мені. Але якщо ви й відкриєте те, що — оскільки належить лише вашому братові — має бути для вас святим, то не розголошуйте цього, не розривайте цю завісу, краще зробіть її щільнішою.

440. Як часто Я бачив, як люди проникали в серце свого брата, аж поки не відкривали його моральну чи душевну вразливість, щоб насолодитися цим і негайно розповісти про це іншим.

441. Ніхто з тих, хто так зневажив приватне життя ближнього, не повинен дивуватися, якщо хтось на його життєвому шляху викриє

його та висміє. Він не повинен тоді говорити, що це міра справедливості, якою його вимірюють; адже це буде міра несправедливості, якою він вимірював своїх ближніх.

442. Поважайте інших, покривайте своїм плащем милосердя тих, кого викрили, і захищайте слабких від пліток людей. (44, 46-48)

443. Не всі, хто «блукає вулицями та провулками», розповідаючи про події минулих часів, тлумачачи пророцтва чи пояснюючи одкровення, є моїми посланцями; бо багато хто з них зловживав цими посланнями через марнославство, гіркоту чи людський корисливий інтерес, щоб ображати й судити, принижувати чи завдавати болю, і навіть «вбивати». (116, 21)

444. Рушай, людство, відкрий шлях, відкрий сенс життя! Об'єднайтеся, народ з народом, любіть один одного! Як тоненька перегородка, що відділяє один дім від іншого, і все ж — як далекі один від одного їхні мешканці! А на кордонах ваших країн — скільки умов там вимагають, щоб ви пропустили іноземця! Якщо ви так чините навіть серед братів по людству — що ж ви тоді зробили з тими, хто перебуває в іншому житті? Ви опустили між ними і собою завісу — якщо не завісу вашого забуття, то завісу вашої невігластва, яка є як густий туман. (167, 31)

445. Чи бачите ви тих людей, які живуть лише для того, щоб задовольнити безмежну жагу до влади, і при цьому нехтують життям своїх ближніх, не поважаючи прав, які Я, їхній Творець, надав їм? Чи розумієте ви, як їхні вчинки свідчать лише про заздрість, ненависть і жадібність? Тож саме за них ви повинні молитися більше, ніж за інших, які не так потребують Світла.

446. Пробачте цим людям весь біль, який вони вам заподіюють, і допоможіть їм своїми чистими думками прийти до тями. Не робіть туман, що їх оточує, ще густішим навколо них; бо коли вони колись муситимуть відповідати за свої вчинки, Я також притягну до відповідальності тих, хто замість того, щоб молитися за них, лише посилав їм темряву своїми злими думками. (113, 30)

447. Пам'ятайте, що в Законі вам було сказано: «Нехай не буде в тебе інших богів, окрім Мене». Проте існує багато богів, яких створила людська амбіція, щоб їх поклонятися, віддавати їм данину і навіть жертвувати їм життя.

448. Зрозумійте, що Мій Закон не застарів і що, навіть якщо ви цього не усвідомлюєте, він безперервно промовляє до вас через совість; проте люди залишаються язичниками та ідолопоклонниками.

449. Вони люблять своє тіло, лестять своїй марнославності та піддаються своїм слабкостям; вони люблять земні скарби, яким жертвують своїм спокоєм та духовним майбутнім. Вони поклоняються плоті й іноді доходять до дегенерації та навіть знаходять смерть у прагненні розваг.

450. Переконайтеся самі, що ви любили речі цього світу більше, ніж свого Отця. Коли ви жертвували собою заради Мене, люблячи Мене у своєму ближньому та служачи Мені? Коли ви жертвуєте своїм сном або наражаєте на небезпеку своє здоров'я, щоб надати допомогу та полегшити страждання, які спіткають ваших ближніх? І коли ви йшли на межу смерті заради одного з тих великодушних ідеалів, якими надихає Моє вчення?

451. Усвідомте, що культ, яким ви займаєтеся в матеріальному житті, для вас переважає поклоніння духовному життю. Ось чому Я сказав вам, що у вас є інші боги, яких ви шануєте і яким ви служите більше, ніж істинному Богу. (118, 24-26)

452. Ви настільки звикли до гріха, що ваше життя здається вам найприроднішим, найнормальнішим і найдопустимішим, і все ж здається, ніби Содом і Гоморра, Вавилон і Рим переклали всю свою розпусту і гріх на це людство. (275, 49)

453. Ви живете сьогодні в час духовного сум'яття, коли ви називаєте зло добром, коли ви вірите, що бачите світло там, де є темрява, коли ви віддаєте перевагу зайвому перед необхідним. Але Моє завжди готове і милосердне милосердя вчасно втрутиться, щоб врятувати вас, і покаже вам світлий шлях істини — той шлях, від якого ви відійшли. (358, 30)

454. Щоб перемогти у всіх випробуваннях, робіть те, чого навчив вас Учитель: пильнуйте і моліться, щоб ваші очі завжди були пильними і ви не піддалися спокусі. Майте на увазі, що зло має великий нюх, щоб спокушати вас, щоб звести вас з ніг, перемогти вас і скористатися вашою слабкістю. Будьте проникливими, щоб ви вміли виявляти його, коли воно чатує на вас. (327, 10)

455. Істинно кажу вам: людство знайде з цієї темряви шлях до світла. Але цей крок відбуватиметься повільно. Що сталося б з людьми, якби вони в одну мить усвідомили все зло, яке вони заподіяли? Одні втратили б розум, інші позбавили б себе життя. (61, 52)

Очищення та одухотворення людства

456. Ви забули Закон і чекали, поки сили природи нагадають вам

про Мою справедливість: урагани, річки, що виходять з берегів, землетруси, посухи, повені — це заклики, що пробуджують вас і говорять вам про Мою справедливість.

457. Який інший плід може запропонувати Мені людство в цей час, окрім розбрату та матеріалізму? Цей народ, який роками слухав Мої настанови, також не може принести Мені врожаю, що Мені до вподоби. (69, 54-55)

458. Хіба ви не чуєте закликів справедливості? Хіба ви не бачите, як стихійні лиха навідуються на одну місцевість за іншою? Чи ви вважаєте, що — якби ви вели доброчесне життя — була б необхідність, щоб Моя справедливість давала про себе знати таким чином? Істинно кажу вам: не було б жодної причини очищати вас, якби Я знайшов вас чистими. (69, 11)

459. Хоча вам зараз здається неможливим встановити мир серед людства, Я кажу вам, що мир настане, і навіть більше: що людина буде жити у духовності.

460. Світ зазнає багато лиха до настання цього часу. Але ці страждання будуть на благо людства, як у земному, так і в духовному плані. Це буде як «Досі і не далі» для нестримного ходу злочинів, егоїзму та гедонізму людей.

461. Таким чином настане рівновага, бо сили зла більше не зможуть перемагати сили добра.

462. Це очищення, оскільки воно завжди стосується найчутливішого й найдорожчого, має вигляд покарання, хоча ним не є. Адже насправді воно є засобом для порятунку душ, які відійшли від шляху або заблукали.

463. Той, хто судить по-земному, не може знайти нічого корисного в болю; хто ж, однак, зважає на те, що має душу, яка житиме вічно, отримує з того самого болю світло, стійкість і оновлення.

464. Якщо ви мислите духовно — як ви можете вірити, що біль є злом для людства, якщо він походить від Бога, який є цілковитою Любов'ю?

465. Час минає, і настане момент, коли почнуть з'являтися ті великі випробування, і навіть останній залишок миру зникне зі світу, який не повернеться, доки людство не знайде шлях мого Закону і не прислухається до того внутрішнього голосу, який безперервно говоритиме йому: Бог живе! Бог у вас! Пізнайте Його, відчуйте Його, примиріться з Ним!

466. Тоді зміниться ваш спосіб життя. Зникне егоїзм, і кожен буде корисним для іншого. Люди будуть надихатися моєю справедливістю, щоб створювати нові закони і керувати народами з любов'ю. (232, 43 47)

467. У матеріальному світі ви також відчуєте перетворення:

річки будуть багаті на воду, неродючі поля стануть родючими, сили природи повернуться до своїх звичних русел, бо між людиною і Богом, між людиною і Божими творіннями, між людиною і законами, продиктованими Творцем життя, пануватиме гармонія. (352, 65)

468. Не турбуйтеся, улюблені свідки. Я сповіщаю вас, що це матеріалістичне людство, яке протягом такого довгого часу вірило лише в те, що воно відчуває, бачить і розуміє своїм обмеженим розумом, а також у те, що воно доводить своєю наукою, стане духовним і здатним бачити Мене своїм духовним поглядом та шукати істину. (307, 56)

469. Якби ви були духовно підготовлені, ви могли б побачити в нескінченності натовпи духовних істот, які перед вашим поглядом були б схожі на незмірну велику білу хмару, і коли посланці або посланці відокремлюються від неї, ви бачили б, як вони наближаються до вас, немов іскри світла.

470. Ваш духовний погляд ще не є проникливим, і тому Я мушу говорити вам про Потойбіччя, про все те, чого ви ще не здатні побачити. Але Я кажу вам: настане час, коли ви всі станете провидцями і будете насолоджуватися тим чудовим життям, яке зараз вам здається далеким, але яке насправді вібрує поруч з вами, оточує вас і просвічує, надихає вас і безперервно стукає у ваші двері. (71, 37-38)

471. Чутливість, інтуїція, одкровення, пророцтво, натхнення, пророцтво, дар, внутрішнє слово — все це та інші дари виходитимуть з Духа, і завдяки їм люди підтвердять, що для людства настала нова епоха.

472. Сьогодні ви сумніваєтеся в існуванні цих духовних дарів, бо дехто приховує їх від світу, побоюючись його думки; завтра ж володіння ними стане найприроднішим і найпрекраснішим.

473. Я приходжу до вас у цей «Третій час», бо ви хворі тілом і душею. Здоровий не потребує лікаря, а праведний — очищення. (80, 5-6)

474. Сьогодні ви ще потребуєте духовних осіб, суддів і вчителів. Але коли ваш духовний і моральний стан стане високим, ви більше не потребуватимете цих опор, ані цих голосів. У кожній людині буде суддя, душпастир, вчитель і вівтар. (208, 41)

XVI. Пророцтва та притчі, втіха та обіцянка

Розділ 64 – Пророцтва

Здійснення старих і нових пророцтв

1. Те, що пророкували пророки, здійсниться в цей час. Моє нове Слово дійде до філософів і теологів, багато хто буде з нього глузувати, а інші обурюватимуться. Але поки це відбуватиметься, їхні здивовані очі побачать виконання пророцтв, про які Я вам зараз оголосив. (151, 75)

2. Ті пророки минулих часів не отримували жодних юридичних повноважень чи уповноважень на землі, вони не були змушені підкорятися будь-якій владі і зосереджувалися лише на тому, щоб виконувати накази свого Господа, який поклав Своє Слово на уста тих, кого Він обрав.

3. Сповнені віри та мужності, ніщо не заважало їм виконувати своє завдання — навчати народ Моєму Закону та відвертати його від релігійного фанатизму, відкриваючи йому очі на байдужість та помилки священиків. (162, 7-8)

4. Людство, чи здаються тобі непередбачуваними біль, злидні та хаос, що оточують тебе в цей час?

5. Якщо ви здивовані, то це тому, що ви не цікавитеся Моїми пророцтвами і не підготувалися.

6. Все було передбачено, і все було оголошено, але вам бракувало віри, і тепер ви, як наслідок цього, п’єте дуже гіркий келих.

7. І сьогодні Я пророкую через людський розум. Деякі пророцтва скоро збудуться, інші — лише в далеких часах.

8. Цей народ, який їх чує, несе велику відповідальність за те, щоб донести їх до людства. Адже вони містять світло, яке допомагає людям зрозуміти реальність, в якій вони живуть, щоб вони зупинилися у своєму шаленому бігу до прірви. (276, 41–42)

9. Багато з того, що Я говорив вам у цей час, є пророцтвом, яке стосується то найближчих часів, то майбутніх часів. Тому багато людей не хочуть надавати значення цьому божественному посланню.

10. Однак це Слово воскресне, сповнене світла, серед людей майбутніх часів, які в ньому впізнають і відкриють великі одкровення, точність і досконалість яких вражатимуть вчених. (216, 13)

Велике пророцтво для народів від 10 січня 1945 року, наприкінці Другої світової війни

11. У цю мить Я звертаюся до народів землі. Усі мають Моє Світло; з його допомогою нехай вони замисляться над тим, що наважилися розпоряджатися життям, ніби вони є його власниками.

12. Істинно кажу вам: ваше знищення та ваш біль викликали у багатьох глибоке каяття і пробудили до Світла мільйони

людей, які шукають Мене та кличуть до Мене, і від них підноситься до Мене плач, що запитує: «Отче, чи не закінчиться, можливо, війна 1945 року, і чи не витреш Ти наші сльози та не принесеш нам мир?»

13. Ось Я присутній серед вас, о ви, сім народів! 808 Глава 64 Сім глав, які ви підняли перед Мною у світі!

14. АНГЛІЯ: Я просвічую тебе, Моя справедливість ще важко відіб'ється на тобі; але Я даю тобі силу, торкаюся твого серця і кажу тобі: твої претензії на владу впадуть, твої багатства будуть у тебе відібрані, і вони нікому не будуть дані.

15. НІМЕЧЧИНА: Я в цю мить караю твою гордість і кажу тобі: готуйся, бо твоє насіння не загине. Ти просила Мене про нові землі, але люди втрутилися в Мої високі рішення. Я схиляю твою шию і кажу тобі: прийми Мою силу і покладайся на те, що Я врятую тебе.

16. Але якщо ти не покладатимешся на Мене і віддасися своїй гордості, ти будеш самотній і раб світу. Та це не є Моєю волею, бо настав час, коли Я скидаю панів і визволяю рабів та в'язнів. Прийми Моє світло і знову піднімися.

17. РОСІЯ: Мій Дух бачить усе. Світ не буде твоїм. Це Я буду правити над усіма вами. Ти не зможеш знищити Моє Ім'я, бо Христос, що промовляє до тебе, пануватиме над усіма людьми. Звільнися від матеріалізму і приготуйся до нового життя, бо якщо цього не станеться, Я зламаю твою гордість. Я дарую тобі Своє Світло.

18. ІТАЛІЯ: Ти вже не є паном, як у минулі часи; сьогодні насмішки, рабство та війна зруйнували тебе. Внаслідок твого виродження ти переживаєш велике очищення. Але Я кажу тобі: оновися, позбудься свого фанатизму та ідолопоклонства і визнай Мене найвищим Господом. Я виллю на тебе нові натхнення та світло. Прийми Мій цілющий бальзам і пробачте один одному.

19. ФРАНЦІЯ: Ти приносиш Мені свій біль. Твоє плач доходить до Мого високого престолу. Я приймаю тебе. Раніше ти підносив себе до рівня Господа, а тепер ти показуєш Мені лише ланцюги, які тягнеш за собою.

20. Ти не пильнував і не молився. Ти віддався плотським насолодам, і дракон зробив тебе своєю здобиччю.

21. Та Я врятую тебе, бо до Мене доносяться скарги твоїх жінок і плач дітей. Ти хочеш врятуватися, і Я простягаю тобі руку. Але істинно кажу тобі: пильнуй, молись і прощай!

22. СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ: У цю мить Я приймаю і тебе. Я дивлюся на твоє серце — воно не з каменю, а з металу, із золота. Твій металевий мозок Я бачу затверділим. Я не знаходжу в тобі

любові, не відкриваю духовності. Я бачу лише манію величі, амбіції та жадібність.

23. «Продовжуй так», але Я запитую тебе: коли Моє Насіння пустить у тобі глибоке коріння? Коли ти зруйнуєш свого «Золотого теля» і свою «Вежу Вавилонську», щоб замість них збудувати справжній храм Господній?

24. Я торкаюся ваших сумлінь, від першого до останнього, і прощаю вас. Я просвічую вас, щоб у найважчу годину, коли випробування досягне свого апогею, ваш розум не був затьмарений, а мислив ясно і нагадував вам, що Я стою над вами.

25. Я даю тобі світло, силу і владу. Не втручайся в Мої високі рішення, бо якщо ти не будеш слухатися Моїх наказів або перейдеш межу, яку Я встановлюю, на тебе зійдуть біль, руйнування, вогонь, пошесть і смерть.

26. ЯПОНІЯ: Я приймаю тебе і промовляю до тебе. Я увійшов у твоє святилище і оглянув усе. Ти не хочеш бути останнім, завжди хотів бути першим. Але істинно кажу тобі: це насіння не є приємним Мені.

27. Тобі необхідно випити чашу страждань, щоб твоє серце очистилося. Необхідно, щоб твоя «мова»* змішалася з іншими «мовами». Необхідно, щоб світ наблизився до тебе. Коли світ буде готовий і очищений, він принесе тобі насіння, яке Я йому передам. Бо Я не бачу нікого готового. Я не бачу в тобі духовного насіння моєї Божественності. Але Я прокладу шлях. * Тут мається на увазі спосіб мислення та світ уявлень, на які впливає та визначає мова.

28. Незабаром у всьому світі запанує хаос світоглядів, плутанина наук і теорій. Але після цього хаосу світло дійде до тебе. Я готую вас усіх, прощаю вас і дбаю про те, щоб ви йшли правильним шляхом.

29. Коли настане час і мир прийде до народів, не будь непокірним, не втручайся в Мої високі рішення і не чини опору Моїй волі. Коли народи укладуть мир, не підставляй їм підніжки, бо тоді Я надішлю на тебе Свій суд.

30. Сім народів! Сім глав! Отець прийняв вас. Перед вами, під вашим пануванням, стоїть світ. Ви відповідальні переді Мною за нього!

31. Нехай світло «Книги семи печаток» сяє в кожній з народів, щоб люди готувалися, як того бажаю Я. Мій мир з вами! (127, 50-65)

Війни та природні катастрофи — знамення на небі

32. Той самий світ, в якому ви зараз живете, довгий час був полем битви. Але людині не вистачило того величезного досвіду, який їй залишили в спадок її предки — гіркого й

болісного досвіду, що лежить перед людьми цього часу, немов розгорнута совістю книга.

33. Але серця людей занадто тверді, щоб прийняти той плід досвіду, що є як спадщина світла. Єдине, що вони успадкували від своїх предків, — це ненависть, гордість, злоба, жадібність, зарозумілість і помста, які передалися їм у крові. (271, 65)

34. Зважте, що настав час суду; бо істинно кажу вам: кожне провинення буде спокутуване. Сама Земля вимагатиме звіту за те, як людина зловживала нею та її природними багатствами.

35. Все, що було знищено, покличе вас до відповідальності і дасть людям зрозуміти, що вони були створені Творцем з любов'ю і що саме та єдина Воля, яка могла б їх знищити, піклується про них, захищає їх і благословляє. (180, 67)

36. Я передаю вам це послання, яке ви повинні поширювати через моря. Моє Слово має перетнути Старий Континент і дійти навіть до людей Ізраїлю, які кинулися у братовбивчу боротьбу за шматочок землі, не усвідомлюючи злиднів своєї душі.

37. Ви не можете уявити собі випробування, яке переживе світ. Усі чекають на мир, але він настане лише після того, як сили природи дадуть свідчення про Мене. (243, 52)

38. Мої природні сили будуть розвіяні і спустошать цілі регіони. Вчені відкриють нову планету, і «зоряний дощ»* осяє ваш світ. Але це не принесе лиха людству; це лише сповістить людей про настання нової епохи. (182, 38)

** У Євангеліях цей знак Суду оголошується словами: «Зірки» падатимуть з неба». Однак, очевидно, йдеться про великий метеоритний дощ, що падає на Землю.*

39. Я вже відкрив вам, що мій народ розсіяний по всій Землі, тобто що духовне насіння розсіяне по всьому земному крузі.

40. Сьогодні ви роз'єднані й навіть зневажаєте одне одного через дрібниці. Але коли матеріалістичні вчення загрожуватимуть перемагати вас усіх, ви, хто мислить і відчуває духом, нарешті станете єдиним цілим. Коли настане той час, Я дам вам знак, щоб ви могли впізнати одне одного — щось, що ви зможете бачити й чути однаково. Коли ви тоді будете свідчити про це один одному, ви здивуєтеся і скажете: «Це Господь відвідав нас». (156, 35-36)

Пророцтво про розкол мексиканських громад

41. Тепер слухайте Мене уважно, народе, і приступайте до того, щоб гідно і правдиво виконувати Моє Слово.

42. Я бачу, що ви носите смуток у своїх серцях, бо передчуваєте, що не всі ці натовпи людей

дотримуватимуться Закону, який Я вписав у ваші душі. Та кажу вам, що сьогодні, як і в «Перші часи», народ розділиться.
43. Я багато говорив до вас і позначив для всіх єдиний шлях. Тому кажу вам: якщо деякі з моїх дітей будуть Мені неслухняні, вирок над цим народом буде винесено, коли настане день, визначений волею вашого Отця, щоб покласти край цьому прояву.
44. Я прийшов до вас у цей час як Визволитель, показав вам шлях через пустелю, духовну «щоденну працю» боротьби за визволення та спасіння, і в кінці пообіцяв вам нову Землю Обітовану, яка є миром, світлом і блаженством для духу.
45. Блаженні ті, хто вирушають і слідують за Мною в цій подорожі, прагнучи визволення та одухотворення, бо вони ніколи не відчуватимуть себе покинутими чи слабкими у випробуваннях, які приносить їм безкрайня пустеля.
46. Горе ж тим, хто порушує віру, хто любить речі світу більше, ніж духовне — тим, хто й надалі тримається своїх ідолів та своїх традицій! Думаючи, що служать Мені, вони будуть підданими «фараона», яким є «тіло», матеріалізм, ідолопоклонство.
47. Хто хоче прийти до Землі Обітованої, до Батьківщини Духа, той повинен на своєму шляху через світ залишити слід добра.
48. Ідіть цим шляхом і не бійтеся. Бо якщо ви покладаєте надію на Мене, то неможливо збитися зі шляху. Якщо ви боїтеся або не маєте довіри, то ваша віра не є абсолютною, і Я кажу вам, що той, хто хоче йти за Мною, повинен бути переконаний у Моїй істині. (269, 50-51)

Розділ 65 – Притчі, втіха та обіцянка

Притча про недобрих управителів

1. У прагненні милосердя до одного будинку наблизився натовп голодних, хворих і нагих.
2. Управителі дому безперервно готували його, щоб пригостити прохожих за своїм столом.
3. Прибув господар, власник і володар тих земель, щоб очолити бенкет.
4. Минав час, і нужденні завжди знаходили в тому домі їжу та притулок.
5. Одного дня той пан побачив, що вода на столі була каламутна, що страви не були здоровими та смачними, а скатертини були забруднені.
6. Тоді він покликав до себе тих, хто був відповідальний за сервірування столу, і сказав їм: «Чи бачили ви скатертини, чи куштували страви і пили воду?»
7. «Так, пане», — відповіли ті.
8. «Тоді, перш ніж давати їсти цим голодним, нехай спочатку

поїдять ваші діти, і якщо їм сподобається їжа, подайте її цим гостям».

9. Діти взяли хліба, фруктів та всього, що було на столі; та смак був огидний, і це викликало невдоволення та бунт, і вони сильно скаржилися.

10. Тоді господар сказав тим, хто ще чекав: «Ідіть під дерево, бо я запропоную вам плоди мого саду та смачні страви».

11. Але до слуг він сказав таке: «Очистіть забруднене, усуньте неприємний смак з вуст тих, кого ви розчарували. Я не задоволений вами, бо я доручив вам прийняти всіх голодних і спраглих, щоб запропонувати їм найкращі страви та чисту воду, а ви не виконали цього. Ваша робота мені не до вподоби».

12. Тоді господар тих земель сам приготував бенкет: хліб був ситним, фрукти — здоровими й стиглими, вода — свіжою й освіжаючою. Потім він запросив тих, хто чекав на це — жебраків, хворих і прокажених, — і всі наїлися, і їхня радість була великою. Незабаром вони одужали й позбулися страждань, і вирішили залишитися на маєтку.

13. Вони почали обробляти поля, стали польовими робітниками, але були слабкими і не вміли виконувати вказівки того господаря. Вони змішали різні насіння, і врожай зіпсувався, пшеницю заглушило бур'яном.

14. Коли настав час жнив, прийшов господар і сказав їм: «Що ви робите, адже я доручив вам лише управляти будинком, щоб приймати гостей? Посів, який ви зробили, недобрий, інші призначені для обробки полів. Ідіть і очистіть землю від будяків та бур'янів, а потім знову керуйте будинком. Криниця висохла, хліб не додає сил, а плоди гіркі. Робіть з тими, хто проходить повз, те, що я зробив з вами. Якщо ви нагодували й зцілили тих, хто звернувся до вас, якщо ви усунули біль своїх ближніх, тоді я дам вам відпочити в моєму домі». (196, 47–49)

Притча про перехід через пустелю до Великого міста

15. Двоє мандрівників повільними кроками йшли через безкрайню пустелю, їхні ноги боліли від гарячого піску. Вони прямували до далекого міста, і лише надія дістатися до мети додавала їм сил на цьому важкому шляху, адже хліб і вода поступово закінчувалися. Молодший з них почав втомлюватися і попросив свого супутника продовжити подорож самому, бо сили його покидали.

16. Старший мандрівник намагався вселити молодому нову мужність, кажучи йому, що, можливо, вони незабаром натраплять на оазу, де відновлять втрачені сили; але той не набрався нової мужності.

17. Старший не мав наміру кидати його в тій пустелі, і хоча він теж був втомлений, він підняв знесиленого товариша на спину і з великими зусиллями продовжив мандрівку.
18. Коли юнак відпочив і зважив на ті труднощі, які він завдавав тому, хто ніс його на плечах, він зійшов з його шиї, взяв його за руку, і так вони продовжили свій шлях.
19. Незмірна віра наповнювала серце старого мандрівника, що давало йому сили подолати втому.
20. Як він і передбачав, на горизонті з'явився оазис, у тіні якого на них чекала прохолода джерела. Зрештою вони дісталися до нього і пили ту освіжаючу воду, доки не напилися досхочу.
21. Вони заснули міцним сном, а прокинувшись, відчули, що втома зникла, і вони не відчували ані голоду, ані спраги. Вони відчували мир у своїх серцях і силу, щоб дістатися до міста, яке шукали.
22. Насправді вони не хотіли залишати це місце, але подорож треба було продовжувати. Вони наповнили свої посудини тією кришталево чистою водою і знову рушили в дорогу.
23. Старий мандрівник, який був опорою для молодого, сказав: «Давайте користуватися водою, яку ми несемо з собою, лише помірно. Можливо, що по дорозі ми зустрінемо паломників, які, переповнені виснаженням, помирають від спраги або хворіють, і тоді буде необхідно запропонувати їм те, що ми несемо з собою».
24. Молодий чоловік заперечив і сказав, що було б нерозумно віддавати те, чого, можливо, не вистачить навіть для них самих; що в такому випадку вони могли б продати її за ту ціну, яку захотіли б, оскільки здобуття цього дорогоцінного елемента коштувало їм таких великих зусиль.
25. Старий не був задоволений цією відповіддю і відповів йому, що якщо вони хочуть мати спокій у душі, то повинні поділитися водою з нужденними.
26. Зневірений молодий чоловік сказав, що він волів би сам випити всю воду зі свого посуду, ніж ділитися нею з кимось, кого зустрінуть по дорозі.
27. Знову передчуття старого справдилося, бо перед собою вони побачили караван, що складався з чоловіків, жінок і дітей, які, заблукавши в пустелі, були близькі до загибелі.
28. Добрий старий поспішив до тих людей і напоїв їх. Знесилені одразу ж відчули себе підкріпленими, хворі розплющили очі, щоб подякувати тому мандрівникові, а діти перестали плакати від спраги. Караван підвівся і продовжив свою подорож.
29. У серці благородного мандрівника панував спокій, тоді

як інший, побачивши, що його посудина порожня, стурбовано сказав товаришеві, що їм слід повернути назад і знайти джерело, щоб поповнити воду, яку вони витратили.

30. «Ми не повинні повертатися, — сказав добрий мандрівник, — якщо ми маємо віру, то далі ми натрапимо на нові оазиси».

31. Та юнак сумнівався, боявся і волів одразу попрощатися зі своїм товаришем, щоб повернутися назад у пошуках джерела. Вони, що були товаришами у стражданнях, розлучилися. Поки один продовжував йти стежкою, натхненний вірою у свою мету, інший, з думкою, що може загинути в пустелі, з нав'язливою ідеєю смерті в серці, біг до джерела.

32. Зрештою він дістався туди, задихаючись і виснажений. Але задоволений, він напився досхочу, забув про товариша, якого залишив йти самого, і так само про місто, від якого відмовився, і вирішив відтепер жити в пустелі.

33. Не минуло багато часу, як неподалік проїжджав караван, що складався з виснажених і спраглих чоловіків та жінок. Вони охоче наблизилися, щоб напитися води з того джерела.

34. Та раптом вони побачили чоловіка, який заборонив їм пити й відпочивати, якщо вони не заплатять йому за ці блага. Це був той молодий мандрівник, який заволодів оазою й проголосив себе паном пустелі.

35. Ті люди сумно слухали його, бо були бідні й не могли купити той дорогоцінний скарб, що втамував би їхню спрагу. Зрештою вони розпрощалися з тим небагато, що мали при собі, купили трохи води, щоб вгамувати пекучу спрагу, і продовжили свій шлях.

36. Невдовзі той чоловік перетворився з володаря на короля, бо не завжди там проїжджали бідні; були й могутні, які могли віддати ціле багатство за склянку води.

37. Цей чоловік уже не пам'ятав міста за пустелею, а тим більше — брата-подорожувальника, який ніс його на плечах і врятував від загибелі в тій пустелі.

38. Одного дня він побачив караван, що впевнено прямував до великого міста. Та з подивом він спостерігав, що ті чоловіки, жінки та діти крокували, сповнені сили й радості, і при цьому співали хвалебну пісню.

39. Чоловік не розумів, що бачить, і його здивування ще більше зросло, коли він побачив, що на чолі каравану йшов той, хто був його супутником у подорожі.

40. Караван зупинився перед оазою, а двоє чоловіків стояли один навпроти одного й здивовано дивилися один на одного. Нарешті мешканець оази запитав того, хто був його супутником: «Скажи мені, як це

можливо, що є люди, які перетинають цю пустелю, не відчуваючи спраги чи втоми?»
41. Він зробив це, бо в душі думав про те, що станеться з ним з того дня, коли більше ніхто не прийде до нього просити води чи притулку.
42. Добрий мандрівник сказав своєму супутнику: «Я дістався до великого міста, але не сам. По дорозі я зустрів хворих, спраглих, заблукалих, виснажених, і всім їм я дав нову відвагу завдяки вірі, яка надихає мене, і так ми йшли від оази до оази, аж одного дня опинилися біля воріт великого міста.
43. Там мене покликали до володаря того царства, який, побачивши, що я знав пустелю і мав співчуття до мандрівників, доручив мені повернутися, щоб бути провідником і порадником мандрівників під час болісного перетину пустелі.
44. І ось ти бачиш мене, як я саме веду ще одну каравану, яку маю доправити до великого міста. — А ти? Що ти тут робиш?» — запитав він того, хто залишився в оазі. — Той мовчав, соромлячись.
45. Тоді добрий мандрівник сказав йому: «Я знаю, що ти привласнив собі цю оазу, що ти продаєш воду і береш гроші за тінь. Ці блага не належать тобі, вони були покладені в пустелю божественною силою, щоб ними користувався той, хто їх потребує.
46. Бачиш ці натовпи людей? Їм не потрібна оаза, бо вони не відчувають ні спраги, ні втоми. Достатньо, щоб я передав їм послання, яке Господь великого міста надсилає їм через мене, і вони вже вирушають у дорогу та з кожним кроком знаходять нові сили завдяки високій меті, яку мають: досягти того Царства.
47. Залиш джерело спраглим, щоб вони знайшли в ньому освіження, і тим, хто терпить суворість пустелі, щоб вони вгамували свою спрагу.
48. Твоя гордість та егоїзм засліпили тебе. Але що тобі дало бути господарем цієї маленької оази, якщо ти живеш у цій пустелі та позбавив себе можливості пізнати велике місто, до якого ми разом прямували? Чи ти вже забув ту високу мету, яку ми обоє мали?»
49. Коли той чоловік вислухав мовчазного співрозмовника, який був вірним і безкорисливим товаришем, він розплакався, бо відчув каяття за свої провини. Він зірвав з себе фальшиві пишні шати і вирушив до того місця, де починалася пустеля, щоб піти шляхом, який приведе його до великого міста. Але тепер він йшов своїм шляхом, осяяний новим світлом — світлом віри та любові до своїх ближніх. Кінець притчі
50. Я є Господь Великого Міста, а Ілля Старший — персонаж моєї притчі. Він є «голосом того, хто

кличе в пустелі», він є тим, хто знову відкривається серед вас на виконання одкровення, яке Я дав вам під час Преображення на горі Табор. Саме він веде вас у «Третій час» до Великого міста, де Я чекаю на вас, щоб дати вам вічну нагороду моєї любові.

51. Слідуйте за Ілією, о улюблений народе, і все зміниться у вашому житті, у вашому поклонінні Богу та ваших ідеалах; все буде перетворено.

52. Чи ви вірили, що ваше недосконале релігійне життя залишиться вічним? — Ні, мої учні. Завтра, коли ваш дух побачить Велике Місто на горизонті, він, як і його Господь, скаже: «Моє Царство не з цього світу» (28, 18-40).

Притча про великодушність короля

53. Жив колись один король, який, оточений своїми підданими, святкував перемогу, яку він здобув над повсталим народом, що став його васалом.

54. Король і його піддані співали гімн перемоги. Тоді король звернувся до свого народу з такими словами: «Сила моєї руки перемогла і розширила моє царство; але я любитиму переможених так само, як і вас, я дам їм поля на своїх маєтках, щоб вони вирощували виноград, і моя воля полягає в тому, щоб ви любили їх так само, як я їх люблю».

55. Минав час, і серед того народу, який був підкорений любов'ю та справедливістю того короля, з'явився чоловік, який повстав проти свого пана і спробував убити його уві сні, але лише поранив його.

56. З огляду на свій злочин, той чоловік, сповнений страху, втік, щоб сховатися в найтемніших лісах, тоді як король оплакував невдячність і відсутність свого підданого, бо його серце дуже його любило.

57. Під час втечі того чоловіка схопив народ, ворожий до короля, і коли його звинуватили в тому, що він є підданим того, чиє панування вони не визнають, він, переляканий, щосили вигукнув їм, що він є втікачем, бо щойно вбив короля. Але йому не повірили і засудили його до смерті на вогнищі після попередніх тортур.

58. Коли він уже стікав кров'ю, і його збиралися кинути у вогонь, сталося так, що король разом зі своїми слугами, які шукали бунтівника, проходив повз, і, побачивши, що тут відбувається, той правитель підняв руку й промовив до слуг: «Що ви робите, бунтівний народе?» І, почувши величний і владний голос короля, бунтівники впали перед ним на коліна.

59. Невдячний підданий, який все ще лежав у кайданах біля вогню і чекав лише на виконання вироку, був здивований і вражений, побачивши, що король не помер,

а наближався до нього крок за кроком і розв’язував його.
60. Він відвів його від вогню і перев’язав його рани. Потім він напоїв його вином, одягнув у нову білу одежу, і, поцілувавши його в чоло, сказав до нього: «Мій підданий, чому ти втік від мене? Чому ти мене поранив? Не відповідай мені словами, я лише хочу, щоб ти знав, що я люблю тебе, і кажу тобі зараз: «Іди за мною».
61. Той народ, який був свідком цих сцен милосердя, здивований і внутрішньо перетворений, вигукнув: «Осанна, Осанна!» Вони визнали себе слухняними васалами того Царя і отримували від свого Господа лише благодіяння, а підданий, який колись бунтував, — переповнений такою великою любов’ю свого Царя — вирішив віддячити за ці докази безмежної прихильності, завжди люблячи й шануючи свого Господа, підкорений Його настільки досконалими вчинками.
Кінець притчі
62. Дивіться, люди, як ясне Моє Слово! Та люди борються проти Мене і втрачають свою дружбу зі Мною.
63. Яку шкоду Я заподіяв людям? Яку шкоду приносить їм Моє вчення та Мій Закон? 64. Знайте: скільки б ви Мені не завдавали болю, щоразу вам буде прощено. Але тоді ви також зобов'язані прощати своїх ворогів, коли вони вас ображають.
65. Я люблю вас, і якщо ви відійдете від Мене на крок, Я зроблю такий самий крок, щоб наблизитися до вас. Якщо ви зачините переді Мною ворота вашого храму, Я буду стукати в них, доки ви не відчините їх і Я не зможу увійти. (100, 61-70)

Блаженства та благословення

66. Блаженний той, хто з терпінням несе свої страждання, бо саме у своїй лагідності він знайде силу, щоб і надалі нести свій хрест на шляху свого розвитку.
67. Благословенний той, хто з покірністю терпить приниження і здатний пробачити тих, хто його образив, бо Я виправдаю його. Але горе тим, хто судить вчинки своїх ближніх, бо вони самі будуть судимі!
68. Блаженний той, хто виконує першу заповідь Закону і любить Мене більше за все створене.
69. Благословенний той, хто дозволяє Мені судити його справедливу чи несправедливу справу. (44, 52-55)
70. Блаженні ті, хто на землі упокорюється, бо Я пробачу їм. Блаженні ті, кого обмовляють, бо Я засвідчу їхню невинність. Блаженні ті, хто свідчить про Мене, бо Я благословлю їх. А тих, кого не визнають через те, що вони сповідують Моє вчення, Я визнаю. (8, 30)
71. Блаженні ті, хто падають і знову піднімаються, хто плаче і

благословляє Мене, хто, ображений власними братами, покладається на Мене в глибині свого серця. Ці малі й засмучені, зневажені, але лагідні і тому сильні духом – вони є справді Моїми учнями. (22, 30)

72. Блаженні ті, хто благословляє волю свого Господа, блаженні ті, хто благословляє власні страждання, бо знають, що це змиє їхні плями ганьби. Бо це дає їхнім крокам опору, щоб піднятися на Духовну Гору. (308, 10)

73. Усі чекають на світло нового дня, на світанок миру, який має стати початком кращої епохи. Пригноблені чекають на день свого визволення, хворі сподіваються на ліки, що повернуть їм здоров'я, силу та радість життя.

74. Блаженні ті, хто вміють чекати до останньої миті, бо їм буде повернено з відсотками те, що вони втратили. Я благословляю це очікування, бо воно є доказом віри в Мене. (286, 59-60)

75. Блаженні вірні, благословенні ті, хто залишається стійким до кінця своїх випробувань. Благословенні ті, хто не змарнував силу, яку дарує їм Моє вчення, бо вони в прийдешні часи гіркоти з силою і світлом переживуть перипетії життя. (311, 10)

76. Благословенні ті, хто благословляє Мене на вівтарі Творіння і вміє смиренно приймати наслідки своїх провин, не приписуючи їх божественним покаранням.

77. Благословенні ті, хто вміє виконувати Мою волю і з покорою приймає свої випробування. Всі вони будуть любити Мене. (325, 7-8)

Заохочення до духовного зростання

78. Благословенні ті, хто зі смиренністю та вірою просять Мене про піднесення своєї душі, бо вони отримають те, про що просять у свого Отця.

79. Благословенні ті, хто вміє чекати, бо Моя милосердна допомога надійде до їхніх рук у відповідний момент.

80. Навчіться просити і також чекати — знаючи, що моїй Люблячій Волі нічого не вислизає. Довіряйте тому, що моя Воля виявляється у кожній вашій потребі та у кожному вашому випробуванні. (35, 1-3)

81. Благословенні ті, хто мріє про рай миру та гармонії.

82. Блаженні ті, хто зневажає дрібниці, марнославство та пристрасті, які не приносять нічого доброго людині, а тим більше її душі, і ставиться до них байдуже.

83. Благословенні ті, хто усунув фанатичні культові обряди, що ні до чого не приводять, і відмовився від старих та помилкових вірувань, щоб осягнути абсолютну, голу та чисту істину.

84. Я благословляю тих, хто відкидає зовнішнє, щоб натомість віддатися духовному спогляданню, любові та внутрішньому спокою, бо вони дедалі більше усвідомлюють, що світ не дарує миру, що ви можете знайти його в собі.

85. Благословенні ті з вас, кого істина не налякала і хто не обурився на неї, бо істинно кажу вам: світло впаде на вашу душу, як водоспад, щоб назавжди втамувати ваше прагнення світла. (263, 2-6)

86. Блаженний той, хто слухає Мої настанови, приймає їх за свої і дотримується їх, бо він навчиться жити у цьому світі, навчиться відмирати для світу і, коли настане його година, воскресне у вічності.

87. Благословенний той, хто заглиблюється в Моє Слово, бо він навчився розуміти причину болю, сенс відшкодування та спокути, і замість того, щоб впадати у відчай чи зневажати, чим він лише збільшив би свої муки, він підноситься, сповнений віри та надії, щоб боротися, аби тягар його провин щодня ставав легшим, а чаша його страждань — менш гіркою.

88. Радість і мир притаманні людям віри — тим, хто погоджується з волею Отця. (283, 45-47)

89. Ваш прогрес або ваш духовний розвиток дасть вам змогу відкрити Мою істину та відчути Мою божественну присутність — як у духовному світі, так і в кожному з Моїх творінь. Тоді Я скажу вам: «Блаженні ті, хто здатні впізнавати Мене всюди, бо саме вони по-справжньому люблять Мене. Блаженні ті, хто здатні відчувати Мене душею і навіть тілом, бо саме вони наділили всю свою сутність чутливістю, вони справді одухотворилися». (305, 61-62)

90. Ви знаєте, що з Мого «Високого Престолу» Я огортаю Всесвіт Своїм миром і Своїми благословеннями.

91. Все благословенне Мною кожну годину, кожну мить.

92. Від Мене не походить і ніколи не походитиме жодне прокляття чи засудження для Моїх дітей. Тому Я, не розрізняючи праведників і грішників, посилаю на всіх Своє благословення, Свій поцілунок любові та Свій мир. (319, 49-50)

МІЙ МИР З ВАМИ

Поклик Бога

Заклик до людей цього часу:

«Люди, люди, підійміться, час тисне, і якщо ви не зробите цього в цей «день», ви більше не прокинетеся в цьому земному житті. Ви хочете продовжувати спати, незважаючи на Моє послання? Ви хочете, щоб вас пробудила смерть плоті — з

пожираючим вогнем каяття вашої безтілесної душі? Будьте щирими, уявіть себе в духовному житті, перед обличчям істини, де ніщо не може виправдати ваш матеріалізм, де ви справді побачите себе в лахміттях — заплямованих, брудних і подертих — які ваша душа носитиме як одяг. Істинно кажу вам: там, побачивши своє злиденне становище і відчувши такий великий сором, ви відчуєте незмірне бажання очиститися у воді найглибшого каяття, бо знаєте, що на Свято Духа ви можете піти лише чистими. Подивіться за межі людського егоїзму з усіма його вадами, які зараз є вашою гордістю, вашим задоволенням, і скажіть Мені, чи співчували ви болю людей, чи знаходять відгук у ваших серцях ридання жінок або плач дітей. Тож скажіть Мені: чим ви були для людей? Чи були ви для них життям?» (228, 62-63)

Заклик до інтелектуалів:

«Прийдіть до Мене, інтелектуали, які втомилися від смерті і розчаровані в серці. Прийдіть до Мене, які заплуталися і замість любові ненавиділи. Я дам вам спокій і допоможу вам зрозуміти, що дух, який слухається Моїх заповідей, ніколи не втомлюється. Я введу вас у науку, яка ніколи не заплутує розум». (282, 54)

Заклик до втомлених і обтяжених:

«Прийдіть до Мене, ви, засмучені, самотні та хворі люди. Ви, що тягнете за собою кайдани гріха, ви, принижені, спраглі та голодні справедливості, будьте зі Мною; у Моїй присутності багато ваших бід зникне, і ви відчуєте, що ваш тягар стане легшим. Якщо ви хочете володіти благами Духа, Я дам їх вам; якщо ви просите Мене про земні блага, щоб добре ними користуватися, Я також дам їх вам, бо ваше прохання благородне і справедливе. Тоді ви станете добрими розпорядниками, і Я дам вам примноження тих благ, щоб ви ділилися ними зі своїми ближніми». (144, 80-81)

Заклик до Духовного Ізраїлю:

«Ізраїлю, стань провідником людства, дай йому цей хліб вічного життя, покажи йому це духовне творіння, щоб різні релігії одухотворилися в моєму вченні і таким чином Царство Боже прийшло до всіх людей». (249, 66)

«Послухай Мене, улюблений Ізраїлю! Відкрий свої духовні очі і побач славу свого Отця. Почуй Мій голос через свою совість, почуй своїми духовними вухами небесні мелодії, щоб твоє серце і дух раділи, щоб ти відчув мир; бо Я є мир і запрошую тебе жити в ньому. Я відкриваю вам любов, яку Я завжди відчував до людства — причину того, що Ісус у «Другий час» пролив Свою найдорожчу

кров, щоб визволити вас від гріха, навчити вас любові та закарбувати у вашому дусі й серці істинне вчення.» (283, 71)

«Зверніть свої погляди на Мене, коли ви збилися зі шляху; будьте сьогодні зі Мною. Підносьте свої думки до Мене і розмовляйте зі Мною, як дитина розмовляє зі своїм батьком, як довірливо розмовляють друзі». (280, 31)

«Змінюйтеся під Моїм наставництвом, відчувайте себе новими людьми, практикуйте Мої чесноти, тоді у вашій душі буде ставати дедалі світліше, і Христос виявиться на вашому шляху.» (228, 60)

«Народе, йдіть до людей, розмовляйте з ними, як Христос розмовляв з вами — з тим самим співчуттям, з тією самою рішучістю та надією. Нехай вони усвідомлять, що існують шляхи духовного розвитку, які дарують більше задоволення, ніж ті, що забезпечують матеріальні блага. Нехай вони усвідомлять, що існує віра, яка дозволяє вірити й сподіватися понад те, що можна побачити й відчути. Скажіть їм, що їхня душа житиме вічно, і тому вони повинні підготуватися, щоб мати змогу стати учасниками того вічного блаженства». (359, 94-95)

Література

Видавництво Reichl, D-56329 St. Goar, тел.: +49 (0)6741 1720
Книга Істинного Життя, т. I, II, III, IV, V, VI
Третє Завіття (також іспанською, англійською та французькою мовами)
Божественні одкровення з Мексики (короткий вступ)
Божественні одкровення щодо питань життя
Пророцтва для Третього часу

Книжкова служба «До життя», Манфред Безе, Kirchweg 5, D-88521 Ертінген
Тел.: +49 (0)7371 929 66 42, електронна пошта:manfredbaese@gmx.de

Божественна любов, походження, суть і мета нашого життя та всього буття
El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Книга Істинного Життя, томи VII, VIII, IX, X, XI

Третє Завіття
Фонд «Унікон», D-88709 Меерсбург
Тел.: +49 (0)7532 808162, електронна пошта: info@unicon-stiftung.de
Вступ до «Книги Справжнього Життя» (безкоштовно)

Асоціація духовних досліджень «Справжнє життя» А.С.
Оріноко № 54, внутрішній двір 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Мехіко, D.F.
Книга Справжнього Життя, Том I-XII
Третій Завіт
та інші книги про ці Божественні одкровення Мексики

Веб-сайти
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (іспанською, німецькою, англійською, французькою)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (багатомовний)
www.tercera-era.net (іспанською мовою)

www.144000.net (багатомовний)
www.dritte-zeit.net